

Ruh Sağlığı Alanı Üzerine Yapılan Cinsel Bir Kültür Savaşında Neler Oluyor?

Amerika'da modern eşcinsel hakları hareketinin fitilini ateşleyen 1969 Stonewall Inn ayaklanmalarının 53.ncü yılındayız. Yarım asırlık bir sürecin sonunda bize kalan miras toplumumuzun tüm alanlarında yıkıcı etkileriyle beraber cinsellik ve toplumsal cinsiyete dair yeni bir ideoloji oldu. Şu anda cinsellik ve toplumsal cinsiyet konusunda bir etik ve ahlak savaşında, bir keşmekeş içindeyiz. Bu savaş, mahkemelerimizde, üniversite kampüslerimizde ve psikolojik danışma ofislerimizde sürüyor. Kiliselerimiz ve sinagoglarımız dahi bu çatışmanın bizatihi tam ortasında. Trajik olan şu ki saçının teline kıyamadığımız çocuklarımız bu savaşta masum kurbanlar haline geldi.

Lezbiyen, gey, biseksüel ve transgender (LGBT) aktivistler, azınlıklara yönelik sözde "dönüşüm terapisi"ni yasaklamaları için bir düzine eyalet ve yaklaşık 45 şehri başarıyla bir şekilde ikna etti. Öte yandan, California ve New York City gibi liberal bölgelerde yetişkin bireyler için lisanslı psikoterapiyi yasaklamak üzere kampanyalarını sürdürüyorlar. Yine çeşitli ülkeler de bu uygulamayı yasakladılar. Birleşik Krallık ise halihazırda bu durumu tartışıyor: "Lisanslı bir ruh sağlığı uzmanının bir danışanın kendi iradesi doğrultusunda cinsel yönelimini veya cinsel kimliğini değiştirmesine yardım etmesi yasal olmalı mıdır? Klinisyenler istenmeyen cinsel çekimlerinden, cinsel davranışlarından veya cinsel kimliğe dayalı ifadelerden rahatsızlık duyan ve değişim seçenekleri arayan danışanlarla bu durumları konuşabilmeli midir? Eşcinselliğe açılan bireyler bu durumun muhaliflerini ve mücadeleye edenleri bulundukları noktada tutmada başarılı olabilecekler midir?"

Bu hareket danışan özerkliği, kendi kaderini tayin etme ve seçim özgürlüğünü tanımlama açısından daha ne kadar ileri gidecek? Ne zamana kadar yasalarımızı yeniden şekillendirecek? Kendi radikal amaçlarıyla aynı yolu izlemeyi reddedenleri ne zamana dek susturacak? Bu çılgınlığa karşı kim çıkıp sesini yükselterek artık bir dur diyecek? Psikoterapi Savaşı'nda lisanslı psikoterapist Christopher Doyle, bireysel ve dini özgürlüğe yapılan eşi benzeri görülmemiş bu saldırının haritasını çıkarmakla kalmıyor, lisanslı klinisyenlerin, konuya vakıf yasa koyucuların ve sorumlu vatandaşların sahtekar LGBT aktivizmini durdurmak için nasıl birlikte çalışabilecekleri, zararlı psikolojik danışma uygulamalarının önüne nasıl geçebilecekleri, eşcinsellikle mücadele eden ve samimiyetle cinsel yönelim ve cinsel kimlik çatışmalarına yardım arayan bireyler için etkili yardım ve güvenliği nasıl sunacakları konusunda anlamlı ve faydalı çözümler sunuyor.

PSİKOTERAPİ SAVAŞI

Christopher Doyle

PSİKOTERAPİ SAVAŞI

Cinsel Politika, Cinsiyet İdeolojisi
ve Ruh Sağlığı Karşı Karşıya

*Michael L. Brown, PhD ve
Michelle Cretella, MD, FCP'nin önsözüyle...*

CHRISTOPHER DOYLE, MA, LPC, LCPC

PSİKOTERAPİ SAVAŞI

Cinsel Politika, Cinsiyet İdeolojisi ve Ruh Sağlığı Karşı Karşıya

Christopher Doyle, MA, LPC, LCPC

Michelle Cretella, M.D.

Michael L. Brown, Ph.D

AY!K
K İ T A P

Aydına Yayıncılık Ltd. Şti.
Ayvansaray Mah. Hoca Çakır Cad. No: 26/1 Fatih / İstanbul
Yayınevi Sertifika No: 50129

PSİKOTERAPİ SAVAŞI

Cinsel Politika, Cinsiyet İdeolojisi ve Ruh Sağlığı Karşı Karşıya
Christopher Doyle, MA, LPC, LCPC

Ön Söz
Michelle Cretella, M.D.
Michael L. Brown, Ph.D

Çeviren: Duygu Alperen

ISBN: 978-605-71741-1-6
Birinci Baskı: Temmuz 2022, İstanbul

Copyright©2022, Aydına Yayıncılık Ltd. Şti.
Copyright©2022, Christopher Doyle

Kitabın tüm yayın hakları Aydına Yayıncılık Ltd. Şti.'ne aittir.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının izni
olmaksızın hiçbir elektronik, optik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.
Yayınevi kitabın içeriğinden sorumlu değildir.

Baskı: Step Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 45522

İçindekiler

Görseller	5
Teşekkür	7
Ön Söz: Gerçeğin Savaşı	9
Ön Söz	29
Giriş.....	31
1. Siyaseten Doğru (S. D.) Kabul Edilen Bir Psikoterapi Kliniğinde Sıradan Bir Gün	37
2. Kaliforniya'daki Savaş: Yasaklı Olmak.....	43
3. Stonewall'da Başlayan Savaş.....	65
4. “Ana Akım” Beden Ve Ruh Sağlığı Camiasındaki Savaş ...	83
5. Ana Akım Medyadaki Savaş	109
6. Strateji Savaşı: Yem ve Değnek Taktiği	141
7. Hukuk Savaşı.....	161
8. Milli Eğitim Sistemindeki Savaş	201
9. Yurtdışındaki Savaş	239
10. İçerdeki Savaş: Dini İdeoloji, Aşırılık ve Eşcinsel- Revizyonist Teoloji.....	269
11. Teslim Olma Çağrısı: İyi Sınırlar İyi Komşular Yaratır ..	297
12. Siyaseten Yanlış (S.y.) Kabul Edilen Bir Psikoterapi Kliniğinin Sıradan Bir Günü	317
Son Söz: Ailedeki Savaş.....	321
Kaynaklar	329
Ek A: İlave Jonah Savunması.....	333

Ek B: James Madison Üniversitesi Vaka Çalışması.....	337
Ek C: Zarar Ölçümleri.....	347
Ek: Görsel Çevirileri	357
İndeks	369
Psikoterapi Savaşı 'Na Övgüler.....	373
Yazar Hakkında.....	379

Görseller

Görsel 5.1:	“Dönüşüm Terapisi” hakkında “20/20” için hazırlanan korkutucu görüntünün seti	114
Görsel 5.2:	How to Survive a Summer Romanı’nın Kapağı	120
Görsel 7.1:	Trevor Projesi/NCLR “Dönüşüm Terapisi” yasağı için araç kiti	193
Görsel 7.2:	Trevor Projesi/NCLR “Dönüşüm Terapisi” yasağı için araç kiti	194
Görsel 8.1:	GLSEN’den gelen e-posta	213
Görsel 8.2:	‘Kabul’ Projesi’nin DVD filmi	234
Görsel 8.3:	‘Kabul’ Projesi’nden Maria	237
Görsel 9.1:	Güney Afrika’da işkence görmüş genç bir adam olan Raymond Buys’a yaşam desteği sağlanırken	241
Görsel 9.2:	Cinsel Bütünlüğe Yönelik İyileşme Semineri (Beyrut, Lübnan)	246
Görsel 9.3:	Sam Brinton/NCLR 2014 bağış toplama mektubu	249
Görsel 9.4:	Brinton’un sözde “Dönüşüm Terapisi”ne karşı yürüttüğü kampanyadan bir örnek	250
Görsel 9.5:	Sam Brinton aldatmacası için hazırlanan web sitesinin başka bir görünümü: Brinton, genç erkeklere sapkın cinsel ilişki uygulamaları için öncülük ediyor	251
Görsel 9.6:	Brinton aldatmacası için hazırlanan web sitesinin ana sayfası: Brinton bir kostüm etkinliğinde genç erkeklere öncülük ediyor ...	251
Görsel 9.7:	C-Fam’den Austin Ruse’nin LGBT Destekçisi Hakkındaki E-postası	252

Görsel 9.8: Stonewall'ın "Bazı İnsanlar Eşcinseldir. Aş bunu!" Kampanyası'nın çığırtañlığını yapan reklam panosu.....	259
Görsel 10.1: Hristiyan doktrini, kimlik ve eşcinsellik üzerine farklı görüşler	271
Görsel 11.1: Uzlaşma ve Büyüme Projesi Üyeleri (soldan sağa): Jerry Buie, Jim Struve, Justin McPheters, Marybeth Raynes, David Pruden, David Matheson, Lee Beckstead, and Shirley Cox ...	298
Görsel 11.1: Klein Cinsel Yönelim Şeması.....	307
Görsel A.1: Christopher Doyle ve danışanı Nathan, The Baltimore Sun ile röportaj yaparken.....	327
Görsel B.1: JMU'nun LGBTQ Kaynak Merkezi Logosu ...	338

TEŞEKKÜR

Geçtiğimiz on beş yıl içinde, “ana akım” denen, profesyonel tıp ve ruh sağlığı camiası tarafından kendilerine kim ve ne oldukları hakkında söylenenleri kabul etmeyen yüzlerce kişi tanıdım ve bu kişilerin, danışanlarımın ve meslektaşlarımın binlerce ifadesini dinledim. Bu bireyler, sözüm ona “uzmanlar”ın kendilerine gösterdikleri yolu seçmek yerine; kendi inançlarının ve vicdanlarının peşinden gitmeyi, umutlarını gerçekleştirmeyi ve hayalini kurdukları evlilik, aile kurma ve sağlık gibi gerçeklikleri hayata geçirmeyi seçmişlerdi.

Bu kitabın ortaya çıkması, istenmeyen eşcinsel çekim ve cinsel kimlik çatışmalarının üstesinden gelmek için mücadele eden bu cesur erkekler ve kadınlar olmadan mümkün olamazdı. Tıpkı benim gibi, bu kişiler de “doğuştan eşcinsel” masalına inanmayı reddettiler ve iç seslerine kulak vererek yollarına kendi istekleri doğrultusunda devam ettiler. Sizlerden dinlediğim bu hikâyeler, gerçekleştirmek için çok uğraştığınız o “iyileşme”yi savunmam için bana ilham verdi. Elbette, Tanrı olmadan hayatta olmamız mümkün olmazdı. Tüm şifa ve nimetlerin kaynağı olan Tanrım ve Kurtarıcım İsa Mesih’e şükürler olsun!

Ayrıca Dennis ve Mary Tippmann ile Charlie Tippmann Hayır Derneği’ne de şükranlarımı sunmak isterim. Bu kitabın yayımlanmasında payı olan cömert mali yardımınız için teşekkür ederim. Sağlıklı Aileler Enstitüsü’nün iyileştirme ve eğitim çalışmalarına verdiğiniz sürekli destek için minnettarım!

Bu kitaba uzmanlıklarıyla katkıda bulunan Dr. Michael Brown ve Dr. Michelle Cretella’ya ve ayrıca eseri gözden geçirip iyileştirmek için birçok öneride bulunan meslektaşlarım Dr. A. Lee Beckstead, Rev. Stephen Black, Dr. Michael Davidson, Arthur

Goldberg, Sue Halvorson, Dr. Julie Hamilton, Linda Harvey, Jeff Johnston, Dr. Robert Oscar Lopez, Dr. James Phelan, Dr. Christopher Rosik, Peter Sprigg, Jason Thompson, Dr. Andre Van Mol, Dr. Keith Vennum ve Rich Wyler'e de müteşekkirim.

Ayrıca bu eserin taslağı için yaptığı mükemmel düzenleme ve sunduğu danışmanlık için Christina Huth'a da teşekkür etmek istiyorum. Sen gerçek bir profesyonelsin ve bu kitabı tamamlamak için ortaya koyduğun iş paha biçilemezdi. Bu mühim projeyi üstlenmek için gösterdiğin büyük istek ve yüreklilik için teşekkür ederim!

National Task Force for Therapy Equality'deki pek çok meslektaşına, özellikle de danışanlarımızın kendi kaderini tayin hakkını savunmak için kendilerini bıkmadan bu işe adayan Robin Goodspeed, Dr. Laura Haynes ve David Pickup'a teşekkür etmeden geçemem. Ayrıca Voice of the Voiceless'ta beni destekleyen dostlarımı, özellikle Daren Mehl ve Chuck Peters'ı ve Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity'deki tüm meslektaşlarımı da burada anmak isterim.

Son olarak, eşim Sherry'ye büyük bir gönül borcum olduğunu belirtmek isterim. Bu savaşta hep yanımda oldun, beni destekledin ve benim için dua ettin. Tüm bu mücadeleler sırasında yanımda durmak adına gösterdiğin büyük bilgelik, cesaret ve destek için çok teşekkür ederim. Seni seviyorum.

ÖN SÖZ

GERÇEĞİN SAVAŞI

“Eşcinselliğin geçmişine bir bakın. Aynı şey cinsel kimlik bozukluğunda da meydana gelecektir.”¹

~ Michele Forcier, M.D. Brown Üniversitesi, 2010

“Bazı insanlar penisin varsa erkek olduğunu ve vajinan ya da vulvan varsa da kadın olduğunu düşünür ama aslında öyle değildir hem de hiç de öyle değildir.”²

~ Barbara Erhenshaft, Ph.D. Kaliforniya Üniversitesi, San Francisco, 2016

“Birini erkek veya kadın olarak sınıflandırmak amacıyla cinsel kimliği geçersiz kılmak için kromozomlar, hormonlar, iç üreme organları, dış cinsel organlar veya ikincil cinsiyet özellikleri kullanmak tıp bilimine aykırıdır.”³

~ Deanna Adkins, M.D. Duke Üniversitesi, 2017

En nihayetinde, atipik cinsel çekim terapisi için verilen savaş, gerçekliğe ve onun Yaratıcısına karşı verilen daha büyük bir savaşın parçasıdır. Gerçek şu ki amaç tamamıyla doğada bulunur. İnsan olarak bedenlerimiz -ve de zihinlerimiz- bir istisna değildir. Eşcinsellik tanısının, Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal

- 1 Brown Üniversitesi'nden ergen çocuk doktoru Dr. Michelle Forceer tarafından verilen sürekli eğitim dersine katıldıktan sonra devlete bağlı ilgili bir ortaokulun hemşiresiyle 2010 yılı sonbaharında kurulan kişisel gizli iletişim. Dr. Forcier, Rhode Island Eyaleti'ne bağlı Providence'de bulunan Hasbro Çocuk Hastanesi'nin ve Brown Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki Toplumsal Cinsel Sağlık Programı'nın şu anki direktörüdür.
- 2 J. Van Maren, “In their own words – What transgender activists have in store for your children,” *Life Site News*, July 12, 2018, <https://www.lifesitenews.com/blogs/in-their-own-words-what-transgender-activistshave-in-store-for-your-children>, erişim tarihi: 7 Ocak 2019.
- 3 Ryan Anderson, “The Philosophical Contradictions of the Transgender Worldview,” *The Public Discourse*, Şubat 2018, <https://www.thepublicdiscourse.com/2018/02/20971/>, erişim tarihi: 7 Ocak 2019.

El Kitabı'ndan (DSM) çıkarılmasından önce, "normallik", kendi tasarımına göre işlev gören bir tanım olarak anlaşıyordu. ⁴

Bu tanımı insan cinselliğine uyarlamak şu anlamda işe yarayacaktır: Doğada üreme kuralıdır. İnsanlar cinsel olarak çoğalırlar. Bu nedenle normal cinsel çekimler, üremeye yönelik olarak düzenlenenlerdir.

Eşcinsel çekimler üremeye yönelik değildir; doğaları gereği düzenin dışındadır ve bu nedenle de anormaldir.

Bu tanım daha geniş anlamda bir bütün olarak ruh sağlığına uyarlanabilir. Beynin işlevlerinden biri de fiziksel gerçekliği algılamaktır. Gerçekle uyumlu olan düşünceler normaldir. Gerçekle örtüşmeyen düşünceler ise anormaldir. Bu bariz tanım, transgender hareketinin patlamasından önce uzmanlar ve meslekten olmayan kişiler tarafından büyük ölçüde kabul edilmişti. Şimdi ise, bazı bireylerin yanlış bedende doğduğunu ve kromozom, hormon ve beden parçalarının bir insanın cinsiyetiyle hiçbir ilgisi olmadığını beyan eden ülke çapında tanınmış psikolog ve doktorlarımız var. Üç yaşındaki çocuklara, bazı kızların penisleri, bazı oğlanların da vajinaları olduğu öğretiliyor⁵.

Transgender politikası Amerikalılar için sürpriz oldu ve çoğumuzun hazırlıksız yakaladı. Yalnızca birkaç yıl önce, üç ila altı yaşındaki çocukların ülke çapındaki halk kütüphanelerinde "cinsiyet akışkanlığı" hakkında resimli kitaplar ve hikâyeler paylaşan "kadın elbiseli erkekler" tarafından büyülenmesini kim tasavvur edebilirdi? ⁶

Trans kadınları ve trans kızları (biyolojik erkekleri) kadın tuvaletlerine, soyunma odalarına, aile içi şiddet sığınma evlerine, hapishanelere ve spor salonlarına çağıran kampanyaların artan

---

4 C. Daly King, "The Meaning of Normal," *Yale Journal of Biology and Medicine* 17, no. 3 (Ocak 1945): 493–501, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2601549/> v Van Maren, Op.cit.

5 James Risdon, (2018). WATCH: Drag queen admits he's 'grooming' children at story hour events." *Life Site News*. 27 Ekim 2018.

6 8 Ocak 2019 tarihinde <https://www.lifesitenews.com/news/watch-drag-queen-admits-hes-grooming-children-at-story-hour-events> linkinden ulaşılmıştır.

başarısı çoğumuz için beklenmedik bir şeydi^{7,8,9}. Örneğin iki biyolojik erkek, liselerinde alt seviyede yarıştıkları erkek atletizm takımını bıraktılar ve Connecticut Eyaleti'nin kız atletizm yarışmasına üst seviye koşucu olarak katılarak buraya resmen eyaletin birincilik ve ikincilik seviyesindeki tüm onur ödülleri kazandırdılar.¹⁰ Dünya çapında bir örnek vermek gerekirse, biyolojik olarak aslında bir erkek olan Rachel McKinnon, Los Angeles'ta düzenlenen 2018 UCI Dünya Pist Bisikleti Şampiyonası Kadın Sprinti'nde birinciliği çaldı.¹¹

Beş yaşındaki bir anaokulu öğrencisi kızın, biyolojik olarak erkek olduğu halde, trans olarak tanımlanan sınıf arkadaşı tarafından ilkokulun kızlar tuvaletinde cinsel saldırıya uğrayacağını kimse hayal dahi edemezdi. İnanılmaz olan asıl şey ise, okul idaresi tarafından çocuk koruma hizmetlerine şikâyet edilen tarafın, mağdur edilen kız ve annesi olmasıydı¹². Açıkça görülüyor ki, transseksüel ideolojisi içimizde en masum olanların, yani çocukların

-
- 7 Corin Hoggard, "Shelter forced women to shower with person who identified as a transgender woman and sexually harassed them, lawsuit says," ABC 30 Action News, Fresno, CA, 23 Mayıs 2018; 9 Ocak 2019 tarihinde <https://abc30.com/homeless-women-harassed-in-shower-lawsuitsays/3514544/> linkinden ulaşılmıştır.
  - 8 Sam Pazzano, "Predator who claimed to be little round things I least be transgender declared dangerous offender," *Toronto Sun*, 26 Şubat 2014; <http://www.torontosun.com/2014/02/26/predator-who-claimed-to-be-transgender-declared-dangerous-offender> linkinden ulaşılabilir.
  - 9 Janet Fife-Yeomans, "Sex change killer Maddison Hall to be free as a bird," *Daily Telegraph*, 2 Nisan 2010; <https://www.dailytelegraph.com.au/news/nsw/sex-change-killer-to-be-free-as-a-bird/news-story/b1fecc9a9a4717607de6e980980e0ba5?sv=e95663cd723e2f8ffa0caa3329e03203> linkinden ulaşılabilir.
  - 10 Hudak, Amy, "Transgender track stars win state championship, ignites debate over rules," 12 Haziran 2018. <https://www.wtnh.com/news/connecticut/transgender-track-stars-win-state-championship-ignitedebate-over-rules/1235044455> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.
  - 11 Shilton, A.C. "Transgender Track World Champion Defends Her Human Right—To Race." *Bicycling*, 4 Ocak 2019. <https://www.bicycling.com/culture/a25736012/transgender-world-champion-track-cycling-race/> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019
  - 12 Alliance Defending Freedom, "US opens investigation into sexual assault of minor child in Georgia, violation of Title IX," Press Release (October 3, 2018). <http://www.adfmedia.org/News/PRDetail/99205?search=1> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019

bile hayatlarına zorla girmiş ve bunu profesyonel tıp camiasının gözle görülür derecede artan desteği ile yapmıştır.

Amerikan Pediatri Akademisi (AAP) geçtiğimiz günlerde, yaşlarına bakılmaksızın tüm çocukların, kendi beyan ettikleri cinsel kimliklerine göre derhal kabul görmesi gerektiğini açıklayan politik bir bildiri yayımladı.¹³ AAP'nin bu yaklaşımı, tüm çocuklar için cinsel kimlik değişimi onayının güvenlik ve etkisinin, yerleşik bilimin konusu olduğu izlenimini vermektedir. Bu kesinlikle yanlıştır. Bağımsız bir analizde, eşcinsel olarak tanımlanan bir psikolog ve cinsel davranış bilimcisi olan Dr. James Cantor, tüm çocuklar için cinsel geçişi onaylayan bu AAP yaklaşımının kanıta dayalı olmadığını ortaya koyuyor¹⁴.

Dr. Cantor, “sadece cinsel geçişi onaylama” yönergesiyle çelişen önemli araştırma sonuçlarının, AAP tarafından göz ardı edildiğini ortaya çıkardı. Ayrıca, Dr. Cantor konunun referanslarını incelediğinde, AAP'nin atıfta bulunduğu araştırmaların çoğunun, kendi politikasında “çağdışı” olduğu için reddedilen mutabakata dayalı “yakın izlem” yaklaşımını doğruladığını keşfetti.¹⁵ Ne yazık ki, Dr. Cantor'un analizinin herhangi bir ana akım tıp veya ruh sağlığı dergisinde yayımlanması ihtimali yok.

2016'da hakemli bir dergide yayımlanmış makalem “Çocuklarda Cinsiyetinden Yakınma ve Tartışmanın Bastırılması”nda açıklandığı ve diğerleri tarafından da doğrulandığı gibi, cinsiyet geçiş terapisini destekleyen bilim dışı fikir birliğini sorgulamaya cesaret eden uzmanlar, kendilerini acımasızca taciz edilmiş, iftiraya uğramış ve işsiz kalmış olarak bulacaklar.¹⁶

---

13 Rafferty, Jason. “Ensuring Comprehensive Care and Support for Transgender and Gender-Diverse Children and Adolescents.” *Pediatrics*. Ekim 2018, Vol. 142. Issue 4. <http://pediatrics.aappublications.org/content/142/4/e20182162> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019

14 Cantor, James. “American Academy of Pediatrics policy and trans- kids: Fact-checking.” *Sexology Today*. 17 Ekim 2018. <http://www.sexologytoday.org/2018/10/american-academy-of-pediatrics-policy.html> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

15 a.g.e

16 Kearns, Madeleine. “Dr. Zucker Defied Trans Orthodoxy. Now He's Vindicated.” *National Review*. 25 Ekim 2019. <https://www.nationalreview.com>

Bu Nasıl Oldu?

Pediyatrik ve davranışsal sağlık camiası ve uygulamalarına yakından aşına biri olarak konuşuyorum. 2012’de klinik uygulamadan ayrılmadan önce, çocuklarda davranışsal ve cinsel sağlık üzerine çalışan kurul onaylı bir çocuk doktoru olarak 17 yıl hizmet vermiş, dört çocuk annesiyim. Son 14 yıldır Amerikan Pediyatri Uzmanları Koleji’nde Yönetim Kurulu Üyesi ve araştırmacıyım, iki dönem başkan olarak görev yaptım ve yakın zaman önce yine aynı yerde yönetici müdür olarak görevlendirildim. Ayrıca 2010-2015 yılları arasında Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity’de yer aldım ve resen danışman olarak çalışmaya devam ettim. Ruh sağlığı uzmanları ve doktorlarından oluşan bu kuruluş, cinsel kimlik çatışmaları olan danışanların, bilim ve tıp etiğine dayanan derin değerlere paralel olarak psikoterapi alma haklarını savunuyor. Eşcinselliğin doğası ile ilgili şahit olduğumuz örneklere benzer şekilde, cinsel kimliğin doğası hakkındaki tıbbi uzlaşının yükselişe geçtiğine tanık oldum. Doktorların bir zamanlar bir ruh hastalığı olarak tedavi ettiği şey, artık tıp camiası tarafından büyük ölçüde onay görüyor ve hatta normal olarak tanıtılıyor.

Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı’nın (DSM-IV) 1980’de yayımlanan dördüncü baskısında çocuklarda cinsel kimlik bozukluğunu (GIDC) ilk kez bilimsel olarak ele alan bazı tartışmalara yer verildi. Cinsel kimlik bozukluğu olan çocuklar arasında, yüzde 80’den fazlası biyolojik cinsiyetlerini ergenlik döneminin sonlarında kabul etmeye başlayacak ve bu çocukların kabaca yüzde 60’ı eşcinsel bir kimlik beyan edecekti. Sonuç olarak, bunu takip eden yirmi beş yıl boyunca, bazı klinik uzmanları ve birçok aktivist, homoseksüellik öncesi çocukları tespit etme ve yetişkinliklerinde eşcinsel olmalarını önleme girişimi olarak çocuklarda cinsel kimlik bozukluğunun teşhisi için kıyasıya savaştılar.¹⁷

---

com/2018/10/transgender-orthodoxy-kenneth-zucker-vindicated/ linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

- 17 Zucker KJ, Spitzer RL. Was the Gender Identity Disorder of Childhood Diagnosis Introduced into DSM-III as a Backdoor Maneuver to Replace Homosexuality? *Journal of Sex and Marital Therapy*.2005; 31: 31-42.

Bununla birlikte, profesyonel kesimdeki bu tartışma, erkekten kadın olmuş yetişkin transseksüel aktivistlerin entrikalarının yanında biraz sönük kaldı, zira bu aktivistler, halkı gerçekte tam olarak hissettikleri şekilde, yani “erkek bedenlerine hapsolmuş kadınlar” gibi olduklarına gitgide daha fazla ikna ediyorlardı. Az sayıdaki transseksüel ve transseksüel olmayan erkek arasında beyin farklılıkları tespit edilmişti; araştırmacılar, bu farklılıkların muhtemelen transseksüel erkekler tarafından alınan cinsiyet değiştirme hormonlarından kaynaklandığını belirttiler. Bu konu medyada hiç yer bulmadı ve halk tarafından da duyulmadı. Dolayısıyla, kendilerinden önceki LGB aktivistleri gibi, transseksüel aktivistler de “bu şekilde doğdukları” inancını pekiştirmek için ahlaki değerleri kusurlu bir bilim anlayışıyla birleştirdiler. Bu konuda o kadar başarılı oldular ki, 2000’lerin ortalarına gelindiğinde, yanlış beden anlatısında doğan bu “dişil öz”, baskın kültürel anlayış haline gelmişti. Söz konusu kitleyi tedavi eden bazı psikologlar bu duruma karşı çıktı. Örneğin, Dr. Michael Bailey 2007’de şundan yakınıyordu:

Bu anlayışın çok az bir bilimsel temeli bulunuyor... Erkekten kadın olmuş transseksüellerin iki farklı alt tipi vardır. Eşcinsel transseksüeller olarak tanımlanan ilk alt tipin üyeleri, en iyi tür eşcinsel erkek olarak bilinir. Diğer alt tip olan otojinefilik¹⁸ transseksüelleri motive ederek harekete geçiren şey ise, erotik kadın olma arzusudur. Bu “dişil öz” anlayışında ısrar edilmesi, bilime ve birçok transseksüel bireye zarar veriyor¹⁹.

Sonraki yıllarda nörologlar, ilişkilerin, davranışların ve hatta nasıl düşündüğümüzün (örneğin meditasyonun düşüncelerimizi etkisi) insan beyninin yapısını ve işlevini değiştirdiğini kesin

---

18 Bireyin kadınsı nitelikler üstlendiğini hayal etmekten ya da sadece geleneksel olarak bu cinsiyete atanan kıyafetleri kullanmaktan kaynaklanan cinsel tatmin elde etmesi durumu (ç.n.)

19 Bailey, J. Michael and Triea, Kiira. What many transgender activists don't want you to know: and why you should know it anyway. *Perspect Biol Med.* 2007 Autumn;50(4):521-34. https://www.researchgate.net/publication/5893630_What_Many_Transgender_Activists_Don%27t_Want_You_to_Know_and_why_you_should_know_it_anyway linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

olarak kanıtladılar^{20, 21, 22}. Dolayısıyla, kimlik değiştirmeye gelen bireylerde erken yaşlarda görülen bozuk ilişkilerin ve onu takip eden düşünce yapıları ile davranışlarının, beyinlerini ve onun işlevini şekillendirmesi tamamen mümkündür.

Sonuç olarak tekrarı yapılmamış, beyin merkezli bazı transseksüel çalışmalar, o zamandan beri cinsiyet değiştirme hormonlarının neden olmadığı olası farklılıkları tanımlasa da, modern nöroloji göz önüne alındığında, bu farklılıkların, transseksüel kimliğin nedeni değil, erken dönem ilişkilerinin ve transseksüel olarak tanımlanmanın sonucu olabileceği daha olasıdır. Ancak, gerçek bilim, akademi dünyasında ya da Amerikan Psikoloji Derneği (APA) ve Amerikan Pediatri Akademisi (AAP) gibi tanınmış sağlık derneklerinde bile bunun standardını belirleyip kontrolünü sağlayamıyor, bunun kontrolünü politik doğruculuk sağlıyor.

Beşinci baskının yayımlanması için Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı'nın yeniden değerlendirilme zamanı geldiğinde, cinsel kimlik bozukluğu için görevlendirilen klinik uzmanları her şeyden önce hem toplum tarafından damgalanmayı kolaylaştıracak hem de cinsiyet değiştirme hormonları ve cinsiyet değiştirme operasyonu için sigorta ödemesini haklı gösterecek bir teşhis bulmakla meşguldüler.²³ Ulaşılan sonuç, "cinsiyet disforisi" olarak yapılan bir isim değişikliği idi. Burada yalnızca "bozukluk" terimi kaldırılmakla kalmadı, aynı zamanda daha önce tutarsız bir kimlik üzerine odaklanan tanıda yalnızca duygusal sıkıntıya odaklanmaya doğru bir kayma da oldu. Diğer bir

20 Gu J, Kanai R. "What contributes to individual differences in brain structure?" *Front Hum Neurosci* 2014; 8 :262.

21 Bavolek, Stephen J. "Hardwired to Connect: The New Scientific Case for Authoritative Community." (2003). YMCA of USA, Dartmouth Medical School, Institute for American Values. https://www.nurturingparenting.com/images/cmsfiles/hardwired_to_connect.pdf linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

22 Khandan S., Hedyeh R., et al. "Adaptation to maternal role and infant development: a cross sectional study". *Journal of Reproductive and Infant Psychology*, 2018, 36: 3, pages 289-301.

23 Davy, Zowie. The DSM-5 and the Politics of Diagnosing Transpeople. *Arch Sex Behav* (2015) 44:1165–1176. <https://www.sexrightsafrika.net/wp-content/uploads/2016/04/Davy-ASB2015.pdf> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

ifadeyle, Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı'nın beşinci baskısına göre, eğer bir kişi kendi biyolojik cinsiyetini kabul etmediğini ancak buna rağmen mutlu olduğunu hissediyor ve buna inanıyor ise, o zaman doğası gereği ruhsal bir hastalığı yoktur. Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı'nın, cinsiyetinden yakınma/hoşnutsuzluk (genderdysphoria) tanısını bir sonraki baskısından tamamen çıkarması muhtemel gözüküyor, çünkü Dünya Sağlık Örgütü (WHO) bu tanımı, on birinci baskısı yaklaşan Hastalıkların Uluslararası Sınıflaması'ndan zaten çıkarmıştı.²⁴

Hastalıkların Uluslararası Sınıflaması, sağlık çalışanlarının sağlık bilgilerini uluslararası ölçekte paylaşmalarına olanak tanıyan ortak bir dil sağlar. Ayrıca, sağlık sigortası şirketleri tarafından geri ödemeleri belirlemek için başvuru bu kaynak, ulusal sağlık programı yöneticileri ve veri toplama uzmanları tarafından da kullanılmaktadır. Hastalıkların Uluslararası Sınıflaması'nın on birinci baskısının yayımlanmasıyla, "cinsiyet disforisi" yerine "cinsiyet uyumsuzluğu" terimi kullanılmakta ve "transseksüel" terimi kullanımdan kaldırılmaktadır. Cinsiyet uyumsuzluğu hâlâ iyi niyetli bir tanı olsa da, ruhsal bir bozukluk olarak sınıflandırılmayıp, bunun yerine, "cinsel sağlıkla ilgili durumlar" olarak adlandırılan, uydurma bir tanı kategorisine taşındı. Bu kategori aynı zamanda cinsel işlev bozuklukları ve cinsel ağrı bozukluklarını da içeriyor. Dünya Sağlık Örgütü'nün uzman yazarları amacın "cinsiyet uyumsuzluğunu yok etmek ve bunun psikolojik olmaktan çok tıbbi bir sorun olduğunu vurgulamak" olduğunu açıkladı.²⁵ Bununla birlikte nihai amaç, bu durumun ruhsal bir bozukluk olarak sınıflandırılmasının kabul görmemesi değil, normalleştirilmesidir. Transseksüel hareketinin merkezinde, 1970'lerden itibaren hedefi, kökeninde kendi kaderini tayin hakkı bulunan temel bir insan hakkı olarak gördükleri "cinsiyet

---

24 Raskin, Jonathan. "What's New in the International Classification of Diseases? When it comes to mental disorders, a lot has changed in the new ICD-11." *Psychology Today*. 25 Temmuz 2018. <https://www.psychologytoday.com/us/blog/making-meaning/201807/what-s-new-in-the-international-classification-diseases> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

25 a.g.e

değiştirme hakkı”nı (tıbbi müdahaleyle veya müdahalesiz) şekillendirerek transseksüalizmi tamamen tıbbileştirmek olan queer teoriye kendini adanmış bireyler var.²⁶ Çocuklarımızın iyiliği için bunun gerçekleşmesine izin vermemeliyiz. Psikoloji ve tıbbi, normallığın aslolan tanımına yeniden bağlamak için çok çabalamalıyız. Ancak kendi tasarımına göre işlev gören şey normaldir. Transseksüel ideolojinin çocuklara hâlihazırda nasıl zarar verdiğine dair yapılan bir inceleme, acilen harekete geçmemiz gerçeğini ortaya koyuyor.

Yeni Normal

Pediyatrik “cinsiyet klinikleri”, biyolojik cinsiyetlerinden rahatsız olan çocukların kabul görmesi için çalışan seçkin merkezler olarak bilinir. 2014 yılında bu cinsiyet kliniklerinden, başlıca Doğu Kıyısı ve Kaliforniya’da kümelenmiş 24 adet bulunuyordu. Bir yıl sonra bu sayı ülke çapında 40’a yükseldi. 215 pediyatrik uzmanlık eğitimi ile geleceğin çocuk doktorlarını artık cinsiyet geçişini onaylayan bir protokolde eğiten ve cinsiyet disforisi olan çocukları da buna göre tedavi eden kliniklerin sayısı giderek artacaktır.

Buna rağmen 2016 yazında, transseksüel yanlısı olan Obama Yönetimi’ne bağlı Federal Hükümet, Medicare ve Medicaid’in²⁷ çocuklar veya yetişkinler için cinsiyet geçişini onaylayan prosedürleri kapsamasına gerek olmadığını belirtti çünkü Sağlık ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tıp uzmanları, bu konudaki risklerin genellikle çok yüksek ve faydaların ise çok belirsiz olduğunu fark ettiler²⁸. Ancak bu bulguları yeterli bulmayan Dünya Transseksüel Sağlık Meslek Birliği, söz konusu prosedürlerin “güvenli” olduğuna dair iddiasını, herhangi bir kanıtı olmamasına rağmen, kararlılıkla sürdürmeye devam etti. Önde gelen iki çocuk sağlığı derneği- Amerikan Pediyatri Akademisi ve Endokrin Topluluğu

26 Op.cit, Davy 1165–1176.

27 ABD’de devlet tarafından yaşlılar için sağlanan sağlık sigortası ve yoksullara verilen sağlık yardımı (ç.n.)

28 Centers for Medicare & Medicaid Services, Proposed Decision Memo for Gender Dysphoria and Gender Reassignment Surgery (2 Haziran 2016), http://www.transgendermandate.org/research#_ftn10 linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

– bu tutumu adım adım takip etti ve bunlardan ikincisi, kendi yönetmeliklerinde cinsiyet geçişini onaylama protokolünün çok az kanıta dayandığını kabul etse bile bu yaklaşıma onay verdi. Hatta bu yaklaşımla ilgili tek güçlü kanıtın, çocuklar için potansiyel sağlık riskleri olduğunu kabul ettiler.²⁹

Cinsiyet geçişini onaylayan görüş, “tutarlı ve ısrarlı bir şekilde” biyolojik cinsiyetlerini kabul etmeyen çocukların, doğuştan transseksüel olduğunu savunuyor. Gerçek şu ki, günlük yaşamda ve psikiyatri biliminde, bir kişi fiziksel gerçekliği aykırı olarak “tutarlı ve ısrarlı bir şekilde” herhangi bir durum için diretiyorsa, o kişi ya kafası karışmış ya da duygusal olarak rahatsız kabul edilir veya sanrıları uygun bir şekilde görmezden gelinir. Cinsiyet geçişini onaylama protokolü, ebeveynlere, çocuklarına arzu ettikleri cinsiyette davranmalarını ve eğer çocuklarında cinsiyet disforisi varsa, onlara dokuz yaşından itibaren ergenlik önleyici ilaçlar vermelerini söyler. Daha sonra dokuz ila on altı yaş arasındaki bu çocuklara cinsiyetler arası hormon “seçeneği sunulur” ve biyolojik kızların her iki göğsü de ameliyatla alınabilir. Yakın zaman önce on üç yaşındaki kızlar, cinsiyet disforisi yaşadıkları için “tedavi” amacıyla her iki göğüslerini de aldırıldılar³⁰. Bazı cerrahlar ve çocuk doktorları bu kısıtlamaya giderek daha fazla karışık çıksa da sözde “cinsiyet değiştirme ameliyatları” ya da üreme organlarının değiştirilmesi için yapılan ameliyatlar 18 yaşından önce önerilmiyor.³¹ Medya, eğitim ve hukuk sistemi ve kamu ku-

29 Hembree WC ve diğeleri. “Endocrine Treatment of Gender-Dysphoric/ Gender-Incongruent Persons: An Endocrine Society Clinical Practice Guideline”. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, Volume 102, Issue 11, 1 Kasım 2017, Pages 3869–3903. <https://academic.oup.com/jcem/article/102/11/3869/4157558> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

30 Robbins, Jane. “U.S. Doctors Are Performing Double Mastectomies on Healthy 13-Year-Old Girls.” *The Federalist*. 12 Eylül 2018. <http://thefederalist.com/2018/09/12/u-s-doctors-performingdouble-mastectomies-healthy-13-year-old-girls/> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

31 Milrod, Christine & Karasic, Dan H. “Age is Just a Number: WPATH-Affiliated Surgeons’ Experiences and Attitudes Toward Vaginoplasty in Transgender Females Under 18 Years of Age in the United States.” *J Sex Med*. 2017 Apr;14(4):624-634. Özetine <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pub-med/28325535> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Ağustos 2019.

rumları tarafından benimsenen cinsiyet geçişi, şu anda çoğu ulusal tıbbi ve psikolojik kuruluş tarafından da tavsiye edilmektedir.

Bununla birlikte, Amerikan Pediatristler Koleji³² ile Terapötik Seçim ve Bilimsel Bütünlük Birliği'ne³³ ilaveten bu hareketin bazı istisnaları bulunuyor. Bunlar arasında, Amerikan Doktorlar ve Cerrahlar Derneği³⁴, Hristiyan Tıp ve Diş Hekimliği Dernekleri³⁵, Katolik Tıp Derneği³⁶ ve cinsiyet disforisi çalışma grubu³⁷ adı verilen profesyonel bir uluslararası çevrimiçi topluluk yer alıyor.

Bilimsel Araştırmalar Ne Söylüyor?

Transseksüel hareket, son derece kusurlu bir anlatı yoluyla tıp camiasında ve kültürümüzde güç kazanmıştır. Bu konudaki bilimsel araştırma ve gerçekler ise bize farklı bir hikâye anlatmaktadır.

İşte bu temel gerçeklerden bazıları:

-
- 32 The American College of Pediatricians <https://www.acped.org/>
  - 33 The Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity <https://www.therapeuticchoice.com/>
  - 34 The Association of American Physicians and Surgeons <https://aapsonline.org/>
  - 35 The Christian Medical and Dental Associations <https://cmda.org/>
  - 36 The Catholic Medical Association <https://www.cathmed.org/>
  - 37 The Pediatric and Adolescent Gender Dysphoria Working Group: An International Discussion Space for Clinicians and Researchers <http://gdworkinggroup.org/>. 1 Ağustos 2019 tarihinde kendi web sitelerinden erişim sağlanmıştır. Geçtiğimiz son on yılda, cinsiyet disforisi olan ya da cinsiyetiyle uyumsuzluk yaşayan (GNC) çocukları ve gençleri tedavi ederken uygulanan olumlu bakım modeli, hızla bir standart haline geldi. Tedavi yaklaşımındaki bu değişim, cinsiyet disforisi olan çocuk ve gençlerin sayısındaki önemli artışla aynı döneme denk geldi. Aynı zamanda, toplumsal cinsiyet disforisinin politik mizacı, tanıya ilişkin giderek kutuplaşan bir görüşe yol açarak, titizlikle yapılan tartışmaları zorlaştırdı. Bu web sitesi, uzmanların ve araştırmacıların farklı modeller ya da tedavilere yönelik çeşitli bulguları keşfedebilecekleri bir mecra olarak kurulmuştur. Cinsiyet disforisi hakkında çocuklarda, ergenlerde ve genç erişkinlerdeki bilgilerimiz hâlâ oldukça eksik. Olumlayıcı model, bu yaklaşımın uzun vadeli risklerini ve faydalarını belirlemek için yeterli kanıt bulunmadan önceki standart bakımı haline geldi. Amacımız, uzmanların bunları eleştirel bir şekilde değerlendirme yetisine sahip olmaları için temel araştırma bulguları hakkındaki bilinçli görüşlerin geniş bir yelpazesini paylaşmaktır. Bu şekilde, sağlık hizmetlerinin bu önemli alanındaki diyalogu genişletmeyi umuyoruz.

1. İkiz çalışmaları, kimsenin “yanlış cinsiyetin bedenine hapsolmadığını” kanıtlıyor.

İnsana dair hemen hemen her şey DNA’mızdan etkilenir ancak çok az özellik bize doğuştan geçer. Kişiliğimiz, nasıl düşündüğümüz ve hissettiğimiz de dâhil olmak üzere tüm insan davranışları, değişen derecelerde bulunduğumuz çevre ve yetiştirilme şeklimizden kaynaklanır.

Araştırmacılar, belirli bir özelliğe genetik ya da çevresel olarak hangi faktörlerin daha fazla katkıda bulunduğunu anlamak için rutin aralıklarla ikiz çalışmaları yürütüyorlar. En iyi tasarlanmış ikiz çalışmaları ise, en fazla katılımcıya sahip olanlar.

Tek yumurta ikizlerine gebe kalındığı andan itibaren, her iki yumurta da aynı DNA’nın yüzde 100’ü ile tasarlanır. Sonuç olarak, ten rengi gibi, tek başına DNA tarafından belirlenen özellikler, her iki tek yumurta ikizinde de neredeyse yüzde 100 oranında bulunur. Dolayısıyla, madem genler transseksüelliğe önemli ölçüde katkıda bulunuyorsa, o zaman her iki ikizin de yüzde yüze yakın oranda transseksüel olarak tanımlanmasını beklemeliyiz.

Ancak, 2013 yılında Dr. Milton Diamond tarafından yayımlanan ve transseksüeliteye sahip ikiz yetişkinler üzerine yapılan en kapsamlı çalışmada, tek yumurta ikizlerinin yalnızca yüzde 28’inin her ikisi birden transseksüel olarak tanımlandı. Bu ikizlerin yüzde 72’si birbirinden farklıydı (Dr. Diamond, çalışmasında ikizlerin yüzde 20’sini transseksüel olarak tanımlamıştı ancak güncel verilerine dayanan hesaplamalar bu oranın yüzde 28 olduğunu ortaya koydu).³⁸

Her ikisi de tek yumurta ikizi olan katılımcıların yalnızca %28’inin transseksüel olarak tanımlanması ve %72’sinin birbirinden farklı olması, transseksüel kimliğin belirlenmesine katkıda bulunan faktörlerin çok büyük bir boyutunun doğumdan sonra ortaya çıktığını ve genetik olmadığını ortaya koymaktadır. Evet, yüzde 28 oranı genetik bir yatkınlığın kanıtıdır ancak bu

---

38 Diamond, Milton. “Transsexuality Among Twins: Identity Concordance, Transition, Rearing, and Orientation.” *International Journal of Transgenderism*, 2013, 14:1, 24-38.

yatkınlık önceden saptanmış değildir. Zira transseksüellik konusunda yatkınlık, bireyi ömür boyu etkileyen genetik olmayan unsurların yani dışsal-çevresel faktörlerin yoksunluğunda kendini ortaya çıkaramayan özelliklerle ilgilidir.

2. Beynin görünümü ve işlevi doğum sırasında belirlenmez; transseksüel beynin var olduğuna dair herhangi bir kanıt yoktur.

Birçok aktivist doktor, bilimsel çalışmaların, beyin yapısının değişmesinin transseksüaliteye neden olduğunu kanıtladığını iddia ediyor çünkü tekrarlı olmayan birkaç önemsiz çalışma, transseksüel olarak tanımlanan ile tanımlanmayanlar arasındaki farklılıkları ortaya koydu.³⁹ Ancak bu çalışmalar sebep-sonuç ilişkisini kanıtlamaz, zira bu çalışmalar bilimsel olarak sabit bir grubun bebeklikten bu yana; ileriye dönük, birbirini izleyen, uzun vadeli, rastgele örneklenmiş ve nüfusa dayalı çalışmaları değildir. Bu özellikler, titiz bir bilimsel çalışmada neden-sonuç ilişkisini ortaya koymak için gerekli olan niteliklerdir.^{40, 41}

Beyin farklılıklarının, transseksüel bir beynin varlığını kanıtlayabileceği iddiası da nöroplastisite nedeniyle reddedilmelidir. Nöroplastisite, doğum sırasında anne ile bebek arasındaki ilk bakış ile başlayan kişilerarası ilişkiler, davranış ve düşüncelerle beyin görüntüsünün, bağlantılarının ve işlevinin şekillendirildiği ve değiştirildiği süreçtir.^{42,43,44}

---

39 Cretella, Michelle. "Gender Dysphoria in Children and Suppression of Debate." *Journal of American Physicians and Surgeons*, 2016, 21:2, 50-54.

40 a.g.e

41 Mayer, Lawrence S. and McHugh, Paul R. "Sexuality and Gender: Findings from the Biological, Psychological and Social Sciences." *The New Atlantis*. 2016 Sonbaharı. <https://www.thenewatlantis.com/publications/executive-summary-sexuality-and-gender> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

42 Cretella, "Gender Dysphoria in Children", 2016, 50.

43 Bavolek. "Hardwired to Connect" (2003).

44 Khandan. "Adaptation to Maternal Role" *Journal of Reproductive and Infant Psychology*, 2018.

Yani, her bir beyin hücresinin, erkek Y kromozomunun varlığı veya yokluğuyla belirlenen genetik bir cinsiyeti vardır; gebe kalma sırasında oluşan, rahimde apaçık ortada olan ve doğumda tanınarak bir kişinin ömrü boyunca değiştiril(e)meyen bir cinsiyet. Bununla birlikte, beynin görünümü ve işlevi sabit değil, bilakis esnek; bir bireyin çevresine ve en azından doğumdan sonra yaşadığı deneyimlere bağlı olarak değişime açıktır.

Bu durum, elimizde beyin farklılıklarını gösteren titiz bilimsel çalışmalar olsa bile, bu farklılıkların büyük olasılıkla transseksüalitenin nedeni değil, sonucu olacağı anlamına geliyor.

3. Cinsel kimlik bilhassa erken dönem çocuklukta şekillendirilebilir.

Amerikan Psikoloji Derneği'nin Cinsellik ve Psikoloji El Kitabı bile, cinsiyet geçişi kabulünün geniş kitlelere tanıtılmasından önce, biyolojik cinsiyetleri sebebiyle sıkıntı çeken ergenlik öncesi çocukların, yüzde 75 ila yüzde 95'inin sonunda bu sıkıntıyı aşmış olduğunu kabul ediyor. Bu çocukların çoğunluğu, biyolojik cinsiyetini ergenlik dönemlerinden sonra kendiliğinden kabul etmeye başladı.⁴⁵

Ancak batı toplumlarında cinsiyet geçişi kabulünün artmasıyla birlikte, cinsiyetlerinden dolayı sıkıntı yaşadıklarını iddia eden çocukların sayısı ve zaman içinde bu konudaki ısrarları çarpıcı bir şekilde arttı. Örneğin, Birleşik Krallık'taki tek cinsiyet kliniği olan Tavistock Kliniği'ne yeniden cinsiyet tayini için başvuran kızların oranında on yıldan kısa bir süre içinde yüzde 4,4 artış görüldü.^{46 47}

45 Tolman D and Diamond L. [Eds.] *American Psychological Association's Handbook of Sexuality and Psychology*, 2014, Vol. 1, 744.

46 Turner, Camilla. "Number of Children Referred to Gender Identity Clinics Has Quadrupled in Five Years." *The Telegraph*. 8 Temmuz 2018. <https://www.telegraph.co.uk/news/2017/07/08/number-children-referred-gender-identity-clinics-has-quadrupled/> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

47 PA Dad. "Letter to a gender clinic: A parent's call to action." 8 Nisan 2018'de 4thwavenow Blogu'nda yayınlandı. 4thwavenow.com/tag/increase-in-females-presenting-to-gender-clinics/ linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

4. Cinsiyet disforisi için kullanılan ergenlik önleyicilerin güvenli olduğu kanıtlanmamıştır.

Ergenlik önleyicileri, bilim insanları tarafından araştırılmış ve çocuklarda “erken ergenlik” adı verilen (bir çocuğun ergenlik hormonlarının anormal ve sağlıklı bir şekilde erken salgılanmasının neden olduğu) tıbbi bir hastalığın tedavisi için güvenli bulunmuştur.

Bununla birlikte, The New Atlantis'teki çığır açan bir makalenin konuya dikkat çektiği gibi, bahsi geçen çalışmalardan, ergenlik önleyicilerin cinsiyet disforisi olan fizyolojik olarak normal çocuklarda güvenli olup olmadığı sonucunu çıkaramayız. Konunun uzman yazarları, ergenlik önleyici kullanan çocuklarda kemik mineralizasyonunun azaldığına dair bazı kanıtlar olduğunu; yani genç yetişkinlerde kemik kırılma riskinin arttığını, erkek çocuklarda potansiyel obezite ve testis kanseri riskinin arttığını, aynı zamanda da psikolojik ve zihinsel gelişim üzerinde henüz bilinmeyen olumsuz bir etki meydana geldiğini belirtiyorlar⁴⁸.

İkincisi ile ilgili olarak, şu anda cinsiyet disforisi sebebiyle ergenlik önleyici kullanan çocuklar üzerine yapılmış kapsamlı ve uzun vadeli bir çalışmamız olmasa da son on yılda yetişkinler üzerinde yapılan araştırmalar endişe vericidir. Örneğin, 2006 ve 2007 yıllarında Psychoneuroendocrinology Dergisi, jinekolojik nedenlerle önleyici alan yetişkin kadınlar arasında, beyinlerinin hafıza ve yönetici fonksiyonlarının bulunduğu bölümde birtakım anormallikler saptandığını aktardı.^{49, 50} Benzer şekilde, prostat

48 Hruz PW, Mayer LS and McHugh PR. “Growing Pains: Problems with Puberty Suppression in Treating Gender Dysphoria”. *The New Atlantis*. 2017 Bahar. <https://www.thenewatlantis.com/publications/growing-pains> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

49 Grigorova M., et al. “Effects of treatment with leuprolide acetate depot on working memory and executive functions in young premenopausal women.” *Psychoneuroendocrinology* 31(8): 935-47 Ekim 2006. <https://www.researchgate.net/publication/6953204Effectsoftreatmentwithleuprolideacetatedepotonworkingmemoryandexecutivefunctionsinyoungpremenopausalwomen> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

50 Craig M. ve diğerleri. “Gonadotropin hormone releasing hormone agonists alter prefrontal function during verbal encoding in young women.” *Psychoneuroendocrinology* 32(8-10): 1116-27 Eylül 2007.

kanseri için önleyicilerle tedavi edilen erkeklerle ilgili birçok çalışmada da kavrama konusunda önemli ölçüde gerileme olasılığını ortaya koymaktadır⁵¹.

5. Bilimsel literatürde cinsiyet disforisi olan çocukların, ergenlik önleyici kullanımını bıraktığına dair herhangi bir vaka yoktur.

Hepsi olmasa da ergenlik önleyici kullanan çocukların birçoğu, karşı cinsiyet hormonları (biyolojik erkeklerde östrojen, biyolojik kızlarda ise testosteron) kullanmaya devam ediyor. Genç yaşta toplum tarafından kabul gören ve önleyici kullanan ergenlik öncesi çocukları mercek altına alan bugüne kadarki tek bilimsel çalışma, söz konusu çocukların yüzde 100'ünün karşı cinsiyet talebinde bulunduğunu ve yine karşı cinsiyet hormonlarını tercih ettiğini ortaya çıkardı.⁵²

Bu durum, bizzat tıbbi protokolün çocukları karşı cins olarak tanımlamasına yol açabileceğini ileri sürmektedir. Hem kimyasal hem de sosyal olarak karşı cinsi taklit eden çocuklara yardım etme konusunda bariz bir kendini gerçekleştirme etkisi vardır. Bu iyimser bir yaklaşım değildir çünkü 12 yaşında veya daha küçükken ergenlik önleyici ve ardından da karşı cinsiyet hormonu kullanmak, çocuğu kalıcı olarak kısırlaştırır⁵³.

6. Karşı cinsiyet hormonları kullanmak, tehlikeli sağlık risklerini de beraberinde getirir.

Yetişkinler üzerinde yapılan bilimsel çalışmalardan, karşı cinsiyet hormonlarının riskleri arasında; –bunlarla sınırlı olmamakla

51 Nelson CJ ve diğerleri. "Cognitive Effects of Hormone Therapy in Men with Prostate Cancer." *Cancer*. 1 Eylül 2008; 113(5): 1097–1106. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4333639/> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

52 De Vries ALC, Steensma TD, Doreleijers TAH, Cohen-Kettenis, PT. Puberty suppression in adolescents with gender identity disorder: a prospective follow-up study. *J Sex Med* 2011; 8: 2276-2283.

53 Eyler AE, Pang SC, Clark A. LGBT assisted reproduction: current practice and future possibilities. *LGBT Health* 2014; 1(3): 151-156.

birlikte- kalp hastalığı, yüksek tansiyon, kan pıhtılaşması, felç, diyabet ve kanser olduğunu biliyoruz⁵⁴.

7. Nörobilim, ergenlerin risk değerlendirmesi için gereken yetişkin kapasitesinden yoksun olduğunu göstermektedir.

Bilimsel veriler, 21 yaşın altındaki bireylerin risk değerlendirme kapasitelerinin daha düşük olduğunu göstermektedir⁵⁵. Kendileri hakkındaki geri dönüşü olmayan ve hayatlarının yönünü değiştiren konularda akli selim bir karar veremeyecek kadar küçük çocukların, bu tarz kararlar almalarına izin verilmesi konusunda ciddi bir etik sorun vardır.

8. Karşı cinsiyetin kabul görmesinin çocuklarda intiharı engellediğine dair herhangi bir kanıt yoktur.

Cinsiyet geçişi kabul protokolünün savunucuları intiharın, cinsiyet disforisi olan bir çocuğun toplumsal olarak kabul görme ve biyolojik değişikliklerden alıkonmasının doğrudan ve kaçınılmaz bir sonucu olduğunu öne sürüyorlar. Diğer bir ifadeyle, söz konusu protokolü onaylamayanlar, cinsiyet disforisi olan çocukları aslında intihara mahkûmetmiş oluyorlar. Ancak daha önce de belirtildiği gibi, cinsiyet geçişi kabulünün yaygın bir şekilde desteklenmesinden önce, cinsiyet disforisi olan gençlerin yüzde 75 ila 95'i, ergenlik çağlarını bitirdikten sonra kendi biyolojik cinsiyetlerinden memnun olduklarını fark etmişlerdir. Ayrıca aktivistlerin iddiasının aksine, herhangi bir azınlık grup arasında cinsiyet geçişinin onaylanmaması bir yana, taciz ve ayrımcılığın intiharın birincil nedeni olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Aslında intihar konusunda, 2008 tarihli en az bir çalışmada, LGBT

---

54 Feldman J, Brown GR, Deutsch MB ve diğerleri. Priorities for transgender medical and healthcare research. *Curr Opin Endocrinol Diabetes Obes* 2016; 23: 180-187.

55 Johnson SB, Blum RW, Giedd JN. Adolescent maturity and the brain: the promise and pitfalls of neuroscience research in adolescent health policy. *J Adolesc Health* 2009; 45(3): 216-221.

olarak tanımlanan bireyler tarafından algılanan ayrımcılığın nedensel olmadığı ortaya çıktı.⁵⁶

İntihar eden kişilerin yüzde 90'ından fazlasında tanılanmış ruhsal bir bozukluk vardır.⁵⁷ İntihar eden cinsiyet disforik çocukların farklı olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Cinsiyet disforisi olan pek çok çocuk, belki de bunu tetikleyen sorun olan depresyonlarının kaynağına inmek için yalnızca terapiye ihtiyaç duyar.

9. Cinsiyet geçişini onaylama protokolü, transgender bireylerin intihar sorununa bir çözüm olmadı.

LGBT hareketini en fazla onaylayan ülkelerden biri olan İsveç'te bile cinsiyet değiştirme operasyonu geçirmiş yetişkinlerin intihar oranı genel nüfustan 19 kat daha fazla⁵⁸. Açıkçası, cinsiyet değişikliği, cinsiyet disforisi için bir çözüm değildir.

Uzun Lafın Kısası: Cinsiyet Geçişini Onaylayan Protokol Çocuk İstismarıdır

İşin özü şu ki, cinsiyet geçişini onaylama hareketi çocuklara yardım etmeyi amaçlasa da onlara ve disforik olmayan yaşlılarına ciddi bir haksızlık yapıyor.

Bu uzmanlar, çocukların transseksüel olarak doğduğu masalını, vakaların birçoğunda ergenlikten sonra düzelecek psikolojik durum olan çocuklar üzerinde kitlesel, kontrolsüz ve rızasız deneyler yapmayı haklı çıkarmak için kullanıyorlar.

---

56 Burgess D, Lee R, Tran A, van Ryn M. Effects of Perceived Discrimination on Mental Health and Mental Health Services Utilization Among Gay, Lesbian, Bisexual and Transgender Persons. *Journal of LGBT Health Research* 2008; 3(4): 1-14.

57 Bertolote JM, Fleischmann A. Suicide and psychiatric diagnosis: a worldwide perspective. *World Psychiatry* 2002; 1(3): 181-185.

58 Dhejne, C, et.al. "Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden." *PLoS ONE*, 2011; 6(2). <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0016885> linkinden ulaşılabilir. Erişim tarihi: 1 Eylül 2019.

Cinsel geçiş onayını teşvik eden günümüzün kurumları, çocukları karşı cinsi taklit etmeye zorluyor; birçoğunu ergenlik önleyici kullanma, kısırlaştırma, sağlıklı beden organlarının işlevsizleştirilmesi ve sayısız psikolojik hasar yoluna gönderiyor. Bu zararlar, kurumsallaşmış ocuk istismarından başka bir şey değildir. Geçerli etik anlayışı, çocuklarda ve ergenlerde ergenlikle ilgili bas-kılama ile karşı cinsiyet hormonları ve cinsiyet değiştirme ameliyatlarının derhal sona erdirilmesini ve ayrıca okul müfredatı ve yasal politikalar aracılığıyla cinsiyet ideolojisinin desteklenmesine son verilmesini talep etmektedir.

Gerçeğe karşı sürdürülen savaş sona ermelidir. Hemen şimdi.

~ Michelle A. Cretella, Tıp Doktoru

Amerikan Pediatristler Koleji Yönetici Müdürü

ÖN SÖZ

Hiç kuşkunuz olmasın. Topyekûn bir savaşın ortasındayız. Bu ideolojik bir savaş. Toplumsal bir savaş. Manevi bir savaş. Bu; etik, ahlak ve cinsiyet savaşı. Bu, yok sayamayacağımız bir savaş.

Çocuklarımız ve torunlarımız bu savaşa sokulmuş durumda. Mahkemelerimiz ve üniversite kampüslerimiz bu savaşa istemsizce dâhil edildi. Kiliselerimiz bile bu savaşın en yoğun noktasında konuya müdahil olmuş durumda çünkü o malum soru her birimize baskı yapıyor: LGBT hareketine karşı nasıl bir önlem alacaksınız? Bu hareket evlilik kurumunu, aileyi ve insan kimliğini yeniden tanımlama konusunda daha ne kadar ileri gidecek? İncil'i ne ölçüde yeniden yazacak? Kanunlarımızı ne ölçüde yeniden düzenleyecek? Radikal hedeflerine riayet etmeyi reddedenleri nereye kadar susturacak? Eşcinsel, biseksüel ve transseksüel kimliğine merhametli bir alternatif sunmak isteyenler ne olacak? Peki değişimin mümkün olduğuna inananlar ne olacak? İstenmeyen eşcinsel çekimler ve cinsiyet karmaşasıyla mücadele edenlere yardım etmek isteyen psikolojik danışmanlar, terapistler, psikologlar, psikiyatristler ve politikacılar ne olacak? Çabaları yasaklanacak mı? Dolaptan çıkanlar (eşcinsel olduklarını açıklayanlar, açılma yaşayanlar), LGBT hareketine karşı koyan bu insanları aynı dolaba sokmayı başaracak mı?¹

Christopher Doyle, bu soruları yanıtlamak için benzersiz niteliklere sahip bir insan. Birincisi, kendisi geçmişinde hemcinslerine ilgi duyan bir kişiyken, şimdi karısıyla mutlu bir evliliği olan, beş

---

1 To come out of the closet (dolaptan çıkmak): Yazar burada İngilizce olarak "dolaptan çıkmak" ifadesini kullanmıştır. Bu ifade aynı zamanda, eşcinsel bir bireyin cinsel yönelimini veya transseksüel kimliğini, uygun gördüğü kişilere, "kendi isteğiyle" beyan etmesi anlamında kullanılıyor (ç.n.).

çocuk sahibi fedakâr bir baba. Değişim hakkında konuşurken, bize bizzat kendi yaşadığı deneyimleri aktarıyor. İkincisi, tam da bu nedenle, cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden yüzlerce kişiye danışmanlık yaptı. Bu sebeple, bu kitapta ele aldığı konuya bizzat hâkim. Üçüncüsü, bizi yaratan ve bizi kurtarması için İsa'yı gönderen Tanrı'nın, bizi değiştirme gücüne sahip Tanrı olduğunu kabul eden inançlı bir adam. Bu inanç ruhu, çarpıcı bir şekilde değişen yaşamların harika tanıklıklarıyla dolu olan bu kitaba da yansıyor.

İlerleyen sayfalarda, Christopher, bugün kendimizi içinde bulduğumuz çirkin durumdan başlayarak sizi bir yolculuğa çıkarıyor. Daha sonra bu krizin özellikle 1969'a kadar uzanan yakın geçmişteki tarihsel kökenini gözden geçiriyor ve ardından da ruh sağlığı dünyasından medyaya, mahkemelerden, okul sınıflarına ve denizaşırı ülkelere, kendi iç sesimize kadar başlıca savaş alanlarına odaklanıyor. Ve harekete geçmek için uygulamalı yönergeleri takip eden, siyasi yanlışlığın bir tasviriyle kitabını sonlandırıyor. Kitabı yazarken belgelerle ortaya koyduğu çok sayıda kanıt ve çarpıcı alıntı, ödevine iyi hazırlandığını açıkça gösteriyor.

Bu kitabı dikkatlice okumanızı ve ardından bir yakınınızla paylaşmanızı tavsiye ederim. Bu, kazanılabilecek bir savaş. Bu savaşın kazanılmasıyla birçok birey özgür kalacak ve iyileşecek. Zaman çok kıstıtlı ama yine de geç kalmış değiliz. Sevgi, dürüstlük, azim ve merhametin galip gelmesi hâlâ mümkün!

~ Michael L. Brown, Ph.D.

"A Queer Thing Happened to America" ve *"Can You Be Gay and Christian?"* Kitaplarının Yazarı

GİRİŞ

Artık psikolojik aptallık döneminde yaşıyoruz.

~ Camille Paglia

Cinsel kimlik konusu, bunu ele almaya cesaret eden herkesi bekleyen bir dizi katliamdan dolayı siyasi olarak açıkça konuşulacak en sakıncalı konudur. Bu *Catch-22*'yi anımsatan “yaparsan lanet olsun” / “yapmazsan lanet olsun” meselesi o kadar istikrarsız hale geldi ki, akademisyenlerin ve toplumun benzer şekilde konu hakkında eleştirel düşünme yeteneğini kaybettiği bir dönemi başlattı.

Birkaç yıl önce, bir radyo kanalında talk-show sunuculuğu yapan Dennis Prager, Pennsylvania'daki Philadelphia Sanat Üniversitesi'nde lezbiyen ve feminist bir üniversite profesörü olan Camille Paglia ile röportaj yapmıştı². Paglia, röportaj sırasında, eşcinseller arasında yaygın olan “bu şekilde doğdum” görüşünü sorgulamadaki yetersizliği dile getirdi:

Bugüne kadar tanıdığım her eşcinsel birey, çocukluğunda bir çeşit dram yaşamış oluyor. Fazla sorgulayamadığımız birtakım şeyler ortaya çıkıyor. Geçmişimde lezbiyen olduğumu bildiğim diğer kadınlara benzer örnekler görebiliyorum ancak asıl örnekleri gey erkekler teşkil ediyor. Tanıdığım her eşcinsel erkeğin, hangi nedenle olursa

- 1 Yakalama 22: Çelişkili kurallar veya sınırlamalar nedeniyle bireyin kaçamayaçağı paradoksal bir durumu ifade etmek için kullanılır. Terim, onu 1961 romanı “Catch-22”de kullanan Joseph Heller tarafından icat edildi (ç.n.)
- 2 Paglia, C (1/14/2014). *Lesbian Feminist Camille Paglia: “Sexual Orientation is Fluid and Can Change.”* Özet ve ses kaydına <http://www.voiceofthevoiceless.info/lesbian-feminist-camille-paglia-sexual-orientation-is-fluid-and-can-change/> linkinden ulaşılabilir.

olsun, annesine babasından daha yakın olduğu ve annesi ile babasının mesafeli olduğu belli bir örneği vardı. Böylelikle bahsi geçen anne, oğunu kendi eğiti ya da arkadaşı gibi, hatta can yoldaşı gibi görüyordu. Bazen bu kadınlar ketum ve vakur oluyordu. Bunun dışındaki zamanlarda ise bir tiyatro oyunundaymış gibi rol yapıyorlar ve bir bakıma oğullarını, kendi yarattıkları bu tiyatro oyununa dâhil ediyorlardı. Ama artık eşcinsellerin çocuklukları hakkında soru sormanıza izin verilmiyor. Bu “homofobi” olarak görülüyor! Tüm psikoloji kurumları siyasi olarak daire dışı kaldı... Ve ayrıca 60’ların sonu ve 70’lerin başında feminizmin ilk evrelerinde Freud aforoz edildi. New York Eyalet Üniversitesi’ne devam ettiğim öğrencilik yıllarımdan bildiğim tüm çok yönlü analizler de aynı akıbete uğradılar: New York’ta bir grup radikal genç Yahudi öğrenci vardı ve aile geçmişini analiz etme konusunda psikolojik açıdan çok biliyidiler. Ancak tüm o araştırmalarla birlikte hepsi silinip gitti. Günümüzde her şey politikaya göre şekilleniyor. Aileler,”insan kişiliğindeki her şey bizim dışımızdaki bir güç tarafından şekillendirildi, baskı altındayız, bu bizim üzerimize kazanıyor” diyen siyasi bir bakış açısı öğretilsinler diye çocuklarını elit okullara gönderiyor ve sırf bu sebeple iflas ediyorlar. Bu olanlar gerçekten normal değil. Bu, insan psikolojisini çözmenin hasta ve aptalca bir yolu... Artık psikolojik aptallık döneminde yaşıyoruz.

Alıntıda bulunan köprü linkini kopyalarsanız, otuz beş dakikalık röportajın tamamını da dinleyebilirsiniz ve bunu yapmanızı da mutlaka tavsiye ederim (yukarıda anlatılan bölüm 5.35’te başlıyor). Paglia’nın üzerine basarak söylediği şey, basit ama korkutucu olan şu ifadedir: “Artık eşcinsellerin çocuklukları hakkında soru sormanıza izin verilmiyor. Bu “homofobi” olarak görülüyor!” Ne yazık ki artık Paglia’nın “psikolojik aptallık” dediği bir döneme girdik. Çünkü birbirimize zor konulara değinen soruları sormaya korkuyoruz ancak bu soruları soramazsak da öğrenemiyoruz. Öğrenemeyince de eleştirel düşünme yeteneğimizi kaybederiz.

Bir an için kökenlerimiz hakkında soru sormamıza izin verilmeyen bir yaşam hayal edin. Bunlar önemli sorular! Aslında birçok insan nasıl, kim ve ne olduğunu anlamak için nereden geldiğini saptamak üzere hatırı sayılır ölçüde zaman ve kaynak harcar. Bireylerin kendilerine bu soruları sormaları son derece önemlidir ki; ben, bu işin eğitimini almış ruh sağlığı uzmanlarının bu

soruları hastalarına sormasının daha da önemli olduğunu iddia ediyorum. Fakat Paglia'nın da dediği gibi, "tüm o araştırmalarla birlikte hepsi silinip gitti. Günümüzde her şey politikaya göre şekilleniyor."

Yaklaşık 15 yıl önce cinsel çekimlerimde bir değişim yaşadıktan sonra, ruh sağlığı alanında cinsel yönelim ve cinsiyet ideolojisi politikasıyla meşgul oldum. Yıllar boyunca ruhsal ve davranışsal sağlık alanında çalışarak çok şey öğrendim ve buna bağlı olarak vardığım kesin sonuç şu oldu: cinsel kimlik karmaşık bir konudur. Yaşım ilerledikçe varsayımlarımı bir, beş ve on yıl öncesine göre daha fazla sorgulamaya başladım. Lisanslı bir psikoterapist olarak, hayatımı, bireylerin ve ailelerin cinsel kimlikleri ile uzlaşmalarına yardımcı olmak için adadım ve bu bireylerin kişisel ve manevi değerlerinden ödün vermeden cinsel davranışlarında nasıl seçim yapabileceklerini anlayabiliyorum.

Ben bu kitabı yazarken; lezbiyen, gey, biseksüel ve transseksüel (LGBT) aktivistler, bir düzineden fazla liberal eyaleti, 45'in üzerinde ilçe veya şehri ve Columbia Bölgesi'ni, reşit olmayan bireyler için cinsel oryantasyon değişikliği çabaları (SOCE) terapisini yasaklamaya ikna ettiler. Şu anda, ülkenin aşırı liberal bölgelerinde, yetişkinler için de tedaviyi kısıtlamaya yönelik kampanyalar yürütülüyor. Yurtdışında birkaç ülke uygulamayı tamamen yasaklarken, Birleşik Krallık halen tam da şu soruyu soruyor: Lisanslı tıp uzmanlarının danışan ve hastalarına cinsel yönelimlerini değiştirmeleri için yardımcı olmaları yasal olmalı mıdır? Klinik uzmanlar bu konu hakkında sıkıntı yaşayanlarla konuşup onlara seçenek sunma hakkına sahip olmalı mıdır? Bu, kişisel özgürlüğe ve inanç özgürlüğüne eşî görülmemiş bir saldırdır ve birçok iyi niyetli politikacı bu konu hakkındaki asıl önemli soruları gündeme getirmediği için bu, büyük ölçüde gerçekleşmiştir. Nihayetinde, asıl soruları sormayı başaramadığımızda, gerçeklerin artık bir önemi kalmayacaktır.

Bu kitabı yazmayı bitirdiğimde, Maryland Eyaleti, istenmeyen eşcinsel ilişkileri ya da cinsel kimlik çatışmalarını azaltmak veya ortadan kaldırmak isteyen 18 yaşın altındaki danışanlar için lisanslı tedaviyi yasaklayan on dördüncü eyalet oldu. Maryland'de

lisanslı bir uzman psikolojik danışman olduğum ve bu yasaktan doğrudan etkilendiğim için, anayasaya aykırı olduğu gerekçesiyle itiraz etmek amacıyla kâr amacı gütmeyen bir dini özgürlük hukuk bürosu olan Liberty Counsel ile ortak oldum. Aşağıda, bu yasaların sözde “cinsel dönüşüm terapisi”ni yasaklayan hukuka aykırılığını mükemmel bir şekilde özetleyen şikâyetin girişi yer almaktadır:

Danışanlarla, ruh sağlığı uzmanları arasındaki ilişki ezelden beri kutsal bir güveni temsil etmektedir. Bu hayati ilişkide, lisanslı ruh sağlığı uzmanları (LMHP), danışanlarına temel bakım sağlamak ve kendileri ile danışanları arasındaki eşsiz ilişkiyi temsil eden hassas terapötik ittifaklar oluşturmakla görevlidir. Bu terapötik ittifak, tüm ruh sağlığı uzmanlığının temel ilkesini kolaylaştırmak için tasarlanmıştır: Danışanın en temel hakkı olan kendi kaderini tayin hakkı. Bu profesyonel mesleğin tarihi boyunca danışanlar, ruh sağlığı uzmanlarına, kendi amaçlarını gerçekleştirmeleri için sahip oldukları arzu ve benlik kavramlarına uyan hedeflerini sunmuş, bunun karşılığında ruh sağlığı uzmanları da danışanlarına, temel hakları olan kendi kaderini tayin hakkı ile uyumlu bir danışmanlık sunmuşlardır. Bu biricik ilişki şimdiye kadar korunmuş, saygı görmüş ve kutsal ve dokunulmaz sayılarak kendisine itibar edilmiştir. Şimdi, davalılar ruh sağlığı uzmanlarının ofis kapılarına hücum etmeyi ve terapötik ittifaka yüklenmeyi uygun görüyorlar, danışan ile terapist arasındaki kutsal güveni ihlal ediyorlar. Danışanın kendi kaderini tayin hakkına ve terapistlerin el üstünde tuttuğu Anayasa'nın Birinci Ek Maddesi'nde sayılan özgürlükleri istismar ediyorlar. Davalıların bu tür ölçsüz eylemler için öne sürdükleri gerekçe ise şu: herhangi bir psikolojik danışmanlık durumu söz konusu olduğunda, bazı danışanların amaçları, hedefleri ya da arzularından hoşlanmıyorlar. Birinci Ek Madde ise daha fazla talepte bulunuyor ve bu sebeple davalıların eylemleri, davacıların el üstünde tuttukları temel özgürlükleri açısından telafisi mümkün olmayan zararlara yol açtı, açıyor ve açmaya devam edecek.³

3 Doyle v. Hogan (10/2018). Verified Complaint for Declaration, Preliminary, and Injunctive Relief, and Damages in the United States District Court for the District of Maryland, pp. 1-2.

Bu kitabı okurken, cinsellik, cinsel yönelim, cinsel kimlik ve bunlarla mücadele edenlere yardımcı olmak için iyileştirici çabalar sarf edenler hakkında peşin hüküm ve önyargılarınızı bir kenara bırakabileceğinizi umuyorum. Sunduğum gerçekler, cinsel kimlik çatışmalarına yönelik terapinin, ona ihtiyacı olan herkes için neden ulaşılabilir ve yasal olması gerektiğine dair bir örnek oluşturacaktır. Ancak sizi, hemcinslere karşı duyulan ve kabul görmeyen cinsel çekimleri, arzuları ya da davranışları azaltmaya, değiştirmeye veya yönetmeye yönelik tüm çabaların etkili veya güvenli olduğuna dair ikna etmeye çalışmayacağım.

Gerçekte, bazı iyi niyetli ruh sağlığı uzmanları, dini danışmanlar ve yaşam koçları etkisiz, tedbirsiz ve/veya güvenli olmayan danışmanlıklar sunuyor. Bu bireylerin çoğu bunu kötü niyetle değil; mesleki eğitim ya da teknik donanım eksikliğinden veya bilgisizlikten yapıyor.

Lütfen bu kişileri, LGBT aktivistleri, ana akım medya ve önyargılı ruh ve tıbbi sağlık meslek odaları tarafından iftiraya uğrayan uzmanlar hakkında yazacaklarımla karıştırmayın.

Bu kitapta paylaştığım hikâyeler, cinsel kimlik çatışmaları için uzman terapisi ve dönüştürücü vaizlik hakkında kültürümüze nüfuz eden hem gerçek hem de kurgu olan dikkat çekici hikâyelerin bazılarını öne çıkaracaktır. Bu kitapta belgelenen “korku hikâyelerinin” çoğu medya tarafından sansasyonel hale getirildi, hatta birçok durumda politik amaçlı yalan yanlış rivayetleri daha da büyötmek için düpedüz uyduruldu. Başka durumlarda, samimi bulduğum ancak yanlış düşündüklerine içtenlikle inandığım önyargılı ve yeterli bilgi sahibi olamayan uzmanlar, tüm bu olanlardan kuşkulananmayan tüketicilere, siyasilere ve kamuoyuna sadece yanlış değil, aynı zamanda potansiyel olarak zararlı bir gündem yaratıyorlar.

Bu kitabı, sahte ifadeleri saptamak ve düzeltmek için lisanslı ruh sağlığı uzmanlarının, bilinçli yasa koyucuların ve sorumluluk sahibi vatandaşların birlikte nasıl çalışabileceklerine ve zararlı tedavi uygulamalarına nasıl son verebileceklerine dair anlamlı çözüm önerileriyle bitireceğim. Bunun dışında, cinsel kimlik ça-

tışmalarına karşı gönülden mücadele veren ve bu konuda yardım arayanlara güvenli ve etkili destek sağlamak için tavsiyeler de sunacağım.

Ama önce, siyasi açıdan “doğru” kabul edilen bir psikoterapi kliniğinin sıradan bir gününe göz atalım.

BİRİNCİ BÖLÜM

Siyaseten Doğru (S. D.)

Kabul Edilen Bir Psikoterapi

Kliniğinde Sıradan Bir Gün

Katherine: Ben bulimia hastasıyım. Parmaklarımı boğazıma sokuyorum.

Dr. Switzer: Yapma! Sen deli misin? Yapma böyle şeyler.

Katherine: Ama buna mecburum. Annem derdi ki...

Dr. Switzer: Hayır, hayır. O kadar derine inmeyeceğiz.

~ Bob Newhart, Yapma! (MAD TV)

1 Ekim 2012 (Telefon çalar...)

Asistan: Günaydın, size nasıl yardımcı olabilirim?

Danışan: Ah evet, Dr. S.D'den bir randevu almak istiyordum.

Asistan: Elbette, sağlık sigortanızın avantajlarını psikoterapi için de kullanmak ister misiniz?

Danışan: Evet, bu avantajları kullanmayı çok isterim. Doktorun sağlık sigortası kabul ettiğini biliyordum. Bu harika bir haber!

Asistan: Evet öyle ancak sizi önceden uyarmalıyım, bazı duygusal ve ruhsal bozukluklar sağlık sigortası şirketleri tarafından karşılanmamaktadır. Bu nedenle doktor sizde bu kapsama giren bozukluklardan birini tanırsa, sağlık sigortanız vizitenizi karşılamaz ve ödemeyi kendiniz yapmak zorunda kalırsınız.

Danışan: Anlıyorum. Peki, sigortamın ödemeyi karşılamadığı kapsamlar nelerdir?

Asistan: Üzgünüm ama bu bilgiyi paylaşma yetkim yok. Ama şu kadarını söyleyebilirim ki, doktorun size sorduğu herhangi bir soruyu cevaplamayı reddederseniz, muhtemelen sizde bu kapsama giren durumlardan birini teşhis etmek için yeterli bilgiye sahip olamaz ve böylelikle siz de ödeme yapmak zorunda kalırsınız.

Danışan: Anlıyorum. Ama bu sorulara cevap vermekten kaçınmam tedavi sonucumu etkilemez mi? Doktor gerekli soruları soramazsa ve durumumu gerçekten anlayamazsa ben nasıl iyileşebilirim?

Asistan: Evet, asıl beklenmedik olan da bu, değil mi? Gerçeği söylerseniz, ruh sağlığınız iyileşebilir ancak dürüst olursanız sigorta şirketi alacağınız sağlık hizmeti için ödeme yapmaz. Bu oyunu oynayıp gerçeği gizlerseniz, sigorta şirketiniz büyük olasılıkla sekiz seanslık muayeneyi karşılayacaktır.

Danışan: Sekiz seans mı? Sigorta şirketim sadece bu kadarını mı karşılıyor?

Asistan: Ah evet, özür dilerim. Bunu size söylememem gerekirdi. Birçok sigorta şirketi yalnızca sekiz seans için ödeme yapıyor. Bu nedenle, doktorun size koyduğu teşhis ne olursa olsun, toplam sekiz seansta tedavi olmanız ya da fazla seanslar için cebinizden ödeme yapmanız gerekir.

Danışan: Bu hiç umut vaat etmiyor. Bu aramayı yapmak için uzun süre cesaretimi toplamaya çalıştım. Bu sabah kendimi yine cesaretim kırılmış hissediyordum ama şimdi sizinle konuştuktan sonra bu konuda daha da yılmaz hissediyorum.

Asistan: Ah eminim ki doktor size bu konuda yardımcı olabilir. Cesaretlendirme konusunda çok başarılıdır!

Danışan: Asıl sorun benim kendimi cesaretsiz hissetmem değil. Anlayın işte, uzun zamandır hemcinslerime karşı duyduğum istenmeyen cinsel dürtülerle mücadele ediyorum. Bu konudan bahsetmek bile benim için zor ama bu sorunu çözmeme yardım edecek birini görmenin önemli olduğunu düşünüyorum.

(Uzun bir sessizlik...)

Danışan: Alo? Orda mısınız?

Asistan: Özür dilerim beyefendi ama sanırım bu görüşmeyi sonlandırmamız gerekiyor.

Danışan: Neden? Yanlış bir şey mi söyledim?

Asistan: Potansiyel danışanlara cinsellikleri hakkında soru sormam yasak. Doktor bana bu konu hakkında soru sormamam için kesin talimat verdi. Aslında, sizin böyle bir konu açığınızı kendisine söylemem bile yasak!

Danışan: Gerçekten mi? Ama neden?

Asistan: Bu biraz karışık bir konu. Ama doktoru görmeye geldiğiniz zaman kendisi size bunu açıklayabilir.

Danışan: Anlıyorum. Ama bu konuyu doktorla görüşmeden önce konuşmazsam, psikoterapi seanslarımın sigorta kapsamında olup olmayacağını nasıl bilebilirim?

Asistan: Bilemezsiniz. Bu sizin kendi isteğinizle almanız gereken bir risk. Ama unutmayın, doğruyu söylemezseniz, sigorta şirketi muayenenizin sekiz seansını karşılar.

Danışan: Ah doğru tabi. Doğruyu söylemeyeceğim.

Asistan: İşte böyle! Şimdi, ön görüşmeyi hangi tarih için almak istersiniz?

Danışan: Ne kadar sürüyor acaba?

Asistan: Doktor verimli bir ön görüşme için 75 dakika öneriyor ancak sigorta seansın yalnızca 45 dakikasını karşılıyor. Yani seans uzunluğu sizin tercihinize bağlı olarak değişiyor.

Danışan: Sanırım kırk beş dakikalık seansı alacağım çünkü sigorta yalnızca bu kadarını kapsıyor.

Asistan: Tamam ama unutmayın ki, kırk beş dakikalık seans verimli olmayacak. Ve gerçeği anlatmayacağınızdan da emin olun.

Danışan: Tüm bu süreçte yanlış giden bir şeyler var.

Asistan: Söyler misiniz, yanlış olan şey nedir? Ah durun durun, söylemeyin!

Bir Hafta Sonra...

Doktor S.D.: Merhaba ben Doktor S.D. Tanıştığımıza memnun oldum.

Danışan: Yani... Adınız Sam, Samuel ya da belki de Steve olmalı?

Doktor S.D.: Ah hayır, biz burada gerçek isimlerimizi kullanmıyoruz. Sağlık sigortası şirketleri psikoterapi seansları sırasında artık hiçbir kişisel deneyimimizi, düşüncemizi, değerlerimizi ve hatta gerçek ismimizi dile getirmemizi istemiyor. Bize bir kod numarası veriyorlar ve kendimizi danışanlarımıza iki harfle tanıtmamızı istiyorlar. Ben de bu yüzden S.D.'yi seçtim.

Danışan: (kıkırdarak) Anlıyorum. "Siyaseten Doğru".

Doktor S.D.: (bakışlarını çevirerek) Kusura bakmayın ama bu terim bana tanıdık gelmiyor.

Danışan: (tuhaf bir sessizlikten sonra) Tamam o zaman, başlayalım mı?

Doktor S.D.: Elbette. Ama başlamadan önce, size tedavi protokolümü açıklayayım. İki tedavi yöntemim bulunuyor. İlk tedavi yöntemi çok sayıda soru, değerlendirme ve analiz içerir; bunu, ikimizin arasında, duygularınızın, davranışlarınızın ve hedeflerinizin belirli yönlerini tartışacağımız ve sonra sorununuzu en iyi nasıl tedavi edebileceğime dair karşılıklı olarak bir uzlaşmaya varacağımız uzun bir diyalog takip eder. Her konu üzerinde anlaşamayabiliriz ve ara sıra bazı fikir ayrılıkları ya da hayal kırıklıkları yaşayabiliriz ancak tedavi sırasında ortaya çıkan sorunları her zaman masaya yatıracağız, böylece en üstün yararınız baz alınacak ve hedeflerinize saygı duyulacak.

Danışan: Bu kulağa harika geliyor!

Doktor S.D.: Tek bir sorun var.

Danışan: Nedir o?

Doktor S.D.: Sigorta, bu tedavi yaklaşımı için masraflarınızı karşılamayacaktır.

Danışan: Anlıyorum. Peki ya diğer tedavi yaklaşımı nasıl?

Doktor S.D.: Bu yaklaşım oldukça basit. Bana sorununuzu anlatmanız için sekiz seansınız var. Her kırk beş dakikalık seansta başımı sallayarak sizi onaylayacak ve söylediğiniz her şeye, doğru olsun ya da olmasın coşkuyla katılacağım. Hiçbir soru sormayacağım ve size yıllarca süren ruh sağlığı eğitimimi baz alan herhangi bir analizde bulunmayacağım.

Danışan: Anlıyorum. Peki ya etik veya ahlaki değerlerle ilgili önemli bir konuda tavsiyenize ihtiyacım olursa? Ya sorunumu tüm seans boyunca konuşarak çözemezsem? Ya içinden çıkmazsam?

Doktor S.D.: Genelde böyle bir problem yaşanmıyor.

Danışan: Neden?

Doktor S.D.: Eyalet lisanslandırma kurulumuz bize etik değerlerimizi danışanlarımıza empoze etmememiz için talimat veriyor. Bu nedenle siz ahlaki değerlerinizi tartışmakta özgürsünüz ancak seanslarımız sırasında ben ne bu tartışmalara katılacağım ne de sizinle hemfikir olup olmadığımı beyan edeceğim.

Danışan: Ama ya kendi değerlerimle bir çatışma yaşıyorsam? Demek istediğim şu ki, burada olmamın tek sebebi, cinsel tercihlerimin dini değerlerimle çelişmesi!

Doktor S.D.: Size söyledim; büyük bir coşkuyla başımı sallayacağım ve sizin fikrinize katılacağım. Her ne olursa olsun!

Danışan: Ama ya benimle aynı fikirde olmanızı istemiyorsam? Bana itiraz etmenizi ya da ulaşamadığım bilgileri benimle paylaşmanızı bekliyorsam? Demek istediğim, sizin işiniz tam olarak, bana rehberlik edebilmek için duygusal ve ruhsal sağlığım ile ilgili konuları eksiksiz bir şekilde anlamak değil mi?

Doktor S.D.: Hayır, sağlık sigortası, gerçek olsun ya da olmasın, hissettiğiniz, düşündüğünüz veya inandığınız her şeyi ya da sahip olduğum ve sizin erişemediğiniz herhangi bir bilgiyi onayla-

mam için bana para ödüyor ve eyalet kurulum da bana bu sebeple lisans veriyor.

Danışan: Peki... Ya bunu istemezsem...?

Doktor S.D.: Şişşşt!

Danışan: Anlayamadım?

Doktor S.D.: Sessiz olun!

Danışan: Ama...

Doktor S.D.: Şişşşt... Bizi dinliyorlar.

Danışan: Kim dinliyor?

Doktor S.D.: Hükümet.

Danışan: Ne? Konuşmamızın gizli ve kişiye özel olduğunu zannediyordum?

Doktor S.D.: Öyle zaten. Eğer terapiniz için belli hedefleriniz varsa demek istemiştım. Zira diğer hedeflere artık izin verilmiyor.

Danışan: Bu ülkede hepimizin eşit olduğunu sanıyordum.

Doktor S.D.: Evet öyle, herkes eşittir ama bazıları daha eşittir. ¹

Danışan: Daha mı eşittir? Bu da ne demek oluyor?

Doktor S.D.: Her şey 1969 yılında başladı. Ama devam etmeden önce sizi uyarmalıyım. Bundan sonra yapacağımız hiçbir konuşma sigorta kapsamında olmayacak. Aslında, daha ileri gidersem lisansımı bile kaybedebilirim. Öyleyse, bu aşamadan sonra buna “terapi” demeyeceğiz... Anlaşıldı mı?

Danışan: Peki ne diyeceğiz?

Doktor S.D.: “Siyaseten Yanlış”!

Danışan: O zaman şu andan itibaren size “Doktor S.Y.” diyebilir miyim?

Doktor S.D.: İşte bu iyi!

---

1 Yazar burada, George Orwell’in “Hayvan Çiftliği” adlı romanına atıfta bulunuyor. (ç.n.)

İKİNCİ BÖLÜM

KALİFORNİYA'DAKİ SAVAŞ: YASAKLI OLMAK

*Estetik cerrahına iyi ödeme yap
Yaşlanma büyüünü bozmak için.
Ünlü sima, bu senin çenen mi,
ya da sürdürdüğün savaş mı?*
~ Red Hot ChiliPeppers, Californication

LGBT aktivistleri, 2012 yılında, lisanslı ruh sağlığı doktorlarının, hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel dürtüler hisseden ya da cinsel yönelimlerini değiştirmek isteyen çocuklara yardım etmelerini yasaklayan bazı yasalar çıkarmak için Kaliforniya Eyaleti'ndeki politikacılarla birlikte birtakım çalışmalara başladı. O yıl, Kaliforniya Senatosu'ndaki politikacıların tasarımı oyladıkları baharın son zamanları olan o günü hatırlıyorum. Sayım ilerledikçe ve “evet”ler “hayır”ları geçtikçe ofisimde olan ben bilgisayarımın ekranına şaşkınlıkla bakmaya başladım. Kendi kendime yüksek sesle dedim ki, “bu, özgürlüğün sonu.”

“Bu gerçekten olabilir mi?” diye kendimize sorduk. Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapi Derneği'ne (NARTH) bağlı 1000 kişiden az sayıdaki ruh sağlığı pratisyen doktorları olarak bizler tam bir şoktaydık. LGBT aktivistleri, eşcinsel olarak tanımlanan Kaliforniyalı Senatör Ted Lieu'yu (Lieu artık Kaliforniya'dan ABD Kongre Üyesi'dir), lisanslı bir ruh sağlığı terapisti ile psikoterapi için herhangi bir terapötik hedefi yasaklayan ve alanındaki ilk tasarısı olan 1172 No.lu Senato Tasarısı'na (ST) kefil olmaya ikna etti.

30 Eylül 2012’de Vali Jerry Brown, Kaliforniya Eyaleti’nde on sekiz yaşın altındaki danışanlar için cinsel oryantasyon değişikliği çabası (SOCE) terapisinin uygulanmasını resmen yasaklayan ST 1172 yasasını imzaladı. Brown, valilik makamından yaptığı bir basın açıklamasında SOCE terapisi için şunları söyledi: “Bu uygulamaların bilim ya da tıp dünyasında hiçbir temeli yok ve bu sebeple de artık şarlatanlık çöplüğüne gönderilecekler.”

Yasa için bir gerekçe göstermek amacıyla ST 1172, Bölüm 1 (b)’de şu ifadelerle yer verildi:

Amerikan Psikoloji Derneği, Cinsel Oryantasyon İçin Uygun Terapötik Yanıtlar Çalışma Kolu’nu oluşturdu. Çalışma kolu, cinsel oryantasyon değişikliği çabalarına ilişkin hakemli dergi literatürünün sistematik bir incelemesini gerçekleştirdi ve buna dayanarak 2009’da bir rapor yayımladı. Çalışma kolu, cinsel oryantasyon değişikliği çabalarının; kafa karışıklığı, depresyon, suçluluk, çaresizlik, umutsuzluk, utanç, sosyal geri çekilme, intihar eğilimi, madde bağımlılığı, stres, hayal kırıklığı, kendini suçlama, öz saygının ve başkalarına karşı güvenin azalması, kendine karşı artan nefret, ebeveynlere karşı düşmanlık ve suçlama, öfke ve ihanet hissetme, arkadaşların ve potansiyel duygusal partnerlerin kaybı, cinsel ve duygusal yakınlık sorunları, cinsel işlev bozukluğu, yüksek riskli cinsel davranışlar, yabancılaşıma ve kendine karşı dürüst olmama, inanç kaybı ve zaman ve kaynakların boşa harcanması hissi dahil olmak üzere lezbiyen, gey ve biseksüel bireyler için kritik sağlık riskleri oluşturduğu sonucuna varmıştır².

ST 1172’de belirtilen zarar iddialarına rağmen, Amerikan Psikoloji Derneği Çalışma Kolu, yukarıda listelenen 28 sağlık riskini destekleyici nitelikte bir kanıt gösteremedi. Esasında bu sağlık risklerinin hiçbirisi, yetişkinler hakkında yayımlanmış ve yayımlanmamış sistematik olmayan birkaç raporun dışında bilimsel hakemli literatürde belgelenmemiştir³. Dahası, bu iddiaları des-

2 https://leginfo.legislature.ca.gov/faces/billNavClient.xhtml?bill_id=201120120SB1172

3 Phelan, J., Goldberg, A., & Doyle, C.J. (2012). A Critical Evaluation of the Report of the Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation, Resolutions, and Press Release. *Journal of Human Sexuality*, 4, 4–69.

teklemeye yönelik olarak SOCE terapisi gören çocukların bilimsel literatüründe sonuca dayalı tek bir çalışma yoktur.⁴

Meyve ve Kuruyemişlerin Ülkesinde Sebze Olmak Yasa Dışıdır

Kaliforniya'nın, SOCE terapisini yasa dışı kabul edenler içinde başı çekmesi sürpriz değildir. Golden State⁵ oldukça uzun bir liberal aktivizm geçmişine sahip ve son zamanlarda cinsellik ve dinsel özgürlük konularında aldığı radikal tutumlarla öne plana çıktı. Örneğin, Los Angeles Times Gazetesi'nde 2015 yılında yayımlanan bir makale, hapishanenin tıbbi verilerine göre, Kaliforniya'da hormon tedavisi gören yaklaşık 400 transgender hapislane mahkûmunun bulunduğunu bildirdi. Eyalet (yakın tarihli bir federal davada) cinsiyet disforisinden muzdarip mahkûmlar için cerrahi cinsiyet tayininin “tıbbi bir gereklilik” olmadığını iddia ederken, federal davaya karşı savunmaya devam etmek yerine, hapishane mahkûmu Shiloh Quine (asıl adı Rodney) ile anlaşmaya karar verdiler. Uzlaşma duyurulduktan sonra, ceza infaz kurumu şu açıklamayı yaptı:

İki ayrı ruh sağlığı uzmanı da dâhil olmak üzere, bu vakayı inceleyen her tıp doktoru ve ruh sağlığı uzmanı, bu ameliyatın Quine için tıbbi olarak gerekli olduğunu sonucuna vardı⁶. “Tibben gerekli” ifadesi, bu sözde “uzmanlar”ın, mahkûmun çektiği acıyı hafifletmek için ortaya attıkları terimdi. Doğru, sadece bu hormon haplarını alın, cinsel organlarınızı kesin, yerine yenilerini yerleştirin, tüm acınız ve ıstırabınız geçsin. Şunu da unutmayın, bu tedavinin maliyeti en az 15.000 USD tutarında. Daha kadınsı veya erkeksi görünmesi

4 Bu kitabın yayınlanmasından birkaç ay önce *Journal of Homosexuality*'de, ebeveynleri tarafından kendilerine SOCE terapisi başlatılan LGBT ergenlerde gözlenen sonuçlar üzerine bir çalışma yayımlandı. Bazı araştırma incelemeleri, son 100 yılda yetişkinler için SOCE terapisi üzerine yapılmış sonuca dayalı birçok çalışmayı da mercek altına aldı. Bu incelemeleri ve ergenler üzerine yapılan söz konusu çalışmayı dördüncü bölümde ele alacağım.

5 Altın Eyalet: Halk arasında ABD'nin Kaliforniya Eyaleti'ne verilen isim (ç.n.)

6 St. John, P. (August 10, 2015). *In a first, California agrees to pay for transgender inmate's sex reassignment*. Çevrimiçi olarak <https://www.latimes.com/local/california/la-me-inmate-transgender-20150810-story.html> linkinden sağlanmıştır.

için yüzlerini yeni baştan yaptırmak isteyenler için toplam maliyet 50.000 USD'den fazla bile olabilir⁷! Öyleyse, cerrahi cinsiyet tayininin uzun vadeli ruh sağlığı için ne kadar etkili olduğu ve neden sözde “uzmanlar”ın daha güvenli, kanıta dayalı müdahaleler dururken, gençleri bu “tedavilere” zorladıkları birileri tarafından göz önüne alınmalıdır.

Johns Hopkins Üniversite Hastanesi Psikiyatri Bölümü Eski Başkanı Dr. Paul McHugh, 2015 yılında Witherspoon Enstitüsü tarafından yayımlanan bir makalesinde bu konu hakkında şunları kaleme aldı:

Cinsiyet değiştiren bireyler üzerinde yapılan en kapsamlı gözlem (söz konusu araştırma, yaşam tarzının transseksüelliği güçlü bir şekilde desteklediği İsveç'te gerçekleştirilmiştir ve otuz yılı aşkın bir süredir devam etmektedir), bu bireylerin yaşamları boyunca ruhsal olarak huzursuz olduklarını ortaya koyuyor. Cerrahi cinsiyet tayininden sonraki on ila on beş yıl içinde cinsiyet değiştirme ameliyatı geçirenlerin intihar oranı, akranlarına oranla 20 kat daha arttı. Ruh sağlığı sistemimizdeki bu tutarsızlığın birkaç nedeni vardır. Bu nedenlerin arasında önemli olanı hem eyalet hem de federal hükümetlerin, transseksüel gençlerin varsayımlarına ve seçimlerine meydan okuyacak şekilde yorumlanabilecek her türlü tedaviyi aktif olarak engellemeye çalıştığı gerçeğidir. Başkan Obama'nın baş danışmanlarından Valerie Jarrett, “Amerika'nın gençliğini korumaya adanmışlığımızın bir parçası olarak, bu yönetim, çocuklar için dönüşüm terapisinin uygulanmasının yasaklama çabalarını destekliyor”, dedi. İki eyalette, çözüme açık bir çatışma arayışında olan transseksüel bir erkek ya da kızın psikolojik geçmişini araştıran bir doktor, tıp uygulama lisansını kaybedebilir. Aksine, bir doktor böyle bir hastaya ergenliği ve büyümeyi önleyebilecek hormon tedavisi uygulamaya başlamışsa, bu doktor cezalandırılmayacaktır⁸.

7 Sex Reassignment Surgery Cost. *How Much Does Sex Reassignment Surgery Cost?* <https://health.costhelper.com/sexreassignment-surgery.html> adresinden alınmıştır.

8 McHugh, P. (June 10, 2015). *Transgenderism: A Pathogenic Meme*. Çevrimiçi olarak <http://www.thepublicdiscourse.com/2015/06/15145/> linkinden sağlanmıştır.

Eyalet ve federasyona bağılı liberal politikacılar, gey, lezbiyen ya da transseksüel kimliğini kabul etmek istemeyen çocuklar için psikoterapiye kesin olarak karşı çıkarken, “koruma” kisvesi altında tüm devlet okullarında, cinsiyetleri yüzünden kafası karışık olan gençlerin haklarını korumaktan kaçınıyorlar.

Öyle ki, Vali Brown, reşit olmayan çocuklar için sözde “dönüşüm terapisi”ni yasakladıktan kısa bir süre sonra 1266 no’lu meclis yasa tasarısını (MYT) imzaladı. Transseksüel gençlerin, kendi seçtikleri umumi tuvaleti kullanmaları ve kendi tercih ettikleri spor takımlarında oynamalarının önünü açan bu tasarı, aynı zamanda çocukların doğdukları cinsiyete bakmaksızın, tamamen onların kendilerine yönelik algılarını baz alıyordu⁹.

Kısacası, Kaliforniya’da cinsel yöneliminizi değiştirmek istiyorsanız ve on sekiz yaşın altındaysanız, homofobik ve bastırılmışsınız demektir. Ama biyolojik cinsiyetinizi değiştirmek isterseniz bir kahraman olarak ayakta alkışlanırsınız. Fazla hoşgörülü bir hareket! Aslında, Kaliforniya heteroseksüel olmayan ya da cinsiyetinden yakınan hemen hemen herkese seçme hakkı, ifade özgürlüğü ve özel haklar sunarken, son zamanlarda cinsel ifade üzerine ahlaki kuralları olan ve dinsel eğitim veren yükseköğretim kurumlarını ortadan kaldırmak için çaba sarf etti.

Maddi Kaynağınız ya da İncancınız: Yalnızca Birini Seçme Hakkınız Var

26 Mayıs 2016’da ST 1146 onaylandığında, Kaliforniya Senato’sunun dini eğitim veren kolejlere ve öğrencilerine gönderdiği mesaj buydu. Şayet Senato’dan orijinal haliyle geçseydi, ST 1146, cinsel yönelim ya da cinsel kimliğin temelinde “ayrımcılık yapan” Hristiyan kolejlerinin devletten finansman almasını yasaklardı¹⁰.

9 CBS News. (August 12, 2013). *California law allows transgender students to pick bathrooms, sports teams they identify with*. Çevrimiçi olarak <http://www.cbsnews.com/news/california-law-allows-transgender-students-to-pick-bathrooms-sports-teams-they-identify-with/> linkinden sağlanmıştır.

10 Baylor, G.S. (June 14, 2016). *New California Bill Threatens Religious Colleges*. Çevrimiçi olarak <https://fedsoc.org/commentary/blog-posts/new-california-bill-threatens-religious-colleges> linkinden sağlanmıştır.

Bu durumda “ayrımcılığa uğramış” ifadesi şu anlama gelir ki; eğer dini eğitim veren bir kolej, bu standartlar ne olursa olsun, cinsel davranış konusunda bir dizi standart uygularsa ve öğrencilerin bu standartlara göre cinsel davranışta bulunmalarına izin vermeyi reddederse, bu kolejlerin yetkilileri ayrımcılık yaptıkları gerekçesiyle suçlu sayılırlar. Gelin bu önerinin saçmalığını masaya yatıralım. Hristiyan A Koleji’nin Kutsal Kitap’a uygun erkek/kadın evliliği dışında herhangi bir cinsel eylemi yasaklayan bir kuralı olduğunu varsayalım. Diyelim ki bu kural, Kutsal Kitap’a uygun evlilik dışında bir cinsel ilişki yaşayan ve idare tarafından yakalanan heteroseksüel bir öğrenci tarafından çiğnenirse ve bu öğrenci okuldan atılırsa, söz konusu öğrencinin koleje dava açma hakkı olmayacaktır. Şimdi de başka bir örnek alalım. Ya biseksüel olarak tanımlanan bir kız öğrenci kolejde hem erkeklerle hem de kızlarla cinsel yakınlık kuruyorsa? Bu durumda, cinsel yakınlık kurduğu erkek heteroseksüel olarak tanımlanırken, aynı yakınlığı kurduğu kız lezbiyen olarak tanımlanır. Eğer böyle bir olay yaşansaydı, söz konusu yasa çerçevesinde, bu iki kıza uygulanacak ceza, ayrımcılık öne sürülerek kızların okulu dava etmesine izin verecekti. Ancak heteroseksüel erkek, okul yönetimine itiraz hakkı dahi olmadan disipline tabi olacaktı.

Fakat o da diğer iki kızla Kutsal Kitap’a uygun olamayan aynı cinsel yakınlığı yaşamış olacaktı! O zaman bunun mantığı nerede?

Neyse ki, Hristiyan kolejlerinin kurduğu koalisyonun yaptığı yoğun muhalefetin ardından, bu tasarımı hazırlayanlar, söz konusu tasarıda değişiklik yaparak LGBT’li öğrencilerin, okulun cinsellik konusundaki dini kurallarını ihlal ettikleri için disiplin cezasına çarptırılırlarsa okulu dava etmelerine izin veren hükmü kaldırdı. Bunun yerine, yasa tasarısı, Hristiyanlık eğitimi veren bu özel üniversitelerin “ayrımcılık karşıtı yasadan muaflarsa ifşa edilmelerini ve ahlak kurallarını ihlal ettiği için okuldan atılan öğrencilerin durumunu devlet yetkililerine bildirilmesini” şart koşacak¹¹.

11 McGreevy, P. (September 1, 2016). *State senator drops proposal that angered religious universities in California*. Çevrimiçi olarak <https://www.latimes.com/politics/essential/la-pol-sac-essential-politics-updatesena->

Ancak bu meselenin kısa zamanda ortadan kalkacağını zan-
netmeyin. 2015 yılında 50 eyalette eşcinsel evliliği yasallaştıran
Yüksek Mahkeme kararıyla, Hristiyan yükseköğretim kurumları
artık cinsellik ve evli öğrencilere sağlanan yararlar konusunda-
ki politikalarını yeniden gözden geçirmek zorundalar. Örneğin,
The Atlantic Dergisi'nde yayımlanan 2015 tarihli bir makalede
yazar David R. Wheeler şöyle diyor:

Şu anda, okulların bu politikaları uygulamasını engelleyen federal
bir ayrımcılık yasağı kanunu bulunmamaktadır. 15 eyalet artı Ko-
lombiya Bölgesi gey ve lezbiyen öğrencilerin haklarını gözetiyor
ancak bu eyaletler genellikle dini kurumlara muafiyet tanıyorlar. Bu
tür politikalara karşı ilk ciddi sınav, geçen yaz New England Okullar
ve Kolejler Derneği'nin Massachusetts'teki bir Hristiyan okulu olan
Gordon Koleji'nden "eşcinsel uygulama" yasağını gözden geçirme-
sini ve derneğin akreditasyon standartlarını ihlal edip etmediğini
tespit etmesini istediğinde yaşandı. Gordon Koleji, Mart ayında in-
celemeyi tamamladığını ve yasağı devam ettirmeye karar verdiğini
duyurdu¹².

Bu okullar için mevzubahis olan şey, öğrencilerin okula devam
etmesini sağlayan milyonlarca dolarlık federal hibe ve krediler-
dir. Hükümet, din eğitimi veren okulların ahlaki değerlere sahip
olmasını yasaklayan politikalar uygulamaya karar verirse, bu
dolarların kaynağı birden kesilebilir ve bu da bazı öğrencilerin
okula devam etmesini neredeyse imkânsız hale getirir. Bu neden-
le, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki yalnızca bir avuç Hristiyan
okul, hükümetin, okullarına kendi ahlak anlayışını dayatmaya
çalışacağından korkarak, önlerine yem olarak atılan hiçbir fe-
deral finans desteğini kabul etmedi. Bu okullardan biri de lisans
eğitimimi aldığım Pennsylvania'daki Grove City Koleji'dir. Aynı
şekilde, ruh sağlığı psikolojik danışmanı olarak çalışmakta oldu-
ğum Virginia'daki Patrick Henry Koleji'nin resmi web sitesinde

---

tor-drops-proposal-that-had-angered-1470853912-htmlstory.html linkinden
sağlanmıştır.

- 12 Wheeler, D.R. (July 14, 2015). *Gay Marriage and the Future of Evangelical
Colleges*. Çevrimiçi olarak [https://www.theatlantic.com/education/archi-
ve/2015/07/evangelical-colleges-struggle-gay-marriageruling/398306/?fb_
ref=Default](https://www.theatlantic.com/education/archi-
ve/2015/07/evangelical-colleges-struggle-gay-marriageruling/398306/?fb_
ref=Default) linkinden sağlanmıştır.

şu ifade geçmektedir: “Hristiyanlık konusunda çok net olan dünya görüşümüzü korumak için, hükümetten herhangi bir finansal destek kabul etmiyoruz ya da bu desteklerden pay almıyoruz. Bu finansal bağımsızlığın, Patrick Henry Koleji’nde sunulan eğitimin ciddi bir tamamlayıcısı olduğuna inanıyoruz.”¹³ Bu fonların gözden çıkarılması genellikle söz konusu okula yapılan öğrenci kayıtları üzerinde hatırı sayılır bir etkiye sahip olsa da (örneğin, Patrick Henry Koleji’ne devam eden 500’den az öğrenci varken, Grove City Koleji 3.000’in altında öğrencisi olmasıyla övünür), bu okulların yöneticileri ve eğitimcileri, Hristiyan değerlerine sahip çıkmanın, öğrenciler ve eğitim camiası için uzun vadede daha kıymetli olacağına inanıyorlar.

Büyük Birader Sizi Gözetliyor

Hükümetin bir ifade şeklini diğerine, yani siyasi olarak doğruluk payı daha az olan bir iletişim şekline tercih ettiği bir toplumda neler yaşanır? Bu sorunun cevabını George Orwell’in klasikleşmiş romanı *1984*’ten başka yerde aramamak gerekir. Orwell, 1949’da kaleme aldığı ünlü romanında, “Büyük Birader” olarak bilinen ve yöneticilerin halkı aralıksız olarak gözetim altında tuttuğu totaliter bir devleti tasvir eder. Roman boyunca, baskıcı hükümetin, vatandaşlarını sürekli gözetim altında tutmak amacıyla bir uyarı niteliğindeki “Büyük Birader Sizi Gözetliyor” ifadesi tekrarlanır.

Ancak, hiçbir makul hukuk mahkemesi, California’nın ST 1172’si gibi bir ifade özgürlüğünün ihlalini elbette desteklemez. Zira bu tasarıya Federal Mahkeme’de itiraz edildiğinde Dokuzuncu Daire Temyiz Mahkemesi tam olarak bunu yaptı. 2013 yılında Pickup v. Brown Davası, çocuklar için terapiyi yasaklayan yasanın üç kanunu ihlal ettiğini savundu:

1. Ruh sağlığı uzmanlarının, Anayasa’nın İlk Değişiklik Maddesi’ndeki ifade özgürlüğü hakları,
2. Ruh sağlığı uzmanlarının örgütlenme hakları,

---

¹³ a.g.e

3. Ebeveynlerin, çocuklarının sağılığıyla ilgili önemli kararlar alma hakkı.¹⁴

Dava ayrıca, yasanın muğlâklık ya da aşırı genişlik açısından geçersiz olduğunu öne sürdü. Dokuzuncu Daire, sonsuz hikmetiyle davacının dört iddiası aleyhinde hükmetti ve yasaı onayladı. Bunu nasıl başardılar, hiç düşündünüz mü? Washington Post Gazetesi'nde yayımlanan bir yazı, Yargıç O'Scannlain'in, muhalefet şerhinde, temyiz mahkemesinin bilirkişi ifadesini Anayasa tarafından korunmayan 'davranış' olarak yeniden etiketleyerek İlk Değişiklik Maddesi'nin etkisini azalttığını aktardı¹⁵. Mahkemenin kararıyla ilgili daha da rahatsız edici olan şey, söz konusu yasanın uygulamayı amaçladığı şeyi gerçekleştirip gerçekleştirmediğini bilimsel kanıtlarla incelememiş olmasıydı ki bu, LGBT gençleri zararlı bir uygulamadan korumak içindi. Ve bunun gerçekleşmesi, SOCE terapisinde gençleri takip eden sonuç çalışmaları bulunmadığı için mümkün olmazdı.

Mahkeme, "ST 1172'nin, ifade özgürlüğü hakkının bir tenzili olmadığı ve yasanın meşru bir devlet çıkarıyla makul bir ilişkisi varsa onaylanacağı" şeklindeki kararında yalnızca "akla dayalı bir inceleme" sunarak bu sorunu çözdü¹⁶. Diğer bir ifadeyle, mahkeme, terapiyi "birincil olarak tıbbi davranış" olarak gördüğü için kanunun söylediği şeyi gerçekten yapıp yapmadığını belirlemesine gerek olmadığını söyledi (ve ST 1172'nin söylemsel olarak yalnızca "tesadüfî bir etki"ye sahip olacağını kabul etti). Eğer te-

14 Williams, R. (November 6, 2013). *Pickup v. Brown (consolidated with Welch v. Brown)*—*Ninth Circuit*. Çevrimiçi olarak <https://westernstatelawreview.org/pickup-v-brown-consolidated-with-welch-v-brown-ninth-circuit/linkinden> sağlanmıştır.

15 Carpenter, D. (June 29, 2014). *A constitutional right to "cure" gays? No way, says the Ninth Circuit*. Çevrimiçi olarak https://www.washingtonpost.com/news/volokh-conspiracy/wp/2014/01/29/the-ninth-circuit-again-upholds-californias-ban-on-gay-conversion-therapy/?noredirect=on&utm_term=.8592f679f8fe linkinden sağlanmıştır.

16 Williams, R. (November 6, 2013). *Pickup v. Brown (consolidated with Welch v. Brown)*—*Ninth Circuit*. Çevrimiçi olarak <https://apps.americanbar.org/ababoard/blog/blogpost.cfm?threadid=29364&catid=14923> linkinden sağlanmıştır.

rapi birincil olarak tıbbi davranışsa, devlet, kanıtla bakılmaksızın zararlı kabul edilen bir şeyi makul olarak yasaklayabilir.

Kaliforniya Eyaleti Hukuku'nun yasal bir analizde, Michigan Üniversitesi hukuk öğrencisi Wyatt Fore akla dayalı inceleme konusunu şu şekilde özetledi:

Dokuzuncu Daire, akla dayalı incelemeler ışığında, yasama meclisinin, mantıken SOCE'nin reşit olamayan çocuklar için bir halk sağlığı riski olduğunu belirleyebileceğini ortaya koydu. Çünkü bu, Amerikan Psikoloji Derneği'nin Cinsel Oryantasyon İçin Uygun Terapötik Yanıtlar ile ilgili çalışma kolu ve birçok farklı profesyonel ruh sağlığı uzmanı ile psikolojik danışmanın nitelikli bilimsel testlerine dayanıyordu¹⁷.

Bununla birlikte, Fore'nin analizinde, Amerikan Psikoloji Derneği'nin *Cinsel Oryantasyon İçin Uygun Terapötik Yanıtlar Çalışma Kolu Raporu*'ndaki mahkeme işlemlerinde kullanılan ve şu sonuca varan bir ifadeye dayandığına dikkatinizi çekerim: Cinsel oryantasyon değişikliği çabaları (SOCE), lezbiyen, gey ve biseksüel bireyler için kritik sağlık riskleri oluşturur.”

Ancak analizinin hiçbir bölümünde ya da mahkeme tutanaklarında, bu görev gücü raporunun, SOCE tedavisi gören gençler için herhangi bir sonuç araştırması yapamadığından bahsedilmemiştir.

Bundan söz edilmemesinin nedeni, elbette ki böyle bir araştırmanın aslında mevcut olmamasıdır! Bugüne kadar, reşit olmayan çocuklar için SOCE tedavisi üzerine sonuç temelli herhangi bir çalışma yapılmadı. Ancak, liberal eyaletlerde tedaviyi yasaklayan yasalar onaydan geçmeye devam ediyor ve federal mahkeme kararları, psikoloji literatüründe hiç araştırılmamış bir terapinin yasaklanmasını destekledikleri gerçeğini rahatsız edici bir şekilde görmezden geliyorlar¹⁸. Bununla birlikte, Üçüncü Daire Temyiz Mahkemesi, New Jersey'in reşit olmayan çocuklar için

17 Wyatt, F. (2014). *A Joyful Heart Is Good Medicine: Sexuality Conversion Bans in the Courts*, 21 Mich. J. Gender & L. 311, 320. <http://repository.law.umich.edu/mjgl/vol21/iss2/3> linkinden ulaşılabilir.

18 a.g.e., ss. 320-321.

uygulanen yasağını gözden geçirirken, SOCE terapisinin “konuşmayı” içerdiği fikrine kısmen karşı çıktı. Üçüncü Daire Mahkemesi ile Dokuzuncu Daire Mahkemesi arasındaki bu ihtilaf, aslında söz konusu “dönüşüm terapisi” yasaklarını alt üst eden neden olabilir.

King v. Christie Davası’nda mahkeme, yasanın, İlk Değişiklik’in ihlali olup olmadığını belirlemek için tıbbi davranış ya da ifadeyi düzenleme niyetinde olup olmadığını incelemiştir:

Pickup, 1172 nolu Senato Tasarısı’nın konuşma üzerinde en azından “tesadüfî bir etkiye” sahip olabileceğini kabul etmiş ve tüzüğü gerçeğe dayalı incelemeye tabi tutmuş olsa da burada Bölge Mahkemesi, SOCE danışmanlığının, İlk Değişiklik’in korumasının tamamıyla dışında kalan net ve açıklayıcı bir davranış olmadığı sonucuna varınca bir adım daha ileri gitti. Bölge Mahkemesi’nin bu sonuca ilişkin birincil gerekçesi şudur: “Psikolojik danışmanlığın *temel özelliği*, bunun konuşarak yürütülebilmesi değil, psikolojik danışmanın terapötik bir şekilde yöntem ve prosedürleri uygulamasıdır” (vurgu eklenmiştir). Bölge Mahkemesi bu gerekçeyi kısmen, Dokuzuncu Daire’nin “psikanalizin anahtar bileşeninin konuşma değil, duygusal acı ve depresyon tedavisi olduğu”nu gözlemlediği Pickup’tan sağladı. Buna dayanarak, Bölge Mahkemesi şu sonuca varmıştır: “davranış ve konuşma arasındaki sınır çizgisi, psikolojik danışmanın bilgi iletmeye çalışıp çalışmaması ya da danışana belirli bir bakış açısı veya ilki konuşma ve ikincisi davranış olacak şekilde bir değişiklik meydana getirmek için birtakım yöntem, uygulama ve prosedürler uygulamaya çalışıp çalışmamasıdır”¹⁹.

Michigan Journal of Gender&Law’da yapılan bir analiz, New Jersey ve Kaliforniya “dönüşüm terapisi” yasaklarını karşılaştırırken, aynı zamanda tıbbi davranışa karşı konuşma konusunu ve mahkemelerin neyin anayasal olup olmadığını nasıl belirleyebileceğini ele almıştır.

Sonuç olarak, asıl mesele, yasama organı SOCE’yi dışı vurumcu bir davranış şekli (daha ziyade konuşma gibi) olarak gördüğü için mi,

19 King v. Christie, 767 F.3d 216, 227–28 (3d Cir. 2014) (citations and footnote omitted), *abrogated by Nat’l Inst. of Family & Life Advocates v. Becerra*, 138 S. Ct. 2361 (2018).

yoksa halk sağığının daha genel bir bilimsel düzenlemesi olduğı için mi yasaklıyor sorularında düğümleniyor. Burada mahkeme, yasanın amacının bunlardan ikincisi olduğı sonucuna varmıştır. Bununla birlikte, yasama organları ruh sağığı terapistlerinin dışı vuruşu davranışlarının düzenlenmesine, örneğın onların SOCE'yi tartışmasını yasaklayarak yaklaşırsa, bu yasalar daha sorunlu hale gelecektir. Doğrusunu söylemek gerekirse, mahkemeler, marihuananın ilaç olarak kullanımını, kürtaj ve doktor destekli intihar davalarında doktor-hasta ilişkisine benzer kısıtlamaları kaldırmıştır.²⁰

Bu kararlar arasındaki farklılıklar ince olsa da, Üçüncü Daire'yi Dokuzuncu Daire'nin kararından ayırmak önemlidir. Pickup v. Brown Davası'nda Dokuzuncu Daire, SOCE terapisinin yasaklanmasının konuşma üzerinde (tesadüfi olsa da) bir etkisi olacağı sonucuna varırken, King v. Christie Davası'nda, Üçüncü Daire, yasanın, psikolojik danışma ilişkisinde ifade edilen konuşma ya da bakış açısını değil, yalnızca SOCE terapisinde zararlı sayılabilecek tıbbi davranışı kısıtlamayı amaçladığını söyledi. Örneğın, teorik olarak bir danışan ve terapistin, Üçüncü Daire'nin kararı uyarınca, danışanın hemcinslerine karşı duyduğu cinsel çekim ya da cinsel kimlik çatışmalarını nasıl deneyimlediğini, danışanın bu çatışmaları neden hissettiğini (ister dini engeller ister başka sebepler olsun, sıkıntının kaynağı ve/veya istenmeyen cinsel çekimin altında yatan olası nedenler, vb.) ve danışanın bu duygulara nasıl tepki verdiğini konuşmasına izin verilmelidir. Bunların hepsi, bir kişinin bakış açısına dayalı ifadelerdir. Ancak, pratik anlamda, bir psikolojik danışman ya da icra memurunun, korunan konuşmayı yasaklanmış davranışlardan ayırması kanunlara göre imkânsızdır çünkü söz konusu konuşma, cinsel çekim ya da duygularını değıştirmek, çözümlemek veya dönüştürmek isteyen danışanlar için bir tedavi yöntemidir, bu nedenle de bu konuşma, yasaklanmış tıbbi davranış olarak kabul edilecektir.²¹

20 Wyatt Fore, A Joyful Heart Is Good Medicine: Sexuality Conversion Bans in the Courts, 21 Mich. J. Gender & L. 311, 324 (2014)

21 Yedinci Bölüm'de Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi'ndeki 2018 tarihli (NIFLA/Becerra) bir kararın "tıbbi davranış" konuşma meselesini tera-pi eşitliğı lehine nasıl çözeceğini ele alacağım.

Siz de benim gibi terapi eşitliğinin savunucusuysanız, şöyle düşünüyör olabilirsiniz: “Tamam, peki ama bu, istenmeyen eşcinsel çekimlerden ya da cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olan çocuk danışanlar için terapi eşitliğinin amacına nasıl yardımcı olur?” Bu konudaki en büyük umut ışığı, Üçüncü ve Dokuzuncu Daire Mahkemeleri arasında bir uyuşmazlık olması ve bu tarz uyuşmazlık durumlarında da genellikle Birleşik Devletler Yüksek Mahkemesi’nin (SCOTUS) hüküm vermesidir. Aslında, Ocak 2017’de, Pasifik Adalet Enstitüsü, Kaliforniya’nın söz konusu yasasının iptali için SCOTUS’a başka bir temyiz başvurusunda bulundu.^{22, 23}

Üstün Körü ve Eksik Tanımlama

Şu andaki mevcut durumuyla “dönüşüm terapisi” yasağına ilişkin yasalardaki ana sorunlardan biri, SOCE terapisinin çok yüzeysel tanımlanmış olması ve gerçekte tıbbi davranış olarak görülen şeydir. SOCE terapisini yasaklamak amacıyla hazırlanan yasaların çoğu yanlış tanımlanmıştır ve genellikle şu şekilde yorumlanır: “Cinsel oryantasyon ya da cinsel kimliği değiştirmeye ve/veya hemcinslere karşı duyulan cinsel çekimi ve/veya cinsel kimlik ifadesini azaltmaya yönelik terapötik çabalar bu yasa kapsamında yasaklanmıştır.” Psikoterapide tam olarak “tıbbi davranış” olarak kabul edilen ve yalnızca “sohbet” olarak ifade edilen kısım bu yasalarda açıkça tanımlanmamıştır; kaldı ki böyle bir ayrımın, pratikte ya da yasal olarak hoşgörölü bir şekilde tanımlanamayacak kadar yapaydır. Bir terapist, danışanının cinsel kimliği üzerinde neyin etkisi olup olmadığını nasıl anlayabilir?

22 Bununla birlikte, ST 1172’ye ilişkin temyizizin, mahkemenin tutarsızlığına değil, Kaliforniya Yasası’nın, dindar kişilerin cinselliklerini inançlarıyla aynı hizaya getirmelerine yardımcı olan psikoterapiyi sürdürmek için özgürce kullanılmalarını bastırmak için çıkarıldığına dair yeni bir yasal argümana dayandığını unutmayın. Bu temyizdeki davacılar, Kaliforniya Yasası’nın temelini oluşturan unsurların doğası gereği din karşıtı olduğunu ve dolayısıyla Anayasa’ya aykırı olduğunu iddia ediyorlar. Yüksek Mahkeme bu davayı görmeyi reddetti.

23 Unruh, B. (January 12, 2017). *Supremes face bombshell: Law censoring Christian counselors*. Çevrimiçi olarak <http://www.wnd.com/2017/01/supremes-face-bombshell-law-censoring-christian-counselors/#Fsuae9eFU0UZ-4YHA.99> linkinden sağlanmıştır.

Örneğin, bir terapistin, bir danışanın neden belirli şekilde hemcinsine karşı cinsel çekim deneyimlediğine ya da belirli cinsel davranışlarda bulunabileceğine dair yorumunu, danışanın, kendisini ve cinselliğini anlayışını değiştirmesi ve böylelikle bilişsel bir yeniden yapılanma üreterek cinsel arzulara, davranışlarda veya duygularda bir değişikliğe yol açması çok olasıdır. Peki, böyle bir durum “sohbet” olarak mı, yoksa “tıbbi davranış” olarak mı kabul edilirdi?

Gerçek şu ki, uygulayıcılar, kendilerini yasayı ihlal etmekle suçlayabilecek yetkililerin incelemesinden kaçınmak için uygulamalarını ne kadar dikkatli tarif ederlerse etsinler ya da psikolojik danışmanlık yöntemlerinin yapısı ve bunlara karşılık gelen faydalar ile riskler hakkında danışanlarını bilgilendirmek için ne kadar dikkatli çalışırlarsa çalışsınlar, bu terapistler, yazılı kaynaklarda böyle bir yasağın olduğu herhangi bir yargı merciinde sıkı bir denetime maruz kalırlar. Bu incelemenin sonucu, -terapistler bir şekilde yasaya aykırı olabilecek veya olmayabilecek zorlu kısımlardan başarılı bir şekilde geçebilseler bile-terapistin özerkliği ve danışanın kendi kaderini tayin hakkı üzerinde caydırıcı bir etkiye sahip olmasıdır, öyle ki bir terapist, yasayı ihlal etme olasılığından kaçınmak için cinsel kimlik çatışmalarıyla çalışmayı amaçlayan bir danışana hizmet vermeyi reddedebilir.

Yüzeysel ve yanlış tanımlanmış “Dönüşüm terapisi” yasağı ile birlikte, LGBT kimliğine sahip ve samimi bir şekilde heteroseksüelliğe “dönüşüm” arayışında olan danışanlar ve ironik şekilde kendisini zarar görmekten koruyacağı düşünülen yasalar tarafından ayrımcılığın kurbanı olmaktadır. “Koruma” maskesi altında gizlenmiş olsalar da yasalar, aktivistlerin, LGBT ve bundan memnuniyetsiz kişileri ömür boyu istenmeyen bir kimliğe hapsedmeye yönelik bir stratejisi olabilir. Bu, bana Eagles’ın *Hotel California* şarkısından bir sözü hatırlatıyor: “İstedğin zaman kontrol edebilirsin ama ayrılamazsın asla!”

Şu işe bakın ki, bu yasaklar aslında LGBT aktivistlerinin korumayı düşündükleri bireylere, yani kendilerine zarar verecek. Netice itibarıyla, LGBT olarak tanımlanan bir kişi, bir terapistin muayenesine girerse, cinsel yöneliminden ya da kimliğinden memnun

değilse ve bu yaşam tarzını geride bırakmak için içten bir şekilde yardım arıyorsa, terapistin danışana şunu söylemesi gerekecek:

“Üzgünüm ama sorununuzla ilgili olarak size yardım etmem imkânsız, etik dışı ve yasal değil. Ayrıca, siz zaten böyle doğdunuz, öyleyse neden böyle yaşamayı denemiyorsunuz ki?” Bana inanmıyor musunuz? Yıllarca terapist terapist gezen ve sonra da kendisine “eşcinsel olarak doğduğu” ve eşcinsel yaşam tarzından ayırlamayacağı söylenen eski bir lezbiyen olan Robin’in hikayesini okuyun öyleyse.

Robin’in Hikâyesi

Ben şükretmesini bilen bir Hristiyan olarak aynı zamanda eski bir eşcinsel ve eski bir kuirim. 1950’lerde doğdum ve yetişkinlik hayatımın çoğunu lezbiyen olarak geçirdim. 2009’da yani 50’li yaşlarımda, Tanrı’nın lütfu ve İsa Mesih’in kudretiyle yaşadığım korkunç eşcinsel yaşamdan kurtuldum.

Eşcinsel olarak doğmamıştım. Ben “bu şekilde” doğmamıştım.

İki yaşındayken, pedofili bir kadın bakıcı tarafından ailemden habersiz olarak cinsel tacize uğradım ve hayati bir tehlike atlattım. Midwest’de orta halli bir ailenin içinde doğup büyüdüm ve çalışan agnostik bir baba ile evden çıkmayan Hristiyan bir annem vardı. Üç kardeşin en büyüğüydüm. Okula gittim ve sonrasında da kiliseye devam ettim. Ancak, cinsel istismara uğramamın bir sonucu olarak, dürtüsel olarak aşırı yemek yemeye başladım ve kontrol edilemeyen öfke nöbetlerim baş göstermeye başladı. 13 yaşında teşhis edilmemiş bir sinir krizi geçirdim, tedavisi olmayan klinik bir depresyona girdim ve depresyon, bağımlılık ve intihara karşı ömür boyu süren bir savaşa başladım. Kadın öğretmenlerime ve antrenörlerime âşık oldum. Mutlu ve aktif bir “A” öğrencisi olmak dururken, öfkeli ve depresif bir “D” öğrencisi olmuştum. Yardıma ihtiyacım olduğunu biliyordum, bu yüzden kilisedeki gençlik grubuma gittim. Gençlik grubumun papazı bana yardım etmek yerine esrar teklif etti ve benim gibi çocuklarla “arkadaş” olmak ve “ot içmek” istediğini söyledi. Bunun bana yardımcı olmayacağını biliyordum ve bu yüzden teklifini

reddettim. Kiliseye ve Tanrı'ya sırtımı döndüm ve öfkeli bir ateist oldum. Çaresizlik içinde yardıma ihtiyacım vardı ancak ailemin yeterli maddi gücü yoktu ve ayrıca terapiye inanmıyorlardı. Ekonomik Buhran ve İkinci Dünya Savaşı'nı yaşamışlardı ve onlara göre terapi almak zayıflık demekti. Ortaokul ve lise yıllarımı kör topal bir sisin içinde geçirdim ve o dönemde eşcinsellik yaşamımın yolunu açan seçimler yapmaya başladım.

İlk lezbiyen cinsel deneyimimi üniversite döneminde, en yakın kız arkadaşımın sarhoş olup aynı yatakta uyandıktan sonra yaşadım. Depresyon, yeme bozukluğu, alkol bağımlılığı ve intihar eğilimime rağmen bu ilk lezbiyen ilişki tecrübemden çok utanmıştım. İçimden bir ses bana bunun yanlış olduğunu söylüyordu. Yaşadığım cinsel istismar nedeniyle kendime olan nefretim içime o kadar çok işlemişti ki, bu konuyu okulumun psikolojik danışmanlarıyla konuşmayı bile istemedim. Okula gitmeyi bıraktım ve bile bile o okuldan ayrıldım, bu şekilde lezbiyen partnerimi ve lezbiyen arzularımı geride bırakmaya çalışıyordum.

Bu olay beni, farklı şehirlerde işlevsiz ve ömür boyu sürecektir olan başka tedavi yöntemlerine yöneltti ama aynı zamanda ailemin, yardıma ihtiyacım olduğumu kabul etmelerine de ön ayak oldu. Ancak, bu terapiler sırasında lezbiyen deneyimlerimden ve lezbiyen arzularımdan hiç bahsetmedim. Her terapide gerçek anlamda bir rahatlama yaşayamadan sadece yaşadığım depresyon ve aşırı yeme sıkıntım hakkında konuştum. Başımından geçen cinsel istismara dair bilinçli anılarım yoktu, hissettiğim tek şey, açıklamayan şiddetli öfke ve korkuydu. Ertesi yıl kendi memleketimdeki devlet üniversitesine devam ettim ve bağımlılık derecesindeki aşırı yeme ve alkol kullanımı ile intihar saplantım arttıkça, hemcinslerime karşı duyduğum cinsel çekim sebebiyle hissettiğim utanç da azalmaya başladı. Kendimi, üniversitemdeki kız öğrencilere karşı cinsel çekim hissetmeye zorladım ve sonunda birbirimize “kız kardeş” dediğimiz kızlar birliğinden öğrenciyle gizli bir lezbiyen ilişki kurdum. Alkol ve intihar saplantım gittikçe artmıştı. Çoğu gece sarhoş oluyor, kendimi öldürmek niyetiyle arabamın direksiyonuna geçiyor ve bir önceki gece eve nasıl geldiğimi bile hatırlamadan ertesi sabah kendimden geçmiş bir

şekilde uyanıyordum. Kendimi ve/veya başka birini öldürmekten beni alıkoyan şeyin Tanrı'nın merhameti olduğunu artık biliyordum.

Sonunda üniversiteden mezun olmayı başardım ancak lezbiyen partnerim beni terk etti ve ben de Midwest'te başka bir şehirde bitkin, öfkeli ve ateist bir lezbiyen olarak hayatıma devam etmeye başladım. Yaşadığım depresyon, bağımlılık ve intihar saplantım beni hiç terk etmedi, bu sebeple psikolojik danışmanlık desteği almaya karar verdim ve bana ilk kez “eşcinsel olarak doğduğum” söylendi. Bu tespitte bulunan, o şehirdeki devlet üniversitesinde beni tahrik etmeye çalışan lezbiyen bir terapistti. İçinde bulunduğum hasta ve intihara meyilli durumda bile, hâlâ karşı koyduğum bir sağlıklı yaşam arzum vardı.

Kötü yaşamım ve çalışma hayatım nedeniyle, daha profesyonel bir terapi alacak param ya da sigorta kapsamım olmadığı için “yoksul terapisi” olarak adlandırılan on iki adım programlarının²⁴ arayışına girdim. Bu programlardaki terapilerde de aynı “doğuş-tan eşcinsel olmak” görüşüyle karşılaştım ve bu görüş benim ateist inanç sistemime çok iyi uygundu. Bilim, ateist inançlarım için adeta tapınılacak bir ibadet alanıydı ve eğer bir “uzman” ya da gittikçe yaygınlaşan ateist kültürü bana “eşcinsel olarak doğduğumu” söylüyorsa, o zaman hayatımdan ve seçimlerimden sorumlu olan ben değil, DNA'm ya da genlerimdi. On iki adım programlarının “Yüksek Güç” konseptini de benimsedim. Bir ateist olarak, kendi evrenimin merkeziydim ve on iki adım programları bana “Yüksek Gücüm” istediğim her şeyi yapabileceğimi öğretti. Bu, benim Yüksek Gücümün aslında bizzat ‘ben’ olmasının şifresiydi. Böylece hiçbir zaman şifa ya da huzuru bulamamama rağmen, kendimi öldürmekten uzak durdum, duyduğum ıstırapla daha iyi başa çıkmayı öğrendim ve biraz daha işlevsel ve üretken oldum.

---

24 On İki Adım Programı: On iki aşamalı bir program, aynı bağımlılığı veya sınırları paylaşan kişilerden oluşan bir kendine yardım veya destek grubudur. Bu programların ilk ve en popüler olanı ‘Adsız Alkolikler’dir, ancak narkotik, kumar, aşırı yeme veya nikotin gibi diğer birçok bağımlılık için on iki adımlı programlar vardır (ç.n.).

1970'ler, 80'ler ve 90'lar boyunca depresyon, bağımlılık ve intihar saplantım için yedi farklı psikolojik danışmana gittim ve ilk olarak lezbiyen bir danışman olmak üzere her biri bana açık ve bariz bir şekilde “doğuştan eşcinsel” olma yalanını anlattı. 40. doğum günümde, hayatımı tehdit eden cinsel istismarla ilgili yeni anılarımın neden olduğu başka bir intihar kriziyle karşı karşıya kaldığımda, nihayet küçük bir çocukken başıma gelenlerle yüzleşmeme yardımcı olan bir terapist ile tanıştım.

Altı ay boyunca her sabah, uykumdan karabasanlar yüzünden çığlık atarak ve kan ter içinde uyandım. Anılar, küçük ve hayal meyal bir çocuk görünümünde yavaş yavaş geri geliyordu ama bununla beraber intihar takıntısı ve dürtüsü de iyileşmeye başlamıştı. Ama o zaman bile, cinsel istismar anılarımı iyileştirmeme yardımcı olan, psikoloji alanında yüksek lisans dereceli ve doktoraasını yapmaya devam eden bu terapist bana şunları söyledi: “Sen bir eşcinselsin, senin gerçek kimliğin bu.” Öfkeme, yaşadığım depresyona ve bağımlılık sorunuma katkıda bulunan faktörlerin, eşcinsel seçimlerim ve davranışlarım olması olasılığından hiç bahsetmedi. İntihar girişimi riskim azalıyordu ama hâlâ antidepresan kullanıyordum. Kendisi gittiğim son terapistti ve uyguladığı bu yaklaşımı “kuir doğ, mutlu ol, hap kullan” terapisi olarak adlandırdım. Yine bir “uzman” yalanı ile karşı karşıyaydım ve bu yalanı kabul ettim çünkü bir eşcinsel olarak seçimlerimden ya da kendime ve başkalarına verdiğim zararlardan dolayı asla sorumlu tutulmadım. Kendimi daha iyi hissetmeye başladığımda, başka bir lezbiyen ilişkinin içinde bulmuştum kendimi. Bu kez Batı kıyısında yeni bir “ortam değişikliği tedavisi”ne başlamış ve kendim için yaratabileceğim en mükemmel lezbiyen dünyanın içine dalmıştım.

Eşcinsel hayatı artık en yakın dostum olmuştu ve böylelikle otuz beş yıl boyunca “dış dünyada” bir lezbiyen olarak yaşadım. Lezbiyen partnerlerimi, kurumsal hayatta çeşitli idari asistanlık pozisyonlarında çalıştığım iş yerlerim de dâhil olmak üzere tüm iş ortamlarıma soktum. Eşcinsel haklarını savunan İnsan Hakları Kampanyası Vakfı (HRC) gibi politik gruplara gönüllü olarak katıldım. Sert mizaçlı erkeksi bir lezbiyen olarak lezbiyen part-

nerimle bisiklete bindim²⁵ ve siyah derilerimi giyip, eşcinsel onur yürüyüşlerinde motor sürdüm. İçinde yaşadığım lezbiyen topluluğuna kendini adanmış bir lezbiyen kulübünün yönetim kadrosuna destek verdim ve kendini ifade edemeyen lezbiyenler için “lezbiyen ilişki kurmayı” kolaylaştırıcı girişimlerde bulundum. Massachusetts’te bulunan Provincetown’daki eşcinsel tatil bölgelerinde tatil yaptım. Ancak nihayetinde bu uzun süreli dayanıklılık dönemi ve çoklu lezbiyen ilişkiler bana aradığım huzuru vermedi ya da derinlerde gizlenmiş olan utanç duygumu ortadan kaldırmadı.”Eşcinsel olarak doğduğum” yalanıyla da yüzleşmeyi hiç düşünmedim. Mizacım sebebiyle kendime karşı sürekli olarak dürüst olmaktan aciz, öfkeli, ateist bir eşcinsel kurbana dönüştüm.

2007’de hayatımı değiştiren üç olay yaşadım: Lezbiyen ilişkimin bitmesi, kazancı iyi olan işimi kaybetmem ve babamın ölümü. Utanç ve suçluluk duygusuyla ve kederden acı çekerek başka bir On İki Adım Programı olan “Alkolik Yetişkin Çocukları”nın yardımıyla ilk kez dürüst bir şekilde “eşcinsel doğup doğmadığımı” sorgulamaya başladım. Hayatımda bu yalana asla teslim olmayan tek kişi, dindar bir Hristiyan olan annemdi. İyileşmem için dua etmekten asla vazgeçmedi, bense kalbimin derinliklerinde onun haklı olduğunu ve hatanın kendimde olduğunu biliyordum. O sırada kriz olarak gördüğüm bu olayları yaşamama, bana ulaşmak ve kendime kesinlikle “eşcinsel olarak doğmadığımı” itiraf etmemi sağlamak için Tanrı vesile olmuştu.

Kiliseye geri döndüm. Öncelikle, yaşadığım büyük şehrin batı sahilindeki katedralde, daha önce çocukken de üyesi olduğum mezhebe katıldım. Eşcinselliğimi kabul ettiler, dahası koro şefi ve ana solist ortağı da dahil olmak üzere büyük korodaki tüm erkekler eşcinseldi. Eşcinsellik hayatıma yol açan seçimleri kendimin yaptığımı ve bu seçimlerden yalnızca ve yalnızca kendimin sorumlu olduğumu fark etmeye başladım. Sürekli bir eşcinsel

25 Dykes-on-Bikes (DOB): Kar amacı gütmeyen, tescilli bir lezbiyen motosiklet kulübüdür. Onur yürüyüşleri gibi eşcinsel etkinliklerine ve Uluslararası Eşcinsel Oyunları gibi önemli LGBT etkinliklerine katılmalarıyla bilinirler (ç.n.).

kurban olarak, çaresiz mutsuzluğumdan kendimden başka herkesi ve her şeyi sorumlu tutmuştum.

Şimdi anlıyorum ki, cinsel taciz mağdurları, kendilerini tacizden korumayanlara taciz eden kişiden bazen daha fazla kızıyorlar. Benim için doğru buydu. Her ne kadar saçma olsa da küçük çocuk aklım, beni koruyamadığı için bir ömür boyunca babamı suçlamıştı. Onun ölümüyle birlikte artık suçlayacağım kimse kalmamıştı.

İyileşmemin önündeki son engel, ardında yaşadığım utanç dağı ve Tanrı'nın beni affetmeyecek kadar kötü ve günahkâr olduğuma dair felç edici korkuydu. Cehenneme gideceğimi biliyordum çünkü zaten bir ömür boyudur yeryüzünde kendi cehennemimde yaşıyordum. İncil'e inanan bir kilise aramaya başladım ve sonunda, 2009'da Tanrı beni İsa Mesih'in gücüyle alkolizmden, uyuşturucu bağımlılığından ve intihardan kurtulmuş birinin filme alınmış hikâyesini izlemeye yönlendirdi. Beni eşcinsellikten kurtarabilecek gücün İsa Mesih olduğunu o anda anladım. Yüzümünden akan yaşlarla karanlık ve boş sinema salonunda dizlerimin üzerine çöktüm ve İsa'dan kalbime gelip beni affetmesini istedim ve O da beni affetti. Eşcinsel hayatıma devam etme isteğim bir anda yok olmuş ve ben inanılmaz ve güçlü bir huzurla dolmuştum.

Sonraki birkaç yılı, kendimi, daha önce kendim için yarattığım lezbiyen hapishaneden kurtarmakla geçirdim. Tanrı beni, evanjelik İncil'i vaaz veren ve yardımsever Hristiyan bir kiliseye, aynı zamanda da Hristiyan bekârlar topluluğuna yönlendirdi. Burada dönüşüm deneyimim, eşcinsel hayatımı terk edişim ve eski hayatımdaki eşcinsel deneyimlerimi paylaşmakta tamamen özgürdüm.

Katılmak istediğim herhangi bir Hristiyan kilisesi için çok basit bir turnusol testi uyguladım. Hristiyan bir papaz ya da vaiz, kürsüde eşcinselliğin bir günah olduğunu söylemeyi reddederse veya herhangi bir cemaat eşcinselliğin toplum içinde günah olduğunu söylemeyi kabul etmezse, o zaman bu benim parçası olmak istediğim bir kilise ya da cemaat değildi. Aktif bir ateist

eşcinsel olduğum dönemlerde pişmanlık duymayan bir günahkârdım. Bir Hristiyan ve eski bir eşcinsel olarak, bu şekilde doğmadığımı ve eşcinselliğin aslında bir seçim, bir davranış şekli ve günah olduğunu biliyordum.

Tövbe etmeyen, kendini dinine adanmış, aktif eşcinsel Hristiyan diye bir şey yoktur. İkisi birbirinden çok farklı ve birbirini dışlayıcı niteliktedir. Ben iyileşmeye devam etmek için, dahil olduğum lezbiyen grupları, arkadaşları ve önemsiz işleri bıraktım. Tanrı'nın da merhametiyle, hastalanan anneme daha yakın olmak için sonunda batı kıyısından ayrılıp şehrin yüksek kısmına taşınabildim. Tanrı içimde derin bir iyileşmeye ve annemle aramda içten bir barışmaya vesile oldu. Annem 2012'de cennete gitti ama İsa Mesih'i Rabbim ve Kurtarıcım olarak kabul ettiğimi, seçtiğim dinsiz eşcinsel yaşamı terk ettiğimi ve eşcinselliğin seçimi, davranış kalıpları ve günahları hakkındaki gerçekleri konuşmaya başladığımı görmek için yaşadı.

Çocukken cinsel istismara uğramayı ben seçmedim ama sonrasında eşcinselliği kendim seçtim. "Eşcinsel olarak doğmadım". Ve Tanrı'nın merhameti ve İsa Mesih'in kudreti sayesinde, eski hayatlarında eşcinsel olan ve bugün eşcinselliği terk eden binlerce kişiden biriyim. Artık cinsel taciz yaşamış ve hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden çocuklar, yetişkinler ve aileleri iyileştirmeye yönelik onarım terapisi uygulayan lisanslı mükemmel uzman terapistler var. Tüm çocuklar, aileler ve yetişkinlerin iyileşme yolunu seçmeye hakkı vardır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

STONEWALL'DA BAŞLAYAN SAVAŞ

Öyle ya da böyle, ruh sağlığı uzmanları, gösterdiğimiz gerçek bilgeliğin çok ötesinde bir etkiye sahiptir.

~ Dr. Jeffrey Satinover

Eşcinsellik ve Hakikatin Politikası

Eşcinsel haklarının etrafında dönen politik görüş hem etkileyici hem de cesaret kırıcı. Bu konudaki bakış açınız ne olursa olsun, eşcinsel hakları hareketinin son 50 yılda elde ettiği mutlak gücü takdir etmek gerekiyor. Bu etkili gücü ve ruh sağlığı alanındaki etkisini anlamak için 28 Haziran 1969'da meydana gelen tarihi bir olayı tekrar incelemekte fayda var. Sivil haklar hareketinden cesaret alan günümüzün eşcinsel hakları hareketi, New York, Greenwich Kasabası'nda bulunan Stonewall Inn adlı bir barda başladı.

Polis memurları, eşcinsel dostu olan bu bara yıllarca düzenli olarak baskın düzenleyip o zamanlar toplumun en dışlanmış üyeleri arasında yer alan bar sahiplerini taciz ederdi. Ama bir gece bu olaylar homoseksüel erkek ve kadınların canına tak etti. Direnmeye başladılar. Polis vahşetine karşı savaştan bar sahipleri, mahallelinin kontrolünü bir anda kaybeden polise karşı birkaç gece boyunca ayaklandılar. Sonuç olarak altı gece süren bu protestolar, daha sonra topluluk içindeki çeşitli aktivist, eşcinsel ve lezbiyenin cinsel kimliklerini açıklamak için kendilerini daha güvende hissetmelerini sağlayan örgütlenmelerin yolunu açtı.

Birkaç ay içinde, New York'ta gey ve lezbiyen topluluklarını desteklemek amacıyla birkaç resmi kuruluş ve gazete hayata geçirildi. Ertesi yıl, yani 28 Haziran 1970'te ise, sonraları "Stonewall Ayaklanmaları" olarak adlandırılan olayı anmak için New York, Chicago, Los Angeles ve San Francisco'da ilk eşcinsel onur yürüyüşleri düzenlendi. 2016 yılında Başkan Barack Obama tarafından ulusal bir simge olarak tanımlanan "Stonewall Inn Olayları"¹, günümüz eşcinsel hakları hareketinin ateşini yakan eylemlerin doğduğu yer olarak kabul ediliyor. Başkan Obama, yapmış olduğu bu tayininin bir parçası olarak o dönemde şu açıklamayı yaptı:

Bu tarz polis baskınları yeni yaşanan bir olay değildi ama bu sefer mekân sahipleri bu olaylara daha fazla boyun eğmediler, ayağa kalktılar ve haksızlığa karşı seslerini yükselttiler. Ayaklanmalar protestolara, protestolar ise politik bir harekete dönüştü ve bu hareket de nihayetinde Amerika'nın ayrılmaz bir parçası haline geldi².

Sömürünün Göz Bebeği Olan "Başlangıç Noktası"

Tarihiçi yazar David Carter, "*Stonewall: The Riots That Sparked The Gay Revolution*" adlı kitabında, New York'taki homofil hareketinin, özellikle de New York Mattachine Derneği'nin³ ilk yıllarını belgeliyor. Mattachine Derneği, eşcinsel erkeklerin kurduğu özel bir cemiyetti ve kuruluşunun ilk yıllarında, dernek taraftarı

- 1 "Pride Marches and Parades", in *Encyclopedia of Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender History in America*, Marc Stein, ed. (2004), Charles Scribner's Sons.
- 2 Nakamura, D. & Eilperin, J. (June 24, 2016). "With Stonewall, Obama designates first national monument to gay rights movement. *Washington Post*. Çevrimiçi olarak https://www.washingtonpost.com/news/post-politics/wp/2016/06/24/with-stonewall-obama-designates-first-national-monument-to-gay-rights-movement/?utm_term=.16b5accf489a linkinden sağlanmıştır.
- 3 20. yüzyılın ortalarında faaliyet gösteren New York Mattachine Derneği gibi bazı homofil (eşcinsel) aktivist organizasyonların, eşcinselliğin "ahlaksızlığının" toplum tarafından kınanmasına alternatif olarak psikiyatrinin hastalık modelini kabul ettikleri ve eşcinselliği "tedavi etmek" ve "iyileştirmek" isteyen uzmanlarla çalışmaya istekli oldukları unutulmamalıdır. Daha fazla bilgi için bakınız: Drescher, J. (2015). Out of DSM: Depathologizing Homosexuality, *Behavioral Science*, 5, 570.

olan aktivistler, özellikle polis tacizi ve mafya sömürüsü olmak üzere, eşcinsellere uygulanan toplumsal baskıya karşı savaşmak için birçok kampanyaya öncülük ettiler. Harry Hay de dâhil olmak üzere, derneğin kurucu üyelerinin uzun süreden beri ABD Komünist Parti kadrosunda bulunmaları ilginçtir. Hay, NAMBLA'nın –adı kötüye çıkmış Kuzey Amerika Erkek Aşk Derneği– ve sıkı bağlarla olmasa da spiritüel bir eşcinsel hareketine üye olan Radikal Faeries'in kurucularındandı. Çalışmalarını eşcinsel militanlığa yoğunlaştırmak ve Batı toplumundaki eşcinsel hakları hareketi ile Komünist Parti arasındaki bağlantılar ile ilgili soru işaretlerini ortadan kaldırmak için partiden ayrıldı⁴.

Bu bağlantılar, Komünizm karşıtı olan tarihçi Cleon Skousen'in 1958'de yayımladığı, ABD Komünist Partisi'nin Batı'yı zayıflatmak için eşcinsellik serbestliğine özendirme kampanyasını ifşa eden "*The Naked Communist*" kitabında belgelerle ortaya konmuştur. Skousen'in, Komünist Parti tarafından Batı'nın sosyal ve ahlaki dokusunu zayıflatmak için benimsediği meşhur hedefler listesindeki yirmi altı numaralı madde şöyle: "Eşcinselliği, yozlaşmayı ve hafifmeşrepliği 'normal, doğal ve sağlıklı' olarak lanse edin."⁵

O dönemde yaşanan Stonewall Olayları, eşcinsel topluluğun, polisin vahşetine tepki olarak ortaya çıkan spontane bir hüsrana patlamasından çok daha fazlasıydı. Amerikan ailesinin, eşcinsel hareketin mimarları tarafından dövülmesi ve ulusun cinsel normlarını yıkma girişimleri, onlarca yıldır perde arkasında devam ediyordu. 1969'da gerçekleşen kitlesel direnişte bardağı taşıran son noktaya nasıl ulaşıldığına dair öğrenilecek ve belgelenecek çok şey var. Her zaman olduğu gibi, hareketin neferleri yasal ve fiziksel olarak ön saflarda yer aldılar. Bu neferler yalnızca yozlaşmış kanunlar için değil, aynı zamanda organize suç için de birer hedeftiler.

4 Kengor, P. (2016). "Harry Hay: Pioneering Gay Communist, Former Catholic." *Crisis*. Çevrimiçi olarak <https://www.crisismagazine.com/2016/harry-hay-pioneering-gay-communist-former-catholic> linkinden sağlanmıştır.

5 Skousen, C. (2017). *The Naked Communist*. Salt Lake City: Izzard Publishing.

1960'larda eşcinsel erkeklerin karşılaştığı belki de en rahatsız edici sorun polis baskısıydı. Birçok eyalette uygulanan anti-sodomi yasaları nedeniyle, rızaya dayalı eşcinsel seks, belirli bir yargıcın siyasi veya kişisel eğiliminin takdirine bağlı olarak cezalandırılabilirdi. Çoğu durumda, eylemde yakalananlara hafif para cezası verilirdi ya da en fazla sözlü olarak uyarılırdı. Ancak diğer durumlarda, eşcinsel ilişki yaşama durumu, bireylerin yıllarca hapis cezasına çarptırılmasına ya da şok tedavisi, kısırlaştırma ve lobotomi uygulayan akıl hastanelerine zorla kapatılmalarına neden olabilirdi. 1960'lar özgür aşk ve cinsel özgürlüğün imgelerini çağrıştıırken, eşcinsel erkekler ve kadınların neredeyse o dönemin tamamı boyunca, kendilerini büyük bir özgürlük patlaması yaşamaktan uzak ve cumhuriyetin doğumundan bu yana bulundukları en kötü yasal durumda bulmaları büyük bir ironidir. ⁶

Hukuki olarak ifade edecek olursak, o dönemlerde, eşcinseller için tuzağa düşmekten daha tehdit edici bir sorun yoktu. Çoğu eşcinsel, cinsel tercihlerini alenen kabul edemediğinden, polisin, dışlandığında çok şey kaybedecek, hatta daha da kötüsü, yasadışı cinsel faaliyetleri nedeniyle yargılanacak savunmasız erkekleri sömürmesi için kapı açıktı. İktidardaki siyasi partiye bağlı olarak ya da New York'ta seçim dönemlerinde, belediye başkanının eşcinselleri "sokaktan temizleme" talimatı sebebiyle polisin çabaları artarak gitti.⁷ Ancak Mattachine Society'nin önde gelen aktivist ve yetkililerinden Dick Leitsch'e göre (ki kendisi derneğin genel merkezinde, itibarlarının mahvolmasını engellemeye çalışan çaresiz adamlarla onlarca telefon görüşmesi yapardı), eşcinsel erkeklerin "şehirde sinsice gezinerek istenmeyen işler yaptıkları sebebiyle tutuklandıklarına dair yaygın inanç bariz bir şekilde yanlıştı".⁸

Kapana kısılmış erkekler, gey barlarında ve seyir alanlarında seks hizmeti almak istiyormuş gibi davranan tebdil kıyafetli polis me-

6 Carter, D. (2004). *Stonewall: The Riots That Sparked the Gay Revolution*. New York: St. Martin's Press, 15-16.

7 David Carter, Belediye Başkanı Robert F. Wagner, Jr.'ın, 1964'te New York'ta gerçekleşen Dünya Fuarı öncesinde, cinsel ilişki arayışında olan eşcinsellere karşı sıkı önlemler almak için gösterdiği çabayı belgeliyor.

8 a.g.e, 42.

murları tarafından gözaltına alınmışlardı. Eşcinsel erkekler de bu oyuna inanıp, polislerle karşılık verdiğinde aynı polisler tarafından tutuklandılar. Bu esnada eşcinsel erkekler, bu görevi üstlenerek kışkırtıcı kıyafetler giyen polislerin oldukça çekici erkekler olma potansiyeline sahip olduklarını fark ettiler, böylelikle ortaya başka örnekler de çıktı. Örneğin, polisin, tutuklanan tacizci ve/veya bu amaçla şehirde gezinenleri savunabilecek belli başlı avukatların isimlerini öneri olarak sunması alışılmadık bir durum değildi. Söz konusu suçlular danışmanlık hizmeti almak için avukatlara gittiklerinde, kendilerinden normal ücretin çok ötesinde fahiş ücretler talep edildi. Kapana kısılmış olan bu eşcinsel erkekler, polisin kendilerine yönlendirdiği avukatların bu kadar yüksek ücret talep etmelerindeki sebebin “adalet” çarklarını yağlamak olduğu sonucuna vardılar⁹.

Savunmasız konumları nedeniyle, eşcinsellerin sömürülmesi kârlı bir işti, öyle ki bu durum mafyayı, önemli kurumları eşcinsel camiasının ihtiyaçlarını karşılamak için kullanmaya teşvik etti. Bu işi, New York’un en alışılmadık ve sıra dışı vatandaşlarının Bohem tarzı cazibe merkezi olan Greenwich Kasabası’ndaki eşcinsel dostu işletmeleri sömürerek düzenli komisyon alan New York kanun uygulayıcılarının iş birliği ile yaptılar. Kasabanın en belirgin özelliği, eşcinsel bir ortamı olan, avangart ve özgür düşünen hippilerden oluşan bir topluluk olmasıydı. Kasaba sakinlerinin çoğu, kendi başlarına yaşayabilecek yaşa gelir gelmez ailelerini terk eden genç eşcinsel yetişkinlerden (çoğunlukla erkek) oluşuyordu.

1960’larda, ülkedeki derneklerin çoğu eşcinseller için güvenli olmayan ortamlardı, önyargı ve ayrımcılık sadece yaygın ve kabul edilebilir olmakla kalmayıp aynı zamanda yasallaşmıştı. Eşcinsel ilişki yaşamak çoğu eyalette suç sayılmakla kalmadı, eşcinsel olduğu anlaşılan bireylerin aynı zamanda işten kovulma ve itibarlarının yerle bir olması olasılığı vardı. Tüm bunlar, bu dönemde yetişen eşcinsel gençler için bir kin ve baskı ortamı yarattı. Öyle ki, Greenwich Kasabası’nda gittikçe genişleyen kuir cemiyetinin haberleri yayılmaya başladığında, bazıları, varlıklarını memnu-

9 a.g.e, 42.

niyetle karşılayan bir kesime sığınma çabası içinde kendileri gibi insanların arayışına girerken, aileleri tarafından kabul edildikleri için kurtuluş arayan bu gençler de Greenwich'i bir sığınak olarak gördü. *Stonewall Remembered*'ın yazarı Karen Ocamb bu konuyla ilgili şunları söylemişti:

Stonewall Inn'de ağırlıklı olarak gey-erkek bir müdavim grubu vardı. Craig Rodwell ve yippie Jim Fouratt gibi siyasi görüşlü eşcinseller, Stonewall'u "gerçek bir batakhane" ve "tavuk şahinler"¹⁰ için bir sığınak olarak görüyorlardı. Ancak Tony East Siders, bazı hippiler, sokak kraliçeleri, Latinler, siyahiler, 18 yaş altındaki reşit olmayan bazı gençler ve geylerin dans etmesine izin verilen tek bar olduğundan dolayı dans isteyen eşcinseller dâhil diğer tüm eşcinsel bireyler Stonewall'u bir vaha olarak benimsedi¹¹.

Önemli olan Greenwich Kasabası'nın toplumun marjinal noktalarını temsil etmesi değildi çünkü burası bu gençlerin cinsellikleri konusunda belki de hayatlarında ilk kez açık ve dürüst olabilecekleri tek yerdi. Diğer eşcinsel gençler, üniversite öğrenimine başlayarak ya da New York'un gelişen sanat ve müzik çevrelerinde iş bularak, aynı zamanda da şehrin yükselen eşcinsel aktivist cemiyetine dâhil olarak eşcinselliklerini özgürce yaşamak için bir sığınak buldular.

Bu gençlerin Greenwich Kasabası'na gelmelerinin nedeni ya da vesilesi ne olursa olsun, cinsel yaşam konusunda toplum dışı olan bu mahalle onların yuvası oldu ve Stonewall Inn'in bulunduğu Christopher Caddesi bu gençlerin uğrak yeri haline geldi. Doğrusu şu ki:

Christopher Caddesi 1970'lerde öyle gey ağırlıklı bir profile sahipti ki, bazı gey erkekler buraya kendi onurlarına Gey Caddesi ismi-

10 "Tavuk şahinleri", genç ve yetişkin erkeklerle cinsel olarak ilgilenen pedofilik erkekler için kullanılan başka bir ifade şeklidir. Daha fazla bilgi için bakınız: <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1994-08-14-ca-27046-story.html>

11 Ocamb, K. (2009). "Stonewall Remembered: Timeline: Why Should We Be Talking About Stonewall 40 Years After the Fact. What Does Stonewall Mean to You?" *Frontiers In LA*, Vol. 28, Issue 3.

nin verildiğini bile zannetmeye başladılar.¹² Yine de yüzyılın devri perspektifinden bakıldığında, içinde bulunduğu bu döneme aykırı düşse de bu karmaşık sokak kümesine kesinlikle kuir bir bölge denebilir. 1960'ların en büyük gey kulübünün açılışı da bu düzensiz sokaklar ve üçgenel açık alanların ortasında gerçekleşti¹³.

1960'ların New York'unda eşcinsel kimliği olan müşterilere yönelik bir kulüp işletmek kolay iş değildi. New York Eyalet İçki Mercii'nin (SLA) eşcinselleri yasak sonrası "ahlaksız ve iffetsiz" olarak kategorize eden yasaları nedeniyle, eşcinsel ve lezbiyenlere açıkça hizmet ettiği ortaya çıkan herhangi bir bar "toplum düzenini bozucu" olarak kabul edilecek ve kapatılacaktı. "Barların eşcinsellere hizmet etmesini yasadışı kabul etmek, organize suçları daha da cezbedici bir durum yaratmaktan başka bir işe yaramadı. Gey barlarını işletmek için oluşan boşluğu mafya doldurdu ve bu da polis yolsuzluğu ile bar müşterilerinin sömürülmesi için gerekli olan ortamı hazırladı¹⁴. Stonewall Inn, çoğunlukla 20 ila 30 yaş arası eşcinsellere hitap ediyordu ve Küçük İtalya¹⁵'dan üç mafya arkadaşı tarafından işletiliyordu:

"Mario" (Stonewall'un yöneticisi), "Zucchi" ve bariz bir şekilde eşcinsel olan Chuck Shaheen ile birlikte yaşayan madde bağımlısı asıl ortak, "Fat Tony" Lauria'nın ilişki seviyelerinin bazı kaynaklar tarafından güya "erotik değil ticari" olduğunu söylüyor. Çete üyeleri bölgeye ve yerel Mafioso'ya düzenli olarak ödeme yapıyorken, NYPD'nin adı yolsuzluğa karışmış yüz kızartıcı Altıncı Bölge raporları, polisin her hafta 2.000 dolar aldığını bildiriyor (öne sürüyor). Bu "rüşvet olayı", alkol satma izni olmayan ve özel bir "içki kulübü" olarak tanınan Stonewall'un, aylık polis baskınlarının işletmeye önceden haber verilmesine ve tutuklanan çalışanların nispeten hızlı

12 İronik bir şekilde Gay Caddesi olarak adlandırılan ve "düz (heteroseksüel)" olmayan bu cadde yalnızca bir parselden oluşuyordu ve Christopher Caddesi ile kesişiyordu.

13 a.g.e, 17.

14 a.g.e, 17-18.

15 Küçük İtalya: Manhattan'da bulunan ve "Küçük İtalya" olarak adlandırılan bu bölge, 1800'lerde buraya yerleşen göçmenlerin çoğunluğunun İtalyan olmasından dolayı bu ismi almıştır. Hediyeelik eşya dükkanları, geleneksel İtalyan restoranları ve pastanelerin yoğun olmasından dolayı adeta İtalya'yı andıran Küçük İtalya, yerli ve yabancı turistlerin uğrak noktasıdır (ç.n.)

bir şekilde serbest bırakılması gibi iyi niyet gösterilerine olanak sağladı¹⁶.

Mafya tarafından sömürölmek ve polisin yaşattığı yolsuzluklar, 1960'lerde Greenwich Kasabası'nın önde gelen gey kulübünde artık bir standart halini almıştı. Bar sahipleri, Stonewall Inn'i özel bir kulüp olarak işleterek yasadışı faaliyetlerini polisten korumak için ortak bir çaba sarf ederken, aynı zamanda müşterilerini "özel üye" olarak sınıflandırarak içeriye kimin girebileceğini sıkı bir şekilde kontrol ediyorlardı. Mafya kontrolündeki kulüp, polis şefine hâlâ aylık olarak rüşvet veriyor, polis şefi de bunun karşılığında hafta içi akşamüstü saatlerinde içeride az sayıda müşterinin bulunduğu, böylece işletmenin en düşük seviyede maddi kayba uğrayacağı zaman dilimini seçerek kulübe çok dikkatli ve planlı baskınlar düzenliyordu.

Kulüpte bulunan az sayıdaki müşteri, taciz ve kimi zaman tutuklamalar da dâhil olmak üzere yaşanan olaylara katlanmak durumunda kalsa da kulüp sahipleri baskın hakkında polisten önceden uyarı almış oluyor, böylece satışı yasak olan alkolü saklamak ve para kasalarını boşaltmak için yeterli zamanları kalıyordu. Polis ise, kulübü birkaç saatliğine kapatacak olan yetkililerin gelmesinden çok önce ancak kulübün özel üyelerinin çoğunun bir eğlence gecesi için geleceği akşam geç saatlerde yeniden açıldığını görmek için geliyordu.

Düzenli polis tacizine ve mafya istismarına rağmen, Stonewall Inn'in müdavimleri sulandırılmış içecekler, içler acısı tuvalet ortamı ve sürekli bara gitmenin yarattığı risklere rağmen bu durumla başa çıkmaya istekliydiler. Ne de olsa içki içebilecekleri, dans edecekleri ve romantik partnerlerle tanışabilecekleri başka bir yer yoktu; tabii ki, birileri parkta ya da nehir kenarındaki rıhtımlarda, tanımadıkları kişilerle rastgele seks yapmak için düzenli olarak toplanmaya istekli olmadığı sürece. Ancak 1969 Haziran'ının sonlarında bir cuma gecesi, Stonewall Inn'e düzenle-

16 Ocamb, K. (2009). "Stonewall Remembered: Timeline: Why Should We Be Talking About Stonewall 40 Years After the Fact. What Does Stonewall Mean to You?" *Frontiers In LA*, Vol. 28, Issue 3.

nen bir polis baskını, bar müdavimlerinin her zaman karşılaştığı rutin baskınlardan daha farklıydı.

Rutin polis baskınlarından farklı olarak, bu seferki baskın 28 Haziran Cuma gecesine denk gelen bir hafta sonu gece yarısı saat 01.00'de gerçekleşti. Daha önce uygulanan yasaklar birçok müşteriyi etkilemiş olsa da o gece barda yüzlerce kişi vardı ve polisin davranış şekli bilhassa eğlencelerinin engellenmesinden hoşlanmayan müşterilere karşı aşağılayıcı ve acımasızdı. Bu sebeple baskına tepki gösteren müşteriler, polis tarafından fiziksel tacize uğradı ve nihayetinde gözaltına alındı.

Ancak polis, rutin baskınlardan farklı olan bu baskının geri tepceğini tahmin edemezdi. O gece bardan kovulmuş olan müşteriler başkaldırıp yeniden savaşılmaya başladılar. Bu, bir hafta içinde rutinin dışında gerçekleşen ikinci baskın olmakla beraber, önlemler de gecenin en yoğun olduğu saatlerde uygulandı. Yalnızca bir avuç müşterinin bulunduğu önceki baskınlardan farklı olarak, bu önlemler işletmenin en kalabalık olduğu saatlerde gerçekleşti. Yüzlerce müşteri bu baskından çok etkilendi ve oldukça tedirgin oldu. Diğer bir ifadeyle, arı kovanına çomak sokulmuştu ve bu arılar artık düşmanlarını sokmaya hazırdı. Carter bu olayı şöyle belgelemişti:

Polis, bara en yoğun saatte (yaz mevsiminde, bir cumartesi gece yarısı saat 01.00'da) baskın yapmayı seçmişti, o saatte kulüpte çok sayıda müşteri olduğundan dolayı içerisi yeteri kadar kalabalıktı. Kalabalığı fazla yapan sebeplerden biri de müşterilerin arkadaşları ile birlikte orada bulunmasıydı, bu nedenle arkadaşlarının tutuklanıp tutuklanmadığını görmek için beklemek isteyen müşteriler de barda ciddi bir yoğunluk yaratıyordu. Bununla birlikte, günümüzde nadiren bahsi geçen bir söylenti, o geceki öfke patlamasını Stonewall Inn'e yapılan önceki baskına bağlar ve müşterilerin daha önceki baskından (aynı haftanın salı gecesi) şikâyet ettiklerine dikkat çeker¹⁷.

Bu nedenle, müşteriler, sadece yoğun zamanlarda gerçekleşen baskınlar nedeniyle patlak veren isyanlardan değil, aynı zaman-

17 a.g.e, 143.

da polisin politik oyunları sebebiyle tacize uğramaktan ve sömürilmekten bıkmış ve yorulmuştu. 1969 yılındaki baskını yöneten polis memuru Seymour Pine'in ölümüne işaret eden bir New York Times makalesinde konu hakkında şu ifadelere yer verilmişti:

İçeride yaklaşık 200 kişi vardı. Memurlar onlara sıraya girip kimlik göstermelerini emrettiğinde, bazıları bunu yapmayı reddetti. Birkaç cross-dresser müşteri, kendilerine anatomik muayene uygulanmasını kabul etmedi. Baskın haberi dışarıya sızdı ve kısa süre sonra yüzlerce protestocu sokağa dökülerek "eşcinsel gücü" diye sesini yükseltmeye ve polise "domuz" diye bağırmaya başladı. Protestoların dönüm noktası, bir lezbiyenin memurlarla kavga ederken devriye arabasında itilmesiyle yaşandı. Öfkeli kalabalık, kulüp binasına doğru geri çekilen polis memurlarının üzerine atıldı. Birkaç kişi bir parkmetreyi sökerek koçbaşı olarak kullandı, diğerleri ise kulübü ateşe vermeye çalıştı. Polis takviyesinin sokağı boşaltması bir buçuk saat sürdü¹⁸.

Christopher Caddesi'ndeki ve Greenwich Kasabası'nı çevresindeki park ve alanlardaki toplanma, grev ve isyanlar beş gece daha sürdü. Polis, bazen binleri bulan kalabalığı dağıtmak için her gece güç kullanmak zorunda kaldı.

Stonewall'un Ardından

Gay Liberation Front (GLF), Stonewall Inn'deki ayaklanmalardan sonra gey ve lezbiyen cemiyetinin haklarını savunmak amacıyla aktif bir hareket olarak kuruldu. Kısa süre sonra dağılan GLF hareketi, sonrasında Eşcinsel Kurtuluş Hareketi adıyla kurulan birliğin öncüsü oldu.

Bu hareketin dışında, modern eşcinsel hakları hareketinin önünü açan ve adı 1995 yılında "İnsan Hakları Kampanyası Vakfı"na dönüşen "İnsan Hakları Fonu" gibi toplulukların temelini atan Gay Activists Alliance, National Gay Task Force, Lambda Legal-

18 Hevesi, D. (9/7/2010). "Seymour Pine Dies at 91; Led Raid on Stonewall Inn." Çevrimiçi olarak <https://www.nytimes.com/2010/09/08/nyregion/08pine.html> linkinden sağlanmıştır.

ve the Gay and Lesbian Alliance Against Defamation (GLAAD) gibi kuruluşların sayısı arttı. Resmi Eşcinsel Kurtuluş Hareketi'nin kurulmasının dikkate değer sonuçlarından biri, LGBT aktivizminin psikiyatrik ruh sağlığı alanı da dâhil olmak üzere üç ana alana başarılı bir şekilde sızmasıydı. Amerikan Kütüphane Derneği Eşcinsel Çalışma Kolu'nun ilk başkanı olan ve LGBT aktivistlerinin kilit isimlerinden Barbara Gittings, güvenilirlik sağlamanın bir aracı olarak psikiyatri branşının ruhsal bozukluk sınıflandırılmasının izinden gidilmesinin gerekliliği hususunda şunları söyledi:

Gözleri üzerimizde olan üç ana gruptan biri psikiyatristlerdi. Toplum, psikiyatristlerin uzun süredir kaderimizi kontrol ettiğini düşünüyordu. Dini kurumlar ve hukuk sistemi ise gözleri üzerimizde olan diğer iki gruptu. Yani, hasta olmanın yanı sıra, aynı zamanda günahkâr ve suçluyduk. Ancak hastalık damgası, yaptığımız tüm açıklamaları etkiledi ve kendimizi ifade ettiğimiz her konuda güvenirlilik kazanmamızı zorlaştırdı. Hastalık konusu en önemlisiydi¹⁹.

Eşcinsel Kurtuluş Hareketi'ndeki çoğu üye, diğer iki alanın eşcinsellere yönelik yaptıkları suçlama ve ayrımcılığı yumuşatmadan önce, eşcinselliğin iyileştirilmesi gereken bir hastalık kategorisinden kurtarılması gerektiğine inanıyordu. Sonuçta, eğer seküler toplum eşcinsel ilişkilerin normal olduğunu söylerse, o zaman eşcinseller hakkındaki önyargılar kendiliğinden azalır ve böylece heteroseksüel olmayan, “normal” kişilerin hapse atılması ya da hukuk sisteminde ayrımcılığa uğraması da mantıken son bulur. Eşcinsel evliliğin, eşcinsel toplulukları kutsayan büyük dini mezhepler aracılığıyla yasal hale gelmesi an meselesidir.

Dr. Jeffrey Satinover, “*Eşcinsellik ve Hakikatin Politikası*” adlı kitabında, bunun ne kadarının stratejik bir bakış açısıyla gerçekleştiğini anlatıyor:

Bu gerçeklik, eşcinsellerin özgürleştiği ilk yıllarda deneyimsiz eşcinsel aktivistlerin menfaatleri için kullanıldı. Bu konuda en etkili kurum olan Amerikan Psikiyatri Birliği (APA) eşcinsellik kavramının

19 Marcus, E. (1993). Making History: The Struggle for Gay and Lesbian Equal Rights, 1945–1990: an Oral History. *Perennial*. 221.

tanımını yeniden yapmaya ikna edilebilirse, diğer derneklerin kısa süre içinde onu izleyeceğini ve son olarak toplumun geri kalanının da onları takip edeceğini düşündüler. Planlarının neredeyse tamamı hızlı ve başarılı bir şekilde işledi²⁰.

Peki, her şey nasıl bu kadar çabuk gerçekleşti? Eşcinsel hakları hareketini başından beri takip eden kilit stratejistlerin gözlemlediği gibi, eşcinselliğin tedaviye ihtiyacı olan bir ruh hastalığı olmadığına dair toplumun vicdani ve akli bakış açısını değiştirmek için genç neslin kazanılması ve bunu yapabilmek için de eşcinsellerin mağdur olarak tasvir edilmesi gerekir. “*After the Ball: How America Will Conquer Its Fear and Hatred of Gays in the 90’s*”ın yazarları Marshall Kirkand Hunter Madsen’e göre, eşcinsellik devriminde eşcinsel mağduriyeti üzerinden sömürülmesi gereken asıl konu, bu hareketi destekleyen eşcinsel stratejistlerin, eşcinsellerin “bu şekilde doğduğu”na dair teoriyi kullanmaları gerektiği idi. Diğer bir ifadeyle, böyle bir iddianın bilimsel bir temeli olsun ya da olmasın, eşcinsellerin cinsel eğilimlerinin doğumları sırasında belirlenmesiydi.

Bu nedenle, LGBT aktivistleri, taraftarlarına “daha önce cinsel eğilimlerini seçemedikleri gibi, bundan böyle diyelim ki boyları, ten renkleri, yetenekleri ya da meyilleri gibi özelliklerini de seçemeyecekleri” konusunda kendilerini mağdur olarak göstermeleri görevini vermelidir. İlginç bir şekilde, Kirk ve Madsen gibi eşcinsel bireyler, söz konusu argümanın geçersizliğini kendileri de kabul etmelerine rağmen, eşcinsellerin “bu şekilde doğduklarına” dair teorilerinin arkasında durdular:

Cinsel eğilim, çoğu insan için her ne kadar çocukluk ve erken ergenlik döneminde doğuştan gelen eğilimler ve çevresel faktörler arasındaki karmaşık bir etkileşimin ürünü gibi görünse de hangi açıdan bakılırsa bakılsın, eşcinsellerin eşcinsel olarak doğduğu düşünülmelidir²¹.

20 Satinover, J. (1996). *Homosexuality and the Politics of Truth*. Grand Rapids, MI: Hamewith Books, 31.

21 Madsen, H. & Kirk, M. (1991). *After the Ball: How America Will Conquer Its Fear and Hatred of Gays in the 90’s*. Plume, 184.

Buna göre, LGBT aktivistleri 1960’larda ve 70’lerde insanların eşcinsel olarak doğduğunu ortaya koyacak bilimsel kanıtları olmadığının farkındaydılar (aslında bugün de öyle bir kanıtları yok). Ancak bu durum onların, eşcinsellik kavramını Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı’ndan (DSM) çıkarmalarını sağlamak amacıyla APA ile lobi faaliyetleri yapmak için politik aktivizmi kullanmalarını engellemedi.

Eşcinsellik tanımını DSM’den çıkarmak için APA’nın dönüm noktası niteliğindeki 1973 tarihli kararına yol açan olayları belgeleyen ve kendisi de eşcinsel kimliğe sahip olan psikiyatrist Dr. Jack Drescher’a göre, “APA içinde yakın zamanda nesiller arası bir nöbet değişimi yaşanırken, birlik, üyelerini daha fazla sosyal bilinç kazandırmaya teşvik eden genç liderlerden oluşuyordu. Tanı değişikliği için en önemli katalizör bilimsel kanıt değil, eşcinsel aktivizmiydi”. 1969 Stonewall Ayaklanmalarını takip eden yıllarda:

Eşcinsel aktivist protestoları, APA’nın dikkatini çekmeyi başardı ve birliğin sonraki iki yıl gerçekleşen yıllık toplantılarında benzeri görülmemiş eğitim panellerinin düzenlenmesine vesile oldu. 1971 yılında gerçekleşen “Gay Is Good” başlıklı panelde, eşcinsel aktivistler Frank Kameny ve Barbara Gittings, bu ifadeyi ilk kez duyan psikiyatrlistlere “eşcinsellik” tanısının neden olduğu toplumsal damgalamayı açıkladılar. Kameny ve Gittings, 1972 yılındaki toplantıya konuşma yapmak için tekrar geldiler, bu kez John Fryer ve ‘eşcinsel psikiyatrist’ rolüne giren M.D. Fryer “Dr. İsimsiz” olarak ortaya çıktı. O sırada gerçek kimliği ile ortaya çıkmanın yaratacağı olumsuz sonuçların korkusu göz önüne alındığında, M.D. Fryer gerçek kimliğini katılımcılardan gizledi ve eşcinsel psikiyatristlerin mesleklerini icra ederken karşılaştıkları ayrımcılıktan söz etti. Protestolar ve paneller devam ederken, APA, eşcinselliğin psikiyatrik bir tanı olarak kalması gerekip gerekmediği sorusunu ele alan birlik içi bir tartışma süreci başlattı. Bu, APA’nın 1973’teki yıllık toplantısında, katılımcıların “eşcinsellik terimi APA terminolojisinde yer almalı mıdır?” sorusunu tartıştıkları bir sempozyum da içeriyordu²².

22 Drescher, J. (2015). Out of DSM: Depathologizing Homosexuality, *Behavioral Science*. 2015, 5, 570.

APA oylamasına öncülük eden ve perde arkasında Ulusal Eş-cinsel Çalışma Kolu (NGTF)²³ adı altında çalışmalar yapan kararlı bir eylemci grup, APA üyeliğini teşvik etmek ve eşcinsellik kavramını DSM'den çıkarmaya yönelik terminoloji değişikliğini engelleme girişimlerine karşılık oy kullanmak için agresif ancak aldatıcı bir mektup yazma kampanyası yürütüyordu²⁴. Belli ki, APA üyeliğine zamanında başvuruda bulunabildikleri için, birlik yönetiminde tanı değişikliğine karar veren üst düzey yetkililer onlara yardım ettiler (üstelik itiraz dilekçesini yazanların üyelikleri olmayan bilim adamları değil, bir grup aktivist olduğunu bile bile). Dr. Jeffrey Satinover bu konu hakkında şunları ifade etmiştir:

Komite, konuyu 1973'te görüşmek üzere resmi olarak toplandığında, karar kapalı kapılar ardında çoktan verilmişti. Toplantıda yeni bir veri sunulmadı ve ret oyu kullananlara (eşcinselliğin ruhsal bozukluk olmaktan çıkarılmaması yönünde oyu kullananlar) psikiyatri ve psikanalitik alanındaki yetmiş yıllık bilimsel görüşleri özetleyen bir anti tez sunmaları için yalnızca on beş dakikalık süre verildi. Komite (eşcinsellik terimini bir ruhsal bozukluk olarak tanımlayıp, mevcut terminolojiden çıkarmak için) planlandığı şekilde oylama amacıyla toplandığında, birkaç kişi resmi olarak genel üyeliğe başvurdu ki bu durumun komite kararlarını "bilimsel" konularda bile geçersiz kılma ihtimali vardır²⁵.

Ancak NGTF, APA üyelerine ayrıntılı bir mektup yazarak konu hakkında ivedi bir cevap verdi. APA üyelerinin adreslerine bir şekilde ulaşan NGTF, kendisini bir organizasyon olarak tanıttıktan 30.000'den fazla üyeye mektup yollamayı başardı. Dr. Ronald Bayer bu olayı şöyle açıklamıştır:

23 Lezbiyen ifadesi isimlerine sonradan eklendi ve organizasyon uzun yıllar boyunca çok yakın zamana kadar "Ulusal Gey ve Lezbiyen Çalışma Kolu" olarak anıldı. Şu anki adı "Ulusal LGBTQ Çalışma Kolu"dur.

24 Thompson, M. & Shilts, R. (1994). *Long Road to Freedom: The Advocate History of the Gay and Lesbian Movement* (Stonewall Inn Editions). St. Martin's Press, 1st Ed., 105–106.

25 Satinover, J. (1996). *Homosexuality and the Politics of Truth*. Grand Rapids, MI: Hamewith Books, 34.

Söz konusu mektubun en azından kısmen Eşcinsel Çalışma Kolu tarafından yazıldığı ya da dağıtımının çalışma kolunun topladığı katkılarla finanse edildiği açıklamasını yapmamama ilişkin bir karar verildi. Nitekim mektup, onu [başlangıçta] imzalayan [psikiyatristler] tarafından tasarlandığına ve postalandığına dair her türlü ipucunu veriyordu. İmzacılardan her biri, kamuoyuna yapılan açıklamalarda olayı örtbas etmeyi alenen reddetse de aralarından en az biri, eşcinsel cemiyetin örgütsel rolünü kabul etmenin “ölüm öpücüğü” ile eş değer olacağı konusunda özellikle uyarıda bulunmuştu. Bununla birlikte, APA yetkililerinin mektubun çıkış noktasından ve dağıtım mekanizmasından ne ölçüde haberdar oldukları konusunda hiç şüpheniz olmasın. Mektubun, meydan okuma girişimini tersine çevirme çabasında hayati bir rol oynadığını Ulusal Eşcinsel Çalışma Kolu gibi onlar da anlamışlardı²⁶.

Ancak bu, LGBT aktivistlerinin uyguladığı sinsi gözdağı şekillerinden yalnızca biriydi. Bir sonraki bölümde ele alınacağı gibi, APA'nın eşcinsellik kavramını terminolojisinden kaldırmasına uzanan yıllar boyunca, aktivistler ülke çapındaki APA toplantılarını rutin olarak kesintiye uğrattılar, hatta bazen şiddet içeren taktikler bile kullandılar. Bu girişimlerin hepsi, eşcinselliği ruhsal bir bozukluk olarak kategorize etmenin yarattığı toplumsal damgalamayı ortadan kaldırmak içindi. Zira bu damgalama, eşcinselleri, hayatlarını özgür bir şekilde yaşamaktan alıkoyarak kamu görevinde bulunmaları ya da profesyonel iş hayatında zirveye çıkmaları konusunda çok önemli bir engel teşkil ediyordu. Eşcinsel kimliğini açıkça söylemek gerçekten o kadar büyük bir yükümlülüktü ki, 1930-40'larda FBI başkanlığı yapmış olan ve eşcinsel olduğu söylenen J. Edgar Hoover, eşcinsel olan gizli ünlüler ve önemli kişiler hakkında yazılmış “*her şeyi anlat*” adlı meşhur kitaptan, itibarının zedelenmemesi için kendi ismini çıkarttırmıştı²⁷.

26 Bayer, R. (1981). *Homosexuality and American Psychiatry: The Politics of Diagnosis*. New York: Basic Books, 146.

27 Carter, D. (2004). *Stonewall: The Riots That Sparked the Gay Revolution*. New York: St. Martin's Press.

Son Engel: Din

Artık LGBT topluluğu ruh sağlığı ve hukuki alanlarında hatırı sayılır bir şekilde korunduğuna göre, bir sonraki olağan hedefi ve belki de geçmişten gelen en büyük rakibi sistemli dini kurumlardı.

Ne de olsa evrenin yaratıcısı olan ve tüm insanlığa hükmeden Tanrı'nın, sizin cinsel eğiliminize karşı olduğu fikrinden daha büyük bir utanç olabilir mi? Bir kişi, artık itibar bile edilmeyen “doğuştan eşcinsel” masalına inanırsa, o kişi özellikle cezalandırılmalıdır. Eğer Tanrı benim cinsel ilgi alanıma karşıysa, neden beni bu şekilde yarattı? Beni bu şekilde yaratmadıysa, neden O'nun beni değiştirmesi için ettiğim dualar karşılıksız kalıyor?

Bu sorular o kadar üzücü ki, birçok hareket ve organizasyonun ortaya çıkmasına, hatta konuyla ilgili düşündürücü kitapların yazılmasına neden oldu. Gay Christian Network ve Revoice gibi eşcinsel ilişkileri onaylayan Hristiyan cemaatleri, Soul Force ve Dignity gibi manevi organizasyonlar ve kendini eşcinsel olarak tanıtan pek çok “dindar” yazar Mukaddes Kitabı ve geleneksel Hristiyanlığı, kendi eşcinselliklerini haklı çıkarmak ve onurlandırmak için yeniden yorumlamaya çalıştı. Bu girişimlerin hepsi, cinselliklerini inançlarıyla uzlaştırmadaki yetersizliklerine eşlik eden utanç duygusu sebebiyledir.

Ancak tüm bu sıkıntıların nedeni yalnızca toplum tarafından damgalanma olsaydı, bu sorun sadece yasaları değiştirerek ve/veya eşcinsel ilişkileri ruh sağlığı alanında normal kabul ederek çözülmez miydi? Geriye dönüp baktığımızda, en azından ruh sağlığı ve hukuki açıdan bakıldığında, toplum tarafından damgalanmanın azalması belki de iyi bir şeydir. Sonuçta, adil, seküler ve eşitlikçi bir toplum, birbirleriyle cinsel olarak özgürce ilişki kurmayı seçen ve sonuç olarak bu tür ilişkilerin beraberinde getirdiği faydaları ve sonuçları kabul eden yetişkinlere karşı ayrımcılık yapmakta zorlanır. Buna bir de bilinçli olarak seçilmemiş duygular için ekstra toplumsal ayrımcılık ve/veya dini kınama eklemek acımasız ve adaletsiz olur.

Ancak eşcinsel eğilimli bireyler, istenmeyen cinsel çekimleri ya da duyguları (veya bu tür eylemlerden kaynaklanan sonuçlar) nedeniyle sıkıntı yaşarlarsa, bu sorunlarını çözmeleri için danışmanlık veya hizmet sunan kurumlardan yardım istemeleri ve hatta istenmeyen dürtülerinin altında yatan nedenleri iyileştirmeleri için girişimde bulunmaları kötü bir şey midir? Eşcinsel eğilimli erkekler, kadınlar ve çocuklar, LGBT olarak tanımlanan erkek ve kız kardeşlerinden farklı bir yol seçtikleri için toplumsal damgalanma ve ayrımcılığa daha fazla maruz kalmak zorunda mı? Bu nedenle, yalnızca eşcinsel veya cinsel kimlik çatışmalarını yaşamak için toplumsal damgalanmayı azaltmanın iyi olabileceği düşüncesi mantıklıdır ancak sadece bu çatışmalara sahip olmanın içsel sıkıntısını yaşayan ve bunlara karşı harekete geçmek istemeyenler için etkili çözümler ve eşit fırsatlar sunulması şartıyla.

Eğer bu sağlanamazsa, sorunun sadece yarısı çözülüyor ve bu süreçte cehalet ve politik doğruculuktan dolayı cinsel azınlıklardan oluşan ayrı bir alt sınıf yaratmış oluyoruz. Gerçek çeşitlilik içeren bir toplumda hepimiz kendi değer sistemlerimizde bir arada var olabilmeliyiz ancak sevgi dolu, hoşgörülü bir topluluk olarak farklılıklarımızı korurken her birimizin kendine has yaşam tarzına da saygı duymalıyız. Ancak günümüzde bu idealin başına bela olan en büyük sorunlardan biri, Amerikan Psikoloji Derneği (APA) ve diğer tıp ve ruh sağlığı dernekleri gibi organizasyonların, profesyonel birliklerden politik doğruculuk uğruna gerçeklerden ödün veren politik organlara dönüşmesidir.

Artık müzakerelerinde ve politik beyanlarında kanıtları yeteri kadar dikkate almıyorlar ve böylece istenmeyen cinsel kimlik çatışmaları yaşayan ve LGBT olarak tanımlanmak istemeyenler de dahil olmak üzere tüm cinsel azınlığı topluma yabancılaştırmış oluyorlar. Bu nedenle de, LGBT olanlar da dahil olmak üzere, cinsel azınlık camiasının büyük ölçüde başarısız olmasını sağladılar.

Sonuçlar ise oldukça çarpıcı: rekor düzeyde madde kullanımı, özellikle erkekler arasında cinsel yolla bulaşan enfeksiyon oranlarının orantısız derecede yüksek olması, ortalamanın üzerinde

duygusal partner istismarı ve özellikle ameliyat sonrası trans bireyler arasında artan intihar oranları¹. Bu eşitsizlikler listesi uzayıp gidiyor ve bu durum her şeyin daha da kötüleşmesine sebep oluyor.

APA'nın eski başkanı Dr. Nicholas Cummings, ruh sağlığı ve politika arasındaki bu fikir çatışmasını “*Ruh Sağlığında Yıkıcı Eğilimler (Destructive Trends in Mental Health)*” adlı kitabında çok doğru açıklıyor:

Amerikan Psikoloji Derneği (APA) Başkanı Leona Tyler, 1973 yılında psikoloji bilimi adına savunacağımız ilkeyi ve bu ilkeyi, konu hakkında endişeli olan vatandaşlar olarak ne zaman uygulayacağımızı açıkladı. Bu ilke APA politikası haline gelmişti. Psikolog kimliğimizle herhangi bir demeç verirken, savunmamız bilimsel verilere ve kanıtlanabilir mesleki deneyimlere dayanmalıdır. Eğer ortada bu tarz bir doğrulama yoksa psikologlar ister bireysel ister bu işe kendini adanmış topluluklar aracılığıyla örgütlenerek konuya ilgisi olan herhangi bir vatandaş şeklinde konuşma özgürlüğüne sahiptir. Psikologlar, mesleki yetki sahibi olarak psikolog kimlikleriyle açıklamalarda bulunduğunda, toplum eğer bu savunmaya güvenilirlik atfedecekse o zaman bu ayrılık gereklidir. Bu ilkenin ihlali, bilim ve mesleki alanın gerçekliğini ve kanıt sunma güvenilirliğini zedeler ve o zaman da uçsuz bucaksız bir alanda sesimizi duyurmak için bağırarak başka bir sabit fikirli insana dönüşürüz. Bu ilkenin beyan edilmesinden bu yana, bilimsel mesleki kaygıların savunuculuğu, bilimsel geçerliliğe ya da mesleki etkinliğe çok az saygı gösteren, gündem odaklı bir ideoloji tarafından gasp edilmiştir. APA'nın sergilediği birçok tutumla hemfikir olmama rağmen, güvenilirliğini azaltan bu süreç karşım. Burası artık bilimsel kanıt ve profesyonel gerçekleri sunan uzman bir kurum olarak algılanmıyor. APA ideolojik bakış açısını bilime tercih etti ve bu durum, toplumumuzdaki karar vericiler üzerinde kendi etkisini azalttı².

- 1 J. Phelan, N. Whitehead, & P.M. Sutton (2009). What research shows: NARTH's response to the APA claims on homosexuality: A report of the scientific advisory committee of the National Association for Research and Therapy of Homosexuality. *Journal of Human Sexuality*, 1: 1–121. <https://scinapse.io/papers/2182121567> linkinden ulaşılabilir.
- 2 Cummings, N. *Destructive Trends in Mental Health: The WellIntentioned Path to Harm*. (2005). New York: Taylor and Francis.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

“ANA AKIM” BEDEN VE RUH SAĞLIĞI CAMİASINDAKİ SAVAŞ

Mektubunuzdan oğlunuzun eşcinsel olduğu sonucunu çıkardım.

Eşcinselliğin kesinlikle faydalı bir yanı yoktur ancak bu utanılacak bir şey de değildir. Ahlaksız ya da itibar sarsıcı bir durum değildir ve hastalık olarak sınıflandırılmaz.

Eşcinselliğin, cinsel gelişimin belirli bir tutulumuna bağlı üretilen cinsel işlevin bir varyasyonu olduğunu kabul ediyoruz.

~ Dr. Sigmund Freud

Şundan çok eminim ki, her erkek eşcinsel, heteroseksüel gelişimin ilk aşamasından geçer ve tüm eşcinsellerin normal heteroseksüel gelişimde kaygılar ve cinsel işlevin engellenmesine neden olan korkular nedeniyle bir sorun yaşanır.

~ Dr. Irving Bieber,

New York Medical College Klinik Psikiyatri Bölümü Eski Profesörü ve
Erkek Eşcinselliği Araştırma Komitesi Başkanı

New York Times Dergisi 23 Aralık 1973'te “Eşcinsellik Hakkındaki APA Kararı: Çözümü Zor Bir Konu, Tartışmalar Hâlâ Devam Ediyor” başlıklı özel bir makale yayımladı³. Makale, Amerikan Psikiyatri Derneği'nin terminolojisi olan Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı'ndan eşcinsellik kavramının çıkarılması (söz konusu makalenin yayımlanmasından bir hafta önce

3 New York Times. (December 23, 1973). “The A.P.A. Ruling on Homosexuality: The Issues Is Subtle, The Debate Still On.” Çevrimiçi olarak <https://www.ny-times.com/1973/12/23/archives/the-issue-issubtle-the-debate-still-on-the-apa-ruling-on.html?r=0> linkinden sağlanmıştır.

gerçekleşti) hakkında, o dönemin önde gelen iki psikiyatristi Dr. Robert Spitzer (Spitzer of Columbia University) ve Dr. Irving Bieber (New York Medical College) arasındaki hararetli bir tartışmayı ele alıyordu.

Bu tartışmada dikkat çeken şey, politik doğruculuktan uzak, özgürce akan bir fikir ve bilgi alışverişinin olmasıydı. Bu iki saygın ruh sağlığı uzmanı, şimdiye kadar pek çok konuda fikir birliğine varmış ancak bir ruh hastalığının nasıl sınıflandırılacağına dair çıkmaza girmişti: öznel rahatsızlık. Aşağıdaki diyalog bu konuşmanın yalnızca bir bölümünü oluşturuyor. Çevrimiçi olarak ücretsiz bir şekilde erişebileceğiniz bu makalenin tamamını okumanızı tavsiye ederim.

Dr. Spitzer: Eşcinsellik, tanımı gereği, bireyin hemcinsi ile cinsel ilişki yaşama isteğini ya da fiziksel teması ifade eder. Şimdi, eşcinselliğin psikiyatrik bir hastalık olup olmadığı sorusunu ele aldığımızda, bir hastalığın psikiyatrik bir hastalık ya da bozukluk olarak sınıflandırılması için hangi kriterlere sahip olması gerektiğini incelememiz gerekiyor. Şimdi burada belirteceğim kriterler hemen hemen tüm psikiyatrik bozukluklar için geçerlidir: Ortaya çıkan durum ya düzenli şekilde öznel rahatsızlığa neden olmalı ya da sosyal etkinlik veya işlevsellik konusunda bazı genelleştirilmiş bozukluklarla devamlı bir ilişkisi bulunmalıdır. Açıkçası eşcinsellik şu gereksinimleri kendi başına karşılamıyor: Pek çok eşcinsel cinsel yöneliminden memnundur ve genel bir fiziksel sıkıntıdan yakınmaz. Peki, madem eşcinsellik psikiyatrik bozukluk kriterlerine uymuyorsa o zaman nedir? Daha açıklayıcı olmak gerekirse, bunun bir cinsel davranış biçimi olduğunu söyleyebiliriz. Bununla birlikte, eşcinselliği artık bir psikiyatrik bozukluk olarak görmemekle birlikte, bu durumun normal ya da heteroseksüellik kadar değerli olduğunu da söyleyemeyiz. Eşcinsel duygularından rahatsızlık duyan ya da bu duygulardan memnun olmayan eşcinseller söz konusu olduğunda bir psikiyatrik bozuklukla, dolayısıyla öznel bir rahatsızlık vakasıyla karşı karşıya olduğumuzu kabul etmeliyiz.

Dr. Bieber: Öncelikle terimlerin tanımlamasını yapmakla başlayıp “hastalık” ile “bozukluğu” birbirinin yerine kullanmak is-

temiyorum. Ruhsal hastalık tanımının yaptığı popüler çağrışım psikotik hastalıktır. Eşcinselliğin bu çağrışımındaki ruh hastalığı olduğuna inanmıyorum. Medeni haklar söz konusu olduğunda, ben de eşcinsellerin tüm medeni haklarından yanayım: Bir yetişkinde belirli bir cinsel yönelime nasıl ulaşırsa ulaşılsın, kendi rızalarıyla ilişki yaşayan yetişkinler arasındaki cinsel tutum tamamen farklı bir meseledir. Temel soru şudur: Eşcinsellik, bazı insanlarda görülen solaklık gibi, normal bir cinsel varyant mıdır yoksa cinsel gelişimde bir tür rahatsızlığı mı temsil eder? Şundan çok eminim ki, her erkek eşcinsel, heteroseksüel gelişimin ilk aşamasından geçer ve tüm eşcinsellerin normal heteroseksüel gelişimde kaygılar ve cinsel işlevin engellenmesine neden olan korkular nedeniyle bir rahatsızlık yaşanır. Cinsel adaptasyon, ikame edici bir uyumdur. Size bunu bir benzetmeyle açıklamak istiyorum. Çocuk felci vakasında bir dizi yaralanma reaksiyonu yaşarsınız. Bazı çocuklar tamamen felçli kalırlar ve yürüme işlevlerini kaybederler. Bazıları protez bacak ile yürüyebilirken, diğerler bir grup çocuğun sağlığına kavuşması ve kendi başına yürüyebilmesi içinse hâlâ yeteri kadar kas gücü kalmıştır. Bu benzetme örneği, çocuk felcinin zararının geri döndürülemez olması sebebiyle yanlış bir örnek olabilir. Ancak eşcinsel bir yetişkinin başına gelen şey, heteroseksüel işlevinin, çocuk felci geçiren bir kurbanının bacakları gibi sakatlanmış olmasıdır. Peki, bu durumu nasıl adlandıracağız? Bunun normal olduğunu mu söyleyeceğiz? Çocuk felci yüzünden bacaklarının işlevini yitiren bir birey, çocuk felcinden kurtulsa bile artık normal bir birey olabilir mi? Eşcinselliği ve psikolojik kısıtlamaları yaratan korkular, bu tarz bir psikiyatrik sunumun ürünüdür.

Dr. Spitzer: Görünüşe göre Dr. Bieber eşcinselliğin bir ruh hastalığı olduğuna inanmasa da, onu arada bir yerde sınıflandırmak istiyor. Eğer durum buysa, kendisi alınan bu son karardan neden rahatsız? Söz konusu karar eşcinselliğin normal olduğunu söylemiyor, yalnızca psikiyatrik hastalık ya da bozukluk kriterlerini karşılamadığını söylüyor.

Dr. Bieber: Eşcinselliğin bir ruh hastalığı olduğunu söylemedim. Ayrıca Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı

(DSM), röntgencilik ve fetişizm gibi ruhsal bozuklukları da dikkate almadığım (Dr. Spitzer'in tanımını karşılamayan) diğer başka durumları da içermektedir.

Dr. Spitzer: Röntgencilik ve fetişizm sorunlarına (Dr. Bieber kadar) fazla kafa yormadım ve belki de bunun nedeni, röntgenci ve fetişistlerin bu durum için henüz örgütlenmemiş olmaları ve bizi bunu yapmaya (DSM'den bu tanımları çıkarmaya) zorlamamalarıdır. Ancak, muhtemelen başka durumların olduğu da doğrudur ve bu durumlar bahsi geçen kriterleri (ruhsal bozukluk kriterleri) karşılamayan röntgencilik ve fetişizmi de içeriyor olabilirler. Bu durumları ben de gözden geçireceğim. Size şunu sormak istiyorum: DSM'ye aseksüellik ya da bekarlık durumunu eklemekten yana olur muydunuz?

Dr. Bieber: Ruhban sınıfı gibi belirli bir meslek grubundan olanlar hariç, cinsel yaşamı olmayan bireylerde, nerede talep edilebilir ki? Evet, olurdu.

Dr. Spitzer: Görüyorsunuz ki bu durum, bizim yaşadığımız zorluğu tam olarak ortaya koyuyor. Psikiyatrik bir durumun tam olarak ne olması gerektiğine dair iki kavram var. Benim de aynı düşüncede olduğum, tıbbi bir modele yakın olan sınırlı bir kavram olması gerektiğine inanan bir grup var. Ve bunun dışında, fanatizm, ırkçılık, erkek şovenizmi, vejetaryenlik, aseksüellik gibi bazı genel optimal davranış standartlarını karşılamayan tüm psikolojik davranışların terminolojiye eklenmesi gerektiğine inananlar da var. Eşcinselliği terminolojiden çıkararak bu kavramın anormal olduğunu iddia etmiyoruz ama normal olduğunu da söylemiyoruz. Ayrıca ben "normal" ve "anormal" kavramlarının psikiyatrik terimler olduğuna kesinlikle inanmıyorum.

Makalenin ilerleyen bölümlerinde Dr. Spitzer, "cinsel içgüdünün gelişiminde bireyin heteroseksüel işleyişten aciz kalmasına ya da ilgilenmemesine neden olan bir şey olduğu konusunda Freud'a katılıyorum" ifadesini kullanacaktı. Bununla birlikte, Spitzer'in temel sorunu, eşcinselliğin bir ruhsal bozukluk olarak sınıflandırılmasıydı çünkü kendisinin mesleki deneyimlerine göre, eşcinsellerin birçoğu cinsel çekiciliklerinden dolayı bireysel olarak

rahatsız değillerdi. Çarpıcı olan asıl şey ise, Dr. Spitzer'in savunmasındaki bir kilit noktasıdır ki, o da, DSM'de hâlâ yer alan ve ruhsal bozukluk olarak kabul edilmeyen diğer psikiyatrik durumları ne zaman masaya yatıracağı meselesidir. "Belki de bunun nedeni, röntgenci ve fetişistlerin bu durum için henüz örgütlenmemiş olmaları ve bizi bunu yapmaya (DSM'den bu tanımları çıkarmaya) zorlamamalarıdır".

Bir an için bu ifadeyi düşünün. Spitzer'in tam olarak söylediği şey, psikiyatrinin bir meslek olarak o kadar hassas olduğudur ki, sınıflandırılmış bir ruh hastalığı sergileyen bir grup birey eğer kendi içlerinde örgütlenirse, APA'yı, durumlarını yeniden sınıflandırması için "zorlayabilir", işte LGBT aktivistlerinin tam olarak yaptığı şey de buydu.

Columbia Üniversitesi eski profesörlerinden Dr. Ronald Bayer, *Eşcinsellik ve Amerikan Psikiyatrisi (Homosexuality and American Psychiatry)* adlı kitabında APA'da yaşanan bu olayları şu şekilde ele aldı:

Psikiyatristler, verileri akla yatkın bir şekilde değerlendirmek yerine, kendi aralarında politik bir anlaşmazlığa düştüler. APA, yıkıcı çatışmaların, Amerikan sosyal hayatının her alanını siyasallaştırmakla tehdit ettiği çalkantılı bir yılın (1973) kurbanı olmuştu. Sonuç, sağduyulu bilimsel gerçeğin yaklaşımı ışığında ortaya çıkmış bir karar değil, zamanın ideolojik ruh haline bağlı olarak gelişen bir eylemdi⁴.

1973'te eşcinselliği DSM'den çıkarmak için yapılan sınırlı oylamadan sonra, dünya çapındaki gazeteler, psikiyatristler böyle bir şey söylemese de, konu hakkında şunları yazdı: "Doktorlar Eşcinselliğin Normal Olduğunu Söylüyor". Esasen, yukarıdaki diyalogda da görüldüğü gibi, APA'nın önde gelen iki uzmanı, bir ruh hastalığını sınıflandırmanın, ruhsal bozukluğu yaşayan bireye, durumdan "özel olarak rahatsız olup olmadığını" sormaktan başka nesnel bir yolu olmadığını kabul etti. Tıp camiasında bu alışılmadık bir durum olmasa da, eşcinsellik kavramı-

4 Bayer, R. (1981). *Homosexuality and American Psychiatry: The Politics of Diagnosis*. New York: Basic Books, 3-4.

nın DSM'den nasıl çıkarıldığı rahatsız edicidir. Örneğin, vücutta “normal” ya da ağırlı olmayan ancak yine de “bozukluk” tanımını hak eden birçok durum mevcuttur.

“Alopecia universalis” adında vücudumdaki tüm tüyleri kaybetmeme neden olan ve ender rastlanan bir durumum var. Henüz yirmili yaşlarımda sonlarındayken çeşitli genetik ve çevresel faktörler nedeniyle tüm saçlarımı kaybettim. Bu durum şu anda bende herhangi bir üzüntü yaratmıyor ve saçlarımın iki hafta içinde aniden dökülmesiyle yaşadığım duygusal rahatsızlık dışında çok az öznel rahatsızlık yaşadım. Bu, benim normal olduğumu mu gösterir? Ya da yaşadığım durumun, saçları olan insanların çoğunluğunun bir varyantı olduğunu mu ortaya koyar? Veya ortada hiçbir sorun olmadığına mı işaret eder? Hayır, bu ifade tam bir saçmalıktan başka bir şey değildir!

Seçme şansım olsaydı, gür saçlı bir insan olmayı tercih ederdim! Ancak bu zamana kadar *Alopesi* tedavileri yeterince araştırılmamış ve birkaç nadir vakanın dışında, tıbbi deneylere tabi tutulan bireyler başarılı sonuçlar elde edememiştir. Eğer bir gün Alopesi de eşcinselliğin terminolojiden çıkarılması ile aynı kaderi paylaşırsa, bu olay bilimsel nedenlerle değil, politik nedenlerle gerçekleşecektir. Bununla birlikte, bir grup kel adamın bir araya gelip Amerikan Tabipler Birliği'nin yıllık konferansını basarak kendileri için etkili bir tedavi yöntemi mevcut olmamasından dolayı üzerlerindeki toplumsal damgalanmanın temizlenmesini ve durumlarının normalleştirilmesini talep edeceğini hayal edemiyorum.

Ancak APA'da yaşanan şey tam olarak buydu. 1973 kararına kadar geçen birkaç yıl boyunca, kendilerini bilim insanı kılıfına sokan LGBT aktivistleri, bir klinik uzman APA'nın yıllık kongresinde eşcinselliğin tedavisi üzerine araştırma sunduğunda ona çığlık atıp bağırdılar. Masaların tepesine çıkıp sunumu sabote etmeye çalışırken, aynı anda “bizi öldürüyorsun” diye avazları çıktığı kadar bağırdılar. LGBT aktivistleri 1970 yılında, San Francisco'daki eylemcilerin, eşcinselliğin tedavisi üzerine yapılan bir sunum sırasında konuşmacının kürsüsünü ve mikrofonunu ele geçirdiği ulusal konferans da dâhil olmak üzere, birçok APA

toplantısını gasp etmeyi başardılar. Herhangi bir konuşma etkinliğini alaya almak ve bozmak isteyen aktivistlerin bu girişimleri, Eşcinsel Kurtuluş Cephesi'nin önde gelen üyelerinden (ve University of California, Berkeley'de öğrenci olan) Konstantin Berlandt'ın, kâğıt uçaklar balkondan süzülürken “parlak kırmızı bir elbiseyle salonda geçit töreni yapmasına” kadar gitti. Oturum başkanı, halen okunmamış iki makalenin bulunduğu etkinliğin ertelendiğini duyurdu. O yılın sonlarında, Chicago'daki ve California'daki APA toplantılarına katılan konuşmacıların, mikrofonu ve podyumu tekrar ele geçiren ve etkinliği sabote eden aktivistler tarafından konuşmaları bölündü⁵.

Ulusal Gey ve Lezbiyen Çalışma Kolu'nun (NGLTF) başarılı lobicilik ve mektup yazma kampanyasına denk gelen birkaç yıl sonra, LGBT aktivistleri değişikliğin kokusunu almaya başladılar. Bu, eşcinselliği heteroseksüelliğin normal bir varyantı dışında herhangi bir şey olarak sınıflandırmak için sonun başlangıcıydı. Aslında, NGLTF'ye, APA'nın tepesindeki, bazıları net açıklamalar yapan ve 1973 kararına götüren kararlara öncülük eden kilit aktivist üyelerin yardım etmiş olabileceği oldukça açıktı.

O döneme dönüp baktığımızda *Psychiatric News*, 1999'da şunları yazmıştı:

1972 ve 1973 yıllarında yapılan APA seçimlerinde sosyal meselelere ilişkin olarak kendini gösteren endişeler, eşcinsellik kavramının APA'nın resmi terminolojisinden çıkarılması da dâhil olmak üzere bazı hususlarda değişim sözü veren birtakım bireylerin Mütevelli Heyet üyesi olarak işe alınmasına neden oldu. Nitekim Mayıs 1973'te, yeni seçilmiş olan yönetim kurulu ile Hawaii'de yapılan toplantıda, merhum Dr. Jack Weinberg DSM'nin ikinci baskısında değişiklik yapmak için bir öneride bulundu ancak önergenin onaydan geçebileceği ortadayken kurul, meclis ve APA'nın diğer bileşenlerinden gelen verilerin yanı sıra, terminoloji konusunda çalışma kolunun tavsiyesinin de gerekli olduğu hissine kapıldı. Ancak, kurulun bu girişimi için asıl alkışı Dr. Robert Spitzer almalıdır. Dr. Spitzer, başkanlığını Dr. Henry Brill'in yaptığı, terminoloji ile ilgili çalışma kolunun üyesiydi. Dr. Spitzer, New York'taki toplantılara boy göste-

5 Teal, D. (1971). *The Gay Militants*. *Stein and Day*, 272–280.

ren LGBT aktivistleriyle iletişim halindeydi. APA'nın Hawaii'de gerçekleşen yıllık toplantısında, geyler ve lezbiyenler de dahil olmak üzere, ülkenin birçok yerinden gelen temsilcilerle bir sempozyum düzenledi. Dr. Spitzer bu sempozyumdan sonra harekete geçmek gerektiği sonucuna vardı. Konuyu Dr. Brill'in dikkatine sundu ki Dr. Bill, sonrasında kendisine, sunacakları belgenin bilimsel açıdan sağlam ve ikna edici olmasını sağlayacak bir tasarı ve bildiri hazırlama görevi verecekti⁶.

Ancak bu kavramın terminolojiden çıkarılması ne derece bilimsel olabilir? Bu eylem haklı gösterecek ek bir araştırma dahi yapılmamıştı.

Konuya dair kanıtları dikkatlice incelemek ya da sonraki çalışmalar için tavsiyelerde bulunmak amacıyla hiçbir bilimsel yöntem izlenmemiş veya tarafsız araştırmacılardan oluşan tek bir panel bile düzenlenmemişti. 1973'te yapılan oylamanın ardından, ruhsal bir bozukluk olarak eşcinsellik kavramı farklı bir şekilde tanımlanmadı, bunun yerine DSM'nin ikinci baskısına hepten damga vurdu. Eşcinsel kimlikli tanınmış bir psikiyatrist ve APA üyesi olan Dr. Jack Drescher bu konu hakkında şöyle söylemişti:

DSM'nin ikinci baskısı, eşcinsellik kavramı yerine, yeni bir tanı içeriyordu: Cinsel Yönelim Rahatsızlığı (SOD). SOD'a göre, eğer hemcinsine karşı cinsel çekim hisseden bir birey, bunu rahatsız edici bulup değişmek istiyorsa, bu durumda eşcinsellik bir hastalık olarak kabul edilmeliydi. SOD daha sonra, DSM'nin üçüncü baskısında "Ego Distonik Eşcinsellik" (EDH) adlı yeni bir kategori ile değiştirildi. Bununla birlikte, psikiyatristler, DSM'ye önce SOD'nin, daha sonra da EDH'nin dahil edilmesinin önceki politik uzlaşmaların sonucu olduğunu ve her iki tanının da yeni nozolojideki bozukluk tanımına uymadığını yıllar sonra da olsa fark etmişlerdi. Aksi takdirde her türlü kimlik bozukluğu psikiyatrik bir bozukluk olarak kabul edilebilirdi. Eleştirmenler, "ırklarından dolayı ten renklerinden memnun olmayan insanlar ruh hastası olarak mı kabul edilmeli?" diye sormaya başladılar. Boylarından memnun olmayan kısa boylu insanlar ne olacak peki? Bu neden ego-distonik bir kendini tatmin yöntemi olmasın? Sonuç olarak, "ego-distonik eşcinsellik" kavramı, DSM'nin 1987'de yayımlanan üçüncü baskısından çıkarıl-

6 <http://www.psychiatricnews.org/pnews/00-09-01/recalling.html>

dı. Bunu yaparken, APA, on dört yıl önce kabul etmesi mümkün olmayan normal bir eşcinsellik görüşünü üstü kapalı olarak kabul etmiş oldu⁷.

Ama durun! Hastanın ruhsal bozukluğunu ancak öznel rahatsızlık yaşamasına neden olursa etiketleme hakkına ne oldu peki? Pek çok kişi tarafından öngörüldüğü gibi, öznel rahatsızlık nedeniyle eşcinselliğin DSM'den çıkarılması argümanı, o sırada LGBT aktivistleri tarafından ihtiyaç duyulan ilk adımdı.

Bunu başardıklarında, APA'nın politik atmosfer, bir hastanın yaşadığı öznel rahatsızlığın, daha öncelerinde ifade edilenlerden farklı olarak eşcinselliğin herhangi bir şekilde tedavi edilecek bir durum olmadığı “nesnel” görüşüne boyun eğdirecekti.

Biz de Buradayız!

Öznel Olarak Rahatsızlık Duyuyoruz ve Hiçbir Yere Gitmiyoruz!

APA'nın 1973 kararına ve ardından “eşcinsellik” kavramının DSM'den çıkarılmasına rağmen, eşcinsel eğilimli birçok kişi kendilerini “gey” veya “lezbiyen” olarak tanımlamadılar ve hemcinslerine karşı cinsel çekim hissettikleri için o kadar rahatsızlık duyular ki, bu durumdan kurtulmak için psikoterapi aramaya devam ettiler. 1999'daki yıllık APA Kongre sırasında dışarıda, terapinin durumlarını tersine çevirdiğini iddia eden bir grup “eski eşcinsel” aktivist⁸ ile yaşanan atışmadan sonra (bu eski eşcinseller, terapinin istenmeyen eşcinsel çekimi azaltmaya yardımcı olduğunu ve karşı cinsi daha çekici bulmaya başladıklarını söylediler), Dr. Robert Spitzer, eşcinsellerin deneyimleri hakkında yeni

7 Drescher, J. (2015). Out of DSM: Depathologizing Homosexuality, *Behavioral Science*. 2015, 5, 570–571.

8 Kitapta sıklıkla “eski eşcinsel” ifadesi kullanılmaktadır. Bağlama göre bu ifadenin anlaşılmasında sorun çıkabilmektedir. Burada yazar “eski eşcinsel” ifadesini, “ex-gay”e karşılık olacak şekilde çevrilmiştir ve daha öncesinde eşcinsel yaşam tarzı olan ve sonrasında yeniden heteroseksüel olan kişiler için kullanılmaktadır (e.d)

bir çalışma yapmayı kabul etti⁹. 1973'te eşcinsellik kavramının terminolojiden çıkarılmasına öncülük eden önde gelen psikiyatristlerden Dr. Spitzer, şimdi, ironik bir şekilde, “eski eşcinsel” fenomeni karşısında büyülenmiş ve bu fenomeni incelemek istemişti! Ve bunu yaptı da!

Spitzer, 2003 yılında, saygın bir bilimsel dergi olan Archives of Sexual Behavior'da “Bazı Eşcinsel Erkeklerin ve Lezbiyenlerin Cinsel Yönelimlerini Değiştirmeleri Mümkün Müdür? Eşcinsellikten Heteroseksüel Yönetime Değişimi Anlatan 200 Örnek”¹⁰ başlıklı dönüm noktası niteliğindeki bir çalışma yayımladı. Çalışma yayımlandıktan hemen sonra aktivistler, eşcinsel kimlikli bilim insanları ve LGBT savunucuları Spitzer'i hain olarak yaf-talayıp ona saldırdılar! Küfür ve hakaretler bitip de bu insanlar çalışmayı gerçekten okuduktan sonra, bir sonraki suçlama, çalışmada ele alınan 200 katılımcının yalan söylediği ya da sonuçları abarttığına dair oldu. Neyse ki, Spitzer bunların yaşanacağını tahmin etmiş ve makalesinde bu endişelerini dile getirmişti. Aslında, kendini zahmete sokup makalenin özet kısmında (ve tartışma bölümünde) katılımcıların yalan söyleme olasılığına bile değinmişti.

Bununla birlikte, verilerin kendisi abartılma ihtimaline karşı ikna edici kanıtlar sağlıyor ve Spitzer bunu tartışma bölümünde şu şekilde ele alıyor:

- 1- Eğer katılımcılar yalan söylüyorsa, tedaviden bir yıl sonraki son testte “birçok katılımcının tüm cinsel yönelim ölçütlerinde tam veya tama yakın bir değişiklik bildirmesi beklenebilir”. Ancak erkeklerin yalnızca %11'i ve kadınların %37'si böyle kesin bir değişiklik bildirdi.
- 2- Müşkül bir başka gerçek de çoğu katılımcının ortalama olarak, iki yıl tedavi görene kadar herhangi bir cinsel yönelim değişikliği yaşa-

9 Argetsinger, A. (12/28/2015). *Robert L. Spitzer. Washington Post*. Çevrimiçi olarak <http://www.pressreader.com/usa/the-washington-post/20151228/281556584794889> linkinden sağlanmıştır.

10 Eşcinsel aktivistler, katılımcıları ‘yalancı’ olarak yaftalamak da dâhil olmak üzere bu çalışmayı ağır bir şekilde eleştirmiş olsalar da, ben şahsen mutlu evliliği olan ve normal heteroseksüel işlevlerini yaşamaya devam eden ve bu araştırmaya dâhil olmuş birkaç erkek tanıyorum.

mamış olmasıydı. Şayet katılımcılar yalan söylüyor olsaydı, onların “terapiye başladıktan sonraki cinsel duygularında daha hızlı bir değişim” yaşamaları beklenirdi ancak araştırmaya göre böyle bir şey yaşanmadı.

- 3- Katılımcılar eşcinsel tercihlerini gizlemek isteselerdi, anket sonrasında erkeklerin %24’ü ve kadınların %4’ü eşcinsellere yönelik pornografik yayınları takip ettiklerini kabul etmezlerdi.
- 4- Çalışma, ayrıca ön test ve son testte cinsiyet farklılıkları saptadı. Örneğin, araştırmaya katılan eşcinsel kadınların puanları, tedaviden önce ve sonra heteroseksüel çeşitliliğe daha yakın çıktı; bu, “cinsel yönelimde daha fazla kadın esnekliği” gösteren önceki araştırmalarla tutarlıydı.
- 5- Evli katılımcılar, önyargılı olsalardı, terapiden sonra çok daha yüksek düzeyde evlilik uyumu bildirirlerdi ancak sonuçlar uygulamada gelişme gösterirken, örneklerden daha yüksek değillerdi.
- 6- Son olarak, katılımcıların çoğu, değişimlerini kolaylaştırmaya yardımcı olmak için ortak stratejiler kullandı. Yalan söylüyor olsalardı, değişim yöntemleri aktarılandan çok daha çeşitli olabilirdi¹¹.

Spitzer’in bu makalesini takip eden yıllarda, çalışmanın sonuçlarının itibarını sarsmak ve hükümsüz kılmak için pek çok çaba gösterildi. Aslında, makale daha yayımlanmadan önce bile oldukça tartışma yarattığından ve politize edildiğinden, Archives of Sexual Behavior’in editörü Kenneth Zucker, Spitzer’e, makaleyi yalnızca hakem incelemesinden geçerse yayımlayacağını ve araştırmayla birlikte olumlu ve de olumsuz yorumların da başkıda yer alacağını söyledi. Nitekim 2003 tarihli makalede yirmi altı yoruma yer verildi. Ancak makalenin dergide yayımlanmasından on yıl sonra tuhaf bir şey oldu. Spitzer, Zucker ile iletişime geçerek çalışmayı geri çekmek istediğini söyledi. Psychology Today’de 2012 yılında yayımlanan bir makaleye göre, Zucker bu olay hakkında şunları söylemişti:

Birkaç ay önce Spitzer, en son DSM revizyonu hakkında konuşmak isteyen Zucker’ı aramıştı. Bu görüşme sırasında Spitzer, böyle bir

---

11 Spitzer, R. (2003). Can Some Gay Men and Lesbians Change Their Sexual Orientation? 200 Participants Reporting a Change from Homosexual to Heterosexual Orientation, *Archives of Sexual Behavior*, Vol. 32, No. 5, 412-413.

çalışma yapmış olmaktan ya da yayımlamaktan pişmanlık duyduğunu ifade etti ve çalışmayı geri çekmek istediğini söyledi. Konuşmamızdan aklımda kalan şey şunlar, dedim ki: “Neyi geri çekmek istediğinden emin değilim Bob. Veriler üzerinde tahrifat yapmadın. Verileri analiz ederken ciddi boyutta istatistiksel hatalar yapmadın. Verileri sen uydurmadın. Makalende bazıları olumlu, bazıları olumsuz, bazıları da ikisi arasında olan çeşitli yorumlar vardı. Yani çalışmayı geri çekmek istemenin tek sebebi veriler hakkında yapmış olduğun yorumlar gibi gözüküyor ancak birçok insan seni yorumların ve metodolojik sorunlar gibi şeyler için zaten eleştirdi. “Spitzer, kendi verilerini yorumladığına artık inanmadığını belirten bir mektup göndermek isterse, sorun değil. O zaman çalışmayı yayımlarım. Ama çalışmayı geri çekmek? Yani bununla ilgili sorun şu ki, Spitzer’in, verilerinin yorumlanması konusundaki fikrini değiştirmesi, bir editöre normal şartlarda bilimsel bir kaydı sildirtebilecek türden bir şey değildir. Yanlış analiz edilen verileri geri çekebilirsiniz ve bunu yapmak için de bir basım hatası cetveli yayımlarsınız. Bir makalenin verilerinde tahrif varsa onu geri çekebilirsiniz ya da editör böyle bir şey öğrenirse dergi makaleyi geri çekme hakkına sahiptir. Anladığım kadarıyla, söylediği şey sadece, verilere ilişkin yorumunu on yıl sonra geri çekmek istediği. Yeniden yorumlama konusunda muhtemelen yüzlerce bilimsel makaleyi geri çekmemiz gerekebilirdi ama biz böyle bir şey yapmıyoruz.”¹²

Son Zamanlarda Benim için Ne Yaptın?

Peki, ne oldu? Fikir değişikliğine sebep olan şey ne? Washington Post’ta yer alan 2015 tarihli bir makaleye göre, Spitzer, 2012’de “onarım terapisi” konusunda kendi “acı verici yıkımını” anlatan eşcinsel bir gazeteciyle görüştüktan sonra fikrini değiştirdi¹³. Bu olaydan kısa bir süre sonra, eşcinsel camiasına yönelik bir özür yayımladı:

Birkaç ay önce size, cinsel yönelimi değiştiren onarım terapisi hakkında 2001 yılında yaptığım çalışmamla ilgili görüşlerimi gözden geçirdiğimi ve çalışmam için yapılan temel eleştirileri büyük oranda

12 Dregor, A. (4/12/12). *How to Ex an “Ex-Gay” Study*. *Psychology Today*. Retrieved online at: <https://www.psychologytoday.com/us/blog/fetishes-i-dont-get/201204/how-ex-ex-gay-study>

13 Argetsinger, A. (2015).

doğru kabul eden bir açıklama yazmayı düşündüğümü söylemiştim. Çalışma hakkındaki gözden geçirilmiş görüşümü American Prospect muhabiri Gabriel Arana ve Associated Press bilim yazarı Malcolm Ritter ile müzakere ettikten sonra, çalışma hakkındaki mevcut düşüncelerimi kamuoyuna açıklamam gerektiğine karar verdim. İşte o açıklama:

Temel Araştırma Sorunu. “Onarım terapisinin herhangi bir versiyonu, bireylerin cinsel yönelimlerinin eşcinsellikten, heteroseksüelliğe dönüşmesine olanak sağlayabilir mi?” Çalışma tasarımının bu soruyu cevaplamayı imkânsız kıldığını fark ederek, çalışmanın “onarım terapisi gören bireyler cinsel yönelimdeki değişiklikleri nasıl tanımlarlar?” sorusuna cevap olarak görülebileceğini öne sürdüm ve bu çok da ilginç bir soru değil.

Çalışmadaki Vahim Hata. Cinsel yönelimdeki değişimle ilgili katılımcı raporlarının güvenilirliğini yargılayanın başka bir yolu yoktu. Katılımcının değişim bildirimlerinin inandırıcı olduğuna ve kendini kandırma ya da yalan söylemediği varsaymanın neden makul olduğuna dair (ikna edici olmayan) birkaç neden sundum. Ancak gerçek basitçe şuydu ki, katılımcıların değişim rivayetlerinin geçerli olup olmadığını belirlemenin bir yolu yoktu.

Onarım terapisinin etkisine dair kanıtlanmamış iddialarda bulunan çalışmam nedeniyle eşcinsel camiasına bir özür borçlu olduğumu düşünüyorum. Ayrıca, onarım terapisinin bazı “yüksek motivasyonlu” bireylerde işe yaradığını kanıtladığıma inandıkları için bu terapiye dahil olup zamanını ve enerjisini harcayan her bir eşcinsel bireyden de özür dilerim.

[İmza]

Tıp Doktoru Robert Spitzer
Emekli Psikiyatri Profesörü
Kolombiya Üniversitesi

İşte bu kadar basit! Spitzer, çalışmanın yayımlanmasından on yıl sonra, çalışmanın meşruluğunu kanıtlayan tüm argümanları ortadan kaldıran eşcinsel bir muhabirle yaptığı bir görüşme sonucunda bu kararı verdi. Üzgünüm ama Spitzer’inki gibi bir zihnin bu görüşmeden yıllar önce çalışmanın sonuçlarını tekrar tekrar analiz etmediğine inanmak zor. Peki, bu görüşmeyi diğer eleştiri ve yorumlardan ayıran farklı kılan nedir? Cevap iki kelime: Parkinson hastalığı.

Spitzer'in yakın zaman içinde dileyeyeceği özre gururla yer veren New York Times'taki aynı makalede, yazar, Spitzer'in sağlık durumu hakkında şunları kaleme aldı:

Kendini yukarı doğru çekti ve karanlığa doğru sendeledi. Masası gözüne o kadar uzak görünüyordu ki, oraya kadar bile devam edemeyecekti. Önümüzdeki hafta 80 yaşını dolduran Dr. Spitzer, Parkinson hastalığından mustarip ve yürümekte, oturmakta, hatta başını dik tutmakta bile güçlük çekiyor. Bazen bu hastalıktan dolayı yaşadığı kısıtlanmayı tarif etmek için kullandığı tek bir -hazin- söz, yıllar boyunca karşılaştığı o aptal fikirlerin, boş teorilerin ve gereksiz çalışmaların üstesinden gelmek için kullandığı balta gibi keskin sözle ayni olur¹⁴.

Makale, Spitzer'in kendi makalesini yayımlamasından sonra militan eşcinsel aktivistler tarafından yıllarca maruz kaldığı aşırı öfkeden bahsetmiyordu. Bu tacizler, Parkinson hastalığından dolayı kötüye giden sağlığı ile birleşince Spitzer'in özür dileme kararı almasına neden olmuş olabilir. Kendisinin de meslektaşısı olan Dr. Gerardvan den Aardweg'in 31 Mayıs 2012 tarihli bir röportajına göre, Spitzer, eşcinsel aktivist camiasının yıllarca süren tacizinden duygusal anlamda yılmıştı:

2003 tarihli makalesinden bir süre sonra Spitzer'le bir telefonda görüşmesi yaptık. Bu sırada kendisine, araştırmasına devam edip etmeyeceğini ya da eşcinsel sorunları olup da "alternatif" profesyonel yardım arayışında olan, yani eşcinsellikten çıkıp heteroseksüel kimliğini olabildiğince geri kazanmak için yardım bekleyen bireylere yol gösterip göstermeyeceğini sordum. Bu kadere paylaşılan insanlarla yaptığı röportajlarda, diğer konuların yanı sıra, eşcinsel eğilimli birçok insanın bu tarz bir yardıma olan yoğun ihtiyacını kendisi de kesinlikle çok iyi biliyordu. Dr. Spitzer'in, bu bireylerden bazısına çok faydası dokunabileceğini hissetmiştim. Öyleyse neden bunun için bir adım atmıyordu? Bana verdiği cevap son derece kararlıydı:

14 Carey, B. (5/18/2012). *Psychiatry Giant Sorry for Backing Gay 'Cure'*. New York Times. Çevrimiçi olarak <https://www.nytimes.com/2012/05/19/health/dr-robert-l-spitzer-noted-psychiatristapologizes-for-study-on-gay-cure.html> linkinden sağlanmıştır.

Hayır, bir daha asla bu meseleye değinmeyecekti. Militan eşcinsellerin ve onların destekçilerinin korkunç saldırılarının ardından, duygusal olarak neredeyse çökmüştü. Kendisine karşı bir nefret dalgası vardı. Bir insan böyle travmatik bir deneyim yüzünden gerçekten de ruhen incinebilir. O zamanlar sergilediği duruşun çok cesur bir duruş olmadığını düşünmüştüm ama bu kesinlikle anlaşılabilecek bir şeydi. Ne de olsa, eşcinsel yönelime sahip bazı bireylerdeki değişimlerin gerçekliğini ihtiyatlı bir şekilde kabul etmiş olması, fikirlerindeki bu büyük değişimin de göstergesiydi zaten. 1973'te Amerikan Psikiyatri Birliği Tanısal El Kitabı'ndaki eşcinsellik tanımını normalleştirmeyi başaran lobinin önde gelen isimlerinden biriydi. Bu olaydan sonra kahraman olarak ilan edilen Spitzer, artık eşcinsel hareketin Yahuda'sı olarak anılıyor¹⁵.

Makale, eşcinsel aktivistlerin ruh sağlığı ve bilimsel verileri kullanma konusunda ne kadar küstah olduklarını ortaya koymaya devam ediyor: Bunu politik amaçlarına ulaşmak için kullanıyorlar ancak amaçlarıyla çelişecek bir durum ortaya çıkarsa, o zaman aradaki "elçi"yi ortadan kaldırmaları gerekiyor. Bu, "son zamanlarda benim için ne yaptın?" duruşu, ne yazık ki Spitzer'in özrünün yarattığı sansasyonellik içinde kaybolup gitti. Yine de Spitzer'in çalışmasının sonuçları, Archives of Sexual Behavior'daki geçerliliğini hâlâ koruyor. Eleştirmenler Spitzer'in özrüne dikkat çekebilirler ancak verileri silemezler. Veriler her zaman olaylardan bağımsız ve tarafsız olarak konuşurlar.

Onun İçin Bir Çalışma Kolu, Bunun İçin Bir Çalışma Kolu

Görünüşe göre bu günlerde birisi bir şeyler yaptırmak istiyorsa, imparatorun bu iş için bir "çalışma kolu" ataması gerekiyor. Anlaşılan o ki, Spitzer'in çalışması APA'da o kadar çok rütbe ve dosya histerisi yaratmıştı ki, onarım terapisi sorununu derinlemesine incelemek için bir çalışma koluna ihtiyaç vardı. Sonuçta, bu gey ve lezbiyenlerin "değişip" ortalıkta dolaşmasına izin ve-

15 Mercatornet. (5/31/2017). *Frail and aged, a giant apologizes: A leading figure in the study of homosexuality recently recanted his belief that some gays can change. There was no need to apologize, says a Dutch psychologist.* Çevrimiçi olarak https://www.mercatornet.com/articles/view/frail_and_aged_a_giant_apologizes linkinden sağlanmıştır.

riblemeliydi. Bu iş, hayatında da kabul edilemez bir şeydi! Bu nedenle, APA, 2007’de altı üyeli bir çalışma kolu oluşturdu, bu çalışma kolunun her üyesi eşcinsel kimliği olan, eşcinsel savunuculuğu yapmış ya da daha önce “dönüşüm terapisine” karşı açıklamalarda bulunmuş bireylerdi.

Çalışma kolu ilk kurulduğunda, “dönüşüm terapisi” savunucuları, kendileri üzerindeki bariz önyargı ve tek taraflı ideolojik bakiş açısından dolayı telaşa düştü. Örneğin, aşağıdaki adayların üyelik için APA’ya başvurduğunu ancak reddedildiğini düşünün:

- İşletme yönetimi yüksek lisansı ve myeloproliferatif hastalıklar alanında doktora derecesi olan Dean Byrd, Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapi Derneği’nin (NARTH) eski başkanı ve Utah Üniversitesi Tıp Fakültesi’nin önde gelen bir profesörü.
- Doktora dereceli George Rekers, South Carolina Üniversitesi’nde nöropsikiyatri ve davranış bilimi profesörü ve Ulusal Ruh Sağlığı Enstitüleri Bağış Toplayıcısı.
- Doktora dereceli Stanton Jones, Ph.D., enstitü müdürü ve dekanı, aynı zamanda Wheaton College, Illinois’de psikoloji profesörü ve *Eşcinsellik: Kilisenin Ahlak Tartışmasında Bilimsel Araştırmanın Kullanımı* Kitabı Eş Yazarı.
- Doktora dereceli Joseph Nicolosi, NARTH’ın kurucularından biri, yirmi beş yıldır onarım terapisi uygulayıcısı ve *Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Terapisi* ve 2009 tarihli *Utanc ve Bağlanma Yitimi* kitaplarının yazarı.
- Mark A. Yarhouse, psikoloji profesörü, Regent University in Virginia Beach, Virginia’da klinik psikoloji alanında doktora derecesi ve *Eşcinsellik: Kilisenin Ahlak Tartışmasında Bilimsel Araştırmanın Kullanımı* Kitabı Eş Yazarı.

APA Başkanı Dr. Brehm, bu kişiler yerine, üyeliğe, yine ya eşcinsel kimliği olan ya da eşcinsel olumlayıcı terapisinin savunucusu olan veya daha önce “dönüşüm terapisi”ne karşı açıklamalar yapmış olan aşağıdaki kişileri atadı:

- Psikoloji Doktoru Judith M. Glassgold, çalışma kolu başkanı. Journal of Gay and Lesbian Psychotherapy Yönetim Kurulu Üyesi ve APA Gay ve Lezbiyen Bölümü 44. Daire Eski Başkanı

- Eşcinsel kimliği ile tanınan psikiyatrist Jack Drescher, Journal of Gay and Lesbian Psychotherapy Dergisi'nin yayın kurulu üyesi ve "dönüşüm terapisi"nin lafını sakınmayan muhalifi.
- Doktora dereceli A. Lee Beckstead, LGBT bireylere psikolojik danışmanlık yapan bir psikolog. Kendisi aynı zamanda Utah Üniversitesi Psikolojik Danışma Merkezi'nde öğretim üyesidir ve yeniden yönlendirme (onarım veya dönüşüm terapisi) terapisinin kimi zaman yardımcı olabileceğine inansa da bu konuda güçlü şüpheleri de bulunmaktadır. Bunun dışında, Mormon Kilisesi'ni¹⁶, eşcinsellik konusundaki politikasını gözden geçirmeye ve hatta eşcinsel kimliği olan kilise üyelerinin gerçek kimliklerini onaylamaya çağırmıştır.
- Doktora dereceli Beverly Greene, Amerikan Profesyonel Psikoloji Kurulu Üyesi ve APA Gey ve Lezbiyen Bölümü 44. Daire Lezbiyen, Gey ve Biseksüel Sorunlar Üzerine Psikolojik Perspektifler serisinin kurucu yardımcı editörü.
- Doktora dereceli Robin Lin Miller, bir toplum psikoloğu ve Michigan Eyalet Üniversitesi'nde doçent. 1990-1995 yılları arasında New York'ta bulunan Gay Men's Health Crisis'te çalıştı ve eşcinsel yayınları için yazılar yazdı.
- Doktora dereceli Roger L. Worthington, Missouri-Columbia Üniversitesi'nde geçici olarak baş çeşitlilik (diversity) sorumlusu görevini icra etmektedir. 2001 yılında Columbia, Missouri Üniversitesi, LGBT Kaynağı Merkezi'nden, "LGBT lehine sık sık açıklamalarda bulunduğu için" "2001 Katalizör Ödülü"ne layık görüldü¹⁷.

Ama elbette cinsel kimlikleri ve önyargıları, bilimi olduğu gibi aktarma yeteneklerinin önüne geçmez, değil mi? Ne yazık ki, şimdiye kadar terazinin sol kefesini ağır basmıştı, bu sebeple bu raporda adil bir sonucun sunulması neredeyse imkânsızdı. 2009 yılında, uzun zamandır beklenen belge nihayet *Cinsel Yönelim İçin Uygun Terapötik Yanıtlarla İlgili Çalışma Kolu Raporu* başlığı altında yayımlandı¹⁸. Raporda çok sayıda hata vardı. Journal of Hu-

16 Mormonluk, İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi ile ilişkilidir (e.d)

17 Nicolosi, J. *APA Task Force Report - A Mockery of Science*. Çevrimiçi olarak <http://www.josephnicolosi.com/apa-task-force/> linkinden sağlanmıştır.

18 APA Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation. (2009). *Report of the Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation*. Washington, DC: American Psychological Association.

man Sexuality’de raporun bir yorumunun yazılmasına yardımcı oldum¹⁹. Özet, aşağıda listelediğim endişeleri ortaya koydu:

- *Tüm kanıtların gözden geçirilmesi ve raporlanmaması.* Örneğin, dönüşüm terapisi alan 500’den fazla danışanı içeren otuz dört psikanalitik rapor, yetersiz olduğu gerekçesiyle reddedildi,
- *Araştırma için standartların tutarsız uygulanması.* Örneğin, çalışma kolu, dönüşüm terapisi çalışmaları için araştırmayı eleştirmek amacıyla bir standart kullandı ve bazı durumlarda, eşcinsel-olumlayıcı terapi vakalarını açıklamak için aynı (ya da benzer) araştırma sınırlamalarına sahip diğer çalışmalardan alıntı yaptı,
- *Eşcinsel olumlayıcı yaklaşımlar için dönüşüm terapisinden farklı standartlar.* Örneğin, çalışma kolu, dönüşüm terapisi talebinde bulunduğu gibi, eşcinsel olumlayıcı psikoterapinin sonuçlarına dair karşılaştırılabilir bir standart talebinde bulunmadı, yine de cinsel çatışmaları olan danışanlar için en iyi tedavi şeklinin eşcinsel olumlayıcı terapi olduğunu bildirdiler,
- *Ve son olarak terapisinin verebileceği potansiyel zarar konusunda yanlış sonuçlar.* Örneğin yazarlar, potansiyel zararı sistematik olarak değerlendiren bir çalışma bulamadıklarını belirtmişlerdir. Buna rağmen çalışma kolu, dönüşüm terapisinin “zarar verebileceğini”ne dair bilimsel olmayan bir iddia ortaya atmıştır. Ancak dönüşüm terapisinin zarar vereceğine dair bilimsel olmayan iddiaları kabul ettikleri gibi, dönüşüm terapisinin başarısına dair bilimsel olmayan iddiaları da kabul etmeleri gerekirdi ki, bunu elbette yapmadılar.

Bu rapor ve yazarları hakkında fazlasıyla açık olan şey, politik doğruculuk uğruna objektif bakış açısının terk edilmiş olmasıydı. APA gerçekten nesnel bir sonuç peşinde koşsaydı, farklı ideolojik görüşlere ve bakış açılarına sahip çeşitli bilim insanları ve klinik uzmanları kapsayan bir heyet oluştururdu.

Ancak sık sık tanık olduğumuz gibi, “çeşitliliğin” amacı genellikle kendi yararına hizmet etmektir; yani belirli politik hedefleri gerçekleştirmek için azınlığın çıkarlarına hizmet etmek. Örneğin,

19 Phelan, J.E., Goldberg, A. & Doyle, C. (2012). A Critical Evaluation of the Report of the Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation, Resolutions, and Press Release. *Journal of Human Sexuality*, (4) 41-69.

yukarıda belirtildiği gibi, çalışma kolunun bu raporu hazırlamasındaki temel gerekçelerinden biri, dönüşüm terapisine karşı çıkan savunucuların ve dönüşüm terapisini destekleyenlerin böyle bir rapor talep etmesiydi. Bununla birlikte, çalışma kolunun oluşturulması söz konusu olduğunda, dönüşüm terapisine önceden muhalefet eden savunucular çalışma kolunun üyeleri olarak seçilirken, bu terapinin savunucuları üyeliğe seçilmemiştir²⁰.

APA Çalışma Kolu'nun Çetrefilli Sonuçları

APA çalışma kolu raporunun, cinsel yönelimin değişme olasılığının düşük olduğu ve dönüşüm terapisinin güvenli ya da etkili olduğu sonucuna varmak için yeterli kanıt olmadığı yönündeki bulgularında küçük bir detaya olsa da bu durum eşcinsel aktivistler ve liberal elitlerin kendi çıkarımlarını çılğınca benimsemeleri için basmakalıp bir laf üretmelerine olanak sağladı. APA Yönetim Kurulu sonuçları kabul ettikten hemen sonra *Los Angeles Times* şunu yazdı: “Psikologlar, cinsel yönelimin terapi yoluyla *değiştirelemeyeceğini* (burada vurgu var) söylüyor”²¹. Bu tarz abartılı ifadeler liberal medyada çok yaygındır. Örneğin, eşcinsel kimliğiyle tanınan bilim insanı Dr. Dean Hamer, eşcinsellik üzerine yaptığı ünlü genetik araştırmasını 1993'te yayımladığında, gazeteler bundan bir sonuç çıkarmak için eli kulağında bekliyordu. New York Times, “Rapor, Eşcinselliğin Genlere Bağlı Olarak Ortaya Çıktığını Öne Sürüyor”²² ifadesini kullandı. Aslında Hamer, çalışmada bir gey geni bulamadığı yorumunu yapmıştı.

APA Çalışma Kolu Raporu gibi, cinsel kimlikle ilgili bilimsel araştırma bulguları genellikle karmaşık ve ayrıntılıdır. Ancak bu tarz bulgular haber yapılrısa gazeteler satmaz ve gerçekler ne olursa

20 a.g.e, 55.

21 Maugh, T. H. II. (8/5/2009). “Psychologists say sexual orientation can't be changed through therapy.” *Los Angeles Times*. Çevrimiçi olarak <http://latimesblogs.latimes.com/.../2009/.../psychologists-sexual-orientation-cant-be-changed-through-therapy.html> linkinden sağlanmıştır.

22 Angier, N. (7/16/1993). “Report Suggests Homosexuality Is Linked to Genes.” *New York Times*. Çevrimiçi olarak <http://www.nytimes.com/1993/07/16/us/report-suggests-homosexuality-is-linked-to-genes.html?pagewanted=all> linkinden sağlanmıştır.

olsun seçmenlerinin ve destekçilerinin onlara söylediklerine her daim inanan politikacılara da hitap etmez. Dolayısıyla, eşcinsel aktivistler, APA Çalışma Kolu Raporu'nu dönüşüm terapisinin etkisiz ve zararlı olduğunun kesin kanıtı olarak lanse etmeye başladıklarında, aşırı sol eyaletlerin politikacıları gerçekler ne olursa olsun onlara inandılar. Sonuç, on dört eyaletin, Kolombiya Bölgesi'nin ve 45'ten fazla büyük şehrin, reşit olmayanlar için dönüşüm terapisini (ya da "dönüşüm terapisi" olarak adlandırdıkları şeyi) yasaklayan yasalar çıkarması oldu. Ohio Eyaleti'ne bağlı Toledo'da ve New York gibi bazı yetki bölgelerinde dönüşüm terapisi yetişkinler için de bir şekilde yasaklandı.²³

İronik olan şu ki, hiçbir nitelikli lisanslı psikolojik danışman, işini "dönüşüm terapisi" olarak adlandırmamıştır ya da adlandırmayacaktır veya bu terapi sigorta geri ödemesinde bir tanı kodu ya da CPT kodu²⁴ olarak görünmeyecektir. Bu nedenle, "dönüşüm terapisi" yasağına ilişkin yasalar LGBT gençleri korumamıştır çünkü, lisanslı ruh sağlığı pratisyenleri, özellikle LGBT aktivistlerinin kendilerini suçladıkları caydırıcı ve zararlı terapilerin bir çeşidi olan "dönüşüm terapisi"ni uygulamamaktadır. Lisanssız, düzenbaz ya da aşırı dincilerin böyle şeyler yapması mümkündür ancak bu "danışmanlar", zaten eyalet lisans kurullarının düzenlemesi dışında faaliyet gösterdikleri için "dönüşüm terapisi" yasağına ilişkin yasalarından etkilenmeyeceklerdir. Bununla birlikte, bu yanlış yönlendirilmiş yasaların başardığı şey, lisanslı ve etik terapistler ile danışanlar arasındaki temel iletişimi her ikisinin de zararına olacak şekilde yasaklamak ya da soğutmaktır.

23 Örneğin, 2017'nin sonlarından itibaren New York'ta çocuklara ve yetişkinlere ücret karşılığında "dönüşüm terapisi" sunmak artık yasa dışı sayılıyor. Bununla birlikte, dini cemaatlerin üyeleri ya da diğer lisanssız danışmanlar, değişmek isteyenlere hiçbir maddi karşılık beklemeden yardım sağlayabilir. Benzer şekilde, 2018'de Kaliforniya Yasama Meclisi, -çocuk ya da yetişkin- herhangi bir danışanın cinsel yönelimini değiştirmesine yardımcı olmak için gösterilen tüm çabaları tüketicici dolandırıcılığı olarak tanımlayan cezaya tabi bir yasa tasarısı çıkardı.

24 Geçerli prosedür terminolojisi veya CPT kodu, Amerikan Tıp Birliği tarafından oluşturulan ve sürdürülen tıbbi kodlamadır. Kod, verimliliği ve doğruluğu artırmak için kurulmuştur (ç.n.)

Söz konusu yasak, nitelikli, lisanslı ruh sağlığı pratisyenleri arasında fiili terapi uygulamasında çok az değişikliğe neden olmuştur. Aslında, bu kadarı, 2009 yılındaki APA Çalışma Kolu Üyeleri de dâhil olmak üzere APA'daki yetkililer tarafından kabul edilmesi için yeterliydi. Bu kitabın sonunda, bu konuyu daha geniş bir şekilde ele alacağım ve toplumun kafasını karıştırmamak için tüm klinisyen uzmanların atabileceği pratik adımlar önereceğim. Bunun yanı sıra, danışanlarını, terapi sonuçları, değerleri ve cinsel kimlikleri ile ilgili seçimlerini nasıl yapabilecekleri hakkında nasıl doğru şekilde bilgilendirecekleri konusunda tavsiyelerde bulunacağım. Ama önce, sözde “dönüşüm terapisi”nin ergenler tarafından algılanan sonuçlarını araştıran yakın tarihli bir çalışmayı ele almanın önemli olduğuna inanıyorum.

LGBT Ergenlerle Ailelerinin Desteği ile Başlatılan Cinsel Yönelim Değişikliği Girişimleri

LGBT aktivistleri 2012’de çocuklara yönelik “dönüşüm terapisi”-ni yasaklayan yasaları çıkarmak için politikacılarla lobi yapmaya başladıklarında, ellerinde, terapinin zararlı ve etkisiz olduğuna dair iddiaları desteklemek için çok az bilimsel kanıt vardı. Eyalet yasama meclisleri önünde verdikleri ifadelerin çoğu, “terapi işkencesi” ile ilgili bilimsel alt yapısı olmayan hikayelere odaklanmıştı ya da fiziksel ve ruhsal sağlık ticaret derneklerinin “eş-cinsellikten heteroseksüelliğe dönüşüm” terapisinin uygulanmasını kınayan politik beyanlara dayanıyordu. Alıntı yapabildikleri tek hakemli araştırma, ailelerinin reddettiği LGBT gençlerinin olumsuz sağlık sonuçları üzerine (SOCE uygulanan ergenler hakkında sonuca dayalı herhangi bir çalışma bulamayan) APA Çalışma Kolu tarafından 2009 yılında yayımlanan bir çalışmaydı.

2009 yılında hazırlanan ve San Francisco Eyalet Üniversitesi Araştırma Görevlisi Dr. Caitlin Ryan tarafından yayımlanan bu çalışmanın, LGBT gençlerinde cinsel yönelim değişikliği uygulamalarının terapötik sonuçlarını araştırmaması gerçeğine rağmen (aksine, aile reddinin çok fazla olmasının, artan depresyon riskine, intihar düşüncesine, yasadışı uyuşturucu kullanımına ve korunmasız cinsel ilişkiye yol açtığı tespit edilmiştir), LGBT ak-

tivistleri, çalışmada bir araştırma değişkeni olmamasına karşın, sonuçları “dönüşüm terapisi”nin sözde zararlarıyla birleştirdiler.

Bu aktivistlerin savunduğu şey, LGBT gençlerinin aileleri tarafından reddedilmesinin bir tür fiili “dönüşüm terapisi” olduğuydu ve bu nedenle, bu gençlerde gözlenen olumsuz sonuçlar bu duruma dayandırılabilirdi. Ne yazık ki aynı araştırmacı Dr. Caitlin Ryan, aynı bakış açısını yakın zamanda yayımlanan 2018 yılına ait bir çalışmasında Aile Tarafından Kabul Edilme Projesi ile birlikte kullandı. 21-25 yaş arası ergenlerin geçmişe dönük algılarının rapor edildiği çalışmada, ebeveynleri tarafından cinsel yönelimleri değiştirilmeye çalışılan ve/veya “dönüşüm amaçlı girişimler” için terapistlere ya da dini liderlere gönderilen çocukların depresyon, intihar düşüncesi, intihar girişimi ile eğitim alma ve maddi kazanç sağlamayı reddetme yatkınlığı daha fazlayken, ebeveynleri onları değiştirmeye çalışmayan ya da onları “dönüşüm girişimleri”ne göndermeyen ergenlerde bu oran daha düşüktü²⁵.

Söz konusu çalışmada, çalışmanın ortaya koyduğu ilişkiler hakkında sonuca varmak isteyenlerin dikkat etmesi gereken birçok hata ve kısıtlılık vardır:

1- Çalışmada, yerel barlarda, kulüplerde ve toplumsal kuruluşlarda çalışan 245 LGBT ergenle anket yapıldı. Ergenlerin LGBT kimlikleri konusunda ergenlik döneminde en az bir ebeveyne açılmaları gerekiyordu; buradaki ölçüt, “dönüşüm girişimi”ni ergen bireyin değil, ebeveynlerin başlatmasıydı.

- **Karşı Görüş:** Ebeveynin motivasyonu değil, danışanın motivasyonu başarılı tedaviyi etkileyebilecek büyük bir faktördür. Bu çalışmada, cinsel yönelimi değiştirme motivasyonu ergen bireyin değil, tamamen ebeveynlerin motivasyonuydu. Bu nedenle, sonuçların olumsuz ve/veya etkisiz olması pek de şaşırtıcı değildir. Aslında

25 Ryan, C., Toomey, R.B., Diaz, R.M., & Russell, S.T. (2018) Parent Initiated Sexual Orientation Change Efforts with LGBT Adolescents: Implications for Young Adult Mental Health and Adjustment. *Journal of Homosexuality*. Çevrimiçi olarak <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/00918369.2018.1538407?scroll=top&needAccess=true> & linkinden sağlanmıştır.

yazarlar, “dönüşüm girişimleri”ni ebeveynlerinin başlatmadığı bilgisini veren altı katılımcıyı çalışmanın dışında bıraktı. Bu nedenle veriler, kendi kendini motive eden ergen bir bireyin herhangi bir girişiminin ya da çabasının etkililiğini veya yararlılığını ölçmez.

2- Araştırmaya katılan gençler, cinsel yönelimlerini/cinsel kimliklerini sorgulayan ya da istenmeyen eşcinsel çekimleri veya cinsel kimlik çatışmaları olan ergenlerden farklı olarak kendilerini LGBT olarak tanımladılar.

• **Karşı Görüş:** Yazarlar, bu iki grup arasında ayrım yapmıyor ve bunu çalışmalarının kısıtlamalar bölümünde kabul ediyorlar (bu ergenleri LGBT “kimliklerinden memnun olmayanlar” ya da “cinsel yönelimleri daha geçişken olabilecekler” olarak tanımlıyorlar). Kendini LGBT olarak tanımlayan ergenler, terapistlerden yardım istemek için yeterince motive olmayabilir ya da cinsel yönelimleri veya cinsel kimlikleri konusunda sorgulayan ya da istenmeyen eşcinsel çekimleri ya da cinsel kimlik çatışmaları olan bir genç kadar çok sayıda çatışma yaşayabilirler.

3- Yazarlar dini danışmanlık ile lisanslı terapiyi birleştiriyorlar. Dini bir liderin bir çocuğu dönüştürmek ya da iyileştirmek için verdiği danışmanlık ile cinsel kimlik konusunda eğitim almış bir terapistin sunduğu etik müdahale içeren lisanslı bir ruh sağlığı terapisi arasında ayrım yapmıyorlar.

• **Karşı Görüş:** Yazarlar, bu yaklaşımlar arasında hiçbir ayrım yapmadılar ve dini danışmanlığa karşı lisanslı etik terapi ve cinsel yönelimi değiştirmek için ebeveyn girişimi alan gençlerin sonuçları hakkında araştırma yapmadılar (yazarlar, bu girişimlerin, LGBT çocukları, kimliklerini caydırmak, inkar etmek veya etkisini azaltmak için aile içi etkinliklerden ve faaliyetlerden dışlamayı ya da bu çocukların cinsel yönelimlerini önlemek veya değiştirmek için dini faaliyetleri kullanmayı kapsayabileceğini öne sürüyorlar).

4- Yazarlar, ergenlerin, dışarıdan fiili olarak bir müdahale aldıklarına dair hiçbir kanıt ortaya koymadılar ya da bir “dönüşüm girişimi” tanımı yapmadılar.

• **Karşı Görüş:** Ergen birey, yalnızca bir dini müdahale ya da danışma seansına mı, yoksa birden fazla ruh sağlığı terapisine mi katıldı? Belki de papazlarıyla ya da rahipleriyle bir veya iki kez konuşmuşlardır. Peki, bu bir “dönüşüm terapisi” midir? Eğer öyleyse, tedaviyi uygulayan din danışmanının ya da lisanslı terapistin adı neydi? Eğer bir ergenin ailesi, çocuğunu LGBT kimliğinden caydırıyorsa, bu gerçekten bir çocuğun cinsel yönelimini değiştirme girişimi olarak kabul edilebilir mi? Ergen örnekleme ve gördükleri tedavinin belirsizliği, temel bir araştırma sorusunu akla getiriyor: Yazarlar gerçekte ne üzerine çalışıyorlardı? Akademi dünyasında ve kamuoyunda “dönüşüm terapisi” ve “cinsel yönelim değişikliği girişimi terapisi” ifadelerinin nüanslı ve yanlış kullanımı, incelenen konunun daha net bir tanımını gerektirmektedir.

Bu çalışmanın belki de en büyük hayal kırıklığını yaratan kısım (Ryan’ın, ailenin reddi ve LGBT ergenler üzerine yaptığı önceki çalışmalarının yanı sıra), sayısız LGBT aktivisti ve LGBT medyasının Dr. Ryan’ın araştırmasını politik sebeplerle yanlış yorumlamış olmasıdır. Journal of Homosexuality’nin editörüne yazdığı yakın tarihli bir mektupta Dr. Christopher Rosik, Ryan ve ekibinin hazırlamış olduğu çalışmanın “net bir şekilde politik müdafaa amacı olduğunu” ve “SOCE’yi yasaklamaya yönelik yasama çabalarında hemen kabul edilmesinin muhtemel olduğunu” belirtiyor ve bu nedenle, yazarların “çalışmalarının bilimsel sonuçlarını abartmamak için ölçülü davranmaları gerektiğini” ifade ederek benzer endişeleri dile getiriyor. Rosik konuyla ilgili olarak şu şekilde devam ediyor:

Ryan ve ekibi, araştırma sonuçlarının, lisanslı terapistleri, azınlıkta-ki bazı aşırı dindar danışanlarına, kendi belirledikleri cinsel çekim ve davranış akışkanlığını keşfetme hedeflerinde yardımcı olmayı yasaklamak için yasal ve profesyonel mevzuat çabalarını desteklediğini ima ediyor. Bu, birçok yönden sorunlu bir konudur. Ryan ve ekibi, katılımcıların lisanslı terapistlerin etkilerine ilişkin algılarını, kaçak çalışan ve hesap verme yükümlülüğü olmayan dini liderle-

rin algısından ayırtıramadı, bu nedenle, olumsuz etkilerin, ikinci grubun uygulamalarına çok daha fazla atfedilebilecek bir sonuç olduğuna dair sağduyu şüphesini görmezden gelmek imkânsızdır. Ekip, örneklerini kendini ergen olarak tanımlayan ve herhangi bir cinsel yönelim akışkanlığı yaşadığını bildirmeyen LGBT genç bireyler ile sınırladığı için, söz konusu örnek, tanımı gereği, onaylayıcı olmadığı düşünülebilecek dini ve mesleki deneyimlerden bir miktar fayda sağladığını hisseden cinsel azınlıkları hariç tutmaktadır. Bu nedenle, örneğin yapısı, ortaya çıkan zararı abartılı olarak gösterebilir. LGBT olarak tanımlanan örneklemden türetilen kurguların ve sonuçların, dini kimliklerini önceleyen ve kendini LGBT olarak tanımlamamış cinsel azınlıklara kolayca aktarılamayacağına dair kanıtlar, zaman geçtikçe artmaktadır²⁶.

Son olarak, Dr. Ryan ve meslektaşları, bunun gibi geriye dönük çalışmalarda “ilişkilendirmeler” ve “nedensellik” arasındaki sınırlamaları açıkça ifade ederken, SOCE tedavisine karşı önyargı, çalışmanın tartışması boyunca açıkça görülmektedir. Örneğin, yazarlar, 2003 tarihli Spitzer Araştırması’nda olumlu faydaları en aza indirerek çalışmayı “tartışmalı” olarak nitelendirdiler ve Jones ve Yarhouse’un 2007’deki uzun süreli çalışması ya da Santero ve ekibinin hakemli literatürde 2018 yılında aylar önceden yayımlanan çalışması gibi olumlu faydalar bildiren yakın tarihli herhangi bir SOCE tedavisi çalışmasından bahsetmediler. Açıkçası, Dr. Ryan ve meslektaşları, yetişkinler ya da ergenler için herhangi bir olumlu SOCE tedavisi raporunu masaya yatırmakla ilgilenmiyorlardı.

SOCE Terapisinin Etkililiği ve Zararı

Bu bölümü bitirmek amacıyla, birkaç araştırmacının SOCE terapisinin ya da istenmeyen cinsel kimlik çatışmalarını iyileştirmek, değiştirmek, azaltmak ve/veya ortadan kaldırmak isteyen (yetişkin) danışanlara yardımcı olma amaçlı terapötik çabaların etkililiğini araştırdığı gerçeğini kabul etmenin önemli olduğunu düşünüyorum. Bu tür ayrıntılı ya da kapsamlı incelemeleri bura-

26 Rosik, C.H. (11/18/2018). Letter to the Editor regarding research published by Ryan et al. (2018). *Journal of Homosexuality*. In Press.

ya dâhil etmek bu kitabın kapsamı dışında olsa da bu incelemelerden bahsetmek yerinde olacaktır. SOCE'nin etkililiği ile ilgili olarak, kapsamlı anlamda özellikle iki belge öne çıkıyor:

1. Phelan, J., Whitehead, N., & Sutton, P.M. (2009). *What research shows: NARTH's response to the APA claims on homosexuality: A report of the scientific advisory committee of the National Association for Research and Therapy of Homosexuality*. *Journal of Human Sexuality*, 1: 1–121. <https://scinapse.io/papers/2182121567> adresinden ulaşılabilir.
2. Phelan, J. (2014). *Successful Outcomes of Sexual Orientation Change Efforts (SOCE): An Annotated Bibliography*.

“Dönüşüm terapisi”nin zararlı sonuçlarıyla ilgili olarak, henüz yayımlanmış detaylı ya da kapsamlı bir bibliyografya yoktur. Ek B’de görülebilecek kapsamlı bibliyografyayı sağladığı için Dr. A. Lee Beckstead’e teşekkür ederim. Bu kaynakçaya yalnızca bilimsel, hakemli literatürde ya da akademik kitaplarda yayımlanmış raporları dâhil ettiğimi lütfen unutmayın. Zararlı sonuçlara karşı alınan önlemleri içeren SOCE çalışmaları hakkında daha fazla bilgi için, bakınız:

1. *APA task force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation*. (2009). *Report of the task force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation*. Washington, DC: American Psychological Association.

Bunlara ek olarak, yakın zamanda cinsellik, cinsel yönelim ve cinsel kimlik akışkanlığı hakkında, cinsel yönelim ve/veya cinsel kimlik değiştirme çabalarının etkililiğini de tartışan iki akademik makale yayımlandı:

1. Tolman, D. & Diamond, L. (2014). *APA Handbook of Sexuality and Psychology*, Washington, DC: American Psychological Association. <https://www.apa.org/pubs/books/4311512.aspx> adresinden ulaşılabilir.
2. *National task force for Therapy Equality*. (5/2/2017). *In Their Own Words—Lies, Deception, and Fraud: The Southern Poverty Law Center, Human Rights Campaign, and National Center for Lesbian Rights’ Hate Campaign to Ban Psychotherapy for Individuals with Sexual and Gender Identity Conflicts*. Complaint to the Federal Trade Commission. <http://www.therapyequality.org> adresinden ulaşılabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

ANA AKIM MEDYADAKİ SAVAŞ

Hakikat, gerçeğe ya da akla dayanmaz.
Yalnızca herkesin hemfikir olduğu olgudur.

~ *Wicked*, Müzikal

American Broadcasting Channel’da (ABC) yayımlanan 20/20 Programı’nın editör yardımcısı Alex Hosenball beni aradığında Şubat 2017’nin başlarında soğuk bir kış günüydü. Ülkenin o günlerde içinde bulunduğu ruh halini çok iyi hatırlıyorum. Donald Trump, iki hafta önce 45. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı olarak göreve başlamıştı. Ana akım medya, cumhurbaşkanlığı seçim sonuçlarının kendileri tarafından muazzam bir yanlış hesaplamaya maruz kaldığına inanmıyordu. Hillary Clinton kaybetti ve Trump’ın da söylediği gibi ŞİDDETLİ bir şekilde kaybetti. Amerikan halkı Beyaz Saray’a “farklı” birini seçmişti ve ülkenin dört bir yanındaki muhabirler, Trump’ı ve muhafazakârları lekeleyecek türlü hikâyeler uydurup yaygara koparıyorlardı.

Hosenball’un amiri ve 20/20’nin ana yapımcılarından Brian Epstein, programın arka planı için Hosenball’un beni aramasını ve ABC’nin prime time şovunda kendisiyle sohbet etmem ve yayına katılmam için benimle bir röportaj ayarlamasını istedi. Konu

ise şuydu: “Eşcinsel Dönüşüm Terapisi” Zulüm Kampları.^{1,2} Hosenball’ın oyununu çözdüğüm konuşma fazla uzun sürmedi. Senaryo çoktan yazılmıştı: İfşanın ABC’de yayımlanmasından yalnızca dört gün önce, yani 6 Mart’ta ekranlara çıkan tanıtım videosu, “İZLE: Eşcinsel genç, eşcinsel dönüşüm kamplarındaki travmatik deneyimleri anlatıyor,” diyordu. Tabii o zaman bunu bilmiyordum ama ben de şüphelenmeye başlamıştım. Bu olay, “eşcinsel dönüşüm terapisi kampı” hakkında açıklama yaptığım ilk rodeo gösterim değildi. Konuyla ilgili zamanlama da ilginçti: Şubat başı. Tam da ülkenin eyalet yasama meclislerinin çoğunun, genelde yalnızca birkaç ay süren yıllık oturumlarının toplanmaya başladığı zaman. Evet, bu örneği daha önce görmüştüm. Bu tür hikâyelerin, ülke çapındaki liberal ve ılımlı eyaletlerde bir düzine yasa tasarısı ile aynı anda ortaya çıkması tesadüf değil.

Ben de Alex’e ayak uydurdum ve oyuna dâhil oldum:

Alex, “eşcinsel dönüşüm terapisi’ uyguluyor musunuz?” diye sordu.

“Hayır, bu, eşcinsel aktivistler tarafından, “eşcinsel” gençliğini kendi iradeleri dışında “heteroseksüel”e dönüştürme uygulamasını tanımlamak için icat edilmiş bir ifadedir. Ben bunu yapmıyorum. Cinsel kimlikleri konusunda sıkıntı yaşayan danışanlarla çalışıyorum ancak sizin tarif ettiğiniz şey, etik ve lisanslı terapistlerin yürütmediği bir uygulama”, diye cevapladım.

“Anlıyorum... “ dedi Alex. “Pekala. ABC’nin 20/20 Programı, güneyde gizli bir soruşturma kapsamında birkaç Hristiyan “eşcinsel

1 ABC’nin “eşcinsel dönüşüm terapisi kampı” hikâyesini hazırlayan “baş araştırmacı gazeteci” Brian Ross artık bu kanalda değil. Aralık 2017’de görevden alındıktan birkaç ay sonra, Temmuz 2018’de Başkan Trump’ın eski ulusal güvenlik danışmanı Michael Flynn hakkındaki yayımladığı rapordaki yanlışlıklar nedeniyle kanaldan ayrıldı. Sözü geçen raporun tamamı için bakınız: <https://www.hollywoodreporter.com/news/abc-news-suspends-brianross-four-weeks-michael-flynn-gaffe-1063780>

2 Ross, B. & Epstein, B. (March 6, 2017). *Gay conversion therapy advocates heartened by Republican electoral victories*. Çevrimiçi olarak <https://abcnews.go.com/US/gay-conversion-therapy-advocates-heartened-pence-republican-electoral/story?id=45940488> linkinden sağlanmıştır.

dönüşüm terapisi kampı” buldu ve programımıza çıkarmak için bu terapiyi uygulayan lisanslı terapistler arıyoruz.”

“Şayet bu kamplar gerçekten mevcutsa, bu ‘terapistlerin’ lisanslı olmadığı garantisini verebilirim ve bu kişilerin gerçek terapistler olduklarından şüpheliyim”, diye yanıtladım.

Hosenball, “bu kişilerin bu işi yaptıklarını ve gerçekten var olduklarını ve de lisanslı olmadıklarını doğrulayabilirim”, dedi.

“Evet, bu tarz hikâyeleri daha önce görmüştük ve bunlar genellikle uzun hikâyelerdir. Eğer bu kişiler gerçekten varsa, asla eğitilmiş ruh sağlığı uzmanı değildirler. Ve daha önce de dediğim gibi, ben bu işi yapmıyorum çünkü etik değil ve yanlış” diye tekrar vurguladım.

Alex: “Anlıyorum. Peki, “eşcinsel dönüşüm terapisi” uygulayan ve eşcinselliğin ahlaki açıdan yanlış olduğuna inanan herhangi bir lisanslı terapist tanıyor musunuz?”

Buna şöyle karşılık verdim: “Lisanslı, etik ruh sağlığı psikolojik danışmanları bunu yapmaz. Sizin ima ettiğiniz gibi, danışanlara ahlaki yargı beyanlarında bulunmazlar. Danışanlarımıza hizmet veriyoruz ve kendi hedeflerini belirlemelerine yardımcı oluyoruz ve onları hiçbir zaman utandırmıyoruz ya da yaşadıkları herhangi bir cinsel çekim deneyiminden ötürü hatalı olduklarını söylemiyoruz. Böyle bir şey yapan herhangi bir lisanslı psikolojik danışman tanımıyorum ve eğer tanısaydım, onlarla ilişkilendirilmezdim.”

Alex, “ha evet” dedi ve “yaptığınız iş hakkında yapımıcım Brian Epstein’a telefonda bilgi verebilir misiniz?”, diye sordu.

Bu konuşmadan sonra, Alex’le birkaç e-posta alışverişinde bulundum ve bunlardan birinde referans verdiği, sözde “eşcinsel dönüşüm terapisi kamplarının” kaynağını sordum. Aşağıda, Alex’in benim ve Brian Epstein arasında ayarlamaya çalıştığı telefon görüşmesine dair gidip gelen mailler var:

Kimden: cxxxx@institute for xxxxxxxx.org

Gönderim Tarihi: 3 Şubat 2017, Cuma, Saat: 16:15:34

Kime: Hosenball, Alex R.

Konu: [FWD: ABC Haber Yapımcısı Brian Epstein ile Telefon Görüşmesi]

Pazartesi günü teorik açıdan uygun olurdu ancak tüm gün (her saatin sonunda) yalnızca 10 dakikalık bir zaman dilimim var çünkü gece saat 21.00-17.00 arasında ve sonra da 19.00-21.00 arasında danışanlarımla arka arkaya randevularım var. Eğer on dakika yeterliyse görüşme yapabilirim. Daha fazla zaman gerekirse de işe giderken sabah 8.30'da beni arayabilir ve yirmi dakika kadar konuşabiliriz. Cep telefonu numaram: XXX-XXXXXXX. Daha önceki görüşmemize dönecek olursak, o gün bahsettiğiniz taciz hikâyesi şu mu?

http://www.al.com/news/birmingham/index.ssf/2017/01/three_convicted_for_child_abus.html

Saygılarımla,

Christopher Doyle, MA, LPC, LCPC

Konu: Re: [FWD: ABC Haber Yapımcısı Brian Epstein ile Telefon Görüşmesi]

Kimden: Hosenball, Alex R. Axxxxxxxxl@abc.com

Gönderim Tarihi: 6 Şubat 2017, Pazar, Saat: 16.59

Kime: cxxxx@institute for xxxxxxxx.org

Merhaba Christopher,

Evet, geçen görüşmemizde sana bahsettiğim hikâye buydu. Geç dönüş yapığım için özür dilerim, yarın saat 12.50 ya da 13.50 senin için uygun olur mu?

Brien Epstein'den bana o telefon hiç gelmedi. Aslında, 7 Mart Salı gününe kadar Epstein'dan telefon almadım. Bu kez gelen telefon ise beni 20/20 TV Programı'na çağırmak için değil, ABC TV Kanalı'nın yapımcısının cuma gecesi yayımlanacak programdan önce yaptığı etik dışı haberi kınayan bir basın açıklaması gerçekleştirmekle tehdidime karşılıktı. Brian ile aramızda geçen konuşma samimiyetten uzaktı. Onu, önyargıları ve yaptığı haberin entelektüel dürüstlükten yoksun olması sebebiyle eleştirdim. Cuma günü yayımlanacak olan 20/20'den önce, yani 6 Mart Pazartesi

günü ABC TV’de yayımlanan program tanıtımı ve aynı kanalın web sitesinde çıkan haberde şöyle diyordu: “Eşcinsel dönüşüm terapisi destekçileri, seçimin galibi Cumhuriyetçiler tarafından teşvik ediliyor”

Uzun zamandır itibarını yitirmiş olan eşcinsel dönüşüm terapisi programlarının destekçileri, Donald Trump’ın seçilmesinin kendilerine cesaret verdiğini ve bu tür programları yasadışılaştırma çabalarına karşı mücadeleye destek oldukları için Başkan Yardımcısı Mike Pence ve Cumhuriyetçilere güvendiklerini söylüyorlar. LGBT destekçilerinden bir grup olan İnsan Hakları Kampanyası Vakfı’nın aktardığına göre; Kaliforniya, Oregon, NJ, Vermont, Illinois ve Kolumbia Bölgesi’nde lisanslı ruh sağlığı uzmanlarının ya da kuruluşlarının dönüşüm terapisi uygulamaları yasaklandı. “20/20”nin haberi Alabama’da dönüşüm terapisi yürüten iki programın ifşa edilmesini içeriyor; bunlardan biri, düzinelerce genci gözetiminde tutan Hristiyan papazlar ile ilgili. Haber, söz konusu papazların, cinsel eğilimlerini değiştirme çabalarına direnen gençlere uyguladıkları sert dayak iddiaları sebebiyle çocuk istismarından mahkûm edildiklerinden bahsediyor. “20/20”nin soruşturması neticesinde ortaya çıkarılan ve dönüşüm terapisi uygulayan bu kamplar lisanslı ruh sağlığı kuruluşları olarak faaliyet göstermiyor ve bu nedenle de söz konusu uygulamayı yasaklayan yasalar kapsamına girmiyordu³.

Programın bir sonraki tanıtım videosunda ise, bir “eşcinsel dönüşüm terapisi zulmü” kampının, kan ve işkenceyi ima eden kırmızı ışığıyla birlikte acıklı bir tasviri göze çarpıyor. Videodaki fotoğraf, perili bir evden bozma gibi gözüküyor (Bkz. Görsel 5.1.).

---

3 a.g.e

Görsel 5.1. "Dönüşüm Terapisi" hakkında "20/20" için hazırlanan korkutucu görüntünün seti⁴

Programda Epstein ve ABC'nin yaptıkları, birçok kişi tarafından tehlikeli sayılan ve etik olmayan yasadışı bir uygulamanın, devlet düzenlemeleri ve etik lisanslı bir terapi ile kasıtlı olarak karşılaştırılmasıydı. Bu, gerçeği yansıtmamanın yanı sıra aynı zamanda bir sorumsuzluk örneği idi. Epstein'e bu fikrimi söylediğimde ve neden programa lisanslı bir terapinin tam olarak nasıl olduğunu ya da olmadığını açıklayan lisanslı bir terapist davet etmediğini sorduğumda, yanıtı şu oldu:

- "Bu program terapi hakkında değil, çocuk istismarı hakkında."
- "O zaman ABC bu iki haberi neden birleştirerek veriyor", diye sordum.

Tabii ki bu soruma cevap veremedi çünkü verebileceği düzgün bir cevabı yoktu. Ne yazık ki ABC gibi büyük medya kuruluşları ve bu tarz kuruluşların muhabirlerinin hesap verebilirlik oranı çok düşük. "Eşcinsel dönüşüm" terapisi de liberallerin karşıt fikir olarak bir araya gelmekten gurur duydukları o konulardan biri. Görünüşe göre, herhangi bir liberalin, böyle bir uygulamanın yasaklanmasına karşı çıkması pek mümkün değil, sonuçta savun-

4 Kitapta yer alan görsellerin Türkçe çevirileri, kitabın sonunda yer alan "Görsel Çevirileri" bölümünde yer almaktadır.

masız bir genci eşcinsellikten, heteroseksüelliğe dönüştürmek neden gerekli ya da makul olsun ki? Neden eşitlikçi, hoşgörülü ve şefkatli toplumumuz, herhangi bir gence kendi cinsel yönelimlerinin yanlış olduğu ve değişmesi gerektiği mesajını vermek istesin? Bu şekilde ifade edildiğinde ve iyi eğitilmiş, lisanslı terapistlerin ülke çapındaki bu gençlere uyguladığı varsayılan “elektro şok” ve diğer “eziyetli” terapilerin hikâyelerini de bunlara eklediğinizde, bu konu, kazanılacağı önceden belli olan liberal yanlısı bir dava gibi gözüküyor. Artık el ele verip Kumbaya⁵ söyleyerek bu fikri destekleyebiliriz, öyle mi?

O cuma gecesi ABC’de yayınlanan skandal haber, liberallerin yankı odalarında alkışlarla karşılandı. Bu olay, ertesi hafta Christian Post’ta bir yazı kaleme almam için beni harekete geçirdi:

Yayının ilk dakikasında spiker, beş eyaletin, bu yılki mevzuatı dikte alarak, “eşcinsel dönüşüm terapisi” uygulayan lisanslı psikolojik danışmanlara, diğer yirmi kişiyle birlikte yasak koyduğunu belirtti. Program daha sonra, içlerinden bazıları gey ve lezbiyen olarak tanımlanan çocuklarını, iyileşmeleri için aykırı davranışlar sergileyen çeşitli gençleri eğiten okullara gönderen çaresiz ebeveynlerin birçok sansasyonel hikâyesine geçiş yapıyor. Ancak bu okulların hiçbirisi lisanslı terapistlerin görev yaptığı “eşcinsel dönüşüm terapisi” kampları değildi. Bu okullar için gösterilen sahneler korkunçtu. Papazların eşcinsel gençleri “İncil veya kemer”le korkuttuğu ve bazen de uygunsuz davranışlarının cezası olarak her defasında saatlerce ve günlerce küçük, izole odalara kilitledikleri deneyimler anlatıldı. Açık konuşalım: bu kabul edilemez, bu hiçbir durumda haklı gösterilemez ve bu bir terapi değildir. 20/20’nin, lisanslı terapistlerin tedavi çalışmaları ve duygusal değişimle ilgili profesyonel terapilerini dahi yayımlamamış ya da tartışmamış olması, habercilik mesleği açısından sorumsuzluktur. Bu yalan haberdur! ABC, halkla iğrenç bir “yem ve değnek” oyunu oynuyor. Eşcinsel gençleri taciz eden lisanssız, eğitimsiz “danışmanlar”ın taciz hikâyesini haber yapıyor ve ardından bu hikâyenin yanında, iki uygulama arasında açıkça ayrım yapmadan, kurnaz bir şekilde lisanslı terapi haberinden bahsediyor-

5 “Kum ba ya” (“Come by Here”), kökeni tartışmalı olmakla birlikte, Güney Carolina ve Georgia açıklarındaki adalarda yaygın olan Gullah kültüründe, köleleştirilmiş Batı Afrika kökenli Amerikalılar tarafından söylendiği düşünülen bir şarkı (ç.n.).

lar. Bu, “karıştırma” denen psikolojik bir tekniktir. Medya, lisanslı ve etik terapi gibi yasal bir şeyi, kaçak kamplardaki lisanssız istismar vakaları gibi yasa dışı veya etik olmayan bir şeyle karşılaştırır ve ardından ikisi arasında açıkça ayırım yapmadan bunları birbirine bağlar. Sorun şu ki, 20/20’de yayınlanan şey tam anlamıyla terapi değildi. Lisanslı ve etik ilkeleri olan terapistler, gençleri değiştirmeye zorlamaz veya onlara bu konuda baskı yapmazlar; çaresiz ebeveynleri, iyileşmeleri için çocuklarını başka bir yere yollamaları konusunda manipüle etmezler⁶.

20/20 hikâyesinde, ortalama bir izleyici kitlesi tarafından muhtemelen gözden kaçırılan büyük bir sorun daha vardı. Aile Araştırma Konseyi, Tony Perkins’in Washington Update’inde, ABC’nin haberinin rahatsız edici yönlerini anlattı:

Program, öncelikle Alabama’daki iki adet kaçak ve ruhsatsız yatılı okula (kamplara değil) ve Ross’a kendini eşcinsel olarak tanıtan Lucas adında bir gencin, bu iki okulda da fiziksel şiddete maruz kalma talihsizliğini bizzat deneyimlediğine dikkat çekti (aslında, bir saatlik bölüm, sırf bu şahsi tanıklık olayının etrafında o kadar çok döndü ki, başlığı bile “Lucas Adında Bir Çocuk” olarak seçilmişti). ABC’nin korkutucu yorumuna rağmen, bu haberin bir son dakika gelişmesi olduğunu söylemek çok zordu. Alabama medyası böyle okullar hakkında çok sayıda ihbar aldı ve bir tesisin üç yöneticisi çocuk istismarından dolayı kısa süre önce yirmi yıl hapse mahkûm edildi. Ancak, yayını dikkatli dinlediyseniz, 20/20’de bile ne polis müfettişi ne yapımcı ne de hâkimin, cinsel yönelimi istismarın bir unsuru olarak değerlendirmediklerini ve bu konuda binlerce kelimelik yarım düzine yerel haberin de benzer çizgide olduğunu farketmişsinizdir. ABC, bu tesislerde eşcinsel olarak tanımlanan sorunlu gençlerin yüzdesinin, genel nüfusta aynı şekilde tanımlanan yüzdeden daha fazla olduğuna dair ortaya hiçbir kanıt koymadı. Bu nedenle, 20/20 ile yaptığı röportajında konuyu sebep ve doğruluk ışığında ceturca aydınlatmaya çalışan Family Research Council (Aile Araştırma Konseyi) Üyesi Peter Sprigg, ağırlıklı olarak gençler için zorunlu

6 Doyle, C. (March 2017). *ABC ‘20/20’ contacted me for gay conversion therapy story, but didn’t report what I told them.* Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/abcs-20-20-contacted-me-for-gayconversion-therapy-story-but-ignored-what-i-told-them-177802/> linkinden sağlanmıştır.

dönüştürme terapisine odaklanan karanlık bir “kamp” ağı fikrinin büyük ölçüde şehir efsanesi olduğuna dair inancını sürdürüyor⁷.

Tanıdık Bir Örnek, Suç Ortağı Bir Medya

Yukarıdaki kısımlarda, 2013-2014 yılları arasında dikkatimi çekmeye başlayan tanıdık bir örnekten bahsetmiştim. “Terapi zulmü” ile ilgili medya hikâyeleri, eyaletle ilgili politik sezonun tam zirve yaptığı zamanda, büyük ölçüde Ocak / Şubat / Mart civarında birdenbire ortaya çıkmaya başlayacaktı. Bu bir tesadüf mü? Bence değil. Medya, “sözde gerçek” olan “terapi zulmü” hikayelerini aktarmakla kalmadı, aynı zamanda ana akım TV kanallarında, dizilerde ve tiyatrolarda orijinal hayali hikayeler üretmeye başladı. Örneğin, CBS’de yayımlanan *Criminal Minds*⁸, adlı popüler televizyon şovunu ele alalım.

20 Şubat 2013’te yayımlanan bölüm, bir dizi seks suçu işleyip kadının ve eşcinsel erkekleri öldüren bir seri katili takip eden FBI müfettiş ekibini ele alıyordu. “Broken” olarak adlandırılan bölümde, müfettişler, katilin hemcinslerine karşı duyduğu cinsel çekimden kurtulmak için gençliğinde bir “dönüşüm terapisi kampı”na gittiğini keşfettiklerinde konu hemen karalama kampanyasına dönüştü. Daha da rahatsız edici olan şey, CBS’nin katilin gerekçelerini nasıl tasvir ettiği.

FBI araştırmacılarına göre, eşcinsellikle ilgili İncil’de geçen kutusal metinler, Hristiyan yetiştirilme tarzı, katilin şiddetinin arkasındaki ana sebeptir. FBI, cinayet saatini olan 18.22’nin, Eski Ahit’teki aynı numaralı “kadınların yaptığı gibi insanlığa yalan söylemeyeceksin: bu iğrençliktir” pasajına atıfta bulunduğunu tespit eder (Leviticus 18:22). FBI ajanı, “pasajın numarasını 18.22 gibi çok dakik bir saate çevirmiş. Bu olay, İncil’in birileri tarafından ilk kez kendi gündemi için çarpıtılması olmayacaktı”, der. Görüntü daha sonra, genç seri katilin, oğlunun eşcinsel duygu-

7 Perkins, T. (3/17/2017). “20/20’s Blurred Vision of Sexual Reorientation Therapy.” Çevrimiçi olarak <https://www.frc.org/updatearticle/20170313/blur-red-vision> linkinden sağlanmıştır.

8 *Criminal Minds*: ABD’nin CBS TV Kanalı’nda ilk kez 22 Eylül 2005 tarihinde yayımlanan polisiye dizisi (e.d).

rını kabul etmeyi reddeden öfkeli babasına, okuldaki birer erkek arkadaşına karşı duyduğu çekimi itiraf ettiği geçmişten bir sahneye geçer. Müfettişler daha sonra şu yorumu yaparlar:

“Bu adam eşcinsel arzularını kabul edemiyor ama onların üstesinden de gelemiyor. Büyük ihtimalle uzun zamandır tüm cinsel dürtülerini bastırıyordu ama şimdi sonu imkânsız bir senaryonun içine hapsoldü. Kendini kadınlardan hoşlanmaya zorlayamaz, bu yüzden cinsel olarak uyarılmadığında tekrar depresyona girer ve iktidarsızlığından dolayı suçladığı kişilere öfkeyle saldırır. Hiç bitmeyen döngüsünü dikte eden döngüsel mantık bir gecede oluşmadı, büyük olasılıkla duygusal, fiziksel veya her ikisi de yıllarca süren ciddi tacizden kaynaklandı. Kendisine dayatılan, bu sonu gelmeyen kısır döngü elbette bir gecede oluşmadı, muhtemelen duygusal, fiziksel ya da her ikisi açısından da yıllarca gördüğü ciddi tacizden kaynaklanıyordu.”

Sahne, daha sonra katilin geçmişini gösteren bir görüntüye geri döner ve burada babasının, oğlunu, muhtemelen eşcinsel duygulardan kurtarmak ve “gerçek bir erkek” yapmak için bir fahişeyle seks yapmaya zorladığı görülür. Müfettişler daha sonra katili arayan diğer FBI ajanlarına şu talimatı verirler:

“Hemcinslerine karşı cinsel çekimin üstesinden gelmeye çalışmanın en yaygın nedeni, eşcinselliği nedeniyle bireyi reddeden aile ya da sevilen kişi tarafından kabul edilme ihtiyacıdır. Bu yüzden, parçalanmış bir ailede büyüyen, otoriter bir ebeveynin koruması altında acı çeken ve bağımlılık ya da zorbalığın kurbanı olanlara odaklanın.”

Konu ilerledikçe, bir “dönüşüm terapisi kampı”, katili, eşcinselliğin yanlış olduğuna inandırıyor gibi görünüyor ve sonucunda bu, onun cinsel dürtülerini bastırmasına ve nihayetinde bu çatışmalardan dolayı insanlara karşı şiddetle saldırmasına sebep oluyor. Bölüm boyunca, CBS, eşcinsel çocukları olan homofobik ailelerin korkularından faydalanarak, geçmişinde dini inançları hiçe sayıp hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden bireylere yardım etmeye çalışan terapistler ve bakanlıklar tasvir ediliyor. Sözde “dönüşüm kampı” müdürüyle konuşan FBI ajanı şunları söylüyor:

“Kendini savunmak için pek nedenin kalmamış gibi gözüküyor.”

Kamp müdürü, “her şeyi olabildiğince tek tip tutmaya çalışıyoruz. Onları baskılamaya çalışmıyoruz, sadece devamlılık gösteren davranışlar onların iyileşme çabalarını çözebilir”, yorumunu yapar.

“Renkler gibi mi?”, diye sorar FBI ajanı.

“Kahverengi ya da ten rengi gibi toprak tonları daha uygun olur ama renk solmazsa veya çok parlak hale gelmezse, lacivert tercih edilir”, diye cevap verir.

“Çünkü açık mavi çok kadınsı olurdu ...”

“Kesinlikle!” diye cevap verir kamp müdürü.

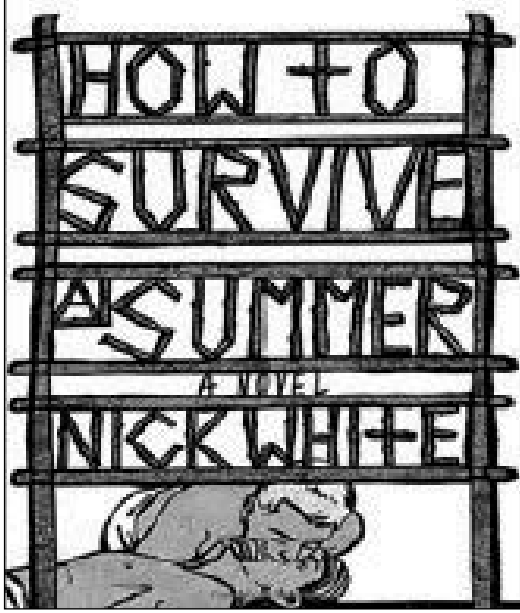
Kamp müdürü daha sonra “terapinin”, katılımcıların geleneksel cinsiyet rollerini pekiştirmesi için araba tamiri gibi erkeksi faaliyetlere katılmasını sağladığını açıklıyor. Kurallara uymayan katılımcılar içinse “geliştirilmiş tedavi yöntemleri” uygulandığını ekliyor.

Lütfen Beni Öldürme ⁹

Criminal Minds, eşcinsel aktivistlerin kurgu bir senaryoyu gerçek hayatta yaşanmış gibi lanse ettiği ilk ya da son medya malzemesi değildi. Örneğin, Nick White’in “bu illetten kurtulmak için Deep South’ta bulunan bir eşcinsel dönüşüm terapisi kampına dua etmeye” gönderilen eşcinsel bir genç erkeğin hikâyesini anlattığı *How to Survive a Summer* adlı 2017 tarihli romanını ele alalım. White’in bu ilk romanı, romanın ana karakterin uzun süredir bastırılmış hikâyesini keyifle ele alan *Washington Post* tarafından övgüyle karşılandı.

---

9 *Lütfen Beni Öldürme (Stranger than Fiction)*: Marc Forster tarafından yönetilen, 2006 tarihli Amerikan fantastik komedi-drama filmidir. On yıl süren zahmetli bir çalışmadan sonra, romancı Karen Eiffel, en iyi kitabını tamamlamak üzeredir. Önündeki tek sorun, ana karakteri Harold Crick’i nasıl öldüreceğini bulmaktır. Yazar, Harold Crick’in gerçekte yaşadığını ve sözcükleri yazdığı anda olayları yaşadığını bilmemektedir. Şaşkına dönen Harold, yazarın aklındaki duyup romanın (ve kendi) sonunu değiştirmesi gerektiğini anlar (ç.n.)

Görsel 5.2: *How to Survive a Summer* Romanı'nın Kapağı

Will “Rooster” Dillard, “1999 yazında, on beş yaşımdayken, beni eşcinsel kimliğimden kurtarması gereken bir kampta yaklaşık dört hafta geçirdim”, diyor. Will, eşcinsel kimliğini gönülsüzce yaşayan ve uzun zaman öncesinde bir yaz yaşadığı birtakım kötü olayları bastırmış gibi görünen Orta Batı bölgesinde bir üniversite öğrencisidir. Hafızasına geri gelen anılarının baskısı altında boğulmak üzere olan Will, eskimiş arabasına atlar ve hayatındaki tüm yolculukları sonlandırmak için geçmişiyse yüz yüze geleceği o yolculuğa çıkar. Bu olayla birlikte ortaya çıkan şey, zalimliklerin ve sapkınlıkların yavaş yavaş açığa çıkmasıyla Will’in kendi geçmişinin daha derin, daha karanlık katmanlarına doğru bir daldır. Washington Post’un söz konusu kitap incelemesi, Dillard’ın dindar ve bastırılmış ailesinin homofobik düşünceleri sebebiyle, oğullarını eşcinsel kimliğinden vazgeçirmeye yönelik girişimini ancak bir kurguyu, gerçek ve profesyonel bir psikoterapi hizmeti ile sanat ve eşcinsel özgürlüğü adına karşılaştırdıktan sonra ele alıyor.

Tüm bu pürüzlü ve yerel renkler, gerçek hayatta kınanan, itibarını yitiren ve bazı yerlerde yasadışı ilan edilen eşcinsel dönüşüm deneyimleri sonucu ortaya çıkan gerçek travmaların bir kısmını baltalıyor. Ama romanın vermek istediği asıl mesaj da burada yatıyor: Bu, en karanlık konunun bile, kamp için sahnelenmeyecek kadar karanlık olmadığı artistik bir eşcinsel geleneğine bağlı. Ancak eşcinsellerin başka bir yazılı geleneğini göz önüne alırsak, bu sahte davranışın altında sonu gelmeyen bir keder ve hüznü olduğunu söyleyebiliriz. Will'in, "daha gerçek bir şeye, daha açık birini" arayan bir önceki erkek arkadaş tarafından terk edildiğini öğreniyoruz. Bununla ilgili Will bize, "ne demek istediğini biliyordum" diyor. "Daha önce bunların hepsini, benimle bir geceden fazla aynı yatağı paylaşan erkeklerden duymuştum. Sorunu fark ettiler ve er ya da geç beni terk ettiler." Will, geçmişte yaşadıklarından dolayı hâlâ kendini toparlamayacak kadar yaralı.

Will'in "eşcinsel dönüşüm terapisi kampı" travması, erkek arkadaşına neden başarılı bir şekilde bağlanamadığının ve ilişkisini devam ettiremediğinin nedenidir. Dört hafta boyunca kampta oynanan tüm bu tiyatro sonunda, kampa katılan çocukların iletişim bilgilerini birbirleriyle paylaşmak ve kamp bittikten sonra da birbirleriyle "deney yapmak" için zaman ayıracaklarını düşünürdünüz belki. Ama sanırım dört hafta içinde ortaya çıkan "düzelmelerin" ilk sonucu, en azından "eşcinsel dönüşümü" terapisi hakkındaki bazı başarı öyküleri için bir hale etkisi¹⁰ yaratmış olabilir¹¹.

---

10 Hale/Halo Etkisi: Bireyin tek bir özelliğinden yola çıkarak o birey hakkında genel yargıya varma hatasını ifade eden bir psikoloji terimi (ç.n.)

11 Murphy, T. (May 12, 2017). *How to survive a summer at gay conversion camp*. Çevrimiçi olarak https://www.washingtonpost.com/entertainment/books/how-to-survive-a-summer-at-gay-conversioncamp/2017/05/12/034d0e-6e-3740-11e7-b412-62beef8121f7_story.html?utm_term=.bd352bc2af2a linkinden sağlanmıştır.

Bu Gece 1999'daymış Gibi Eğleneceğim!¹²

1999 yılında nerede olduğunuzu hatırlıyor musunuz? Yeni yıl arifesinde, Y2K¹³ ile ilgili tüm çılgınlıklarla herhangi birimizin kendiliğinden yanacağını ya da ortadan kaybolacağını görmek için hep birlikte nefesimizi tuttuğumuzda nasıl olmuştu? Görünüşe göre, (neyse ki) yok olmadık ve medeniyetimiz normal bir şekilde devam etti. Bununla birlikte, 1999 yılı, binlercesi o yaz ülkenin dört bir yanındaki “eşcinsel dönüşüm terapi kamplarına” gönderilen LGBT gençler için çok kötü bir yılmiş gibi görünüyor. Ancak hiçbir “eşcinsel dönüşüm kampı”, transseksüel aktivist Brielle Goldani’nin birkaç yıl önce gönderildiği kampa rakip olamaz:

“Haftada iki kez ellerimden elektrotlara bağlanıyorum,” dedi. “Bana işkence yapmak için ebeveynimin iznini alan kişiler, bir çocuk olarak bana defalarca elektro şok verdi.” Şu anda yirmi dokuz yaşında olan Goldani, ailesi onu genç bir erkek olarak kampa gönderdiğinde, kendisinin hiçbir itiraz hakkı olmadığını ve bu işkencenin True Directions adındaki dönüşüm kampında gerçekleştiğini iddia ediyor ve sözlerine şöyle devam ediyor: “Bu, yasallaştırılmış çocuk istismarından başka bir şey değil!”

Duruşmaya bizzat katılıp ifade verdikten sonra, bu tür tacizler hakkında duyduklarına şok oldum ve dehşete düştüm. Eskiden hemcinslerine karşı cinsel çekim duyan bir birey olarak, (terapinin) bu tür barbarca yöntemleri kullandığını sık sık iddia eden ve eşcinselliğe karşı olan eski aktivistler dışında, bu tür insanlık dışı bir muameleden hiç haberim yoktu. Bu yüzden Goldani’ye

12 So Tonight I’m Gonna Party Like It’s 1999: Kendisinin de bir eşcinsel olduğu iddia edilen şarkıcı Prince’in 1982 yılında piyasaya çıkan “1999” albümüne ismini veren şarkı (ç.n.)

13 Bu göndermeyi anlayamayacak kadar genç olan okuyucular için Y2K, medyanın, kamuoyunu bilgisayarların yalnızca iki basamaklı yılları (yani 1972 veya 1985’te olduğu gibi ‘72’ya da ‘85’ şeklinde) okuyacak şekilde kodlandığına inandırmaya yönelik histerik bir girişimiydi. Bu durum bir şekilde dünyanın 1 Ocak 2000’de saat 00.00’da sona ermesine neden olacaktı çünkü bilgisayarların 2000 yılından itibaren dört basamaklı yıllara göre yeniden kodlanması gerekecekti ve bu ayrıntı 20. yüzyılın sonlarında bilgisayar programı geliştiricileri tarafından gözden kaçırıldı. Bu arada, “Y2K” göndermesini anlamadıysanız, muhtemelen Prince’in 1982 tarihinde piyasaya çıkan ve yukarıdaki başlıkta geçen “1999” adlı şarkısına yapılan göndermeyi de da anlamamışsınızdır.

ulaştım ve daha fazla bilgi almak için onunla bir telefon görüşmesi yaptım. Goldani, Columbus/Ohio'da bulunan ve *Assemblies of God* Mezhebi'ne bağlı bir kilisenin, True Directions dönüşüm terapisi kampını yönettiğini iddia etti:

Kampta on iki kız ve on iki erkek vardı. Orada bulunduğum ilk pazar günü, nefret söyleminden başka bir şeyin olmadığı kilise ayinine katılmaya zorlandım. Sonra pazartesi günü çok daha ağır bir terapi başladı. *Sports Illustrated* Dergisi'ndeki bikinili ve mayolu modeller gibi hafif pornografik heteroseksüel görsellere bakarak mastürbasyon yapmaya zorlandık. Haftada iki kez, ellerim elektrotlara her seferinde iki saat boyunca bağlıyken, bize çekirdek aile, çocuklu bir kadın, bir erkek inşaat işçisi ve bir kadın resepsiyonist gibi olumlu görüntüler gösteriliyordu. Ayrıca, onaylamadıkları şeylerin negatif görüntülerini izlettirirlerken, haftada iki kez, damardan enjekte edilen ve iki her biri iki saat süren ilaçlara maruz kaldım. Enjeksiyonlar kontrolsüz bir şekilde kusmama sebep oluyordu. Her cuma ve cumartesi akşamı, bir kamp danışmanının karşı cinsle romantik bir şekilde nasıl konuşacağımız konusunda bize koçluk yaptığı 'flört randevularına' gitmek zorundaydık. Ayrıca üniforma olarak giymemiz için erkeklere siyah pantolon ve beyaz gömlekler, kızlara ise siyah etek ve beyaz bluzlar verildi.

Kulağa oldukça korkunç geliyor, değil mi? Hangi "Hristiyan" kilise ya da terapist bu kadar barbarca, şiddetli tedavileri kullanır? Bir telefon röportajında, Ohio'daki *Assemblies of God* Mezhebi Konsey Başkanı Rahip John Wooton, Goldani'nin iddia ettiği gibi, kiliselerinde böyle bir programın uygulandığını ya da daha önce uygulanmış olduğunu reddetti. Ancak böyle taciz edici bir kamp gerçekten var olsaydı, bir katılımcı ya da ebeveyn uzun zaman önce kesinlikle ahlaki anlamda şikâyetle bulunurdu. Ve böyle bir şikâyet sonrasında Ohio yasal yetkilileri elbette bu sistemin önüne geçerlerdi!

Ancak Ohio Eyaleti Dışişleri Bakanlığı ve Başsavcılık nezdinde yapılan açıklamaya göre, True Directions adlı böyle bir kamp şimdiye kadar var olmamıştı. Aslında, bu kampın varlığına dair tek ipucu, başrolde zenne rolünde oynayan Ru Paul'un *But I'm a Cheerleader* adlı 1999 tarihli bir filminden. Filmde, ana karak-

terin ailesi, kızlarının lezbiyen olduğundan şüpheleniyor ve ardından onu True Directions adlı bir “dönüşüm terapisi” kampına gönderiyor.

Film boyunca durumdan hoşnut olmayan iki eşcinsel erkek, kamptaki bireyleri programa isyan etmeye ve gey ve lezbiyen olarak gerçek kimliklerini keşfetmeye teşvik ediyor. Filmin son sahnesi, ana karakterin ebeveynlerinin, kızlarının eşcinselliğini kabul etmek için bir “Parents and Friends of Lesbians and Gays (PFLAG)”¹⁴ toplantısına katıldığını gösteriyor. Böyle bir kampın var olup olmadığı sorulduğunda, Ohio, Springfield’da çalışan lisanslı bir psikolojik danışman olan Dr. Elton Moose yazılı açıklamasında şöyle cevap verdi: “Yirmi dört yıldır bu işin içindeyim ve böyle bir kampı hiç duymadım. Bu tür şok terapisi suçlamaları yıllardır ortalıkta dolaşıyor ancak bu terapiyi kullanan bir uygulamaya hiç denk gelmedim.

“Akran destek uzmanı” ve “ruh sağlığı psikolojik danışmanı” olarak çalışan Goldani, gençken New Jersey’de üye olduğu kilisenin, bir buçuk ay süren bu kampa katılması için kendisine ödeme yaptığını iddia etti. Goldani ayrıca, o sırada kilisenin kadrolu papazının, İncil ayetleri üzerine okuma ve konuşma ile HIV/AIDS hakkındaki istatistikleri dinlemeyi kapsayan bir danışmanlık verdiğini iddia etti. Reformed Church of America’ya bağlı olan kilisenin şu anki lideri Papaz LouLa Fauzia bir telefon röportajında şunları söyledi: “Bizler, cinsel yönelimden bağımsız olarak herkesi seviyoruz. Böyle bir olayın bu kilisede asla yaşanmadığını - söyleyebilirim ve dahası, 1997’de bunu yapacak bir kilise mensubunun var olabileceğini hayal dahi edemiyorum. Bu çok saçma!”¹⁵

14 Parents and Friends of Lesbians and Gays (PFLAG): ABD’nin, ebeveynleri, aileleri ve mütteliklerini lezbiyen, gey, biseksüel, transgender ve kuir bireylerle bir araya getiren ilk ve en büyük kuruluştur.

15 Doyle, C. (March 21, 2013). ‘Transgender Woman’ Lies About Therapy Torture. Çevrimiçi olarak <http://www.wnd.com/2013/03/transgendered-woman-lies-about-therapy-torture/#c18IQj4HEhFRic46.99> linkinden sağlanmıştır.

Peki Ya Polis Tutanakları ve Ahlaki Şikâyetler Ne Olacak?

Sağduyu sahibi bir kişi için ilk akla gelen soru şudur: Kanıt nerede? Bununla birlikte, ideolojik politikacıların, Amerika Birleşik Devletleri dahilindeki ve dışındaki yasama komitesi oturumlarında ele alınan sansasyonel “eşcinsel dönüşüm terapisi işkencesi” hikayeleri karşısında, bunu gerçekten de dikkate almalarına gerek olmadığını düşünüyorum. Bir “eşcinsel dönüşüm terapisi kampında” bir çocuğun işkence gördüğünü, zarar gördüğünü ya da daha da kötüsü öldürüldüğünü varsayalım. Bu durumda ortada kayda geçmiş bir polis tutanağı ya da eyalet lisanslandırma kuruluna yapılmış bir ahlaki şikâyet bulunmaz mı?

Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi’nin (NCLR) #BornPerfect kampanyasının önde gelen sözcülerinden Matthew Shurka, 2016’da “terapi işkencesinin” daha da şok edici hikayelerinden birini anlattı. Richmond merkezli, aktivist bir eşcinsel gazetesinde yer alan makaleye göre, (16-21 yaşları arasında “eşcinsel terapisi” gördüğü iddia edilen) Shurka, ocak ayı sonlarında Virginia Eyaleti’nde gerçekleşen bir komisyon oturumunda aşağıda aktardığı olaylar için tanıklık yaptı:

“Charlottesville’deki kamptaydım”, dedi. Kısa bir süreliğine, şehirden yaklaşık elli mil uzakta bulunan Journey Into Manhood adlı dönüşüm terapisi kampında kalmıştı. “Oradan kimse canlı çıkmadı”, diye devam etti sözlerine. Shurka, tedaviyi bıraktığından beri geçmişte gördüğü bu eşcinsel terapiyle mücadele ediyor ve “mastürbasyon terapisi” de dahil olmak üzere tedavisinin bazı karanlık kısımlarını ve kadını özelliklerinden etkilenmemek için üç yıl boyunca annesi ve kız kardeşinden uzak tutulduğunu paylaşmaktan çekinmiyor. Kendisi gibi birçok insanın, değişebileceğine inanarak ve ailelerini ve/veya dini inançlarını göz önünde tutarak tedaviye başladıklarını ancak başarısız olduklarında duygusal olarak yıkıldıklarını söyledi. “Her hafta birisi başarılı olamayacağını bildiği için intihar ediyor ya da aşırı dozda uyuşturucu alıyor.”¹⁶

16 Kutner, B. (January 26, 2016). *Virginia legislator compares being gay to cancer as ex-gay therapy bill voted down in Senate subcommittee*. Çevrimiçi olarak <http://www.gayrva.com/news-views/senatorcompares-being-gay-to-cancer-as-ex-gay-therapy-bill-voted-down-inga-subcommittee/> linkinden sağlanmıştır.

Belki de Shurka'nın ifadesindeki en rahatsız edici kısım, Journey Into Manhood'da yaşadığı deneyim sırasında meydana gelen sözde "ölümleri" neden rapor etmediğini kimsenin, hatta basının bile, sorgulamamasıdır. Şayet bir suç, intihar ya da cinayet meydana gelmiş olsaydı, elbette ortada konuyla ilgili bir polis tutanağı olurdu. Yine de bu hikâyeler eyalet yasama meclislerinde "tanıklık" adı altında kaydedilmeye ve eşcinsel aktivist medya kuruluşlarında basılmaya devam ediyor.

Size Nasıl Konuşacağınızı (ve Düşüneceğinizi) Öğretelim

Ana akım medyadaki savaş, büyük ölçüde, eşcinsel camiasının ezici etkisi ve gücü tarafından körükleniyor. Medyadaki LGBT camiasına yönelik eşitlik ve adalet propagandası, önde gelen kablolu televizyon kuruluşlarının lobi faaliyetlerinden, Hollywood endüstrisinde eşcinsel karakterlerin olumlu bir şekilde tasvir edilmelerine kadar uzanan tam bir beyin yıkama kampanyasına dönüştü. LGBT camiasını olumlu bir pencereden tasvir etmek artık yeterli değil, bununla birlikte, hemcinslerine karşı istenmeyen çekim duyanlar, cinsel kimlik karmaşası yaşayanlar ile aşırı dindarlık, düşmanlık ya da içselleştirilmiş homofobi ile beslenen ve onlara canavarlar olarak yardım eden terapist ve psikolojik danışmanlar da dâhil olmak üzere, eşcinsel yaşam tarzına karşı çıkan herkesi tasvir etmeleri gerekiyor.

İftiraya Karşı Gey ve Lezbiyen İttifakı (GLAAD) gibi kuruluşlar, yalnızca eşcinsel gündemini desteklemekle kalmaz, aynı zamanda LGBT uygulamasına karşı çıkan herhangi bir birey ya da kuruluşu susturmaya da çalışır. Bu yönüyle, televizyon kanalları veya filmlerde cinsel azınlıklar için terapi konusunu tartışırken, medya gündemi için konuşma konusu ve başvuru kaynağı sağlar.

Örneğin, GLAAD, web sitesinde konuşma konularını şu başlıklar altında oluşturmuştur: "GLAAD Medya Başvuru Kaynağı-Odak Noktası: Dönüşüm Terapisi." Öne çıkanlardan bazıları şunları içeriyor:

*Araştırmaları “ana akım” ruhsal ve fiziksel sağlık kuruluşlarının ifa-
delerinden saptırmak ve bu kuruluşlardan yanlış alıntı yapmak:*

Amerikan Psikiyatri Derneği, “eşcinselliğin toplumdaki ön yargıla-
rıyla terapistin uyum içinde olması, danışanın halihazırda tecrübe
ettiği kendine karşı nefreti pekiştirebileceğinden, depresyon, anksi-
yete ve kendine zarar verme davranışı da dahil olmak üzere, ‘onarım
terapisinin’ potansiyel riskleri yüksektir”, sözleriyle “eşcinselliğin te-
davisini” kınadı.

2009 yılında, Amerikan Psikoloji Derneği’ne bağlı bir çalışma kolu,
Cinsel Yönelim için Uygun Terapötik Yanıtlar üzerine dönüm nok-
tası niteliğinde olan bir rapor taslağı hazırladı. APA’nın “cinsel yöne-
lim değişikliği çabaları (SOCE)” olarak adlandırdığı konularla ilgili
hakemli araştırmanın kapsamlı bir analizini takiben, APA, “SOCE
uygulayıcılarının ve destekçilerinin iddialarının aksine, cinsel yö-
nelim değiştirme çabalarının başarılı olamayacağı ve bazı zararlı
riskler içerdiği” sonucuna vardı. APA Yönetim Kurulu, raporda
sunulan önerileri dört ret oyuna karşılık 125 kabul oyuyla ve ezici
bir çoğunlukla onayladı. Buna ek olarak, Amerikan Tabipler Birli-
ği, Ulusal Ruh Sağlığı Derneği ve Amerikan Pediatri Akademisi de
lezbiyenler, gey erkekler ve biseksüelleri “iyileştirme” yönündeki bu
girişimlere karşı çıktılar.

İstenmeyen cinsel kimlik çatışmalarından dolayı sorun yaşayan
danışanlarla çalışan lisanslı pratisyenlerin, eşcinselliğin “iyileşti-
rilmesi” ya da “tedavisi” gibi terimler kullanmadıklarını belirt-
mek gerekir. Danışmanlar, genellikle, danışanlarla istenmeyen
cinsel çekimlerinin altında yatan nedenleri belirlemeye ve bu
sorunları çözmeleri için kendilerine destek olmaya çalışırlar.
Bununla birlikte, GLAAD ve diğer medya zorbaları, insanların
eşcinsel olarak doğduğuna inanmanızı sağlayacağından, danış-
manların tam olarak ne yaptığından bahsetmezler. Bunun yerine,
elektroşok terapisi gibi barbarca ve modası geçmiş uygulamaları
ya da dua veya şeytan çıkarma gibi manevi müdahaleleri kullana-
rak cahil, eğitimsiz bağınaz profiller resmetmeyi severler.

*Medya sunucuları için uygun terminoloji hakkında konuşma konu-
ları:*

Raporda, “dönüşüm terapisi” ya da “onarım terapisi” terimleri tır-
nak içine alınmalı veya bu terimleri kullanmaktan tamamen kaçı-

nılmalıdır çünkü terimler çoğunlukla hemcinsinden hoşlanan veya transseksüel bireylerin “perişan”, “duygusal olarak incinmiş” ya da “iyileştirilmesi gereken” bireyler olduklarını ima etmek için kullanılır.

Bu paragrafta açıkça şaşırtıcı olan, GLAAD tarafından yapılan varsayımlardır. Lisanslı ruh sağlığı danışmanlarının nasıl bir motivasyonları olduğunu ve onların ne iş yaptıklarını nasıl tahmin edebilirler? Eğer bir danışan, nitelikli bir uygulayıcıdan terapi hizmeti arayışına girerse ve terapi için uygun olduğuna dair onay alınırsa, artık önemli olan tek şey, danışanın değişken ve kesinlikle tek tip olmayan motivasyonudur. Bu, danışan ve terapist arasındaki özel bir meseledir. Kürtaj yapan ya da daha iyisi, cinsiyet değiştirme ameliyatı yapan bir doktorun motivasyonunu sorgulama cesaretini gösterirseniz, GLAAD’ın vereceği tepkiyi bir düşünün. Sizi, geri kafalı, dünyanın düz olduğuna inanan ve tarihin yanlış bir döneminde doğmuş bir insan olarak damgalayacaklardır! Sonuçta, kişinin kendi bedenine sahip olma hakkı var, değil mi? Fakat cinsel kimlik çatışmaları konusunda çalışmak istiyorlarsa, görünüşe göre yok!

Dönüşüm Terapisinden Kurtulanlar:

“Dönüşüm terapisi” programları hakkındaki herhangi bir hikaye, onu deneyimlemiş olan bireylerin bakış açısını içermelidir. “Dönüşüm terapisi” aktivistlerinin anlattığı her “başarı hikayesi” için, yöneliminde ya da cinsel kimliğinde herhangi bir değişiklik olmadan programı geçen ancak yine de travma, depresyon, hatta intihar düşünceleri veya eylemlerinden muzdarip olan yüzlerce kişi var¹⁷.

GLAAD, “dönüşüm terapisi”nin nasıl tasvir edileceğine dair medya için bir kılavuz yayımlamaktan memnun olsa da yıllar boyunca fark ettiğim ve terapistler ile istenmeyen eşcinsel çekime sahip bireylerin ana akım medyada hakkını almalarını neredeyse imkânsızlaştıran bazı ek taktikler var. Birincisi, sözde “dönüşüm terapisi” hakkında ortaya çıkan hikâyelerin çoğu, genellikle eşcinsel gazeteciler tarafından çok keskin ve eleştirel bir

17 GLAAD Media Reference Guide - In Focus: “Conversion therapy.” Çevrimiçi olarak <https://www.glaad.org/reference/exgays> linkinden sağlandı.

dille yazılır. Eşcinsel gazetecinin dönüşüm terapisi hakkında hiç deneyimi olmasa bile, çoğu zaman araştırmacıların “doğrulama önyargısı” dediği ve hikâye yazılmadan önce hâlihazırda benim-sedikleri, önceden tasarlanmış bir varsayım dizisi ile karşımıza çıkarlar. Örneğin, ana akım medyayla yaptığım birçok röportaj ve iletişim ortamında, hikâyenin, benimle röportaj yapılmadan çok önce yazılmış olduğunu gözlemledim. Muhabir benimle iletişime geçmeden önce konu hakkında çoktan hüküm vermişti. Bu, özellikle rahatsız edici bir durum çünkü “dönüşüm terapisi yasakları” hakkında yazılan hikâyeler genel olarak zor haberler kategorisinde sunulur. Aslında bunlar eşcinsel gazetecilerin “objektif habercilik” olarak pazarlanan fikirlerinin bir parçasıdır. “Dönüşüm terapisi işkencesi” hikâyelerinin, komitede yasa tasarısı hazırlıklarının başladığı Şubat veya Mart aylarında, yani eyalet yasama sezonunun zirvesinde medyada çok fazla yer bulması tipik bir durumdur. Bu, eşcinsel aktivistlerin, komite odasına sızacağını ve birçoğunun eşcinsel aktivistlerin iddialarının doğruluğunu araştırmak için çok az zamanı olan politikacıların fikirlerini etkileyeceğini umarak piyasayı beyin yıkama ile “doldurma” girişimleridir.

Altıncı Bölüm’de incelenecek olan bir başka taktik de “yem ve değnek haberciliği” olarak adlandırılıyor. Bu taktik şöyle işliyor:

Dindar bir ailesi olan Mike Jones, 13 yaşında eşcinsel olduğu ortaya çıktığında duyarlı ve sanatsal bir gençti. Oğullarının eşcinsel olduğundan endişe duyan Mike’in ebeveynleri, onu lisanslı bir terapistle göndererek üç yıl boyunca elektroşok içeren bir “eşcinsel dönüşüm terapisi” almasına neden oldu. “Terapi” Mike’in travma yaşamasına sebep oldu ve işe yaramayınca, ailesi Mike’i yeterince çabalamadığı için evden kovdu.

Bu, yaygın bir medya saçmalığıdır. Genellikle *The Huffington Post* gibi liberal bir haber kaynağı, bir kilisenin bodrum katında bir tür “eşcinsel dönüşüm” işkencesine maruz kaldığını iddia eden eşcinsel bir aktivistin hikâyesini yayımlar. Bense, örneğin sözde “lisanslı terapist”in adı ve/veya bulunduğu yer ya da kilise veya danışma merkezi hakkında haberin belli başlı ayrıntılarını

öğrenmek için muhabirle iletişime geçtiğimde, e-postama hiçbir zaman dönüş alamam.

Bunu, genellikle eyaletin yasama meclisi duruşmasında savunmasını yapan bir aktivistin, bu “eşcinsel dönüşüm işkencesi” hikâyesini yeniden anlatılması takip eder. Ve akıllı bir meclis üyesi, aktivistten; kimin, neyi, nerede ve nasıl yaptığına dair belirli ayrıntıları sorarsa, aktivist birdenbire geçici bir amnezi yaşar ve bunun nasıl, kime ve ne zaman gerçekleştiğinin ayrıntılarını hatırlayamaz. Sonra, şaşırtıcı derecede aldatıcı bir taktiğin kullanıldığına şahit oluyoruz: Yem ve değnek taktiği. Başka bir tanık bu sansasyonel hikâyeyi baz alacak ve şöyle diyecek: “Danışman, bu iğrenç işkence terapisini kullanmasa bile, dönüşüm amaçlı psikoterapi aynı derecede zararlı olabilir. Terapi klişelere, modası geçmiş uygulamalara, çürütülmüş teorilere ve zararlı ideolojiye dayanmaktadır. Sadece bu iğrenç terapiyi değil, tüm dönüşüm terapilerini yasaklamalıyız.” Yem ve değnek taktiğini fark ettiniz mi? Eşcinsel aktivistler, terapi işkencesinin varlığını gerçekten kanıtlayamasalar bile, sizi şok edici, doğru olup olmadığı belli olmayan ve kulağa neredeyse inandırıcı gelen uzun bir hikaye ile oyalamış oldular. Bu arada, tanık sık sık ağlar ya da çok dramatik davranır, bu da şüpheli ifadelerinde dikkati dağıtan bir yöntemdir.

Yem ve değnek yöntemine benzer bir başka yaygın taktik de insan ilgisiz hikâyesidir. Bununla ilgili tipik örnek şudur:

Eşcinsellerin savunucuları, kısa süre önce liberal eyalet ve şehirler de dahil olmak üzere, eşcinsel gençlere zararlı olan “dönüşüm terapisi”ni yasaklayan bir yasa tasarısı çıkaran Bleeding Heart Liberal’in temsilcisini övgüyle karşıladı. Bleeding Heart Liberal’in temsilcisi, kilise danışmanının ellerinde eşcinsellik iblisinin vücudunu terk etmesi için her hafta dua etmeye zorlanarak işkence gören ve aynı zamanda eşcinsel aktivistlerin sembol sayılan bir seçmen ile iletişime geçtikten sonra yasanın yürürlüğe konmasını istedi. Sembol sayılan bu eşcinsel aktivist, terapi sebebiyle öyle bir travma yaşadığını söylüyor ki, sırf bu yüzden lisanslı danışmanın adını hatırlayamıyor, ancak söz konusu “dönüşüm” seansları için ebeveynlerinin haftalık olarak para ödemesi yaptığından emin. Sembol eşcinsel aktivist, diğerleri bu tür suistimalde maruz kalmaması diye şu anda devlet erbabıyla birlikte bu zararlı uygulamayı yasaklamak için çalışmalar yapıyor.

Bu tür bir hikâye, hangi organda kendine yer bulursa bulsun, terapi yasağı getirilmeden hemen önce medyada yer bulacaktır. Gazete haberi asla sorgulamayacak ve eşcinsel aktiviste asla karşı konulmayacak. Muhabir ya da medya kuruluşunun hesap verme mecburiyeti olmayacak. Şüphesiz büyük ve iyi finanse edilen eşcinsel aktivist organizasyonları, terapi karşıtı gündemi haber yapmaya istekli sempatik “gazeteciler” ve medya kuruluşlarıyla iş birliği yaparken aynı zamanda bu hikayeleri planlamak için de perde arkasında çalışıyorlar.

Aslında aşırı sol medya grubunun “bekçi köpeği” Media Matters tarafından 13 Şubat 2018 tarihinde yayımlanan bir blog yazısı bunun en büyük kanıtı. “Gazeteciler, anti-LGBTQ dönüşüm terapisi¹⁸ hakkında yanlış bilgi yaymaktan nasıl kaçınılabilir?” şeklinde aldatıcı bir başlığı olan makale, medya kuruluşları ve gazetecilerin sözde “dönüşüm terapisi” hakkındaki hikâyeleri çerçevelemeleri ve çerçevelememeleri gereken birkaç yolu tartışıyor. Media Matters’ta yayımlanan bu makalesinde birçok “ipucu”nun yanısıra şunlara da yer verilmiştir:

- **Zararlı olan tek uygulamanın dönüşüm terapisinin en aşırı formları olduğunu öne sürmekten kaçının.** “Psikoterapiden, elektroşok ve kaçınma terapisine¹⁹ kadar, dönüşüm terapisi çatısı altında yer alan ve tamamı zararlı kabul edilen bir dizi uygulama vardır. Gazeteciler, dönüşüm terapisi ile ilgili haberlerinde, söz konusu terapi şok tedavisi ya da bariz olarak zararlı fiziksel uygulamalar içermediğinde, bu terapinin zararsız olduğunu söylemek gibi yanlış bilgi vermeye zorlanmalarına karşı direnmelidirler”.
- **Büyük tıp derneklerinin, dönüşüm terapisi için bilimsel bir gerçeklik bulmadığını ve cinsel kimliğin zorla değiştirilemeyeceğini unutmayın.** “LGBTQ gençliğini dönüşüm terapisinden koruma ça-

18 January, B. (Şubat 12, 2018). “How journalists can avoid spreading misinformation about anti-LGBTQ conversion therapy.” Çevrimiçi olarak <https://www.mediamatters.org/blog/2018/02/12/how-journalists-can-avoid-spreading-misinformation-about-anti-lgbtqconversion-therapy/219278> linkinden sağlanmıştır.

19 Kaçınma terapisi (aversion therapy), istenmediği halde tekrar eden davranışları söndürmek için cezanın kullanıldığı bir stratejidir. Alkol bağımlılarında, alkol kullanıldığında; kusma, terleme, kasılma vb. gibi etkilere neden olan ilaçların kullanımı buna örnek olarak verilebilir (e.d)

baları ile ilgili haber yapan muhabirler, uygulamanın etkisiz, zararlı ve bilim dışı olduğu gerekçesiyle tüm büyük tıp dernekleri tarafından çürütüldüğünü, reddedildiğini ve cinsel kimliğin zorla değiştirilemeyeceğini her zaman akılda tutmalıdırlar.”

- **Yaptığınız haberde, intihar düşüncesi de dâhil olmak üzere, dönüşüm terapisinin sayısız zararlı yan etkisi olduğunu belirtin.** Gazetecilerin, halkı sadece dönüşüm terapisinin etkisiz olduğu konusunda değil, aynı zamanda zararlı yan etkileri ve büyük tıp derneklerinden gelen evrensel kınamalar konusunda eğitime sorumluluğu vardır. HRC’ye göre, ‘Amerika Birleşik Devletleri’ndeki her büyük beden sağlığı ve ruh sağlığı kuruluşu, dönüşüm terapisinin kullanımını kınayan bir bildiri yayımladı çünkü bu terapinin, LG-BTQ bireylerinin cinsel yönelim ve kimliklerini değiştirme girişimlerinden kaynaklanan zararlarına dair anekdot niteliğinde önemli kanıtlar var.
- **Gerçekleri sık sık çarpıtan ve yanlış bilgi yayan dönüşüm terapisi savunucularına eleştirel bir bakış açısıyla yer verin.** “Medya bazen, dönüşüm terapisi savunucularının söz konusu uygulama hakkındaki yanlış bilgileri yaymaları için bir platform sağlama tuzağına düşüyor ve yayın kuruluşları bu figürlerin bağlantılarını ve geçmişlerini kavramsallaştırmada genellikle başarısız oluyor. Gazeteciler, özellikle de uygulamaya tüm büyük tıp kuruluşlarının karşı olması sebebiyle, hikâyenin “her iki yönünü” de ortaya koymak için bu savunucuların yanlış bilgi yaymalarına izin vermemelidir”.
- **Mümkün olduğunda önemli bir bağlam eklemek ve uygulamanın zararları konusunda tıbbi fikir birliğini güçlendirmek için, yaptığınız habere LGBTQ bireylerin ve dönüşüm terapisinden kurtulanların kişisel anlatılarını dâhil edin.** “Uygulamadan kurtulanlar, dönüşüm terapisiyle ilgili travmatik deneyimlerini bir muhabire ya da kamuoyuna karşı asla yeniden yaşamaya zorlanmamalıdır. Bununla birlikte yayın kuruluşları, deneyimlerini paylaşmaya hazır ve istekli olanlara ya da uygulamanın kendi toplulukları için oluşturduğu riskin farkında olan LGBTQ bireylere yer vermelidir”. Örneğin, AZCentral’in Arizona Eyaleti’nde yakın zamanda tanıtılan bir yasa tasarısı ile ilgili raporunda, Trevor Projesi’nde çalışan ve bu uygulamadan kurtulan bir birey ile avukat olan Sam Brinton’un yorumları yer alıyordu. Rapor, Brinton’un dönüşüm terapisine girdikten sonra travma sonrası stres bozukluğu yaşadığını belirtti ve cinsiyet bilgisi vermeden ‘onlar’ diye bahsettiği bireylerin, ‘LGBT

gençlerin intihar etmesini durdurmak için bu sorunu ele almamız gerektiğini’ söylediklerini aktardı.

Aşırı sol destekçiler ve eşcinsel aktivistler, profesyonel terapistlerin güvenilir görünmesinden veya çalışmaları için kendilerine bir ortam sağlanmasından o kadar korkuyorlar ki, konuyla ilgili dü-rüst soru ve cevaplardan bile kaçınıyorlar. Bunun yerine konuyu tek bir kalıba sokmayı istiyorlar: Değişkenlik ya da değişime açık her türlü terapi zararlıdır ve gazeteciler de bunu bu şekilde haber yapmalıdır, aksi takdirde LGBT bireylerin işkence ve istismarına katkıda bulunurlar. Media Matters’ın, elli yıldan uzun süredir eşcinselliği tedavi etmek için elektroşok terapisi gibi tekniklerinin kullanılmadığını, ancak medyanın bunu psikoterapiden aynı “zararlı” uygulama kategorisine koyduklarından bahsetmemesi ilginçtir. Cinsel kimliğin “zorla değiştirilemeyeceğini” söylemeye devam ediyorlar, ancak terapi alsın ya da almasın, gönüllü olarak dönüşüm yaşayan birçok bireyden bahsetmeyi işlerine gelmeyince unutuyorlar!²⁰ Son olarak, Media Matters, gazetecilere terapi savunucuları için bir ortam oluşturmamaları konusunda direktif verirken, onları Sam Brinton gibi itibarını kaybetmiş eşcinsel aktivistleri öne çıkarmaya teşvik ediyor! Objektif raporlama için bu kadarı da çok fazla!

Yakınınızdaki Bir Tiyatroya Gelmek

Siz bu kitabı okurken, “iyileşmeleri” için Eylemde Aşk Programı’na gönderilen LGBT gençlerinin deneyimlerini konu alan uzun metrajlı iki film gösterime girmiş olacak. Eylemde Aşk, başlangıçta Kuzey Kaliforniya’da (çoğu kişi tarafından eski eşcinsel hareketinin babası olarak kabul edilen) Frank Worthen tarafından ortak bir iştirak olarak kuruldu ve daha sonra burayı Tennessee’ye taşıdı. 2005 yılında, gençlere yönelik olan bu yatılı program, çocuk istismarı iddiaları nedeniyle devletle yasal bir

20 Diamond, L. (2014). “Chapter 20: Gender and same-sex sexuality,” in Tolman, D. & Diamond, L. Co-Editors-in-Chief, *APA Handbook of Sexuality and Psychology*. Washington D.C.: American Psychological Association, 1: 636.

mücadeleye girdi²¹. Soruşturmanın ardından Eylemde Aşk, Tennessee Eyaleti'ne ayrımcılık davası açtı. Mahkeme, nihayetinde, Eylemde Aşk'ın devlete söz konusu yatılı program için yasal olan ödemeyi yapmasını şart koştu ve danışanlarına reçete yazmaması, hizmet vermemesi ya da tedavi konusunda herhangi bir girişimde bulunmaması koşuluyla açık kalmasına izin vererek davayı uzlaşıyla sonuçlandırdı²².

Tartışmalı olan Eylemde Aşk programına dayanan filmlerden biri tarihi kurgu, diğeri ise eski bir danışanın anılarını ele alıyor.

3 Ağustos 2018'de vizyona giren ilk filmin adı *The Miseducation of Cameron Post* ve film, trafik kazası geçiren ailesinin travmatik ölümünün ardından on iki yaşındaki Cameron'un eşcinsel duygular hissetmeye başladığını anlatıyor. Sonuç olarak, büyükanne-si ve muhafazakâr olan teyzesi Montanada onunla yaşamaya gelir ve akabinde lezbiyen bir ilişkiye başlayan Cameron'u evden korurlar. Daha sonra "eşcinsel dönüşüm" terapisi uygulayan ve yerleşik bir programı olan Eylemde Aşk'a (filmde "Tanrı'nın Vaadi" olarak geçiyor) gönderilir. Ancak Cameron, kampın geleneksel cinsiyet rolleri ve Hristiyan cinselliği öğretilisine uymayı reddederek direnir.

2017 Sun Dance Film Festival filme Büyük Jüri Ödülü'nü verdi²³. *The Atlantic* Dergisi konuyla ilgili şunları söyledi:

Cameron'ın asıl kahramanlık yolculuğu, değişmesine gerek olmamasıdır, zira [film yönetmeni] Akhavan, aşırılık karşısındaki ergen aklı hakkında bir hikâye yaratarak ve bu hikâyenin ana temasına, Cameron'un etrafındaki yetişkinlerin ondan daha az özgüvenli ol-

21 Melzer, E. J. (7/22/2005). "Gay teen to be released from Tenn. ex-gay facility". *Washington Blade*. Çevrimiçi olarak <https://web.archive.org/web/20060331174447/http://www.washblade.com/2005/7-22/news/national/gayteen.cfm> linkinden sağlanmıştır.

22 United States District Court, Western District of Tennessee, Memphis Division. (10/27/2006). "Agreed order of dismissal." <https://web.archive.org/web/20070927012629/http://www.loveinaction.org/media/documents/Dismissal.pdf> linkinden arşivlenmiş ve sağlanmıştır.

23 Akhavan, D. (2017). "The Miseducation of Cameron Post." Çevrimiçi olarak <https://www.sundance.org/projects/the-miseducation-of-cameron-post> linkinden sağlanmıştır.

dukları gerçeğini yerleştirerek, Cameron'un durağanlığından ortaya gerçek bir büyüme duygusu çıkarıyor. Filmin büyük bölümü, yürekleri dağlayan konusuna rağmen, sıcak ve şaşırtıcı derecede yumuşak bir yaz kampı havasına sahip, başkaldırı sahneleri yoğun olarak gözüküyor ve daha çok Cameron'un iç huzuruna kavuşması ön plana çıkıyor. Gösterişten uzak sıradanlığıyla gelişen ve filmdeki bazı "kötülere", kötü karakter kimliğinden ziyade saf ve dramatik bir rol yükleyen bir kuir hikâyesi²⁴.

Eylemde Aşk'tan uyarlanan ikinci film ise 2 Kasım 2018'de gösterime girdi. Focus Features yapımı film, Russell Crowe ve Nicole Kidman'ın oynadığı *Boy Erased* adlı bir "reşit olma" draması. Aynı başlıklı bir biyografiye dayanan film, 19 yaşında ailesine (Crowe ve Kidman) açılan ve Eylemde Aşk adlı iki haftalık bir "eşcinsel dönüşüm" programına katılmaya zorlanan (ya da bu yönde kendisine baskı uygulanan) baptist bir vaizin oğlunun hikâyesini anlatıyor. Filmin kahramanı Garrard Conley, programda, hemcinslerine karşı duyduğu cinsel çekim için birçok kez "çözümlemez" ve "iğrenç" yorumu yapıldığını anlatıyor²⁵. Söylemeye bile gerek yok ama Conley'in danışmanlık konusundaki deneyimi gerçekleri yansıtıyorsa o zaman bu korkunç bir hikâye. Böyle bir durumdan utanmak tedavi için sırf etkisiz olmakla kalmaz, aynı zamanda danışana zarar da verir ve herhangi bir eğitilmiş terapistin bir danışanın cinsel ya da herhangi başka bir sorunun üstesinden gelmesine yardımcı olmak için kullanacağı bir uygulama değildir.

2008 yılında, Eylemde Aşk'ın uzun vadeli yönetmeni olan John Smid görevinden ayrıldı ve birkaç yıl sonra, zaten hayatlarının çok hassas bir dönemlerinde olan gençlerden, onları "daha faz-

24 Sims, D. (8/1/2018). "The Miseducation of Cameron Post Is a Graceful Coming-of-Age Tale." Çevrimiçi olarak <https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2018/08/the-miseducation-of-cameron-post/566366/> linkinden sağlanmıştır.

25 Fleming, M. (6/21/2017). "Focus Lands Joel Edgerton's 'Boy Erased'; Lucas Hedger, Russell Crowe, Nicole Kidman Star." Çevrimiçi olarak <https://deadline.com/2017/06/boy-erased-focus-features-joeledgerton-lucas-hedger-russell-crowe-nicole-kidman-1202117734/> linkinden sağlanmıştır.

la yaraladığı” için özür diledi²⁶. Daha sonra 2011’de hâlâ eşcinsel olduğunu ve şu anda ortağı Larry ile evli olduğunu açıkladı. Smid, filmde, filmin yönetmeni ve yardımcı yazarı Joel Edgerton tarafından “Victor Sykes” karakteriyle canlandırılıyor. *Entertainment* filmi eleştirmeni Piya Sinha-Roy, film için özel olarak kaleme aldığı “ilk bakış” incelemesinde, Jared’in ailesini canlandıran Crowe ve Kidman ile yönetmen Edgerton’un rollerini nasıl canlandırdıklarını anlattı:

Kidman, Nancy rolüne kötülükten çok sevgi katmak istedi. “Nancy ve eşinin, Jared’i dönüşüm terapisine gönderme konusunda hissettikleri gibi, bunun, yapılacak doğru şey olduğunu düşünen bir anneden gelmesini istedim. Yaptığı hiçbir şey cezalandırma amaçlı değildi, muhtemelen bu yüzden şimdi bu kadar güçlü bir ilişkileri var”. Edgerton, filmdeki her karakteri Conley’in söylediği gibi, çok fazla empati ve şefkatle aktarmayı umduğunu söylüyor ve sözlerine şöyle devam ediyor: “Bu hikâye hakkındaki ilk izlenimim, filmde herkesin doğru şeyi yaptığını düşündüğü kötü karakterlerin olmamasıydı”²⁷.

Yönetmen koltuğundaki Smid’in, kendi içinde çözemediği eşcinsel çekim için oldukça çelişkili olması gereken şüpheli davranışlarının yanı sıra, geçmişteki taciz iddialarını da göz önünde bulundursak, bu programın yetkililerinin gençlere ne derece etik davrandığı ve hatta danışmanların lisanslı olup olmadığı sorularının cevabı zaten ortada değil mi? Tennessee eyaletine göre tesisin (2005 yılında) Ruh Sağlığı Departmanı tarafından faaliyette olduğu belirlendi.

Boy Erased filminin oldukça rahatsız edici olan tarafı, Conley’in asıl anılarını oluşturan gerçeklerden sapması ve Hollywood tarzında dramatik bir etki yaratmak için hikâyenin diğer bölümlerini tamamen uydurmasıdır. Family Research Council Politika

26 *Star Observer*. (3/30/2010). “Ex-gay leader apologises.” Çevrimiçi olarak <http://www.starobserver.com.au/news/national-news/new-south-wales-news/ex-gay-leader-apologises/23288> linkinden sağlanmıştır.

27 Bkz. <https://ew.com/movies/2018/05/21/boy-erased-joel-edgerton-gay-conversion-drama-photos/>

Analisti Peter Sprigg tarafından *The Christian Post*'ta yayımlanan bir eleştirisi, şu hayali söylentilere dikkat çekiyor:

Yapımcılar filmi tamamen uydurma sahnelerle çekici hale getirmeye çalışmışlar. En dramatik ve saçma olduğu için de en abartılı olan sahne, Eylemde Aşk yetkilisinin talimatlarına uymayan bir danışanın kelimenin tam anlamıyla *Kutsal Kitap İncil ile dövülüp*, fiziksel şiddete maruz kalmasıdır²⁸.

Daha da endişe verici olan, Smid'in filmdeki taciz edici yöntemlerin doğru bir şekilde tasvir edilip edilmediğini sorgulayanlara verdiği yanıtı. Smid, kendi web sitesinde yayımladığı bir yazıda, Eylemde Aşk'ta tam olarak ne yapıldığını ya da tacizci, zorlayıcı ve utanç verici olarak tasvir edilen belirli terapi yöntemlerini filmde neden kullandıklarına dair meseleleri aydınlatmaya yanaşmadı. Bunun yerine, Eylemde Aşk'ta kendisine uygulandığını iddia ettiği sözde zararlı ve etkisiz yöntemler için herhangi bir sorumluluk üstlenmeden web sitesinde tüm "dönüşüm terapisi" çabalarını kınayan bir yazı yazdı.

Bugün hangi tarafta olduğumu herkes çok iyi biliyor: İncil'in bir yorumuna dayanarak LGBTQ bireyleri kınayan herhangi bir mesaj, terapi, dini organizasyon ya da kiliseye tamamen karşıyım. 22 yıl boyunca, dönüşüm terapisini destekleyen beklentiler, teoriler, felsefeler ve dini dogmalara riayet ettim. Vaazları dinledim ve onlara inandım. Bunu kendi hayatıma uygulamaya ve başkalarını da buna yönlendirmeye çalıştım çünkü bu yol bizim tek umudumuzdu²⁹.

Sonuç olarak, bu iki ana akım film eşcinsel aktivistler tarafından lisanssız ve kaçak dini programları etik, lisanslı terapiler ile aynı kefeye koymak için kullanılıyor.³⁰ Aslında (Twitter'da yakın

28 Sprigg, P. (11/19/18). *'Boy Erased' film misrepresents sexual orientation counseling*. Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/voice/boy-erased-film-misrepresents-sexual-orientation-counseling.htm> linkinden sağlanmıştır.

29 Smid, J. (11/1/2018). *Boy Erased Will Release Nov. 2*. Çevrimiçi olarak <http://www.gracerrivers.com/my-role/> linkinden sağlanmıştır.

30 Burada, cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden bireylere yardım etmeye yönelik lisanssız olan dini ve/veya ruhani programlara karşı çıkmadığımı belirtmek isterim. İşinde uzman papazlar ve vaizler tarafından yönetilen ve etkili

zamanda yayınlanan bir gönderiye göre), “dönüşüm terapisi”ni yasaklama kampanyasına öncülük eden Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi, Boy Erased’in, senaryolarını mükemmelleştirmek için çalışırken filmin çekimlerine öncülük eden yapımcılarından da görüş aldı.

Tipik Bir Örnek: Sahte Haberler ve Önyargı, “Ana Akım Medya”ya Sızıyor

The Miseducation of Cameron Post yayınlandıktan kısa bir süre sonra, CNN’den bir muhabir, cinsel kimlik çatışmaları yaşayan danışanlara yaptığım çalışmalar hakkında bilgi almak ve bu amaçla benimle röportaj yapmak için bana ulaştı. CNN’in Sağlık, Tıp ve Zindelik Departmanı’nda yapımcı ve editör olarak çalışan Jen Christensen, 2013’ten bu yana LGBTQ gazeteciler derneği olan NLGJA’nın başkanı olarak da görev yapıyor. Christensen aynı zamanda çalışmalarıyla birçok ödül almış deneyimli ve donanımlı bir gazeteci³¹.

Ancak Christensen, Aile Araştırma Konseyi’nden Peter Sprigg, ona bir psikoterapist olarak benim mesleğimden bahsettikten ve kendisine benimle röportaj yapmasını önerdikten sonra, bana kendisini tanıtan hiçbir açıklamada bulunmadı ne yazık ki.

Röportaj gününe kadar internet üzerinden kendisinin biyografisini bulup, kim olduğunu ancak o zaman keşfedebildim. Kendisinin yazısı yayımlandıktan sonra, yaptığı haberdeki önyargı seviyesi beni hiç şaşırtmadı doğrusu.

Christensen, her iki “dönüşüm terapisi” filminin de “beyaz perde”ye damga vurduğundan bahsettikten sonra (bu arada, *Cameron Post*’un hayali ürünü bir hikâye olduğu gerçeğini asla kabul etmiyor), Matthew Shurka’nın sözde “dönüşüm terapisi” deneyi-

---

manevi ve ruhsal bakım hizmeti sunan, spiritüel açıdan iyi tasarlanmış, etik ve etkili birçok program bulunuyor. Burada kastettiğim şey, belli bir danışmanlık eğitimi olmayan ve “eşcinsel iblisler” olarak tanımladıkları cemaatten kurtulmak için etkileyici ritüeller, hatta şeytan çıkarma ayinleri gibi yöntemler kullanan aşırı dincilerdir.

31 <https://www.cnn.com/profiles/jen-christensen/about>

minin doğruluğu kanıtlanmamış ve detaylı incelemesi yapılmamış hikâyesine doğrudan giriş yapıyor:

Bir terapist, 16 yaşındaki Mathew Shurka'nın annesi ve kız kardeşleriyle üç yıl boyunca konuşmasını yasakladı. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bir Long Island ailesinin en küçük çocuğu ve tek oğlu olan Shurka, annesinin fiziksel veya duygusal olarak tacizde bulunmadığını söyledi. Bunun yerine terapist, genç çocuğa, kadınlara karşı tepkisiz ve sessizce davranmasını, çünkü bu yöntemin onun tedavisine yardımcı olacağını söyledi. Bu, bir bireyin cinsel yönelim ya da kimliğini değiştirmek için gittiği "dönüşüm terapisi", "onarım" veya "cinsel yönelim değişikliği çabaları" olarak bilinen şeydir. Genellikle dini liderler tarafından icra edilir, ancak lisanslı klinik uzmanlar da uygulamada yer alır.

1600 kelimelik bu yazıda kelime sayımı yaparsanız, tüm yazının toplamda yüzde 4'ünden daha azı (61 kelime tamamı için) başlıkta adı geçen iki filmde bahsetmektedir. Bunun yerine, Christensen, Amerika Birleşik Devletleri'nde lisanssız ve kaçak danışmanlar tarafından yürütülen aşırı uçtaki uygulamalardan, Çin'deki eşcinsellere verilen elektroşok tedavisine ilişkin temelsiz ve kanıtlanmamış iddialara kadar, bulabildiği her türlü "dönüşüm terapisi" korku hikâyesini anlatmaya odaklanıyor. Aslında, yazısının hiçbir yerinde, benden alıntı yapana kadar çağdaş lisanslı psikoterapistler arasındaki ana akım uygulamaların tanınmasını yapıyor:

Hükümet yasaklarını engellemek için Aile Araştırma Konseyi gibi muhafazakar gruplarla birlikte çalışan bir dönüşüm terapisi savunucusu olan terapist Christopher Doyle aynı fikirde değil. Kendisi de geçmişinde bir dönem hemcinslerine karşı cinsel çekim hisseden Doyle, bunu devam ettirmeyi istemediğini ve hayatındaki travmayı terapi yoluyla ele alarak, cinsel yönelimini değiştirebildiğini ifade etti. Şimdi bir kadınla evli ve beş çocuk babası olan Doyle, hayatını, istenmeyen cinsel çekimleriyle mücadele eden başka bireylere yardım etmeye adanmış olduğunu söyledi ve sözlerine şöyle devam etti: "Travma konusunda uzmanım ve danışanlarımla, yani yardım isteyen insanlara bu travmayı atlatmaları için hizmet veriyorum. Bu terapistide elektro şok uygulaması ya da utandırıcı hiçbir şey yok." Was-

hington'da danışmanlık yapan Doyle, kimseye, heteroseksüel olacıklarına dair bir söz vermediğini söylüyor. "Her birey benzersizdir, ancak onlara gerçekçi sonuçlar vermeye çalışıyorum." Katolik Tıp Derneği'nin hakemli dergisi *Linacre Quarterly*'de yapılan ve bu tür bir terapi gören 125 muhafazakâr erkeğin %68'inin en azından cinsel çekim ve davranışta bazı "heteroseksüel değişimler" yaşadığını ortaya koyan yeni bir çalışmaya işaret ediyor. Ancak birçok bilimsel çalışma bunun tersini gösterdi. Ve tüm büyük ruh sağlığı dernekleri bu uygulamaya karşı çıkarken, Doyle bu itirazların politik olarak motive edildiğine inanıyor. Programa katılanların aktardığı korku hikâyelerinin, etik ana akım uygulayıcılar tarafından yapılmayan uygulamaları içerdiğine inanıyor.

Bu yazı yayımlandıktan sonra, Bayan Christensen'e, LGBTQ gazeteciler derneğinin başkanı olarak kimliğini açığa vurmamasına dair etik yaklaşımı ve önyargılı haberciliği hakkındaki endişelerimi ifade etmek için bir e-posta gönderdim. Söz konusu e-postanın tamamını alıntı yapmayacak olsam da bu bölümü, son on yılda onlarca LGBTQ destekçisi gazeteciyle ilgili deneyimlerimi ve ortak önyargı sorunları, tarafsız bakış açısı eksikliği ve etik yok-sunu anlayışı yansıtan e-postamın son paragrafıyla kapatacağım:

Tüm yaklaşımınızı ve yazınızı çok önyargılı buluyorum ve kimliğinizi ifşa etmemenizin etik olmadığını düşünüyorum. Biyografi-nizde listelediğiniz gibi prestijli ödüllere sahip tecrübeli bir yapımcıdan daha fazlasını beklerdim. Mesleğimde, cinsellik ve yönelim hakkındaki araştırmaların doğru şekilde ifşa edilmesi ve adil bir denge ile tartışılması, sürecin güvenliğini ve meşruiyetini sağlamak için önemlidir. Bu haberi yaparken izlediğiniz süreç, maalesef, kritik olduğuna inandığım bazı önemli gerçekleri ve açıklamaları dışarıda bıraktı. Keşke CNN'den daha fazlasını beklediğimi söyleyebilseydim ama maalesef CNN ve LGBTQ gazetecilerinden tam olarak beklediğim şey de bu. LGBTQ gazetecilerine defalarca röportaj vermeme rağmen ortaya çıkan yazılar hemen hemen hiçbir zaman eşit yaklaşımli, adil ya da etik olmadı¹.

---

1 Doyle, C. (9/9/2018). Personal correspondence with Jen Christensen, president of NLGJA.

ALTINCI BÖLÜM

STRATEJİ SAVAŞI: YEM VE DEĞNEK TAKTİĞİ

Altın kuralı duydun, değil mi evlat? Altına sahip olan kuralları koyar.

~ Aladdin Filmi

Otomobil satıcılarının müşteriler üzerinde kullandıkları yaygın bir satış taktiği, en yeni ve en pahalı araçlarını pazarlamak için akıl almaz reklam ve satış teknikleri kullanarak müşterilere cazbetmeye çalışmasıdır. Bayilik, aracın satış fiyatını kasıtlı olarak şişirir, böylece ciddi bir pazarlıktan sonra müşteri, nihai satış fiyatı üzerinde anlaşmaya varıldığında, bu işten büyük oranda karlı çıktığına inanır.

Bu taktik genel olarak şu şekilde işler: 1) Müşteri, müthiş indirim cazibesine kapılır, hemen ardından aracın yan tarafında bulunan Üretici Tarafından Önerilen Perakende Satış Fiyatı etiketini görmek için gelir ve fiyatın çok yüksek olduğunu tespit eder; 2) Satış danışmanı daha sonra müşterinin yanına gelir ve aracı över; 3) Müşteri satış danışmanını dinler, ancak kaçınılmaz olarak fiyatın çok yüksek olduğunu söyler; 4) Satış danışmanı daha sonra müşteriye güvence verir ve “Merak etmeyin, size çok iyi bir teklif sunacağım!” der. 5) Satış danışmanı ve müşteri daha sonra oturup kâğıt üzerinde pazarlık yapmaya başlar (deneyimler, müşterilerin kâğıt üzerinde yazılan fiyatlara sözlü görüşmelerden daha olumlu tepki verdiğini göstermiştir); 6) Üretici Tarafından Önerilen Perakende Satış Fiyatı, 1.000 USD geri ödeme ya da yüzde sıfır finansman gibi başka teşviklere denk gelerek adeta

sihirli bir şekilde ve ciddi bir oranda düşer. 7) Birkaç pazarlık turundan sonra, çoğu müşteri genellikle bir fiyata karar verir ve satış tamamlanır.

Tüketici, bu satıştan karlı çıktığını zannedebilir. Ama gerçek şu ki, yalnızca bir oyunun parçası olmuş oldu. Oyunun kuralları, bayi tarafından, müşteri kaçınılmaz olarak umduğundan daha fazlasını ödeyecek şekilde zaten oluşturulmuştu. Fiyat, anlaşmayı daha sempatik hale getirmek için yerleşik teşviklerle kasıtlı olarak şişirildi ve eğer planlanan oyun başarılı olmazsa, satıcı fiyatı, makul bir kar marjını sağlayacak kadar düşürecekti. Bu strateji, müşteri daha içeri girmeden önce tasarlanmıştı. Bayi, satış danışmanına şu talimatı vermişti: “Bu arabayı şu rakamdan daha düşük bir fiyata satamazsınız ve satış fiyatınız ne kadar yüksek olursa, satıştan o kadar fazla komisyon alırsınız.” Bu nedenle, aracı mümkün olan en yüksek fiyattan satmak hem bayi hem de satış danışmanının yararınadır ve bu fiyat, müşteri iyi bir anlaşma yaptığına inansın diye Üretici Tarafından Önerilen Perakende Satış Fiyatında listelendiğinden her zaman çok daha düşük olacaktır. Bu stratejinin yeni araçların satışında oldukça etkili olduğu kanıtlanmıştır. Ancak her zaman yüzde 100 işe yaramaz ve bayiler de bunu bilir.

Müşteri, çok yüksek bir satış fiyatını kabul etmeyecek gibiyse ve pazarlıklar satış danışmanı lehine devam etmiyorsa, bayi, satıcıya yeni, parlak, pahalı aracı satma girişimini derhal durdurması ve bunun yerine müşteriye daha ucuz, ancak “güvenilir ikinci el” bir araç satma girişiminde bulunması talimatını verir (bu arada, bu terim eskiden “kullanılmış” olarak adlandırılırdı). Bayilerin bunu yapmasının nedeni, müşterinin sonunda pazarlıklardan yorulacağını ya da hayal kırıklığına uğrayacağını ve muhtemelen bir araç satın almadan bayiden ayrılacağını anlamalarıdır. Pazarlığın belli bir noktasına gelindiğinde, satış danışmanı, müşterinin aracı kendisine satılmak istenen fiyattan satın almayacağını farkına varmalıdır ve bu noktada satış danışmanı artık satışı kaybetme riskiyle karşı karşıyadır. Dolayısıyla, satıcı hemen stratejiyi değiştirir ve müşteriye daha az özellikli ve daha az göz alıcı olan daha ucuz bir araç satmaya çalışır. İşte bu satış stratejisi yem ve

değnek taktığı olarak adlandırılır. Satıcı, müşteriye yeni ve parlak araç üzerinden müthiş bir anlaşmayla cezbeder ve ardından pazarlığın ortasında oyunu değiştirir.

LGBT aktivistleri de cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olan danışanlara yönelik lisanslı tedaviyi yasaklamak için yıllardır “yem ve değnek” yöntemini kullanıyor. Politikacılara satmaya çalıştıkları yeni, parlak ve pahalı araç; lisanslı ruh sağlığı uzmanlarının elektroşok tedavisi ve/veya eşcinsel olarak tanımlanan çocuklara heteroseksüel eğilimlerini yeniden kazandırmak için diğer caydırıcı terapötik yöntemler gibi taciz edici ve zararlı uygulamalar kullandığı masalıdır. Ancak politikacılar, “bu istismarı kim/nerede/nasıl gerçekleştirdi?” ve “neden bu istismarla ilgili eyalet lisanslandırma kuruluna kayıtlı bir şikâyet yok?” şeklindeki meşru soruları sormaya başladıklarında aktivistler, “satışı kurtarmak” için oyunun şartlarını değiştirirler ki bu da “psikoterapi”ye yasak uygulanmasıdır, “kaçınma terapisi”ne değil.

Tıpkı yukarıdaki ikinci el araç örneğinde olduğu gibi, psikoterapi de aktivistlerin her zaman satmayı (veya yasaklamayı) amaçladıkları şeydir. Ancak psikoterapi, kendi başına yasaklanacak kadar tartışmalı bir konu değildir, bu nedenle aktivistler, politikacıları, profesyonel terapinin taciz edici ve zararlı yöntemler kullandığı yönünde yanlış bir anlatıya çekmek için yem ve değnek yöntemini kullanırlar. Bu hikâyeler, muhafazakâr bir politikacı tarafından bir komite duruşmasında asılsız olarak ifşa edildiğinde (yani, politikacı basitçe şunu sorabilir: “Bu taciz edici tedaviyi kim gerçekleştirdi ve bu suiistimali eyalet lisanslandırma kuruluna bildirdiniz mi?”), ifade veren tanık veya terapiye karşı savunma yapmak için sıraya giren 20-25 tanıktan² sonraki kişi şöyle bir şey söyleyebilir:

- 2 Yıllarca “dönüşüm terapisi”ni yasaklamak için açılan birçok davada ifade verdim; eşcinsel aktivistlerin kullandığı yaygın bir taktik, sözde tedavide yaşadıkları dehşete tanıklık eden onlarca “dönüşüm terapisi mağduru” ve “dönüşüm terapisi” uzmanıyla duruşma salonunu basmaktır. Bu konuda sorgulandıklarında, ifade verenlerin %90’ı veya daha fazlasının hiçbir zaman gerçekten terapi görmemiş ya da güvenli ve etik terapinin doğası hakkında herhangi bir fikre sahip olmadığı ortaya çıkar. Bunlar genelde devlet düzeyinde ya da kamu politikaları alanında çalışan ve büyük ulusal eşcinsel aktivist organizasyonları tarafından desteklenen ve/veya finanse edilen eşcinsel savunuculardır.

“Dönüşüm terapisinden kurtulanlar” hikâyesindeki elektrik şok ya da kaçınma terapisi gibi istismar örneklerinin aslı doğrulanamasa da psikoterapi de aynı derecede zararlıdır. Bunun dışında daha birçok terapist, danışanlarına zarar veren bu psikoterapi kullanmaya devam ediyor, bu yüzden kaçınma terapisi ve psikoterapi yasaklanmalıdır!

2014 yılında Washington’da tam olarak gerçekleşen şey buydu. Demokrat milletvekilleri ile beraber hareket eden eşcinsel aktivistler 2451 nolu yasa tasarısını tanıttı. Senato komitesinin duruşması sırasında, bir tanığın inanılmaz ifadesini dinleyen Washington Aile Politikaları Konseyi’nden Joseph Backholm bu olayı şöyle aktardı:

Tasarının savunucuları, çocukların kendi istekleri dışında şok terapisine ve buz banyosu uygulamasına maruz kalmasıyla ilgili hikâyeler anlattı. Bu tarz bir caydırıcı terapi tamamen kınanmakla birlikte, böyle bir terapinin uygulandığına dair çok az kanıt vardır ya da hiç yoktur. Washington Eyaleti Sağlık Bakanlığı, herhangi bir danışanın iradesine karşı, buz banyosu ve şok tedavisi şöyle dursun, zorlayıcı cinsel yönelim değişikliği terapisinin herhangi çeşidini uygulandığına dair hiçbir bir şikâyet almadıklarını söyledi³.

Bu tasarımı nihayetinde, 2014’te yapılan oylamada Cumhuriyetçilerin kontrolündeki Senato’nun onayından geçmedi. Bununla birlikte, 2015 yılında, aynı yasa Meclis’e sunuldu ve kabul edildi, ancak elektroşok tedavisi gibi yöntemleri kullanan tüm tedavileri çeşitlerini (sadece eşcinsel duyguları ya da cinsiyet karmaşasını azaltmayı veya ortadan kaldırmayı amaçlayan terapi değil) yasaklayacak şekilde Senato’da değiştirildi. Böylece söz konusu yasa tasarısı “psikoterapi” uygulamasını yasal kapsamda değerlendirmeye devam etmiş oluyordu. Ancak bu tasarı, değerlendirilmek üzere Meclis’e geri gönderildiğinde, yine Backholm tarafından aktarılan dikkat çekici bir şey yaşandı:

3 Balkholm, J. (February 14, 2014). “House Passes Ban on Life Change Therapy 94–4.” Çevrimiçi olarak <http://www.fpiw.org/blog/2014/02/14/house-passes-ban-on-life-change-therapy-94-4/> linkinden sağlanmıştı.

Geçtiğimiz sene çocukları buz banyosundan ve şok terapisinden korumanın gerekliliğini dile getirenler, bu amaç için özel olarak tasarlanmış bir yasa tasarısına aniden ve şiddetle karşı çıkmaya başladılar. Peki ya sorun neydi? Tasarı istedikleri yasaklamalar için yeterli değildi. “psikoterapi de kısıtlanmalı” diye düşünüyorlardı. Geçen yıl, psikoterapi yasaklanması gerektiğine dair tek bir söz bile söylenmedi çünkü herkes istem dışı uygulanan şok terapisi hikâyelerinden çok korkmuştu. Tek gündem maddesi, çocukları istismardan koruma gerekliliği idi. Ama şimdi bu insanlara, daha önceki ifadeleri göz önüne alınmadan, istem dışı şok terapisini durdurma şansı verildi ve şok terapisi bir anda gündemden düştü.

Bu son gelişmeden öğrenebileceğimiz iki şey var. Birincisi, bu tasarının savunucuları her zaman hoşlanmadıkları gündem maddelerini yasaklamakla ilgilendiler, herkesin karşı çıktığı fiziksel çocuk istismarının önüne geçmekle değil. Taciz hikâyelerine odaklanmalarının amacı, yem ve değnek taktığının bir parçasıydı yalnızca. İnsanlar daha önce de bu konudan şüphe duyuyorlardı ama artık onlar da bunu kabullendiler. İkincisi ve belki daha da önemlisi, çocuk istismarının durdurulmasına yönelik bir yasa tasarısına karşı çıkmaya bu derece istekli olmaları, psikoterapiyi yasaklamak için bir yasa tasarısı çıkarabilme ümitleri hakkındaki inançlarının boyutunu ortaya koymaktadır. Bu insanların bakış açısına göre, çocuklara hemcinslerine karşı hissettikleri cinsel çekimin kalıcı olmadığını söylemek çocuk istismarıdır. İstem dışı şok tedavisinin verdiği zarar ile bir çocuğa değişimin mümkün olduğunu ifade etmenin verdiği “zarar” aynıdır. Bu taktik şu anda başarılı olursa, bundan etkilenenler yalnızca terapistler olmayacak. Bir terapistin bir çocuğa cinsel arzuların kontrol edilebileceğini ya da değiştirilebileceğini söylemesi “çocuk istismarı” ise, başka birisinin de aynı şeyi söylemesi neden çocuk istismarı olmasın?⁴

Bu yasa 2015 yılında yeniden yürürlükten kaldırıldı, 2016’da çıkarılmadı ve 2017’de yeniden yürürlüğe girdi, ancak bir kez daha başarısız oldu. Ancak 2018’de Cumhuriyetçiler Senato’da çoğunluğu kaybetti ve ne yazık ki yasa tasarısı yasama meclisi

4 Balkholm, J. (March 25, 2015). “Who Doesn’t Oppose Child Abuse?” Çevrimiçi olarak <http://www.fpiw.org/blog/2015/03/25/doesnt-oppose-child-abuse/> linkinden sağlanmıştır.

sinden geçti ve Demokrat Vali JayInslee tarafından imzalandı⁵. Önceki bölümde de ele aldığım gibi, bu asılsız hikayelerin hız kazanması özellikle ana akım medyanın gücü sayesinde oldu, bununla birlikte “terapi işkencesi” hikayeleri sahtekarlık olarak ifşa edildiğinde ise ana akım medya nadiren kendini gösteriyor, eğer yayımladığı makalelerde herhangi bir asılsız tanıklık ortaya çıkarsa yalnızca bu makalenin ayrıntılarını geri çekmekle yetiniyor, zira bu yazıları yazarların çoğu, LGBT kimlikli gazeteciler ya da eşcinsellerin politik gündemi tarafından ilgiyle takip edilen yazarlar. Daha da kötüsü, Güney Yoksulluk Yasası Merkezi (SPLC) gibi aşırı sol gruplar, medyada “dönüşüm terapistleri” ve cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olanlara yardım hizmeti sunan din adamlarından, “uzman” ya da “gözlemci” olarak bahsediyor. Buna bağlı olarak, bu insanların konuyla ilgili yazdıkları haberler ve sahip oldukları görüşler gerçekte oldukları gibi politik amaçlı ve önyargılı iftira saldırıları olarak değil, “objektif” bir haber olarak aktarılıyor.

Hile, Kaniya Dayalı İftiralar ve İmalar

Aşırı solcuların ve eşcinsel aktivist organizasyonların, kendi cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olan danışanlara yardım eden profesyonel psikoterapistleri karalamak için kullandıkları stratejilerden biri, profesyonel psikoterapiyi kasıtlı olarak dini uygulama ve/veya lisanssız ve kaçak danışmanlıklarla aynı kefeyle koymaktır. Bunu, kendi içindeki cinsel kimlik karmaşasından rahatsız olan danışanlara yardımcı olmak için terapötik, dini veya diğer tüm çabaları “dönüşüm terapisi” adıyla etiketleyerek yaparlar.

Mayıs 2016’da Southern Poverty Law Center (SPLC), web sitesinde “Sahte Doktorlar: ‘Dönüşüm Terapistleri’, LGBT Karşıtlığı ve Eşcinselliğin Şeytanlaştırılması” başlıklı bir makale yayımla-

5 La Corte, R. (3/28/18). “Washington governor signs ban on sexual-orientation conversion therapy.” Çevrimiçi olarak <https://www.seattletimes.com/seattle-news/politics/gov-jay-inslee-signs-ban-on-sexual-orientation-conversion-therapy/> linkinden sağlanmıştır.

dı⁶. SPLC, yüz milyonlarca dolarlık bir maddi rezerve sahiptir ve bu sayede çok sayıda avukat ve istediği her danışmanı işe alma imkânına sahiptir. Bu sebeple raporun, SPLC'nin, bir danışanın cinsel yönelim veya cinsel kimlik değişikliği hedefine açık olan bir terapiye karşı sunabileceği en iyi durumu değerlendirdiğinden emin olabilirsiniz. SPLC'nin tüm kaynaklarıyla, iddialarının güncel ve bilimsel açıdan doğru olan bilgileri yanlış bir şekilde aktarıp aktarmadığı bilinmelidir.

SPLC, “dönüşüm terapisi” kavramını yaklaşık 250 kez kullandı ve gerçek psikoterapi sunucularının kullandığı “Cinsel Yönelim Değişikliği Çabaları (SOCE)”, “Terapi Yoluyla Cinsel Çekim Akışkanlığının Keşfi (SAFE-T)” ya da “Heteroseksüellere Yönelik Onarım Terapisi” gibi ifadelerden hiç bahsetmedi. Daha önce bahsettiğim gibi, “dönüşüm terapisi”, cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olan danışanlara yönelik gerçek psikoterapi uygulamalarına karşı olanlar tarafından düzenli olarak kullanılan bir ifadedir, ancak lisanssız din görevlileri bile genellikle bu terimi kullanmaktan kaçınırlar. Bununla birlikte, cinsel ve duygusal açıdan zarar görmüş bireyler için “inanç merkezli cinsel yönelim değişikliği çabalarından” veya “dönüşüm vaizliğinden” bahsedebilirler.

Makalenin asıl konusunda güncel olarak kullanılan terim ya da ifadelerden niye kaçınılıyor? Çünkü “dönüşüm terapisi” ifadesi, dinsel bir uygulama olan “dönüşüm”ü, lisanslı meslekler için uygun terim olan “terapi” ile aldatıcı bir şekilde ilişkilendirir.

Bu da başka bir yem ve değnek stratejisidir. Gerçek şu ki, dini uygulamalar psikoterapi değildir ve psikoterapi de dini uygulama değildir. “Dönüşüm terapisi” ifadesi, aynı zamanda muhaliflerin lisanssız ve lisanslı terapistleri aynı kefeye koymasının önünü açar. SPLC, bu şekilde, hiçbirisi lisanslı ya da meslekten olmayan psikoterapi uzmanları ya da danışmanlar, din adamları veya

6 Southern Poverty Law Center (May, 2016). “Quacks: ‘Conversion Therapists,’ the Anti-BGBT Right, and the Demonization of Homosexuality.” Çevrimiçi olarak <https://www.splcenter.org/20160525/quacks-conversion-therapists-anti-lgbt-right-anddemonization-homosexuality> linkinden sağlanmıştır.

koçlar üzerinden iftira dolu hikâyeler toplayıp bu tür iftiraların lisanslı ya da lisanssız tüm terapistler için geçerli olduğu izlenimini verebilir.

Bu yöntem hile ve kurnazlıkla kurunun yanında yaşı da yakma taktiğidir ve SPLC'nin makalelerini de etki altına almaktadır. SPLC için yüksek ücretler karşılığı çalışan isim sahibi avukat ve uzmanlar, belli bir grubun tümüne değil de yalnızca dini ile psikoterapi arasındaki ve lisanslı ile lisanssız terapistler arasındaki bazı bireylere yöneltilen eleştirilerin farkındalar. Bu aldatıcı uygulamayı kullandıklarında ne yaptıklarını kendileri de kesinlikle biliyorlar.

SPLC ayrıca, geleneksel değerleri benimsemiş ve nefret haritasında yer alan birtakım kuruluşları hedef almış ve bu olay silahlı bir şahsın, Aile Araştırma Konseyi'nde ateş açmasına sebep olmuştur⁷. Bu “ima ve ilişkilendirme metodu ile iftira atma” yöntemi şayet kendisine uygulansaydı, SPLC'nin bu yöntemi kabullenip kabullenmeyeceği şüpheli olurdu. Bu aldatıcı algıları yalnızca dini uygulamalar ya da profesyonel psikoterapi sunan uzmanlar için değil, aynı zamanda cinsel yönelimin değiştirilemeyeceği gibi yanlış bilgileri halka sunmak için de dolaylı metodlar kullanılmaktadır.

İşte bununla ilgili birkaç örnek:

- Bir Pew Araştırma Merkezi anketi, Amerikalıların yüzde 51'inin, gey erkek ve lezbiyenlerin cinsel yönelimlerini değiştirebileceklerine inanmadığını, yüzde 36'sının değiştirebileceğini düşündüğünü ortaya koyuyor. Pew'in on yıl önce 2003'te aynı soru için yaptığı ankette, halkın yüzde 42'si cinsel yönelimin değiştirilebileceğini ve yüzde 42'si ise değiştirelemeyeceğini söylemişti⁸.

7 Cratty, C & Pearson, M. (February 7, 2013). DC shooter wanted to kill as many as possible, prosecutors say. Çevrimiçi olarak <https://www.cnn.com/2013/02/06/justice/dc-family-research-council-shooting-linkinden> sağlanmıştır.

8 Southern Poverty Law Center (May 2016). “Quacks: ‘Conversion Therapists,’ the Anti-BGBT Right, and the Demonization of Homosexuality.” *Montgomery, AL*, 35.

- Ulusal Gey ve Lezbiyen Çalışma Kolu, eşcinselliğe dair eski endüstrinin, eşcinselliğin ten rengi gibi değişmez bir durum değil, bir seçim olduğunu öne sürerek LGBT hakları mücadelesini baltaladığı uyarısında bulundu⁹.

SPLC, cinsel yönelimin asla değişemeyeceği ya da ten rengine benzediği genellemesini kendi ifadesiymiş gibi aktarmamaya dikkat ediyor. Bunun yerine, her zaman üçüncü kurum ya da şahısların ağzından aktarıyor. SPLC'nin bu kadar dikkatli davranmasının ise çok iyi bir nedeni var ki, o da araştırmaların söz konusu iddianın yanlış olduğunu ortaya koyması. Bu durumda SPLC, eğer bir yalanı bizzat kendisi ifade etmek zorunda kalmazsa, aynı yalanı aktarmakla suçlanamayacağını düşünmüş olabilir. Bu da SPLC'nin yanlış beyanlarını makale boyunca başkalarının iddialarının arkasına gizlemesine yol açıyor¹⁰.

“Dönüşüm Terapisi” Olarak Tanımlanan ya da Net Tanımlanmayan Kavram

14 Şubat 2018’de, bir klinik psikolog ve onarım terapisinin kurucusu merhum Dr. Joseph Nicolosi’nin oğlu olan Dr. Joseph Nicolosi, Jr., Maine Eyaleti Yasama Meclisi’nde “dönüşüm terapisi”ni yasaklamayı amaçlayan bir yasa tasarısına karşı ifade verdi. Nicolosi Jr., babası gibi, kariyerini cinsel kimlik çatışmaları yaşayan erkeklere, eşcinselliğe ve transseksüelliğe yol açan yaraları iyileştirmeye adanmıştır. Nicolosi Jr.’ın ifadesi, “dönüşüm terapisi”nin, onarım terapisi dâhil olmak üzere, danışanın cinsel kimlik değişikliği hedefine açık, uzman bir psikoterapi uygulaması ile neden aynı ya da eşdeğer olmadığına mükemmel bir açıklama getirir:

⁹ a.g.e., 9.

¹⁰ Bu bölüm kapsamlı olarak şu kaynaktan alıntılanmıştır: Terapi Eşitliği için Ulusal Çalışma Kolu (2 Mayıs 2017). “Lies, Deception, and Fraud: Southern Poverty Law Center, Human Rights Campaign, and the National Center for Lesbian Rights’ Hate Campaign to Ban Psychotherapy for Individuals with Sexual and Gender Identity Conflicts.” Çevrimiçi olarak <http://www.therapyequality.org/national-task-force-therapy-equality-complaint-ftc-report> linkinden sağlanmıştır.

Dönüşüm terapisi geniş, net tanımlanmamış, etik kuralları ve yönetim organı olamayan ve çoğunlukla lisanssız bireyler tarafından uygulanan bir yöntem. Dönüşüm terapisinin bazı biçimleri bireylere zarar verebilir. Amerikan Psikoloji Derneği, bu yaklaşımlardan bazıları hakkındaki meşru endişelerini dile getirdi. Onarım terapisinde ise, danışan adeta sürücü koltuğunda gibidir. Ulaşmak istediği hedefleri terapistin de yardımıyla kendisi belirler. Bizler, travma ve cinsel bağımlılığı tedavi etmek için yerleşik ve kanıta dayalı tedavileri, yani dünyadaki diğer kliniklerde uygulanan tedavilerin aynısını kullanıyoruz. Böylece bilinç dışında yatan sorunlar çözüldükçe, cinsel eğilim de kendiliğinden değişmeye başlıyor. Ampirik literatürde onarım tedavisinin zarar verdiğine dair belgelenmiş tek bir kanıt bile yoktur^{11,12}.

LGBT aktivistlerinin elindeki önemli bir stratejik silah da cinsel kimlik çatışmalarından sıkıntı çeken danışanlara yönelik terapiyi, dili kontrol edecek şekilde şekillendirme ihtiyacıdır. Aktivistler, “dönüşüm terapisi” terimini ana akım medyada -ve buna bağlı olarak en çok da yaşam tarzında- markalaştırarak tartışmanın şartlarını tanımlayabilir ve ardından tartışmanın nasıl ele alınacağını kontrol edebilir. Dr. Joseph Nicolosi, Jr.’ın yukarıda belirttiği gibi, “dönüşüm terapisi”, istenmeyen eşcinsel çekim ya da cinsel kimlik karmaşası etrafında oluşan çatışmaları çözmeyi amaçlayan onarım terapisi veya diğer terapilerle aynı şey değildir; yine de aktivistler ve önyargılı araştırmacılar genellikle ikisini politik ve stratejik amaçlarla aynı kefeye koyarlar.

Bu “aynı kefeye koyma” olayının mükemmel bir örneği, UCLA Hukuk Fakültesi Williams Institute for Sexual Orientation and Gender Identity Law and Public Policy’de yapılan yakın tarihli

11 Nicolosi, Jr., J. (Şubat 14, 2018). Testimony delivered in front of the Maine State Legislature. Çevrimiçi olarak <http://www.therapyequality.org> linkinden sağlanmıştır.

12 Maine’deki yasama organı nihayetinde bu “dönüşüm terapisi” tasarısını kabul ederken, 6 Temmuz 2018’de Cumhuriyetçi Paul LePage, böyle bir yasa tasarısını veto eden ilk vali oldu. Vali, veto ile ilgili açıklamasında, tasarıyı, “bu yasa tasarısı, yasal lisans gerekliliklerine göre zaten tanımlanmış bir uygulama ve bakım standardı olan uzmanları kapsam altına almaya çalıştığı için kötü bir kamu politikasıdır” şeklinde nitelendirdi. Vali’nin veto kararını almasını sağlayan şey, kuşkusuz ki Dr. Joseph Nicolosi Jr.’ın konuyla ilgili daha önce ortaya koyduğu mükemmel ifadeydi.

bir “çalışma”dır. Yazarların konuyu nasıl çerçevlendirdiğine dair bir fikir edinmek için yönetici özetinden daha fazlasını okumaya gerek yok:

Dönüşüm terapisi, LGBT olmanın anormal olduğu inancına dayanan bir tedavidir. Bu uygulama, LGBT kişilerin cinsel yönelimlerini ve cinsiyet kimliklerini değiştirmeyi amaçlamaktadır. Dönüşüm terapisi, sağlık hizmeti sunma bağlamında bazı lisanslı uzmanlar tarafından ve dini uygulama bağlamında da bazı din adamları veya diğer ruhani danışmanlar tarafından uygulanmaktadır. Bir kişinin cinsel yönelimini veya cinsel kimliğini değiştirme çabaları, intihar girişimi de dâhil olmak üzere ruh sağlığının olumsuz yönde etkilenmesine sebep olur.

Williams Enstitüsü aynı zamanda şu tahminlerde bulunuyor:

- ABD’de, yaklaşık 350.000 LGBT ergen dâhil olmak üzere 18-59 yaş arası 698.000 LGBT yetişkin dönüşüm terapisi almıştır.
- 13-17 yaş arası 20.000 LGBT genç, 18 yaşına gelmeden önce şu anda uygulamayı yasaklamayan kırk bir eyalette lisanslı bir sağlık uzmanından dönüşüm terapisi alacak.
- Yaşadıkları eyaletlerde dönüşüm terapisi yasaklanan 13-17 yaş arası 6.000 LGBT genç, eğer eyaletleri uygulamayı yasaklamamış olsaydı, 18 yaşından önce lisanslı bir sağlık uzmanından böyle bir terapi almış olacaktı.
- Tüm eyaletlerde yaşayan 13-17 yaş arası 57.000 genç, 18 yaşına gelmeden önce dini veya ruhani danışmanlardan dönüşüm terapisi almış olacak¹³.

SPLC hakkında yukarıda da vurgulandığı gibi, LGBT aktivistlerinin kullandığı ana stratejilerden biri ve kendi kendilerine ürettikleri bu sahte araştırma, dini uygulamalar ile lisanslı ruh sağlığı terapisinin aynı kefeye konmasından ibarettir. Bu, yukarıdaki Williams Enstitüsü “çalışması” ile mükemmel bir şekilde ortaya konmuştur. Yazarlar, lisanslı ruh sağlığı klinisyenlerinin

13 Mallory, C., Brown, T.N.T., & Conron, K.J. (January, 2018). *Conversion Therapy and LGBT Youth*. The Williams Institute, UCLA School of Law. Çevrimiçi olarak <https://williamsinstitute.law.ucla.edu/demographics/conversion-therapy-and-lgbt-youth/> linkinden sağlanmıştır.

danışanlarına, dini veya manevi danışmanlarla aynı yöntemleri kullandıklarını ve bu iki grubun amaçlarının aynı olduğunu varsaymaktadır. Ayrıca, “dönüşüm terapisi”nin aşırı geniş bir tanımını kullanıyor ve finansal olarak National Institutes of Health tarafından desteklenen ve LGBT bireylerin ulusal çaptaki olasılık çalışması olan Nesil Çalışması’na dayanarak geniş kapsamlı ve temelsiz tahminler yapıyorlar.

Yazarların, bulgularını bilimsel bir dergide hakem incelemesine sunmak yerine, “çalışma”yı beyaz bülten olarak yayımlamaları, bulgularının en iyi ihtimalle hem bilim dışı hem de spekülatif olduğunu ortaya koymaktadır. Son olarak, “çalışma”, iki düzine yasa tasarısından ilki Amerika Birleşik Devletleri’ndeki eyalet yasama organlarına sunulmadan hemen önce ocak ayında usulüne uygun bir şekilde yayımlandı ve ana akım medyada geniş yer buldu.

Dönüşüm Terapisini Kültürel Olarak Uygunsuz Bir Konuma Getirmek

Bu savaşın ilk sekiz yılında, profesyonel psikoterapi ve dini uygulamaların aynı kefeye konması taktiği, aktivistler tarafından öncelikle istenmeyen eşcinsel ve cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olan çocuklar ve ailelerine yönelik lisanslı psikoterapiyi yasaklamak için kullanılan bir stratejiydi. Amerika Birleşik Devletleri’nin hiçbir eyaletinde lisanslı bir terapistle karşı, bir eyalet lisanslama kurulu tarafından çocuk bir danışanı “dönüşüm terapisi”ne zorlamak ya da bu konuda baskı uygulamak yönünde hiçbir zaman ıslah edici bir eylem uygulanmadığından, aktivistler için lisanslı terapi dışında taciz veya zorlama örnekleri bulmak bir zorunluluk haline geldi. Bunu, çocuklarını dini danışmanlığa ya da muhtemelen eşcinsellik veya transseksüaliteden “iyileşmeleri” amacıyla “sorunlu çocuklar”a yönelik programlara gönderen birkaç izole ebeveyn örneğini vurgulayarak başardılar.¹⁴

14 Bu beyin yıkama taktiğinde başarılı olmak için kullandıkları bir başka yöntem de 20/20 TV Programı hikâyesinin beşinci bölümünde ele alındığı gibi “sorunlu gençlere” yönelik fanatik dini bir program ya da konuyla alakasız dini bir program bulup ve bunu etik, lisanslı terapi ile harmanlayarak “dönüşüm

Bu örnekler nispeten nadir olarak var olsalar da yine de varlar ve her bir detayın doğruluğunu kanıtlamak zor olsa da eğer bu örneklerden bahsetmeseydim en iyi ihtimalle ihmalkar durumuna düşmüş ve en kötü ihtimalle de eşcinsel olarak tanımlanan gençlere yönelik gerçek taciz veya kötü muamele örneklerini görmezden gelmiş olurdum. Bu kitabın büyük bir bölümü, eşcinsel aktivistlerin siyasi hedeflerine ulaşmak için yaptıkları utanç verici ve hileli taktikleri kınamış olsa da uzmanların LGBT topluluğunun insan hakları adına konuşmaları ve bunu yaparken okuyucularına, hiç kimsenin kendi iradesi dışında terapötik ya da ruh sağlığı tedavisine zorlanmaması ve bu konuda baskı altında tutulmaması gerektiğini hatırlatması açısından önemlidir.

Tedaviye rıza göstermek, danışanın temel hakkıdır ve danışan yasal rıza yaşının altındaysa, çocuğun ailesiyle etik bir çerçevede iş birliği yapmak ve gerçek taciz, zorlama veya kötü muamelenin meydana geldiği ailelere müdahale etmek için çaba sarf etmek lisanslı uzmanların sorumluluğundadır. Maalesef, aşağıdaki iki örnek, görünüşte iyi niyetli ebeveynlerin, LGBT olarak tanımlanan çocuklarına etkisiz ve/veya zararlı yöntemlerle yardım etmeye çalıştıklarında ortaya nasıl sonuçlar çıkabileceğini göstermektedir.

İlk örnek Leelah Alcorn. Asıl adı Joshua olan Leelah, Ohio'da küçük bir kasaba olan Kings Mill'de doğdu. 16 yaşındayken ailesine eşcinsel¹⁵ olduğunu ve depresyona girdiğini ve bu sebeple profesyonel yardım almak istediğini söyledi. Leelah, intihar notunda, ailesinin onu depresyon tedavisi için bir psikiyatriste ve hepsi

---

terapisi" olarak tasvir etmektir. Ne yazık ki, kamuoyu etik ve etik olmayan danışmanlık arasındaki ayrımı görebilmek için yeterince bilgilendirilmemiştir.

- 15 Burada saygıdan ötürü, İngilizcede kadınlar için kullanılan "she", yani "o" zamirini kullanıyorum. İnsanların aslında yanlış cinsiyette doğduğuna inanmasam da yıllar boyunca cinsiyet disforisi ile mücadele edenlerle ve aileleri ile yaptığım klinik çalışmalarda zamirler üzerine tartışmanın faydasız ve terapötik süreçlerinde kişiye saygısızlık olduğunu keşfettim. Bazı klinik çalışmalarında karşıma çıkan örneklerde, cinsiyet disforisi ile mücadele eden bazı bireyler nihayetinde kendi cinsiyetlerine geçiş yapmayı reddederken, bazıları da bu geçişi kabul ediyor. Sonuç olarak araştırmalar, "trans" gençlerin yüzde 85 ila 95'inin kendi biyolojik cinsiyetlerini tercih etmediklerini ve bu nüfusun çoğunluğunun nihayetinde gey ya da lezbiyen olarak tanımladığını gösteriyor.

oldukça önyargılı olan birçok Hristiyan terapistte götürdüğünü söylemişti ve aynı notta şöyle devam ediyordu: “bu önyargılar yüzünden içinde bulunduğum depresyondan kurtulmak için ihtiyacım olan terapiyi asla alamadım. Terapiler sırasında karşılaştığım tek şey, her defasında daha fazla Hristiyan’ın bana bencil ve hatalı olduğumu söylemesi ve yardım için Tanrı’dan yardım istemem gerektiğini tekrar etmeleriydi.”¹⁶

Leelah ayrıca intihar notunda ailesinin cep telefonunu elinden aldığını, kendisinin sosyal medya hesaplarına eriştiğini ve onu arkadaşlarından ve gittiği devlet okulundan uzaklaştırdığını yazıyor. Ancak, bu olaydan beş ay sonra ailesi fikrini değiştirmiş ve Leelah’ın telefonunu geri almasına ve sosyal medyayı yeniden kullanmasına izin vermişti. Fakat o beş aylık süre içerisinde Leelah arkadaşlarından uzak kaldı ve beş ay sonra aynı sosyal ortama geri döndüğünde arkadaşlarıyla bir zamanlar olduğu gibi yakın olmadıklarını fark etti. Sonunda, içinde bulunduğu depresyon daha da kötüleşti ve bu durumdan hiçbir çıkış ve mutlu olmanın bir yolu olmadığını hissetti. 28 Aralık 2014’te Warren County, Ohio’da bulunan I-71 Karayolu’ndaki bir traktör römorkunun önüne atlayarak hayatına son verdi¹⁷.

İkinci örnek, Alex Cooper’ın yazdığı, *Alex’i Kurtarmak* isimli bir anıdan alınmıştır. Alex, 15 yaşındayken Mormon Tarikatı’na mensup olan ailesine kadınlardan cinsel olarak etkilendiğini açıkladı. Vinton Rafe McCabe, 2016 tarihli kitap eleştirisinde şunları anlatıyor:

Alex onlara eşcinsel olduğu söylediğinde, ailesi bir süre sessiz kalarak kızlarına karşı belli bir mesafe koyduktan sonra, kendileri bu yeni gerçeğin üstesinden gelmeye çalışırken Alex’e Utah’da bulunan büyükanne ve büyükbabasının yanına gitmesi önerisinde bulunur. Alex, büyükanne ve büyükbabasının yanına gitmesi için kendisine

16 Leelah’ın tek stres kaynağının büyük oranda ailesi ya da Hristiyan cemaati olmadığını da belirtmekte fayda var. İntihar notunda, kendisini hiç umursamayan arkadaşlarından bahsetmesinin yanı sıra kendisini mutlu hissetme mücadelesinden de yakınıyordu.

17 Farrell, P. (31 Aralık 2014). “Leelah Alcorn: 5 Fast Facts You Need to Know.” Çevrimiçi olarak <https://heavy.com/news/2014/12/leelah-alcorn-joshua-alcorn-dead-suicide-rip-ohio-tumblr-suicide-note/> linkinden sağlanmıştır.

yapılan bu önerinin bir oyun olduğunu anlamaz ve bunun yerine lisanssız ve eğitimsiz olmalarına rağmen kendilerini “dönüşüm terapisi” konusunda uzman olarak lanse eden bir Mormon çiftinin evine doğru yola çıkar. Ancak Utah’a varmasıyla birlikte kendini Mormon Kilisesi’nin ellerinde bulması bir olur. Bize isimlerinin Johnny ve Tianna Siale olduğu söylenen çiftin, Alex’in üzerine basarak ifade ettiği gibi, toplulukta neredeyse herkesin Mormon olduğu ve kendisinin gelişine çoktan hazır olduğu gerçeği, hiç kimsenin ona yardım etmek ya da onu kurtarmak niyetinde olmadığı anlamına geliyordu. Genç kadın çiftin eline verildikten sonra acımasızca dövülür, hayatıyla tehdit edilir ve bir dizi fiziksel şiddet, kırbaçlama ve dinin sistematik olarak yeniden programlamasına yönelik zorlamaya maruz bırakılırken aynı zamanda da çiftin evinde bir hizmetçi gibi bedava çalışmaya zorlanır. Çiftin, Mormon tarikatına bağlı birçok çocuğundan hiçbiriyle konuşma izni yoktur. Aile için temizlik yapmadığı ya da yemek hazırlamadığı zamanlarda, normal olmayan cinsel eğiliminin yükünü hatırlatmak için ceza olarak sırtına içi taşlarla dolu bir çanta takılır ve yüzü duvara dönük vaziyette hiçbir şey yapmadan ayakta bekletilir¹⁸.

Alex’in istismarla ilgili anılarının belki de en rahatsız edici olan tarafı, maruz kaldığı gerçek fiziksel zarar veya psikolojik baskı değil, toplumda eve gelip giden pek çok kişinin Alex’in ceza için duvarın önünde durmaya zorlandığını ve işkence gördüğünü fark etmesi ve bunu yetkililere bildirme zorunluluğu hissetmesi gerçeğidir. LGBT topluluğunu hiddetlendiren ve aktivistlerin eşitlik ve doğru muamele görmek için savaşmalarını ateşleyen olaylar bu gibi trajik deneyimlerdir. Böyle bir olay karşısında hepimiz tepkimizi göstermeli ve böyle bir cehaleti kabul etmeyi reddetmeliyiz. Geçmişin hatalarından ders almalı ve onları tekrar etmemeliyiz. Bu trajediler, gerçekte zorla tedavi ya da “dönüşüm terapisi” olarak kabul edilebilecek konulara giriyor ve bunların ne olduğu net bir şekilde ifade edilmelidir: İstismar. Bu tür uygulamalar dini uygulama değildir ve kesinlikle terapi de değildir.

18 McCabe, V.F. (2016). “Saving Alex: When I Was Fifteen I Told My Mormon Parents I Was Gay, and That’s When My Nightmare Began.” Çevrimiçi olarak <https://www.nyjournalofbooks.com/book-review/saving-alex> linkinden sağlanmıştır.

Ne yazık ki Alex'in yaşadıkları, çocuklar için lisanslı tedaviyi yasadışılaştırma çabasında olan İnsan Hakları Kampanyası'nın (HRC) gözünden kaçmadı. HRC tarafından çekilen yakın tarihli bir videoda, Alex, Utah'taki evlerinde ona "dönüşüm terapisi" uygulayan lisanssız "danışmanların" taciziyle ilgili hikâyesini anlatıyor. İletişim ve Tanıtım Faaliyetlerinden Sorumlu HRC Kıdemli Başkan Yardımcısı videonun yayınlandığı web sitesinde şunları söylüyor:

Çocuk istismarından altta kalır yanı olmayan bu uygulamaya hiçbir çocuk maruz bırakılmamalıdır. Alex Cooper'a, hikâyesini cesurca paylaşmaya istekli olduğu için minnettarız. Bu yeni ve etkili videonun, LGBTQ gençlerini bu tehlikeli ve itibarını yitirmiş uygulamadan koruyan yasaları çıkarmak için ülke çapında bizimle iş birliğı içinde çalışan yasa yapıcılara bir ivme kazandıracağını umuyoruz¹⁹.

Aynı web sitesinde, on iki eyaletin yanı sıra Columbia Bölgesi'nin "dönüşüm tedavisi"ni yasaklayan yasalar çıkardığı ve HRC'nin, "dönüşüm terapisi"ni sona erdiren eyalet yasasını çıkarmak için Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi (NCLR) ve ülke çapında eyalet eşitlik gruplarıyla ortaklık kurduğu ifade ediliyor.

Ancak, HRC'nin kamuoyuna aktarmadığı şey, Alex'in maruz kaldığı istismarın, bu istismarı teşvik eden yasalarla engellenemeyeceğı gerçeğidir. Zira HRC, Alex'in fiilen devlet tarafından yaptırım ile uygulanan, etik sınırlara ve disiplin cezasına tabi bir tedavi görmemesine rağmen, fiili taciz veya zorlama meydana gelirse diye bu hikâyeyi gerçek bir lisanslı terapiyle aynı kefeye koyarak, davasına ivme ve geçekçilik kazandırmaya çalışıyor. HRC, NCLR ve SPLC tarafından benimsenen bu tarz aldatıcı bir strateji, tedaviyi sonlandırma amacıyla hareket eden tüm kampanyalara etki edebilir. Bir düzineden fazla eyalet yasama organı ve eyalet valisi de politik baskı nedeniyle bu saçmalığa ortak olmuş durumdadır.

19 Peters, S. (16 Mayıs 2018). HRC Releases Powerful New Video Featuring Survivor of "Conversion Therapy". Çevrimiçi olarak <https://www.hrc.org/blog/hrc-releases-powerful-video-featuring-survivor-of-conversion-therapy> linkinden sağlanmıştır.

Çıkardığımız Ders: Kusursuz Sevgi Korkuyu Giderir

Şayet şu son sekiz yıllık mevzuattan ve aynı zamanda onlarca yıldır LGBT olarak tanımlanan kişilere uygulanan kötü ve utan-dırıcı muamele ve hatta dini zorbalıktan bir ders çıkarmamız ge-rekirse, o da kalplerin ve zihinlerin korku ve utanç temelli mesaj-larla iyileştirilemeyeceğidir. 1. Yuhanna 4: 18 şöyle der: “Sevgide korku yoktur. Ancak mükemmel sevgi korkuyu ortadan kaldırır, çünkü korkunun cezalandırılması gerekir. Korkak olan sevgide mükemmel olamaz.” Yukarıda anlatılan trajik örneklerde, bu ebeveynlerin kullandığı taktikler hakiki sevgiye dayanmıyordu, daha çok kendi korkularının bedeli olan cezayı çağırıyordu. Açıkçası, bu Hristiyanlık değildir ve temelleri kesinlikle İsa Me-sih’in İncilde vurguladığı lütuf ve kurtuluş kavramlarına dayan-mamaktadır.

Din, maneviyat ve kilise, ruhsal iyileşme için güvenli bir alan ola-bilir ve olmalıdır da ancak cinsel kimlik çatışmalarından sıkıntı çeken bireylere nasıl bir yaklaşım sergileyeceğini bilen nitelikli ruh sağlığı mesleklerinin yerine geçerse o zaman bu alternatifler hataya düşer. Ben bu bölümü yazarken, LGBT aktivistleri Kali-forniya’da eşcinsellik ya da transseksüelliği terk etmek isteyen çocuklara veya yetişkinlere yardım etme amaçlı her türlü danış-manlık, terapi veya ruhsal müdahaleyi (lisanslı veya lisanssız) yasaklayan bir yasa tasarısını kabul ettirdiler. Öyle ki bu yasa tasarısı, kilisenin kitaplığında bulunan ve eşcinsel davranışlar-dan kaçınmaya ilişkin davranış seçimlerinden bahseden kitapları dahi kapsamaktaydı.

Sam Brinton gibi aktivistler -bazı yanlış yönlendirilmiş dini uy-gulamaların neden olduğu derin yaralar nedeniyle- amaçlarının, kilisede uygulanan “eşcinsel dönüşümü”nü, kültürel açıdan uy-gunsuz kılmak olduğunu kabul edecek kadar ileri gittiler. Yani, kilise devlet kontrolünde olmasa bile, kültürel değerler, kilisenin cinsel kimlik ile mücadele edenlere manevi rehberlik veya mane-vi destek sunmasına müdahale edebilir. Bu nasıl mümkün olur?

Cinsel kimlikleriyle mücadele eden genç kızlara yönelik, “Cinsel Kimliğinizden Utanmayın” adlı altı haftalık İncil temelli bir atöl-

ye sunmasının ardından zorbalığa maruz kalan, taciz ve tehdit edilen Michigan, Detroit'teki Metro City Kilisesi'nden başka bir örnek aramayın. FORGE Ministries ile iş birliği içinde ve eşcinsel kızlara yönelik olarak hazırlanan bu atölye için kilise sosyal medyada şöyle bir paylaşımda bulundu: "İncil'deki özenli ve amacına uygun öğütler ışığında, kızınızın Tanrı tarafından doğumda kendisine bahşedilen gerçek cinsel kimliğinden utanmamasına yardımcı olacağız."

Ancak atölye duyulduktan sonra, kilise papazı Jeremy Schossau, kendisini sindirmek isteyen eşcinsel aktivistler tarafından bazen dakikada kırk aramaya varan yüzlerce öfkeli telefon aramasının yanı sıra ölüm ve kundaklama tehditleri de aldı. "İnsanlar beni ve ailemi öldürmekle, evimizi yakmakla, kilisemizi yakmakla, kilisemizin halkına ve personelimize saldırmakla tehdit ettiler", demişti papaz. Life Site News'te yer alan bir makaleye göre, bir kişi kiliseyi tehdit ettikten sonra polis tarafından cezalandırıldı: "ANTIFA'nın tüm üyeleri silahlı ve hazırlıklı bir şekilde ortaya çıkıverecek. Bu şaka değil." Sonuç olarak, LGBT topluluğu tarafından düzenlenen protestoların baskısı nedeniyle atölyenin son dakikada iptal edildiği bildirildi²⁰.

Bunun diğerlerinden bağlantısız ya da spontane olarak organize edilmiş bir protesto olduğunu düşünecek kadar iyi niyetli olmayın sakın. Eşcinsel aktivistler, kilisenin anayasanın ilk değişikliğinde yer alan din özgürlüğü yasalarıyla korunduğunu ve dini faaliyetleri yasaklayamayacaklarını ya da yasadışı hale getiremeyeceklerini biliyorlar. Ancak yapabilecekleri şey, kilisenin istenmeyen eşcinsel veya cinsel çekim yaşayan ve bundan rahatsız olan bireylere yardım etmek için hizmet vermesini kültürel anlamda ve günlük yaşamda uygunsuz kılmaktır. Detroit Metro Şehri Kilisesi'ne yapılan zulümde de görüldüğü gibi, ana akım medya aracılığıyla propaganda yayarak veya buna benzer taktikler kullanarak, asıl zorbalığı, kilisenin cinsellikle ilgili öğretisinin

20 Hodges, M. (2/28/2018). "LGBT advocates threaten to kill pastor over Bible workshop for sexually confused girls." Çevrimiçi olarak <https://www.lifesitenews.com/news/lgbt-advocates-threaten-to-kill-pastorover-bible-workshop-for-sexually-con> linkinden sağlanmıştır.

“dönüşüm terapisi” ya da psikolojik işkenceye benzediğini iddia ederek korku, gözdağı ve hatta utanç yoluyla halka yapabilirler.

Şu anda Trevor Projesi’nde çalışan Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi eski sözcüsü Sam Brinton, Google Corporation çalışanlarına yakın zamanda yaptığı bir sunumda tam olarak bu ifadeleri kullandı. Aynı videoda Sam, lisanslı terapilerin yasaklanmasının amaçlarından birinin, öğretileri eşcinsel yaşam tarzına aykırı olan her papaz veya kilisenin, LGBT’nin kültürel değerlerini uygulanması olduğunu açıklıyor.

Sunumda, bir Google çalışanı Sam’e Kaliforniya yasasının kapsamını ve bu düzenlemenin daha geniş olmasını isteyip istemediğini sorduğunda Brinton aynen şöyle yanıt verdi:

Evet, sınırlayıcı olmalı. Bu, söz konusu tasarıların bazılarını lisanslı ruh sağlığı uzmanlarıyla sınırlandırarak kısmen nasıl elde edeceğinizin göstergesidir. Ehliyeti olmayan birinden ehliyet alamazsınız. Eğer ben bunu durdurmanın bir yolunu bulamazsam, dini organizasyonlar muhtemelen bunu uygulamaya devam edecekler. Eğer bunu durdurmanın bir yolunu bulamazsam... Her küçük dönüşüm kampını bulamayabilirim, değil mi? Her papazı bulamayabilirim. Ama bunu kültürel olarak kabul edilemez bir şey yapabilirim. Ancak gördüğüm kadarıyla bu konuda bir boşluk var, evet, doğrudan ruh sağlığı uzmanlarına hitap ediyor, ama aynı zamanda temsilen diğer tüm bireyleri de etkiliyor çünkü herkes bundan haberdar oluyor²¹.

Sam’in bu sunumunun videosuna https://www.youtube.com/watch?v=WN3_eFibZkU linkinden ulaşabilirsiniz. Videoyu dikkatli izlerseniz, Brinton’un sunumla ilgili tüyoları Sam Ames’den aldığını görebilirsiniz (Ames, NCLR ile birlikte Born Perfect kampanyasını destekleyen baş strateji uzmanı ve avukatlardan biri). Bu stratejinin amacı, eşcinselliği tedavi etmeyi sadece lisanslı terapi yoluyla yasadışı kılmak değil, aynı zamanda kiliselerin veya papazların, kutsal mekanlarında bu tedaviyi önermelerini kültürel olarak kabul edilemez kılma fikrini yerleştirmeyi amaç-

21 Brinton, S. (26 Haziran 2014). Making “conversion therapy” culturally unacceptable. Presentation delivered at Google corporation. Çevrimiçi olarak <https://youtu.be/WN3eFibZkU> linkinden sağlanmıştır.

lamaktadır. LGBT aktivistleri, Kutsal Kitap'ın geleneksel cinsellik görüşünü benimseyen bir olayı her teşvik ettiğinde, kiliseye karşı başarılı bir zorbalık ve korku yaratabilirse, bu strateji de başarılı olabilir. Buradaki kilit nokta şudur: Aktivistler, kaynağın özellikle milyonlar tarafından saygı duyulan ve nesiller boyu aktarılan kutsal belgeler olduğunu gördüklerinde, derinlere yerleşmiş belli fikirleri ortadan kaldıramayacaklarını biliyorlar.

Bu noktada yapabilecekleri tek şey, elçiye zulmetmek ve esasen onu öldürmek suretiyle bu fikirlerin yöntem ve uygulanmasını yok etmektir. Bu yeni bir strateji değil ve binlerce yıldır Hristiyanlara karşı kullanılıyor. Ne de olsa İsa'nın çarmıha gerilerek öldürülmesinin ardından, en az on elçisi de inançları uğruna şehit olmuştu.

YEDİNCİ BÖLÜM

HUKUK SAVAŞI

Devlet yönetiminin, bireyleri en değerli görüşlerine aykırı şekilde mesaj vermeye zorlamalarına izin verilmemelidir. İfade özgürlüğü, düşünce ve inanç özgürlüğünü güvence altına alır.

Bu yasa, bu özgürlükleri tehlikeye atmaktadır.

Yüksek Mahkeme Yargıcı Anthony Kennedy, *NIFLA – Becerra Davası*

Dil güçlü bir araçtır. İnsanların bir konuyu nasıl algıladıklarını çerçeveleyebilir ve şekillendirebilir. Karmaşık konuları kısa açıklamalarla aktarma yeteneğine sahiptir. Bir kişiyi nasıl düşüneceği, hissedeceği, karşılık vereceği ve hatta harekete geçeceği konusunda ikna etmek için tartışmalı konuları belirli bir şekilde tasvir etme kapasitesine sahiptir. Politikacılar (özellikle Liberaller), halkın bir olaya belli bir şekilde tepki vermesi için, kamuoyunun zihninde belirli bir çağrışım ya da öneriyi uyandırmak amacıyla önemli fikirleri aktarmak için dili (buna “moda ifadeler” derler) kullanmayı severler.

Oy kullanma hakkına sahip olduğum ilk cumhurbaşkanlığı seçimi 2000 yılında yapılan seçimdi. 19 yaşındaydım ve Pennsylvania’daki Pittsburgh banliyösünde çocukluğumun geçtiği evden yalnızca altmış mil kuzeyinde bulunan Grove City College’da siyaset bilimi lisans eğitimimin ilk yılına başlamak üzereydim. İlk turda güvenilir bir Afrikalı-Amerikalı sosyal muhafazakâr olan, eski Büyükelçi Alan Keyes’e oy verirken duyduğum heyecanı hatırlıyorum. Maalesef Keyes’in hiç seçilme şansı yoktu, ancak o sırada Teksas Valisi George W. Bush’un şöhreti artıyordu ve sonunda Bush Cumhuriyetçi partinin adaylığı kazandı.

Ana akım medya, Vali Bush'tan nefret ediyordu ve onu ilk günden beri, babasının başarısı sayesinde iktidara gelen Deep South'lular deneyimsiz ve eğitimsiz bir taşralı olarak damgalamaya çalıştılar. Vali Bush, o yaz Cumhuriyetçi Ulusal Konvansiyon'dan kısa bir süre önce aday olarak Dick Cheney'i açıkladığında, liberal politikacılar, Cheney'in, muhtemelen daha sağlam bir deneyim ve bilgelik sunmak için parti aday listesine getirdiği göreceli ağırlığı ifade etmek amacıyla kullandıkları nadir bir kelimeyle çılgına döndüler. Bu kelime "gravitas"¹ idi ve ana akım medya da bunu tamamen yuttu!

Muhafazakâr görüşlü tanınmış köşe yazarı Thomas Sowell, "gravitas" kelimesini ele alırken, bunu *Townhall* için yazdığı bir köşe yazısında çok güzel özetliyor:

Dick Cheney, Vali George W. Bush tarafından başkan yardımcısı adayı olarak açıklanmadan önce hemen hemen hiç kimse bu kelimeyi kullanmamıştı. Artık yol arkadaşı Cheney de dâhil olmak üzere herkes bu ifadeyi kullanmaya başladı. Demokratlar, kelimeleri ve ifadeleri halkın aklına yerleştirmek için aynı cümleleri tekrar tekrar kullanarak daha önceden denenmiş doğru propaganda ilkelerini takip ederler².

Propaganda İlkeleri

Propaganda aracı olarak moda kelimeler ya da ifadeler kullanmak, bir konuyu belli bir şekilde tasvir etmenin ve rakiplerinizi ters ışıkta damgalamanın etkili bir yoludur. Propagandanın en güçlü yönlerinden biri, gerçekler ne kadar temelsiz olursa olsun, anlatının da genelde o derece temelsiz bir zemine dayanması ve bu nedenle, bundan şüphe duymayan tüketicilerin de zihninde inandırıcı bir hale gelmesidir. Bu konuda gösterilebilecek en uygun örnek, "bu şekilde doğmak" masalıdır.

1 Ağırbaşlılık

2 Sowell, T. (8/1/2000). The 'gravitas' game. Çevrimiçi olarak <https://townhall.com/columnists/thomassowell/2000/08/01/the-gravitas-game-n739482> linkinden sağlanmıştır.

Son otuz yılda eşcinselliğin kökenini anlamaya yönelik biyolojik temelli araştırmalar yapmak için milyonlarca dolarlık fon harcanmış ve önce gey geni, sonra gey beyni ve son olarak da gey hormonları incelenmiştir. Sözü geçen her bir çalışma, konusu şüpheli olan orijinal çalışmaların kaliteli bir kopyasını üretmede başarısız olduğunda araştırma için ayrılan finansman tükenmedi, aksine arttı! Peki neden? Çünkü ana akım medyanın ve liberal politikacıların propaganda makineleri aynı yalanı defalarca tekrarlamaya devam etti: Eşcinseller böyle doğmuştur! Örneğin, bu kitabın dördüncü bölümünde, 1993'te eşcinsellik üzerine ünlü bir genetik çalışma yayımlayan ve eşcinsel kimliğiyle tanınan bir bilim insanı olan Dr. Dean Hamer'in yaptığı araştırmayı ele almıştım. Gazeteler konuyla ilgili olarak hemen bir sonuca vardılar ve hatta *New York Times*, "Rapor Eşcinselliğin Genlerle Bağlantılı Olduğunu Öne Sürüyor" diye bir başlık attı³. Fakat gerçekte Hamer, çalışmasında bir gey geni tespit edemediğini söylüyordu. Ama bu açıklama, gazetecileri çalışmanın sonuçlarını ana akım medyada abartmaktan alıkoymadı.

Gerçekte, araştırma hiçbir zaman böyle bir çıkarımda bulunmadı ve hatta ruh sağlığı uzmanları için en liberal ticari birlik sayılan Amerikan Psikoloji Derneği (APA), bilim insanlarının, bireylerin cinsel yönelimle doğduğu ve içinde yetiştikleri doğal çevrenin cinsel çekim geliştirmede rol oynadığı sonucuna varamayacağını açıkladı⁴. Aslında, 2014 yılında APA tarafından derlenen *Cinsellik ve Psikoloji Hakkında El Kitabı*'ndaki güncel veriler şunlara atıfta bulunuyor: "Sadece erkek eşcinselliğini değil, aynı zamanda kadın eşcinselliğini de açıklayabilecek potansiyel genleri belirlemekten uzagız", zira "hemcins ile evlenme olasılığının daha yüksek olmasıyla ilişkilendirilen, hemcins bir ebeveynin kaybı (örneğin ölüm, boşanma, ebeveynin birlikte yaşamasının sona

3 Angier, N. (7/16/1993). "Report Suggests Homosexuality Is Linked to Genes." *New York Times*. Çevrimiçi olarak <https://www.nytimes.com/1993/07/16/us/report-suggests-homosexuality-is-linked-to-genes.html?pagewanted=all> linkinden sağlanmıştır.

4 American Psychological Association. (2008). *Answers to your questions: For a better understanding of sexual orientation and homosexuality*. Washington, DC: Author. Çevrimiçi olarak <http://www.apa.org/topics/lgbt/orientation.pdf> linkinden sağlanmıştır.

ermesi, hemcins ebeveynle yaşamama ya da baba tarafının bilinmemesi sebebiyle)” da dâhil olmak üzere birtakım aile dinamiklerinin yanı sıra “çocuklukta yaşanan cinsel istismar ile özellikle bazı erkekler için hemcins partnerlere sahip olmak” arasında ilişkisel ya da potansiyel anlamda bir bağlantı vardır⁵.

Buna rağmen, ana akım medya, aşırı sol akademisyenler ve liberal politikacılar tarafından “böyle doğdunuz” ya da “eşcinsel olarak doğdunuz” ifadeleri hâlâ sürekli olarak tekrarlanıyor. Bu “doğuştan eşcinsel” propagandasını yayma fikrinin sahtekârlık olduğu düşünülebilir, ancak şu anda yaşanan şey bunun tam tersi. Cinsel kimlik çatışması olan bireylere öneride bulunan, hakkında yazan veya tedavi edici yardım sağlayanlara karşı sürekli dava açılmakta ve mahkemeler bu duruma en kısa zamanda müdahale etmezse, bu kişiler suçlu sayılabilirler! Şaka yaptığımı mı düşünüyorsunuz? O zaman bir sonraki başlıkta anlatacağım New Jersey’deki Ortodoks Yahudi cemaatine danışmanlık ve koçluk yapan ve kâr amacı gütmeyen küçük bir kuruluşun hikâyesini okuyun.

Tüketici Dolandırıcılığıyla Suçlanan Sanık: JONAH

İyileşmeye Yeni Alternatifler Sunan Yahudiler (JONAH), istenmeyen eşcinsel çekim ve cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden Yahudi dini cemaatinin üyelerine danışmanlık ve koçluk sunan, kâr amacı gütmeyen (ve bildiğim tek) küçük ölçekli bir Yahudi kuruluşuydu. 2012 yılında, JONAH’ın dört eski müşterisi, kuruluşun yardımcı yöneticisi Arthur Goldberg ve JONAH tarafından istihdam edilen yaşam koçu Alan Downing’e karşı dava açtı. Aralarında aşırı sol sosyal davalardan posta yoluyla doğrudan para toplayarak, on milyonlarca dolarlık banka hesabı bulunması sebebiyle kötü bir şöhrete sahip olan aşırı sol savunucusu Güney Yoksulluk Hukuk Merkezi (SPLC) de bulunan dört

5 Haynes, L. (9/27/2016). The American Psychological Association Says Born-That-Way-Can’t Change Is Not True of Sexual Orientation and Gender Identity Çevrimiçi olarak <https://www.acpeds.org/wordpress/wp-content/uploads/8.21.17-APA-Handbook-Born-That-Way-Not-True-16-9-21-Haynes-Update.pdf> linkinden sağlanmıştır.

davacı (ve ikisinin annesi) Michael Ferguson, Benjamin Unger, Sheldon Bruck, Chaim Levin, Jo Bruck ve Bella Levin, dava sürecinde iyi finanse edilen üç hukuk firması tarafından temsil edildi.

Tüketici dolandırıcılığı suçlaması, danışmanlık ve koçluk hizmetleriyle danışanlarının “eşcinsel”den “heteroseksüel”e geçeceklerine dair söz verdiği ve bunu yaparken, verdikleri hizmetin geri dönülmez bir zarara neden olan ölçüsüz bir iş uygulaması olarak görülmesi gerektiği iddiasıyla JONAH aleyhine açıldı. New Jersey Tüketici Dolandırıcılık Yasası, tüketicileri aldatıcı, yanlış veya hileli iş uygulamalarından korumaktadır. Tanımı bilhassa belirsiz olan yasa, geçmişte müşterileri “yılan yağı” satıcılarından ya da arızalı aletler satan şirketlerden veya araba adı altında satılan hurdalardan korumak için çıkarılmıştı. Ancak yasanın Yüksek Mahkeme Yargıcı Peter F. Bariso, Jr. tarafından ucu açık bir şekilde yorumlanması nedeniyle duruşmanın devam etmesine izin verildi. Aslında, New Jersey Tüketici Dolandırıcılık Yasası ilk kez kâr amacı gütmeyen dini bir organizasyonu yargılamak için uygulanıyordu.

JONAH’ın çalışmalarının tartışmalı doğası nedeniyle, eşcinsel aktivistler Yahudi organizasyonunu sansasyonel bir örnek olarak kullanmak istediler. JONAH aleyhine açılan davanın bazı eşcinsel aktivistler tarafından detaylıca koordine edilerek komplo amaçlı kullanıldığı mahkeme beyanlarından açıkça anlaşılıyor. Aslında mahkeme belgeleri, SPLC’nin bu davacıları, JONAH’ı alaşağı etmek için işe aldığını gösteriyor. Örneğin, duruşma öncesindeki bir ifadesinde, “eski eşcinsel terapisi” olarak adlandırıldığı şeyi ortadan kaldırma çabalarıyla tanınan eşcinsel aktivist Wayne Besen, söz konusu danışmanlık sırasında yaşanan kötü deneyimleri içerdiği iddia edilen bir video oluşturmak için iki davacı, Chaim Levin ve Benjamin Unger ile iş birliği yaptığına tanıklık etti. Besen daha sonra medeni bir davayı araştırmaları için bu şahısların SPLC ile iletişim kurmalarına yardımcı oldu. Aslında Levin, Besen’e, JONAH’a karşı davayı açtığı için “kreditinin yarısını” hak ettiğini söyledi⁶.

6 Causley Court Reporting, (4/11/2014). Deposition of Wayne Besen, *Ferguson ve diğerleri v. JONAH ve diğerleri*. Cook County Law Division, IL, 27–30.

Yargıcın New Jersey Tüketici Dolandırıcılığı Yasasını ucu açık bir şekilde yorumlaması ve bazılarının JONAH'ın birkaç sevk danışmanı tarafından kullanılan alışılmışın dışında danışmanlık yöntemlerini değerlendirebilecekleri nedeniyle, dava açmak nispeten kolaydı. Alışılmışın dışında danışma yöntemlerine ilişkin iddiaların bazıları doğru olsa da SPLC ve davacıları, iddiaların gerçeklere dayanıp dayanmadığına bakılmaksızın, mümkün olduğunca çok sayıda suçlamanın uygulanmasını umarak tüm sorumluluğu tamamen JONAH'a yüklediler. Örneğin, mahkeme beyanlarında, Thaddeus Heffner'den (JONAH'ta görevli sözleşmeli ve lisanslı bir terapist) toplam dört danışmanlık seansı alan davacı Sheldon Bruck, Heffner için şu iddialarda bulundu:

... ona, bileğine bir paket lastiği takması ve bir erkeğe çekim hissettiği her seferinde bu lastiği çekip bileğine şaklatması talimatını verdi, bu “kendi kendine acı verme” yöntemi, dönüşüm terapisinin, Bruck'ın geçmişindeki acı verici veya travmatik deneyimleri, incinmeyi ve öfkeyi yeniden deneyimleyerek dürüst olacağına dair temelsiz bir varsayıma odaklanan diğer yönleriyle de birebir eşleşiyordu⁷.

SPLC, Heffner'in bu yöntemi Bruck üzerinde gerçekten kullandığını hiçbir zaman kanıtlayamasa da (JONAH ile bağlarını koparmadan önce Bruck'ın yalnızca dört danışmanlık seansı aldığı belitirmeliyim), SPLC bunu, etkisiz ve uydurma olan “paket lastiği” tekniğini sansasyonelleştirerek, JONAH tarafından uygulanan ve travmatik olaylar sırasında ortaya çıkan duyguları yeniden işleyerek danışanların geçmiş travmayı çözmelerine yardımcı olan diğer danışmanlık tekniklerini birleştirmenin bir yolu olarak kullandı. Aslında, duygu odaklı terapide, geçmiş travmalara dayanan acı verici duyguları yeniden işlemek, sorunlarına veya danışmanlık arama nedenlerine bakılmaksızın, danışanların iyileşmesine yardımcı olmak için kullanılan çok yaygın bir tekniktir. Ancak, SPLC ve davacıları söz konusu danışmanlığı bu şekilde tanımlayarak, JONAH tarafından kullanılan tüm etkili

7 Superior Court of New Jersey, Hudson County Law Division. (11/27/2012). Civil Action Complaint and Jury Demand, Ferguson et al. v. JONAH et al. Hudson County, New Jersey, 15.

ya da diğer genel danışmanlık yöntemlerine gölge düşürdüler ve JONAH'ın sunduğu tüm hizmetleri zararlı ve sahte bilim olarak lanse ettiler.

SPLC tarafından kullanılan bir başka etkili teknik de, JONAH'ın çalışmalarının, People Can Change (PCC) tarafından yürütülen ve istenmeyen eşcinsel çekimle mücadele eden erkekler için akranlar arası yaşantısal bir inziva olan Journey Into Manhood (JIM) ile aynı kefeye konmasıydı (şimdi "Brothers on a Road Less Traveled" olarak adlandırılıyorlar). JONAH, danışanlarının çoğunu bireysel ve grup seanslarına yardımcı olacağından JIM inzivalarına katılmaya yönlendirdi ve JONAH ile PCC'nin ayrı kuruluşlar olduğu gayet açıkken, SPLC davacıların inziva deneyimlerini duruşma öncesinde ve mahkeme işlemleri sırasında JONAH'ın gerçek danışmanlık seansları olarak göstermeye devam etti. Duruşma sürecinde bu strateji hakkında şunları kaleme aldım:

... bu sol kesimin klasik bir yem ve değnek taktiği. Transseksüel aktivist Brielle Goldani, New Jersey Senatosu'nda 2013 yılında görülen duruşmada elektroşok ve işkence gördüğüne dair ifade verdiğinde, "dönüşüm terapisi kamplarına" benzeyen "ormanda hafta sonu inzivaları" düzenlediklerini ima etmek de dâhil olmak üzere, mümkün olan her türlü suçlamayı yaparak JONAH'ı danışanlarına zarar vermekle suçladı. Sonrasında, bu "hafta sonları"nın gerçekten JONAH'ın danışmanlığında gerçekleşmediği ortaya çıktıktan sonra, diğer taraf, istenmeyen eşcinsel çekim sıkıntısı olan erkeklere yardım etmeye yönelik tüm çabaları, sanıkları da buna dahil etmek için bir "inanç" olarak tanımlayacak şekilde yön değiştirdi. "Ormanda hafta sonu" kampları aslında, hemcinslerine karşı istenmeyen çekim hisseden erkekler için 48 saatlik yaşantısal bir şifa sığınağı olan Journey Into Manhood'ın bir parçasıdır. JONAH, danışanlarını inzivaya gönüllü olarak katılmaları için destekler ve yönlendirir, ancak hiçbir şekilde buna zorlamaz. Yine de, SPLC davacıların (JONAH'ın eski danışanları), JONAH'ın danışmanlığında Journey Into Manhood inzivasında yaşadıkları deneyimlere atıfta bulunarak jürinin kafasını karıştırmaya devam ediyor ve tüm bunlar, Yahudilerin küçük çaplı ve kâr amacı gütmeyen kuruluşlarının kötü bir

imaj çizmesini sağlamak için Journey Into Manhood'ın amacını ve işleyişini çarpıtıyor⁸.

SPLC bunu jüri üyelerini şaşırtmak ve Journey Into Manhood inziva uygulamalarını “ormanda inziva” olarak etiketleme yoluyla sansasyonelleştirmek için yaptı. Böylece bir JONAH danışanının danışmanlık sırasında yaşadığı herhangi bir olumsuz deneyim, JONAH tarafından yönlendirilen bir koç veya danışmanla yapılan bir seansta yaşansın ya da yaşanmasın, duruşma sırasında bir koz olarak kullanılacaktır. Ne gariptir ki, baş davacıardan biri olan Chaim Levin, JONAH hizmet listesine şunları yazdı:

Downing ile yaptığı işin ona ne kadar yardımcı olduğunu ve Journey Into Manhood'dan ne kadar etkilendiğini söyleyen Levin, JONAH hizmet listesine Arthur, Elaine (Berk, yardımcı yönetmen) ve JONAH için olan sevinci ve minnettarlığı hakkında birçok mesaj yazdı. Ayrıca, JIM ve JONAH programının güçlü ve yararlı yönleri hakkında kardeşlerine tanıklık ederek, bunun utancı azaltmasına, özgüvenini geliştirmesine ve kendini anlamasına büyük ölçüde yardımcı olduğunu söyledi⁹.

Davacıların birçok çelişkili ifadesine ve Goldbergile JONAH'ın eski müvekkillerine “eşcinsellik”ten “heteroseksüelliğe”¹⁰ geçeceklerine ilişkin söz verdiklerine dair kanıt bulunmamasına rağmen, JONAH'ı suçlayan, davanın fiili gerçekleri ya da yasanın ihlal edilmesi değildi. Aksine, liberal görüşlü yargıcı, davanın devam etmesine karar vermeye ikna eden ve sonunda JONAH ve avukatlarını kendilerini etkili bir şekilde savunmaktan aliko-

8 Doyle, C. (6/23/2015). Courageous ex-gay witness fights back against SPLC's mischaracterization of JONAH in dramatic trial. Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/courageous-ex-gay-witnessfights-back-against-splcs-mischaracterization-of-jonah-in-dramatictrial-140717/> linkinden sağlanmıştır.

9 Doyle, C. (9/25/14). Expert Report, *Ferguson et al. v. JONAH et al.*, based on the deposition of Chaim Levin, 3/27/14, 803-804. Superior Court of New Jersey Law Division, Hudson County.

10 Ayrıca tüm davacılar, JONAH'ın sunduğu danışmanlık/koçluğun sonuçlarına dair hiçbir söz vermediğini belirten bilgilendirme amaçlı rıza yazısını imzalamışlardı. Ancak bu gerçek, duruşmada hâkim tarafından görmezden gelinmiştir.

yan şey, SPLC ve avukat ordusunun propaganda, ikna ve bilimsel yanlışlıkları etkili bir şekilde kullanmasıydı. Bunu, çok tartışmalı bir uygulamadan yararlanarak ve ardından yardım ve yataklık yöntemiyle JONAH'ın tüm danışman ve uzman tanıklarını kapsayacak şekilde gerçekleştirdiler.

Yem: Kolay Lokma

Bu davada, merhum Dr. Joseph Nicolosi (Onarım Terapisinin kurucusu) ve JONAH'ın hizmetlerinin bilimsel temeli olduğuna dair tanıklık yapması istenen Dr. James Phelan (tanınmış klinisyen ve cinsel yönelim değişikliği çabaları araştırmacısı) dâhil olmak üzere birkaç meslektaşım arasında uzman tanık olarak ben de vardım. Benim bu uzman tanık ekibine yapacağım katkı, JONAH'ın grup (ve bazı durumlarda da bireysel) terapi seanslarında kullandığı belirli psikodramatik ve yaşantısal yöntemlerin uygulanmasını savunmaktı. Bu yaşantısal yöntemlerin bazılarını, cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden danışanlara pratikte uygulama deneyimim olması nedeniyle bir uzman raporu hazırlamam, davacının avukatlarına yazılı ifade vermem ve son olarak duruşmada tanıklık yapmam istendi.

Binlerce sayfalık mahkeme beyanı ve ifadelerini okumaya başladığımda, en çetin savunmayı gerektiren tekniğin, bazı davacılara sunduğu danışmanlık seansları sırasında Alan Downing'in çıplaklığı kullanması olacağı giderek daha belirgin hale geldi. Açık konuşmak gerekirse, savunma ekibi veya JONAH tarafından ne koçluk veya terapi sırasında çıplaklığın kullanımı tekniğini teşvik etmem istendi, ne de ben herhangi bir danışmanımın terapötik bağlamda herhangi bir çıplaklık tekniği kullandım. Ayrıca bir danışana, herhangi bir ruh sağlığı veya terapötik nedenle çıplaklık tekniğinin uygulanmasını önermediğim de kayıtlara geçmesini isterim. Bununla birlikte, benim görevim, eğer çıplaklığı içeren terapötik müdahalelerin kullanımını destekleyen herhangi bir bilimsel kanıt varsa, araştırmanın ve anekdot niteliğindeki kanıtların ortaya koyduklarına dair kendi bilgilerime dayanarak mahkemeyi bilgilendirmektir. Bu uygulamaya ve altında yatan

herhangi bir bilimsel yönteme şüpheyile yaklaştığımı söylemek çok büyük bir eksiklik olurdu.

Çok sayıda araştırma yaptıktan sonra, hem bilimsel literatürde hem de anekdot raporlarında genel nüfustan danışanlar ve cinsel kimlik çatışmaları yaşayanlar için çıplaklık tekniğinin kullanımını destekleyen birçok örnek bulduğuma şaşırdım. Birçoğu, terapötik bir ortamda çıplaklığı tuhaf ve alışılmışın dışında olarak kabul etse de bu teknik, eşcinsel erkek ve kadınları gey veya lezbiyen kimlikleriyle rahat ve açık olmaya teşvik eden ve onları onaylayan bir terapi çeşidi olan eşcinsel olumlama terapisi uygulayan terapistler de dâhil olmak üzere bazı terapötik çevrelerde onlarca yıldır kullanılmaktadır^{11, 12}.

Psikoterapide çıplaklık tekniğinin kullanımı 1967'ye kadar uzanır ve başlangıçta “duygusal yakınlığı [ve] şeffaflığı” kolaylaştırmak ve “beden imajıyla ilişkili çarpıklıkları” ortadan kaldırmak amacıyla bir grup katılımcının “soyunmaya” teşvik edildiği bir grup terapisi olarak tasarlanmıştır. Uygulamayı inceleyen tarihçiler, terapötik çıplaklığın akademik psikolojide, özellikle de Abraham Maslow’un hümanist psikolojisinde seçkin bir akademik şecereye sahip olduğunu vurgulamanın önemli olduğunu belirtmişlerdir.

Maslow’un mistik bir deneyim için kullandığı psikolojik bir terim olan ‘zirve deneyimleri’ kavramı, psikoterapide çıplaklığın gelişmesi açısından önemlidir. Deneyimi kişisel olarak tanımlanmış bir ‘cennete yapılan ziyaret’e benzeten Maslow, zirve deneyimlerini maksimum psikolojik işlevsellik anları olarak tanımladı. “Kendisini, diğer zamanlarda olduğundan daha zeki, kavrayışı daha hızlı, daha hazırcevap, daha güçlü veya daha zarif hissediyor.” Bir birey zirve

11 de Freitas, P., M.D. (2006). The Use of Nudity in Therapy with Gay Men, The Fallen Veil. Ph.D. dissertation submitted to the Faculty of Maimonides University.

12 Bu yazara atıfta bulunmam, eşcinselliklerini onaylamaya yardımcı olmak için çıplaklık tekniği ile tedavi ettiği altı danışanına ilişkin raporunu, istenmeyen eşcinsel çekim hisseden danışanların beden utancını azaltmasına ve kendini kabule yardımcı olan ve JONAH tarafından sevk edilen danışmanlar/koçlar tarafından yapılan işlerle karşılaştırması sebebiyle önem taşıyor. Her iki uygulamanın amacı da birbirine çok yakındı.

deneyimi sırasında yalnızca genel anlamda gelişme göstermekle kalmadı, aynı zamanda kendisi ve etrafındaki dünyayla arasındaki birlik duygusunun arttığını hissetti. “Zirve deneyimleri yaşayan birey kendisini daha bütünleşmiş (birleşik, bütün, diğer parçalar ile aynı) hissediyor ve dünyayla daha fazla kaynaşabiliyor.”¹³

Paul Bindrim, çıplaklıkla ilgili psikoloji alanındaki çalışmalarını ilerletmek için Maslow’un zirve deneyimi kavramını geliştirdi. Çıplaklığı “Karşılaşım Grupları” olarak adlandırdığı terapi ortamlarında kullanan Bindrim’in görüşü, fiziksel çıplaklığın duygusal çıplaklığın önünü açabileceği ve dolayısıyla psikoterapiyi hızlandırabileceği şeklindeydi. Bindrim, insanlığın ‘doğal hali’nin yok olduğuna, soyunmanın modernist hile ve yabancılaşmanın katmanlarını sıyracağına ve kişinin bedeni ile gerçek benliği arasında sağlıklı bir bağ kuracağına inanıyordu¹⁴. Bindrim’in çalışmasına aşına olanlara göre, duygusal açıklığı kolaylaştırmak için Bindrim’in katılımcılarının fiziksel olarak da açık olması çok önemliydi:

Psikanaliz ve Maslowcu teoriyi özgürce harmanlayan Bindrim, katılımcılarına psikolojik olarak kutsal bir duruma ulaşmak için daha önce yaşadıkları bir incinmeyi ve hayal kırıklığını yeniden canlandırmaları gerektiğini söyledi. “Amaç, mümkünse, psikolojik bozulmuşluğa neden olan travmaya geri gitmektir. Zirve deneyimine doğru başlamanın yolu budur.” Çıplaklık terapisi, psikolojik ruhun bir metaforu olarak bedenin çıplak olması fikrine dayanıyordu. Daha pragmatik düşünen danışanlar için çıplaklık terapisi, bilindik dünyevi hedeflere ulaşmak için yeni bir teknikti: daha mutlu bir evlilik, daha iyi bir iletişim, daha fazla kendini kabullenme. Ruhsal olarak daha huzursuz danışanlar için çıplaklık terapisi sadece yeni bir benlik değil, aynı zamanda daha zengin ve daha tatmin edici duygusal bir yaşama ve bireyler arası bir güçle kalıcı bir bağa sahip ‘daha yüksek’ bir benlik vaat ediyordu¹⁵.

13 Nicholson, I. (2007). Baring the Soul: Paul Bindrim, Abraham Maslow and Nude Psychotherapy. *Journal of the History of Behavioral Sciences*, 43, s. 341.

14 Goodson, A. (1991). Therapy, Nudity, & Joy: The Therapeutic Use of Nudity Through the Ages from Ancient Ritual to Modern Psychology. Los Angeles: Elysium.

15 Howard, J. (1970). Please touch: A guided tour of the human potential movement (1st ed.). New York: McGraw-Hill, 95.

Son yıllarda, tarihçiler ve sosyal eleştirmenler çıplaklığı, toplumsal eşitliği, bedenin kabulünü ve doğal bir varoluş biçimini artırmanın yolu olarak teşvik ettiler¹⁶. Aslında, Mankind Project (MKP) ve Body Electric (her ikisi de People Can Change'e çok benziyor) gibi bazı kendi kendine yardım eden, akranlar arası terapi sunan kuruluşlar, eşcinsel erkeklere yardım etmek için hafta sonları yaşantısal şifa programları sunuyor ve bu programlarda, katılımcılar arasındaki beden utancını azaltmak ve sosyal ve cinsiyet kalitesini artırmak için çıplaklık tekniğini kullanıyorlar. Aslında MKP, eşcinsel bireyleri kabullenen bir organizasyondur ve bu kültürel çeşitliliği sebebiyle de kendisiyle gurur duymaktadır. MKP, web sitesinde, her türlü cinsel yönelimi olan erkeği hafta sonu programlarına katılmaya davet etmesiyle iftihar ediyor:

Her türlü cinsel yönelime sahip erkeklerin en gizli gerçeklerini keşfetmeye açık oldukları eğitimler sunuyor ve buna yönelik bir atmosfer yaratıyoruz. Eşcinsel, heteroseksüel ve biseksüel gibi tüm cinsel yönelimlere sahip erkekleri, istenmeyen eşcinsel çekim hissedenler de dahil olmak üzere, başkalarının cinsel kimliğine ve değerlerine saygı duymak ve kendi sözleri ile davranışlarının başkaları üzerindeki etkisinin sorumluluğunu almak, aynı zamanda kendi işlerini tanımladıkları şekilde yapmalarını sağlamak için içtenlikle karşılıyoruz¹⁷.

MKP inzivalarındaki çıplaklık içeren egzersizler, Downing'in bazı davacılarla yaptığı koçluk seanslarında kullandığı uygulamaya kasıtlı olarak çok benzer. Yöntemler aynı olmasa da kullanımlarının amacı beden utancını azaltmak ve erkeklerin vücutları hakkında sahip oldukları olumsuz mesajlara ve algılara meydan okumaktır. Gruba katılan erkekler, MKP inzivasının ikinci gecesinde, birbirlerine karşı güven duygusu kazanmak ve çıplakken birbirlerinin yanında rahat hissetmek için gözleri bağlı bir şekilde inziva merkezinden uzak bir yere kadar birkaç yüz metre boyunca yürüdüler ve ardından kendilerine gözlerindeki

16 Woodall, E. (2002). The American nudist movement: From cooperative to capital, the song remains the same. *Journal of Popular Culture*, 36, 264–268.

17 Mankind Project. (n.d.). What about Gay Men? 9/18/2014 from: <http://mankindproject.org/frequently-asked-questions#gay>

bağları çıkarmaları ve kıyafetlerinin altları da dâhil olmak üzere tüm giysilerini çıkarmaları talimatı verildi. Daha sonra bu erkek-
lere tek sıra olmaları söylendi ve uzaktan gelen davulların ritim-
leri ile şarkı söyleyip bağırان insanların sesleri eşliğinde birlikte
çıplak bir şekilde yürüdüler. Hedeflerine vardıklarında, gruba
dahil olan onlarca erkek tarafından karşılandılar ve kendilerine
büyük bir şenlik ateşinin etrafında tamamen çıplak bir şekilde
dans etmeleri talimatı verildi.

Daha sonra erkeklere ateşin etrafına oturmaları talimatı veri-
lirken, liderler onları tek tek çağırdılar ve tüm grubun önünde
sergiledikleri çalışmalarını ve o ana kadar ortaya koydukları inziva
cesaretleri için kendilerini onurlandırıldılar. Çıplaklık egzersizin-
den sonra gruba karşı bir bağlanma ve uyum yaşadıktan sonra,
ertesi sabah grup lideri elinde tahta bir penis tutarken erkeklere
bir kez daha soyunup bir daire oluşturmaları talimatını verdi ve
cinsellik, bedensel utanç ve erkeklik üzerine bir tartışma başlattı.
Bu etkinlik genellikle “Horoz Konuşması” olarak adlandırılır ve
bedensel utanca sahip erkekleri aydınlatmak ve eşitlik ile kardeş-
lik duygusunu teşvik etmek için düzenlenir. Gey ve biseksüel er-
kekler (aynı zamanda heteroseksüel erkekler) bu ortamda onur-
landırıldılar ve hiçbir utanç ya da iddia olmadan bedenlerini ve
cinselliklerini kabul etmeye teşvik edildiler. MKP, web sitesinde
yer alan bir makaleye göre bu süreci şöyle anlatıyor:

Erkek bedeni pek çok farklı biçimiyle güzel, normal, gülünç ve
doğaldır. Eğitimimizde çıplaklığı, erkek bedeni hakkındaki utanç
duygularını ortaya çıkarmak ve katılımcıların bu duygularla yüz-
leşmesini sağlamak ve kendilerine karşı hissettikleri olumsuz imaja
meydan okumak için kullanırız. Erkek cinselliği hakkında dürüst
ve olumlayıcı bir şekilde konuşmak hâlâ tabu sayılıyor. Bugünün
genç erkekleri, erkek bedeniyle ilgili beklentilerinin neredeyse ta-
mamen pornografiyi izleyerek şekillenebileceği, doğallıktan uzak,
bilinmezliklerle dolu bir kültürde büyüyorlar. Bu, erkek bedeninin
çarpık görüntüsünü derinden ortaya koyar (kadın biçimi ve kadın
cinselliğine dair genellikle zararlı, aşağılayıcı, çarpık ve nesneleş-
tirilmiş bu görüşe yardım edemeyiz ama aynı zamanda bunu fark
edip bununla yüzleşiriz). Geri kalan zamanlarda medyada ya ‘ide-
alize edilmiş’ atlet, asker, çizgi roman kahramanı ya da alay konusu

olmuş aşırı kilolu adamlar görüyoruz. Bunların hiçbiri sağlıklı veya normal örnekler değildir. Derinlemesine kökleşmiş homofobi, kendinden nefret etme ve dışlanma ya da alay edilme korkusu, erkek gelişim dokusunu temelden değiştirdi. Birçok erkek soyunma odasında işkence, kişisel farkındalık ve utanç gibi acı verici anılar yaşar. Yetişkin erkekler olarak, cinsel kabiliyet, cinsel işlev (sertleşme sorunu ya da penis büyütme) veya cinsel yönelimle meşgul olma, kültürümüzde sürekli meta bilgi akışını oluşturur. Mesaj genellikle iyi olmadığımız, yeterince iyi olmadığımız veya toplum için kabul edilemez olduğumuzdur. Amacımız, bir erkeğin kendi bedeniyle ve cinselliğiyle ilişkisini yeniden tasavvur etmesini sağlamak için kendine olan güven duygusunu yaratmaktır. Erkekler, kendileriyle ve eşleriyle ya da partnerleriyle ilişkilerinin derinleşmesine yardımcı olacak bir cinsellik inşa etme fırsatı bulurlar. Dolayısıyla bu uygulama, erkeklerin hayatlarında istedikleri samimi ilişkiyi yaratmalarına yardımcı olur¹⁸.

Daha önce hemcinslerine karşı cinsel çekim hisseden ve şu anda bir kadınla evli olan Alan Downing, savunmasında, koçluk hizmeti sırasında kullandığı çıplaklık tekniğinin kaynağının MKP'deki *Yeni Savaşçı Programında* yaşadığı hafta sonu deneyimleri olduğunu ve bu deneyimlerdeki eşcinsel erkeklerin, heteroseksüel kardeşleriyle eşitlik duygusu kazanmasına yardımcı olan çıplaklık egzersizlerini yapma arzularını açıkladı. Ayrıca bu kavramların, daha derin bir kendini kabullenme duygusu kazanmak ve beden utancını azaltmak için istenmeyen eşcinsel çekim hisseden erkeklere yönelik terapilere dahil edildiğini söyleyen Downing, ifadesine şu sözlerle devam etti:

Gözlemlerime ve diğer liderler de dâhil olmak üzere Yeni Savaşçılar ile yaptığım konuşmalara dayanarak söylemem gerekirse bence asıl amaç, hafta sonları programlarına tüm erkekler arasında eşitlik duygusu yaratmak ve bireylerin hassasiyetini ve açıklığını artırmaktır. Ayrıca bu programları, kendi bedenim ve diğer erkeklerin bedenleri hakkında kendime anlattığım hikâyeleri aydınlatmak için güçlü bir araç olarak görüyorum. Cinsel olmayan ve açık bir şekil-

18 Mankind Project (n.d.). Phearing the Phallus—Sexuality and Nudity on the NWTa. 18 Eylül 2014'te çevrimiçi olarak <http://mankindproject.org/phearing-phallus-sexuality-and-nudity-nwta> linkinden sağlandı.

de yaşanan aynı cinsiyetten çıplak deneyimlere tekrar tekrar maruz kaldığından beri erkek anatomisinin anlaşılması ve cinsiyetsizleştirilmesi çok yakın bir ilişki içerisinde. Bu durum erkeklerle ve kendimle ilgili algılarımın açılmasına, ardından da değişmesine yol açtı. Eskiden egzotik ve dolayısıyla erotik olan şeyler artık çok daha yaygın hale geldi. Bireysel seanslara kendim de çıplak olarak dâhil olmam, seanslara katılan birçok erkeğin diğer erkeklerle karşı ciddi bir imrenme hissettiğini kabul etmelerinden kaynaklanıyordu. Bu genellikle kendileri hakkında hissettikleri derin utançtan ve kendilerini karşılaştırdıkları erkeklerden daha yetersiz oldukları inancından kaynaklanıyordu. Kendilerini sınırlayan bu algıların ötesine geçebilmelerini istedim ancak birçoğu bir sonraki hafta sonunu gerçekleştirecek programı bekleyecek ya da bunu maddi olarak karşılayacak durumda değildi. Böyle durumlarda, çıplaklığın yalnızca kişinin fiziksel bedeni etrafındaki algıları değiştirmenin bir yolu olarak kullanılamayacağını fark etmeye başladım. Ancak bireyin manevi gücüne ilişkin bir algıyı değiştirme amaçlı bir metaforla ve bu gücü korku ve kendi kendini sınırlayan geçmiş hikâyelerin içinden geçerek tezahür ettirme yeteneğiyle aynı derecede etkiliydi¹⁹..

Downing daha sonra, duruşmanın önde gelen davacılarından biri olan Chaim Levin'e uyguladığı koçluk tarzındaki seanslarına çıplaklık tekniğini bilhassa nasıl dâhil ettiğini anlattı:

Uygulama, kendini sınırlayan düşünce kalıpları ve hayatını dolu dolu, özgürce ve utanmadan yaşamaktan alıkoyan şeyleri tanımlayan bir erkeği ele alır. Bireyin kendisini sınırlayan bu düşünceler belirlendikten sonra, katılımcıya bu eski düşünceleri bir kenara bırakma ya da onlara tutunma seçeneği verilir. Şayet katılımcı bu düşüncelerden kurtulmayı seçerse, o düşünce ile ilişkilendireceği bir giyim eşyası belirler ve ardından giyim eşyasını çıkarırken bilinçli olarak bu inancından vazgeçme niyetini belirtir. Belirlenen giyim eşyası çıkarıldıktan sonra, katılımcıya, üzerinde eski düşüncesinin yükü olmadan “var olmanın” nasıl bir şey olduğunu hissetmesi talimatı verilir. Sonuç, açık havadaki oksijenin tenle temasını hissetmek ya da bedende daha az ağırlık/baskı duymak, hatta çıplak veya çoraplı ayaklarda zeminin sert dokusunu hissetmek de olsa üzerin-

19 Downing, A. (n.d.). *My history with therapeutic interventions involving nudity*. Supplemental defense document, *Ferguson ve diğerleri v. JONAH ve diğerleri* 1–2.

de bir parça daha az giysi ile kurulan fiziksel birliktelik, konuyu ikna edici bir şekilde ortaya koyan fiziksel bir ilişki ve metafor yaratır. Bu uygulama birden fazla aşamalı bir süreci kapsar. Her adımdan sonra, danışana yeni farkındalık durumuna alışması için zaman verilir ve daha ileri gitmek isteyip istemediği veya süreci durdurmak isteyip istemediği sorulur. İlerlemek her zaman danışanın sorumluluğundadır ve danışan uygulamayı istediği zaman durdurma seçeneğine sahiptir. Süreç boyunca ve öncesinde bu onlara hatırlatılır. Her türlü uygulamada olduğu gibi, burada da ilerlemeye karşı gösterilen direnç kabul edilir, üzerine düşünülür ve tartışılır. Ancak danışan uygulamaya devam etmemeyi seçerse, geldikleri yerin başarısını kolaylaştırıcı olarak kabul etmeye çalışıp uygulamaya başka bir gün devam etme olasılığına ya da istedikleri kadar uzağa gitmelerinin mümkün olduğuna dair açık kapı bırakırım. Danışanın süreci ne kadar ileri götürdüğü veya verdiği herhangi bir karar konusunda herhangi bir utanç yaşamaması çok önemlidir. Bütünüyle çıplaklık içeren veya içermeyen son aşamaya ulaştıktan sonra, yeni benlik duygusuna alışması ve kendisi hakkında, yakın zamanda ortaya çıkan olumsuz, kendi kendini sınırlayan düşünce kalıplarının yerini alacak olumlu mesajlar bulması için danışana zaman verilir. Çoğu durumda, ihtiyacına uygun olarak vücudunu görsel veya dokunsal olarak keşfetme fırsatı da verilir. Sürecin bu ikinci aşaması tamamlandığında, danışana, önceden çıkardığı giysilerini her seferinde tek parça olacak şekilde yeniden giymesi ve giydiği her parçayı kendisi hakkında yeni ve olumlu bir mesajla ilişkilendirmesi talimatı verilir. Danışana aynı zamanda, bir sonraki hafta veya daha uzun bir süre boyunca her giyinme sırasında bu ritüeli tekrar etmesi görevi verilir. Bildiğim kadarıyla, sosyalleşmeden önce üç davacı da dâhil olmak üzere, bu süreci deneyimleyen danışanlar, bu uygulamayı aydınlatıcı, güçlendirici ve utanç duygusundan kurtarıcı buldular. Bu güç zaten onların içindeydi ve bu uygulama sayesinde güçlerini keşfetmeleri sağlandı²⁰.

Mahkeme beyannamelerinde ve duruşmada verilen ifadelerde, avukatlar ve davacılar bu uygulamaları aşağılayıcı, hakaret dolu ve istismarcı olarak tanımladılar. Ayrıca Downing'in seanslar sırasında cinsel organlarına dokunmaları talimatını verdiğini ve bu sebeple danışanların kendilerini incinmiş hissettiklerini iddia

20 a.g.e., 3-4.

ettiler. Bu iddiaları kanıtlamak için hiçbir fiziksel delil sunulmamış olmasına rağmen, yargıç ifadenin kayıtlarda kalmasına izin verdi. Ayrıntılar duruşmada ve medyada sansasyonel bir hale getirildi ve jüri üyelerinin kafasında Downing ve JONAH'a karşı silinmez bir suçluluk işareti oluşturması sağlandı.

Tüm bu tartışmalara rağmen, hemcinslerine karşı istenmeyen çekim hissedenden bazı bireyler için çıplaklığın nasıl hissettirdiğini anlamak önemlidir. Kendisi de istenmeyen eşcinsel çekim hissedenden bir erkek olan yazar Tim Timmerman, istenmeyen cinsel çekim hissedenden bir erkek olmanın ne anlama geldiğini ve cinsellik içermeyen, güvenli ve iyileştirici bir atmosferde diğer erkeklerle çıplak olmanın kendisine ne kadar büyük fayda sağladığını kitabı *A Bigger World Yet: Faith, Brotherhood, & Same Sex Needs*'te şöyle anlatıyor:

“Başka bir erkeğin yanında çıplak soyunmak bu sorunu nasıl çözer? Bu sadece cinsel arzuları daha da tetiklemeye yaramaz mı?” diye merak edebilirsiniz. Bu kararı, heteroseksüel bir erkeğin şehvet sorunlarını, onu birçok çıplak kadına maruz bırakarak çözmeye çalışmakla eş tutmuyorum, bu çok saçma bir fikir olurdu. Çözüm, meselenin bariz bir şekilde fiziksel boyutunda gizli. Erkekler erkektir, kadınlar kadındır ve ikisi arasında biyolojik farklılıklar vardır. Kendilerini erkek olarak görmekte güçlük çeken erkeklerin, çoğu zaman en temel bağlamlarda kendilerini kardeşliğin bir parçası olarak nasıl tanımlayacaklarını öğrenmeleri gerekir: Hemcinsleri olan arkadaşları gibi aynı ve eşit bir şekilde. Erkeklerle şifa bulan bu çıplaklık tekniği, erotik olmaktan uzaktır ve her zaman kardeşçe bir boyuttadır, cinsel imalar içermemektedir. Bu, erkek topluluğunun kendisinden çok yabancılaştığını hissettiği ‘adamlardan biri’ olmayı kapsar. Hemcinslerini cinselleştirmeye karşı mücadele veren erkekler, kadınlardan ziyade erkeklerin “öteki” olduğuna dair yanlış bir algıya sahiptir. Bu yüzden de cinsellik içermeyen bir bağlamda çıplak olduklarında, aynı donanıma sahip oldukları ve daha geniş bir erkek topluluğunun parçası oldukları gerçeğiyle karşı karşıya kalırlar. Doğru bağlamda kurulan bu dostluk, meydana gelebilecek her türlü cinselleştirmeyi zayıflatır ve reddeder. Bunun tersini düşünüp korktuğumuzda, iyileşme sağlayacak şeylerin önüne geçiyor ve meseleyi daha sorunlu ve karmaşık hale getirerek daha fazla

“öteki”leştiriyoruz. Vücutlarının temelde diğer erkekler gibi olduğu gerçeğiyle yüzleşirken, bu yalanın gücü de ellerinden alınmış olur²¹.

Timmerman için, diğer erkeklerin önünde güvenli ve cinselleştirilmemiş bir şekilde çıplak olmanın temelinin, aidiyet ve kardeşlik duygusu hissetmek için diğer erkeklerin önünde eşitlik ve aidiyet duygusu kazanmak olduğunu belirtmek önemlidir.

Psikoterapideki en iyi uygulama olarak çıplaklık tekniğini hoş görmediğimi ya da desteklemediğimi tekrar belirtmek zorunda olsam da JONAH’ın kovuşturmasında uygulanan çifte standardı da göz önüne alarak, Timmerman’ın ve bu uygulamaların kendi iyileşme ve büyümelerine yardımcı olduğunu söyleyen diğerlerinin meşru deneyimlerine saygı duymanın önemli olduğunu düşünüyorum:

Çıplaklık tekniği, eğer erkekler eşcinsel yaşamlarında daha rahat olmak istiyorlarsa kabul edilebilir ve yararlıdır, ancak istenmeyen eşcinsel çekimleri ya da cinsel kimlik çatışmaları olan danışanlara yardım etme girişimlerinde uygulanmak isteniyorsa zararlı ve yasa dışıdır.

Yüzyılın Duruşması: David - Goliath Davası

Şu ana kadar okuduklarınızdan JONAH’ın suçlu bulunduğunu tahmin etmiş olabilirsiniz. Kanımca, bardağı taşıran son damla ve nihayetinde jürinin davacıların yanında yer almasına neden olan şey, SPLC’nin Alan Downing’in koçluğundaki çıplaklık kullanımını medyada sansasyonel hale getirme ve jüriyi bunun istismar ve taciz edici olduğuna ikna etme becerisiydi. Davada herhangi bir özel tedavi tekniği yargılanmamasına ya da suçlu bulunmamasına rağmen, SPLC’nin propagandası ve bilimi kötü amaçlı kullanması, kâr amacı gütmeyen bu küçük kuruluşu kendini etkili bir şekilde savunmaktan alıkoymuştu. Bununla ilgili olarak, duruşmayı takip eden birkaç gün sonra *The Christian Post*’ta şunları kaleme aldım:

21 Timmerman, T. (2012). *A Bigger World Yet; Faith, Brotherhood, and Same-Sex Needs*. Newberg, OR: Bird Dog Press, 198–200.

Duruşma başlamadan önce bile, aşırı sol medya SPLC'nin yalanlarını yaymaya ve Downing ile bu danışanlardan bazıları arasındaki oturumlarda gerçekte ne olduğuna dair kanıtları aktif olarak çarpıtmaya başladı. Bu çarpıtmaları yapanların en başında, son zamanlarda, web sitesindeki renkli grafikler ve tabloid tarzı başlıklarından kolayca etkilenen ve yazılara iki dakikadan fazla dikkat veremeyen Y kuşağının beynini yıkamak isteyen Mic.com'un blog yazarı Scott Bixby var. Mic.com, aşırı sol milyonerler tarafından yoğun bir şekilde finanse edilen serbest liberal bir web sitesi olarak biliniyor. Örneğin Bixby, vakayı yazarken olayı yalnızca SPLC'nin tarafından yorumladı ve koçluk egzersizlerinin, önemli sayılan tartışmalı ayrıntılarını kendi tarafına çevirerek, Downing'in beden utancını iyileştirmek için uyguladığı yöntemi eleştirdi. Duruşmanın başlamasından sonra kaleme aldığı bir yazıda Bixby, SPLC'nin bakış açısını kullandı ve Downing'i, danışanlarının "üstü çıplak fotoğraflarını toplayan" bir sapık olarak tasvir etti. Gerçekte Downing, New York'ta yarı çıplak fotoğraflarını çeken danışanı Benjamin Unger'in, bu fotoğrafları açığa vurmakta bir beis görmediğini kanıtlamak için dava açıldıktan sonra Unger'in Facebook sayfasındaki fotoğrafları yakaladı ve Vicdan Özgürlüğü Savunma Fonu'ndaki avukatlarına gönderdi. Gerçekten, Unger'in bu fotoğrafları halka açık bir şekilde teşhir etmesi Downing'in uyguladığı çıplaklık uygulamasından çok daha yıpratıcı ve teşhir edici bir olaydı²².

Medyanın önyargısı, aşılması gereken büyük bir engel olsa da mahkeme sistemi içindeki liberal önyargı daha da büyük bir engeldi. Duruşmanın başlamasından sadece aylar önce, SPLC, JONAH'ın tüm uzman tanıklarının, bireylerin eşcinsel olarak doğduğu ve değiştirilemeyeceği sorununu çözdüğü ve bu nedenle, tüm sözde uzmanların, gerçeği reddeden "geri kafalı insanlara" benzediği gerekçesiyle görevden alınmaları için yargıca dilekçe verdi. Savunmalarına ezici bir darbe indiren yargıç, JONAH'ın uzman tanıklarının biri hariç, altıda beşini görevden aldı, bu uzmanların içinde belki sizin terapistiniz de vardır. SPLC, görevden alınan uzmanların, "profesyonel ruh sağlığı kuruluşlarının

22 Doyle, C. (6/10/2015). Trial of the Century: Media has already pronounced judgment against JONAH for helping gays go straight. Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/trial-of-the-century-media-has-already-pronounced-judgment-against-jonah-for-helping-gaysgo-straight-140202/> linkinden sağlanmıştır.

genel görüşünün dışında olan ve bilimsel açıdan çürütölmüş bir tanıklık yaptıklarını ve en önemlisi de eşcinselliğı bir ruhsal hastalık olarak gördüklerini” iddia etti^{23, 24}. Öte yandan, SPLC’nin tüm uzman tanıklarını korumalarına izin verildi ve bu uzmanlardan hiçbirisi hemcinslerine karşı istenmeyen bir cinsel çekim hisseden danışanlar için bir terapi uygulamamıştı. Aslında bu tanıkların tümü, bir danışan eşcinselliğı istese de istemese de söz konusu danışmanın kullanması gereken tek yöntemin, istenmeyen eşcinsel duyguları çözme çabalarından daha etkili olduğunu gösteren ikna edici bilimsel bir kanıt olmamasına rağmen, eşcinsel olumlama terapisi olduğuna inanıyorlardı. Aslında, duruşma ilerledikçe, davacı taraftaki bilirkişi ifadeleri, SPLC tarafından ileri sürölen argümanlarla gerçekten çelişiyordu:

Çapraz sorgulama sırasında, davacıların uzman tanıklarından, tanınmış bir psikiyatrist olan ve New York Üniversitesi Tıp Fakölteşi Başkan Yardımcısı Dr. Carol Bernstein, cinsel yönelimin akışkan olduğunu ve değışebileceğini kabul etti. Cinsel yönelim değışikliği terapisinin etkinliğı konusunda herhangi bir araştırma yapmadığını veya bu tür çabalardan zarar gören herhangi bir araştırmaya aşına olmadığını belirtti. Buna ek olarak, kendisine JONAH’ın uygulamasında kullandığı bir danışmanlık türü olan psikodrama sorulduğunda, Dr. Bernstein bunun saygın bir danışmanlık yöntemi olmadığını söyledi. Ancak kendisinin de eğitim aldığı Columbia Üniversitesi, lisans öğrencilerine bu yöntemle ilgili bir ders sunuyor, fakat Dr. Bernstein bunun farkında değildi.

Duruşma üçüncü haftaya yaklaşırken, savunma sanki ivme kazanıyor ve galip gelecek gibi görünüyordu. Journey Into Manhood ve hemcinslere karşı istenmeyen cinsel çekimler için verilen diğör danışmanlık kuruluşlarından da olmak üzere birkaç şahit, kâr amacı gütmeyen Yahudi kuruluşlar tarafından sunulan benzer hizmetlerin kendilerine nasıl destek olduğuna dair JONAH lehine tanıklık ettiler. Üstelik davacıların duruşma sırasında ver-

---

23 a.g.e.

24 Burada şunu belirtmeliyim ki, ben eşcinselliğı hiçbir zaman alenen bir ruhsal hastalık olarak adlandırmadım veya etiketlemedim.

dikleri ifade, güvenilirlikleri konusunda hatırı sayılır bir şüphe uyandırdı.

JONAH'ın sunduğu danışmanlıktan zarar gördüğünü iddia eden danışanlardan Benjamin Unger, ifadesinde bakir olduğunu söyledi, ancak çapraz sorgulama sırasında, JONAH'a kaydolurken sunduğu belgelerde on altı yaşından beri oral ve anal seks yaptığını belirttiği ortaya çıktı. Unger'in bu çelişkili duruma verdiği cevap ise, gerçekten anal seks yaptığı ancak boşalmadığı yönündeydi.

Davacılar arasında kendini gösteren diğer çelişkili ifadeler, haklılıkları, dürüstlükleri ve akli dengeleri açısından önemli şüphelere neden oldu:

JONAH'ın eski danışanlarından Chaim Levin, aldığı danışmanlıktan rahatsız olduğunu, ancak danışmanlık sırasında aldığı yardımdan yazılarında pek çok kez coşkuyla bahsettiğini, hatta öyle ki JONAH'ın kamuoyu sözcüsü olmak istediğini söyledi. Levin bu ifadesini resmi olarak da beyan etti ve duruşma, zaman zaman kadınlardan ve danışmanlık aldığı sırada çıkmakta olduğu kızıdan etkilendiğini itiraf etti. Daha garip olan şey ise, Levin'in annesinin, neden yardımcı yönetmen Arthur Goldberg ve yaşam koçu Alan Downing'i oğlunu taciz etmekle suçladığının sorgulanmasıydı. SPLC bile Levin'in garip ifadesini ciddiye almadı. Bir başka danışanın annesi Jo Bruck, bilgilendirme amaçlı bir rıza belgesi imzaladığı ve içlerinde JONAH'ın hizmetlerinin tartışmalı yapısından bahsederek programın başarı garantisi olmadığını ifade eden bir paragraf da olmak üzere buna benzer birkaç paragrafa paraf attığı dikkatine sunulduğunda, JONAH'ın, oğlunun eşcinsellikten, heteroseksüelliğe geçeceğine dair hiçbir garanti vermediğini itiraf etmek zorunda kaldı²⁵.

---

25 Doyle, J. (6/17/18). JONAH Trial Expert Witness for SPLC concedes sexual orientation is fluid and can change. Çevrimiçi olarak <http://www.christianpost.com/news/jonah-trial-expert-witness-for-splcconcedes-sexual-orientation-is-fluid-and-can-change-140490/> linkinden sağlanmıştır.

Masumiyeti Kanıtlanana Kadar Suçlu Olmak

Yargıç Peter Bariso'nun JONAH'ın savunmasına getirdiği ağır kısıtlamalar nedeniyle, kuruluşun duruşmadan önce esasen suçlu olduğu açıklandı. Yargıç Bariso'nun, JONAH'ın ruhani uygulamalarına saygı göstermemesi nedeniyle jürinin JONAH'ın suçsuz olduğu yönünde bir karar vermesi neredeyse imkânsızdı. Yargıç, ifade verilmeden önce, verildiği sırada ve verildikten sonraki neredeyse tüm süreçlerde, JONAH'ın din özgürlüğünü baltaladı. Eşcinselliğin günah olduğuna inanan potansiyel jüri üyeleri elendi ve dava dosyasının kapanışı sırasında savunma avukatı Charles Limandri'nin, JONAH'ın Anayasa'nın İlk Değişikliğinde yer alan dini ifade özgürlüğü hakkını savunmasına izin verilmedi. Ve Yargıç Bariso, JONAH'ın dini danışmanlık programlarının gerçek yansıması olan inanç ve bilim sentezinin ele alınmasına engel olarak, JONAH'ın kendisini savunmasına etkili bir şekilde mâni olmuş oldu.

Daha da rahatsız edici olan, yargıcın, müzakerelerinde jüriye verdiği mutlak denetimdi. Sunulan delil ve ifadeleri tüm yönleriyle kontrol ettikten sonra jüri üyelerine, davanın, reddettiği veya inandırıcı bulmadığı diğer yönlerini dikkate almamaları talimatını verirken yalnızca belli başlı "vakaları" dikkate almalarına izin verdi. Yargıcın müzakere talimatları doğrultusunda jüriye şu noktaları göz önünde bulundurması talimatı verildi: 1) JONAH, danışmanlık programının "satışı, reklamı veya sonraki performansı ile ilgili yanlış beyanlar"da bulundu mu? 2) JONAH, "programının satışı, reklamı veya sonraki performansı bağlamında ölçsüz ticari uygulamalar" gerçekleştirdi mi?

JONAH savunmasında yanlış beyanlarda ve ölçsüz ticari uygulamalarda bulunmadığını ileri sürdü ve eşcinselliği ruhsal bir bozukluk olarak değil, dini açıdan bir sorun olarak nitelendirdiğini iddia etti. Ayrıca, danışmanlık başlamadan önce danışan konumundaki davacılara, hizmetlerinin tartışmalı yapısını özetleyen ve eşcinselliğin üstesinden gelinmesi konusunda başarılı olacaklarına dair hiçbir garanti verilmediğini belirten, ayrıntılı ve bilgilendirici bir rıza belgesi sunulduğunu savundu. JONAH'ın hizmetlerini yanlış sunup sunmadığına dair argümanın temeli,

Yargıç Bariso'nun "eşcinselliği normal değil; ruhsal bozukluk, hastalık, rahatsızlık veya eşdeğeri olarak tanımlamanın yanlış bir beyan olduğu" şeklindeki ön saptamasıydı. Bariso, müzakereden önce jüriye özellikle şu talimatı verdi: "Davacıların, davalılardan herhangi birinin eşcinselliğini bir ruh hastalığı, hastalık, rahatsızlık olarak gördüğünü ya da JONAH Programı'nın davacılara reklam yaparken, satarken veya sağlarken buna benzer bir şey söylediğini tespit ederseniz, o zaman davalıların Tüketici Dolandırıcılık Yasası'nı ihlal ettiği kararına varmalısınız."

Yargıç tarafından yapılan bu tespit, teraziye JONAH aleyhine çeviren faktördü ve bu kararın sonuçlarını tartışmak gerekli.

Birincisi, Yargıç Bariso bir ruh sağlığı uzmanı olmadığı gibi, hemcinslere karşı hissedilen cinsel çekim, bunların akışkanlığı ve/veya danışmanlık yoluyla değişebilme yeteneği hakkında hakemli bilimsel literatürün kapsamlı bir incelemesini de yapmadı. Bunun yerine Bariso, kendini ruh sağlığı politikası yoluyla eşcinsel aktivistlerin siyasi hedeflerini ilerletmeye adanmış LGBT çalışma kollarını ve komitelerini kapsayan Amerikan Psikoloji Derneği gibi ruh sağlığına dair lisanssız ve bağlayıcı olmayan ticari kuruluşlardan beslenen ana akımın sözde görüşlerinden medet umdu. Hal böyle olunca, Bariso bu ticari kuruluşların görüşlerini peşin hükümlü bir şekilde doğru olarak açıklamakta kararlı davrandı. Bunun yerine, SOCE terapisinin etkinliğini tanıyan ve danışanın hemcins istenmeyen cinsel çekime olan tepkisini kendi kendine belirleme hakkını destekleyen diğer birçok profesyonel ruh ve beden sağlığı loncasını dikkate almış olmalıydı.

Bu karar aynı zamanda Bariso'nun, JONAH'ın uygulamalarını savunmak için seçtiği altı uzman tanıktan, beşini diskalifiye etmesinin de yolunu açtı, çünkü Bariso'ya göre bu uzmanlar eşcinselliğin ruhsal bir bozukluk olduğunu baz alarak çalışıyorlardı. Bu arada, SPLC, hiçbirinin daha önce bir uygulama yapmadığı ve JONAH'ın yürüttüğü danışmanlık türü hakkında çok az bilgileri olduğu gerçeğinin duruşma sırasında ispat edilmesine rağmen, üç uzmanın da davaya devam etmesini sağladı. Buna ek olarak yargıcın, JONAH'ın uygulamalarını ruh sağlığı perspektifinden savunmasını kısıtlaması sebebiyle, danışanların eşcinsel çekimin

üstesinden gelmeleri için yürütülen danışmanlık sürecinde, görece başarılı olma şansları konusunda sunulan istatistiklerin geçerliliği de ciddi şekilde sınırlandırılmıştı.

Örneğin JONAH, davacıların başarı şansını tahmin etmek için bilimsel literatürde belgelenen bazı hakemli çalışmalara güvenmiştir (örneğin, Spitzer, 2003). Ancak bu sonuçlar, dini temelli müdahalelerden değil, öncelikle psikolojik ve ruh sağlığı danışmanlığından gelmektedir. JONAH'ın sevk edilen danışmanlarından bazıları, lisanslı ruh sağlığı uzmanlarıyken diğerleri lisanssız yaşam koçları olduğu için, bu istatistiklere atıfta bulunmak uygun olurdu. Ancak yargıcın duruşma öncesinde verdiği karar nedeniyle, JONAH'ın yalnızca, danışanlarını bilgilendirmek için dini temelli müdahalelerden başarılı sonuçları aktaran yayımlanmış birkaç çalışmaya (örneğin Jones ve Yarhouse, 2007) güvenirlerse suçsuz bulunacaktı.

JONAH'ın, danışanlarını bu istatistikler hakkında bilgilendirmek için üstlendiği sorumluluğu anlayışla karşılamakla beraber, hâkimin, sırf İncil ya da Tevrat'tan ilham almadığı için danışanların cinsel çekimlerinin üstesinden gelmelerine yardımcı olma da etkili olduğu görülen ruh sağlığı teknikleri ve uygulamalarını diskalifiye etmesinin haksızlık olduğu kanaatindeyim. Aslında, bu aynı zamanda, ruhsal bozuklukların yalnızca ruh sağlığı danışmanlığı ile tedavi edilmesi gerekirken, manevi bozuklukların ise yalnızca dini müdahalelerle tedavi edilmemesi gerektiği görüşünde olan Yargıç Bariso'nun kendi doğasını yansıtan önyargılı tavrını ve cehaletini de ortaya koymaktadır.

Bu önermeye dayanarak, Yargıç Bariso, Tanrı'nın kendisini hem bizzat kendi sözleriyle ortaya koyduğu özel vahiyleriyle hem de eserleri aracılığıyla ortaya koyduğu genel vahiylerle hakikati tespit etmeye yönelik olan temel bir Yahudi-Hristiyan ilkesini balta lamıştır. Hal böyle olunca da Yahudi-Hristiyan kökenli insanlar, Tevrat veya İncil gibi kutsal belgelerde açıklanıp açıklanmadığı ya da bilim ve psikoloji ilkelerinde gösterilip gösterilmediği fark etmeksizin tüm gerçeklerin Tanrı'dan ilham aldığını kabul eder ve bu nedenle bu sentez, inançlarına ve uygulamalarına rehberlik eder. Aslında Arthur Goldberg, *Light in the Closet: Torah,*

Homosexuality, and the Power to Change^{26,27} adlı kitabında bu sentezden bahseder. Küçük ve kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olan JONAH davayı kaybettikten sonra, en çok da davayı yeniden açmak için harcaması gereken milyonlarca dolar nedeniyle ve asıl savunma ekibi olan ve JONAH'ı karşılıksız olarak temsil eden Chuck Limandri ve Vicdan Özgürlüğü Savunma Fonu'nun davayı ikinci kez savunmaya gücünün yetmemesi sebebiyle temyize gidemedi. Taraflar arasında varılan ve açıklanmayan bir anlaşmaya göre yargıç, JONAH'a tüm varlıklarını kapatmasını, bu varlıkları tasfiye etmesini ve faaliyetlerini kalıcı olarak durdurması talimatını verdi.

Çatışmayı Kaybettik, Savaşı Değil

JONAH'ın uğradığı hezimete ve davanın yarattığı, süregelen olumsuz imaj ve propagandaya rağmen, SPLC'ye ve diğer eşcinsel aktivist organizasyonlarına karşı savaş son yıllarda şiddetini arttırmaya devam ediyor. JONAH, 2015 yazında suçlu bulunduğundan kısa bir süre sonra, SPLC, İnsan Hakları Kampanyası (HRC) ve Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi (NCLR), JONAH davasını emsal olarak göstererek, şimdiki ismi *Brothers on a Road Less Traveled* olan *People Can Change*'ye karşı Federal Ticaret Komisyonu'na (FTC) şikâyetle bulundu ve Virginia merkezli kar amacı gütmeyen bu kuruluşu tüketici dolandırıcılığı yapmakla, yani genellikle "dönüşüm terapisi" olarak adlandırılan ve bireylerin cinsel yönelimini ya da cinsel kimliğini değiştirmeyi amaçlayan hizmetler sunmakla, bu amaçla pazarlama kampanyası yürütmekle ve satış yapmakla suçladı. Bu şikâyet, SPLC, HRC ve NCLR'nin eyalet ve federal düzeyde lisanslı psikoterapiyi yasaklayan yasalar çıkararak cinsel kimlik çatışmaları yaşayan bireylerin ve ailelerinin terapi haklarını kısıtlama çabalarının bir parçasıydı.

26 Doyle, J. (7/6/2015). Judicial liberal bias forces jury to convict JONAH with deep ramifications. (6 Temmuz 2015). Çevrimiçi olarak <https://onenewsnow.com/perspectives/michael-brown/2018/04/20/will-california-go-from-banning-religious-books-to-burning-them> linkinden sağlanmıştır.

27 JONAH ve savunmasının haksız bir sonuç olarak dikkate aldığı davanın teknik yönleri hakkında daha fazla bilgi edinmek için Ek A'ya bakınız.

SPLC, HRC ve NCLR, FTC'ye bulundukları şikâyetin dayanağı olarak *People Can Change* hakkında şunları öne sürdü:

... bir bireyin cinsel yönelimini veya kimliğini değiştirdiklerini iddia eden hizmetler sunar, bu yönde pazarlama ve satış gerçekleştirirler ve bu faaliyet de genellikle “dönüşüm terapisi” olarak adlandırılır. Uygulama, lezbiyen, gey, biseksüel veya trans olmanın gelişimsel bir eksiklik, travma ve/veya karşılanmamış duygusal ihtiyaçların neden olduğu ruhsal bir hastalık veya bozukluk olduğu şeklindeki yanlış önermeye dayanmaktadır. PCC de dâhil olmak üzere dönüşüm terapisinin savunucuları, altta yatan sorunları ele almanın bozukluğu iyileştireceğini ve kişinin artık LGBT olmamasına neden olacağını iddia ediyor²⁸.

FTC'ye yönelik bu şikâyetteki en bariz hata, PCC'nin tedavi önerdiği suçlamasıdır. Journey Into Manhood'ın ve diğer programların sunduğu hizmetin, lisanslı danışmanlardan alınan profesyonel psikoterapi değil, akranlar arası bir koçluk olduğunu görmek için kuruluşun web sitesini ziyaret etmek yeterlidir. Bu nedenle, sunulan hizmetlerden herhangi birini “dönüşüm terapisi” olarak adlandırmak, bu kuruluşların yaptıkları işin doğasını büyük ölçüde çarpıtmaktır. Ancak bu tarz çarpıtmalar SPLC ve benzerleri arasında o kadar yaygındır ki, onlar için kabul edilebilir hale gelmiştir. Sonuçta, istenmeyen eşcinsel çekim veya cinsel kimlik çatışmaları yaşayan insanlara yardım etme girişimleri onların gözünde kötüdür ve bu nedenle de iyi niyetle söylenen yalanlar mubahtır.

Korkunç yalanları, iftiraları ve önemli ihmalleri nedeniyle, benim kurmuş olduğum ve lisanslı psikoterapistler, doktorlar, kamu politikası kuruluşları ile danışmanlardan oluşan bir koalisyon olan Ulusal Terapi Eşitliği Çalışma Kolu, SPLC, HRC ve NCLR aleyhine Federal Ticaret Komisyonu'na kapsamlı bir rapor sundu ve karşı şikâyetinde bulundu. “Yalanlar, Aldatma ve Dolandırıcılık:

28 Southern Poverty Law Center, Human Rights Campaign, and National Center for Lesbian Rights (2/24/2016). “Complaint For Action to Stop False, Deceptive, Advertising and Other Business Practices.” Complaint to the Federal Trade Commission. Çevrimiçi olarak <https://www.splcenter.org/sites/default/files/ftcconversiontherapycomplaint-final.pdf> linkinden sağlanmıştır.

Güney Yoksulluk Yasası Merkezi, İnsan Hakları Kampanyası ve Cinsel Kimlik Çatışması Olan Bireyler İçin Psikoterapiyi Yasaklamak İçin Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi Nefret Kampanyası” başlığı altındaki şikâyet, istenmeyen eşcinsel çekime yönelik terapi ve koçluğun zararlı ve etkisiz olduğu iddialarına karşı bilimsel kanıt sağlarken, aynı zamanda üç kuruluş tarafından desteklenen asılsız iddiaları ve sahtekar ifadeleri belgeliyor. Raporun sonuçları arasında SPLC, HRC ve NCLR tarafından gerçekleştirilen aşağıdaki hileli eylemler de bulunmaktadır:

...FTC’nin kötü niyetli olarak gördüğü türden, tüketiciler ve kamuoyu için göz boyayıcı olan aldatıcı ve hileli pazarlama uygulamalarına aktif olarak ve bilinçli bir şekilde dâhil olmak.

... FTC’nin adil olmayan uygulamalar tanımına uygun olarak, “tüketicilerin kendileri tarafından makul bir şekilde önlenemeyen ve tüketicilere ya da rekabete yönelik telafi edici faydalardan daha önemli olmayan, tüketicilere ciddi ölçüde zarar vermesi veya buna neden olması muhtemeldir” ifadesi kullanarak tüketicileri küçük düşürmek.

... yasama eylemini ikna etme çabasında yasa yapıcı organların önünde doğrulanmamış ve hileli ifadeler veren eyalet, federal ve uluslararası düzeydeki tanıkların psikoterapinin yasaklanması amacıyla desteklenmesi. Bu tanıkların yalan söylediği ve çeşitli aldatıcı uygulamalara giriştiği birden fazla örnekle artık kanıtlanmıştır.

... tanıtım kampanyaları aracılığıyla, aldatıcı ve hileli uygulamalar kullanarak, psikoterapiyi yasaklamak amacıyla aktif olarak büyük meblağlarda para toplamak. Bu uygulamalar kamuoyunu yanıltmaktadır ve bu raporun da belgellediği gibi, bu üç kuruluşun ifadelerinin cinsel kimlik çatışmaları yaşayan danışanlara yardım etmek için psikoterapi hakkındaki araştırmaları ve gerçekleri nasıl çarpıttığının farkında olmaması pek mümkün değildir. Bu nedenle bu kuruluşlar, bu tür faaliyetlerden kar elde etme çabaları yüzünden tüketicileri bilinçli olarak yanıltmaktadırlar.

... cinsel kimlik çatışmaları yaşayan danışanlara yönelik psikoterapiyi tanıtım kampanyaları aracılığıyla yasaklama çabalarını

teşvik etmek için araştırmayı, Amerikan Psikoloji Derneği Çalışma Kolu'nun 2009 tarihli Cinsel Oryantasyon İçin Uygun Terapötik Tepkiler hakkındaki raporu ve diğer araştırmalarla ilgili yanıltıcı ifadeler dahil olmak üzere aktif ve bilinçli olarak çarpıtmak (örneğin Ryan ve arkadaşları, 2009).

... bu yanıltıcı ifadeleri, cinsel kimlik çatışmaları yaşayan çocuklar için psikoterapinin zararlı ve etkisiz olduğuna dair yanlış ve yanıltıcı iddialarda bulunmak amacıyla kullanmak.

... 2008 yılı Konumlandırma Bildirisi'nde Amerikan Psikoloji Derneği gibi kuruluşlar tarafından kabul görmeyen ve 2014 yılında da *APA Cinsellik ve Psikoloji El Kitabı* aracılığıyla reddedilen bir kavram olan "Eşcinsel Olarak Doğmak" aldatmacasını teşvik etmek için kendi tanıtım kampanyalarında bilimsel araştırmayı aktif bir şekilde çarpıtmak. Kendi siyasi gündemlerini canlı tutmak için bu yalanı sürdürmeye devam ettiler ve bu şekilde davranarak iyi niyetli tüketicilerden ve halktan meblağı açıklanmayan paralar topladılar.

... cinsel kimlik çatışmaları yaşayanlara yardım ve destek sağlayan lisanslı psikoterapistlere ve dini vaizliklere karalama ve iftira niteliğinde saldırılar düzenlemek.

... yakın zamana kadar SPLC'nin web sitesinde yaklaşık yüz terapist ve vaizin kimliğini açığa vuran etkileşimli bir "Nefret Haritası" bulunuyordu. 2013'te Aile Araştırma Konseyi'ne girmek ve muhafazakarları öldürmeye teşebbüs etmek için SPLC'nin "Nefret Haritası"ndan esinlenen silahlı bir saldırgan olan Floyd Corkins'in işlediği suçtan sonra SPLC bu haritayı kısa süre önce web sitesinden kaldırdı.

... SPLC ayrıca, hükümet düzenlemelerini ihlal ederken ve kendisini, siyasi faaliyetlerde bariz bir angajman sayılan ve İç Gelir Servisi'nin (IRS) 501 © (3) statüsünün açık bir ihlali olan sorumluluk davalarından koruduğunu iddia ettiği taktikleri kullanırken, eğitici gibi davrandığı için 2017'de Amerikan Göçmenlik Reform Federasyonu (FAIR) tarafından "fikir temelli karalamalar ve imalar" kullanma uygulamalarına girdiği sebebiyle IRS'ye ihbar edildi.

Ulusal Terapi Eşitliği Çalışma Kolu, bu üç kuruluşu, yukarıda geçen taktikleri milyonlarca tüketiciye ve halka, yüzlerce lisanslı ruh sağlığı uzmanına ve hâlihazırda ya da potansiyel olarak cinsel kimlik çatışmaları yaşayan binlerce danışana karşı yasaya aykırı olarak zarar vermek amacıyla kullanmakla suçladı.

Yürüttükleri nefret kampanyaları, şimdiden on dört eyalet ile kırkbeş şehir ve yargı bölgesinde tedavinin yasaklanmasına sebep oldu. Bu nedenle rapor, FTC'den bu hileli ve aldatıcı uygulamaları gözden geçirmesini ve terapistleri, danışanları, tüketicileri ve halkı daha fazla zarar görmekten korumak için bu üç kuruluşu, faaliyetlerini derhal durdurmaları ve basın bültenleri ile web sitelerinde geçen yanlış ifadeleri kaldırmaları talebinde bulunmuş, bunların dışında daha fazla zararın önlenebilmesi için bugüne kadar yasaya geçirilen mevzuatın geri çekilmesi için ABD çapındaki yasa koyucularla aktif olarak çalışmalarını istemiştir²⁹. FTC, bugüne kadar her iki şikâyet için de herhangi bir hükümde bulunmadı.

Savaş Kızıışıyor

Eşcinsel aktivistler, eyalet ve federal düzeyde ilk kez yasa teklifinde bulunduklarında, ele aldıkları konular çok spesifikti. Savunmasız LGBT gençlerin cinsel yönelimlerini ve cinsel kimliklerini değiştirmek amacıyla zorlayıcı, tehlikeli ve etkisiz uygulamalara maruz kalmalarını önlemek için “dönüşüm terapisini” yasaklayan yasalara ihtiyaç vardır. Bunu başarmak için, eşcinsel aktivistler gerçek bilimsel araştırmaların raporlarını çarpıtıyor, ifade verdikleri siyasi organların önünde yalan söylüyor ve sahtekârlık yapıyorlar. Bunların dışında ana akım medyanın, meslektaşlarının ve istenmeyen cinsel kimlik çatışmaları için yardım aramala-

29 National Task Force for Therapy Equality. (5/2/2017). “In Their Own Words — Lies, Deception, and Fraud: The Southern Poverty Law Center, Human Rights Campaign, and National Center for Lesbian Rights’ Hate Campaign to Ban Psychotherapy for Individuals with Sexual and Gender Identity Conflicts.” Complaint to the Federal Trade Commission. Çevrimiçi olarak <http://www.therapyequality.org> linkinden sağlanmıştır.

rı muhtemel diğer savunmasız gençlerin ve yetişkinlerin beyinlerini yıkıyorlar.

Bu kitapta daha önce de açıklandığı gibi, bu aktivistler sahte uygulamalarını bir düzene koymak için birtakım stratejiler geliştiriyorlar ve hatta bu sebeple diğer yetki alanlarındaki çalışma yasalarını savunanlara destek olmak için bir “kullanma kılavuzu” bile hazırladılar (bkz. Görsel 7.1). Bu “kullanma kılavuzu” hal-ka açıklanmamış olsa da, “dönüşüm terapisi” yasağı destekleyen önde gelen kuruluşlardan ikisi olan National Center for Lesbian Rights ve Trevor Project’te yakın bir kaynaktan bir kopya edinebildim. Çocuklar için tedaviyi yasaklayan mevzuatın nasıl geçirileceğine dair bir başucu kitabı olan “kullanma kılavuzu”nda şunları iddia ediyorlar:

Bu uygulamaların bilimsel bir temeli olmadığı, cinsel yönelim konusundaki modern bilimsel anlayışla çeliştiği ve gençleri şiddetli depresyon ve intihar dahil olmak üzere ciddi zarar görme riskiyle karşı karşıya bıraktığı konusunda çok büyük bir bilimsel fikir birliği var. Gençlere doğrudan zarar vermenin yanı sıra, bu uygulamalara katılan terapistler, ebeveynlerin, çocuklarının cinsel yönelimi ve cinsel kimlik hakkında doğru bilgi edinmesini engelliyorlar; buna, bir çocuğun uzun vadede sağlığı ve iyiliği için ailenin çocuğu kabulü ve desteğinin kritik derecedeki önemi de dâhildir. Çocuk esirgeme kurumlarındaki ve çocuk adalet sistemlerindeki gençler, bu uygulamalara karşı özellikle savunmasız olabilir. Bazı araştırmacılar, LGBT gençlerinin üçte birinin bu uygulamalarla bir şekilde karşılaşabileceğini tahmin ediyor.

Bu belge, gençleri bu tehlikeli uygulamalardan koruyan eyalet yasalarını çıkarmak için başarılı girişimlerden yararlanmaktadır. Ayrıca, LGBT karşıtı grupların oluşturduğu yasal zorluklara karşı, bu yasaların başarıyla savunulmasından çıkarılan dersleri de içermektedir. Birkaç eyalette yürürlüğe giren ve mahkemede başarıyla savunulan yasa tasarılarına dayanan bu örnek yasa, oldukça kapsamlı olmakla birlikte eyaletinizdeki mevcut yasalara ve yasama ortamına da uyarlanabilir. Bu kullanma kılavuzu diğer başarılı eyalet kampanyalarının da kullanılan ikna edici konuları ve diğer mesaj verme araçlarının yanı sıra en yaygın muhalefet argümanlarını da içerir.

LGBT gençlerini, sözde “dönüşüm terapisi”nden koruyan mevzuatı yürürlüğe koymanın en etkili ve yasal olarak uygun yolu, profesyonel danışmanlar için belirli düzenlemeler yapan ve bu düzenlemeleri uygulamak için hükümet organlarını yetkilendiren eyalet yasalarını değiştirmektir. Her eyaletin, halk sağlığını ve güvenliğini korumak için tıp uygulamalarını düzenleme yetki ve sorumluluğuna sahip, profesyonel lisanslama kurulları vardır. Gençleri sözde “dönüşüm terapisi”nden koruyan yasalar, bu yasal çerçeveye tam anlamıyla uymaktadır. Yalnızca lisanslı ruh sağlığı uzmanlarının profesyonel standartları takip etmelerini ve bilim ya da tıpta temeli olmayan ve gençlerin sağlığı ve güvenliği için ciddi riskler oluşturan uygulamaları kullanmaktan kaçınmalarını gerektirirler. Bu uygulamalar potansiyel olarak tüm hastalar için zararlı olsa da özellikle çocuklar için oluşturdukları riskler daha da büyüktür. Örneğin, araştırmalar, gençlerin bu uygulamaları ailenin kendilerini reddi sonucunda deneyimlediklerini ve bunun da onların korunmasız cinsel ilişkiye girme, yasadışı uyuşturucu kullanma, depresyona girme ve intihara teşebbüs etme olasılıklarını artırdığını göstermiştir³⁰.

Yukarıdaki paragraflardaki hemen hemen tüm ifadeler ya yanlış ya da toplumdaki çoğu insanın ve ne yazık ki birçok ruh sağlığı uzmanının aksini kanıtlayamayacağı gerçeklere dayalı hatalar içermektedir. En önemlisi de eşcinsel çekim veya cinsel kimlik çatışmalarını değiştirmek ya da ortadan kaldırmak için herhangi bir terapötik çaba gösteren çocuklar arasındaki sonuç odaklı araştırma eksikliğidir. Kısacası, böyle bir araştırma mevcut değil. Yine de bu aktivistler diğer araştırmaları çarpıtıyor ve ardından bulgularını ve sonuçlarını profesyonel psikoterapi ile birleştiriyorlar.

Bu taktiğe en iyi örnek, 2009 tarihli *Ryan ve arkadaşlarının (2009)* yürüttüğü çalışmanın kullanımıdır. Çalışma, LGBT gençlerinin aileleri tarafından reddedilmelerinin depresyon, intihar düşünceleri ve yasadışı uyuşturucu kullanımında artışa ve korunmasız sekse yol açabileceğini ortaya koymuştur. Bununla birlikte, söz konusu çalışma, LGBT gençleriyle ilgili terapötik sonuçları hiç-

30 National Center for Lesbian Rights and The Trevor Project (n.d.). Sample Legislation and Advocacy Toolkit to Protect Youth from “Conversion Therapy.” Bu belgenin bir kopyasını temin etmek için lütfen nationaltaskforce@therapeququality.org adresine e-posta gönderiniz.

bir zaman incelememiş, ancak yalnızca artan aile reddinin daha büyük olumsuz sonuçlara yol açtığını saptamıştır.

Eşcinsel aktivistlerin, gerçek araştırmanın ortaya ne koyduğunun ve ne koymadığının farkında olmaması söz konusu değildir. Gerçek şu ki, bu konu umurlarında bile değil. Gerçek sakıncalıdır ve hemcinslere karşı hissedilen cinsel çekimleri veya cinsel kimliği çatışmalarını azaltmayı ya da ortadan kaldırmayı amaçlayan çocuk veya yetişkin herkese yönelik terapiyi yasa dışı kılmak için nihai amaçlarına ulaşmak amacıyla kullandıkları araçları haklı çıkaracaklardır. Yıllarca, bu tür yasaların korunma amacıyla gerekli olduğunu ve rıza gösteren yetişkinleri etkilemeyeceğini söylediler. Dini kuruluşların, kiliselerin veya lisanssız dini danışmanların cinsellik, cinsel yönelim veya cinsel kimlik hakkında manevi danışmanlık veya dini eğitim vermelerini yasaklamak için çalışmayacaklardı. Birçok eyalet yasama duruşmasına katıldım ve “gençlerin zarar görmemesi” için söyledikleri bu sözleri dinledim. Bu bir yalan!

Bu yasanın onaylanması için siyasi organlara ifade sunan tanıklar düzenbazdır ve bilimi çarpıtmaktadırlar. Ağlayarak ve doğruluğu kanıtlanmamış duygusal işkence hikâyeleri anlatarak, gençlerin kendi iradeleri dışında terapiye zorlandığını ve bu süreçte elektroşok uygulandığını iddia ediyorlar. Fakat, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki devlet lisanslama kurulunun, hiçbir lisanslı terapistin, bir LGBT gencini terapiye zorlama konusundaki mesleki lisansına karşı dava açmadığı gerçeğini görmezden geliyorlar. Ancak tüm bu “gerçekler” çok önemli değil. Önemli olan asıl şey, amaçladıkları politik gündemlerine elde etmeleri ve 2018’de Kaliforniya eyalet yasama meclisinde 2943 nolu yasa tasarısı tanıtıldığında bu politik gündemin açıkça ortaya konmuş olmasıdır. Bana inanmıyorsanız, LGBT aktivizmine karşı önde gelen bir eğitim savaşçısı olan Dr. Michael Brown’ın bu konudaki yorumunu okumanız yeterli:

2943 nolu Meclis Yasa Tasarısı, bir bireye “cinsel yönelim değişikliği çabaları” hakkında tanıtım yapmayı, buna dâhil olmasını teklif etmeyi ya da buna yönelik bir girişimde bulunmayı ve “malların veya hizmetlerin herhangi bir tüketiciye satılması ya da kiralınması ile

sonuçlanmayı amaçlayan veya sonuçlanan bir işlem” gerçekleştirmeyi “yasadışı bir iş uygulaması” haline getirecektir. Kaliforniya Meclisi Yasa Tasarısı, cinsel yönelim hakkında geleneksel inançlara sahip kiliselere ve diğerlerine, görüşlerini savunmanın onları dava ettirebileceğini söylüyor. Ve bir bireye, cinsel yönelim değişikliği hakkında herhangi bir girişimde bulunmayı teklif etme veya böyle bir girişimde bulunmanın, devletin tüketici dolandırıcılığı yasasına göre yasa dışı olduğunu beyan ediyor. Evet, 2943 nolu Meclis Yasa Tasarısı cinsel yönelimle ilgili Müslüman, Yahudi ve Hristiyan görüşlerini savunan kitapları, konferansları ve danışmanlıkları yasaklamaktadır^{31,32}.

Görsel 7.1: Trevor Projesi/NCLR “Dönüşüm Terapisi” yasağı için araç kiti

- 31 Brown. M. (4/20/18). “Will California go from banning religious books to burning them?” Çevrimiçi olarak <https://onenewsnow.com/perspectives/michael-brown/2018/04/20/will-california-go-from-banning-religious-books-to-burning-them> linkinden sağlanmıştır.
- 32 2943 no.lu Meclis Yasa Tasarısı’nın gözden geçirilmiş hali, tasarının kalan kısımlarını değiştirmeden maddi bir mal olarak kitap satışını kaldırdı.

2018 baharında Sacramento'daki eyalet başkentinde bir araya geldi. Kaliforniya Aile Konseyi'ne göre:

İçlerinde “bir zamanlar eşcinsel” olan yirmiden fazla erkek olmak üzere üç yüz elliden fazla kişi, kiliselerin, istenmeyen eşcinsel çekim konusunda yardım isteyenlere ücretli kaynak, danışmanlık veya konferans sunmasını yasaklayan bir yasa tasarısı olan 2943 no.lu Meclis Yasa Tasarısı aleyhine 12 Haziran'da Kaliforniya Senatosu Yargı Komitesi'nde ifade verdi. Duruşma öncesinde yapılan basın açıklamasında, “Kaliforniya Eyaleti'nin yasa koyucuları, değişimin imkânsız olduğunu ve bu insanların var olmadığını iddia ettiler” ifadesi kullanıldı ve açıklamaya şu şekilde devam edildi: “Devlet, LGBTQ+ kimliğini benimseyenleri onurlandırırken, bu tasarı, ters yönde hareket etmek isteyen herkesin bu yöndeki seçim ve değişiklik hakkını reddedecek.”³³

Yukarıdaki paragrafın sonundaki alıntıya bakarsanız, sizi YouTu-be'da bulunan bir videoya yönlendirecektir (<https://www.youtube.com/watch?v=S78rgepocJw>) ve bu video da söz konusu yasa tasarısına karşı ortaya konan yoğun muhalefeti gözler önüne sermektedir. Birçoğu eşlerinin ve çocuklarının fotoğraflarını gösteren ve hayatlarının değiştiğini söyleyen eski eşcinsellerin somut kanıtlarına rağmen, bu tasarının asıl destekçisi olan gey kimlikli bir erkek, bu kanıtları kabul etmeyi reddetti!³⁴

Bir Umud Işığı

Ama yine de bir umut ışığı var. 26 Haziran 2018'de, Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi (SCOTUS), ülke çapında “dönüşüm terapisi” yasaklarının anayasaya uygunluğu üzerinde büyük etkileri olabilecek önemli bir karar verdi. NIFLA -Becer-

33 Over 350 oppose AB 2943 During June 12 Sen. Judiciary Hearing. Çevrimiçi olarak <https://www.youtube.com/watch?v=S78rgepocJw> linkinden sağlanmıştır.

34 Meclis üyesi Evan Low, yasama meclisinin son günü olan 31 Ağustos 2018'de, Cumhuriyetçilerin, Kaliforniya'daki dini topluluğun binlerce üyesinin ve aleyhine ifade veren (yüzlerce olmasa da) onlarca eski eşcinsellerin yoğun muhalefetine rağmen, Senato'dan 25'e 11 oyla kolayca geçen tasarımı geri çekti. Meclis'ten geçmesi ve imzalanması beklenen tasarımı Low'un geri çekmesinin nedeni ise belirsiz.

ra davasında SCOTUS, “Kaliforniya Üreme Özgürlüğü, Hesap Verebilirlik, Kapsamlı Bakım ve Şeffaflık Yasası” yoluyla Kaliforniya Eyaleti’nin, kürtaj karşıtı gebelik merkezlerini (Ulusal Aile ve Yaşam Savunucuları Enstitüsü), hastalarına, Anayasanın İlik Değişikliğinde belirtilen ifade özgürlüğü hakkının ihlali sayılacağından, ücretsiz veya düşük maliyetli kürtaj hizmetleri hakkında bilgi vermeye zorlayamayacağına karar verdi.

Yüksek mahkemeye ulaşmadan önce, bir federal bölge mahkemesi ve Dokuzuncu Daire Temyiz Mahkemesi, uygulayıcıların lisanslı tıp uzmanları olması nedeniyle devletin, bu uygulayıcıların ifadelerini profesyonel ifade veya tıbbi davranış ifadesi olarak tanımlanan şekilde düzenleyebileceği gerekçesiyle NIFLA aleyhine karar verdi. Ancak çoğunluğun görüşünü aktaran Yargıç Clarence Thomas, ifade özgürlüğüne karşı profesyonel ifadenin korunmasında böyle bir ayrım olmayacağını söyledi:

İçeriğe dayalı konuşma düzenlemeleri ile ilişkili tehlikeler, profesyonel konuşma bağlamında da mevcuttur. Diğer konuşma türlerinde olduğu gibi, profesyonellerin konuşmalarının içeriğini düzenlemek, hükümetin meşru bir düzenleyici hedefi iletirmek yerine, popüler olmayan fikirleri veya bilgileri bastırmak istemesi gibi doğal bir risk oluşturmaktadır. İlaçları örnek alın mesela. Doktorlar, hastaların son derece kişisel kararlar almalarına yardımcı olur ve açık sözlülükleri çok önemlidir. Tarih boyunca hükümetler, devlet gücünü artırmak ve azınlıkları bastırmak için doktor-hasta söyleminin içeriğini manipüle ettiler.

Thomas’ın net ve ikna edici bir dille açıklayamadığı şey, 2018 Temmuz’unun sonunda mahkemeden emekli olduğunu açıklayan 81 yaşındaki Yargıç Anthony Kennedy tarafından acımasız bir üslupla dile getirildi:

Profesyonel kapasiteleri ile hareket eden sözde öğrenilmiş meslekler, fikir piyasasındaki en değerli iştirakçilerimiz arasındadır. Profesyonellerden, hizmetlerini sunarken gerekli özeni ve yeterliği göstermelerini istemek başka, eylemci bir devletin ideolojik önceliklerini iletirmek için onları tamamen tasarı haline getirmek ise başka bir şeydir. Devlet, kürtaj karşıtı uzmanların ücretsiz kürtaj için reklam

vermesini zorunlu kılarak, bu uzmanların çalışmalarının amacını engellemek için muazzam gücünü kullanmaktadır.

Kennedy daha sonra Kaliforniya Eyaleti'yle alay etmeye devam etti:

Kaliforniya Yasama Meclisi, yasanın, Kaliforniya'nın "ileri görüşlülük" mirasının bir parçası olduğuna dair kutlama beyanını resmi tarihine dahil etti. Ancak, bireyleri, kabul edilemez buldukları ideolojik bir bakış açısına halkın bağlılığını teşvik etmek için bir araç olmaya zorlamak, ileri görüşlü bir düşünce değildir. Otoriter rejimlerin tarihini, kurucuların bildiği şekliyle anlamaya; tarihin, otoriter rejimlerin ifade özgürlüğünü bastırma girişimlerinde ne kadar acımasız olduklarını teyit etmeye ve gelecek nesiller için ifade özgürlüğünün gerekliliğini korumaya ve öğretmeye çalışırken, bu dersleri ileriye de taşımaya 1791'de onaylanan Anayasanın İlk Değişikliği'ni okuyarak başlamak ileriye dönük bir düşüncedir. Hükümetlerin, bireyleri, onların manevi düşüncelerine aykırı bir mesaj vermeye zorlamasına izin verilmemelidir. İfade özgürlüğü, düşünce ve inanç özgürlüğünü güvence altına alır. Ancak bu yasa, bu özgürlükleri tehlikeye atmaktadır.

NIFLA Becerra Davası'nın sonunda alınan kararın sonuçları, söz konusu danışmanlık yasakları açısından hayati önem taşımaktadır, çünkü hem Dokuzuncu Daire (Pickup-Brown Davası) hem de Üçüncü Devre (King-Christie Davası) mahkemeleleri, "dönüşüm terapisi" konusundaki yasakları onayladılar, zira SCOTUS'un Anayasa'da bulunmayan ve ragbet görmeyen politik fikirleri düzenlemek amacıyla, yoktan icat edilen profesyonel bir ifade bölümünü hükümsüz kıldığını saptadılar³⁵.

Eşcinsel aktivistler ülke çapında "dönüşüm terapisi"ni yasaklamak için çalışmaya devam ederken, bu son SCOTUS kararının sonuçları, istenmeyen eşcinsel çekim ve cinsel kimlik çatışmaları için profesyonel danışmanlığı susturma girişimleri açısından

35 Doyle, C. (7/2/2018). *Pro-Life Supreme Court Decision Is Good for Religious Liberty, Sexual Freedom, and 'Gay Conversion Therapy' Bans*. Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/voice/pro-life-supremecourt-decision-is-good-news-for-religious-liberty-sexual-freedom-and-gayconversion-therapy-bans.html> linkinden sağlanmıştır.

bir ölüm öpücüğü olabilir. Mahkeme, eyaletin “profesyonel ifade”yi düzenleme hakkını kınadığına göre, büyük olasılıkla Pickup-Brown ya da Christie-King Davalarının, Yargıç Kennedy’nin emekli olduğu akılda tutularak, yakın gelecekte yüksek mahkeme tarafından yeniden ele alınması muhtemeldir. Temmuz 2018’de Başkan Trump’ın adayı Yargıç Brett Kavanaugh (katı bir Anayasacı) boş koltuğu dolduracak ve SCOTUS’un dengesini daha da sağa kaydırarak.

Aslında, 2019’un başlarında Florida/Tampa’daki bir federal sulh hâkimi, davacı danışmanların ifade özgürlüğü haklarının ihlal edildiğini ve Tampa’daki çocukların “dönüşüm terapisi” ile zarar gördüğüne dair hiçbir kanıt olmadığını kabul ederek, şehrin çocuklar için SOCE tedavisi yasağını kısmen engellemeye karar verdi³⁶. *Washington Post* bu konuda şunları kaleme aldı:

Amanda Arnold Sansone, tamamen “psikoterapiden” oluşan ve “zorlayıcı olmayan” cinsel yönelim değiştirme çabalarına yönelik yasağın uygulanmasına karşı sınırlı bir tedbir kararı önerdi. Bu tavsiye ışığında, elektroşok tedavisi gibi “caydırıcı” olan dönüşüm terapisi teknikleri hâlâ yasak sayılacak. Sansone’nin raporu, konu hakkında hüküm verecek olan bir federal bölge yargıcına iletilecek³⁷.

Ama diyelim ki bu gerçekleşmedi. Eşcinsel aktivistler, ek liberal yargı alanlarında, terapi ve danışmanlığı kısıtlamak için tüketici dolandırıcılığı yasalarını çıkarmaya devam edeceklerdi. Tanıklığın ezici gücü, birçok tüketicinin hâlâ psikoterapi alabilmesi için yeterince önemli olabilir. Yıllardır bazı tartışmalı tedavi yöntemlerinin çizdiği olumsuz imaja rağmen, istenmeyen cinsel çatışmaları için profesyonel hizmet arayışına girecek hâlâ oldukça fazla sayıda birey var.

Eğer bu hizmetler eşcinsel aktivistlerin, gerçekten tüketici dolandırıcılığı şeklinde anlam çıkardığı bir şey olsaydı, serbest piyasa

36 <http://lc.org/013019TampaPIOOrder.pdf>

37 Schmidt, S. (2/1/2019). Judge says Tampa conversion therapy ban violates First Amendment free-speech rights. Çevrimiçi olarak https://www.washingtonpost.com/religion/2019/02/02/judge-says-tampa-conversion-therapy-ban-violates-first-amendment-free-speechrights/?das=pw_spsrd_hit&utm_term=.34c4c661adcf linkinden sağlanmıştır.

bir düzenleyici mekanizma olarak hareket ederdi ve nihayetinde bu türden danışmanlıklar artık uygulanabilir ya da kârlı olmazdı.

Ancak gerçek şu ki, son derece eğitilmiş, etik olan ve etkili tedaviler sunan profesyonel danışmanlar kendilerine birçok iş bulurken, “eşcinseller için dua et” şeklinde hizmet veren gerçek sahtekârlar nihayetinde işsiz kalacak. Kısacası, gün gelecek, doğru olan kendini gösterecek ve bunun adı tüketici dolandırıcılığı değil, yalnızca modası geçmiş iyi kapitalizm olacak.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİNDEKİ SAVAŞ

Çocukların oldukları gibi kabul edilmedikçe büyüyebileceklerini sanmıyorum. Bence en kötü insanlar, seni olduğundan daha yeteneksiz yapmaya çalışanlar.

~ Fred Rogers

Milli eğitim sistemi, ilkokuldan başlayarak yükseköğretime kadar uzun yıllar eşcinsel beyin yıkama faaliyetlerinin bir aracı olmuştur. Örneğin, iki lezbiyen kadının birlikte çocuk yetiştirmesi hakkında bir kitap olan *Heather Has Two Mommies* (*Heather'in İki Annesi Var*), otuz beş yılı aşkın süredir sınıf raflarında. LGBT aktivistleri, siyasi gündemlerini stratejik olarak ilerletmek için kilit konumlarının gücü sayesinde sisteme sızdılar ve bu, hoşgörü, eşitlik ve zorbalıkla mücadele gibi konuların çok ötesine geçti, hatta terfi ve işe alma noktasına kadar geldi. “Eşcinsel olmak sorun değil. Aslında, hemcinslerinize karşı bir çekim yaşıyorsanız, bundan kurtulmanın bir yolu yoktur. Bunu denemeye ve ardından vazgeçmeye cesaret ederseniz, üzerine çok düşünmeyin bile, çünkü böyle bir durumda endişeli ve depresif bir insana dönüşecek ve büyük olasılıkla kendinizi öldüreceksiniz”, diyorlar. Bu bölümün ilerleyen kısımlarında, LGBT aktivistlerinin yüksek öğrenimde “eşcinsel dönüşüm terapisi”ne karşı savaşlarını nasıl sürdürdüklerini ele alacağım. Ama öncelikle, bu aktivistlerin, savunmasız öğrencilere üniversite çağına gelmeden nasıl ulaştıkları ve onların beyinlerini nasıl yıkadıkları hakkında zihninizde bir tasvir oluşturmak istiyorum. Bu tasvir, gençlerin kalıcı yaşam

seçimlerini yaptığı ve yetişkinliğe hazırlanmanın son aşamalarında oldukları lise ve üniversite ortamlarına odaklanıyor.

Ticari Dernekler ve İşçi Sendikaları

Devlet okullarının eğitim politikalarında ilerleme kaydedilmesi için yerel, eyalet ve ulusal düzeylerde karar vericilerin başarılı bir şekilde telkin edilmesi gerekir. LGBT aktivistleri, “derin devlet”in¹ milli eğitim sistemine nasıl yerleştiğini biliyorlar ve amaçlarına ulaşmak adına, kilit konumdaki önemli kurumlarda lobi yapmak ve kendi üyelerinin üst pozisyonların bir parçası olmaları ve bu kurumlara seçilmelerini sağlamak amacıyla çok çaba sarf ettiler. Eğitim sisteminde, derin devletin inşa edilmesinin en etkili yollarından biri, güçlü ve etkili politik organizasyonlar, işçi sendikaları ve ticaret dernekleri (ruh ve beden sağlığı dernekleri gibi) gibi ulusal kurumlarla ortaklık kurmak ve Federal Eğitim Bakanlığı ile her eyalette bulunan (ve yapıya göre değişen) eyalet eğitim kurumları gibi kurumlara sızmadır. Bunu, bir araya gelip koalisyon oluşturarak ve ardından ezici çoğunluklarıyla, tartışmalı konuları etkileyen politik açıklamalar öne sürerek yaparlar.

Kendilerini üst pozisyonlardan birine yerleştirdikten sonra, bir sonraki hedefleri, bürokratik alandaki milli eğitim liderliğini ve daha ziyade bu alana üye olmayı telkin etmek üzere tasarlanmış özel komiteler ve kongreler aracılığıyla geliştirilecek politikalar için kalıcı bir yapı oluşturmaktır. Böylece gayeleri, kolektif bilinci temsil eden tüm okul, öğretmen, öğrenci ve ebeveynlerin bünyesine dâhil edilebilir. Bunun nasıl başarıldığına dair en mükemmel örnek, gençler ve cinsel yönelim meselesidir.

2008’de, Amerikan Psikoloji Derneği, Amerikan Pediatri Akademisi ve Ulusal Sosyal Hizmet Çalışanları Derneği de dâhil olmak üzere on üç liberal organizasyonun oluşturduğu bir koalisyon “Cinsel Yönelim ve Gençler Hakkındaki Gerçekler: Okul

1 “Derin devlet”, “hükümet içinde olduğuna inanılan, nispeten kalıcı olan ve politikaları ile uzun vadeli planları değişen yönetimlerden etkilenmeyen etkili karar alma organları”nı tanımlamak için kullanılan bir siyaset bilimi terimidir. Daha fazla bilgi için bakınız: Ambinder, Marc; Grady, D.B. (2013). *Deep State: Inside the Government Secrecy Industry*. Wiley.

Müdürleri, Eğitimciler ve Okul Personeli İçin El Kitabı” başlıklı bir beyaz bülten yayımladı. Söz konusu el kitabında, 480.000 ruh sağlığı uzmanını temsil eden bu on üç kuruluşun tamamı, sözde “dönüşüm terapisi”ne karşı kendi görüşlerini savunuyor ve cinsel kimlik değişimine açık olan terapötik çabaları destekleyenleri “politik” ya da “dini” organizasyonlar olarak damgalıyorlar. İfadelerinde ise şunları dile getiriyorlar:

Terapi yoluyla cinsel yönelimi değiştirme çabalarının agresif bir şekilde teşvik edilmesi nedeniyle, bir dizi beden ve ruh sağlığı meslek kuruluşu bu yaklaşımın tehlikeleri hakkında kamuya açık açıklamalarda bulundu. 480.000’den fazla ruh sağlığı uzmanını temsil eden Amerikan Pediatri Akademisi, Amerika Psikolojik Danışma Derneği, Amerikan Psikiyatri Birliği, Amerikan Psikoloji Derneği, Amerikan Okul Psikolojik Danışmanları Derneği, Ulusal Okul Psikologları Derneği ve Ulusal Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği eşcinselliğin ruhsal bir bozukluk olmadığı ve bu nedenle “iyileştirilmesi gereken” ya da “iyileştirilebilecek” bir şey olmadığı görüşündedir.

Terapistlerin, eşcinselliğe karşı olan toplumsal önyargılarla uyum içinde olması, hastanın hâlihazırda deneyimlediği kendinden nefreti pekiştirebileceği için onarım terapisinin potansiyel riskleri, depresyon, anksiyete ve kendine zarar verici davranışlar da olmak üzere oldukça yüksektir. Onarım terapisi gören birçok danışan, kendilerine yanlış bir şekilde eşcinsellerin yalnız, mutsuz, kabul veya tatmin elde edemeyen bireyler olduğunun anlatıldığını aktarıyor. Bir gey erkek ya da lezbiyen olan bir bireye, kişilerarası mutluluk ve tatmin edici ilişkiler elde etme olasılığı sunulmadığı gibi, toplumsal damgalanmanın etkileriyle başa çıkmaları için alternatif yaklaşımlar da tartışılmamıştır².

Çok ilginç! Bu belgenin ekleri incelendiğinde, nedense ne klinisyenin cinsel kimlik çatışmalarına yönelik tüm görüşlerinin ve terapötik yaklaşımlarının ne de her terapistin LGBT bireyleri nasıl damgaladığının ya da danışanlarına hangi özel tavsiyeleri verdiklerinin listelendiği hiçbir anketten alıntı yapılmadığı gö-

2 Just the Facts Coalition. (2008). *Just the facts about sexual orientation and youth: A primer for principals, educators, and school personnel*. Washington, DC: American Psychological Association. Çevrimiçi olarak <https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/just-the-facts> linkinden sağlanmıştır.

rülüyor. Hmmm... Bu bana çok geniş bir genelleme gibi gözüküyor! Gerçek şu ki, onarım terapisinin tehlikeli olduğunu ve gençler arasında depresyona, anksiyeteye ve kendine zarar veren davranışlara neden olduğunu söyleyen gerçek bir bilimsel kanıt yok. Böyle bir şey mevcut değil, çünkü cinsel yönelim değişikliğine veya cinsiyet akışkanlığına dair terapi gören çocukların deneyimleri üzerine sonuç odaklı olarak yapılmış bir araştırma yok!

Sonraları yukarıda adı geçen on üç meşhur kuruluş tarafından, sahte uzmanların kurduğu “küçük, sağcı, bilim karşıtı ve bağınaz” bir organizasyon olarak damgalanan Amerikan Çocuk Doktorları Koleji, buna cevap olarak cinsel yönelim ve gençler hakkında, her maddesinde bilimsel araştırmaların ortaya koyduğu gerçeklere alıntı yapmış olan kendi raporunu yayımladı. Adı “Gençlik Hakkındaki Gerçekler” olan bu rapor aşağıdaki hususları içermektedir:

- Eşcinsellik, fiziksel olarak DNA'ya bağlı değildir.
- Eşcinsel çekim, ailevi, çevresel, sosyal ve biyolojik etkilerin bir kombinasyonu ile ortaya çıkar.
- Hemcinslerine karşı cinsel çekimi sorgulayan veya bu çekime sahip olan %75 ila %85 arasındaki çoğu öğrenci, aksi teşvik edilmediği takdirde, heteroseksüel bir yönelim benimseyecektir. Bunu sorgulayan öğrencilerin çoğu, geçici cinsel kafa karışıklığı yaşamış ya da böyle bir şeyi deneyimlemiş öğrenciler oluyor.
- Eşcinsel yaşam tarzı, özellikle erkekler için ciddi sağlık riskleri taşır.
- Ergenlik yıllarında bir öğrencinin, hemcinslerine karşı cinsel çekim hissettiğini açıklamak ve onaylamak çok erken bir girişimdir ve o öğrenci için zararlı olabilir.
- Pek çok genç için eşcinsel çekim, cinsel istismar gibi olumsuz veya travmatik deneyimler nedeniyle gelişir. Bu öğrencilerin yaşadıkları travma sebebiyle terapiye ihtiyaçları vardır, “eşcinsel kimliği” onayına değil.
- Cinsel yönelim terapisinin istenmeyen eşcinsel çekim yaşayanlar için etkili olduğu kanıtlanmıştır.
- Okullardaki öğrenci kulüpleri gibi eşcinsel yanlısı programların, eşcinsellerin maruz kaldığı sağlık risklerini veya duygusal bozuklukları hafiflettiğine dair hiçbir kanıt yoktur.

- Bir bireyin cinsel yönelimi ne olursa olsun, cinsel aktivite, bilinçli bir seçimdir.
- Yetişkinliğe adım atana, hatta daha da iyisi, yaşam boyu bağlı kalacakları bir evlilik hayatına sahip olana kadar herhangi bir cinsel aktiviteden kaçınmak tüm öğrencilerin yararınadır.
- Okulun sorumluluğu, tüm öğrencilerin kendilerini saygılı bir şekilde ifade etmeleri için güvenli bir ortam sağlamaktır. Herhangi bir öğrencinin fiziksel durumunu teşhis etmek, tedavi etmeye çalışmak, hele ki bir öğrencinin algılanan kişisel cinsel yönelimini “onaylamak” okulun görev alanı değildir³.

Elbette ki, Amerikan Çocuk Hastalıkları Koleji’nin bu raporu, on üç liberal ticari birlik veya büyük gey aktivist organizasyonlarına yüksek miktarda meblağlar ödeyen, güçlü işçi sendikaları tarafından benimsenmedi. Bunun nedeni, bu işçi sendikalarının aktivistlere bağlı derin mali ve özel çıkarlara sahip olmasıdır. Aslında, milli eğitim sisteminde bu konuyu gündemde tutan en büyük üç suçlu “Yalnızca Gerçekler” beyanını imzalayan ve hepsinin toplamdaki yaklaşık on altı milyon üyesi arasında bir Emek Dayanışma Ortaklığı olan Amerikan Öğretmenler Federasyonu ve Amerikan İşçi Federasyonu ve Endüstriyel Örgütler Kongresi (AFL-CIO) ile Ulusal Eğitim Derneği (NEA)’dir⁴.

NEA, onlarca yıldır radikal eşcinsel gündemi kontrolü altında tutuyor. Son yıllarda, kara listelerinde eski eşcinselleri hedeflemek ve sözde “eşcinsel dönüşüm terapisi” için herhangi bir desteği ortadan kaldırmak bulunuyor. Bir zamanlar hemcins çekim veya cinsel kimlik karmaşası yaşayan binlerce bireyin, şimdi bu çatışmaları terapi yoluyla çözmesi, NEA içindeki LGBT lobisi için o kadar sakıncalı ki, bu sebeple geçmiş yıllarda Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu’nu, her yaz ülke çapından katılım ile büyük şehirlerden birinde düzenlenen yıllık kongrelerinde muaf tutmaya çalıştılar.

3 American College of Pediatricians (2008). “What You Should Know as a School Official”. Çevrimiçi olarak <http://factsaboutyouth.com/posts/what-you-should-know-about-sexual-orientation-of-youth-as-a-school-official/> linkinden sağlanmıştır.

4 AFL-CIO. “NEA Partnerships”. Çevrimiçi olarak <https://aflcio.org/about/our-unions-and-allies/nea-partnerships> linkinden sağlanmıştır.

2002 yılında, kâr amacı gütmeyen ve eski eşcinsellerin savunuculuk grubu olan Eski Eşcinsel ve Geylerin Aileleri ve Dostları (PFOX), sergi standı açmak için NEA'nın yıllık konferansına başvurduğunda bu başvurusu reddedildi. Söz konusu reddedilme için öne sürülen gerekçe ise, stant alanının sınırlı olması ve bu sebeple önceliğin geçmişte stand açan organizasyonlara verilmesiydi. PFOX, 2005 yılında, eski eşcinsellere halka açık konaklama sağlamayı reddettiği için NEA'ya karşı D.C. İnsan Hakları Bürosu'na (OHR) bir ayrımcılık davası açtı. OHR, NEA'nın yanında yer alınca PFOX birkaç yıl sonra karara itiraz etti ve Washington Yüksek Mahkemesi'nde bir dava daha açtı. Yüksek Mahkeme Yargıcı Ross, kararında, NEA'nın PFOX'a karşı ayrımcılık yapma hakkını onayladı:

Mahkeme, OHR'nin, PFOX başvurusunu yasal olarak reddetmesi konusundaki nihai kararını onaylamaktadır. NEA'ya göre PFOX, gey ve lezbiyenlere düşman olan bir dönüşüm grubudur. Bu nedenle, PFOX, NEA'nın bu uygulamasına şiddetle karşı çıksa da NEA'nın, düzenlediği kongre ve benzer etkinliklere PFOX'u dahil etmeme hakkı saklıdır. Dahası, HRA, NEA'dan, Ku Klux Klan'da ya da NEA tarafından sendika karşıtı veya ırkçı olarak görülen bir grup tarafından yapılan başvuruları kabul etmesini isteyemez. Benzer şekilde, gey ve lezbiyen hakları konusundaki tutumları nedeniyle askeri kuruluşlar ve Amerika İzcileri de NEA Yıllık Toplantılarında stand alanı kiralamaktan muaf tutulmuştur. NEA, PFOX'un başvurusunu üyeleri; eski geyler, eşcinseller ve heteroseksüeller veya bunlardan farklı bir cinsel yönelimi olanlardan oluştuğu için reddetmedi, bu başvuruyu PFOX'un verdiği mesajlar ve politikalarının, NEA'nın cinsel yönelim ile ilgili yaklaşım ve politikalarına uygun olmadığı için reddetti⁵.

Yargıcı Ross, OHR'nin, NEA'nın PFOX'a karşı ayrımcılık yapmasına izin verme kararını tersine çevirmemiş olsa da Ross'un aldığı karar eski eşcinselleri Columbia Bölgesi'nde korunan bir bireyler sınıfı olarak kabul ediyordu ki bu oldukça önemli bir tanınırlık-

5 Superior Court for the District of Columbia (6/26/2009). *Parents and Friends of Ex-Gays, Inc. v. Government of the District Office of Human Rights*, 8. Çevrimiçi olarak http://pfox.org/judge_Ross%27_Memorandum_Opinion.pdf linkinden sağlanmıştır.

tı!⁶ OHR'nin, PFOX'a karşı olmak için öne sürdüğü gerekçe, ayrımcılığa karşı korunmak için bireyin kişisel özelliklerinin değişmez olması gerektiği idi, ancak Yargıç Ross aynı fikirde değildi:

OHR'nin, kişisel bir özelliğin HRA kapsamında korunması için değişmez olması gerektiğine dair kararı, hukuken açıkça hatalıdır... Aslında HRA, din, kişisel görünüm, aile durumu ve gelir kaynağı gibi değişikliğe tabi olan ve korunan çok sayıda kategori listelemektedir... Ayrıca, HRA §2-1401.02 (28) 'de cinsel yönelim, "tercih ya da uygulama yoluyla erkek veya kadın eşcinselliği, heteroseksüellik ve biseksüellik" olarak tanımlanmaktadır. Bu nedenle, HRA'nın niyeti ve açık ifadesi, dar kapsamlı bir yorumdan kaçınmaktadır⁷.

Washington Yüksek Mahkemesi eski eşcinsellere korumalı bir sınıf olarak hükmettikten sonra, NEA Yönetimi, PFOX ve Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu'nu susturma çabalarına devam etti. 2010 yılında, Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu Açık Duruşma Kararları Komitesi'nde yaptığı konuşmada, B14a Kararında "eski eşcinsellerin" ayrımcılığa karşı korunmaya ihtiyaç duyan bireyler (geyler, lezbiyenler, biseksüeller ve transseksüeller) listesine eklenmesini talep etti. Ancak talepleri reddedildi⁸.

Buna ek olarak, grup, Başkan Dennis Van Roekel'e, NEA Cinsel Yönelim ve Cinsiyet Belirleme Komitesi'nde eski eşcinsel temsili ni talep eden bir mektup yazdı. Bu talep de reddedildi.

2017'de gerçekleştirilen yıllık kongrede, NEA bünyesindeki radikal aktivistler tarafından Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu'nu ortadan kaldırmak için başka bir girişimde bulunuldu. Grup Başkanı Sue Halvorson bu konuda şunları yazdı:

Standımızın sergi alanından kaldırılması amacıyla Massachusetts'ten gelen bir heyet tarafından "Yeni İş Madde 86 (NBI 86)" adı altında bir madde hazırlanmıştır. NBI 86'da belirtilen ifade şuydu:

6 Amerika Birleşik Devletleri'nde, Kolombiya Bölgesi dışında başka hiçbir yargı yetkisi "eski eşcinselleri" resmi anlamda ayrımcılığa karşı korumalı bir sınıf olarak kapsamamaktadır.

7 a.g.e., 7.

8 Halvorson, S. (10/17/10). "NEA Representative Assembly in New Orleans – 2010" Çevrimiçi olarak <https://nea-exgay.org/2010/10/17/49/> linkinden sağlanmıştır.

“NEA’nın, ‘katılımcı olma’ ile ilgili Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu’na kendi kurallarını ve düzenlemelerini uygulaması ve bu standının mevcut NEA katılımcı standartlarını ihlal ettiği gerekçesiyle söz konusu standın sergi salonundan derhal kaldırılması gerekmektedir. Bu standartlar, katılımcıların rahatsız edici ya da hakaret veya ayrımcılığa dair ifadeler içeren materyaller dağıtamayacağını belirtmektedir⁹.

2018’deki yıllık kongrede “dönüşüm terapisi”ni zararlı olduğu için kınayan başka bir resmi karar kabul edildi. Yeni İş Madde 121’e göre:

NEA, mevcut kaynakları kullanarak dönüşüm terapisine karşı bir kamuoyu açıklaması yayınlayacak. Amerikan Psikoloji Derneği, eşcinselliğin bir ruhsal ya da gelişimsel bir bozukluk olmadığını yeniden teyit ediyor ve dönüşüm terapisinin uygulanmasına karşı çıkıyor. Onlarca şehir, eyalet, belediye bu uygulamayı çocuk istismarının bir türü olduğu için yasaklamıştır¹⁰.

Misyon: Amerika adında bir kuruluşu olan Linda Harvey, NEA’nın radikal faaliyetlerine karşı bir bekçi köpeği gibi hareket ediyor. WorldNetDaily.com’da yayımlanan bir makalede, NEA Yönetimi’nin, söz konusu kararı tartışırken gerçekte kendi kurallarını nasıl ihlal ettiğini, karara karşı çıkan ve ona karşı konuşmak isteyenleri etkin bir şekilde nasıl susturduğunu açıklayan Harvey bu karar hakkında şu yorumları yaptı:

NBI 121 şunu belirtiyor: “NEA, mevcut kaynakları kullanarak bir öğrencinin cinsel yönelimini ya da kimliğini değiştirmeye yönelik dönüşüm terapisi, onarım terapisi, yeniden yönlendirme veya diğer herhangi bir sürece karşı bir kamuoyu açıklaması yayınlayacaktır.” Yapmayın ama! Eğer “onarım” kelimesini bile heceleyemeyen bir “eğitimci”yseniz, bu konuyla ilgili diğer bazı önemli gerçekleri gözden kaçırmış olabilirsiniz. İsmi açıklanmasını istemeyen bir gözlemci, terapi yasağı üzerine dönen “hileli oyunlar” hakkında şu

9 Halvorson, S. (7/9/18). “Do Facts Really Matter? The 2017 NEA Representative Assembly Caucus Report”. Çevrimiçi olarak <https://nea-exgay.org/author/shalvors/> linkinden sağlanmıştır.

10 Deely, K. (July 2018). *Resolution to condemn ‘conversion therapy’*. 2018 National Education Association. Minneapolis, MN.

gözlemlerde bulundu: “NEA, Robert’in Düzenleyici Kuralları’nı amansızca uygulamaya koyarken, NEA Başkanı Lily Eskelsen Garcia, RRO sürecinin sabote edildiğini fark etti, ancak o da hileyle görevinden uzaklaştırıldı. Normalde, heyetler konuşmacının karşısına sırasıyla “taraf” ve “karşıt” olarak alınır. Ancak burada öyle bir şey olmadı. “Karşı” argüman sunması için çağırılan bir kişi aslında “lehine” konuştu ve Eskelsen Garcia bu hatayı fark ettiğinde, “sorun değil” dedi. “Sonra üçüncü bir kişi, NBI 121 hakkında konuşmak için “karşı” bir argüman sundu, ancak yalnızca “buna karşıyım” demekle yetindi. Eskelsen Garcia “sebebin yok mu?” diye sordu. Ama sonra “bunu şimdi halledeceğim” diyerek soruyu pas geçti. Bir heyet ayağa kalkıp tartışmayı bitirip bitiremeyeceğini sorduğunda Garcia “evet” dedi. Yani özünde hiç kimse NBI 121 aleyhinde konuşmadı, ancak sadece bir muhafazakâr heyet dilekçesini ibraz etti ve bu amaçla hazırlanmış olan mikrofonun başına geçti. Bu, demokrasiye atılmış bir tokattı”.

Harvey daha sonra NEA’nın milli eğitim sistemindeki LGBT aktivizmiyle olan uzun geçmişi ve derneğin, terapiye karşı çıkıp cinsiyetini değiştirmek isteyen çocukları desteklemesinin ne kadar çılıncı olduğu hakkında yorum yaptı:

Sendika; Gey, Lezbiyen ve Heteroseksüel Eğitim Ağı (GLSEN), İnsan Hakları Kampanyası ve NEA sergi alanında yer alan ve İnsan Hakları Kampanyası’nı ayartan “LGBT” müfredatlı “Welcoming Schools” İlkokulu ile uzun bir ortaklığa açık. Evet, bu “eğitimciler” eşcinsel olarak tanımlanan ya da cinsiyet konusunda feci şekilde kafası karışık olan yedi yaşındaki çocuklar için tamamıyla iyidir¹¹.

2018’de bu karara karşı konuşma fırsatı sunulmazken, iki yıl önce (2016), Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu’ndan Sissy Jochmann, benzer bir çözüme karşı savaşıırken, eski eşcinseller ve istenmeyen eşcinsel çekime sahip olan öğrenciler için NEA delegasyonu önünde bir savunma yaptı:

11 Harvey, L. (7/19/18). “America’s largest teachers union is run by radical, pro-gay extremists. Here’s proof.” Çevrimiçi olarak <https://www.lifesitenews.com/opinion/a-ray-of-hope-for-public-education> linkinden sağlanmıştır.

Milli Eğitimciler Derneği'nin Değerli Üyeleri:

Adım Sissy Jochmann. Ben bir öğretmen ve bir anneyim ve bugün NEA Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu adına konuşuyorum. Bizi eskiden lezbiyen, gey, biseksüel veya transseksüel (LGBT) olarak tanımlanan binlerce öğretmeni ve aynı cinsiyetten istenmeyen çekim deneyimi yaşayan on binlerce genci temsil ediyoruz.

En baştan itibaren açık konuşmak istiyorum: Hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden gençler, her zaman LGBT olarak tanımlanmaz. Bu gençlerin çoğu, cinsel kimlikleri ve aileleri, manevi/dini değerleri ve yaşam hedefleriyle yaşadıkları çatışmalarla bir mücadele sürecindedir. Bu gençler, eşcinsel çekimi deneyimleyebilirken, aynı zamanda karşı cinse çekim de hissedebilir veya cinsel kimlikleri istenmeyen cinsel duygularıyla örtüşmeyebilir. Yani, kalplerine inanabilirler ve kendilerini heteroseksüel olarak tanımlayabilirler, ancak çeşitli çözülmemiş sorunlar, deneyimler ve bazen de travmalar nedeniyle, özünde olduklarına inandıkları kişilere uymayan cinsel çekimlerle mücadele ederler.

İnsan cinselliğinin ve kimlik gelişiminin karmaşık doğası nedeniyle bilimsel araştırmalar, cinsel çekiciliğin akışkan olduğunu ve özellikle ergenlik döneminde değişebileceğini göstermektedir. Gençler, beyinlerindeki olgunlaşmamış prefrontal korteks nedeniyle, bu gelişim döneminde gelecekteki üzerinde kalıcı ve zararlı etkileri olabilecek cinsel riskler alma konusunda özellikle savunmasızdır.

Bu risklerin doğası ve vücutlarının olgunlaşmamış olmasının yanı sıra, duygusal ve psikolojik kırılganlıkları nedeniyle, gençlerin eşcinsel ve transseksüel davranışlarla ilişkili bedensel ve psikolojik risklerinden korunma hakkına sahip olduğuna ve okul psikolojik danışmanları, öğretmenler ile eğitimcilerin, gençlere bu riskleri anlatmaları ve yaşamları için en iyi kararı vermeleri amacıyla, yardım ve bilgi almaları için güvenli bir yer sağlamak üzere destekleyici yetişkinler olarak hareket edebileceklerine inanıyoruz.

Şu anda, gençlere homoseksüel ve transseksüel davranışlar hakkında hem uygun bilimsel bilgi hem de danışmanlık verilmesini engellemek için iyi organize edilmiş girişimler yapılıyor. Bu danışmanlığa “dönüşüm terapisi” adını veren aktivistler, cinsel kimlik çatışmaları için yardım arayan; öğretmenleri, psikolojik danışmanları, ebeveynleri ve öğrencileri susturmak için korkutma taktikleri kullanıyor. Bu derneğe üç önemli gerçeği hatırlatmama izin verin:

1-Bu konuda birçok araştırma yapılmasına rağmen, Amerikan Psikoloji Derneği 2008’de, bilim insanlarının eşcinsel yönelimin doğuştan olduğu veya insanların eşcinsel olarak doğduğu sonucuna varamayacağını söyledi.

2-Aktivistler, bir avuç eyalette cinsel kimlik çatışmaları yaşayan gençlere yönelik tedaviyi yasaklamak için adımlar atarken, son üç yılda sayısı yirmiye ulaşan eyaletlerin çoğu, gençlerin ve ailelerin haklarını ellerinden almamaları yönünde oy kullandı.¹²

3-Son olarak, istenmeyen hemcins çekim deneyimleyen ve çatışmalarını çözmek için terapi arayan gençler hakkında hiçbir sonuç temelli çalışma (yani tek bir çalışma bile) yoktur. Bu nedenle, NEA’nın rolü, çabaları vaktinden önce yasaklamak değil, terapi arayan gençleri incelemek ve desteklemek için araştırma çabalarını teşvik etmek olmalıdır. Yasak önermek, bu öğrencilere ve ailelerine, NEA’da hoş karşılanmadıkları mesajını verir ve herkes için dahil olma ve hoşgörü istediğimiz bir zamanda, bu bir geri adım olur.

NEA, yalnızca kendilerini LGBT olarak tanımlayanlar için değil, cinsel kimlik çatışmaları yaşayan tüm gençleri desteklemek için de önemli bir rol oynayabilir. Umarım bu dernek, tüm gençleri desteklemek ve sahip oldukları cinsel değerlerin geniş yelpazesine ve çeşitliliğine saygı duymak için doğru ve adil bir karar verir.

Saygılarımla,

Sissy Jochmann

NEA Eski Eşcinsel Eğitimciler Grubu

Gey-Heteroseksüel İttifakı Stratejisi

Cinsel yönelimlerini sorgulayan gençlere destek olan muhaliflerin özellikle kullandıkları sinsi bir diğer taktik de okul sistemi içinde eşcinsel kimlik ve davranışa geçişi normalleştirmeye yardımcı olan olaylar ve yapılar yaratmaktır. Hem orta hem de yüksek öğretimde, “güvenli alanlar” ve “güvenli bölgeler”, cinsel kimliğini sorgulayan ya da bu açıdan kafası karışmış ergenlerin “eğitildiği” ve ardından LGBT kimliğine kaydedildiği beyin yı-

12 Bu eyaletler şunlardır: Connecticut, New Hampshire, Arizona, Georgia, West Virginia, Nevada, Minnesota, Rhode Island, Pennsylvania, Ohio, Iowa, Colorado, Virginia, Washington, Florida, Texas, New York, Massachusetts, Maryland ve Hawaii.

kama araçlarıdır. Bu güvenli bölgeler, benzer düşünen gençler için fiziksel bir buluşma yeri sağlar ve bazı okul idareleri, eşcinsel baloları da dahil olmak üzere, özellikle kendi kimliklerini belirleyen LGBT öğrenciler için etkinliklere sponsor olacak kadar ileri gitmiştir.

Ancak en güçlü ve yaygın yöntem Gey-Heteroseksüel İttifakı (GSA)'dır. Gey Lezbiyen Heteroseksüel Eğitim Ağı (GLSEN) tarafından başlatılan GSA çok akıllı bir mekanizmadır zira, çocuklara erişimin içeriden gelen başarılı telkinlere bağlı olduğunun farkındadır. Bu sebeple propagandasını yaymak ve gücünü kullanmak için sempatik okul personelleri, yani öğretmenler ve idari yöneticileri işe alması gerekir.

İdari yöneticiler göreve geldikten sonra, LGBT öğrencilere karşı yapılan zorbalıkların sona erdirilmesi kampanyası başlatılır ve genellikle LGBT olarak tanımlanan öğretmenler, sınıflarında “güvenli bir alan” oluşturmak için işe alınır veya gönüllü olur. Güvenli alan oluşturulduktan sonra, bir sonraki adım, National Honors Society ya da okul sonrası spor aktivitesi tarzı bir kulübe benzer şekilde müfredat dışı bir etkinlik aracılığıyla bir GSA oluşturmaktır. Ancak amaç, çocuklara futbol veya basketbol gibi bir beceri öğretmek ya da eğlenceyi ve rekabeti kolaylaştırmak değildir. Hayır. GSA'lar, eşcinsel ve transseksüel kimliği belirleyen öğrencileri normalleştirmek ve savunmak için, aynı zamanda da cinsel kimliğini sorgulayan ya da kafası karışan öğrencileri “gizlendiği yerden çıkıp, LGBT olarak tanımlamaya” teşvik etmek ve ardından LGBT siyasi hedeflerini ilerletmeye yardımcı olmak için mevcuttur. İnanmıyor musunuz? GLSEN'in, rutin olarak eğitimcilerin network gruplarına gönderdiği birçok politik e-postadan yalnızca birini görmek için Görsel 8.1'e bakın.¹³

---

13 İngilizce içeriği bulunan görsellerin çevirisi kitap sonunda sunulmuştur. (ç.n.)

Dear Christopher

After a busy Pride month celebrating LGBTQ visibility and joy, we are encouraging everyone to keep that momentum and RISE UP in support LGBTQ students and educators. One way you can do this is by registering to vote.

If you are not already registered, please [register to vote](#) and make sure you have a say in your democracy!

Make sure your voice is heard this election season and spread the word.

We also want to make sure that you know about our action-oriented listserve, GLSEN UP, a movement of action-takers. This listserve joins students, educators, families, faith leaders, and community members who know that they can be effective when working together and centering the experiences of LGBTQ youth in advocating for policy change. We hear from educators across the country who are working to make schools safer for their LGBTQ students, and we are here to help make that work easier for you.

GLSEN's Policy Department is constantly tracking changes that might affect you and your students. [Sign up for GLSEN UP](#) to get alerts for changes you can make and actions you can take to protect LGBTQ students.

In Solidarity,

Becca

GLSEN Education Manager

Görsel 8.1: GLSEN'den gelen e-posta

Belirttikleri hedefler genellikle hoşgörü, zorbalıkla mücadele ve güvenli okullarla ilgili olsa da GSA'lar, GLSEN ve LGBT intiharlarını önlemek için yürüttüğü “Daha İyi Olacak” kampanyasıyla ulusal olarak tanınan Trevor Projesi gibi kuruluşlar tarafından organize edilmekte ve duyurulmaktadır. Bu gruplar, cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden gençlerin tedavisine karşı çıkan daha büyük ve iyi finanse edilen eşcinsel hakları organizasyonlarıyla iş birliği yapıyor.

Siz bu konuda bir örnek vermek istiyorum: 2013'te eşim ve ben ulusal düzeyde yayın yapan *The Dr. Oz Show*'a konuk olduk. Konu, Onarım Terapisi ve Kaliforniya'nın çocuklar için “dönüşüm terapisi”ni yasaklayan SB 1172 yasasıydı.

Bana ve meslektaşlarıma hikâyelerimizi anlatmak ve çalışmalarımızı açıklamak için yayınlarında bol bol zamanı verdiği için Dr. Oz'a ve yapımcılarına teşekkür etmem gerekse de programın ikinci yarısı, çalışmalarımızın aslında eşcinsel hakları savunucu-

ları tarafından kınanması için kurgulanmıştı. Bunun için programa kimi davet ettiler dersiniz? Tabii ki kendisi de bir lezbiyen olan GLSEN ve İtfira Olaylarına Karşı Gey ve Lezbiyen İttifakı'nın (GLAAD) yönetici direktörü Eliza Baird'tan başkası değil! Hem Baird hem de GLAAD, tüm okulların ve yetişkinlerin LGBT çocukları nasıl “destekleyici” ve “kucaklayıcı” olması gerektiği ve “değişimi” teşvik etmenin zararlı ve taciz edici olduğu hakkında boş ve inandırıcılıktan uzak birtakım şeyler anlattı.

Ne GLSEN ne de GLAAD'ın temsilcisinin bir ruh sağlığı uzmanı olmamasını, ne de meslektaşlarım ve benim istenmeyen cinsel kimlik çatışmaları sebebiyle danışmalık sunduğumuz bireyleri savunmamalarını garip bulan oldu mu? Tabii ki hayır, çünkü bu önemli değildi! Gerçekten önemli olan şey, “şefkatli” görünen bazı kabadayılardan ve medyanın, polise anlamadıkları bir terapiyi kınaması için eşit konuşma süresi verildiğini düşünmeleriydi, ancak bu, onların ortaya çıkıp şimdiye kadar halı altına süpürülmüş konuları dışa vuracak kadar tehditkâr olmaları için yeterliydi. Başarısız şarkıcılık kariyerini tanıtmak için programa katılan Amerikan'ın eski idollerinden Clay Aiken'in, sadece bazılarının değil, tüm cinsel ve toplumsal cinsiyet azınlıklarının desteklenmesi gerektiği konusundaki fikrime katılması ise oldukça garipti.

Orta öğretimde LGBT aktivizmi için en göze çarpan olmasa da en büyük Truva atlarından biri, zorbalıkla mücadele programları ve okullarda “güvenli alanlar” yaratılması olmuştur. Ortaokullardaki güvenli alanlar, LGBT kimliklerini belirleyen veya bu kimliği sorgulayan öğrencilerin, cinsel yönelimleri ya da cinsel kimliklerine dair ayrımcılık yapabilecek veya kendilerini sindirebilecek bireylerin tacizinden korunabilecekleri bir yer olarak işlev görür. Bu yerler genellikle belli bir öğretmen kapısına veya sınıf penceresine yapıştırılmış bir gökkuşağı çıkartmasıyla göze çarparlar ve öğrencinin kendini huzurlu ve güvende hissetmesi için davetkâr ve olumlayıcı bir alanı temsil ederler. Zorbalıkla mücadele ve güvenli alanlarla ilgili sorun şu ki, bu alanlar yalnızca “koruma” amacıyla ortaya çıkmazlar ve LGBT'ye dair çeşitli politik sebepler için beyin yıkama amaçlı, kuluçka alanı olarak faaliyet gösterme eğilimindedirler. Örneğin, 2016 yılında, güvenli alanların büyük

bir destekçisi olan Amerikan Öğretmenler Federasyonu (AFT), “Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transseksüel, Kuir ve Cinsel Eğilimlerini Sorgulayan (LGBTQ) Öğrencileri için Okul Güvenliği ve Eğitim Fırsatları” başlıklı bir karar kabul etti.

İlk bakışta, çözümün güvenli okullar çağrısı makul görünüyor, ancak aşağıdakiler de dâhil olmak üzere kapsamlı LGBT girişimlerini savunduğunda bu kararın amacı güvenlik meselelerinin çok ötesine geçiyor:

- 1) LGBTQ öğrencilerinin ilgisini çeken konularda mesleki gelişim fırsatları,
- 2) Gey-Heteroseksüel İttifakı dışında da müfredatdışı kulüplerin kurulması,
- 3) LGBTQ öğrencilerinin aileleriyle iletişime geçme ve destek,
- 4) Müfredat genelinde LGBTQ hakları da dâhil olmak üzere insan haklarına saygı,
- 5) LGBTQ sorunları hakkında gelişimsel olarak (örneğin, kütüphanelerde ve fakültelerde) uygun kaynakların bulunması,
- 6) LGBTQ öğrencileri için eşitsizlikleri ve engelleri belirlemek amacıyla verilerin toplanması ve gözden geçirilmesi,
- 7) Cinsel yönelim ve cinsel kimlik ifadeleriyle ilgili konularda bilgili personelin bulunması ve son olarak da en tartışmalı olan kısım okulları şu hususları uygulamaya davet etmektedir:

Transseksüel öğrencilerin cinsel kimlikleriyle tutarlı bir şekilde muamele görmesini sağlamak için belirli politikaları benimseyin. Örneğin:

1. Belirli isim ve zamirleri kullanılması,
2. Okul kayıtları sırasında isim ve cinsiyet değişikliği yapılması,
3. Kişisel öğrenci bilgilerinin ifşa edilmesi konusunda öğrenci mahremiyetinin ve gizliliğinin sağlanması,
4. Öğrencinin cinsel kimliğine göre belli hizmetlere ve programlara erişim sağlanması,
5. Cinsiyet ayrımı gözetmeyen kıyafet kurallarının uygulanması,

6. Cinsiyet temelli tüm etkinliklerin gözden geçirilmesi¹⁴.

AFT ve NEA gibi ticari birlikler tarafından da görüldüğü gibi, radikal LGBT aktivistleri devlet okullarına dâhil oldukları ilk zamanlar, her şeye çok masum bir şekilde başlıyorlar. Hoşgörü, anlayış, şefkat ve sevgi çağrısında bulunuyorlar. Bir insan bu ideallere karşı nasıl durabilir? Sorun şu ki, konu bununla kalmıyor. Eşikten geçtikleri anda kilit pozisyonundaki karar vericileri etkilemek için “eğitim kampanyaları” adı altında ve agresif lobicilik yoluyla sistemin içine sızarlar ve aynı zamanda cinsel açıdan kafası karışmış çocukları kendi planlarına dahil ederler. Bundan sonraki adım ise, ciddi bir beyin yıkama faaliyetidir.

LGBT aktivistleri, çocuklara genellikle çok ince düşünülmüş yollarla (ama bazen açık bir şekilde) ailelerinin, okullarının ve kiliselerinin onlara düşman olduğunu söyler ve bu ayrımcılıktan kurtulmak için çocukların aktivist olması ve LGBT gündemini ilerletmesi gerekmektedir. Elbette bu kulağa çok asil geliyor: Eşitlik için savaşın! Zulme karşı çıkın! Olmak istediğiniz kişi olun! Ama kulağa özgürlük ve kurtuluş gibi gelen kavramlar, gerçekte tarikat benzeri bir yapıyı gizlemek için kullanılan ifadeler ve bir kere bu tarikatın üyesi olduğunuzda artık bağımsız düşünemez veya hareket edemezsiniz. Çünkü artık tek başınıza değil, bir “sürü”yle hareket etmeniz ve düşünmeniz gerekmektedir!

LGBTQ'nun “Güvenli Alanları” Üzerine Örnek Bir Olay

2013 yılında Voice of the Voiceless adında, kar amacı gütmeyen bir organizasyon kurdum. Kaliforniya Eyaleti'nde, eski LGBT bireyler ile istenmeyen eşcinsel çekim ve cinsel kimlik çatışmaları olan bireyler için geçtiğimiz günlerde kabul edilen terapi yasasından gerçekten rahatsızlık duydum. Lisanslı bir psikoterapist olarak, bunu gerektiği gibi savunamayacağımı biliyordum, so-

14 AFT Resolution. (2016). “School Safety and Educational Opportunity for Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer and Questioning (LGBTQ) Students.” Çevrimiçi olarak <https://www.aft.org/resolution/school-safety-and-educational-opportunity-lesbian-gay-bisexual-transgender> linkinden sağlanmıştır.

nuçta ana akım ruh sağlığı alanının kendi saflarındaki politik aktivizmini eleştirecek olsaydım, lafı bırakıp icraata bakardım! Bu yüzden, kendime bu işi yapmak için bir yer yarattım ve çoğu benim gibi hayatlarında dönüşüm yaşayan, eski LGBT bireylerden oluşan ve benimle benzer fikirde olan bir düzine kişiyi işe aldım.

Yaptığımız ilk projelerden biri, yüksek öğretimin sözde “güvenli alanlar”ının cinsel kimlik çatışmalarından rahatsız olan öğrencilere nasıl davrandığını incelemektir. Üniversitelerin, kültürel açıdan yetkin terapistlere, psikolojik danışma merkezlerine, sevk kurumlarına ya da LGBT olarak tanımlanmayan ve istenmeyen cinsel çekimden, davranışlarından ya da kimliğinden dolayı iyileşme veya değişim arayan öğrenciler için inanç temelli vaizliklere uygun yönlendirmelerde bulunup bulunmayacaklarını bilmek istedik. Bunu yapmak için kimliğimizi gizlememiz, üniversitede yüksek lisans öğrencisi olarak rol yapmamız ve aslında güvenli alandaki biriyle iletişim kurmamız gerekiyordu. Ben ve bir meslektaşım bu konuyu araştırmak için Virginia Eyaleti’nde devlete bağlı yedi yüksek öğretim kurumunu ziyaret ettik.

Projemizin sonuçları aşağıda ve Ek B’de açıklanmış ve özetlenmiştir. Ancak okumadan önce şunu belirtiyim ki, raporun tamamı, web sitemizden (www.VoiceoftheVoiceless.info) indirilebilen bir PDF belgesi olarak mevcuttur ve aşağıda açıklananlar kısaltılmış bir özettir. Aşağıdaki özet, size devlet üniversitelerinde neler olup bittiğine dair bir fikir verecektir ve varsayımımız, bu projenin, ülke çapındaki devlet üniversitelerinde olup bitenlerin yalnızca küçük bir örneğini ortaya koyduğu yönündedir. Artık özel bir üniversitede lisanslı bir ruh sağlığı terapisti olarak çalıştığıma göre, bu üniversitelerde izlenen prosedürlerin profesyonellikten son derece uzak, yetersiz ve bazı durumlarda tehlikeli olduğunu söyleyebilirim.

Meslektaşım ve ben, üniversitede öğrenci olduğumuza dair herhangi bir kanıt sunmadan -hatta bazen lisanslı bir klinik uzmandan- randevu alabildik. Tüm görüşmeyi nispeten kolaylıkla videoya çekip ve ses kaydı da yapabildik. Bazı materyallerin uygun ya da uygun olmayabileceği konusunda herhangi bir sansür veya görüş olmaksızın çalışanlardan kitaplara, kütüphanelere ve vide-

olara erişim izni aldık. İncelediğimiz bazı materyaller neredeyse ya da açıkça pornografikti! Ama daha da kötüsü, üniversite çalışanları yanıltıcı, cahil ve bilgisizdi! Bize gerekli konuları daha önceden beyinlerini yıkayanlardan öğrendikleri şekliyle aktardılar ve sanki sürü psikolojisiyle hareket eden koyunlar gibi işlerini yaptılar. Birçoğu, zor sorularla sorulduğunda, net veya eleştirel düşünemedi ya da öğrenci nüfusunun gerçek çeşitliliğine bakılmaksızın önceden düşünülmüş ve önyargılı cevaplar verdi. Kısacası, bu güvenli alanların kapsayıcı ve çeşitliliğe açık olması gerekiyordu, ancak yaşadıklarımız, yukarıda aktardıklarımızdan daha farklı bir şey değildi!

Kampüs Ortamı Hakkında Rapor: İstenmeyen Cinsel Çekime Sahip Öğrenciler İçin “Güvenli Olmayan” Bir Alan

Virginia Üniversitesi sisteminin LGBTQ kaynak merkezlerinin cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrencilere yönelik tutumlarını ve hizmetlerini değerlendirmek için, devlet tarafından finanse edilen dört yıllık, yedi yüksek öğretim kurumu seçtik: Mason University, James Madison University, University of Virginia, Virginia Commonwealth University, Old Dominion University, Christopher Newport University ve the College of William and Mary. Eylül 2013'te, Voice of the Voiceless'tan (VoV) iki temsilci, LGBTQ Kaynak Merkezi danışmanları tarafından verilen hizmetleri ve Kaynak Merkezi'nde verilen ya da sağlanan bilgileri belgelemek için iki buçuk haftalık bir süre boyunca bu kampüsleri ziyaret etti. Her toplantıyı gizli ses ya da video ekipmanı kullanarak belgeledik ve bu kayıtları web sitemize (www.VoiceoftheVoiceless.info) ve YouTube'ye yükledik. Ayrıca, cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrencilere -eğer varsa- hangi bilgilerin sağlandığını belirlemek amacıyla her bir LGBTQ Kaynak Merkezi'nde bulunan materyalleri belgelemek için notlar alıp fotoğraflar çektik. Şunu belirtmiyim ki, bu üniversiteler rastgele seçilmemiştir ve Virginia ya da

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki LGBTQ kaynak merkezlerinin tamamı için örnek teşkil ettiği düşünülmemelidir.

Üniversitelerde Ne Oluyor?

Ergen gençler, üniversiteye başladıkları dönemde daha fazla özgürlük hissiyatı yaşarken, aynı zamanda kimliklerini keşfetmeye de devam ediyorlar. Daha anlamlı bir benlik duygusu geliştiriyorlar, sosyal ve romantik ilişkilerde daha yüksek düzeyde bir samimiyet duygusunun farkına varmaya başlıyorlar. Gelişim psikolojisi uzmanı Erik Erikson, bu kritik zamandaki gençlik dönemini, insan hayatının iki önemli aşaması arasında bir geçiş olarak tanımladı: *Kimlik Kazanımına Karşı Rol Karmaşası* ve *Yakınlığa Karşı Yalıtılmışlık*. İlkinde ergenler, bir benlik ve kişisel kimlik duygusu geliştirirler. Bu aşamanın başarıyla tamamlanması, kişinin kendine sadık kalma yeteneğini geliştirirken, başarısız olması rol karmaşasına ve zayıf bir benlik duygusuna yol açar. İkinci aşamada, genç yetişkinlerin diğer insanlarla samimi ve sevgi dolu ilişkiler kurması gerekir. Başarı, güçlü ilişkilerin önünü açarken, başarısızlık yalnızlık ve yalıtılmışlıkla sonuçlanır¹⁵.

Üniversiteler, gençlerin çocukluktan yetişkinliğe geçiş yapmaları için ideal sosyal ortamı sağlar. Profesörler, koçlar, psikolojik danışmanlar ve mentörler, bu süreçte çatışmaları müzakere ederken, ergen gençler üzerinde derin bir etkiye sahiptir. Gençlere, kimlikleriyle hesaplaşmalarına yardımcı olmak amacıyla uygun bir rehberlik yoluyla bu zorlukları keşfetmeleri için zaman ve alan verilmesi çok önemlidir. Cinsel yönelim ve kimlik, özellikle; lezbiyen, gey, biseksüel, transseksüel ya da interseks olan, cinsel kimliğini sorgulayan veya hemcins istenmeyen çekim yaşayan (LGBTQIU)¹⁶ ergenleri ilgilendirdiği için bu zorluklardan biri sayılır.

15 Erikson's Psychosocial Stages Summary Chart. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <https://www.verywellmind.com/erik-eriksons-stages-of-psychosocial-development-2795740> linkinden sağlanmıştır.

16 İnterseks öğrencilerin bu cinsel azınlıklar listesine dahil edilmesi gerektiğini kabul etsek de ziyaret edilen LGBTQ Kaynak Merkezleri arasında bu grup için özel olarak ayrılmış hiçbir kaynak bulamadık.

Bir dizi nedenden ötürü LGBTQIU öğrencileri, ergenlikten yetişkinliğe geçişte heteroseksüel sınıf arkadaşlarından daha büyük zorluklarla karşılaşabilirler. Bu nedenle, özellikle bu savunmasız grupların ihtiyaçlarına göre uyarlanmış kaynak merkezleri, bu gençlerin güçlü bir benlik duygusu geliştirmelerine ve sevgi dolu ve yakın ilişkiler kurmalarına yardımcı olmak için gerekli bilgi, destek ve becerileri sağlayabilir. Virginia'daki birçok devlet üniversitesi, bu tür LGBTQ kaynak merkezlerinin faydalarını fark etti ve heteroseksüel öğrencilerin karşılaşmadıkları benzersiz zorlukları müzakere ederken, cinsel azınlık öğrencilerini desteklemek için fon ayırdı.

Son yıllarda, bu LGBTQ kaynak merkezlerinin çoğu, kampüsteki cinsel azınlık öğrencileri için sıcak bir atmosfer teşvik etmeye çalışan güvenli alan kavramını da geliştirdi ya da bunu aşıladı. Örneğin, Virginia Commonwealth Üniversitesi, “üniversite topluluğu üyelerini LGBTQ topluluğunun üleriyle birlikte, LGBTQ konularında tüm üyeleri için bir güvenlik ve tam katılım topluluğu oluşturmak için çalışan bir müttefik ağı oluşturmak amacıyla eğitir”¹⁷. Benzer şekilde, Virginia Tech'in Güvenli Alan Kılavuzu, “bazı öğrencilerin kampüste bulunan herkese cinsel kimliğini ifşa etmekte tereddüt edebileceğini” belirtmiştir. “Güvenli alanların, bir bireyin mahremiyetini koruması ve bu öğrenciden sağlanan bilgileri gizli tutması beklenir.”¹⁸ Bu nedenle, bu programlar, öncelikle cinsel açıdan azınlıkta olan öğrencilere kendilerini güvende hissetmelerine ve ilişkilerinde kabul, sevgi ve samimiyet deneyimlemelerine yardımcı olmak için destek sağlamayı amaçlamaktadır.

Virginia'daki üniversiteler, cinsel açıdan azınlıkta olan gençler için belirlenmiş güvenli alanlar, kampüste müttefik olarak görev yapan personel/öğretim üyeleri ve LGBTQ öğrencileri için daha fazla hoşgörü ve anlayışa yardımcı olacak eğitim programları, seminerler ve atölyeler dâhil olmak üzere bir dizi destekleyici mekanizma geliştirdi. Bu tür programlar, öğrencilerin kendilerini hoş karşılandıkları ve cinsel kimlikleriyle desteklendiklerini

17 <http://commonground.richmond.edu/programs/safe-zone/index.html>

18 <http://www.vtlgbtcaucus.org/docs/safezoneresourcemanual2006.pdf>

hissettikleri bir alan işlevi görür, ancak aynı zamanda gençlerin çeşitli çatışmalar hakkında tavsiye almaya geldikleri bir yer de olabilir. Böyle bir durumda, bir LGBTQ Kaynak Merkezi veya güvenli alan, öğrencinin bu zorlukları aşmalarına yardımcı olmak amacıyla üniversite danışma merkezi ya da yerel toplum içinde ruh sağlığı hizmetleri aramaları için bilgi, alternatif ve yönlendirme sağlayabilir.

Virginia'da eyalet, Counseling and Psychological Services (CAPS) adlı bir program aracılığıyla, cinsel yönelim ve/veya kimlikten bağımsız olarak danışmanlığa ihtiyaç duyan öğrencilere yardımcı olmak için bir fon ayırdı. Örneğin, Virginia Üniversitesi'nde CAPS, öncelikle öğrencilerle kısa bir psikoterapi tedavi yaklaşımı uygular. Psikoterapinin süresi genellikle altı ila on seanstır.

Klinik çabalar, öğrencilerin akademik başarı için gerekli işlevsellik düzeyine ulaşmalarına yardımcı olmaya odaklanmıştır. Kısa terapi yaklaşımı, öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap vermezse, alternatif kliniklere veya Charlottesville topluluğu içindeki psikoterapistlere yönlendirmeler yapılır. Bir toplum terapisti yönlendirmesinin sorunlu veya kişiye zarar verebilecek yapıda olması gibi durumlarda, kısa tedavi yaklaşımında duruma göre istisnalar yapılır¹⁹.

Yönlendirme sürecinde, LGBTQ kaynak merkezleri ve güvenli bölgeler, öğrencilerin kendilerine özgü zorluklarında kendilerini destekleyebilecek hizmetleri, programları ve müttefikleri belirlemelerine yardımcı olarak önemli bir rol oynar. Bu nedenle, LGBTQ kaynak merkezlerinin ve güvenli bölgelerin, bir öğrencinin cinsel kimliğini ve/veya yönelimini doğru bir şekilde tanımlaması, öğrencinin hedeflerine ulaşmasına yardımcı olabilecek yetkin bir uzmanla iletişime geçebilmesi açısından çok önemlidir. Virginia Üniversitesi LGBTQ kaynak merkezlerinde ve güvenli alanlarda lezbiyen, gey, biseksüel ve transseksüel (LGBT) öğrencilerin ihtiyaçlarının, yeterince karşılandığı görülürken, cinsel yönelimlerini sorgulayan ve/veya hemcins istenmeyen çekimi

19 <http://www.virginia.edu/studenthealth/internCAPSdescr.html>

(SSA) olup da eşdeğer bir destek alamayabilecek bir grup insan da var.

Eşcinsel duygular yaşayan ancak kendilerini LGBT olarak tanımlamayan öğrenciler, cinsel kimliklerini sorguluyor veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hissediyor olabilirler. Bu tür öğrencileri, LGBT olarak etiketlemek veya onları yalnızca eşcinsel olumlayıcı bir yaklaşıma bağlı kalan kiliselere, programlara, organizasyonlara veya danışmanlara yönlendirmek uygun değildir. Bu tür yanlış etiketlemeler, saldırgan ve zararlı olabilir dolayısıyla bundan kaçınılmalıdır. Alternatif olarak, cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrenciler, kendilerini eski bir eşcinsel ya da eski bir eşcinsel olarak tanımlayabilirler. 2009 yılında, Kolombiya Bölgesi Yüksek Mahkemesi, eski eşcinsellerin veya eski eşcinsel cinsel yönelim ayrımcılığına karşı korunan bir sınıf olduğuna karar verdi²⁰. Virginia, Washington'a komşu bir bölgede bulunduğu için, devlet tarafından finanse edilen üniversitelerin, bu tür bireyleri LGBT toplumundan ayrı ve farklı olarak tanınması ve bu nedenle, değerlerine ve benzersiz ihtiyaçlarına duyarlı bilgi ve hizmet sunması özellikle yerindedir.

Devlet tarafından finanse edilen hizmetlerin doğası gereği, LG-BTQ kaynak merkezleri ve güvenli alanlar, cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrencilere değerlerine ve benzersiz ihtiyaçlarına duyarlı, yetkin bir yönlendirme ve yardım sağlamakla yükümlüdür. LG-BTQ kaynak merkezleri ve güvenli alanlar, kamu tarafından finanse edilen varlıklar olduğundan, sınırlı bir kamu forumu olarak kabul edilirler ve bu nedenle, cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrencilerin benzersiz ihtiyaçlarına hizmet edebilecek görüşlere ve/veya kuruluşlara eşit erişim sağlamalıdır. Virginia'daki üniversiteler, bir LG-BTQ Kaynak Merkezi ve/veya güvenli alan oluşturarak, cinsel yönelimle ilgili konular için üniversite dışı kaynaklar sağlamak amacıyla sınırlı bir kamu forumu kurdular. Bu üniversiteler, bir bireyin hemcinslerine karşı cinsel çekim hissettiğini

20 <http://pfox.org/JudgeRoss%27MemorandumOpinion.pdf>

açığa vurması gerektiği inancını benimseyen kuruluşlardan kaynak sağlar ve bu kuruluşlara web bağlantıları sunar. Bu nedenle, eşcinsel çekim ve duygularını sorgulayan bireylere yönelik üniversiteye kaynak sağlayan ve/veya cinsel yönelim değişikliği hizmetleri sunan kişi veya kuruluşların bakış açısına karşı ayrımcılık yapamazlar. Hükümet, bir ifadeyi asli içeriğine veya ilettiği mesaja dayalı olarak özel konuşma ya da ifade alanında düzenleyemeyeceğinden, hükümet düzenlemeleri bir sözcüyü diğerine tercih etmeyebilir.

Verdiği mesajdan dolayı, sözel ifadelere karşı ayrımcılığın anayasaya aykırı olduğu varsayılmaktadır. Hükümet konuyu değil, bir konu hakkında konuşmacılar tarafından belirtilen görüşleri hedef aldığı anda, Anayasanın Birinci Değişikliğinin ihlali daha da bariz olarak kendini gösterir. Bu nedenle görüş ayrımcılığı, içerik ayrımcılığının korkunç bir şeklidir. Kısıtlamanın gerekçesi, belirli bir motive edici ideoloji ya da sözcünün görüşü veya perspektifi olduğunda, hükümet ifadeyi düzenlemekten kaçınmalıdır²¹. Bir hükümet, yazılı eserlerin tanzim edilmesi için bir forum açtığı anda, forumu kullanmak isteyen tüm kişi ve gruplara bakış açılarına bakılmaksızın, eşit şekilde davranmalıdır²².

Görünüşte, cinselliği konusunda kafa karışıklığı yaşayan veya cinsel çekimi ve inancı arasında çatışma yaşayan bir kişi tarafından defalarca talep edilse bile, eski eşcinsel kaynakların varlığından bahsetmeyi reddetmeleri ya da uygun terapi ve/veya yetkin yönlendirmeler sunmayı reddetmeleri nedeniyle, araştırmamızda bulunan üniversitelerin eylemleri ve inancı, üniversitelerin LGBT topluluğunun konuşmasını, eski eşcinsel topluluğa tercih ettiğini gösteriyor. Böylelikle LGBT topluluğunun bakış açıları, üniversite tarafından tercih edilip değerli görülürken; üniversiteler eski eşcinsellerin, insan cinselliği ve cinsel yönelim hakkındaki görüşlerini teşhir etmeye ve yaymaya layık görmeyip bu görüşleri engellemiştir.

21 *Rosenberger v. Rector and Visitors of the University of Virginia*, 515 U.S. 819, 828–29 (1995)

22 *Good News Club v. Milford Central School District*, 533 U.S. 98 (2001)

Bu bağlamda, cinsel yönelim konusunda tek bir bakış açısının sunulması, sadece görüş ayrımı değil, aynı zamanda cinsel yönelim ayrımcılığı da oluşturabilir. Ek olarak, yukarıda Erikson'un gelişim modelinde yakınlık kavramına karşıt olarak, bir soyutlama senaryosu sunulduğu için, bu, öğrencinin öz kimliğine de zarar verebilir. Bu da bireyin manevi / dini değerlerine ve/veya ahlaki ideallerine aykırı bir şekilde yaşamak zorunda olma düşüncesinde (diğerlerinin yanı sıra) endişe, depresyon ve umutsuzluk duygularına yol açabilir.

Virginia Üniversitesi LGBTQ kaynak merkezlerindeki birkaç danışman ve yöneticinin önerisine rağmen, Cinsel Yönelim Değişikliği Çabası (SOCE) tedavisi, Virginia'da yasa dışı değildir ve bu tür terapötik süreçlere gönüllü olarak katılan danışanlar için etik dışı ya da zararlı olarak sayılmaz. Profesyonel psikolojik denekler, bu tür müdahalelerin etkinliği konusunda farklı görüşlere sahiptir.

Amerikan Psikoloji Derneği (APA), 2009 yılında araştırma literatüründe, SOCE tedavisinin sonuçları hakkında rapor yayımlayan bir çalışma kolu oluşturdu. Söz konusu çalışma kolu, SOCE literatürüne ilişkin sistematik incelemesinde, "SOCE (psikoterapi, karşılıklı kendi kendine yardım grupları, dini teknikler) üzerine yapılan araştırmanın güvenli mi, yoksa etkili mi ve kimler için etkili olup olmadığı konusundaki temel soruları yanıtlamadığı" ve "yakın zamandaki SOCE'nin (müdahalelerin) güvenli mi yoksa, zararlı mı ve kimler için olduğuna dair bir açıklama yapılmasını sağlayacak, bilimsel olarak titiz çalışmaların bulunmadığı" sonucuna vardı²³. Bununla birlikte bu rapor, SOCE sonuç araştırmasının yüksek metodolojik araştırma standartlarını ortaya koyduğu konusunda ısrar ederken, çalışma kolu ve ayrıca Virginia'daki üniversiteler, aynı kriterleri, ister LGBT ister cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden bireyler olarak tanımlasın, eşcinsel duygular yaşayan tüm danışanlar için önerdiği eşcinsel olumlayıcı te-

23 APA Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation. (2009). *Report of the Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation*. Washington, DC: American Psychological Association, 83–89.

rapinin etkinliğini değerlendirmek amacıyla kullanılmasını talep etmediği için eleştirildi²⁴.

Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapi Derneği (NARTH) tarafından 2009 yılında SOCE literatürünün bir başka kapsamlı incelemesi, taban tabana zıt bir sonuç ortaya koydu. 100 yıllık araştırma ve klinik literatürü gözden geçiren rapor, bazı erkeklerin ve kadınların eşcinsellikten heteroseksüelliğe geçmesinin mümkün olduğu ve değişim çabalarının her zaman zarar vermeyeceği sonucuna vardı²⁵.

LGBTQ Kaynak Merkezi Danışmanlarının Yaptığı Yanlış Bilgilendirmeler

VoV'nin kaynak merkezlerini veya yardım programlarını sürdüren yedi yüksek öğrenim kurumuyla ilgili yaptığı araştırma, yönetim kurulu genelinde bakış açısı ayrımcılığını ortaya koydu.

Bazı üniversitelerde, cinsel yönelimleri açısından azınlıkta olan öğrencilere yardım eden yerler, bilinçli olarak LGBTQ kaynak merkezleri olarak adlandırılmıyor. Örneğin Virginia Commonwealth Üniversitesi'nde LGBTQ girişimlerine ev sahipliği yapan mecra Çok Kültürlü Öğrenci İşleri Ofisi. Old Dominion Üniversitesi'nde cinsel olarak azınlıktaki öğrencilere destek olan mecra ODU Güvenli Alan Programı veya ODU Out adı verilen Öğrenci Katılım ve Kayıt Hizmetleri Bölümü'ysen, College of William and Mary'de ise LGBTQ etkinliklerinin adresi Öğrenci Çeşitliliği Merkezi'dir. Bununla birlikte, tüm bu ofisler, yardıma ve/veya kaynaklara ihtiyaç duyan ve cinsel olarak azınlıkta olan öğrencilere kimin tarafından verildiği gizli tutalan psikolojik danışmanlık ve rehberlik hizmeti de sağlamaktadır. Bu ofisler ayrıca, yönlendirme arayan öğrenciler için LGBT'yi onaylayan

24 Phelan, J.E., Goldberg, A. & Doyle, C. (2012). A Critical Evaluation of the Report of the Task Force on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation, Resolutions, and Press Release. *Journal of Human Sexuality*, 4, 41–69.

25 Phelan, J.E., Whitehead, N. & Sutton, P.M. (2009). What Research Shows: NARTH's Response to the APA Claims on Homosexuality. *Journal of Human Sexuality*, 1, 1–94.

ve cinsel yönelimle ilgili konular için üniversite dışı kaynaklar sağlamak amacıyla ek (sınırlı) bir kamu forumu oluşturan web bağlantılarının bulunduğu bir web sitesi hizmeti de sunmaktadır.

Buna ek olarak, Christopher Newport Üniversitesi, ne üniversite çalışanlarından oluşan gerçek bir LGBTQ Kaynak Merkezi kurdu ne de öğrencilerin kullanımına açık bir web sitesinde, LGBT'yi onaylayan kaynaklar da sundu. Eşcinsel-Heteroseksüel Öğrenci Birliği başkanıyla kampüste görüşüp, Sağlık ve İyi Yaşam Hizmetleri programlarında bir danışmanla görüşmemize rağmen, bunlar olsa halka açık bir yapı teşkil etmedi. Halkı, ancak onlarla yaptığımız görüşmelerin kayıtlarını ve beyanlarını belgelendirme amacıyla toplantılara dâhil ettik. VoV'yi temsil eden dava firması Liberty Counsel, bir danışman ve öğrenci tarafından yönetilen bir grubun, sınırlı bir kamu forumu olarak nitelendirilmemesini sebep göstererek bu üniversiteye bir mektup bile göndermedi.

LGBTQ Kaynak Merkezi danışmanları ve yöneticileri, SOCE terapisinin; yasallığı, etkililiği, potansiyel zararı ve etikliği hakkındaki yanlış ifadelerin yanında, SOCE terapisinin, eski eşcinsellerin kurduğu kuruluşlar, dini vaizlikler ve eşcinselliğin etiolojisi hakkında da bir dizi yanlış beyanda bulundu. Bu raporda, özel ifadeler ayrıntılı olarak incelenecek olup rapor şunları içermektedir:

- **“Dönüşüm” ve “onarım” terapisi gibi ifadeler dahil olmak üzere, SOCE tedavisi için uygun olmayan terimlerin kullanımı.** Bu tür ifadeler, SOCE'ye karşı çıkanlar tarafından aşağılayıcı bir şekilde kullanılır, saldırgandır ve kamu fonlarının kullanıldığı ortamlarda bunların kullanımından kaçınılmalıdır.
- **SOCE'deki terapötik müdahalelerinin yapısına ilişkin basitleştirilmiş açıklamalar.** SOCE tedavisi, “geçersiz” veya “yararsız” bir terapötik tedavi şekli olarak tanımlanırken, diğerleri SOCE'yi tamamen davranışsal dikkat dağıtma ve/veya baskı yöntemlerine dayanan bir “ eşcinseller için dua etme” girişimi olarak nitelendirdi. Bu tarz açıklamalar, SOCE aktivistleri ve muhalifleri tarafından yapılan olumsuz tasvirlerle dayanmaktadır ve SOCE tedavisi uygulayan lisanslı ruh sağlığı pratisyenlerinin çalışmalarını yansıtmamaktadır.

- **Korkutma taktiklerinin, cesaret kırma aracı olarak kullanılması da dâhil olmak üzere, SOCE uygulanan danışanlar hakkındaki yanlış sonuçlar.** Bazı danışmanlar, SOCE terapisinin yapısı gereği zararlı olduğunu ve nihayetinde danışanın kaygılı, depresif olmasına ve/veya intihar etmesine neden olacağını öne sürecek kadar ileri gitti. Bu tür ifadeler yanlıştır ve anekdot niteliğindeki kanıtlara ve/veya bu açıklamaların alınabileceği örneklemin bilinçli şekilde kullanıldığı çalışmalara dayanır²⁶. Her fiziksel veya psikolojik tedavinin bir risk taşıması muhtemel olduğu gibi, SOCE terapisi de beraberinde bir risk seviyesi taşır ve diğer psikoterapi türlerinden daha zararlı olduğunu gösteren hiçbir bilimsel kanıt yoktur.
- **SOCE terapisi yasa dışıdır ve etik değildir. Kaliforniya ve New Jersey’de reşit olmayanların, SOCE tedavisi almasını yasaklamak için yakın zamanda yasalar çıkarılmış olsa da yetişkinlerin bu iki eyalette SOCE tedavisi alması hâlâ yasaldir ve diğer kırk sekiz eyaletteki tüm danışanlar için de izin verilmektedir.** Bazı profesyonel ticari dernekler (yani, Amerikan Psikoloji Derneği, Amerika Psikolojik Danışma Derneği), SOCE terapisi için danışanları uyarırsa ve/veya caydırma girişiminde bulunsa da bu kuruluşların hiçbiri, uygulamayı etik dışı olarak değerlendirecek kadar ileri gitmemiştir. Ek olarak, 50.000’den fazla lisanslı ruh sağlığı uzmanından oluşan Amerikan Hristiyan Psikolojik Danışmanlar Derneği (AACC) ve Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapisi Derneği (NARTH) gibi kuruluşlar, danışanların SOCE tedavisi alma hakkını desteklemektedir.
- **Aileler, eşcinsel yönelimli çocuklarını SOCE terapisi almaya zorluyor ve bazı durumlarda, heteroseksüel olmaları için “dönüşüm terapisi kamplarına” katılmalarını isteyerek onları izole ediyorlar.** Bazı eski eşcinsel aktivistler, ebeveynlerin eşcinsel çocuklarını dönüşüm için caydırıcı (yani elektroşok) yöntemlere dayanan kampları içeren SOCE müdahalelerine zorladıkları yönünde suçlamalar yaptılar²⁷. Bu tür iddialar yalnızca hikayedir ve araştırılıp çürütülmüştür, ancak yine de bazı LGBTQ Kaynak Merkezi danışmanları tarafından, öğrencileri SOCE terapisinden caydırmak için korkutma stratejisi olarak kullanılmaya devam etmiştir.

26 Shidlo, A. & Schroeder, M. (2002). Changing sexual orientation: A consumers’ report. *Professional Psychology: Research and Practice*, 33(3), 249–259.

27 Doyle, C. (March 18, 2013). *Transgender ‘Woman’ Lies About Therapy ‘Torture’* 31 Ekim 2013’ta çevrimiçi olarak <http://www.wnd.com/2013/03/transgendered-woman-lies-about-therapy-torture> linkinden sağlanmıştır.

- **Cinsel yönelim değişikliği yaşadıklarını iddia eden bireyler sadece davranışlarını değiştirdiler.** SOCE terapisi, bir bireyin cinsel çekim ve arzularını değiştirmez. Bu tür ifadeler bilimsel değildir ve doğrulanması imkânsızdır. Araştırmalar, eşcinsel yönelimli bazı bireylerin, süreç içerisinde eşcinsel duygularında değişim deneyimleyebildiklerini ve bunu uyguladıklarını göstermiş, ayrıca heteroseksüel çekim ve arzular geliştirdiklerini ortaya koymuştur²⁸. Bu nedenle, bu iddiada bulunanlar, bilimselliğe dayanmayan ve APA'nın "Leona Tyler İlkesi"ni ^{29,30,31} doğrudan ihlal eden asılsız iddialarda bulunuyorlar.
- **Eşcinsel duygular biyolojik ve/veya genetikdir. Hemcinslere karşı duyulan cinsel çekimin gelişmesinde bazı biyolojik yatkınlıklar söz konusu olsa da bilim insanları bu yatkınlık için basit bir biyolojik açıklamaya ulaşamadılar.** APA konuyla ilgili olarak 2008'de şu açıklamayı yaptı: "Bir bireyin; heteroseksüel, biseksüel, gey veya lezbiyen bir yönelim geliştirmesinin kesin nedenleri konusunda bilim insanları arasında bir fikir birliği bulunmamaktadır. Pek çok araştırma cinsel yönelim üzerindeki olası; genetik, hormonal, gelişimsel, sosyal ve kültürel etkileri incelemiş olsa da bilim insanlarının, cinsel yönelimin herhangi bir belirli faktör ya da faktörler tarafından belirlendiği sonucuna varmalarına izin veren hiçbir bulgu ortaya çıkmamıştır. Birçok kişi, hem bireyin içinde bulunduğu çevrenin hem de beslenme koşullarının bu konuda karmaşık bir rol oynadığını düşünüyor. Çoğu kişi cinsel yönelimleri hakkında çok az seçim duygusu yaşar ya da bunu hiç tecrübe etmez³²."
- **Eşcinsel duygular sabittir ve değiştirilmesi imkânsızdır.** Hiç kimse homoseksüel duyguları deneyimlemeyi seçmemektedir. Nitekim bunlar sabit değildir ve araştırmalar, bazı bireylerin değişim ya da

28 Phelan, J.E., Whitehead, N. & Sutton, P.M. (2009). What Research Shows: NARTH's Response to the APA Claims on Homosexuality. *Journal of Human Sexuality*, 1, 1-94.

29 Bir olgunun, bilimsel verilere ve kanıtlanabilir mesleki deneyimlere dayandırılması (e.d)

30 Fowler, R.D. (1993). Social issues stances: Why APA takes them. *APA Monitor on Psychology*, April, 2.

31 Tyler, L. (1969). An approach to public affairs: Report of the Ad Hoc Committee on Public Affairs. *American Psychologist*, 24, 1-4.

32 American Psychological Association. (2008). *Homosexuality and Sexual Orientation: Answers to Your Questions for a Better Understanding*. 31 Ekim 2013'te <https://www.apa.org/topics/lgbt/orientation> linkinden sağlanmıştır.

akışkanlık yaşayabileceğini göstermektedir³³. Yakın zamanda yapılan bir araştırma, heteroseksüel duyguların her iki cinsiyette de daha sabit olmasına rağmen kadınların hemcinslerine karşı cinsel çekim deneyimlerinde, erkeklerden daha fazla akıcılığa sahip olabileceğini gösterdi³⁴. Benzer şekilde, önceki araştırmalar, heteroseksüel çekimlerin erkeklerde on yedi kat daha sabit olduğunu ve kadınlarda bulunan eşcinsel çekime göre otuz kat daha istikrarlı olduğunu ortaya koymuştur³⁵.

- **Bireyler “güvenli seks” yaptığı sürece, eşcinsel cinsel aktivite, heteroseksüel cinsel aktiviteden daha riskli değildir.** Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezlerinden alınan veriler, 2011 yılında 13-19 yaşları arasındaki genç erkekler arasında HIV tanılarının %94,9’unun erkeklerle cinsel ilişkiye giren erkeklerle (MSM) bağlantılı olduğunu ve 20-24 yaş arasındaki genç erkeklerde, HIV vakalarının %94,1’inin MSM’den kaynaklandığını ortaya koymuştur³⁶. Prezervatifler, anal seks yoluyla HIV kapma ve yayılma riskini azaltabilirken, Gıda ve İlaç Yönetimi kendi web sitesinde şu tavsiyelerde bulunmuştur: “Prezervatifler birtakım korumalar sağlar, ancak anal ilişki için çok tehlikelidir. Daha fazla sürtünme ve zorlama olması nedeniyle, prezervatiflerin anal ilişki sırasında diğer seks türlerine göre tahrip olma olasılığı daha yüksektir. Prezervatif yırtılmasa bile, anal ilişki çok risklidir çünkü rektumdaki dokunun yırtılmasına ve kanamasına neden olabilir. Bu yırtılma, hastalık mikroplarının bir partnerden diğerine daha kolay geçmesine sebep olur³⁷.

-
- 33 Phelan, J.E., Whitehead, N. & Sutton, P.M. (2009). What Research Shows: NARTH’s Response to the APA Claims on Homosexuality. *Journal of Human Sexuality, 1*, 1–94.
- 34 Mock, S.E. & Eibach, R.P. (2011). Stability and Change in Sexual Orientation Identity Over a 10-Year Period in Adulthood. *Archives of Sexual Behavior*. 31 Ekim 2013’te çevrimiçi olarak <http://midus.wisc.edu/findings/pdfs/1153.pdf> linkinden sağlanmıştır.
- 35 Kinnish K.K., Strassberg D.S., & Turner C.W. (2005). Sex differences in the flexibility of sexual orientation: a multidimensional retrospective assessment. *Archives of Sexual Behavior, 34*, 175–83.
- 36 Centers for Disease Control and Prevention (2013). *HIV Surveillance in Adolescents and Young Adults*. 31 Ekim 2013’te çevrimiçi olarak http://www.cdc.gov/hiv/pdf/statistics_surveillance_Adolescents.pdf linkinden sağlanmıştır.
- 37 U.S. Food and Drug Administration: Protecting and Promoting Your Health. (1990). *Condoms and Sexually Transmitted Diseases, Brochure*. 31 Ekim 2013’te çevrimiçi olarak <http://www.fda.gov/ForConsumers/byAudience/ForPatientAdvocates/HIVandAIDSActivities/ucm126372.htm#strong> linkinden sağlanmıştır.

Bulgular ve Sonuçlar

VoV araştırması, cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hissedenden öğrencilerin, Virginia'da ziyaret edilen tüm üniversitelerde ötekileştirildiğini ve ayrımcılığa uğradığını ortaya koydu. Bazı LGBTQ kaynak merkezleri, SOCE terapisine devam etmek isteyebilecek öğrenciler için gerekli bilgi ve alt yapıya sahip değilken, ne yazık ki diğerleri de korkutma taktikleri kullanarak, SOCE'nin gerçeklerini yanlış aktararak ve cinsel yönelim değişikliği deneyimleyen bireyleri olumsuz bir imajla tasvir ederek, eski eşcinsel kaynakları aktif bir şekilde ortadan kaldırmaya ve cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hissedenden öğrencilerin cesaretlerini kırmaya çalışıyorlar. Doğru bilgileri ortadan kaldırmaya çalışmak, SOCE terapisini yanlış tanıtmak ve cinsel yönelim değişikliği yaşayanları olumsuz bir imajla tasvir etmek amacıyla düzenli bir çaba sarf eden LGBTQ kaynak merkezleri, bu şekilde yalnızca bakış açısı ayrımcılığını değil, aynı zamanda cinsel yönelim ayrımcılığını da tetiklemiş oluyorlar. Eski eşcinseller bir süredir cinsel bir azınlık olarak var olsalar da yalnızca son beş yıl içinde, ayrımcılık karşıtı yasalar kapsamında taciz ve ayrımcılığa karşı korunmaya ihtiyaç duyan ayrı bir cinsel yönelim grubu olarak kabul edildiler³⁸.

Bir LGBTQ Kaynak Merkezi görevlisi, belirli cinsel yönelimleri olan bireyleri (yani LGBT), eski eşcinseller veya eski eşcinsel gibi popüler olmayan ya da politik olarak uygunsuz olan bireylere tercih ettiğinde, bu yasa dışı bir davranış olur. Örneğin, transseksüel bireyler üniversite merkezleri tarafından onurlandırılıyor ya da cinsel kimliklerini değiştiriyorlar, ancak cinsel yönelimlerini eşcinselden heteroseksüele değiştiren eski eşcinseller beğenilmiyor, kötü muamele görüyor ve itibarını yitiriyor. Bu davranış aynı zamanda üniversitelerin cinsel yönelim konusunda ortaya koydukları ayrımcılık karşıtı politikalarına da aykırı olabilir, çünkü bu tarz eylemler, cinsel yönelim çeşitliliği, hoşgörü ve kapsayıcılık konularındaki kendi misyon beyanlarını da geçersiz kılar.

38 <http://pfox.org/JudgeRoss%27MemorandumOpinion.pdf>

Bazı üniversite LGBTQ Kaynak Merkezi çalışanları, SOCE'nin kötü, zarar verici ve/veya etkisiz olduğuna dair inançlarından dolayı SOCE terapisi hakkındaki doğru bilgileri saklamak veya çarpıtmak konusunda kendilerini haklı görebilirler. Bu düşüncelerinin bilimsel bir temeli olmasa da söz konusu bilgileri saklamakla neden haklı olduklarını düşündükleri anlaşılabilir bir durumdur. Bununla birlikte, bu üniversite merkezlerinin çoğu tarafından reddedilen PFOX broşürlerinin SOCE terapisi ile ilgili olmadığını, daha ziyade zorbalık karşıtı, hoşgörü ve eski eşcinsellere saygıdan bahsettiğini belirtmek önemlidir (bkz. <http://www.pfox.org/resources/students-and-schools-2/>).

Makul bireyler, SOCE terapisiyle ilgili olarak kişilerin bakış açısından bağımsız olarak, eski eşcinseller ve istenmeyen eşcinsel çekimi olan bireyler için hoşgörü, saygı ve zorbalığın önlenmesinin, cinsel yönelimin çeşitliliğini ve takdirini teşvik eden değerli bir hedef olduğu konusunda hemfikir olabilirler. Ancak yine de LGBTQ Kaynak Merkezi çalışanlarının çoğu, bu konuyla ilgilenen öğrenciler için söz konusu broşürleri almayı ve ofislerinde bulundurmayı reddetti. Bunun yerine, eski eşcinsel topluluğunu itibarsızlaştırmak ve cinsel kimliklerini sorguluyan veya hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrencilerin, kendi manevi/dini değerleriyle bağdaşan kaynak arayışlarını durdurmak için olumsuz şeyler söyleyerek ve basmakalıp lafları tekrarlayarak eski eşcinsellere karşı yapılan hoşgörüsüzlüğe ve zorbalığa katkıda bulundular.

Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği, “Kampüste Nefret Söylemi” başlıklı 1994 tarihli bir makalede, üniversite kampüslerinde popüler olmayan ve/veya politik olarak uygunsuz bakış açılarının sansürlenmesi sorununu mükemmel bir şekilde ele alıyor:

Nefret duygularının hedefindeki bireylerin endişelerine çözüm bulma baskısı hisseden birçok üniversite; ırk, cinsiyet, etnik köken, din veya cinsel yönelim temelinde herhangi bir grubu rahatsız eden söylemleri yasaklayan kodlar veya politikalar benimsemiştir. Ancak iyi niyetli olsun ya da olmasın, bu çözüm yolu doğru değildir. Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'ndaki İlk Değişiklik, içeriği ne kadar saldırgan olursa olsun ifade özgürlüğünü korur. Devletin etkisi al-

tındaki devlet kolejleri ve üniversiteler tarafından benimsenen ifade kodları, anayasaya aykırı olarak, hükümet sansürü anlamına gelir. ACLU, tüm kampüslerin İlk Değişiklik ilkelerine uyması gerektiğine inanmaktadır çünkü akademik özgürlük, özgür bir toplumda eğitimin temelidir. İfade özgürlüğü hakkına verdiğimiz değer, bizimle aynı fikirde olmayan bir ifade ortaya konduğunda en ağır sınava tabi tutulur. Ahlakımızı derinden rahatsız eden veya yaşam tarzımıza karşı olan bir ifade, diğer ifadelerle aynı anayasal korumayı garanti eder, çünkü ifade özgürlüğü bölünmezdir: Birimiz bu haktan mahrum kaldığında, hepimiz reddedilmiş sayılırız. ACLU, 1920’de kurulduğundan uy ana popüler olsun ya da olmasın, tüm fikirlerin özgürce ifade edilmesi için mücadele etti. Anayasanın görevi budur. Irkçı, cinsiyetçi ve homofobik söylem söz konusu olduğunda, ACLU, kendini daha fazla ifade etmenin en iyi hesaplaşma yolu olduğuna inanmaktadır. Bu, özellikle özgür tartışma ve araştırma yoluyla öğrenmeyi kolaylaştırma ve aydınlatma misyonu olan üniversiteler için geçerlidir. Tüm görüşlerin dinlenmeye, keşfedilmeye, desteklenmeye veya çürütülmeye hakkı olduğu kampüslerde, belli ifade kodlarının kullanımı üniversitelerin yapısına uygun düşmemektedir. Ayrıca, nefret açıkça ortaya çıktığında, insanlar sorunu görebilirler. Sonrasında kötü tutumlara karşı etkili bir şekilde örgütlenebilir, bu tutumları muhtemelen değiştirebilir ve hoşgörüsüzlüğe karşı dayanışma geliştirebilirler. Üniversite yöneticileri, ifade kodlarını hızlı bir çözüm olarak cazip bulabilirler, ancak bir eleştirmenin de dediği gibi: “Sözlü olarak ortaya konan iyi niyet, sosyal değişim değildir.” Bağnaz ifadeleri cezalandıran kodlar, yalnızca semptomu tedavi etmeye yeter, zira sorunun temeli bağnazlıktır. ACLU üniversitelerin, yalnızca semptomları iyileştiren küçük jestler yapmak yerine, fakülte ve öğrenci çeşitliliğini artırmak için personel istihdamı konusunda sıkı bir çalışma ortaya koyması ve bağnazlık ile bunun geçmişi hakkında farkındalık yaratmak amacıyla danışmanlık vermesi, ayrıca tüm konularda daha kapsayıcı yaklaşımları kurumsal-laştırmak için müfredatı değiştirmesi gerektiğine inanmaktadır³⁹.

LGBTQ kaynak merkezleri, öğrencileri cinsel yönelim konusunda eğitmek için kampüs çapında rutin olarak etkinlikler düzenlemektedir. Bu yüzden, eski eşcinsel topluluğa karşı önyargıları

39 American Civil Liberties Union. (December 31, 1994). *Hate Speech on Campus*. Retrieved 11/29/2013 from: <https://www.aclu.org/other/speech-campus>.

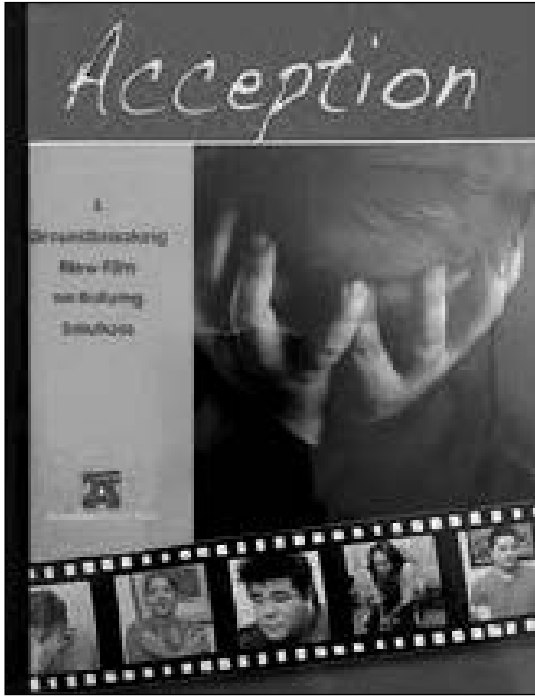
ve açık ayrımcılıkları öğrenci nüfusunun tamamına ulaşmakta ve tüm öğrencileri etkisi altına almaktadır. Bu nedenle, bu ayrımcılık ve marjinalleşmenin, kuir olarak tabir edilen öğrencilere yardım etmenin ve cinsel kimliklerini sorguluyan ya da hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden öğrencilere SOCE terapisi için kaynak ve yönlendirmeler sunmanın ötesine geçtiği açıktır. Bu rapordaki kayıtlar ve açıklamalar ile eklerde listelenen FOIA'ların ortaya koyduğu kadarıyla, Virginia LGBTQ kaynak merkezlerindeki ayrımcılığın çok geniş tabanlı olduğu ve hemcinslerine karşı cinsel çekim hissetmeyen ancak LGBTQ kaynak merkezleri tarafından eğitilen öğrenciler, kampüs çapındaki etkinlikler ve ek eğitim programlarıyla tüm üniversiteyi etkilediği açıktır. Bu nedenle, bu rapordaki her LGBTQ Kaynak Merkezi için önerilen belirli politika değişikliklerine ek olarak, Virginiadaki üniversite kampüslerinde anlamlı bir reform gerçekleştirmek amacıyla, tüm üniversite kampüs personeli ve öğrenci topluluğuna yönelik bir hoşgörü eğitimi gereklidir.

Kabul Projesi

Zorbalıkla mücadele programı, devlet okullarında LGBT aktivizmini açığa çıkarmak için iyi bir bahaneyse, neden bu program hemcins istenmeyen çekim veya cinsel kimlik çatışmaları yaşayan öğrenciler için hoşgörü ve kabulü teşvik etmiyor? Aklımı kurcalayan soru tam olarak buydu ve bu yüzden 2010'da *Kabul* adında bir projeye başladım.

Ortaokul öğrencileri için bir kısa film ve zorbalığı önleme programı olarak tasarlanan *Kabul* (bkz. Şekil 8.2), zorbalığın tarihini ve cinsel azınlıktaki öğrencilerin neden bu kadar zorbalığa uğradığını araştırmak için dört öğrencinin üstlendiği sınıf projesinin hikayesini içermektedir. Öğrenciler ev ödevleri için internette araştırma yaptılar ve bir gey, bir lezbiyen ve hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden bir genç kadının, iki dakika süren kısa hikayeleri ile bir tanesi komik mağara adamlarıyla zorbalığın kökenini açıklayan iki adet animasyon ve Albert Einstein laboratuvarında “doğuştan eşcinsel” masalını çürüten bir çizgi film buldular. Hikâyeler, insanda yürek burkan bir hissiyat

yaratırken, animasyonlar eğitici bir izlenim veriyor ve mizah sayesinde insanda rahatlama sağlıyor.

Görsel 8.2: 'Kabul' Projesi'nin DVD filmi

Yirmi dakikalık filme, beş derslik müfredat, bileklikler ve sınıf posteri eşlik etti. Programın pilot uygulamasını New York/Bronx'ta bulunan birkaç ortaokulunda yaptıktan sonra, çalışmam, Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük okul bölgelerinden biri olan Maryland, Prince George's (PG) County'deki yetkililerle devam ettim ve yaklaşık otuz ortaokulda araştırma ve uygulama yapmama izin verildi.

Ancak program yayına başlar başlamaz, bir PG İlçe çalışanından Facebook üzerinden birkaç tehdit mesajı aldım ve okul bölgesi müfettişine taciz hakkında bilgi verdikten sonra iki gün içinde *Kabul* müfredattan atıldı.

Şok olmuşum. İçeriği geliştirmek, filmin senaryosunu yazmak, oyuncularını işe almak, filmi yönetmek ve düzenlemek, müfredatı oluşturmak ve topluluğumuzdaki eğitim kampanyasını desteklemek için yıllarımı harcadım. Beni taciz eden PG County çalışanının hikâyeyi, Washington metro bölgesindeki büyük medya kuruluşlarına da sızdırdığından şüpheleniyorum: Eski bir eşcinsel terapist, eşcinsel zorbalığına karşı geliştirdiği programıyla eşcinsel öğrencileri “dönüştürme”ye ve “iyileştirme”ye çalışıyordu. Bu konuda *Washington City Paper* şunları yazdı:

Prince George’s County Devlet Okulları, sağlık bölümündeki altı ortaokul sınıfının öğrencileriyle eşcinsel gençlerin, heteroseksüel olmalarına yardımcı olacak bir araç olarak terapiyi ele alan tartışmalı bir video hazırladı. Yaklaşık beş dakikalık bir bölüm, insanların eşcinsel olarak doğup doğmadıklarını tartışıyor ve onarım terapisini heteroseksüel olmak isteyen eşcinseller için bir seçenek olarak tanımlıyor. Hemcinslerinize karşı ilgi duyuyorsanız, bunu değiştirmek için terapi hizmeti alabilirsiniz. Bu, ana akım tıp kuruluşlarının tehlikeli olarak tanımladığı bir fikir ve sonrasında anlaşıldı ki, bu fikir aynı zamanda geçen yıldan beri Prince George’s County’deki bazı ortaokul öğrencilerine verilen bir mesaj. Geçtiğimiz sonbahardan itibaren, Prince George’s County Devlet Okulları sistemindeki bazı yedinci sınıf sağlık sınıflarına, LGBTQ gençleri için bir seçenek olarak homoseksüellikten, heteroseksüelliğe dönüşüm terapisini tanıtan zorbalık karşıtı bir video izletildi. City Desk bu hafta video hakkında sorular sormaya başladığında, okul sistemi videoyu müfredatından çıkardı⁴⁰.

Washington Examiner ise şunları kaleme aldı:

Prince George’s County Devlet Okulları, sağlık bölümündeki altı ortaokul sınıfının öğrencileriyle, eşcinsel gençlerin heteroseksüel olmalarına yardımcı olacak bir araç olarak terapiyi ele alan tartışmalı bir video hazırladı. İnsanların eşcinsel olarak doğup doğmadı-

40 Sommer, S. (2/17/13). Video Touting Homophobic Gay-to-Straight Therapy Shown in, Then Dropped From, Prince George’s County Classrooms. Çevrimiçi olarak <https://www.washingtoncitypaper.com/news/city-desk/blog/13066819/video-touting-homophobic-gay-tostraight-therapy-taught-in-then-dropped-from-prince-georges-countyclassrooms> linkinden sağlanmıştır.

ğı tartışan video, onarım terapisini heteroseksüel olmak isteyen eş-cinseller için bir seçenek olarak tanımlıyor. Film, onarım terapisinin bariz savunuculuğunu yaptığı için eleştirilerin hedefi haline geldi⁴¹.

Tam bir saçmalık! Filmde onarım terapisinden söz edilmiyor ve bu filmi izleyip müfredatı inceleyen objektif bir kişi, filmin aslında LGBT öğrencileri sempatik ve şefkatli bir şekilde tasvir ettiğini görürdü. “Doğuştan eşcinsel” konulu çizgi filmlerin yapımcısı Heck, aslında “mutlu geylerin ve lezbiyenlerin değişmesi gerektiğini önermenin zararlı olabileceğini” ve “farklılıkları kabul edip takdir etmemiz gerektiğini” söylüyor. Ama asıl konu bu değildi. Filmdeki bir karakterin daha önce istenmeyen eşcinsel duygulara sahip olduğunu ve sonrasında bir erkeğe aşık olup nişanlandığını anlatması, eşcinsel aktivistleri çileden çıkardı (bkz. Görsel 8.3). *Kabul*’ün ardından, ilçenin müfettiş yardımcısıyla görüştüm ve endişelerimi dile getirdim. Birkaç çalışan, filmin mesajı ve “dönüşüm terapisi” ile olan bağlantılarımdan hoşnutsuz olduğunu kabul etti ve filmin verdiği mesajın ilçenin programdan geri çekilmesine ve sonuç olarak programın iptaline neden olduğunu söyledi.

Birkaç ay sonra, eski eşcinsel kimliğim nedeniyle, bölge çalışanlarının beni hedef alıp almadığını belirlemek için Bilgi Edinme Hakkı Kanunu (FOIA) yoluyla bilgi erişimi talebinde bulundum. Sonunda bana yüzlerce sayfa e-posta verildi ve sonuçlar bende hayal kırıklığı yarattı. Bazı çalışanlar benim ve işim hakkında e-posta yoluyla aşağılayıcı yorumlarda bulunmuştu. Bu insanlar yargılayıcı ve saygısızlardı ve benim ve *Kabul*’e karşı ortaya koyduğum motivasyon hakkında çeşitli varsayımlarda bulunmuşlardı.

FOIA e-postalarından elde ettiğim kanıtlar, bir tanesi okul bölgesine karşı ayrımcılık davası açmak için benimle iş birliği yapmaya çalışan birkaç dini özgürlük hukuk firması ile iletişime geçmem için yeterliydi.

---

41 Baye, R. (2/8/13). “Prince George’s Pulls Video that Advocates Therapy for Gay Teens.” *Washington Examiner*. Çevrimiçi olarak <https://www.washingtonexaminer.com/prince-georges-pulls-video-that-advocates-therapy-for-gay-teens> linkinden sağlanmıştır.

Görsel 8.3: 'Kabul' Projesi'nden Maria

Nihayetinde, daha çok çocuklar için “dönüşüm terapisi”ni yasaklayan son yasalarla birleştğinde, eski eşcinsellere karşı ayrımcılığa karşı korunmak için Maryland’de yasal bir emsalin olmaması nedeniyle, davayı hiçbir şekilde devam ettirmedik. Böyle bir programı haklı çıkarmak için yasal bir mücadeleye girmek, cinsel yönelim değişikliği için önemi çok az da olsa, boyumuzdan büyük bir işti. Bu olayın sonunda iyi bir ders aldım. *Kabul*’ün farklılıkları kabul etmek ve takdir etmek üzerine ele aldığı konunun, LGBT propagandasına eğilimli bir eğitim ortamında kabul görmesi mümkün değildi. Eşcinsel aktivistler, kabul ve hoşgörü için savaşırılar ancak gerçekte onlar aramızdaki en az kabul eden ve hoşgörülü insanlardır. Eğitim sistemi söz konusu olduğunda, kendi bölgelerini belirlediler ve seni asla içeri sokmazlar!

DOKUZUNCU BÖLÜM

YURTDIŞINDAKİ SAVAŞ

Değişim olmaksızın ilerlemek imkânsızdır ve fikrini değiştiremeyenler hiçbir şeyi değiştiremezler.

George Bernard Shaw

Lisanslı bir psikoterapist olarak son on yıl boyunca dünyanın her yerinden danışana danışmanlık yaptım. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki birçok danışanın yanı sıra, Orta ve Güney Amerika, Avrupa, Asya, Avustralya ve Orta Doğu'da cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden bireyler ve aileler bana ulaştı ve daha önce Afrika'dan hiçbir danışana danışmanlık sunmadığım halde, inançlı liderlerden ve kiliselerden bilgi ve yardım isteyen talepler aldım. Bunları size, bir tür uluslararası fenomen olduğumu düşünmeniz için anlatmıyorum, eşim bana öyle olmadığını hemen hatırlattırdı. Bunu anlatmamın sebebi, bu ailelerin ve bireylerin bana ulaşmalarının en belirgin nedeninin, kendi ülkelerinde böyle bir destek, en azından nitelikli bir destek bulamamalarını ifade etmeye çalışmak.

Bu ülkelerdeki terapistlerin büyük bir çoğunluğu, cinsel kimlik çatışmaları yaşayan danışanlarla nasıl yaklaşacakları konusunda tecrübesiz veya eğitimsizler ya da değişmek isteyenlere karşı o kadar önyargılılar ki, bu önyargı iyileşmek isteyen danışanların hevesini kırmaktan başka işe yaramaz. Hatta bana terapistlerinin kendileriyle alay ettiğinden, onlara hakaret ettiğinden ya da onların değişme isteklerinden rahatsız olduklarından bile bahsettiler. Diğer durumlarda da terapistler onlara etkisiz çözümler sunmuş ve birçok kez danışanı en kolay yol olan LGBT kimliğini

benimsemeye ve hayatına devam etmeye teşvik etmiştir. Ne kadar üzücü ve etik dışı!

Birkaç iyi eğitimli uzman ve konuşma terapisti dışında, uluslararası alanda bu danışanlara nasıl yaklaşacağını bilen ve başarılı olan çok fazla terapistle rastlamadım. Bu yüzden, yurtdışından gelen danışanların istismar edilmesi ile ilgili korkutucu hikayeler duyduğumda, hemen şu iki şeyden birinin gerçekleştiğini varsayıyorum: 1) Terapist ya da psikolojik danışman lisanslı değildi veya etik ve etkili uygulama konusunda yeterince eğitilmemişti ya da 2) hikaye, LGBT aktivistleri tarafından uydurulmuştu. Bazı durumlarda, eşcinselleri destekleyen bir gazete veya medya kuruluşu, LGBT olarak tanımlanan çocukların bir tür aile ya da toplumsal reddini veya istismarını sansasyonelleştirebilir ve bunu lisanslı, etik terapiyle de birleştirebilir. Bu konuyla ilgili özellikle Güney Afrika'daki spesifik bir vaka öne çıkmaktadır.

Erkekleri Erkeklikten Çıkarmak mı, Yoksa Eşcinsel Çocukları Heteroya Dönüştürmek mi?

29 Nisan 2013'te Gay Star News şöyle bir haber yaptı: "Eşcinsel gençler "erkek"e dönüştürülmek için kampta aç bırakıldı, işkence gördü ve öldürüldü." Raymond Buys, o çocuklardan biriydi ve ailesi onu sorunlu erkek çocuklarının büyümelerine ve erkek olmalarına yardımcı olan yatılı bir kampa gönderdi. 2011'de kamp liderleri, çocuğun kendileri tarafından işkence ve taciz görmesi ve son olarak ölümüyle ilgili haber gündeme düştüğünde, Daily Maverick konuyla ilgili şunları yazdı:

Raymond, asi mizacı nedeniyle annesi ve annesinin erkek arkadaş tarafından reddedilerek Lider De Koker'in kapısına terk edildi. Raymond'dan kurtulmak için binlerce rand ödemeye razı oldular. X Askeri Liderleri olarak bilinen 7.000 üyelik grup, Raymond'u yanına aldı ve ona baktı. Ancak genç adamın davranışsal sapmaları hemen fark edildi. Bu "davranışsal sapmaların", belirli görevleri yerine getirirken hissedilen fiziksel bir yetersizlik dışında tam olarak ne olduğu belirsizdir. Daha önce benzer bir işkenceye maruz kalan ve

sonunda ölen diğer iki genç olan Calitz ve Van der Walt gibi Buys'ın da bir tür öğrenme güçlüğü olduğuna inanılıyordu.

Bununla birlikte, eşcinsel aktivist Melanie Nathan, bu olaydan kendi istediği sonucu çıkarmak için boşlukları doldurdu. Bu çocuk ve diğer çocuklar eşcinseldi. Kamp onları düzeltmeyi amaçlıyordu ve başarısız olursa çocuklar ölecekti. Nathan'ın analizindeki sorun, çok fazla varsayımda bulunmasıdır. Örneğin, Güney Afrika'daki büyük gazetelerin hiçbirinde ya da TV kanallarındaki haber yayınlarında, bu gençlerin eşcinsel olduklarından veya ölümlerinin eşcinsel yönelimlerine bağlı olduğundan hiç bahsedilmedi.

Görsel 9.1: Güney Afrika'da işkence görmüş genç bir adam olan Raymond Buys'a yaşam desteği sağlanırken

Eski bir eşcinsel, lisanslı danışman ve Güney Afrikalı bir yerli olan André Bekker, bir araştırma makalesinde, bu hileli haber hakkında eleştirilerde bulundu. Bu eleştirilerinde, eşcinsel aktivist muhabir Melanie Nathan'ın, kampın vahşetini bir tür “dö-

nüşüm terapisi” ile ilişkilendirmeye çalıştığını ve hatta liderin, çocuğun ailesine tercümesi “ondan bir erkek yapacağız” şeklinde olan sözlerinin aslında “onu heteroseksüele dönüştüreceğiz” şeklinde çevrilmesi gerektiğini öne sürdüğünü söyledi. Bunun dışında Bekker, Nathan’ın yalnızca kültürel açıdan uygunsuz bir çevrede olmadığı, aynı zamanda bu trajediyi kasıtlı olarak yalnızca gençlere yönelik tacizle değil, cinsel yönelim politikasıyla da bağdaştırarak kamuoyunu kandırmayı amaçladığı yorumunu yaptı.

Kamp lideri De Koker’in, Calitz’e bir “moffie” (“gey” gibi bir ifade) olmadığını ve “ondan bir erkek yapacağını” söylediği bildirildi. İlginç bir şekilde, bu açıklama, daha önce kampta kalan Calitz’in ölümünün, kötü muamelenin bir sonucu olduğunu öne sürmek için yapılıyor. Bu olayın 2007 davasında söz konusu suçun azmettirici sebebi olarak asla gündeme getirilmediğini belirtmekte fayda var. Daha da önemlisi, Afrikalılar arasında birisinin “moffie” olmadığını söylemek, “sen hanım evladı değilsin” anlamına gelir ki, bu ifade bu bağlamda bir kişinin cinsel yönelimine atıfta bulunmaz. Örneğin, bir erkek çocuk arkadaşını riskli bir şey yapmaya cesaretlendirmeye çalışırken eğer arkadaşının bu riski göze almaya cesareti yoksa diğeri ona şöyle der: “Hadi adamım bunu yapabilirsin, sen moffie değilsin.” Daha sonra De Koker’in Calitz’e söylediği şey, Calitz’in bir hanım evladı olmadığı ve De Koker’in cinsel yönelime atıfta bulunmadan ondan bir erkek yapacağıdır. Bu ifade açıkça, eşcinselleri, heteroseksüellere dönüştürmek değil, “erkek olmak” anlamına geliyor. Can sıkıcı olan şey ise, Melanie Nathan’ın “hepsinin” gey ve açıkça kadınsı “olarak algılandığını” öne sürmesidir¹. *Gay Star News*, Nathan’dan alıntı yaparak aynı şeyi aktarıyor ve bir adım daha ileri giderek bunun bir “eşcinsel dönüştürme kampı” olduğunu söylüyor ve “olay biraz daha değişirse eşcinsel onarım terapisine dair gizli kalmış konuların da ortaya çıkacağını öne sürüyor. Bu “eşcinsel onarım terapisine dair gizli kalmış konular”ın ne olduğu tam olarak net değil. Aktivist Nathan “eşcinsel dönüşüm kampları”ndan bahsetmedi, hiçbir mahkeme duruşmasında veya haberde de “eş-

1 Bekker, A. (4/30/13). “South African Youth Tortured and Killed in ‘Gay Conversion Camp’ More Activist Propaganda.” Çevrimiçi olarak <https://www.voiceofthevoiceless.info/south-african-youth-tortured-andkilled-in-gay-conversion-camp-more-activist-propaganda> linkinden sağlanmıştır.

cinsel dönüşüm kampı”ndan bahsedilmedi. Bu tamamen *Gay Star News* muhabirinin kendi uydurmasıdır².

“Eşcinsel dönüşüm kampı” resmi çizmeye hevesli olan ve Melanie Nathan örneğinde olduğu üzere bir gazeteci gibi davranan eylemciler, gerçekleri aktarmıyorlar fakat ideolojik bir hikâye uydurup bunu dünyaya yaymaya çalışıyorlar: “Eşcinsel dönüşüm terapisi yalnızca bir ‘psikoterapi’ değil, aynı zamanda; itibarını yitirmiş teorilerden, utandırma yöntemine, elektro şok terapisinden, kusmaya neden olan tekniklere, hatta hadım ve lobotomilere kadar uzanan bir dizi barbarca uygulamayı da içeriyor.”

Eğer bunu destekliyorsanız, aslında işkenceye de göz yumuyorsunuz! Birleşik Devletler’de çok iyi finanse edilen kaynaklardan uluslararası aktivistlere aşılana zihniyet budur ve bu, beyin yıkama yoluyla yapılmaktadır.

Beyrut, Lübnan: Seni Heteroseksüel Yapmak İçin Sana İşkence Uygulayacaklar

2016’da Beyrut şehrinde istenmeyen bir hamilelik yaşayıp, kürtajdan kaçınmak için yardım arayan kadınlar ile cinsel kimlik çatışmaları yaşayan erkekler de dâhil olmak üzere savunmasız olan bireyleri desteklemek için çalışan, dindar bir Katolik ve kürtaj karşıtı bir aktivist olan sevgili bir meslektaşımın daveti üzerine Lübnan’a seyahat etme fırsatım oldu. Misyonun bir kısmı, eşcinsel, transseksüel veya istenmeyen hemcins çekimi yaşayan erkeklerle yardımcı olmak için tasarlanmış bir seminer düzenlemektir. Arkadaşım ve ülkedeki diğer insanlar bana sadece Lübnan’da değil, tüm Ortadoğu’da iyileşme üzerine böyle bir seminer düzenleyen ilk kişi olduğumu söylediler. Bu ayrıntıların doğru olduğunu teyit edemeyecek olsam da eşcinsel, transseksüel veya hemcinslerine karşı istenmeyen çekim yaşayan erkeklerle yardımcı olmak için özel olarak tasarlanmış seminerlerin, eğer gerçekten düzenlenirlerse, duyurularının açıkça bir şekilde yapılmadığını söyleyebilirim. Seminer tanıtımını cinsel ve ilişkisel çatışmaları olan

---

2 a.g.e.

tüm erkeklere yönelik yapmamıza rağmen, etkinliğe hepsi de LGBTQU olan yaklaşık on erkek katıldı.

Seminere öncülük eden arkadaşım, etkinliğe katılan erkekleri iyileştirmemin çok zor olduğunu gördü. Ölümüne korktular! Bizim gibi erkekler için hafta sonları kimse terapi yapmaz! Ya birileri hemcinslerime karşı istenmeyen cinsel çekim hissettiğimi öğrenirse? Ya aileme veya kiliseme söylerlerlerse? Katılan erkeklerin yarısı Müslüman, yarısı Hristiyan'dı. Özellikle Müslüman erkekler fazlasıyla homofobikti. Eğer ortada içselleştirilmiş bir homofobi varsa, asıl sorun buydu! Her şey bir yana, Lübnan'ın aslında Ortadoğu'daki en özgürlükçü ülke olduğunu keşfetmeye başlamıştım. Bu seminerin Suudi Arabistan, Ürdün veya Birleşik Arap Emirlikleri'nde yapıldığını hayal edin! Bu erkeklerin ne büyük bir içsel işkence yaşadıklarını tahmin edebiliyor musunuz? Ne yazık ki ben edebiliyorum. Orta Doğu'dan birden çok erkeğe terapi sundum ve onların yardım için gidecek bir yerleri yok, eğer eşcinsel oldukları ortaya çıkarsa karşılaşacakları sonuç işkence, hatta ölüm! Psikologları onlara nasıl yardım edeceklerini bilmiyorlar, aslında onlar bile homofobikler ve konu hakkında kamuya açık bir şekilde konuşmaktan korkuyorlar (hikâyemin sonunda bunun hakkında daha fazla bilgi vereceğim).

Seminere katılan bir erkek özellikle öne çıkıyor. Bu kişi, aynı zamanda bazı cinsiyet disforisi duygularıyla da mücadele eden, eşcinsel olarak tanımlanan genç bir erkekti. Biz onu, bu yazıda, Lübnan'da çok yaygın bir isim olan "Mohammad" olarak adlandıracğız. Mohammad parçalanmış bir ailede büyüdü. Babası ve annesi onu duygusal ve sözlü olarak taciz ediyordu ve okuldaki arkadaş ortamında da fazlasıyla dışlanmıştı. Şu anda yirmili yaşlarının başında olan Mohammad, tuhaf işlerde çalışıyordu ve zamanının çoğunu internette gezinerek ve Lübnan'daki bazı yerel eşcinsel aktivistler de dâhil olmak üzere diğer gey erkeklerle konuşarak geçiriyordu. Mohammad, eşcinsel aktivistlerin bilinmeyen uluslararası bir harekâtına dolaylı yoldan bağı olan, organize bir eşcinsel erkek grubunun üyesiydi. Eşcinsel olaylara katılması ve sırf propaganda olarak düşünülebilecek şeyleri ülkede yayması için kendisine orada burada birkaç dolar ödendi.

Lübnan, Ortadoğu'nun en özgürlükçü ülkesi olarak bilinmesine rağmen, nispeten muhafazakâr bir ülke. Beyrut sokaklarında araba kullanırken açık bir şekilde cinselliği çağrıştıran herhangi bir şey görmezsiniz, şehirde erkek kulüpleri (diğer adıyla striptiz kulüpleri), pornografik ya da müstehcen reklamlar bulunmuyor. Beyrut'ta erkeklerin katıldığı skandal olarak tabir edilen tek aktivite poker! Yol boyunca ilerledikçe, poker ve kumar reklamları bir araya gelmeye başlıyor. Lübnan'da eşcinsel kimliğini açığa vurmak pek de alışılmadık bir şey olmazdı, ancak çok dindar olan veya toplum içinde saygı görmeyi isteyen erkekler için son derece damgalayıcı bir konu olurdu. Örneğin, eşcinsel kuruluşlar (barlar/gece kulüpleri), Orta Doğu ülkelerinin çoğunda olduğu gibi, ülkede uygulamada hâlâ yasa dışı sayılıyor ve böyle bir mekân işletmek ya da bulunmak kişinin para cezasına veya muhtemelen hapis cezasına çarptırılmasına neden olabilir. Mohammad'ın "düşük profil" işi, esasen diğer genç erkekleri işe almak ve ardından genel nüfus içindeki deneyimlerini normalleştirmektir.

Bu yüzden arkadaşım Mohammad'ı seminere katılmaya davet etmeden önce, bu konuda çevresindeki "üst düzey" kişilere danıştı ve onlar da Mohammad'ın "dönüşüm terapisi" olarak düşündüğü şeyin kendisini travmatize edebileceği konusunda arkadaşımı uyardılar! Ancak cuma gecesi, Mohammad, seminerimize ev sahipliği yapan manastırın bulunduğu dağı tırmanarak seminere katılma cearetini gösterdi. Grup inzivamıza başlamadan önce benimle buluşması için odaya götürüldükten sonra, ona, diğer tüm erkeklere sorduğum şu soruyu sordum: "Sen kimsin ve bir erkek hakkındaki fikrin ne?" Korkudan titreyen Mohammad'ın ağzından endişeyle şu laflar çıkıyordu:

"Bilmiyorum, ancak 'dönüşüm terapisi' almamayı umuyorum."

"Dönüşüm terapisi nedir?" diye sordum.

Muhammed, "elektroşok ile sizi heteroseksüele döndürdükleri şey", diye yanıtladı.

"Burada böyle bir şey yaşamayacaksınız" diyerek ona güven verdim ve sonra onu odadan çıkardım.

O gece, on erkeği, eşcinsel duygulara sahip oldukları için tutundukları utanç duygusundan kurtulmalarına yardımcı olan birkaç egzersiz yapmaya yönlendirdim. Çemberde bulunan her bir erkek sandalyesinde ayağa kalkıp yaşadığı utanç verici bir davranışı ya da cinsel çekimi itiraf ederken (bazıları fahişelerle birlikte oluyordu, diğerleri çocuklara karşı cinsel arzu duyuyordu, başka biri ise bir hayvanla seks yapmıştı), yüzlerinden üzüntü ve rahatlama gözyaşları döküldü. Mohammad nihayet ayağa kalkma cesaretini gösterdiğinde, gülümsedi ve eşcinsel duyguları nedeniyle diğer erkekler tarafından ilk kez sevildiğini ve kabul edildiğini hissettiğini söyledi. Kendisine ödeme yapan aktivistler arasında bile bu duyguyu daha “az” hissetmişti. Hafta sonu boyunca seminerdeki erkekleri, babaların, kardeşleri ve erkek yaşlılarıyla yıllarca süren duygusal ve ilişkisel yaraları çözmelerine yardımcı olan derin yaşantısal iyileştirme egzersizlerine yönlendirdim. Bu hem onlar için hem de benim için inanılmaz bir deneyim olmuştu.

Men's Breakthrough Healing Seminar

18-20 November 2016
Beirut, Lebanon*

*Location and registration details provided upon registration

Come experience a life-changing experiential healing seminar for men that desire to overcome hurts and wounds from the past. Together we will process relationship issues, sexual and gender identity conflicts, unwanted behaviors, masculinity problems, and unmet love needs. Whatever wounds you have experienced in the past, this seminar will help you breakthrough to a healthier and happier future! All are welcome, regardless of race, religion, sexual orientation, gender identity, or socioeconomic status.

What to expect:

Our group of men will be immersed in a weekend of experiential healing, processing, reflecting, and sharing our lives with each other. Each man will leave with concrete action steps to assist him in his continued growth into manhood.

The group will work through:

- Discovering your authentic self and real needs
- Processing pain and hurts through experiential exercises
- Learning ways to engage in healthy relationships with men and women to get your deepest needs met
- Healing wounds from the past and present
- Male bonding through physical and emotional exercises

Schedule for the Weekend		
Friday 18 November 4:00pm - 5:30pm Check-in 5:30pm - 10:00pm Seminar	Saturday 19 Nov 9:00am - 10:00am Seminar 10:00pm - 1:00pm Lunch 1:00pm - 4:00pm Seminar	Sunday 20 Nov 8:00am - 12:00pm Seminar 12:00pm - 1:00pm Lunch 1:00pm - 4:00pm Seminar

The healing seminar will be free of charge and facilitated by Christopher Dorke, a licensed psychotherapist from Washington, D.C. (USA) who specializes in sexual and relational conflict. For more information and to register, contact Carol by e-mail to c***@***.com

All participant identities will be kept strictly confidential

Christopher Dorke is a licensed psychotherapist in the Washington, D.C. area. He is the author of several books and cartoons on sexuality, writes frequently on sexuality, and has been published in numerous media outlets. He has been a guest on the Dr. Oz Show, Fox News Radio, National Public Radio, Christian Broadcasting Network, and many more. His work has been featured in CNN, Today, ABC, NBC, AOL, BuzzFeed, Washington Post, and many more. Christopher earned a Master's Degree in Professional Counseling from Liberty University and is a certified EMDR Therapy Provider. As a childhood sexual abuse survivor and recovering addict, Christopher is blessed with a beautiful wife of ten years. Together they have three biological children and two adopted children from Chad.

Testimonial from a past participant:

I was able to accept myself for the first time in my life in my own skin, close to my core. I know now that I was created to be artistic and sensitive, passionate and beautifully unique! My heart feels warm as if light is shining in places that have never seen the light before, almost like the first day of a new life! A well named seminar.

Görsel 9.2: Cinsel Bütünlüğe Yönelik İyileşme Semineri (Beyrut, Lübnan)

Pazar günü görüştük ve birlikte son bir öğle yemeği yedik. Erkekler, onlara danışmanlık sunmam sebebiyle Lübnan adına minnettarlıklarını ifade ettiler. Onları, yakında yayınlanacak kitabım hakkında konuşmak için o gece yerel bir Hristiyan Ortodoks kilisesinde düzenlediğim sempozyuma davet ettim ve birkaçı bu daveti kabul etti. Kabul edenler arasında Mohammad de vardı. Genç Mohammad saat altıda kulaklarına kadar gülümseyen bir ifadeyle kiliseye girdi. Ön sıralarda bir yere oturdu ve hikâyem ile kitabımın da konusu olan mesleğimi anlatırken beni dinledi. Konuşmamın ardından yerel bir psikolog ve rahip, Beyrut'taki cinsel azınlık gruplarıyla yaşadığı deneyimleri paylaştı. Ne yazık ki davet ettiğimiz onlarca ve yüzlerce ruh sağlığı uzmanından sadece bir cesur Hristiyan kadın sempozyuma katılmayı ve konuşmayı kabul etti. Tartışmalı konusu nedeniyle pek çok uzman sempozyuma katılmaktan korktu. Açık oturumun sonunda, dinleyicilerin soruları cevaplamak için bir bölüm ayrılmıştı. Mohammad söz almak için hemen elini kaldırdı ve benimle yaşadığı terapi deneyiminin hikayesini anlatmak istediğini söyledi. Mikrofon da konuşması için onu sahneye davet ettik:

Aktivist olan eşcinsel arkadaşlarım, bu hafta sonu gerçekleşen “dönüşüm terapisi”ne katılmamam konusunda beni uyardılar. Bu terapinin acı verici olduğunu söylediler. İşkence göreceğimi, elektroşok alacağımı ve kimliğimden ötürü bana kendimi kötü hissettireceklerini söylediler. Bana yalan söylediler. Bu hafta sonu hayatım boyunca sahip olduğumdan daha çok sevildiğimi ve kabul edildiğimi hissettim. Bu terapi bana yardımcı oldu. Benim için çok iyileştirici bir deneyimdi. Herkes bu terapiye katılmalı. Bana çok yardımcı oldu. Teşekkür ederim!

Yaklaşık 50-60 kişilik kalabalık ayağa kalkıp Mohammad'ı alkışladı ve ülkenin Hristiyan televizyon kanallarından biri tüm sempozyumu yayınladı! Sempozyumdan sonra birkaç keşiş ve rahibe beni kucakladı ve piskoposlarını eğitmek ve onlara yardım etmek için tekrar gelmemi istediler. Çok yakında Lübnan'a tekrar gitmeyi umuyorum. Sanatsal ve kültürel açıdan zengin, sıcak ve samimi insanları olan güzel bir ülke! Ne yazık ki, ana akım psikologlarının dışarıdan -büyük olasılıkla Amerika Birleşik Devletle-

ri aktivistleri ve Birleşmiş Milletler'den- cinsel kimliği ile mücadele eden kişilere yönelik terapinin işkence olduğu konusunda beyinleri yıkıyor! Aslında kısa bir süre önce, Samuel Brinton ve Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi İsviçre'nin Cenevre kentinde aynı derecede ifade verdiler.

Birleşmiş Milletler İşkence Özel Komitesi

Samuel Brinton, Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi'nin önde gelen (eski) sözcülerinden biridir. Şimdi “dönüşüm terapisi”ni sona erdirmek için Trevor Projesi adına çalışan Brinton, eyalet yasama organlarında birçok kez ifade verdi ve 2014'te, “terapi işkencesi” hakkında Birleşmiş Milletler'de konuşma yapmak için İsviçre'nin Cenevre kentine gitti. Washington, 2014'te, çocuklar için terapiyi yasaklayan tasarımı değerlendirmeye aldığı (ve nihayetinde kabul ettiğinde), Dr. Gregory Jones adındaki bir şahit, belediye meclisinde verdiği ifadede, TIME dergisindeki bir makaleden yaptığı ve Brinton'ın hikayesini anlatan şu alıntıyı kısmen ifadesine dahil etti:

Sam Brinton, babasının genç oğlunu eşcinsel duygulardan kurtarmak için ilk olarak fiziksel tacizi denediğini söylüyor. Bu işe yaramayınca, Brinton'ın ailesi onarım terapi denen bir şeye yöneldi. On yıldan daha uzun bir süre önce yaşadığı anıların bir kısmı bulanık da olsa, Brinton danışmanın kullandığı taktikleri hatırlıyor. Tanrının bu cinsel çekimleri onaylamadığı hakkında bir psikoterapi ve erkeklere dokunan erkeklerin resimlerine ısı veya buz uygulaması yapılan bir tiksinti terapisi vardı. Brinton, “Bu neredeyse zihinsel bir işkenceydi.” diyor ve ekliyor: “Bugüne kadar başka bir erkekle el sıkıştığım da hâlâ hafif bir acı hissediyorum.”³

14 Kasım 2014'te Brinton, ismi açıklanmayan lisanslı bir terapist tarafından maruz kaldığı iddia edilen tacize tanıklık etmek için İsviçre'nin Cenevre kentindeki Birleşmiş Milletler'de bir konuş-

3 Sprigg, P. (August 27, 2014). Ex-Gay Therapy Debate: The Truth Matters. Çevrimiçi olarak <http://www.christianpost.com/news/ex-gay-therapy-debate-the-truth-matters-125479/> ve Steinmetz, K. (23 Haziran 2014). *The New Campaign to End Gay Conversion Therapy*. <http://time.com/2907989/born-perfect-gay-gay-conversion-reparative-therapy/> linklerinden sağlanmıştır.

ma yaptı. CNSNews.com'a göre Brinton, "kollarını bağlayan, ellerini sıcak bakır bobinlere sarıp sarmalayan ve kendisine öpüşen erkeklerin resmi gösterildiğinde, elektroşok vermek için parmağına iğneler batıran lisanslı psikoterapist" hakkında ifade verdi⁴. Daha da rahatsız edici olan şey ise, Brinton daha sonra, NCLR çalışanlarının da yardımıyla, Birleşmiş Milletler'deki deneyiminin NCLR blogunda yayınlanan bir bağış toplama mektubu yazdı (bkz. Görsel 9.3).

Görsel 9.3: Sam Brinton/NCLR 2014 bağış toplama mektubu

4 Hunter, M. (November 14, 2014). "LGBT Activists: UN Should Classify Gay Conversion Therapy as Torture." <https://www.cnsnews.com/news/article/melanie-hunter/lgbt-activists-un-should-classify-gay-conversion-therapy-torture>

Brinton'un hikâyesi ikna edici gibi görünse de henüz herhangi bir meşru kaynak veya haber kaynağı tarafından onaylanmadı. 2014 tarihli bir makaleye göre, bazı eşcinsel yanlısı medya kanalları bu raporu doğrulamaya çalıştı ama başaramadı⁵. En fanatik, eski eşcinsel karşıtı aktivist Wayne Besen bile, Brinton, deneyimini doğrulamak için daha fazla bilgi verene kadar, onu örnek olarak kullanmalarının imkânsız olduğunu ve böyle bir şey yapmanın kendileri için büyük bir sorumsuzluk olacağını açıkladı.

Brinton'ın Maskesi Düşüyor

Ancak 2019'da ifadesinin şüpheli doğasını ortaya çıkarmak için yeni bir bağımsız web sitesi yayınlandığında durum Brinton'un aleyhine döndü. Bu web sitesi (www.sambrintonhoax.com), Sam'in sözde "dönüşüm terapisi işkencesi" hakkında birçok farklı ulusal ve uluslararası izleyici önünde anlattığı hikâyedeki bazı tutarsızlıklara ışık tutuyor. Bir sonraki sayfada söz konusu web sitesinden alınmış örneklerle hızlıca bir göz atmanız bile Brinton'un mevcut faaliyetleri hakkında bol miktarda bilgi sağlayacaktır. Web sitesi ayrıca Brinton'un adının kadınlara yönelik şiddet ve hayvanlarla cinsel ilişkiye girme olaylarına karıştığına dair de tamlık sağlıyor⁶.

Görsel 9.4: Brinton'un sözde "Dönüşüm Terapisi"ne karşı yürüttüğü kampanyadan bir örnek

- 5 "The Mystery Surrounding "Driftwood's" Tortured Ex-Gay Survivor." (10 Ekim 2011). <https://www.queerty.com/the-mystery-surrounding-driftwoods-tortured-ex-gay-survivor-20111010>
- 6 Sprigg, P. (August 27, 2014). "Ex-Gay Therapy Debate: The Truth Matters." Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/ex-gay-therapy-debate-the-truth-matters-125479/> linkinden sağlanmıştır.

Görsel 9.5: Sam Brinton aldatmacası için hazırlanan web sitesinin başka bir görünümü: Brinton, genç erkeklere sapkın cinsel ilişki uygulamaları için öncülük ediyor

Görsel 9.6: Brinton aldatmacası için hazırlanan web sitesinin ana sayfası: Brinton bir kostüm etkinliğinde genç erkeklere öncülük ediyor

Temiz Su ya da Eşcinsel Hakları: Ya İkisini de Seçersin Ya da Hiçbirisini Alamazsın

Kültürel değerlerine bağlı bir dava insanı olan Austin Ruse'nin kuruluşu Aile ve İnsan Hakları Merkezi (C-Fam), Birleşmiş Milletler'in (BM) cinsellik ve cinsiyete ilişkin liberal politikalarının sıkı bir takipçisidir. 2017'de Ruse ve C-Fam, baskıcı bir LGBT destekçisinin BM ile yaptığı bir görüşme hakkında e-postada aracılığıyla uyarıda bulundu:

BM YETKİLİSİ KİLİSENİZE GELİYOR...

ÇOCUKLARINIZIN BEYNİNİ YIKAMAK İÇİN GELİYOR...

BUNU DURDURMAMIZA YARDIM EDİN...

26 Haziran 2017, saat: 02.00

Friday Fax'in Sevgili Dostları,

Eşcinsel hakları konusunda radikal görüşü güçlendirmek amacıyla yeni bir BM ofisi kuruldu. Vitit Muntarbhorn adında bir adam tarafından yönetiliyor. Geçen hafta BM İnsan Hakları Konseyi ile bir görüşme gerçekleştirdi ve Konsey'e sunduğu görüşler, çocuk sahibi olan tüm kişiler, dini bütün insanlar ve din özgürlüğüne önem verenler için endişe verici türden. Önce, yetki alanının uluslararası yerleşik hukuka dayandığını ifade ederek yalan söyledi. Bu yanlış bilgiydi ve kendisi de bunun farkındaydı. LGBT bireylerden ya da "cinsel yönelim ve cinsel kimlik"ten bahseden uluslararası bir yasa bulunmuyor. Ama sonra daha da ileri gitti ve "düşman unsur" ile yani radikal cinselliğin geleneksel insanlara ve buna gönülsüz hükümetlere, özellikle Kilise'ye dayatılmasına karşı çıkabilecek olanlarla nasıl başa çıkılacağından bahsetti. "İnsan hakları"nın, dinin de üzerinde olduğunu söyledi!

Görünüşe göre bu beyefendi, din özgürlüğünü garanti eden ve dinin İNSAN HAKKI olduğunu ortaya koyan Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi'ni hiç okumamış!

Bunun uygulamadaki anlamı şu: İncil'in ve Kilise'nin, insan cinselliği hakkında öğrettiklerine inanan herhangi bir birey ve insan cinselliğini İncil'i baz alarak öğreten herhangi bir Kilise insan haklarını ihlal ediyor demektir. Bu kişi de işte tam bu yüzden harekete geçmiş durumda! Ve bu beyefendi geçmişte, beyin yıkama amacıyla çocukları hedef alacağını da dile getirmişti! Ayrıca, kendisine ve cinsel haklar konusuna karşı çıkabilecek kişilere yönelik sıkı bir önlem olarak internetin kapatılması için sansür uygulanması çağrısında bulundu.

Bu tarz insanlardan korkmayın. Biz korkmuyoruz.

Saygılarımla,

Austin Ruse

Başkan/C-Fam

Editör/*FridayFax*

Görsel 9.7: C-Fam'den Austin Ruse'nin LGBT Destekçisi Hakkındaki E-postası

Birleşmiş Milletler’de Kültürel Değerlerin Savaşı

Ruse haklıydı. Birleşmiş Milletler 2017’de Muntarbhorn’u “cinsel yönelim ve cinsel kimlik konusunda bağımsız uzman” olarak atadı. 77 ülkenin bu tedbire karşı çıkmasına rağmen, Muntarbhorn yine de LGBT insan haklarını teşvik etme çabasıyla dünyayı dolaşmakla görevlendirildi. 66 yaşındaki Taylandlı uluslararası hukuk profesörü ve “LGBT Destekçisi”, yetkisini tüm ülkelerde LGBT haklarını geliştirmek amacıyla kullanmak için planladı. Hatta bunun dışında, cinsel kimliğiyle ilgili istenmeyen eşcinsel çekimle mücadele edenler için terapinin yasaklanmasını da istemekte.

Ayrıca Muntarbhorn, tartışmalı olan cinsel “haklar” ve yaşam tarzları kavramlarını yaygınlaştıran eğitim sistemlerinin her ülkede uygulanmasını önermeyi planlıyor, bu sebeple radikal ve kapsamlı bir cinsellik eğitiminin tanıtımını yapacağından da şüpheniz olmasın. Bu göreve BM tarafından atanmasının kendisine kazadığı en büyük koz ise, çeşitli programların özellikle üçüncü dünya ülkelerine BM tarafından finanse ediliyor olması. “Dediğimi yapın, yoksa fonunuz iptal edilebilir.” Kuraklık, açlık, savaş ya da diğer kriz durumlarından muzdarip milyonlarca insanın hayatının BM programları ve fonlarıyla desteklendiği bir ülkede yaşadığınızı hayal edin⁷.

Tam da umduğumuz gibi, LGBT meselesinde, insan haklarının uygulanması söz konusu olunca, eşitlik meselesi nadiren gündeme gelir. LGBT, kimliği ayrımcılığa karşı korunan bir sınıf olarak ortaya çıktıktan sonra, aktivistler bu statüyü istenmeyen cinsel çekim veya cinsel kimlik karmaşası ile mücadele edenler de dâhil olmak üzere uygulamalarına katılmayan herkesi durdurmak için kullanmaya başladılar! Muntarbhorn’un varisi Victor Madrigal-Borloz resmi olarak Aralık 2018’de atandı ve Reuters’e, insanları eşcinsellikten kurtarmak için onlara “barbarca” yöntemler olan elektroşok verme ve enjeksiyon uygulamanın yasaklanmasının temel önceliği olduğuna dair bir açıklama yaptı:

7 Skinner, J. (n.d.). “The United Nations appoints an LGBT ‘Enforcer.’” Çevrimiçi olarak <https://www.christiantoday.com.au/news/the-united-nations-appoints-an-lgbt-enforcer.html> linkinden sağlanmıştır.

Farklı cinsel yönelim veya cinsel kimlik konusunun patolojik bir durum olmadığına dair farkındalık yaratmalıyız. Nihayetinde asıl amaç, insanların kim oldukları ve sevdikleri şey söz konusu olduğunda şiddet ve ayrımcılığa maruz kalmadan hayatlarına devam etmeleridir. İnsanlara büyük acılar veren barbarca eylemlerden bahsediyoruz. Bu tür bir ihlalin bireyleri derinden üzmesinin sebebi, çoğu zaman ailelerinin de bu ihlale ortak olmasıdır.

Reuters'ın makalesi, inanılması güç bir şekilde, “dini ortamlarda yürütülen terapilerin genelde psikanaliz, enjeksiyon ve elektroşok uygulamalarını içerebileceğini ve bireylerin bazı durumlarda cinsel yönelimlerini değiştirmeyi amaçlayan dayaklara, hücre hapsine ve hatta “ıslah edici tecavüz”e maruz kaldıklarını belirtti⁸. Makalede, şaşırtıcı bir şekilde, lisanslı danışmanların, istenmeyen cinsel kimlik çatışmaları olan danışanlara yardım etmek için sıklıkla kullandıkları birçok ana akım psikolojik yöntemi tartışacak bir karşı argüman yoktu.

Terapi, Ekvador, Malta, Brezilya ve İngiltere’de Yasaklandı mı?

Uluslararası Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans ve İnterseks Derneği’ne (ILGA) göre, “Dönüşüm Terapisi” Ekvador, Malta ve Brezilya’da yasaklanmış olsa da yakın zamanda alınan bir mahkeme kararı, Brezilya’daki yasayı anayasaya aykırı bulmuştur. 2017 yılının Eylül ayında, Brezilyalı Yargıç Waldemar de Carvalho, terapi uygulaması önerdiği ve eşcinselliği bir “hastalık” olarak nitelendirdiği için 2016 yılında lisansı iptal edilen psikolog ve Evanjelik Hristiyan Rozangela Justino’nun lehine karar verdi. Yargıç, Brezilya Federal Psikoloji Konseyi’nin 1999’daki yasağını kaldırarak, “cinsellikleriyle ilgili yardım isteyen bireylerin terapiyi gönüllü olarak sürdürmelerinin engellenmemesi” gerektiğine karar verdi⁹.

8 Chaudhry, S. (6/18/18). INTERVIEW-U.N. envoy wants global ban on ‘barbaric’ conversion therapies. Çevrimiçi olarak <https://www.reuters.com/article/un-rights-lgbt/interview-un-envoy-wants-globalban-on-barbaric-conversion-therapies-idUSL8N1TG4NA> linkinden sağlanmıştır.

9 Langlois, J. (9/22/17). “Thousands protest ruling to overturn ban on ‘conversion therapy’ for gays and lesbians in Brazil.” Çevrimiçi olarak <https://www.>

Carvalho gibi makul yargıçların çoğu, rızası olan danışanların isterlerse yardım alabilmeleri gerektiğine inanırken, şükürler olsun ki hiç kimse, rızası olmadan danışanlara zorla yaptırılan gönülsüz terapiden yana görünmüyor. Yine de bazı kaynaklar tarafından Ekvador gibi ülkelerdeki birtakım dolandırıcı kliniklerin, gençleri eşcinsellikten kurtarmak için “barbarca” tedaviler sunmaya devam ettiği bildirildi. Reuters, Şubat 2018 tarihli bir makalesinde, uygulama resmi olarak yasadışı olsa da eşcinsellerin, eşcinselden heteroseksüelliğe geçmek için tedavi görmeye zorlandıkları gizli kliniklere kabul edildiğini bildirdi. Sağlık Bakanı Maria Jose Espin ise buna karşın şu iddialarda bulundu:

2016 ortasından bu yana sağlıklı koşullar sunduğu ya da lisanssız olarak faaliyet gösterdiği için kapatılan altmıştan fazla klinikte “dönüşüm terapisi” uygulandığına dair herhangi bir emare bulunamadı. Bu kapatma olaylarının hiçbirisi insan hakları ihlalinin kaynaklı değildi. Hak ihlallerinin meydana gelebileceği bu tarz kuruluşların bulunmadığını ekiplerimizle birlikte sık sık teyit ediyoruz. Eşcinsellikten arındırma klinikleri yok. Var olmamaları da gerekir... Eşcinsellik bir hastalık değildir.

Bununla birlikte, ülkedeki “görgü tanıkları”, aşağıdaki ifadeleri aktardığında hükümetin bu konuda gerçekten dürüst olup olmadığını belirlemek zorlaşıyor:

Çoğunlukla lezbiyen olan eşcinseller, genel olarak ebeveynleri ya da diğer akrabaları tarafından kliniklere gönderiliyor ve ayda 1.500 dolara kadar ücreti olan bu terapi vesilesiyle en az üç ay boyunca kendi istekleri dışında klinikte tutuluyorlar. Taller de Comunicacion Mujer, klinikte kendi iradeleri dışında tutulduklarını ve 2014’ten, 2016’ya kadar dönüşüm terapisi gördüklerini söyleyen dört kurbanın ifadelerini belgeledi. Bu süreç; psikolojik ve fiziksel taciz, dayak, hücre hapsi, günlerce bir yatağa zincirlenme, zorla ilaç tedavisi uygulama, makyaj ve topuklu ayakkabı giydirme de dâhildi. Mağdurlar ayrıca, cinsel yönelimlerini değiştirmeleri için diğer danışanlar ve çalışanlar tarafından “ıslah edici tecavüz”e maruz kaldıklarını aktardılar. Savunucular, Ekvador’da yaklaşık 200 lisanssız kliniğin

---

buzzfeednews.com/article/chrisgeidner/internal-report-major-diversity-organizational-problems-at-h linkinden sağlanmıştır.

faaliyet gösterdiğini tahmin ediyor. Herhangi bir düzenleme getirilmeyen bu klinikler aynı zamanda kimse tarafından da takip edilmiyor¹⁰.

Bu tür hikâyeler trajik ve yürek parçalayıcıdır, ancak doğrulanması da kolay değildir. Bu anlatılanlar gerçekten vuku bulsaydı, daha çok sayıda ana akım medya kuruluşu tarafında ele alınıp daha ayrıntılı belge ve raporlar ortaya konurdu. Ancak, “eşcinsel dönüşüm terapisi” ve “Ekvador” ile ilgili bir çevrimiçi arama yaparken, yalnızca bu hikâyeleri yayınlayan LGBT medya kuruluşlarını buldum ve bu raporlar, yukarıdaki orijinal Reuters hikâyesine atıfta bulunmakta. Tüm bu feryad ve istismara rağmen, İnsan Hakları Kampanyası’nın bu işkenceyi araştırmak ve önüne geçmek için neden Ekvador’da bir ofis açmadığını merak etmemek elde değil.

Peki, Böyle Kuruluşlar Var mı?

Peki, savunmasız eşcinsellere ve cinsel kimlikleri sebebiyle kafası karışmış gençlere kötü muamele eden kuruluşlar ve danışmanlar var mı? Eminim ki var. Ancak bunların tasvirleri eşcinsel aktivist organizasyonları tarafından belli bir noktaya kadar abartılıyor ve birçok durumda söz konusu istismarlar kaçak, lisanssız ve eğitimsiz sahte uzmanlar tarafından gerçekleştiriliyor. Ancak “dönüşüm terapisi” yasağı mevzuatının en büyük iki itici gücü olan Ulusal Lezbiyen Hakları Merkezi ve İnsan Hakları Kampanyası (HRC) gibi örnekler tarafından desteklenen yanlış hikâyelere barksanız, bu “dönüşüm terapisi” kamplarının lisanslı terapistler arasında yaygın bir uygulama olduğunu düşünebilirsiniz!

“Eşcinsel dönüşüm terapisi”, işkence hikâyelerindeki soğan katmanları soyulduğunda, genellikle ortaya çıkan şey oldukça sıradan, yaşlı, beyaz bir adamın hikâyeyi yönetmesidir, tıpkı *Oz Büyücüsü* gibi. Hatırlarsanız, Dorothy ve arkadaşları, aslan, korkuluk ve Teneke Adam, büyücüyle tanışacakları için o kadar

10 Moloney, A. (2/8/2018). “FEATURE-Gays in Ecuador raped and beaten in rehab clinics to “cure” them.” Çevrimiçi olarak <https://af.reuters.com/article/africaTech/idAFL8N1P03QO> linkinden sağlanmıştır.

heyecanlıydılar ki, sarı tuğlalı yol boyunca yeşil insanların büyü-
lü diyarına doğru şarkı söyleyerek ve mutluluktan atlayıp zıpla-
yarak yol aldılar, ancak sonunda “Muhteşem ve Kudretli Oz”un
düşündükleri gibi olmadığını anladılar.

Derin, karanlık ve korkutucu sesin arkasında, yeşil dumanlar sa-
çan, dev kollarıyla ileri geri sallanan, tamamen gerçek, yaralı ve
yaşlı beyaz bir adam vardı. Broadway’in meşhur şovu Wicked’i
izleme şansınız olduysa, hikâyenin asıl kötü karakterinin Batı’nın
Kötü Cadısı (Elphaba) değil, Oz olduğunu keşfetmişsinizdir. Elp-
haba’yı sadece iktidarda kalmak amacıyla kötü hikâyelere karşı,
iyi olan hikâyelere devam etmek için kullanıyor. Ve sonunda Elp-
haba’nın gerçek kurban olduğunu öğreniyoruz!

Dünyanın en büyük eşcinsel aktivist organizasyonu olan HR-
C’nin birkaç yıl önce organizasyonlarının yapısı hakkında kurum
içi bir değerlendirme yaptığını ve kendi yapıları içinde büyük
farklılıklar ve sorunlar saptadıklarını belirtmek gerekiyor. Bu
değerlendirme sonucunda, söz konusu LGBT hakları organizas-
yonunun daha ziyade transseksüel bireyleri, kadınları ve efemi-
ne gey erkekleri kendi oluşturdukları otoriteden dışlayan, beyaz,
gey erkek kulübü olarak çalıştığı ortaya çıkmıştır. HRC kendisini
gerçekten de çeşitliliğin ön plana çıktığı, çok kültürlü ve nefret
söylemiyle mücadele eden bir organizasyon olarak konumlandı-
rırken, organizasyonun kendi çalışanları yapıyı perde arkasında
şu ifadelerle tanımladı:

“Yargılayıcı”, “dışlayıcı”, “cinsiyetçi” ve “homojen”. Kurum dışı da-
nışmanlar tarafından yürütülen ve kurum çalışanlarından oluşan
bir dizi hedef grup ile yapılan anketi baz alan rapor, HRC içindeki
sistemik sorunları çalışanlara karşı muameleden insan kaynaklarına
ve örgütsel bağlılığa, çeşitlilik ve kapsayıcılığa kadar ayrıntılı olarak
ortaya koydu¹¹.

11 Geidner, C. (6/3/2015). “Internal Report: Major Diversity, Organizational
Problems at Human Rights Campaign.” Çevrimiçi olarak <https://www.buzzfeednews.com/article/chrisgeidner/internal-report-major-diversity-organizational-problems-at-h> linkinden sağlanmıştır.

Kurum içi rapor, HRC'nin birçok eksikliğinin yanı sıra aşağıdaki hususları da detaylı olarak ortaya koymuştur:

1. Transseksüel ve kuir çalışanlar, “tekrarlanan eğitim girişimlerinden sonra dahi” sık sık yanlış cinsiyetlendirildiklerini bildirdiler. Bir çalışan, başka bir iş arkadaşının “zorbalık yönetimi” benzetmesini kullandığını duydu.
2. Kadınsı erkekler ve kadınlar (daha erkeksi personel olarak) önemli görülmedi.
3. Üst düzey yöneticiler yalnızca beyaz ve gey erkeklerden seçiliyor.
4. İşe alım ve terfilerde adam kayırma sıkça yaşanıyor.
5. Çeşitlilik görüşü, genelde organizasyonu bir arada tutan bir slogan gibi görünse de çalışanlar arasında çeşitlilik görüşünü savunan gerçek bir itici güç bulunmuyor. Çalışanlar, “birçok insanın bireysel olarak çeşitliliğin dâhil edilmesine yatırım yaptığını, ancak seslerinin bastırıldığını veya uzaklaştırıldığını” iddia ediyor¹².

Bu raporu okuyup, HRC'nin çalışma şeklini gözlemlediğimde, HRC'yi daha çok, üyelerin yaptıkları fiili işten ziyade ayrıcalıkları ve maaşlarıyla ilgilenen bir “dediğim gibi yap, yaptığım gibi yapma” kulübüne benzetmek mümkün. Bu, çeşitlilik (ve hoşgörü) konusunda aramızda hakikaten en az tolerans sahibi olan, ama bu konularda ağzı en çok laf yapan yaşlı ve heybetli Oz Büyücüsü'ne ne kadar çok benziyor! HRC ve diğerlerinin, sözde “dönüşüm terapisi”ni yasaklama çabalarında, aralarında kulüplerinden ayrılan eski eşcinselleri ve eski eşcinsel görmemesi ve kabul etmemesi endişesi var mı? Kendi ideolojilerinde o kadar kaybolmuşlar ki hem erkek hem de kadın bazı bireylerin, LGBT aktivistlerinin var olduğunu açıkça kabul ettiği cinsel akışkanlığı deneyimlediklerini ve etik psikoterapinin muhtemelen bazı insanların bunu başarmasına yardımcı olabileceği gerçeğini kabul edemiyorlar mı?

12 Villarreal, Y. (6/4/2014. “5 Most Disappointing Things We Learned About HRC's 'White Men's Club'” Çevrimiçi olarak <https://www.advocate.com/human-rights-campaign-hrc/2015/06/04/5-most-disappointing-things-we-learned-about-hrcs-white-mens-cl> linkinden sağlanmıştır.

Bazı İnsanlar Eşcinseldir, Aşın Bunu!

HRC ve diğer eşcinsel aktivistler, değişimin mümkün olduğunu kabul etmek, cinsel tercihlerinde değişim yaşayan bireyleri tanımak ya da bazı insanlar için belki de inançlarını duygularına ve yaşam hedeflerini de cinsel çekimlerine tercih etme arzusu daha önemli olduğunu fark etmek yerine, danışan istismarı ya da etik olmayan davranışlarla ilgili olarak yaşanmış bir avuç olaya odaklanmayı seçiyorlar. Bu anlamda, eski eşcinsellere ve onlara yardım eden terapistlere yönelik hoşgörüsüzlük ve nefretin önde gelen diğer ülkelere de aktarılması şaşırtıcı mı? Ancak, Atlas Okyanusu'nun öteki kıyısındaki kampanyaların bazılarında “dönüşüm terapisi” yasaklamak için gördüğümüz şey tam olarak budur. Bunların en başında da Birleşik Krallık'ta yürütülen kampanyalar geliyor.

Nisan 2012'de, “dönüşüm terapisi” yasağına dair tasarı Kaliforniya Yasama Meclisi'nde ilk kez gündeme geldiğinde, Birleşik Krallık'taki en büyük eşcinsel aktivist organizasyonu Stonewall, İngiltere/Londra'daki otobüslerin üzerinde bir reklam yayınladı. Reklamda şöyle diyordu: “Bazı İnsanlar Eşcinseldir, Aşın Bunu!”

Görsel 9.8: Stonewall'ın “Bazı İnsanlar Eşcinseldir. Aş bunu!” Kampanyası'nın çığırtağını yapan reklam panosu

Eşcinsel hakları grubu, söz konusu reklam ile (İngilizlerin dediği gibi) eşcinsel çiftler için eşit haklarını teşvik etmeyi ve zorbalığa karşı bir duruş sergilemeyi amaçlasa da bazıları sloganı istemsiz sonuçlara yol açabilecek olan kafa karıştırıcı ve “agresif” bir kampanya olarak gördü. Örneğin, Guardian’da yayımlanan bir makale reklam hakkında şu eleştiriyi yaptı:

Düşüncesiz bir sersemlik halinden uyandıran ve eşcinselliğin hayatın bir gerçeği olduğunu öğretmesi anlamına gelen bu ünlem işareti tam olarak kime atıfta bulunuyordu? Böyle bir çalışmanın nasıl sonuçlar doğuracağından pek emin değilim. Ancak reklamı gördüğümde, bunun ve özellikle bu kibirli ünlem işaretinin insanlara homofobilerini ifade etmeleri için bir bahane sunabileceğini fark ettim. Stonewall’un bu iyi niyetli yaklaşımı, eşcinsellerin hayatını daha da zorlaştırabilir. Ve böylece işler içinden çıkılmaz bir hal alabilir. Genel hatlarıyla eşcinsel dostu olan bir kiliseye bağlı olan bir grup aşırı muhafazakâr oltaya geldi ve farklı bir slogan yayınlamak için otobüslerde yer ayırdı: “Eşcinsel değil! Eşcinsel sonrası, eski-eşcinsel ve gururlu. Aş bunu!” Biraz kafa karıştırıcı bir slogan, ancak kesinlikle homofobik ve açıkça Stonewall’a karşı bir karşı koyma niyetinde¹³.

Oysa eşcinsellerin hayatları bu reklam yüzünden daha da zorlaşmadı. Aslında, reklam Londra otobüslerinde göründükten kısa bir süre sonra, halk otobüsü yetki merci Transport for London reklamı kaldırdı ve Temel Konular Vakfı reklam hakkında dava açtı. Ancak İngiliz Temyiz Mahkemesi söz konusu vakfın aleyhine karar vererek vakfın 100,000 £ ödemesine karar verdi:

Yargıç, Transport for London’ın tüm kamu kurumlarının eşitliği teşvik etmesini ve ayrımcılığı azaltmasını gerektiren Eşitlik Yasası uyarınca reklamı gerektiği şekilde iptal ettiğini tespit etti, ancak Stonewall reklamını da aynı nedenle iptal etmeliydi. Davidson bu konu hakkında Life Site News’e, “değişim arama fikrinin artık kabul edilemez görülmesi tuhaf bir durum” şeklinde açıklama yaptı.

13 Shariatmadari, D. (6/13/2012). “Anti-gay bus ads took their cue from Stonewall’s misguided campaign.” Çevrimiçi olarak <https://www.theguardian.com/commentisfree/2012/apr/13/anti-gay-christian-advertising> linkinden sağlanmıştır.

Ancak Davidson birçok danışanına başarılı bir şekilde yaklaştı. “Bunu tedavi edebileceğimizi iddia etmiyoruz. Ancak bazı insanlar heteroseksüel hayatlar sürdürebilirken, diğerleri hayatlarını Hristiyan inançlarıyla tutarlı bir şekilde yaşamaktan memnun olmalıdır. Buna, makul ve iyi bir sonuç olduğu için saygı gösterilmesi gerekir.”

Ülkedeki en kıdemli yargı mercilerinden biri olan Master of the Rolls’tan önce gelen Temyiz mahkemesinde davanın önemli sonuçlarından biri de dönemin Kadın ve Eşitlik Bakanı Maria Miller’in, eski eşcinsellerin aslında 2010 Eşitlik Yasası kapsamında Birleşik Krallık’ta ayrımcılığa karşı korunduğunu savunarak, davaya avukatları aracılığıyla müdahale etmesiydi:

Bay Squires’in ifade ettiği gibi, geçmişte eşcinsel olan bir bireyin şimdi heteroseksüel olduğu için daha dezavantajlı bir muamele görmesinin eşit bir şekilde yasak olmaması şaşırtıcı olurdu. Bu durum, “eski eşcinsellerin” ayrı bir cinsel yönelim kategorisi olarak görülmesini gerektirmez. Geçmişindeki gerçek veya algılanan cinsel yönelimi nedeniyle bir bireye karşı ya da cinsel yönelimi değiştiği için yapılan ayrımcılık, “cinsel yönelim nedeniyle” yapılan ayrımcılıktır. EAda ayrımcılığın, bir bireyin mevcut cinsel yönelimi ile ilgili olması gerektiğine dair herhangi bir koşul yoktur. Bu noktada aranan tek şey, ayrımcılığın “cinsel yönelim nedeniyle” olmasıdır.¹⁴

Açıkkası bu önemli bir içtihat hukukudur ve sadece “eski eşcinseller” için ayrımcılığın yasa dışı olduğunu göstermekle kalmaz, aynı zamanda bir bireyin cinsel yöneliminin, o bireyin yaşamı boyunca değişebileceğini de kabul eder. Royal College of Psychiatrists’in bundan kısa bir süre sonra, Nisan 2014’te cinsel yönelim konusunda gözden geçirilmiş bir bildiri yayımladığı göz önüne alınırsa, söz konusu dava sanıldığından daha da önemli olabilir. Kurum, genetik bir nedensellik konumundan hareket ederek, “cinsel yönelim, biyolojik ve doğum sonrası çevresel faktörlerin oluşturduğu bir kombinasyon tarafından belirlenir” diyor. Pek çok uyarıyla desteklenen ifade, kritik bir şekilde devam ediyor: “Cinsel yönelim değiştirilemez bir nitelik taşımaz veya bir kişinin hayatında bir dereceye kadar değişmeyebilir.”

14 Paragraf 98 Karar: 27 Ocak 2014. <http://www.bailii.org/ew/cases/EWCA/Civ/2014/34.html> <28 September 2018>

2013'te, İngiltere Kilisesi'nin Pilling Komisyonu Raporu, eşcinsel bireylerin "anksiyete, duygudurum ve madde kullanım bozuklukları ile intihar düşüncesi ve planlarında, aynı zamanda, erkeklerdeki yüksek riskli cinsel aktivite davranış eğilimlerinde artış" (paragraf 205) yaşadıklarını ortaya koymuş ve Royal College'ın bu durumu, "toplumdaki ayrımcılığa ve arkadaş çevresi, aile ve diğerleri tarafından olası reddedilmeye" (paragraf 206) bağladığını belirtmişti. Rapor ayrıca şu çıkarımlarda bulundu:

"Öte yandan, Temel Sorunlar Vakfı, Royal College of Psychiatrists tarafından bu noktada atıfta bulunulan üç bilimsel makalenin, gey ve lezbiyen bireyler arasındaki ruh sağlığı sorunlarının nedenini toplumsal faktörlere bağlamayı reddettiğine işaret ediyor. Örneğin, bir makale şöyle diyor: 'Toplumda gey erkeklerle ve lezbiyenlere karşı var olan önyargı, bu kişilerde ciddi psikolojik sıkıntılara yol açabilir. Diğer taraftan, gey erkeklerin ve lezbiyenlerin yaşam tarzları, onları bu ciddi psikolojik sıkıntılara açık hale getiriyor olabilir'

Londra Otobüsüne İlişkin Temyiz Davası tarafından belirlenen olağanüstü içtihat emsali, "eski eşcinsellik durumu"nun Birleşik Krallık hukukunda korunan bir kategori olarak işlev gördüğünü kabul etti. Royal College of Psychiatrists'in cinsel "yönelim" in "doğum sonrası" faktörlerden etkilendiğini ve Pilling'in, toplumsal homofobiden ziyade, yaşam tarzı seçiminin psikolojik rahatsızlığın temelinde olabileceğini kabul etmesiyle birlikte, Birleşik Krallık'taki eşcinsel aktivist örneği ile bu konuların diğer anlayışları arasındaki tutarsızlığa tanıklık ediyor.

Bununla birlikte, politik eğilimler, aktivistlerin örneklerini takip ediyor ve tutarsızlıkları vurgulayan bulguları bastırıyor.

Londra'daki mahkemeler, eski eşcinsellerin reklam haklarını koruma noktasında yeterince iyi olmasalar da reklamları ortadan kaldırmak adına koordineli bir plan geliştirme konusunda o kadar kötü olmayabilirler!? 2018 için tasarlanan bir kampanyanın amacı da tam olarak buydu! "LGBT Eylem Planı: Lezbiyen, Gey, Biseksüel ve Transseksüellerin Yaşamlarını İyileştirmek" başlığıyla Temmuz 2018'de açıklanan ve 4,5 milyon sterlinlik plan şu maddelere dayanıyor:

- LGBT bireylerin karşılaştığı sağlık eşitsizliklerinin azaltılmasına liderlik etmesi için ulusal bir LGBT danışmanı atanması,
- Okullarda anti-homofobik, bifobik ve transfobik zorbalık programının yaygınlaştırılması,
- Birleşik Krallık'ta dönüşüm terapisi uygulamasını sona erdirmek için önerilerde bulunulması ve
- LGBT nefret suçu konusunda kayıt altına alma, rapor tutma ve polislin tepkisini iyileştirme yöntemleriyle daha fazla önlem alınması.

Birleşik Krallık'ta LGBT olarak tanımlanmış 108.000 bireyi kapsayan ulusal anketin parçası olan iki birey “iyileşmek” amacıyla “dönüşüm terapisi” aldıklarını ve söz konusu terapinin beş bireye daha teklif edildiğini aktardılar. İlginç bir şekilde, hükümet raporunun “dönüşüm terapisi”nin altına düştüğü kısım “güvenlik” idi, ancak sırasıyla iki ve beş, güvende tutulması gereken astronomik sayıdaki bireyler gibi görünmüyor. Ama şayet eşcinsel aktivistlerin tüm muhalefeti ortadan kaldırmak için aradıkları şey güvenli bir alansa, “bu şekilde doğdum, değişmem” masalı da dahil olmak üzere, bunu başarıyorlar ve İngiltere gibi ülkelerde yollarına devam ediyorlar. Temel Konular Vakfı'nın çalışmasıyla ilgili aşağıdaki vaka çalışması, hemcinslerine karşı istenmeyen çekim hisseden bireylere ve onlara yardım eden danışmanlara karşı Birleşik Krallık'ta ne kadar derin bir uluslararası zulüm ve ayrımcılığın olduğunu ortaya koymaktadır.

Uluslararası Ayrımcılık Vaka Çalışması:

Temel Konular Vakfı

Temel Konular Vakfı¹⁵ 2007 yılında kurulmuştur ve istenmeyen eşcinsel duyguları olan kadın ve erkeklerle çalışan Birleşik Krallık'ta kayıtlı bir hayır kurumudur. Kurumun “toplumsal cinsiyet karmaşasına meydan okumak, bilim ve vicdanı desteklemek” şeklindeki sloganı, amacının eğitici, eşcinsel uygulamalardan ve duygulardan gelenleri destekleyici ve eşcinsel normalleşme anlatısına eleştirel bir şekilde bağlanma yeteneğine sahip olmak olduğunu ortaya koyuyor. Vakfın kurucusu Dr. Mike Davidson,

¹⁵ <https://www.core-issues.org>

2009 yılında bir psikodrama psikoterapisti olarak eğitime başlamıştı. Davidson, İngiltere'deki üç üniversitede akademik personelin gelişiminde başarılı bir kariyere sahipti, ancak psikolojik danışmanlık ve psikoterapiye olan ilgisini de bir resmiyete dökme çabasına girdi. 2012'de, Amerikalı eski avukat, vaiz ve yazar Jim Reynolds'un katıldığı Temel Sorunlar Vakfı konferansının ardından Reynolds ve Davidson konuyu tartışmak için BBC'nin bir talk show'a davet edildi. Davidson, konferansın, eşcinselleri tedavi edilmesi gereken ruhsal hastalıkları olan "cüzamlılar" şeklinde patolojik bir sınıfa dâhil ettiği iddialarını reddetti. Amaç, eski dünyanın cüzamlılarının dini topluluklar tarafından dışlandığı gibi, eşcinsel sorunları olanların da nasıl dışlanabileceğini görmeleri için Ortodoks Hristiyanlarını cesaretlendirmekti.

Konferans broşüründe, kilisenin eşcinsellere yönelik önyargıları ele alındı. Program sırasında Davidson'dan, kayıtlı olduğu meslek kuruluşu olan İngiliz Psikodrama Derneği'ni (BPA) tanımlaması istendi. Üç bölümden oluşan programın ikinci bölümünün ardından Davidson, kendisine BPA'ya yetki veren UKCP tarafından soruşturma açıldığını belirten bir e-posta aldı. Programda ayrıca, Kuzey İrlanda'da lobi faaliyetleri yürüten bir grup olan Rainbow Project'ten bir LGBT psikoterapisti Dr. Andrew Samuels de yer almıştı. Reynolds'un eşlik etmesine rağmen, talk show temsili görüşler açısından adaletsiz bir ortamda gerçekleşti.

BPA ile uzun bir temyiz sürecinin ardından, Davidson pratisyen sicilinden çıkarıldı ve kamu güvenliği gerekçesiyle eğitime devam etme izni reddedildi. Davidson'un herhangi bir danışanından, herhangi bir şikâyet gelmemişti. Ne kendisine konumunu bilimsel olarak savunma fırsatı verilmiş ne de belge sunulmuş ya da sunduğu belgeler kabul edilmişti. Ancak karar, bağımsız bireylerin profesyonel yardıma erişim hakkına sahip olması gerektiği görüşlerini yaymaktan vazgeçmesi durumunda mesleki çalışmalarına geri dönebileceğini gösterdi. Ne "psikolojik danışman" ne de "psikoterapist"ler Birleşik Krallık'ta koruma altında olan meslek grupları değildir, bu nedenle Davidson çalışma hayatına Temel Sorunlar Vakfı'na karşı sorumlu bir danışman olarak devam etti.

Temel Sorunlar Vakfı, Birleşik Krallık'ta "bir zamanlar eşcinsel" sesinin geliştirilmesini teşvik etmeye çalıştı ve bu nedenle 2018'de piyasaya sürülen "Susturulmuş Sesler: Uzmanlar, Kanıtlar ve İdeolojiler"¹⁶ adlı uzun metrajlı bir film çekti. On beş vaka çalışmasının tam röportajları ve uzman görüşleri voicesofthesilenced.tv adresinde çevrimiçi olarak mevcuttur.

Vakıf, filmin galası için Şubat 2018'de Londra'nın merkezindeki Piccadilly Circus'ta bir sinema salonunu kiraladı. Ancak *Pink News*'in baskısı üzerine, Vue Entertainment rezervasyonu iptal etti ve organizatörler şehrin başka bir yerinde uygun bir yer bulmak zorunda kaldı.¹⁷ Kitleli medyanın ilgisi yine de filme olan ilgiyi artırdı ve son olarak, medya tarafından aktarılmamasına rağmen, Vue Entertainment, gösterimi yasaklamak için yaptığı eylemin hukuka aykırı olduğunu kabul etti.¹⁸

Yakın zaman önce, Birleşik Krallık hükümeti "dönüşüm terapisi"ni tamamen yasaklamaya doğru ilerlerken, dikkatler bir kez daha Temel Sorunlar Vakfı'na çevrildi. Birleşik Krallık hükümetinin Ulusal LGBT Araştırması'na dayanan, LGBT Eylem Planı'na yanıt olarak, Temel Konular Vakfı AGİT'e (Avrupa Güvenlik ve İş Birliği Teşkilatı - Avrupa'nın en büyük insan hakları kuruluşu) bir bildiri¹⁹ sundu. Vakıf, Davidson'un başkanlığını yaptığı IFTCC (Uluslararası Terapötik ve Danışmanlık Seçimi Federasyonu) ile uluslararası bir ortaklıkla yakın bir şekilde çalışarak, üzerinde uzlaşmış bir etik çerçeve ve uygulama kılavuzları üzerinde bir arada duran, uluslararası grupları cezbeden ve alternatif bir kendi kendini düzenleyen kuruluşun geliştirilmesini desteklemektedir. IFTCC, hemcinslere karşı hissedilen istenmeyen cinsel çekimin üstesinden gelmeye çalışanlara yardım etmek isteyen klinik uzmanları ve ruhsal destek çalışanlarını, ortak bir etik temelde bir arada durmak isteyen grupları temsil etme eğilimindedir.

16 <https://www.voicesofthesilenced.com/>

17 <https://www.christianconcern.com/our-issues/freedom/why-vue-cinemas-ismuddled-in-saying-ex-gay-film-contradicted-its-values>

18 <https://www.core-issues.org/news/vue-cinemas-admits-it-was-unlawful-to-block-ex-gay-film>

19 <https://www.osce.org/odihr/394403?download=true>

Eski Eşcinsellerin Yayın Yasaklarının Öncüsü Olarak Uluslararası Terapi Yasakları

Şarkıcı ve vokal koçu olan Matthew Grech, Ekim 2018’de, yetenekli müzisyenleri, dansçıları ve komedyenleri ekran karşısına çıkaran popüler bir TV programı olan X Factor’un Maltâda yayınlanan versiyonunda yer aldı. Daha önce eşcinsel bir yaşam tarzını benimseyen Grech, programdaki performansından önce çekilen bir video röportajında şu yorumu yaptı:

Eşcinsel bir yaşam tarzını benimsemiştim ve sonra Tanrı’yı buldum. İhtiraslarımın peşine düşmeyi, İsa’nın yolundan gitme tutkum sebebiyle uzun bir süredir bıraktım. İki erkek ve iki kadın arasında aşk olabilir, evet, ama bu sadece arkadaşlık aşkıdır. Bunun dışındaki her şey günahtır.

Crech’in bu sözlerinin, Malta hükümeti de dâhil olmak üzere nüfusun belli kesimlerinden büyük tepki çekmesi şaşılacak bir durum değildi. The Christian Post’un aktardığına göre, Times of Malta konu hakkında şunları kaleme aldı:

Malta Hükümeti, cinsel yönelim ve cinsel kimliğin Akdeniz adalarında yasalarla korunduğunu garanti eden bir bildiri yayımlamak zorunluluğu hissetti. Hükümet ayrıca, hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden bireylerin danışmanlık için başvurduğu ve alaycı bir şekilde “dönüşüm terapisi” olarak adlandırdığı uygulamayı da kınadı. Hükümetin açıklaması, “Hükümet bu tür homofobik yorumları kınarken, bu mesajı, dönüşüm terapisinin neden olduğu hasara dikkat çekmeden yayınlamak zarar vericidir”, ifadesini içeriyor ve şöyle devam ediyor: “Malta, 2016 yılında bu konuya ilişkin katı yasalar kabul etmesine rağmen bu tür uygulamalar, bunlara karşı savunmasız olan gençleri riske atıyor²⁰.

Sonuç olarak, arkadaşım ve Voices of the Silenced’in şu anki başkanı Daren Mehl, eski eşcinsel hikâyelerine yönelik bu tür bir medya sansürünün, LGBT yaşam tarzını terk edenlere yönelik

20 Smith, S. (10/27/18). *Ex-Gay ‘X-Factor’ Contestant Faces Backlash for Saying He Found Christ, Left LGBT Lifestyle*. Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/ex-gay-x-factor-contestant-faces-backlash-saying-he-found-christ-left-lgbt-lifestyle-228196/> linkinden sağlanmıştır.

yükselen küresel baskıyı nasıl yansıttığına dair mükemmel bir yorum kaleme aldı.

Daren de benim gibi eşcinsel yaşam tarzından vazgeçti, şu anda evli ve karısıyla iki çocuğu var. İşte Daren'in yorumu:

Matthew Grech'in röportajı etrafında dönen tüm bu fiyasko, eski eşcinsel hareketinin, Batı dünyasında bastırılıp bastırılmadığı sorusunu gündeme getiriyor. Malta, istenmeyen eşcinsel çekim ve cinsel kimliğe yönelik tedaviyi yasaklayan ilk ülkeydi ve yasalarında alt yaş sınırı bulunmuyordu. Yasa, bu tür bir tedavinin tanıtımını yapmayı ve hizmet olarak sunmayı yasakladı. Matthew Grech hakkındaki basın raporunun, aslında herhangi bir terapi türünün tanıtımını yapmadığını öne sürmesi, bu konunun medyadaki muamelesinin ne kadar çarpıtıldığını ortaya koyuyor. Buna ek olarak, buradaki "dönüşüm terapisi" ifadesinin kodlanmış gerçek anlamı, "terapinin sürece dâhil olup olmadığına bakılmaksızın, eşcinselliği terk etmeyi seçmek!" gibi görünmektedir. Ne yazık ki sansürçüler için, bireyler hâlâ eşcinsel yaşam tarzını terk ediyor gibi görünüyor. Gerçek şu ki, eşcinsel yaşam tarzını terk eden her birey bu yolculuğun bir parçası olarak bir psikolojik danışman ya da terapist ile çalışmayı seçmez. Öyleyse şunu sormalıyız, eşcinsel aktivistlerin yasaklamak istediği şey terapi mi, yoksa insanların eşcinsel yaşam tarzını terk ettiğinin kanıtı mı? Cevap, ikincisi gibi görünüyor. Birinin kendisinin eski eşcinsel olduğundan söz etmesini sansürlemek, eski eşcinsellerin varlığıyla ilgili tam bir yayın yasağı anlamına gelir ki, bu da sanki gerçekten de insanların eşcinsel yaşam tarzını terk etmesini istemeyen birtakım güçleri hatırlatıyor. Bunun, özellikle Hristiyan olan eski eşcinselleri de kapsayan "eski eşcinsel hareketi", Batı dünyasında yeraltına itmek için kasıtlı bir girişim olduğunu söylemek yanlış olmaz. Herkes Kral'ın yeni kıyafetleri olduğuna ve eski eşcinsellerin var olmadığına dair rol yapmaya zorlanıyor.

ONUNCU BÖLÜM

İÇERDEKİ SAVAŞ DİNİ İDEOLOJİ, AŞIRILIK VE EŞCİNSEL-REVİZYONİST TEOLOJİ

“Eğer bir insanla anladığı bir dilde konuşursanız, bu onun aklına hitap eder. Ama eğer onunla kendi dilinde konuşursanız, bu onun kalbine kadar gider.”

~ Nelson Mandela

LGBT aktivistlerini, yalan söylemek ve aldatmak gibi, kendi yaptıkları adına eleştirmek nispeten kolaydır. Yıllar boyunca destekçilerime ve danışanlarıma, aşırı uçlardan ve inançsızlardan gelen eleştirilerle nasıl başa çıktığımı sorduklarında, bu saldırıların beni çok fazla rahatsız etmediğini, çünkü bu insanların Tanrı'yı tanımadıklarını bildiğimi söylerim hep. Yalanların babası Şeytan'ın aldatma üzerine çalıştığını anladığınızda, bu savaş stratejisini kabul etmeyi öğrenirsiniz. Ancak saldırı İsa Mesih'in bedeninden geldiğinde, o zaman sineye çekmesi çok daha zordur.

İlki, Mukaddes Kitabın cinsellik konusundaki otoritesini reddeder ve homoerotik eylemi iyileştirmek, değiştirmek veya azaltmak için gösterilen tüm çabaları “dönüşüm terapisi” olarak üst üste yığar. İkincisi çok daha karmaşıktır, çünkü bazıları, istenmeyen cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele edenlere herhangi bir yardım ya da umut sunduğu için psikolojiyi reddeder. Eskiden hemcinslerine karşı cinsel çekim hisseden ve şu anda eşiyile ve iki çocuğuyla mutlu bir evliliği olan danışman Jason Thompson,

Hristiyan Doktrini, Kimlik ve Eşcinsellik Üzerine Farklı Görüşler adlı çalışmasında bunu çok iyi ayırt eder (bkz. Görsel 10.1). Thompson, homoseksüellik hakkındaki Hristiyan görüşlerini işlevsel olarak dört kategoriye ayırıyor. Görsel 10.1'de görebileceğiniz gibi en büyük ayrım kimlik ve etiketlerle ilgili olanı.

Soldaki iki grup, LGBT Hristiyanlar olarak tanımlanıyorlar, ancak tek bir temel alanda farklılık gösteriyorlar: Aşırı sol grubun üyeleri, eşcinsel doğduklarını, eşcinselliğin iyi bir şey olduğunu ve Tanrı tarafından tasarlandığını düşünüyor. Diğer taraftan, ikinci grup ise İncil'de anlatılan cinsel etiğe inanıyor, ancak yine de kimlik ve dönüşüm konusundaki görüşleri İncil'dekileri yansıtmıyor ve eşcinselliklerinin değişebileceğine inanmıyor. Sağdaki iki grup, insanları LGBT olarak tanımlamaz, ancak eşcinsellikten dönüşüm ve değişim hakkında fikir ayrılıklarına sahiptir, bu genellikle Kutsal Kitap'ın şifa konusundaki görüşleri ve psikoloji anlayışıyla ilgilidir. Şimdi farklılıkları görmek için her gruba daha yakından bakalım.

Differing Views on Christian Doctrine, Identity and Homosexuality

Used for discussion purposes. Some authors or organizations may fluctuate between categories.

Hristiyan Öğretisi, Kimlik ve Eşcinsellik: Hazcılar

Görsel 10.1’de aşırı solcuları işaret eden sütun olan Hazcılar, eşcinsel veya transseksüel duygularını Tanrı tarafından verilen ve yaratılan bir kimlik olarak kucaklarlar. Bu şekilde doğduklarına inanırlar, bu sebeple de cinsel kimliklerini değiştirmek kesinlikle imkânsızdır. Transseksüel olarak tanımlanan bireyler, yanlış bedende doğduklarına inanarak bunu bir adım daha ileri götürürler ve kendilerini daha uyumlu hissetmek amacıyla bedenlerini değiştirmek için hormonal ve cerrahi tedavi arayışlarına girerler. Hem eşcinsel hem de transseksüel hazcıların karşılaştığı en büyük çatışma ne İncil’in ne de bilimin kimliklerini doğrulamasıdır. Kutsal Kitap’ın eşcinsel toplulukları kucaklamadığı çok açıktır ve bir ruhun yanlış bir bedene can vermesine izin verecek agnostik bir görüşü benimsemez. Ayrıca Mukaddes Kitap, erkekler ve kadınlar arasında açık bir ayrım yapar ve eşcinsel davranışları kınarken “efemine erkekleri” de buna dahil eder. Dahası, psikoloji bilimi, bir bireyin fiziksel olarak yanlış cinsiyette doğabileceği fikrine bilimsel bir temel sağlamaz. Amerikan Pediatristler Koleji Başkanı Çocuk Doktoru Dr. Michelle Cretella’nın belirttiği gibi: “Bedenlerimiz, zihnimizi değil, cinsiyetimizi beyan eder.”

Hazcıların yaşam tarzlarını haklı çıkarmak için, Mukaddes Kitabın cinsellikle ilgili öğretilerini tamamen yeniden yorumlamaları gereklidir. Bu grup için verilebilecek güzel bir örnek, *Tanrı ve Gey Hristiyan*’ın yazarı Matthew Vines’dir. Vines gibi hazcılar, kilisenin kutsal doktrinlerini Mesih’in bedenindeki sözde “eşcinsel Hristiyanları” normalleştirmek için değiştirme misyonuna sahiptir ve bunu genellikle “Eşcinsel-Revizyonist Teoloji” denen şeye güvenerek yaparlar. Eşcinsel-revizyonist teoloji çelişkiler, mantık hataları ve şüpheli tarihsel doğruluklarla doludur. İncil’in yalnızca gelişigüzel eşcinsel karşılaşmaları, taahhüt edilmeyen, sevgi dolu eşcinsel ilişkileri ve eşcinsel evlilikleri kınadığı fikrini savunuyor. Aynı zamanda, İncil’de adı geçen David ve Jonathan gibi en önemli şahsiyetlerinden bazılarının, aslında kendi dönemlerinde toplumsal önyargı ve damgalanma nedeniyle “dışarı çıkamayan” gizli eşcinsel aşıklar oldukları konusunda densiz iddialarda bulunur (David’in İsrail kralı olduğu sırada yüzlerce

kadın cariyesi olduğunu boş verin). Hazcılar aynı zamanda psikolojiye de inanır, ancak titizlikle yalnızca “doğuştan LGBT” olduklarını ve bu nedenle değışemeyeceklerini doğrulayan, çürütölmüş çalışmaları benimsemeyi seçerler.

Hristiyan Öğretisi, Kimlik ve Eşcinsellik: Direnişçiler

Bazen “B Tarafı Eşcinsel Hristiyanlar” olarak da bilinen direnişçiler (hazcılar, A Tarafı Eşcinsel Hristiyanlar olarak bilinirken), İncil’in, “cinsel ifadenin evliliğe mahsus olduğuna” dair görüşünü benimsiyor ve eşcinsel davranışların günah olduğunu düşünüyorlar. Ancak bu bireyler, eşcinselliklerini değıştirilemez bir durum olarak görüyor ve kendilerinin kurtarıcı ya da terapötik bir iyileşme sürecinden geçmelerine izin vermiyorlar. Direnişçiler, Kutsal Kitap’a aykırı bir “eşcinsel” kimliği iddia ediyor, bunlardan bazıları ise kendilerini “eşcinsel bekâr Hristiyanlar” olarak adlandırıyorlar. Bazı direnişçiler, hemcinslerine karşı hissettikleri cinsel çekimin aslında iyi ve bağışlanabilir unsurlara sahip olduğunu düşünüyor. Eşcinselliği açıkça kucaklayan ve uygulayan hazcıların aksine direnişçiler, şimdiye kadar karşılaştığım eşcinsel bireyler içerisinde en çok hayal kırıklığına uğramış ve kendi içinde çatışanlardan bazıları. Bu bireyler, cinsel arzularını ve duygusal yaralarını bastırmayı seçen ve iffetli hayatlar yaşayan ya da en azından bunu yapmaya çalışan kederli ruhlar. Direnişçiler bunun üstesinden gelmek için, psikolojinin eşcinselliğin ve cinsiyet karmaşasının kökleri hakkında söylediklerini tamamen reddetmeli ve ne dinin ne de bilimin onlar için bir çözümü olduğunu kabul etmelidirler.

Son zamanlarda iki ulusal direniş grubu, kendi kimliklerine sahip çıkmak için yükselişe geçmeye başladı: Gay Christian Network (GCN) ve Revoice. GCN, direnişçiler kadar hazcıları da benimserken, Revoice yalnızca iffetli ve nefis sahibi olan “Eşcinsel Hristiyanları” benimsiyor ve eşcinsellerin evlenip eşcinsel birliktelikleri onurlandırması gerektiği fikrini reddediyor. Revoice grubundaki direnişçiler kendilerini kadın ya da erkek olarak görmek yerine eşcinsel kimliklerine tutunuyor ve yaratılışta ortaya konduğu şekliyle, Tanrı’nın görüşü olan kadın ve erkek dün-

yasına tam olarak girmeyi reddiyorlar. Ayrıca kendilerini, bir tür ayrı etnik grupmuş gibi, cinsel azınlık statülerine dayalı olarak özel muameleyi hak eden cinsel azınlıklar olarak görme eğilimleri bulunuyor.

Revoice ilk ulusal konferansını 26-28 Temmuz 2018 tarihlerinde St. Louis, Missouri'deki Memorial Presbiteryen Kilisesi'nde şu amaçlarla gerçekleştirdi: Gey, lezbiyen, hemcinslerine karşı cinsel çekim hisseden ve diğer LGBT Hristiyanları, tarihi Hristiyan evlilik ve cinsellik doktrinine riayet ederken geliştirebilmeleri için desteklemek, teşvik etmek ve güçlendirmek¹.

Revoice ve "B Tarafı Eşcinsel Hristiyanlar"ın en rahatsız edici yönlerinden biri, sanki LGBT yaşam tarzı ve Hristiyanlık bir arada düşünülebilirmiş gibi, bu iki olguyu birleştirirken LGBT kültürünü normalleştirme çabalarıdır. Bu durum oldukça çelişkili ve kafa karıştırıcıdır: İncil, Tanrı'nın beni "kadın mı, erkek mi" olarak yarattığını açıkça ortaya koyuyor ama ben aynı zamanda "kuir kültürü"nü bir parçasıyım ve "kuir yaşam tarzı"na sahip olma hakkım da var, öyle mi?

Aşağıda, Revoice konferansında gerçekleştirilen birçok atölyeden yalnızca birinin açıklamasına bir bakın:

Kuir Kültürünü Günahlardan Arındırmak: Zorlu Bir Macera

Sunum: Grant Hartley

Kuir kültürü, yaşamını tamamen İsa Mesih'e ve tarihi Hristiyan cinsel etiğine teslim etmeye çalışan cinsel azınlık için bir ikilem olarak ortaya çıkar. Hristiyanlar, hangi kısımların reddedileceğini, arındırılacağını ya da coşkuyla benimseneceğini keşfetmek amacıyla detaylı bir araştırma yapmak ve bu kısımları analiz etmek yerine, (Elçilerin İşleri 17: 16-34), olumsuz taraflarıyla birlikte kuir kültürün erdemlerini de çoğu kez bir kenara itmişlerdir. Bu durum, kültürel olarak bağlantılı Hristiyan cinsel azınlıkları iki kültür, iki tarih ve iki topluluk arasında parçalanmış halde bırakıyor. Öyleyse şimdiye kadar tam olarak cevaplanmamış olan bazı sorular var: Kuir kültürü (ve özellikle kuir edebiyatı ve te-

¹ <http://revoice.us>

orisi) Mesih'i takip eden bizlere ne sunuyor? Zamanın sonuna geldiğimizde, Yeni Kudüs'e hangi kuir hazinesi, onur ve görkem getirilecek? (Vahiy 21: 24-26)

Revoice konferansından kısa bir süre sonra yayımlanan bir makalede, Dr. Michael L. Brown, konferansın bu rahatsız edici yönünün (kuir kültürünü benimsemek) neden Hristiyan öğretilerine aykırı olduğunu açık bir şekilde açıklıyor:

"Kuir" ifadesi, Tanrı'nın emrine aykırı bir şeye, günahkâr ve yanlış bir şeye, hatta sapkın bir şeye işaret eder. Yani içinde hiçbir erdem barındırmaz. "Zamanın sonunda Yeni Kudüs'e getirilecek kuir hazinesi, onur ve görkem" diye bir şey olmayacak. Aslında, Revoice'nin web sitesinde alıntı yapılan pasajdan sonraki ayet olan Vahiy 21: 27'de şöyle denmektedir: "Oraya hiçbir zaman kirli bir şey giremez, iğrençlik veya yalan işleyen hiç kimse giremez; sadece Kuzunun Yaşam Kitabı'nda adı yazılı olanlar girebilir". Kutsal şehre girecek olan ve kuir kültürden kurtulmuş pek çok insan olacak. Ama oraya "kuir" olan hiç kimse kesinlikle girmeyecek. Ayrıca, İsa'nın herhangi bir müridinin "kuir" olması mümkün değil. Bazılarımız bir zamanlar böyleydi. "Kuir" topluluğundakiler de dâhil olmak üzere sınırda olan bazı kişiler, dışlanmış bireylere destekleyici bir ilgi göstermeyi öğrendiklerini iddia edebilirler. Ancak bu, kuir kültürüne özgü bir erdem değildir. Aksine, birçok toplulukta var olan bir erdemdir, çünkü her kültürde ve toplulukta bulunabilecek olumlu yönler vardır. Yine de KuKlux Klan kültürünün, satanist kültürün, terörizm kültürünün, uyuşturucu kültürünün veya açgözlü iş kültürünün ya da kumar kültürünün günahlarından arındırılması "macerası" hakkında konuşmuyoruz².

Revoice ve Collins, "Herkesi Kucaklayan Teolojik Yaklaşım" felsefelerine, "kuir" gibi terimlerin ve toplulukların dâhil edilmesini haklı çıkarır, bu da şuna benzer: "Hepimiz Tanrı'nın çocuklarıyız ve hepimiz günahkârlarız, bu nedenle, Kutsal Kitap'ın dünya görüşüyle tutarlı olsun ya da olmasın, tüm görüşleri kabul etmeli ve tüm cinsel kimlikleri kucaklamalıyız. Ne de olsa İsa, vergi tahsildarlarıyla aynı sofraya oturdu ve fahişeler ile zina yapanlara

2 Brown, M. (7/30/18). "The Revoice Conference and the Danger of a Big Theological Tent." Çevrimiçi olarak <https://stream.org/revoice-big-theological-tent/> linkinden sağlanmıştır.

şefkat gösterdi. Öyleyse biz neden kuir bireyleri onurlandırmayalım?”

Evet, İsa günahkârlarla yemek yedi. Ama verdiği mesaj “Tanrı günahınızı kutluyor” değil, onun yerine, “bağışlandınız, şimdi gidin ve bir daha günah işlemeyin” idi. Revoice bu şekilde davranarak, kafa karıştırıcı ve kutsal olmayan bir kimliğe odaklanan LGBT topluluğu ile güçlü bir şekilde özdeşleşiyor. Ancak yine de Revoice topluluğundaki Collins, tartışma uğruna “dâhil olma”nın haklılığını savunuyor.

Kuirlik dili, deneyimlediğimiz ve anlamlandırmaya çalıştığımız gerçek şeylere işaret edebilirken, bu dilin teolojik açıdan en yararlı araç olduğunu şahsen düşünmüyorum. Ama tekrar etmem gerekirse bu, olması gerektiğini düşündüğüm bir diyalog ve bunun o dili kullanan insanları kapsayıcı bağlamda gerçekleşmesini ve bu konuda fikir birliğine varılmasını istiyorum. Bu, belirli bir grup insanın dâhil olması ve bir araya gelmesi için herkesi kucaklamaya çalışmak anlamına gelir³.

Dr. Brown, Collins’in gerekçesiyle ilgili yorum yaparken bu “Herkesi Kucaklayan Teolojik Yaklaşım”ın kusurlarını ele almaya devam ediyor:

Aslında bu, başarısız olmanın garanti yoludur. Saygılı bir etkileşim için kapıyı bu denli fazla açtığınızda, meşru olmayan bakış açlarına meşruiyet kazandırırsınız. Başka bir deyişle Revoice, teolojik tartışma yeri değildi. Kendini LGBTQ + ve Hristiyan olarak tanımlayan kişilerin görüşlerini paylaşabilecekleri ve “fikir birliği”ne varabilecekleri bir ortam olarak afişe edildi. Bu, “ortak inançlarımızda bir fikir birliğine varmak istiyoruz” diyerek Hinduları, Müslümanları ve Budistleri, Hristiyanlarla dinler arası diyaloga davet etmek gibi olacaktır. Bu hareket, taviz vererek geçersiz inançları geçerli kılmaktır⁴.

3 Galli, M. (7/25/18). “Revoice’s Founder Answers the LGBT Conference’s Critics.” Çevrimiçi olarak https://www.christianitytoday.com/ct/2018/july-web-only/revoices-founder-answerslgbt-conferences-critics.html?utm_source=ctweekly-html&utm_medium=Newsletter&utm_term=26592069&utm_content=%20596837222&utm_campaign=email linkinden sağlanmıştır.

4 Brown, M. (7/30/18). “The Revoice Conference and the Danger of a Big Theological Tent.” Çevrimiçi olarak <https://www.thegospelcoalition.org/article/>

Collins ve Revoice, konferansa dâhil olmak için “herkesi kucaklayan” bir duruşa sahip olduklarını iddia ederken, First Stone Ministries’ten Stephen Black ve *Life Site News*’in eski köşe yazarı ve Americans for Truth About Homosexuality’in kurucusu Peter La Barbera da dahil olmak üzere katılmak isteyen eleştirmenlerin bu talepleri yasaklandı. Keşke Nate “herkesi kucaklayan” tavrına kurtarıcı ve dönüştürücü bir bakış açısı katsaydı, ama bunu yapmamayı tercih etti.

Hristiyan Öğretisi, Kimlik ve Eşcinsellik: Feragatçiler

Eşcinsel kimlik ve Hristiyanlıkla ilgili üçüncü görüş, LGBT kimliğinden vazgeçen, ancak gerçek dönüşümün gerçekten terapi veya iyileştirme hizmetiyle gerçekleşebileceğine inanmayanlardır. Feragatçiler, LGBT kültürünü tamamen reddettikleri ve kiliseyle birleşmesini savunmayı kabul etmedikleri için direnişçilerden farklıdır. Bu görüşün en büyük iki eski LGBT savunucusu, ikisini de tanıdığım ve kendilerine çok saygı duyduğum Christopher Yuan ve Rosaria Butterfield’dir. Ancak, savundukları felsefe sebebiyle görüş ayrılıklarımız bulunmaktadır.

Yuan ve Butterfield da bir zamanlar gey ve lezbiyen kimliğine sahipti ve hemcinsleriyle cinsel ilişki içindeydiler, ancak şehadet ederek İsa’nın öncülüğündeki bir yaşamı benimsemeye karar verdiler ve eşcinsel hayat tarzından vazgeçmeyi seçtiler. Bunun yerine artık kendilerini İsa’nın öğretilerini yaymaya adanmışlar. Hem Yuan hem de Butterfield’in konuşmalarını ayrı ayrı dinleme fırsatım oldu ve hikâyelerini oldukça ilham verici buldum. Eşcinsel hayat tarzı karşısında sevgi dolu açıklamalar yapan, özgün ve şefkatli insanlar gibi görünüyorlar.

Yuan ve Butterfield’in benimsedikleri görüşlerde katılmadığım nokta, psikolojiyi katı bir şekilde reddediyor olmalarıdır. Savundukları yaklaşımlar, hemcinslere karşı hissedilen cinsel çekimin köklerine dair çok az gelişimsel veya psikolojik anlayış sunarken, aynı zamanda da eşcinsel bireyleri, LGBT sosyal çevrelerini ve ilişkilerini terk etmeye ve kendilerine yardımcı olacak bir şifa

---

the-top-ten-trends-in-biblical-counseling/ linkinden sağlanmıştır.

topluluğu veya profesyonel terapi olmadan yalnızca İncil'e odaklanmaya teşvik ettiği için tartışmalıdır. Dürüst olmak gerekirse, Butterfield İncil cemaatinin ve sağlıklı ilişkilerin çok önemli olduğuna inanıyor ve cinsel günahın üstesinden gelmek gayesiyle mücadele verenler için; itiraf, tövbe, bağışlama, ibadet ve kutsal kitap okuma gibi birçok önemli manevi aracın önemine vurgu yapıyor. Ben de bu uygulamaların dönüştürücü bir etkiye sahip olduğu konusunda hemfikirim, ancak psikolojiyi Hristiyan pratiğine entegre ederek gerçekleştirebilecek şifa, dönüşüm ve değişim için ek araçlar var ki kendisi bunları reddediyor.

Butterfield ve Yuan gibi feragatçiler, İncil danışmanlığı (veya Nutetik danışmanlık) yoluyla manevi desteğin yardımcı olabileceğine inanıyorlar, ancak kilise vaizliği benzeri danışmanlıkları (bazen eski eşcinsellere yönelik vaizlikler olarak da adlandırılırlar) reddediyorlar ve seküler psikolojik yöntemleri içeren psikoterapiye, bu terapi Hristiyan değerler ya da kutsal metinler ile bütünleştirilmiş olsa bile, inatla karşı çıkıyorlar. Bunun yerine, manevi ve dini uygulamaları beslemek için ön plana çıkarıyor ve cinsel kimlikleriyle mücadele edenlere yardım etmek amacıyla verilen vaizlik ya da terapiyi kınıyorlar. Feragatçi grubunda olan pek çok kişinin, Nutetik İncil danışmanlığını benimseyen bir Evanjelik kiliseler ve papazlar konsorsiyumu olan The Gospel Coalition ile derin bir bağı var. *Cinsiyetin Anlamı: Yeni Bir Hristiyan Değeri* adlı kitabımda, Nutetik İncil danışmanlığının eksikliklerini şu şekilde ortaya koyuyorum:

Nutetik yaklaşım gibi teorik modeller, danışmanın yalnızca İncil'i temel alması gerektiği varsayımı üzerine inşa edilmiştir. Yunanca "noutheteo" (nasihat vermek) kelimesinden gelen Nutetik, ilk olarak 1970'lerde, Hristiyanların sadece kutsal kitapların hakikatlerine işaret ederek yetişmelerine yardımcı olmayı amaçlayan ve İncil'i temel alan katıksız bir yaklaşımı savunarak bilim ve teolojinin entegrasyonunu reddeden Jay Adams tarafından tasarlandı. Adams'ın çalışmasındaki temel sorun, Tanrı'nın hem kutsal kitapta hem de bilimde tüm gerçeklerin yazarı olduğunu kabul etmemesidir. Tıp camiasının, kanser tedavisine bu yaklaşımı uyguladığını bir düşünün. Korkunç bir şey olsa da yalnızca İncil'in bilgeliğini ve ilkelerini kullanarak tıp uygulayan ve kemoterapi gibi kanıta dayalı önemli tedavileri ih-

mal eden bir grup doktoru hayal etmeye çalışın. Bu doktorlar İncil'i okumaktan ve hastaları için dua etmekten başka bir şey yapmaz ve hastanın tedavisinin, Tanrı'nın kanser hücrelerini yok etme gücüne olan inançlarıyla ölçüldüğünde ısrar ederlerdi. Kuşkusuz böyle bir yaklaşım binlerce kişiye büyük zararlar verirdi. Nutetik danışmanlık, çok sayıda eleştiri aldığı için 1993 yılında adını değiştirerek şimdi "İncil Danışmanlığı" olarak adlandırılan bir hareketle yoluna yine de aynı şekilde devam etti. Örneğin, Nutetik danışmanlar, psikolojinin, yalnızca kutsal metinlerin yetki sahibi olarak yapabildiği şeyleri canlandırmak ve betimlemek için kullanılabileceğine, ancak açıklamak için kullanılamayacağına inanırlar⁵.

Nutetik hareketinin önde gelen isimlerinden Dr. Bob Kelleman, The Gospel Coalition'ın web sitesinde yakın zamanda yayımlanan bir makalede, danışmanlık ihtiyacı için kutsal kitabın tek başına ne kadar yeterli olduğunu anlatıyor:

Kutsal Kitap danışma hareketi, Tanrı'nın Sözü'nün Hristiyan yaşam için uygunluğu, yeterliği, derinliği ve otoritesi hakkında sağlam ve incelikli perspektifler oluşturmaya devam ediyor. Kutsal Kitap danışmanları, Tanrı'nın Sözü'nü öğütlerken papazların kürsüde verdikleri güvenin aynısını, Sözün bireysel aktarımında da hissettirirler. Kutsal Kitap danışmanları, doğru bir şekilde yorumlanan ve dikkatle uygulanan, vahiyle inmiş ve hatasız Kutsal Metinlerin bize kim olduğumuzu, karşılaştığımız sorunları, insanların nasıl değiştiğini ve Kutsal Kitap'taki bu değişim için Tanrı'nın hükmünü anlamayı öğrendiğimiz kapsamlı bilgeliğini sunduğuna inanıyorlar⁶.

Gospel Coalition'ın ayrıca Güney Baptist Sözleşmesi (SBC) ve Etik ve Dini Özgürlük Komisyonu (ERLC) ile derin bağları vardır ve cinsel kimlik çatışmalarıyla entegre çalışan Hristiyan psikoloji terapisine karşı oldukça eleştirel yaklaşmaktadır. Aslında, ERLC Başkanı Russell Moore, ERLC'nin 2014 yılında düzenlediği "İncil, Eşcinsellik ve Evliliğin Geleceği" temalı Ulusal Konfe-

5 Doyle, C. (2018). *The Meaning of Sex: A New Christian Ethos*. Meadville, PA: Christian Faith Publishing, 40–41.

6 Kelleman, B. (1/13/11). *Top Ten Trends in Biblical Counseling*. Çevrimiçi olarak <https://www.thegospelcoalition.org/article/the-top-ten-trends-in-biblical-counseling/> linkinden sağlanmıştır.

ransı'nda özellikle onarım terapisi ve eski eşcinsellere yönelik vaizlik uygulamalarını kınamak için bir basın toplantısı düzenledi:

“İsa Mesih'e yakınlaşırsanız ve programımıza katılırsanız şeklindeki ütöpik bir fikirle, hemcinslerinize karşı hissettiğiniz cinsel çekimden ya da mücadele ettiğiniz herhangi başka bir şeyden hemen kurtulacaksınız, bunun Hristiyanlıkla bağdaşan bir düşünce tarzı olduğunu sanmıyorum,” dedi. “Mesih'e sadakat, Mesih'e itaat anlamına gelir. Bu, mutlaka birisinin cinsel tercihinin değişeceği anlamına gelmez.” Moore, Evanjelistlerin eşcinsel çekimin neye benzediğine dair “yetersiz görüşlere” sahip olduğunu ifade etti. “Kutsal Kitap, bize yoldan çıkmamıza karşı bir özgürlük vaat etmiyor. Mukaddes Kitap bize ruhumuzun yoldan çıkmadan yoluna devam etmesi gücünü vaat ediyor.”⁷

Moore'un, manevi programların ya da danışmanlığın, cinsel veya başka herhangi bir günah meselesi için her derde deva olduğuna dair ifadesi, yıkılması kolay bir korkuluk gibidir. Aslında, böyle bir açıklama yapacak herhangi bir terapist veya kilise benzeri vaizlik sunan bir kurum tanımıyorum. Christian Post'un konuk yazarı ve Hristiyan gazeteci Chelsen Vicari, Moore ve ERLC'nin durumu hakkında kaleme aldığı bir makale sebebiyle benimle bir röportaj yaptı. Kendisine şunları aktardım:

Moore'un, “bir bireyin yalnızca cinsel kimliğinin toplamı olduğu fikri, nihayetinde psikolojik olarak zararlı bir şeydir” şeklindeki ifadesi benim de tamamen katıldığım bir ifade. Danışanlarım bana geliyor ve meslektaşlarım istenmeyen eşcinsel duygulardan rahatsızlık duyuyor, ancak bizim tedavi ettiğimiz veya değiştirmeye çalıştığımız şey cinsel duygular değil. Eşcinsel duygular, genellikle alta yatan cinsel travmanın ya da bireyin hemcins akrabalarından ve ebeveynlerinden duygusal olarak yaşadıkları kopukluğun sonucudur. Bireyler hayatlarında duygularının kaynağını anladıklarında ve şifanın peşine düştüklerinde değişim gerçekleşmeye başlar. Kilise banklarında ya da danışmanlık kliniklerinde değişim gerçekleşir. Tanrı'nın iyileştirme, dönüştürme ve değiştirme gücünü sınırla-

7 Woods, M. (10/29/14). *Therapy won't turn gay people straight, says prominent Southern Baptist Russell Moore*. Çevrimiçi olarak <https://www.christiantoday.com/article/therapy-wont-turn-gay-people-strightsays-prominent-southern-baptists-russell-moore/42309.htm> linkinden sağlanmıştır.

mamız gerektiğini düşünmüyorum. Sonuçta, eğer Tanrı tüm gerçeğin kaynağıysa, o zaman neden iyileşmemize yardım etmek için psikolojiyi kullanamam? Geçtiğimiz pazartesi gecesi, Joel 2: 25 adlı çevrimiçi bir destek grubunda hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim (SSA) hissettikleri için ihtilaf yaşayan dünya çapından yirmiden fazla Hristiyan erkeğe danışmanlık verdim. Bu erkekler yaralarıyla yüzleşiyor, diğer Hristiyan erkeklerle birlikte iyileşiyor ve diğer erkeklerle duygusal olarak sağlıklı ilişkiler kurmayı öğreniyorlar. Tanrı bu terapinin kalbindedir, çünkü bu erkekler daha yüksek bir arayış için cinsel arzularını teslim ediyorlar, bunun adı heteroseksüellik değil, şifadır ve o güvenli alanda Tanrı vardır. Benim mesleğimde, vaizliğimizdeki birçok insan, SSA'yı deneyimleyenlere nasıl hizmet vereceklerini daha iyi anlamalarına yardımcı olması için kilise liderleriyle çalışmaya kendini adanmıştır. Bu bireylerin yargılanma ve kınanma duygularıyla gittikleri kilise banklarından umut ve iyileşme ile ayrılmalarına yardımcı oluyoruz. Bu, insanları değiştirmenin “ütopik bir yaklaşımı” değil, daha ziyade, onları bulundukları yerde sevmek ve şifa bulmalarına yardımcı olmak anlamına geliyor. Dileğim, Russell Moore'un, benimle ve hemcinslere karşı hissedilen istenmeyen cinsel çekim ile mücadele edenlere nasıl yardım edeceklerini bilen Hristiyan terapistler sayesinde hayatlarının değiştiğini bildiğim onca erkekle aynı fikirde olması, böylece homoseksüellikle mücadele edenlere karşı, kilisenin vaizliğine daha iyi yardım edebiliriz⁸.

Şunu da belirtmeliyim ki, terapötik topluluğumuzun üyeleri oturup görüşlerini tartışmak ve duruşumuzu netleştirmek için Moore ve ERLC'ye ulaştı, ancak Moore bunu reddetti. Dikkat çekmek istediğim diğer konu da 2014 yılında gerçekleşen ERLC konferansında, cinsel kimlik çatışmaları konusunda ihtilaflı olanlara destek ve şifa sunan kilise vaizliği benzeri birkaç kurumun, konferanslarında stant alanı kullanımı için başvuruda bulunduğu ve sergi salonundaki “yer yetersizliği” nedeniyle reddedildiğidir. Bu üyelere bazıları, sırf salonda boş sergi alanı bulmak için bir şekilde konferansa katıldılar.

8 Vicari, C. (10/29/14). *Did Russell Moore Really Denounce Reparative Therapy for Same-Sex Attraction?* Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/did-russell-moore-really-denouncereparative-therapy-for-same-sex-attraction-128819/> linkinden sağlanmıştır.

Ne yazık ki, SBC'nin, kendi görüşlerine katılmayan ya da kilise-de, camiasında terapiyi destekleyen bireyleri savunmaya çalışan-lardan uzak durduğu tek olay bu değil. En azından, görünen o ki, Russell Moore, SBC tarafından zor duruma sokulmaktan hoş-lanmıyor ve bazı durumlarda, kendisiyle konuşmak ya da soru sormak isteyen kişileri dışarı çıkardığı ve/veya susturduğu iddia ediliyor.

2018'deki ulusal kongrelerinde, kendisi de Güneyli bir Baptist ve daha önceden hemcinslerinden hoşlanan bir erkek olan Robert Oscar Lopez, konu LGBT siyasetine gelince, SBC ve Moore'un tartışmalı ilişkileri hakkında kapsamlı bir yorum yazdı:

Southern Baptist muhabiri Thomas Littleton, Russel Moore'a LGBT sorunları hakkında rahatsız edici bir soru sormasının ardından, Dallas Polisi tarafından Southern Baptist Convention'in yıllık toplantısından çıkartıldı. Bu konuyu daha yakından inceleyene kadar, Moore'un çevresinden birisinin Littleton'ın atılması için polise yalan söylemiş olabileceği ve bu taciz eylemini örtbas etmek için Christian Post'a yalan söylemiş olabileceği sonucuna varmak için yeterli kanıtımız var. Littleton binadan zorla çıkarıldıktan sonra Moore, ERLC'si hakkında kamuya bilgilendirme yapmak için podyuma geldi. Littleton'un akıl verdiği başka birisi ona, Karen Swallow Prior ve Revoice konferansı hakkında aynı soruyu sorduğunda, habercilere gerçeği tam olarak yansıtmayan bir cevap verdi.

Lopez daha sonra Moore'un, aynı anda dünyanın en büyük LGBT aktivist organizasyonu olan İnsan Hakları Kampanyası ile bir araya gelirken kendisiyle buluşmayı ya da LGBT aktivistlerinin kendisine yönelik tacizi hakkında görüşmeyi reddettiğini söyledi:

Russell Moore... İnsan Hakları Kampanyası, GLAAD ve Güney Yok-sulluk Hukuku Merkezi tarafından kara listeye alınmış olmam da dahil olmak üzere, dini özgürlükler konusunda yaşadığım pek çok mücadele sırasında benimle hiçbir zaman iletişim kurmadı. Russell Moore, İnsan Hakları Kampanyası'nın, her çocuğun bir anne ve ba-baya sahip olma hakkını savunduğum için beni "nefret elçisi" olarak etiketleyen bir video ve hikâyeler yayınladığı dönemde, yani Ekim

2014'te İnsan Hakları Kampanyası ile bir araya geldi. Bu süre zarfında Russell Moore, Robert George, Ryan Anderson ve First Things'in editörleri de dahil olmak üzere birçok arkadaşı için yazmış Güneyli bir Baptist olsam da bu konu hakkında benimle ilgilenmedi.

Son olarak Lopez, SBC Kongresi'ndeki totaliter tavrı, terapi yasaklarını kınama kararını dinlemeyi veya tartışmayı bile reddettiğini üzüntüyle anlatıyor:

Kaliforniya'da eski eşcinsellere yönelik terapiye karşı çıkarılan yasa, Hristiyan dünyasındaki çoğu insanı harekete ve alarma geçirdi. Bu, şimdiye kadarki en totaliter "eşcinsel olarak kalma" tasarısıydı ve hiçbir dini muafiyeti yoktu. Güney Baptist Kongresi'ne bu konuda bir karar sunacak birisini bulmaya çalıştıktan yaklaşık sekiz hafta sonra, kendi adıma "İnsanları Eşcinsellikten Heteroseksüelliğe Yönlendirmek için Vaizlik ve Danışmanlık Üzerine" teklifini sundum. Görünüşe göre benimki SBC'ye sunulan ve eski eşcinsel terapiye yönelik yasakların aciliyetini ele alan tek karardı. SBC'nin sessizliğinin sebebi kısmen Russell Moore ve ERLC idi. Dr. Moore, Ekim 2014'te HRC ile yaptığı görüşmelerden sonra onarım terapisini kınadı. 2017'de ortaya çıkan Nashville Bildirisi, cinsel yönelim değişikliğini veya onarım terapisini tartışmaktan kaçınmıştı. Dolayısıyla, SBC liderleri, 2015'teki Obergefell nedeniyle, zaten tartışılan bir mesele olan, evliliği desteklediklerine dair istikrarlı iddialarla Baptistleri yatıştırıp, uyuturken eski eşcinsel terapi üzerindeki yasaklar da artabilir. Bu bağlamda, eşcinsel hareketinin amaçları, Baptistlerin evliliğe verdiği destekte hiçbir engelle karşılaşmadı. Asıl ihtiyaç, mezhebin cinsel yönelim değişikliği konusundaki duruşunu açıklığa kavuşturmak. 2018 itibarıyla ERLC'nin, Kaliforniya Yasası'nın yürürlüğe girmesi konusunda direten LGBT yanlısı bireylerden bir farkı kalmadı. 12 Haziran'da SBC, komite tarafından kararımın reddedildiğini ve söz konusu kararın gündeme alınmayacağını açıkladı. Çoğunlukla sol eğilimli olan, on altı karar gündeme alındı. Aynı gün, Kaliforniya Eyalet Senatosu'nun yargı komitesi, eski eşcinsellere yönelik her türlü danışmanlığı yasaklayan Kaliforniya Yasası'nı onaylamak için harekete geçmişti. Görünüşe göre Güney Baptist Konferansı, kiliselerindeki herhangi birine heteroseksüellik için eşcinselliği terk etmesine yardım etmekten vazgeçmeye karar veriyordu. Bu insanlar, oyunu benim istediğim gibi oynayacaklar ve yalnızca kayıtsızlığı değil, aynı zamanda bu tür değişiklikler yapmaya

çalıştıkları için insanları cezalandırmaya çalışan eşcinsel gruplarla destekleyici diyaloga girmeyi de seçeceklerdi⁹.

Hristiyan Doktrini, Kimlik ve Eşcinsellik: Yeni İnşacılar

Dördüncü ve son kategori ise yeni inşacılarıdır. Yeni inşacılar hem Hristiyan temelli bütüncül psikoterapiye hem de hemcinslerinden etkilenen ya da cinsel kimliği ile mücadele eden bireyler için “Dönüşüm Vaizliği” gözetimi yaklaşımlarına inanırlar. Yeni inşacılar, cinsellik ve evliliğe İncil’deki geleneksel bakış açısıyla yaklaşırlar ve heteroseksüel olmayan cinsel çekimlerin ve kimliğin insanın günahkar bir doğası sonucunda ortaya çıktığına inanırlar. Ama aynı zamanda, eşcinselliğin, genellikle erken çocukluk ve ergenlik döneminden itibaren oluşan ve iyi bir terapi ile atlatılabilecek gelişimsel ve ilişkisel faktörlere dayandığına inanırlar. Sonuçta, günahkar ve kusurlu olan sadece birey değildir; aynı zamanda ilişkilerimiz, içinde yaşadığımız dünya ve bunlar üzerindeki manevi etkilerimizdir.

Bu kategorideki önemli isimler arasında Joe Dallas (Exodus International Yönetim Kurulu Eski Başkanı), Dr. Keith Vennum (lisanslı danışman ve eski adı NARTH olan Alliance for Therapy Choice and Scientific Integrity Eski Başkanı) gibi danışmanların yanı sıra Anne Paulk, Andrew Comiskey ve Stephen Black gibi önde gelen vaizlik liderleri bulunmaktadır. Yukarıda adı geçen tüm bu uzmanlar, şimdi cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden bireyler için iyileştirici vaizlik ve Hristiyanlık temelli danışmanlık sağlayan ve Amerika Birleşik Devletleri’nde yaklaşık altmış kilise cemaati birliği, papaz ve danışmandan oluşan bir koalisyon olan Restored Hope Network’e (RHN) katıldı. RHN, 2012 yılında Alan Chambers yönetimindeki Exodus International’ın kapanmasının ardından kuruldu. Birliğin belirlediği misyonlar şunlardır:

9 Lopez, R.O. (6/19/18). *Sleazy Sex Games and Dirty Politics in the Southern Baptist Convention*. Çevrimiçi olarak <https://www.christianpost.com/news/did-russell-moore-really-denounce-reparative-therapy-for-same-sex-attraction-128819/> linkinden sağlanmıştır.

..... cinsel ve ilişkisel günahlardan dolayı zarar görenlere, özellikle de eşcinselliğin etkisinde olanlara umut vermek. İsa Mesih'i, Rab olarak kabul edenler için, onun kendisine teslim olanların hayatlarını değiştirebilecek bir gücü olduğunu iddia ediyoruz. Biz de bu dönüşümü sağlamak için kiliseyi donatmaya çalışıyoruz¹⁰.

RHN, danışmanlık konusundaki görüş bildirisinde Hristiyanlık temelli bütüncül danışmanlığın, eşcinselliğe yol açan yaraları tanımlama ve iyileştirme ihtiyacını açıkça ifade etmektedir:

Asıl önemli olan şey, ilişkisel yaraları erken tespit etmek ve o alanlara sevgi aşılamak için gerekli beceriye sahip olmaktır. "Danışanın amacı, artık geçmişinin şimdiki zamana yansıyan acılarını canlandırmak değil, şimdiki geçmişiyle ilgili özgün duyguları deneyimlemektir. Danışan terapötik açıdan cesaretlendirildiğinde, tespit edilen çatışması yeniden tanımlanır, dönüştürülür ve tutarlı bir anlamla doldurulur." Sevgi, insanların gerçekliği farklı görme olasılığını ve parçalanmış geçmişlerini yeniden inşa ederek daha sağlam bir geleceğe doğru ilerlemelerine yardımcı olan sevgi için seçim yapma olasılığını özgürleştirir¹¹.

Exodus International'ın Sonu ve Eski Eşcinsellik Sonrası Dönem

Exodus International masaya yatırılmadan, Hristiyanlık ve psikoterapinin kesiştiği noktaya dair hiçbir konuşma tamamlanmış sayılmaz. Exodus, 1976'da birçok kişi tarafından "eski eşcinsellik hareketinin babası" olarak görülen Frank Worthen'ın da aralarında bulunduğu beş erkek tarafından kuruldu. Frank, 2017'deki vefatına kadar karısı Anita'ya sadık kaldı. Ne yazık ki, Exodus'un kurucu tüm ortakları, Worthen gibi amacına sadık kalmadı. Diğer iki kurucu ortak olan Michael Bussee ve Gary Cooper, evli ol-

10 Restored Hope Network. (n.d.). "What is RHN?" Çevrimiçi olarak <https://www.restoredhopenetwork.org/what-is-rhn> linkinden sağlanmıştır.

11 Restored Hope Network. (n.d.). "Role of Christian Counseling for Persons with Unwanted Same-Sex Attractions." Çevrimiçi olarak https://s3.amazonaws.com/churchplantmedia-cms/restored_hope_network/rhncounseling-docfinal.pdf linkinden sağlanmıştır.

dukları eşlerinden ayrıldılar ve Cooper'ın AIDS'ten öldüğü 1991 yılına kadar beraber yaşadılar.

Çalışma alanının zirvesine geldiğinde, Exodus'un 1.000.000 doların üzerinde bir işletme bütçesi vardı ve dünya çapındaki on yedi ülkede 400'den fazla üye vaizliği denetlemek ve bunlara kaynak sağlamak için yaklaşık yirmi beş kişi istihdam etti. Başlangıçta üye vaizliklerden oluşan gevşek bir koalisyon olarak kurulmuş olan ulusal Exodus yönetiminin, bu vaizliklerin yıllık bir toplantısı için destek sağlaması gerekiyordu, bu Alan Chambers tarafından değiştirilen bir şeydi. Hristiyanlık temelli en büyük eski eşcinsellik kuruluşu olan Exodus, Evanjelik kilisesinde önemli bir etkiye sahipti, ancak aynı zamanda tartışmalarda kendine düşen payın da üstesinden geldi.

Alan Chambers, kuruluşu yönetmesi için 2001 yılında işe alındığında, Exodus henüz yeni bir skandaldan kurtulma aşamasındaydı. O dönemde yönetim kurulu başkanı olan John Paulk'u, Washington'daki bir gey barında fotoğraflandıktan sonra yönetimden çıkarmak zorunda kaldılar. Başkanlık koltuğundan istifa eden, ancak iyileşme amacıyla danışmanlığına başvurması üzerine kurul üyeliğine devam eden Paulk, o dönemdeki eşi Anne (aynı zamanda eski bir lezbiyen) ile Time dergisinin kapağına çıktıktan sonra eski bir eşcinsel olarak ün kazandı. Ne yazık ki John, Exodus kapandıktan sonra bahsi geçen Restored Hope Network'ü yönetmeye devam eden Anne'ye sadık kalma konusundaki kamusal baskıya dayanamıyor gibiydi.

The Atlantic'teki bir makale, Paulk'un 2000'de görevden alınmasının hemen ardından Chambers'ı işe alma kararını anlatırken, Exodus'taki gergin ortamı şöyle özetliyordu:

2001'de Exodus'a başkanlık etmek için seçilmek, eskiden eşcinsel olan bir bireyin Katolik cinsel istismar skandallarının ardından, Papalık makamına getirilmesi gibi bir şeydi. Yönetim kurulu, yeni bir kamusal skandaldan kurtulamayacağını biliyordu, bu yüzden Chambers'ı işe almaya karar vermeden önce onu sıkı bir sorguya çekti. Görüşme sırasında Chambers, bir yönetim kurulu üyesinin, kendisine, eğer başkan olursa onun yönetiminde gerçekleşecek ba-

şarının dışarıdan nasıl algılanacağını sorduğunu hatırlıyor. Ve bu soruya, “görünüşe bakılırsa Exodus faaliyetlerine son veriyor, çünkü onun işini kilise yapıyor” şeklinde cevap veriyor. Chambers’ın sözleri daha sonra kehanet gibi görünecekti, ancak bunun anlaşılması için öncelikle uzun bir yolculuk deneyimlemesi gerekiyordu¹².

Bu uzun yolculuk, “hem kuruluş içinde hem de dışında bir dizi siyasi savaşı” içeriyordu. Exodus başkanı olarak görev süresi boyunca katıldığı algılanan “anti eşcinsel faaliyetleri” arasında, Chambers, Kaliforniya’da 8 no.lu Teklif’e karşı kampanya çalışmaları ve eşcinsel evliliğe karşı Anayasa Değişikliği için lobi faaliyetleri yürüttü. Tüm bunlar gerçekleşirken, LGBT topluluğunun Amerika Birleşik Devletleri’ndeki benimsenme oranı da artıyordu¹³. Bu süre zarfında, Chambers, doğru olmayan birtakım kararlar, mantıksız iş birlikleri ve İncil temelli Ortodokslik anlayışından uzaklaşan bir tutumla bu çatı kuruluşu yavaş yavaş dibe çekiyordu. Alan ve yönetim kurulu, yönetimin yapısını koalisyon şeklinden, üyelerine fikirlerini empoze etmeye çalışan özerk ve tepeden aşağıya işleyen bir vaizlik şekline çevirdiğinde kuruluşun benimsediği felsefe ve teolojik yaklaşım bozulmaya başladı ve Exodus’un eski yönetim kurulu üyeleri, Alan’ın yönetimindeki kuruluşun geleceği hakkında gizliden gizliye endişe duymaya başladılar.

Örneğin, Alan bir defasında bir röportajında, iddiasını destekleyecek herhangi bir belge veya istatistik sunmadan “eşcinsellerin %99,9’u değişmez” şeklinde bir açıklama yaptı ve bu sürece şahit olan birçok tanığının ifadesine göre, kendisi de papaz ve *katıksız bir fazilet* teolojisinin¹⁴ (Dr. Michael L. Brown bunu aslında

12 Merritt, J. (10/6/2015). The Downfall of the Ex-Gay Movement: What went wrong with the conversion ministry, according to Alan Chambers, who once led its largest organization. Çevrimiçi olarak <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2015/10/the-man-who-dismantled-the-ex-gay-ministry/408970/> linkinden sağlanmıştır.

13 a.g.e.

14 Örneğin, Stephen Black bana, Clark Whitten’in Ashville’de gerçekleşen ulusal bir Exodus konferansında bir sabah, temel bir eğitim verdiğini anlattı ve şöyle devam etti (açıklamasını kendi yorumumla aktarıyorum): Tanrı’nın lütfu o kadar büyüktü ki, bu gece hepiniz şehir merkezine gitmek ve kendi başınıza “şehvet” peşine düşmek istiyorsanız (esasen, cinsel günah dolu bir gece geçir-

“hiper fazilet” olarak adlandırıyor) savunucusu olan kurul başkanı Clark Whitten’in yanında olmayı tercih eden Chambers da yönetim kuruldan ayrıldı. Exodus’un başkan yardımcısı Randy Thomas ise, “dönüşüm terapisi”ni sona erdirmeye çalışmaları ile ilgili olarak Güney Yoksulluk Hukuku Merkezi ve İnsan Hakları Kampanyası ile görüşmeler yürüten ve artık açık bir şekilde partneriyle birlikte yaşayan eşcinsel bir erkek.

Chambers’in korkunç ve Kutsal Kitap’a aykırı yönetimi ile Exodus’u nasıl değiştirebildiğini ve sonunda nasıl yok edebildiğini anlamak önemlidir. Bunu, esasen onun bölücü yönetimini, sağlıksız karar alma şeklini ve İncil ortodoksluğundan uzaklaşmasını durdurmak isteyen tüm muhaliflerini dışlayan birtakım değişiklikler yaparak gerçekleştirdi. Kendisi de eski bir eşcinsel olan, Oklahoma’daki First Stone Ministries’in yönetici müdürü ve 2017 tarihli *Farkına Varılan Özgürlük: Eşcinsellikten Gelen Özgürlüğü Bulmak ve Etiketsiz Bir Hayat Yaşamak* kitabının yazarı Stephen Black, Exodus’un yok olmasına yol açan olayları hatırlattı. Black’e göre Alan’ın Exodus’un gidişatını büyük ölçüde değiştirmek ve sonunda kapanmasına yol açmak için üç şey yapmış olması gerekiyordu:

1-Başkan olduktan sonraki bir yıl içinde Chambers, Clark Whitten’in yönetimi aracılığıyla kurulun yeniden yapılandırılması fikrini başlatan e-postalar gönderdi. Chambers, Exodus’u bu politikayı ortadan kaldırmaya ikna ettiğinde, aslında yönetim kurulunu ve üyelerini, kendi isteklerini yaptırtmak için yönlendirmiş olacaktı.

2-Kuruluş yeniden yapılandırıldıktan sonra, Exodus’un tüzüğü, vaizlik tarafından yönetilen bir kuruluştan, üye vaziliğin katılımı olmadan tepeden inme kurumsal kararlar alan otokratik bir rejim şekline dönüştürüldü. Kurul üyelerinin katılımı olan vaizlik konseyleri varken, bu konseylerin tavsiyelerde bulunmak dışında ger-

---

mek), bunu yapabilirsiniz; işte Tanrı’nın lütfu bu kadar büyüktür! Whitten, “şehvet” kelimesi hakkında espri yapmaya devam etti ve “şehvet”e düşmeyi önermediğini söyledi, ama Tanrı’nın lütfu gerçekten bu kadar büyük! Whitten, aslında, birkaç yüz eski eşcinselden oluşan ulusal bir konferansın delegasyonuna, “şehvet” uygulamasının Tanrı için uygun olacağını anlatıyordu çünkü Tanrı’nın lütfu o derece büyüktü!

çek bir yetkisi yoktu ki, bu tavsiyeler, sonuç olarak kurul düzeyinde Chambers ve Whitten tarafından görmezden gelinecekti.

3-Son olarak, bu korkunç yönetim yapısı nedeniyle, yönetim kurulu, Whitten ve Chambers'ın "katıksız fazilet" teolojisini onaylamak için dönüp, dolaşıp buraya başvuran insanların adresi haline geldi. Kurul üyeleri atanacak ve oylanacak, ancak Chambers'ın kötü yönetimi sebebiyle hayal kırıklığına uğrayacak ve sonunda, bir şeylerin büyük ölçüde yanlış olduğunu algıladıklarında Exodus'tan ayrılacaklardı. Exodus'ta kalmaya devam etselerdi, "katıksız fazilet" teolojisi konusunda başarılı bir şekilde beyinleri yıkanacak ve esasen Chambers'ın kurumu yönetme şeklini onaylamış olacaklardı.¹⁵

19 Haziran 2013'te yönetim kurulu, Exodus International'ın kapatıldığını kuruluşun Kaliforniya, Irvine gerçekleşen yıllık konferansında duyurdu. Kapanışla ilgili olarak Chambers şunları söyledi:

Çoğunuzun yaşadığı üzüntü ve kırgınlık için özür dilerim. Bazılarınızın cinsel çekimleriniz değişmediğinde hissettiğiniz utanç ve suçluluk duygusuyla yıllarca uğraştığı için üzgünüm. Ebeveynleri damgalayan cinsel yönelim değişikliği çabalarını ve onarım teorilerini teşvik ettiğimiz için üzgünüm¹⁶.

Görünüşe bakılırsa, Exodus'un kapanma durumu önceden hesaplanmış, üzerine düşünülmüş ve kurum genelinde genel bir fikir birliği ile kendini göstermiş olabilir. Ancak Chambers'ın tanımladığı gibi, geçtiğimiz "diyalog" yılı, aslında bir baskı ve kitle-sel göç yılıydı. Chambers'ın başarısız yönetim şekli ve kurumun yönetim kuruluna ve misyonuna karşı hesap verebilirliğindeki

15 Örneğin, 2011–2013 yılları arasında, yalnızca kısa bir süre istifa etmek, ayrılmak veya mevcut yönetim yapısının kararlarına az da olsa katkı sağlamak için yönetim kurulun birçok yönetici seçildi. Bazı açılardan sadece kağıt üzerinde yönetim kurulu üyesiydiler. 2011'den önce, Chambers'ın önderliğindeki diğer eski yönetim kurulu üyeleri, Alan'ın yönetim kuruluna bağlılık ve yönetim eksikliği nedeniyle hayal kırıklığına uğradılar ve sonunda istifa ettiler. Daha fazla bilgi için Stephen Black'in *Farkına Varılan Özgürlük* kitabındaki kırk dördüncü sayfasına bakın.

16 Snow, Justin (6/20/2013). 'Ex-gay' ministry apologizes to LGBT community, shuts down. *MetroWeekly*. 24 Haziran 2013 tarihinde orjinalinden arşivlendi. 20 Haziran 2013'te erişildi.

yoksunluğun giderek artması nedeniyle, mevcut ve eski Exodus yönetim kurulu üyeleri yönetimi bıraktı ve kilit konumdaki üye vaizlikler kurumdan toplu şekilde istifa etmeye başladılar. Stephen Black, *Farkına Varılan Özgürlük* adlı kitabında Exodus'un kapanışına giden sıkıntılı yılları şu şekilde anlatıyor:

Exodus'un vaizlik camiasındaki daha olgun yöneticilerden bazıları, Alan'ın vekil babası olan ve duygusal bir karmaşıklık yaşayan papaz Clark Whitten'in önderliğinde 2009-2010 yılları arasında teolojik sağlamlığın aşınmasına şahit olmaya başladı. Birkaç vaiz kurumdan ayrıldı. Çoğu ise gizliden gizliye endişeleri dile getirmeye başladı. Bu iki adam, Mesih'in Bedenindeki binlerce insana kelimelerle ifade edilemeyecek manevi zararlar verdiler. Bunun farkında olan herkes, "kuralcılar" diye alaya alınıyorlar. Whitten ve Chambers'ın "katıksız fazilet" (bu, İncil temelli ahlaki kurallara karşı olmanın sapkın bir lütuf mesajıdır) tanımlamasına katılmayan kişiler "sahte dindar" olarak dalgaya alınıyorlar. Ne yazık ki, "eşcinsel Hristiyanlığa" geçişi sağlamak için faziletin kafir hocalarına dönüştüler ve ortodoks Hristiyanlığın güvenilir hocalarının kuralcı olduklarını tüm dünyaya duyurdular. Bu gerçekten büyük bir tezatlık¹⁷.

Bu durum, Black'in ve bazı sadık vaizlik yönetimlerinin, Alan'ın yönetimindeki Exodus'un geleceğinden oldukça endişelenmesine sebep oldu. Birçok kişi de Chambers'ın zayıf iletişimi ve Exodus konferanslarındaki tutarsız, hazırlıksız mesajları ve basına verdiği, sürekli olarak bir açıklık getirilmesi ve çevrilmesi gereken yanar döner ifadeleriyle hayal kırıklığına uğradı. Ancak kısa bir süre sonra yaşananlar, Black'in kalbinde Chambers'ın saygısızlığına ve "eşcinsel Hristiyanlık" konusundaki görüşlerini paylaşmayan üye vaizlik liderlerinin çoğunluğuna karşı hesap verememesi sebebiyle bir isyanı ateşledi. Haziran 2011'de vaizlik konseyinin başkanı olan Black, Chambers'ın, eşcinsel olup da cennete gidilebileceğine dair bildirisine ilişkin endişelerini tartışmak üzere Chambers ve konseyin diğer liderleriyle bir toplantı gündemi oluşturdu.

17 Black, S. (2017). *Freedom Realized: Finding Freedom from Homosexuality & Living a Life Free from Labels*. Enumclaw, WA: Redemption Press.

Alan son gündem maddesini gördü ve ayağa kalktı, bana baktı ve katılması gereken başka bir toplantı olduğunu söyledi. Bu hareketi, Vaizlik Konseyi Başkanı olarak beni tamamen hiçe sayarak yaptı. Alan Chambers'ın yönetim tarzı böyleydi. Birkaç ay sonra, 2011 yazının sonunda, Frank Worthen'i aradığımda Frank, ona anlattıklarımın dolaylı üzüldüyse de şaşırmamıştı. Chambers'ı, İncil'in bakış açısıyla cahil, olgunlaşmamış bir yönetici olarak görüyordu. Alan için tipik bir Frank Worthen nezaketiyle üzülmüyordu. "Zavallı Alan..." dedi Frank. Ve sakın bir tavırla, ancak otoriter bir sesle şöyle devam etti: "Stephen, başka seçeneğin yok, Hakikat Ekibi'ni sen oluşturmalsın! Yönetimi bir araya getirmeli ve Exodus'un yönetim kurulu ve Alan'ın karşısına çıkmalsın."¹⁸

O sırada Black, Exodus'un Haziran 2013'teki kapanışı sırasında ve sonrasında birçok üye vaizliği Exodus'tan çıkaran "Hakikat Ekibi"ni kurdu. Bu esnada Black, Chambers'ın Black gibilerle yüzleşecek olanlara karşı nasıl daha baskıcı bir hale geldiğini anlatıyor.

İki hafta sonra (Chambers, Lisa Ling'in *OurAmerica* adlı programına çıkıp hemcinslerine karşı cinsel çekimhisseden bireylerin %99'unun değişmeyeceğini beyan ettikten sonra), Exodus Üyesi Vaizlikleri Orlando'da yıllık bir yönetim toplantısı düzenlendi. Exodus tarihinde ilk kez tüm liderlerin bir gizlilik belgesi imzalaması istenmişti. Anlaşma, yönetim toplantılarında ele alınan hiçbir konunun toplantı dışındaki başka kimselere aktarılmayacağı şartını koştı. En iyi şekilde ifade etmek gerekirse, ortam kontrol edici ve baskıcıydı. Görünüşe göre, Chambers ve Whitten, Exodus'u, Kutusal Kitap'a aykırı görüşlerine karşı çıkan benim gibi yöneticilerden kurtarmaya kararlıydı. Masama oturup, beni "yönetmeleri" için her ikisi de yönetim kurulu üyesi olan Clark Whitten ve Mike Goeke'yi seçmişlerdi. Alan, hemfikir olmadığım hususlar konusunda sessiz kalmam için beni uyarmak amacıyla bana önceden bir e-posta göndermişti. Toplantı katılımlarını aksatmamamın iyi olacağı, yoksa beni göndermeye kalkabilecekleri konusunda da beni ikaz etti. Şoktaydım. Planı, Exodus'u yeni misyonu ile yeniden tanıtmak ya da tamamen kapatmaktı. Exodus'un başına gelenlerden dolayı üzüntü içindeydim¹⁹.

18 a.g.e., s. xxxvi.

19 a.g.e., s. xxxviii.

O toplantıdan kısa bir süre sonra Black, Restored Hope Network'ün ilk yönetim kurulunun oluşturulmasına yardımcı olan çekirdek kadro Frank ve Anita Worthen ile nihayet yeniden bir araya geldi ve RHN'nin ilk toplantısı Eylül 2012'de Kaliforniya, Irvine'de yaklaşık altmış lider ve vaizin katılımıyla gerçekleşti. Aynı yıl boyunca, Chambers ve yönetim kurulu Exodus'un Haziran 2013'te resmen kapatıldığını duyurmadan önce, kuruluştan ayrılan üye vaziliklerin sayısı giderek artıyordu. Malumun ilamı: Exodus ölmüştü ama umut hâlâ yaşıyordu!

İlgili, Arındırıcı ve Dönüşümsel Vaizlik

Bu bölümü nasıl bitireceğimi düşünürken ve dua ederken, etik ve lisanslı Hristiyan ruh sağlığı terapistleri, etkin dönüşüm vaizlikleri, “revizyonist/eşcinsel yanlısı” teolojiye bağlı yanlış kiliseleri ve çocuklarını eşcinsellik ya da transseksüaliteden “kurtarmak” için umutsuzca çabalayan ebeveynleri, çocuklarını utandırmaya teşvik eden, korku temelli dini bağnazlardan nasıl doğru bir şekilde ayırt edeceğimden emin değildim. Tüm bu grupları “dönüşüm terapisi” sunan tek bir bağnaz grupta birleştirmek şeytanın bir yöntemi ve LGBT aktivistleri için etkili bir stratejidir. Exodus International'ın kapanmasının ardından, bazıları çeşitli Hristiyan danışmanlığı yöntemleri için zımni destek sağlayıp, lisanslı tedaviyi yasaklamaya yönelik siyasi girişimler konusunda tavır almayı reddederken, bazı kiliseler ve Hristiyan mezhepleri ise herkese kucak açan teolojik çabaları bağlamında²⁰ “eski eşcinsel vaizliği” veya “onarım terapisi”ni resmen kınayacak kadar ileri gittiler. Bu bölümde daha önce de ele alındığı gibi, örneğin, Güney Baptistlerin çoğu (hepsi değil) eşcinseller için Nutetik/sırf İncil temelli danışmanlığı destekliyorlar, ancak seküler psikolojik yöntemler içeren her türlü terapi kınıyor, bu arada terapi yasaklarına da sessiz kalıyorlar. Lisanslı tedaviyi yasaklamaya yönelik mevcut yasal çabalar, belirli danışmanlık yöntemlerini (psikolo-

20 Sherwood, H. (7/82017). “Church of England Demands Ban on Conversion Therapy.” Çevrimiçi olarak <https://www.theguardian.com/world/2017/jul/08/church-of-england-demands-ban-on-conversion-therapy> linkinden sağlanmıştır.

jik/bütüncül Hristiyan terapisine karşı Nutetik/salt İncil temelli danışmalık) değil, danışanın amacını da (istenmeyen cinsel çatışmalarını azaltmak veya ortadan kaldırmak) yasakladığından, bu girişim bilhassa makul değildir. Dolayısıyla, uygulamada, cinsel yönelim ya da cinsel kimliği ile mücadele eden bir Güney Baptist kilisesine giden bir genç, bu tür çatışmaların üstesinden gelmek için bir terapi arayışında olsa bile, danışmanlığının teorik yönelimi ne olursa olsun lisanslı bir terapist, Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan on dört eyalette ve kırk beş şehir ve ilçede reşit olmayan bireylere yasal olarak yardımcı olamaz!

Eşcinselleri “iyileştirmek” için yanlış yönlendirilmiş dini yaklaşımlara ve GCN ve Revoice gibi teolojik olarak yanlış gruplara karşı yazdığım her şeye rağmen, cinsel kimliği ile mücadele eden bireylere kendini adanmış, umut ve şifa sunan kilise benzeri kuruluşların bir camiası bulunuyor. Başarısız yönetimin 2013 yılında Exodus International'ı kapanmaya zorlamasından sonra, vaizlik, farklı yerlere dağılanlara destek olma girişiminde bulundu. Bu gruplarda en kapsamlı ve en güvenilir olanı, şahsi görüşüme göre, Restore Hope Network'dür (RHN).

Vaizlik yöneticilerinin çoğu yetenekli danışmanlar, yayın yapmış yazarlar ve dahi ilahiyatçılardan oluşurken, RHN üye vaizlikleri büyük ölçüde kâr amacı gütmeyen vaizlikler olarak faaliyet göstererek ruhsal açıdan dönüştürücü gruplar ve manevi danışmanlık sunmaktadır. Bu işi yapan çoğu kişi eğitimli değilken, RHN'nin ruh sağlığı uzmanları, cinsel ve ilişkisel bütünlük arayışında olan bireyler için bire bir müritlik ve destekleyici gruplar sağlıyorlar. Bu tür bir vaizlik için çok yaygın bir yaklaşım, Andrew Comiskey tarafından geliştirilen ve şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nde ve uluslararası alanda birçok ülkede uygulanan *Living Waters* adlı ruhani bir programdır.

On yıldan fazla bir süre önce iyileşme yolculuğuma ilk başladığımda ben de sekiz aylık bu yoğun programa tabii tutuldum ve bu program bana çok yardımcı oldu! Eğer LGBT aktivistleri, lisanslı terapiyi yasadışı hale getirmeyi ve kilisenin, cemaatlerini geleneksel İncil'in cinsel ahlakı konusunda eğitmesini kültürel olarak kabul edilemez olarak damgalamayla başarırlarsa, RHN

gibi camialardaki üye vaizlikler tabiri caizse “Son Mohikanlar” olabilir.

Son birkaç yıl içinde, bu üye vaizliklerin merkezinde olduğunu düşündüğüm bazı erkek ve bayanları kişisel olarak ve iş hayatımda tanıma şansım oldu. Stephen Black, Anne Paulk, Andrew Comiskey ve Jason Thompson, dönüşümsel vaizliğin cinsel ve ilişkisel kırılgenlikle mücadele edenler için hayat veren gücünü anlayan, yüzlerce değilse de onlarca liderden sadece birkaçı. LGBT aktivistleri, bu tür vaizliklerin sonucunda ortaya çıkan manevi büyümeyi “eşcinsel için dua etme” olarak tanımlamayı ve bunu lisanslı, ruh sağlığı terapisiyle birleştirme çabaları olarak görmeyi severler. Ama ben, gerçeklerin her şeyi ortaya koyduğuna şahsen onay verebilirim. Evet, bu insanlar dua ediyorlar ve bunu çok yoğun bir şekilde yapıyorlar. Ancak nasıl doğru şekilde dua edeceklerini ve İsa Mesih’in müritlerini nasıl yetiştireceklerini biliyorlar.

Psikoterapi, dönüşüm vaizliği ve dini uygulama üzerine çarpıtılmış gerçeklerin ve kafa karıştırıcı hikayelerin kabuklarını soyduğunuzda, etkili psikoterapinin yanı sıra dönüştürücü vaizliğin de mücadele edenlere “çareler” sunmadığı veya yanlış ya da yanıltıcı umutlar sağlamadığı açıkça ortaya çıkar. Mücadelelerinin temeline inmeleri için danışanlarına güç verir ve onları, kalbi kırıkların nihai şifacısı olan İsa Mesih’in müridi olmaya teşvik eder. Papazım kısa süre önce gerçek bir mürid yetiştiricisinin on özelliğini listeleyen ve Tanrı’dan ilham alan bir vaaz verdi ve bu özellikler yukarıda ismini sıraladığım insanlarda açıkça görülüyor.

Bu özellikleri incelemeniz için aşağıda listeliyorum.

Etkili bir mürid yetiştiricisinin özellikleri:

- 1- Yönelimseldir,
- 2- Ebedi değerlere sahiptir (ve bu değerleri gelecek nesillere aktarmak için fedakârlık yapmaya isteklidir),
- 3- İnsanları sever,
- 4- Bireysel ve enerjik bir dindar hayatı vardır,
- 5- Doğru müridleri bulmak için çalışır,

- 6- İstinai olmayan ancak sağlam temel fikirleri aktarabilir,
- 7- Örnek alınacak bir hayat yaşar,
- 8- İlham verebilir ve motive edebilir,
- 9- İletişimde olduğu birisini azarlayabilir,
- 10- Sebat eder²¹.

Davranış ve ruh sağlığı alanındaki on üç yıllık kişisel iyileştirme ve uzmanlık çalışmalarımda, bilim, psikoloji ve hatta İncil'in bile cinselliğimizin ve cinsel kimliğimizin karmaşıklıklarını ya da insanlar olarak kırılmayı deneyimleme kapasitemizin derinliklerini tam olarak açıklayamayacağını anlamaya başladım. Ancak bildiğim şey, Tanrı'nın ne yaptığını tam olarak anlayamadığımız ya da kavrayamadığımız zaman bile, O'nun bizi iyileştirdiği ve kurtardığıdır. Tanrı, bizden tüm planlarının nasıl işlediğini anlamamızı veya bilmemizi istemez. Aksine, ruhlarımız ve yaşamlarımızla ilgili planlarını adım adım açıklarken bize sadık kalmamızı ve sebat etmemizi öğretir. Bunu biliyorum, çünkü bize bunu Yeremya 33: 2-3'te anlatıyor:

“Dünyayı yaratan, yerini alsın diye ona biçim veren, adı Rab olan şöyle diyor: ‘Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim.’”

---

21 Gill, J. (5/20/2018). “How to make effective disciples.” Sermon delivered at Blue Ridge Bible Church. Purcellville, VA.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

TESLİM OLMA ÇAĞRISI: İYİ SINIRLAR İYİ KOMŞULAR YARATIR

*En büyük öğretmen başarısızlıktır. Biz böyle kazanıyoruz.
Nefret ettiğimizi yenerek değil, sevdiğimiz şeyi koruyarak.*

~ Son Jedi

Ekim 2017’de, Utah, Salt Lake City’de gerçekleştirilen Terapötik Seçim ve Bilimsel Bütünlük Birliği’nin (eski adıyla NARTH) yıllık toplantısında, 2009 Amerikan Psikoloji Derneği (APA) Çalışma Kolu raporunun kilit yazarlarından biri olan Dr. A. Lee Beckstead, kendisinin ve APA’daki yazar arkadaşlarının çalışma kolu raporuna dönüşüm terapisi uzmanlarını ve araştırmacılarını dâhil etmemekle büyük bir hata yaptıklarını üzümlere kabul etti. Beckstead, “böyle yaparak, konuya bizden farklı bir bakış açısıyla yaklaşan insanlardan bir şeyler öğrenme fırsatını kaçırdık” dedi¹.

Yalnızca bu değil, Beckstead, “dönüşüm terapisi”ni yasaklayan yasaların çoğunun, tedavi arayanlar için zararlı uygulamaları engellemek amacıyla çok az şeyi zaptedebildiğini kabul etti. Bunun yerine, pratisyenler, genelde tedavi uygulamak için farklı isimler kullanarak ve muhtemelen kendilerini artan mesuliyetten korumak için daha yoğun bir bilgilendirme içeren izin politikaları ile

1 Beckstead, L. (October 28, 2017). Remarks on the Utah Reconciliation Project. Delivered at the annual meeting of the Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity. Salt Lake City, UT.

aynı işi yapmaya devam ettiler. Ne yazık ki ne Los Angeles Times ne de Washington Post, daha önce APA Yönetim Kurulu'nun 2009 yılında Kanada'daki yıllık toplantısında söz konusu çalışma raporunun tavsiyelerini kabul etmek için 121 oya karşı 4 oy kullanılmasını hikâyeler ve başyazılar ile verirken, Becksted'in fikrini değiştirmesiyle ilgili böyle bir girişimde bulunmadılar.

Görsel 11.1: Uzlaşma ve Büyüme Projesi Üyeleri (soldan sağa): Jerry Buie, Jim Struve, Justin McPheters, Marybeth Raynes, David Pruden, David Matheson, Lee Beckstead, and Shirley Cox

Peki, bu eski Mormon ve eşcinsel olarak tanımlanan psikolog neden fikrini değiştirdi? Beckstead'e göre, düşmanlarıyla daha fazla vakit geçirmesiyle ilgiliydi. Beckstead, tıpkı benim gibi, yirmi yıldır "bize karşı, onlar", yani eşcinsel olumlayıcı terapisine karşı, dönüşüm terapisi savaşına girmişti. Kendi tarafındakilerle tartışır ve görüşlerini alırdı, fakat kendisinin de dediği gibi, aynı fikirde olmadığı kişileri asla tam anlamıyla dinlemezdi.

Güney Yoksulluk Hukuku Merkezi'nden bir avukat olan Sam Wolfe, kendisine ve bir sosyal hizmet uzmanı olan meslektaş Jim Struve'a, etik şikâyetle bulunmaya hazır oldukları uzmanlarla, gayri resmi olarak ilk görüşme tavsiyesinde bulunduğunda bu durum değişti. Bay Wolfe, Beckstead ve Struve'a, sorunlara uy-

gun çözümler bulma konusunda rehberlik eden profesyonel etik anlayışlarının, öncelikle uzmanların uygulamalarını etik açınsından kendi kontrollerinden geçirmesini tavsiye ettiğini hatırlattı. Bu tavsiyenin ardından, Beckstead ve Struve, kendilerinin ve diğerlerinin düşmanlarıyla oturdukları ve farklılıkları hakkında anlamlı bir konuşma yaptıkları, gün boyu süren bir atölye oluşturdular. Bu atölye çalışmanın sonucu, Utah'da sorunun her iki tarafını da dinleyen ve birbirleriyle ortak bir zemin bulan sekiz kişilik bir grup uzmanın bir araya gelmesiydi. Beckstead şöyle yazıyor:

Düşmanlarımla saygı çerçevesinde etkileşim kurmaya başladığımdan itibaren, onlar hakkında ne kadar yanıldığımı görünce şaşırdım. Söyledikleri olumlu şeyler ve niyetlerimiz, arzularımız ile ihtiyaçlarımızla ilgili ne kadar ortak yönümüz olduğunu fark ettikçe bu şaşkınlığım devam etti. Ve her birini gerçekten sevmeye başladım. Çok nazik ve çoğu zaman da neşeli insanlardı. Bu beklenmedik olay, onları daha çok dinlememe ve onların da beni dinlemesine ön ayak oldu. Her şeyden önce, cinsel ve dini çatışmaların sadece dini bir mesele ya da psikolojik bir mesele olmadığını, ilişkisel bir mesele olduğunu öğrendim. Bu çatışmalara ve diğerlerine nasıl yanıt verdiğimiz, bundan sonra olacakları da etkileyecektir. Topluluklarımız, yöneticilerimiz ve biz, kendimiz, bu sorunlarla uğraşırken; agresif, pasif, bölünmüş ve pasif-agresif davranışlar sergiliyoruz. Ve bu bize sıkışmışlık ve parçalanmışlık hissi veriyor. Bu çatışmaları çözecek olursak, birbirimize daha fazla; hüner, daha açık, daha fazla şefkat, saygı ve daha fazla ilgiyle yaklaşmalıyız.

Tüm bunların bir parçası olarak yaşadığımız acılardan bahsederken, onlardan ve onlara karşı şefkat hissettim. APA Çalışma Kolundan nasıl ihraç edildiklerini ve dışlandıklarını ve bu nedenle tavsiyelerimizi gerçekçi davranarak reddettiklerini öğrendim. Onları çalışma koluna dâhil etmememiz, değişim sürecini durdurdu. Bu sürece tepkilerini duyduğumda, onları gerçekten dinleyebilmek ve dolayısıyla sorunu daha iyi anlayabilmek için savunmasızlığımı susturmam gerekiyordu. Görevden alınmalarına şaşırmadıklarını öğrendim, çünkü bu beklenen bir şeydi. Reddedildiklerini ilk kez anladım ve onları dışlamanın ne kadar yanlış olduğunu fark ettim, özellikle de bu konular hakkında böylesine ciddi bir tutkulu, ilmi ve özenli bir adanmışlık geçmişli olan Shirley Cox ve David Pruden gibi

insanları. Hepimizin fikir birliğine varabileceği bir planı, çalışma kolu olarak birlikte oluşturma fırsatını kaçırdık. Ancak, bir Evergreen konferansı sırasında sunum yapmak istediğimde kendileri tarafından dışlandığımı söylediğimde, David Pruden bundan pişmanlık duyduğunu ve ağlamaklı olduğunu ifade etti. Beni dışlamış olduğu için onun gözyaşlarını, şefkatini ve üzüntüsünü görmek beni gerçekten değiştirdi ve tabii ki ona ve onlara ilişkin algıyı da değiştirdi. Bu olay ilk görüşmemiz sırasında yaşandı. Sonraki toplantılarımızda, benim acılarım ve bu gruptaki diğerlerinin acısı ve reddedilen diğer LGBTQ bireylerin ve ailelerin acıları hakkında daha fazla şey dinleme hevesinde oldular. Bu dört kişi, üzüntümüz için gerçek bir şefkat gösterdiler. Bu değişim, yazar İyanla Vanzant'ın "bir yaranın, bir tanığa ihtiyacı vardır" ifadesini yansıtıyor.

Son olarak, Beckstead'in eski hocalarından biri olan Dr. Lorna Benjamin'den yaptığı alıntı bize birçok konuda ışık tutuyor:

... bana, "iyi sınırlar, iyi komşular yaratır." atasözünü o öğretti. Bu, her birimizin kendi sınırlarımızı, limitlerimizi ve ihtiyaçlarımızı bilmekten sorumlu olduğumuz anlamına gelirken, aynı zamanda komşumuzun sınırlarına, limitlerine ve ihtiyaçlarına saygı duymamız ve korumamız anlamına da gelir. İki komşu aralarında bir çit ördüğünde, bu çit ya da sınır, aralarında olumlu bir iletişim kurulmasını sağlayabilir. Kendi kimliğimizi ve komşularımızın kimliğini güçlendirdikçe, bu, komşuluğumuzun daha huzurlu ve daha kuvvetli olmasına izin verir. İyi sınırlar iyi komşular yaratır.

İyi Sınırlar, İyi Komşular Yaratır

Tüm bu toplantıların sonunda, sonuç, "İnanç Temelli Değerler ile Cinsel Çeşitlilik ve Cinsiyet Çeşitliliği Arasındaki Sorunun Çözülmesi: Ruh Sağlığı Uzmanları için Bir El Kitabı" başlıklı bir çalışmanın ortaya çıkartıldığı Uzlaştırma ve Geliştirme Projesi oldu. Lee, Salt Lake City'deki Alliance konferansında bu el kitabından bahsetti ve onun bu konuyu ele aldığını duyduktan sonra, sunumunun hemen ardından kendisiyle konuşmak için yanına gittim. İtiraf etmek gerekirse, bazılarımız Lee'nin etrafında toplandı ve onu yoğun bir soru bombardımanına tuttu. Eğer bu ha-

rekete dahil olmayan biriyseniz, böyle bir fırsatın -cinsel kimlik alanında çalışan ve tedavi hakkında birçok açıdan taban tabana zıt görüşlere sahip ruh sağlığı uzmanları- alışılmadık ve benzersiz bir deneyim olduğunu anlamalısınız. Bu yüzden ben de bu fırsattan yararlanmak istedim.

Grubumuzdaki insanların öfkeli olduğunu kabul ediyorum! Lee’yi, terapi uygulamalarımızı ciddi derecede etki altına almaya başlayan yasaklara öncülük eden bir düşman olarak görüyorduk. Bu sebeple sorularımız profesyonel olsa da üslubumuz pek kibar değildi. Görev gücü raporunun doğurduğu sonuçlardan bazıları hakkında, yani yetişkinlere yönelik terapinin artık bazı şehirlerde yasaklanması ve bunun dışında, aktivistlerin bizi hileyle işkenceci gibi göstermesi konularında Lee ile yüzleştik! Lee, kendi sınırlarının el verdiği ölçüde bizi dinledi. Kendini savunmadı ve hüsrانımızı kabul etti. Sonra kendisine, “birlikte çalışmak için ne yapabiliriz?” diye sordum. Şaşırtıcı bir şekilde, beni cinsel ve toplumsal cinsiyet azınlıklarına verilen zararı azaltmak için yürüttüğü bir kitap projesine dahil olmaya davet etti. APA ve eş-cinselleri onaylayan uygulayıcılar hakkında yaşadığım olumsuz deneyimler ve güvensizlik hissim olmasına rağmen, iki taraf arasında bir köprü rolü üstlenme ihtimali beni çok heyecanlandırdı.

Daha sonra, “Kutusuz” adlı bu kitap projesi hakkında kendisiyle e-posta yoluyla diyalog kurmaya başladım (“Dönüşüm terapisi işkencesi” konusunda araştırma yapmaya başladığımda, onunla bir telefon görüşmesi yaptığımı itiraf etmeliyim. Biri 90’ların sonunda, bir diğeri de 2000’lerin başında olmak üzere iki kişiyle tanıştığını ifade etmesine rağmen daha önce cinsel yönelimi değiştirme adına işkence görmüş bir danışanla çalışmadığını belirtti. Ayrıca 70’li yıllarda kaçınma terapisine maruz kalan birkaç kişiyle görüşmüş ve yine aynı kaçınma terapisi almış birkaç kişiye psikoterapi yapmıştı.)

Görüşmeye başladığımızda, “iki taraf”ın bir araya gelip silah bırakabilme ihtimaline karşı umutluydum. İtiraf etmeliyim ki, bir yanım şu anda okuduğunuz bu kitabı yazmak istemiyor, çünkü bu kitabın Beckstead gibi LGBT tanımlı psikologları daha da kızdıracığını düşünüyorum ve bu durum onların benimle çalış-

malarına engel olabilir. Belki de LGBT hareketini sert bir şekilde kınamam ve LGBT yaşam tarzının bazı yönleri, benden farklı bakış açılarına sahip olanlara karşı bir anlaşmazlığa neden olabilir?

Ancak, çokca tefekkür ve duadan sonra böyle bir şeyin yaşanabileceğini kabullendim. Bu kitabı okuyan birçok LGBT bireyin kendini saldırıya uğramış hissedeceğini çok iyi biliyorum. Aynı bireylerin, son altı yılın, sevdiğimiz ve yardım etmek istediğimiz danışanlara yönelik klinik uygulamalarımızı nasıl etkilediğine dair görüşümü (görüşlerimizi) anlamaları gerektiğinin de farkındayım. Bu konuda saldırıya maruz kalacağımı bilmeme rağmen şahsen şunu belirtmeliyim ki, danışanlarımın, muayenehanemin ve ailemin geleceği hakkında duyduğum kaygı sebebiyle birçok geceyi uykusuz geçirdim. Kendi çevrem, hizmet verdiğimiz danışanlar ve ailelere karşı takdir ve itibar kazanmak için çok çalıştım ve tüm bunların anlamsız olduğunu düşündüğüm politik sebepler yüzünden elimden alınmasını istemiyorum. Bu nedenle, üzerinde durmak istediğim şey, anlamsızlıktan anlam çıkarma girişimimdir. Bu kitabın arkasında duran kuramcı ve kültür savaşçılarından bazıları, aşağıda anlatacaklarımdan hoşlanmayacak ya da bu görüşlere kuvvetle muhtemel katılmayacaklar. Benim için sorun değil. Son on yılda cinsel kimlikle mücadele eden 200'den fazla danışan (ve onlarca aile) ile çalıştıktan sonra, onların mücadelelerine duyduğum şefkat ve empati, daha az ideolojik ve daha şefkatli olmama ve onların farklı deneyimlerini daha fazla kabullenmeme neden oldu. Açık konuşayım: Cinsiyet ve cinselliğe karşı değer algım hâlâ aynı. Ancak bu değer algım tedaviyle ilgili etik anlayışıma etki etmez.

Kuşatıcı İlkeler

Ruh sağlığı klinisyenleri için hazırlanmış el kitabı (İnanç Temelli Değerler ile Cinsel Çeşitlilik ve Cinsiyet Çeşitliliği Arasındaki Sorunun Çözülmesi: Ruh Sağlığı Uzmanları İçin Bir El Kitabı), uyulması gereken bazı önemli ilkeleri ortaya koymaktadır. Bu el kitabını etkili bir şekilde özetlemek çok uzun olsa da değerli yönleri hakkında kısa bir yorum sunacağım. El kitabı, aşağıdakileri

yapmak için bir dizi etik ve adil standart ve uygulama tanımlamayı amaçlamaktadır:

- 1- Bireysel ruh sağlığı sunanlar için rehberlik sağlayın,
- 2- Ruh sağlığı hizmeti sunanların çalışmalarını düzenlemede profesyonel kurullara ve lisanslama kurullarına rehberlik edecek etik bir uygulamalar çerçevesi sağlayın,
- 3- Mevzuat ve dava konularıyla ilgili kutuplaşmış çatışmaları yatıştırın.

El kitabının birçok ilkesini listelemeden bile, böyle bir belgenin hazırlanmasının gerekçesi, bence bir bakış açısını, diğerinin lehine ortadan kaldırmaya çalışmadığından, karşıt tarafların her birinin, diğerinin sadece siyasi baskı, toplumsal ret veya kültürel değişimler nedeniyle uzaklaşmayacağı şekilde konumlandırıldığını fark ederek hem uygulayıcı hem de danışanın yararına olacaktır.

İdeolojik açıdan farklı bakış açılarıyla şekillendirilmiş etik uygulama çerçevesi olmayan mevzuatın, camiamızdaki bölünmeyi ve kutuplaşmayı artırdığına inanıyoruz. Bu durum, etik kurallara uygun çalışmayan hizmet sağlayıcıları merdiven altı çalışmaya zorlamak, dolayısıyla “yasak benzeri” bir ortam yaratmak, uygun şekilde eğitim almış uzmanların daha azına katkıda bulunmak ve danışanları eğitimsiz ya da dolandırıcı bireylerden hizmet alma riskiyle karşı karşıya bırakmak gibi istenmeyen sonuçlar doğurabilir. Bu nedenle, bu el kitabını, mevcut araştırmalara, klinik literatüre ve çeşitli mesleki etik kurallarımıza ilişkin kolektif anlayışımıza dayanan bir çalışma ilkeleri ve uygulamaları belgesi olarak öneriyoruz. Bu belgeyi kapsamlı ve kapsayıcı hale getirmek için daha fazla çalışma yapılması gerektiğinin farkındayız. Örneğin, “eşcinsel” teriminin, interseks ve transseksüel çeşitliliğine dahil olan bireyler gibi, ikili (binary) cinsiyetle özdeşleşmeyen bireyleri dışarıda bıraktığının farkındayız. Ayrıca zarardan kaçınmak; cinsiyet, cinsellik, dindarlık ve maneviyatın sınırlı yapılarının dışında var olan insanların ve deneyimlerin daha geniş bir şekilde kabul edilmesini ve kapsanmasını gerektirir.

Grup, tarihsel olarak ideolojik imalar içeren terapötik süreçleri tanımlamak için kullanılan belirli etiketlere işaret etmekte ve bu etkileri reddetmektedir:

“Onarıcı”, “dönüşüm”, “cinsel yönelim değişikliği çabaları” ve “olumlayıcı” terapiler gibi terminolojilerin sürekli kullanımı, cinsel yönelim ve cinsel kimlik hakkında farklı bakış açılarına sahip bireyler arasında çekişmeli gerilimleri körüklemektedir. Bu durum, farklı bakış açıları arasında var olan ortak zemini belirsizleştirir. Bireyin cinsel çekimleri ve/veya cinsel kimlikleriyle ilgili sıkıntılarını çözmeye odaklanan ve gelişme yeteneklerini teşvik eden yaklaşımın yanında durarak, böyle bir üslubu terk etmeyi savunuyoruz. Bu el kitabının yazarları, söz konusu tarihsel etiketlerin ötesine geçtiğinde, ortak yönlerini keşfetmeye başladı. Bu durum, terapistlerin, ailelere ve diğerlerine bu sorunlarla ilgili kişiler arası çatışmalarının çözülmesinde yardımcı olmaları için bir Uzlaşmacı Diyalog Becerileri protokolü oluşturmamıza ön ayak oldu.

Söz konusu el kitabı, farklı inançlar ile manevi ve dini değerlere saygı duymayı merkezine alırken, cinsel kimlik çatışmaları olan danışanların farklı deneyimlerini ve uzmanların bu çatışmalar içinde nasıl yol alabileceklerini açıklamaktadır. Kitap şu bölümlere ayrılmıştır:

1. Kendi kaderini tayin hakkı ve zarar vermekten kaçınma,
2. Zararı ve/veya danışanın sıkıntısını artıracı varsayımlar ve uygulamaları azaltmak,
3. Danışanın kendi kaderini tayin hakkını destekleyecek tedavi stratejileri izlemek,
4. Danışanın partnerinin dikkate alınması,
5. Danışanın ebeveynlerinin ve ailesinin dikkate alınması.

Bu el kitabındaki her bir ilkeyi desteklemesem de özellikle; kendi kaderini tayin, şefkat, empati ve cinsel kimlik çatışmaları nedeniyle sıkıntı yaşayan danışanların ebeveynlerine, ailelerine ve partnerlerine saygı konularında danışanı teşvik eden ilkeleri ortaya koyan manevi güce ve cesarete büyük ölçüde katılıyorum. Uzlaştırma ve Geliştirme Projesi tarafından belirlenen yönerge-

lere ek olarak, cinsel kimlik çatışmaları yaşayan danışanlarda uygulanması noktasında gerekli olduğunu düşündüğüm bazı etik ilkeleri aşağıda öneri olarak sundum.

Değişime İstekli Danışanlarla Çalışma Etiği

Bu liste, şeklen, Cinsel Yönelim/Cinsel Kimlik Çatışmaları veya Cinsel Akışkanlık Sorunu Olan Danışanlarla Çalışan Lisanslı Uygulayıcılara Yönelik Etik Yaklaşımlar olarak adlandırılmıştır. Hiçbir şekilde geniş ya da kapsamlı bir etik veya ilkeler listesi oluşturmaya da bu ilkeleri, terapötik camiada gördüğüm bazı yaygın sorunların yanı sıra, LGBT'yi onaylayan uygulayıcıların ve aktivistlerin yıllar içinde “dönüşüm terapisi” ile ilgili yaptıkları bazı suçlamalara bir çözüm olarak derledim.

- 1- Öncelikle ve en önemlisi, her danışana bir birey olarak yaklaşın; onu, sevgi dolu bir Tanrı'nın, sevilen erkeği ya da kadını olarak görün. Ve kişisel değerlere dayalı cinsel kimlik ile ilgili kendi seçimlerini yapma konusundaki kendi kaderini tayin hakkına ve özerkliğine saygı duyun.
- 2- Danışanların deneyimleri birbirlerine ne kadar benzese de “herkese uyan tek tip” terapötik yaklaşımlar önermekten kaçının. Her danışana kapsamlı değerlendirmeler yapın ve özel ihtiyaçlarına uyacak, kişiselleştirilmiş tedavi planları sunun.
- 3- Terapötik sonuçları abartmayın ya da yönelim, uyarılma veya davranışlarda (örneğin, “ eşcinsel”den “heteroseksüel”e gibi ifadeler kullanarak) çarpıcı değişimler vaat etmeyin. Davranış değişimi, cinsel çekim değişimi, uyarılma değişimi ve kimlik değişimi arasındaki farklılıkları açıklayın. Bilginiz dâhilindeki, mevcut bilimsel araştırmalara dayalı istatistikleri paylaşın ve danışanları gereksiz yere umutlandırmadan onları olası sonuçlar hakkında bilgilendirin.
  - Örneğin, araştırmalar (ve benim klinik uygulamalarım) gösteriyor ki, bireyler cinsel çekimi belli bir süreç dâhilinde deneyimlemekte ve ikili (eşcinsel veya heteroseksüel) çekimleri/davranışları/kimlikleri ile nadiren özdeşleşmekte ya da bu davranışları nadiren sergilemektedirler. Danışan terapiye başladığında, cinselliğini Klein Grid Sistemi (veya benzer ölçekte) üzerinde değerlendirin ve neyin mümkün olabileceği konusunda

danışana gerçekleri daha az yansıtmak veya abartmak yerine, onu olası sonuçlar konusunda bilgilendirin (bkz. Görsel 11.1).

- Bu anlamda, eşcinsellik spektrumunun uç noktasında bulunan bir danışana (7), heteroseksüelliği tamamlamak için mutlak bir değişim yaşamayacağı (1) ve bunun yerine 3–5 aralığında bir yere inebileceği (4 numara, hemcinslere ve karşı cinslere karşı eşit derecede çekim hissetmek anlamına gelir) bilgisini verin.
- 4- Sakıncalı bulabileceğiniz cinsel davranışları konusunda danışanı yargılamaktan ve kınamadan kaçının. Deneyimlerime göre, bu sadece danışanı daha fazla utandırıyor ve klinik olarak ters etki yaratıyor. Çoğu danışan, istenmeyen cinsel dürtüleri veya davranışları “harekete geçirdiklerinde” zaten muazzam bir suçluluk duygusu hissederler. Danışanın cinsel davranışlarının niyetini ve ihtiyacını anlamak için kendinize zaman verin. Danışan, bu davranışlarının sağlıklı olduğunu düşünüyor mu? Eğer öyle olduğunu düşünüyorsa, bu cinsel dürtüleri deneyimlemek için ihtiyaç duyulan daha sağlıklı davranışlar hangileri olurdu? Davranışları/cinsel çekimleri “istenmeyen” yapan nedir? Korku, utanç, endişe, öfke ya da buna benzer duygular mı? Danışanları yargılamak yerine bu dürtüler hakkında nasıl hissettiklerini, düşündüklerini ve onlara nasıl davrandıklarını keşfetmeye daha fazla odaklanın. Danışanın davranışıyla ilgili manevi/dini çatışmaları varsa, yargılayıcı olmayan ve destekleyici bir şekilde bağışlanma ve/veya uzlaşma arayışına nasıl girebileceğini araştırın.
- 5- Danışana asla baskı yapmayın, onu iradesi dışında danışmanlığa maruz bırakmayın veya rızasını elde etmek için utandırma, suçlama veya bilinç dışına baskı yapma gibi yöntemler kullanmayın. Çocuklarını veya sevdiklerini, koşulsuz olarak daha fazla sevmelerine ve kabul etmelerine yardımcı olmak için ebeveynler ve ailelerle birlikte çalışın ve aile üyeleri arasında ilişkisel iyileşme sağlayan terapötik müdahaleler tasarlayın.
- Benim uygulama yöntemimde, ebeveynler reşit olmayan çocuklarına danışmanlık yapmamı isterlerse, benimle aile terapisi ve ebeveyn koçluğu/terapisi de almaları da zorunludur. Bunu yapmak istemeyen birçok aileye danışmanlık vermeyi gerçekten reddettim ve onlara, eğer çocuklarıyla ilişkisel şifayı, sağlıklı bağ kurmayı, bağlanmayı, yakınlığı ve iletişimi teşvik eden terapötik bir sürece katılmazlarsa, LGBT olarak tanımlanan çocuklarına zarar verebileceklerini açık yüreklilikle söyledim.

- Danışanların, kimseye faydası olmayan bir kurban zihniyetinden kaçınarak aile üyelerinin görüşlerini anlamalarına da yardımcı olmak önemlidir. Bu, bazen danışanların, sevginin anlaşmazlığa yer açtığını anlamalarına yardımcı olur. Ebeveynlerin, çocuklarının aldığı ilişkisel kararlarla ilgili endişeleri varsa, bu endişeleri dile getirmek bir ebeveynin yapabileceği en sevgi dolu hareket olabilir. Bu nedenle hem birey hem de aile için terapinin bir kısmı, diğer üyelerin bakış açılarını anlamalarına yardımcı olmayı, farklılıklara saygı duymayı öğrenmeyi ve koşulsuz sevmeye devam ederken uygun sınırları korumayı içerebilir.

The Klein Sexuality Grid				
	Variable	Past	Present	Ideal
A	Sexual Attraction			
B	Sexual Behavior			
C	Sexual Fantasies			
D	Emotional Preference			
E	Social Preference			
F	Heterosexual/Homosexual Lifestyle			
G	Self Identification			
For Variables A to E:		For Variables F and G:		
1	Other sex only	1	Heterosexual only	
2	Other sex mostly	2	Heterosexual mostly	
3	Other sex somewhat more	3	Heterosexual somewhat more	
4	Both sexes	4	Hetero/Gay-Lesbian equally	
5	Same sex somewhat more	5	Gay/Lesbian somewhat more	
6	Same sex mostly	6	Gay/Lesbian mostly	
7	Same sex only	7	Gay/Lesbian only	

Görsel 11.1: Klein Cinsel Yönelim Şeması

- 6- Danışanlara, terapötik sonuçları ne olursa olsun, onları destekleyeceğinizi konusunda güvence verin. Kendi tecrübelerime göre, danışan-

şanlar ebeveynlerinden ve kendileri için önemli olan yetişkinlerden aldıkları otorite yaralarını sık sık terapistle aktarırlar ve insanları memnun etme arayışında olabilirler. İstedikleri sonuca ulaşamazlarsa, aslında terapisti hayal kırıklığına uğrattıyormuş gibi hissedebilirler. Danışanlara, bu sürecin terapistle (yani sizinle) değil, kendileriyle ilgili olduğu konusunda güvence verin ve danışana koşulsuz şekilde saygı gösterin. Bazı kişisel raporlar, danışanların terapistlerine, terapistin gözünde kötü görünmek ya da değişmediklerini veya istedikleri kadar ilerleme kaydedemediklerini kendilerine itiraf etmek istemedikleri için onlara değişimleri hakkında yalan söyleme ihtiyacı duyduklarını ortaya koymaktadır.

- 7- Yalnızca mesleki eğitiminizin sınırları dahilinde uygulama yapın. Yeterli eğitimi olmayan terapistlerin danışmanlık sunması etik değildir. Tüm danışanlar eşit olarak yaratılmamıştır ve tüm terapistler onlara yardım edecek becerilere sahip değildir. Örneğin, cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden bazı danışanlar, kompleks Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB) veya tedaviyi zorlaştıracabilecek diğer kişilik bozuklukları ile kendini gösterir. Kişisel olarak, TSSB danışanlarına yardım etme konusunda yetenekliyim, ancak bazı kişilik bozuklukları olan danışanlarla iyi çalışmıyorum. Eğer siz de benim gibiyse, kendi sınırlarınızı anlamanız ve böyle bir durum yaşanırsa, uygun yönlendirmeleri yapabilmeniz gerekir. Buna ek olarak, cinsel kimliklerini sorgulayan, kafası karışık ve/veya bu konularda sıkıntı yaşayanlara terapi vermek, cinsel kimlik sıkıntısına yönelik terapi vermekten ayrı bir beceri dizisi gerektirir. İşinin ehli olan uzmanlar, bu tarz farklı mücadeleleri deneyimleyen danışanlarla çalışmak için devamlı olarak uygun eğitim arayışında olan kişilerdir.
- 8- Münferit terapötik ve müdafaa rolleri. Lisanslı terapistler, bir dizi sosyal konu hakkında fikirlerini dile getirmekte özgür hissetmelidir, ancak savundukları konular doğrudan ruh sağlığı ile ilgili olmadığı sürece, resmi ve terapötik rollerinde bunu yapmamaya dikkat etmelidirler.
  - Örneğin, cinsel yönelim yelpazesinde çok çeşitli danışanlara yardım eden bir terapist olarak rolümü azaltacağı için, eşcinsel evlilik lehine veya aleyhine hiçbir zaman kamuya açık bir duruş sergilemedim. Bununla birlikte, danışanlar bana kendi fikrimi sorduğunda, değerlerimi dürüstçe ifade ediyorum ve onlara

benim düşüncemin onlar için neden önemli olduğunu soruyor, görüşlerini dikkatle dinliyor ve bu görüşlere saygı duyuyorum.

- Bu, tüm terapistlerin kamuoyunun görüşlerini almaktan her koşulda kaçınmaları gerektiği anlamına gelmez. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi, danışanlar tarafından sorulmadıkça, terapi ofisinde danışanlarla bu konuları konuşmamaya dikkat etmeleri gerekir. Buna ek olarak, terapistler, danışanları etkileyebilecek terapötik konular hakkında kamuya açık görüş bildirirken, bu görüşlerinin tedavi görenlerin ruh sağlığı üzerindeki etkisini dikkate almalıdır. Bir danışan için doğru görünen şey, başka bir danışan için saldırganca algılanabilir. Mücadele içinde olan danışanlar için çeşitliliğe gösterilen duyarlılık ve şefkat, böyle durumlarda terapistler için yol gösterici olmalıdır.

9- Dürüst olun. Danışanlar sosyo-politik konularda fikrinizi sorduğunda, onlara karşı dürüst olun ve bunun kendileri için neden önemli olduğunu sorun. Çoğu danışan terapistinin samimi olmasını ister, ancak yardım bağlamında ortaya çıkabilecek her konu hakkında aynı fikirde olmak istemez. Aynı zamanda, danışan tarafından talep edilmedikçe veya kendini açmanın terapötik süreç için bir engel teşkil edebileceğini düşünmedikçe, terapistlerin kendini açması önemli değildir.

- Şöyle bir örnek vereyim: Farklı bir cinsiyete geçmek isteyen transseksüel bir danışana yönelik vicdani bir reddim bulunuyorsa ve bu danışan benden nasıl ilerleyeceğime dair objektif ve bilimsel bilgi istiyorsa, eğer bu prosedürlere felsefi olarak karşıysam, danışana açıklama yapmam daha iyi olur. Aynı zamanda danışana bu konuda kapsamlı bilgi sunmaya çalışır ve böylece ilerleyip ilerlemeyeceği ve nasıl ilerlemesi gerektiği konusunda bilinçli bir seçim yapabileceğini temin ederim.

10- Terapötik desteğinizin danışan için “en önemli şey” olmadığını ve danışanın hayatındaki çeşitli deneyimlerin; cinselliğini, yönelimini, cinsel kimliğini, davranışlarını ve seçimlerini etkilediğini kabul edin. Danışanın tüm kalbiyle sahip olduğu manevi/dini inançlarına saygı gösterin ve bunun ortaya çıkardığı sonuçlarda Tanrı’nın varlığının büyük bir rolü olduğunu takdir edin. Bir üstadın bana söylediği gibi: “Christopher, senin dışında bir Tanrı var ve sen O değilsin!”²

---

2 Uzmanlar olarak, bazı danışanların Tanrı’ya inanmadıklarını ya da belirli bir dini uygulamadıklarını ve/veya manevi inançları olmadığını kabul etmeli ve bu konudaki deneyimlerine saygı göstermeliyiz.

LGBTQU danışanlarına yönelik daha kapsamlı bir etik uygulamalar listesine ulaşmak için, bağlı olduğunuz uzmanlık loncanızın veya derneğinizin etik kurallarını araştırın.

LGBT Olumlayıcı Uygulayıcılar İçin Etik Yaklaşımlar

Bu liste şeklen, Cinsel Yönelim/Cinsel Kimlik Çatışmaları Yaşayan Danışanlarla Çalışan ve LGBT Olumlayıcı Lisanslı Uygulayıcılara Yönelik Etik Yaklaşımlar olarak adlandırılmıştır.

İlk olarak, yukarıda listelenen etik kuralların çoğu uygulanabilir ve LGBT olumlayıcı uzmanlar için geçerlidir. Lütfen yukarıdaki on maddeyi inceleyin ve sizin için hangisinin uygun olduğuna karar verin. Aşağıda listelenen etik kurallar, özellikle LGBT'yi olumlayıcı terapi uygulayan ruh sağlığı uzmanlarına yöneliktir. Bu uzmanlara, cinsel yönelim değişikliğine istekli olabilecek, cinsel akışkanlığı keşfetmek isteyebilecek veya cinsel kimlikleri konusunda çatışan danışanlara yönelik daha kabul edici ve kapsayıcı olabilecekleri birkaç yol öneriyorum.

- 1- Bir danışanın cinsel kimliğinin, onun varlığının yalnızca bir parçasını oluşturduğunu ve manevi/dini değerlerinin aslında onun için cinsel yönelimi ve/veya cinsel kimlik ya da cinsel çekiminden daha önemli olabileceğini kabul edin. Örneğin, son yirmi yılda Amerikan Psikoloji Derneği, bir danışanın terapötik sürecinde inancın önemini ve rolünü giderek daha fazla kabul etti. Bu alandaki kültürel yeterlilik ve duyarlılık, zararı azaltma ve başarı potansiyelini arttırmak için önemlidir.
- 2- Danışanları caydırmaktan ya da cinsel akışkanlık ve yönelim/kimlik/davranış değişikliği konusunda yetersiz bilgi vermekten kaçının. Bu alanda ciddi önyargılarınız varsa, kendileriyle aynı fikirde olmasanız bile etik olduklarına inandığınız ve gerektiğinde profesyonel anlamda danışmanlığına başvurduğunuz ve/veya gerekli zamanlarda danışan sevk ettiğiniz güvenilir uzmanlara başvurun.
- 3- Cinsel azınlık grupları arasındaki farkları görün. Bir danışan, hemcinslerine karşı cinsel çekim ve/veya cinsiyet disforisi deneyimlese bile, bu durum kendisini LGBT olarak tanımladığı anlamına gelmez. Deneyim ve kimlik arasındaki ayrımı görün ve danışanın kendi kaderini tayin hakkına saygı gösterin. Bir danışanı sosyo-politik

bir kimlik edinmeye zorlamayın; danışanın bu seçimi kendisinin yapmasına izin verin. Gerektiğinde, kendisine uygun bilgilendirmeleri yapın ve herhangi bir etiket için ısrar etmeden danışanların seçeneklerini keşfetmelerine imkan tanıyın.

- 4- Çocuklar ve ailelerine danışmanlık sunarken, gençleri ve yetişkin çocukları sağlıklı iletişim yolları geliştirmeye teşvik edin ve ebeveynlerinden soğumalarını engelleyin. Ebeveynler bazen heteroseksüel olmayan bir kimliği reddedebilir veya onaylamayabilirken, yetkin uzmanlar, sağlıklı iletişim ve yakınlık köprüleri kurmak için danışanlar ve aileleriyle birlikte çalışır. Danışan, cinsel/toplumsal cinsiyet çatışmalarını ailesiyle paylaşmaya açıksa, ebeveynleriyle arasındaki güveni sağlayın ve mümkünse ilişkisel iyileşme için çalışın. Uzmanlar, ebeveynlerin davranışları veya cinsel kimlik etiketlerini reddedebilecekleri gerçeğine dikkat etmelidir, ancak bu durum, ebeveynlerin çocuklarını tamamen reddettikleri anlamına gelmez. Ebeveynlerin bir çocuğu tamamen reddettiği bazı durumlar olabilir, ancak çoğu durumda ebeveynler, davranışları veya cinsel kimlik etiketlerini reddederken çocuklarını koşulsuz olarak severler. Terapistler, ebeveynlerin endişelerini daha sevgi dolu ve daha az incitici yollarla aktarmalarına yardımcı olabilirler.
- 5- Yalnızca mesleki eğitiminizin sınırları dahilinde uygulama yapın. Yeterli eğitimi olmayan terapistlerin danışmanlık sunması etik değildir. Tüm danışanlar eşit olarak yaratılmamıştır ve tüm terapistler onlara yardım edecek becerilere sahip değildir. Örneğin, bir danışan cinsel yönelim değişikliğini veya akışkanlığını keşfetmeye yönelik güçlü bir istek duyuyorsa ve siz bu konuda yeterli eğitimden yoksunsanız ya da danışana yardımcı olabilecek terapötik tekniklere katkıda bulunan teorik temelleri reddediyorsanız, dürüst olun. Diğer uzmanlarla istişare edin ve gerekirse onlara uygun yönlendirmelerde bulunun.

LGBTQU danışanlarına yönelik daha kapsamlı bir etik uygulamalar listesine ulaşmak için, bağlı olduğunuz uzmanlık loncasının veya derneğinizin etik kurallarını araştırın.

Savunucular, Medya ve İlgili Vatandaşlar İçin Etik Yaklaşımlar

Bu liste şeklen, Cinsel Kimlik Çatışması Yaşayan Danışanlar Hakkında Yorum Yapan Savunucular, Medya ve İlgili Vatandaşlara Yönelik Etik Yaklaşımlar olarak adlandırılmıştır.

Cinsel kimlik çatışmaları yaşayan danışanlar için psikoterapi süreci karmaşık bir yapıdadır. Danışanların hem olumlu hem de olumsuz deneyimleri, genellikle cinsel kimlik üzerine seküler ve dini görüşler arasındaki daha geniş kültür savaşında bir silah olarak kullanılır. Tartışmanın her iki tarafındanki bireyler ve kuruluşların medeni görüşmeler için bir araya gelebilmeleri ve diyalog yolları inşaa etmeye çalışmaları için aşağıdaki kılavuz kapsamlı bir şekilde hazırlanmıştır. Ne yazık ki bazıları ideolojik duruşları nedeniyle bu maddeleri tamamen reddedebilir; bu tür tepkiler anlaşılabilir, ancak barış içinde birlikte yaşamak yerine, çeşitli kazanımlar için politik çatışmalara girenler için bunlar oldukça gereklidir.

- 1- Cinsel kimlik konusunda herhangi bir tür terapötik müdahaleye maruz kalan danışanlar arasındaki araştırmalardan bahsederken, sonuçları tüm gruplar için genellemeyin ve geniş, kapsamlı sonuçlar çıkarmayın. Danışan grupları farklılık gösterir ve belirli gruplar, çeşitli terapötik müdahalelere farklı yanıt verir.
- 2- Danışanların geçmiş terapötik deneyimlerinden bahseden, danışmanlıklarını başkalarının anlayamayacağı veya ilişkilendiremeyeceği şekillerde algılayabileceklerini kabul edin. Olumsuz deneyimleri olan danışanlar, yaşadıkları zararı abartabilirken, olumlu deneyime sahip danışanlar da başarılarını aşırı şişirebilirler. Bilimsel veriler ve anekdot niteliğindeki kanıtlar, önyargılı yorumlara tabidir ve sınırlılıkları vardır. Sosyal bilim araştırmalarında öz bildirim yaygındır, ancak onların da sınırları vardır.
- 3- Terapötik sonuçları aktarırken veya açıklarken; önemli tarihleri, uzmanların adlarını, lisans durumlarını ve ilgili ayrıntıları doğruladığınızdan emin olun. Ne yazık ki, bazı danışanlar, hikayelere çeşitli sebeplerden dolayı kendi yorumlarını katabilir. Doğrulanmamış iddialarda bulunulduğunda, terapinin zararının veya yardımının kamuoyuna izahı sorun yaratır.

- 4- Terapötik girişimlerde bulunmak amacıyla danışan motivasyonları hakkında yargı ve varsayımlarda bulunmaktan kaçının. Bireyler cinsel kimlikleri ile ilgili seçim yapma hakkına sahiptir ve bunu yapmaya yönelik kararları çoğu zaman çeşitli faktörleri de içinde barındırır. Bir danışanın neden belli bir terapi veya terapist türü arayışında olabileceğine dair basit açıklamalar, insan psikolojisinin çok yönlü doğasını ihmal eder.
- 5- Önyargılarınızı açıkça ve dürüstçe kabul edin ve yalnızca gerçekleri aktarırken danışanların ve terapistlerin hikâyelerini dinleyin. Önyargı kültürümüze nüfuz eder ve medyayı, savunucuları ve ilgili vatandaşları eşit şekilde etkiler. Terapi konularını sırf sosyo-politik imalarla tekrarlamak ya da bu imalara dayandırmak terapiyi basitleştirir ve kamuoyuyla etkili bir diyaloga veya eğitime katkıda bulunmaz.

Gizli Lütuf: Dönüşüm

Karşılıklı Kesin Mahvolma (MAD), 1950’lerde kapitalistler ve komünistler arasında nükleer cephaneliklerini inşa etme yarışında korkulan sonucu tanımlamak için uydurulan bir kavramdı. Her iki taraf da kendini beslemek ve korumak için saldırgan bir silahlanma yarışına girdi ve iki taraf da en kötü ihtimalle birbirlerini gerçekten yok edebileceklerinin farkına vardı. Bugün, liberaller ve muhafazakârlar, cinsel kimlik söz konusu olduğunda hâlâ aynı tavırla hareket ediyorlar. Birbirimizle konuşmayı ve uzlaşma aramayı reddettiğimiz sürece de bu devam edecek.

On yıl önce psikoterapi uygulamaya başladığımda, karşılıklı mahvolma savaşının bir bölgesi olarak tanımlayacağım bir ruh sağlığı alanına dahil oldum. Politika, işimizi tarihte yaşanmış benzer durumlardan daha fazla etkiledi ve bunun sonucundaki yıkım ortada. Sonuçta, ruh sağlığı uzmanlarının, hizmet verdiğimiz danışanlara kaliteli, etik ve profesyonel bakım sağlama yükümlülüğü vardır. Bununla birlikte, kişisel önyargılarımız, çoğu zaman danışanlarımızın mefaatlerine fazlasıyla engel olur. Bana göre, son altı yılda “dönüşüm terapisini” yasaklamak için yürütülen savaştan hem muhafazakârlar hem de liberaller sorumlu. Birbirimizi dinlemeyi başaramadık ve bizi bölen sosyo-politik

meselelere “bize karşı onlar” yaklaşımını benimseyen bölücü gruplara ayrıldık. Aslında, her iki tarafın da hatalı olduğu yönler var ve bu sebeple hepimiz, davranışlarımız için sorumluluk üstlenmeli ve birbirimize daha iyi hizmet etmeye çalışmalıyız. Ne yazık ki, her iki tarafta barıştan çok savaşa bağlanan ve birbirlerine el bombaları atmaya devam edecek ideologlar var.

2013 yılında, meslektaşlarımın ve benim hizmet sunduğumuz danışanlara yönelik tedaviyi yasaklamaya çalışan harekete karşı savaşmak için; ulusal klinik uzmanlar, psikiyatristler, tıp doktorları ve kamu politikası uzmanlarından oluşan Terapi Eşitliği Çalışma Kolu adında bir koalisyon kurdum. İlk üç yıl boyunca hem federal hem de eyalet düzeyinde yoğun bir lobi kampanyası yürüttüm. Mevcut savaşın önüne geçmek amacıyla yasaları savunmak için onlarca politikacı ve siyasi organizasyon ile bir araya geldim. Eyalet düzeyindeki yasa tasarılarının çoğunun önüne geçmeyi başardık. İlk yılımızda on yedi yasa tasarısından on altısını engelledik. Ama sonuçta başarılı olamadık.

Başarısız olmamızın sebebi yeteri kadar çaba göstermememiz ya da bu işe karşı tutkumuzun olmayışı değildi. Hayır, bunun nedeni politikacıların çoğunlukla gerçekte, gerçekten ilgilenmemeleriydi. LGBT aktivistlerinin ezici lobicilik, zorbalık ve iyi finanse edilen stratejik planları karşısında gerçeklerin artık önemi kalmadı. “Ana akım” kurumları, “dönüşüm terapisi”nin aslında işkence olduğuna ve yasaklanması gerektiğine dair anlattıkları hikayelere ikna etme konusunda ustalaşmaya başladılar. Tedaviyi gösteren yüz yıllık verileri içeren aksi kanıtlara rağmen, bu tedavi yüzlerce değişimin tanıklığı ile bazı bireylerin değişimine yardımcı olabilir. Sorun, liberal veya muhafazakar hiçbir politikacının silah bırakmayla ilgilenmemesiydi. Etkili çözümler bulmak için “bize karşı onlar” savaşına fazlasıyla yatırım yapıyorlar. Geriye dönüp baktığımda, artık politikacıların bu sorunu çözemeyeceğinin farkındayım, bunu gerçekten çözemediler. Bu sorun, camiamızın içinde çözülmelidir. Mahkemeler, sonuç olarak tedaviyi yasaklamanın yasal olduğuna karar verseler de bu karar, bu savaşı durdurmayacaktır. Bu konu gündeme geldiğinde, ruh sağlığı uzmanları, yasal ve etik bir şekilde çalışmalarını sağlaya-

cak şekilde danışanla çalışmaya devam edecekler ve ideologlar, danışanlarının sonuçlarını, öyle ya da böyle, daha büyük bir cinsel kimlik kültür savaşında cephanesi olarak kullanacaklardır.

Bununla birlikte, bir zamanlar yaptığım lobicilik ve savunuculuk faaliyetlerini son iki yıldır bıraktım. Bu kadar çok zaman ve enerji harcadıktan sonra, gerçeklerin artık politikacılar, medya ve ideologlar için önemli olmadığını anladım. Her iki taraf da konumlarını güçlendiren araştırmaları ve hikayeleri abartma eğilimindedir ve bu nedenle zamanımı ve enerjimi, bu savaşın tarihsel ve politik bir perspektiften belgelemek amacıyla kullanmaya tercih ettim. Sonuçta, tarih ve siyaset bilimi alanlarındaki üniversite mezuniyetimi bir şekilde haklı çıkarmam gerekiyordu!

Sahtekârlık yaptığının ve halkı kandırdığının inandığım aktivistlere seslenirken, gerçek taciz ve baskı mağdurlarına adil davranarak, olup bitenlere dair doğru bir açıklama yazdığımı inanıyorum. Ancak her şey söylendiğinde ve yapıldığında, çoğu insan kendi dünya görüşleri için uygun ve tamamlayıcı olana inanacaktır. Eğer bu insanlar sizseniz, bu kitap muhtemelen sizi pek şaşırtmadı. Ancak, bu sayfaları okuduktan sonra düşünceleriniz bir şekilde değiştiyse, açık fikirli olduğunuz için sizi tebrik ederim!

Size kesin olarak söyleyebileceğim tek şey, bu savaşın beni daha iyi bir hale dönüştürdüğüdür. Bu savaş kendimi, motivasyonumu ve psikoterapi uygulama biçimimi sorgulamama neden oldu. Birçok istismar iddiası karşısında, cinsel kimlik yelpazesindeki danışanlarımla çalışma konusundaki aydınlatılmış rızamın, terapötik uygulamalarımın ve yaklaşımımın dürüst bir envanterini çıkardım ve uygulamamı daha etik ve etkili olacak şekilde geliştirdim. Değerlerim değişmedi ama kalbim değişti. Oysa ben bir zamanlar LGBT topluluğunu aşağılamıştım, bu tamamen sevgi ve merhamete dönüştü.

Bu nedenle, yanlış bilgiler yayan ve kitlesel olarak sahtekârlık yapan birçok eşcinsel aktivist organizasyonuna minnettarlığımı ifade etmek istiyorum. Klinik uygulamalarımı geliştirdiniz ve hizmet verdiğim danışanlara karşı daha vicdanlı ve şefkatli olma-

ma yardımcı oldunuz. Ve yürüttüğünüz hareketiniz meslektaşlarımın da kendi ayakları üzerinde durmalarını sağladı. Uydurulmuş olanlar da dâhil olmak üzere bu zarar hikâyelerini duydular ve profesyonel birliklerimiz, vicdanlı ve şefkatli bakıma duyulan ihtiyacı anladı. Ama artık işiniz bitti ve sanırım buna ara verebilirsiniz. Ben değiştirildim ve dönüştürüldüm!

ON İKİNCİ BÖLÜM

Siyaseten Yanlış (S.Y.)

Kabul Edilen Bir Psikoterapi

Kliniğinin Sıradan Bir Günü

DR. SWITZER: Buyrun oturun ve ben de bu arada size biraz ücretlendirme sistemimizden bahsedeyim. İlk beş dakika için beş dolar alıyorum ve sonrası için kesinlikle hiçbir ücret talep etmiyorum. Ne dersiniz?

KATHERINE: Bu harika. Doğrusu, gerçek olamayacak kadar iyi.

DR. SWITZER: Hemen hemen garanti ederim ki seansımız beş dakika sürmeyecek. Sigortaya herhangi bir faturalandırma yapmıyoruz, bu yüzden ödemenizi nakit ya da çek olarak yapmanız gerekecek.

KATHERINE: Vay canına, tamam.

DR. SWITZER: Ve ben değişim yapmıyorum.

~ ~ BobNewhart, Yapma! (MAD TV)

Altı yıl sonra...

Dr. S.Y.: “Günaydın ben Dr. S.Y.”

Danışan: “Evet, daha önce tanışmıştık, beni hatırlamadınız mı?”

Dr. S.Y.: “Neden evet, şimdi hatırlıyorum. Bu uzun zaman önceydi. O zamandan beri bazı şeyler çok değişti...”

Danışan: “Adınız da dahil. Son karşılaştığımızda adınız Dr. P.C. idi. “

Dr. S.Y.: “Haha, evet, değişti. Zaman değişti. P.C. olmama gerek yok artık...”

Danışan: “Gerçekten mi? Neden peki?”

Dr. S.Y.: “Birincisi, sigorta işinden tamamen çıktım. Bunu yapmak, danışanları sigorta şirketleri için ‘geçerli’ bir şeyle teşhis etmek zorunda kalmadan muayene etmemi sağlıyor.”

Danışan: “‘Geçerli’ derken tam olarak neyi kastediyorsunuz?”

Dr. S.Y.: “Sigorta şirketleri, yalnızca Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı’nda (DSM) listelenen tanılanabilir, belirli ruhsal bozukluklar için uzman klinisyenlere tazminat ödüyor, ancak benim deneyimlerime göre, birçok danışan DSM’de bulunmayan çeşitli sorunlar için tedavi arıyor. Dolayısıyla bu durum, esasen uzmanların, hizmetlerinin karşılığını alabilmeleri için tam olarak uygun olmayabilecek bir şekilde hastalarını etiketlemelerine neden oluyor.”

Danışan: “Anlıyorum. Ama bu sahtekârlık değil mi?”

Dr. S.Y.: “Olabilir, ama endişelenmeyin. Sigorta şirketleri için gerçekler gerçekten önemli değil. Onlar yalnızca elde ettikleri kârı ilgileniyorlar; oyununu oynadığınız sürece herkes kazanır. Yani danışan hariç.”

Danışan: “Danışan nasıl kaybeder?”

Dr. S.Y.: “Sigorta şirketi esasen, danışanı etiketli bir kutuya yerleştirerek ve onun bakımını üstlenerek, uzmana, o danışanın iyileşene kadar kaç seansa ihtiyacı olduğunu söylemiş oluyor.”

Danışan: “Ya iyileşmezsem? Ya tedavisi yoksa? Ya iyileşmek istemezsem?”

Dr. S.Y.: “Sigorta şirketleri için bu önemli değil. Onların ilgilendiği tek şey, 8-10 seans almanız ve ‘iyileşmeniz’.”

Danışan: “Bu çok saçma!”

Dr. S.Y.: “Katılıyorum, ben de bu yüzden bu sigorta oyunundan çıktım.”

Danışan: “Anlıyorum, peki şimdi ne yapmalıyız?”

Dr. S.Y.: “Neden burada olduğunuzu konuşalım.”

Danışan: “Tamam, pekâla, hâlâ bu eşcinsellik sorunuyla mücadele ediyorum.”

Dr. S.Y.: “Gerçekten mi? Kliniğimden çıkalı altı yıl oldu. Hâlâ bunu aşmadın mı? Umutsuz bir vakasın, değil mi? Neden sadece eşcinsel olarak hayatına devam etmiyorsun?”

Danışan: “Bu söyledikleriniz sanki siyaseten yanlış, sizce de öyle değil mi?”

Dr. S.Y.: “Kesinlikle! İşte bu yeni ben! Konuşmaya devam etmek istiyor musunuz?”

Danışan: “Evet, tabii ... En azından şimdi dürüst davranıyorsunuz!”

Dr. S.Y.: “Tamam, şimdi... Bana annenizden bahsedin...”

Danışan: “Aman Tanrım, bu biraz uzun sürebilir...”

SON SÖZ

AİLEDEKİ SAVAŞ

Babalar, oğullarınıza sarılın, yoksa başka bir erkek onlara sarılır.

~ Joseph Nicolosi, Ph.D.

(1947 – 2017)

Onarım Terapisinin Kurucusu

Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapisi Derneği Kurucu Ortağı

Bu kitabı, 2017 yılında hayatını kaybeden Dr. Joseph Nicolosi'den ya da bizim onu adlandırdığımız şekliyle Joe'dan bir alıntı yaparak bitirmem yerinde olur. 9 Mart 2017 sabahı, bir meslektaşımın bana, Joe'nun grip komplikasyonundan öldüğünü yazdığı mesajı çok iyi hatırlıyorum. Bu tamamen gerçeküstü ve beklenmedik bir ölümdü. Ne düşündüğünüzü biliyorum: Ölüm, hemen hemen her zaman beklenmediktir. Ama Joe'yu benim gibi şahsen tanısaydınız, onun bu dünyadan ayrılışının büyük bir hayal kırıklığı yarattığını anlardınız. Bunu Joe, bir savaşçı olduğu için söylüyorum. O bizim alanımızda bir duayendi. Onu dünyadaki varlığı boyunca yaşayan bir efsane olarak tarif edecek kadar ileri gidebilirim.

Joe ile 2008 yılında Colorado/Denver'da düzenlenen Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapisi Derneği'nin (NARTH) yıllık kongresinde tanıştım. Joe, otel avlusunun ikinci katındaydı, bazı meslektaşlarımla sohbet ederken ona yaklaşıp kendimi tanıttım. İtiraf etmeliyim ki, ünlü kişilere karşı bir hayranlığım vardı. Joe'nun kitabını okumuş ve erkek eşcinselliğinin gelişimi ve tedavisi konusundaki çalışmalarının çoğunu incelemiştim. Joe'nun

nispeten küçük olan terapistler camiamızda büyük bir üne sahip olduğunu söylemek, çok yetersiz bir ifade olurdu. Eğer bir insanın ünü kendisinden önce geliyorsa, o da Joe'nunkiydi!

Kendimi tanıttığımda, Joe beni oldukça sevecen ve samimi bir şekilde selamladı. Özellikle lisansüstü eğitimimi yeni bitiriyor olmam ve hemcinslerine karşı cinsel çekim hissedenden bireylere yönelik terapi hakkında bilgi edinmek istememle özellikle ilgilenmişti. Onarım terapisi hareketinin öncüsü olan Joe, genç terapistlere bilgi vermeye ve kendi çalışmalarını başkalarına aktarmaya hevesliydi. Aslında, mesleğini gelecek nesillere aktarma konusunda o kadar hevesliydi ki, son kitabı olan Utanç ve Bağlanmanın Yitimi: Onarım Terapisinin Pratiği'nin ön çalışma nüshasını (tüm kişisel notları da dâhil olmak üzere) derslerinden birinin katılımcılarından olan genç bir adama verdi. Bense daha sonrasında Dr. Joseph Nicolosi Ödülü'nü alan ilk kişi oldum ve kariyerinin başındaki insanlara layık görülen üstün başarı bursunu almaya hak kazandım.

Görüyorsunuz, Joe bir şeyler biliyordu ve bu bilgileri dinlemeye ve ne söylemesi gerektiğini düşünmeye istekli olan herkese aktarmaya hevesliydi. Kaliteli tartışmaları severdi ama bundan daha da fazlası, iyi bir kadeh şarabı severdi. Kariyerimdeki en güzel hatıralardan bazıları, bir otel restoranında Joe'nun karşısında oturmak, meslektaşlarım ve ben kahkahalar atarken, onun bir iki kadeh kırmızı şarap eşliğinde hikâyeler anlatmasını dinlemektir! Joe'nun hikayelerinin neredeyse her zaman siyasi imaları vardı ve diğer uzmanlar eşcinsellik ve terapi tartışmalarından uzak dururken, Joe bu tarz konulardan hiç kaçmadı.

Kariyerinde 1000'den fazla erkek eşcinseli iyileştiren Joe¹, hemcinslerine karşı cinsel çekim duyan bireylerin etiyojisi ve gelişimi konusunda Amerikan Psikoloji Derneği'nin önde gelen uzmanlarına meydan okudu. Joe, 1980'lerde erkek eşcinselliğinin tedavisinde uzmanlaşmaya başladığı sıralarda, "doğuştan eşcinsel" masalının araştırılması için milyonlarca dolarlık fon harcamı-

1 Aynı zamanda bir psikolog olan Joe'nun oğlu Joseph Jr., babasının, dünya tarihinde en çok erkek eşcinseli iyileştiren kişi olduğunu söylemişti. Bu bilgiyi doğrulamak mümkün olmasa da ben doğru olduğuna inanıyorum.

yordu. 1993 yılında, Joe'nun ilk kitabı Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Terapisi Yeni Bir Klinik Yaklaşım'ın yayımlanmasından sadece birkaç yıl sonra, eşcinsel kimliği olan araştırmacı Dean Hamer utanç verici "gey geni" araştırmasını yayımladı. Hamer'in araştırması, eşcinselliğin doğuştan olduğunu ve dolayısıyla değiştirilemez olduğunu kanıtlama çabası içinde, büyük ölçüde LGBT olarak tanımlanan araştırmacılar tarafından yayımlanan birçok "doğuştan eşcinsel" çalışmalarının ilkiydi.

Joe'nun çalışması, (ana akım medyanın hayran olduğu) giderek artan "doğuştan eşcinsel" araştırmalarıyla büyük bir tezat yaratıyordu. Ve "ana akım"ın uzman birliği ve liberal medyasının "doğuştan eşcinsel" adı altındaki değersiz bilimi teşvik etmesine rağmen, Nicolosi danışanın, profesyonel psikoterapi ile eşcinsellikten kurtulmaya yönelik kendi kaderini tayin hakkını savunmaya devam etti. Joe'nun yirmi yaşındayken yakaladığı azmi şimdi ben yakaladım. Benim de daha sonra kişisel ve mesleki deneyim yoluyla tespit ettiğim gibi, eşcinselliğin esasen çocukluk çağı travmasından kaynaklandığını ve bu travmanın çoğu zaman asıl aileden geldiğini keşfetti.

Kırmızı Hap veya Mavi Hap: Yalnızca Birini Seçme Şansın Var

Bir klinik uzman olarak, danışanlarınızla birebir aynı değilse de çok benzer bir psikososyal örnek gördüğünüzde, onu teşhis etmede ve nihayetinde onu tedavi etmede oldukça uzmanlaşmaya başlarsınız. Joe da buna paralel olarak eşcinselliğin duygusal temelli ve çocukluk çağı travmalarının çeşitli biçimlerinin neden olduğu uyumsuz bir durum olduğunu keşfetti. Travmayı başarılı bir şekilde tedavi ederseniz, eşcinsel dürtüler azalır ve bazı durumlarda tamamen ortadan kalkar. Bunu çok iyi biliyorum çünkü kendi hayatımda, kişisel ve profesyonel olarak, on yıl boyunca istenmeyen eşcinsel çekim deneyimleyen çoğu erkek olan yüzlerce danışana destek olarak bunu deneyimledim. Bu örneklerle tanık olduğunuzda ve nasıl tedavi edileceğini anladığınızda, kırmızı hap ile mavi hap arasında seçim yapmak zorunda kalırsınız.

1999 yılında çekilen Matrix filminde Morpheus (Laurence Fishburne), Neo'ya (Keanu Reeves), kendisini bilgiye ve özgürlüğe götürürken aynı zamanda hakikatin acımasız gerçekliği ile de yüzleştiren kırmızı hapı alma seçeneğini sunarken, kendisini güvende ve mutlu hissetmesine rağmen her şeyden bihaber hissetmesini sağlayacak mavi hapı alma seçeneğini de verir. Neo gibi Joe da kırmızı hapı seçti. Ben de kırmızı hapı seçtim ve söylenene göre, kırmızı hapı bir kez içtiğinizde, asla geri dönemezsiniz. Bu seçimin sebep olabileceği acımasız gerçeklere rağmen, hakikatin gerçekliğinde yaşamalısınız. Acı gerçek şu ki, psikoterapiye karşı savaş (eşcinsellikle ilgili olduğu için) sıklıkla ailede başlıyor². Aslında bu, birçok aile için yutması çok zor bir hap.

Klinik çalışmalarım da en fazla terapi sunduğum kesim muhafazakâr ve Hristiyan ailelerdir. Son yıllarda, danışanlarımın çoğunun, evde eğitim gören çocuklu ailelerin yaygın olduğu küçük ve birbirine sıkı sıkıya bağlı dini topluluklardan gelmesi daha da çok göze çarpmaya başladı. Eğer ailedeki çocuklar evde eğitim almıyorsa, söz konusu aile çocuklarını büyük ihtimalle küçük bir Hristiyan ya da Katolik okuluna veya Ortodoks Yahudi ise bir Yeşiva okuluna gönderir. En fazla danışmanlık sunduğum bireyler bu aileler ve bu sebeple çok tanıdık olan bazı örnekleri daha iyi idrak etmeye başladım. Bu örnekler, yaklaşık beş yıl önce rol aldığım bir belgesel filmde mükemmel bir şekilde canlandırılıyor.

Ocak 2014'te Maryland Temsilcisi Jon Cardin, Kaliforniya ve New Jersey'deki milletvekillerinin ardından, "dönüşüm terapisi" yasağını getiren ilk politikacılardan biri oldu. Bunun üzerine, Annapolis milletvekilleri ile bir araya gelmek ve onları yasayı desteklemekten caydırmak için meslektaşlarım ve konuya ilgili vatandaşlardan oluşan küçük bir topluluk kurdum. Eyalet başkentine yaptığımız iki ziyaretten kısa bir süre sonra, herhangi bir sevk duruşması istemi olmadan yasa geri çekildi. Bu olay bizi oldukça heyecandırdı! Maryland'de yasaktan etkilenen lisanslı bir klinik uzman psikolojik danışman olduğum için, kâr amacı gütmeyen bir dini özgürlük hukuk firması olan Liberty Counsel tarafından temsil

2 Cinsel istismar ve/veya diğer cinsel travmaların eşcinselliğin gelişmesiyle ilişkili olabileceğini belirtmek önemli olsa da klinik deneyimlerime göre, cinsel kimlik çatışmaları olan çoğu danışan bağlanma ve diğer duygusal travma biçimleriyle ilgili sorunlar yaşıyor.

edilen eyalete dava açmaya karar verdim. Daha sonra, Baltimore’lu film yapımcısı Richard Yeagley, The Baltimore Sun’daki klinik ve savunuculuk çalışmalarım hakkında bir yazı okudu ve bu kendisinin ilgisini çekti. İşimle ilgili bir belgesel çekmek istedi, ancak ben konuya çok şüpheli yaklaşıyordum. Yeagley’e, kamera karşısına geçmeyi kabul etsem bile, halkın kesinlikle düşmanca baktığı bir konuda danışanlarımın kendilerini ifşa etmek istemeyeceğinden %99,9 emin olduğumu açıkladım. İlk görüşmemizden sonra fikri reddettim ve işime devam ettim. Ancak Richard ısrarcıydı. Birkaç hafta sonra benimle tekrar iletişime geçti ve bu sefer kendisiyle daha uzun bir görüşme yaptık. Bana bu konuda herhangi bir taraf tutmadığını ve sadece bu terapinin gerçekte ne hakkında olduğunu halka göstermek istediğini söyledi.

Bolca dua edip düşündükten sonra, %100 “hayır” cevabını alacağımı sanarak tüm danışanlarıma bu imkânı anlatmaya karar verdim. Ancak beni şaşırtan bir şekilde, bir danışanım “tamam” dedi ve o danışanım Nathan’dı. Başlarda Nathan’ı bu belgeselde yer almaktan vazgeçirmeye çalıştım. Ona bu işin riskleri konusunda bilgi vererek yaşanabilecek sonuçların hoşuna gitmeyebileceğini ve bunun kesinlikle mahremiyetini ihlal edeceğini söyledim. Ama Nathan ısrar etti. Bir buçuk yıl önce, dindar bir Katolik ailede büyüyen bu genç erkek, bana bir kriz anında gelmişti. Eşcinsel ilişkisini yeni bitirmişti ve vicdani bir kriz yaşıyordu. Beni ailesi duymuş ve onu danışmanlık alması için bana göndermişti. Yirmili yaşlarının ortasında olan Nathan, başlarda eşcinsellikten kurtulma olasılığı konusuna oldukça şüpheli yaklaşıyordu. Ancak birkaç seanstan sonra Nathan’a, onun çocukluğunu ve eşcinselliğini izleyen nedenleri açıklayacak yeteri kadar şey öğrendim. O noktada Nathan kırmızı hapı tercih etti ve bunun artık geri dönüşü yoktu. Nathan, hayatında ilk kez terapi seanslarından birinde babasına, aralarındaki duygusal kopukluğun kendisine ne kadar acı verdiğini ifade etti. Nathan nerde başlayıp bittiği belli olmayan bir şey için kederlenirken, babası ona sarıldı ve yıllarca süren duygusal ihmalden dolayı özür diledi. Nathan babası ile bu önemli seanstan aylar sonra terapide istikrarlı bir ilerleme kaydediyordu ve gelişim yıllarında ailesiyle yaşadığı yaraların iyileşmesine yardımcı olan bu çalışmayı dünyaya anlatmak istedi.

Belgeselin çekimleri kolay olmadı. Bu yürekleri burkan bir konuydu ve duygusal olarak yorucuydu. Yaklaşık on sekiz ay boyunca ayda bir seans çektik. Nathan'ın benimle olan yolculuğunun sonunda, terapisi, aile evinde kız kardeşleriyle birlikte iki günlük yoğun bir aile terapisiyle sonuçlandı. Yıllar boyunca danışmanlık verdiğim birçok Hristiyan aile gibi, Nathan'ın ebeveynleri de onun yaralanmasına ve ardından hemcinslerine karşı cinsel çekim hissetmesine katkı sağladıklarından habersizdi. Aile terapisinin ilk sabahında Nathan'ın küçük kız kardeşi üç saat boyunca ağladı. O günün ilerleyen saatlerinde ablası ailesinde kendisinin de yaşadığı derin yaraları anlattı. Nathan gibi o da Katolik Kilisesi'nin öğretilerine ve ailenin inanç değerlerine sadıktı, ancak evlerine nüfuz eden duygusal bozukluk, onun da duygusal kopukluk yaşamasına neden olmuştu. Terapiden sonra ailede en çok netleşen şey, asıl sorunun Nathan'ın eşcinselliği değil, ebeveynlerin tedavi edilmemiş ve çözülmemiş sorunlarından kaynaklanan duygusal olarak işlevsiz kalıplar olduğuydu. Genetik değildi, ama kalıtsaldı. Kötü dünya yoktu, ama yaralı aileler vardı! Klinik çalışmalarımda Nathan'ın gibi ailelerle çok sık karşılaştığım gibi, anneler ve babalar, dünyanın çocuklarının sağlığı ve oluşumu üzerindeki etkisinden o kadar korkuyor ve aşırı korumacı davranıyorlar ki kendi ailelerinde var olan savaşı görmeyi ihmal ediyorlar. Acı olan ironi şu ki, çocuklarımızı bu dünyanın şeytanlarından korumaya çalışabiliriz, ancak onları tanıyamazsak, içimizdeki şeytanlardan koruyamayız.

Dindar ailelerin ve ebeveynlerin büyük çoğunluğunun anlayamadığı şey tam da budur: Çocuklarımızın yaraları, büyük ölçüde, kendi duygusal kırgınlıklarımızın bir tezahürüdür. Nathan'ın ebeveynleri bu gerçeği açıkça görebildiğinde gözleri açılmıştı. Ne yazık ki, film yapımcısı Richard Yeagley'in kendi belgeselinde bunu fark edemediği veya görmek istemediği anlaşılıyor. Bu kıs (2019), The Sunday Sessions nihayet halkla buluşacak. Kendini tarafsız olarak tanımlamasına rağmen, Yeagley, belgeseli "dönüşüm terapisinin" dehşetinin kanıtı olarak resmetmek için elinden geleni yaptı.

Görsel A.1: Christopher Doyle ve danışanı Nathan, *The Baltimore Sun* ile röportaj yaparken.

Belgeseli LGBT topluluğuna pazarladı ve tanıttı ve filmi satmaya çalışan eşcinsel aktivistlere ulaştı. Aslında tek bir sorun vardı ki, Nathan'ın aldığı terapi zararlı değildi. Duygusal olarak zorlayıcıydı ve bazı noktalarda Nathan'a ızdırap verdi. Ancak çektiği acıların sonunda Nathan Katolik değerlerine sadık kaldı. Ailesiyle daha güçlü ve sağlıklı ilişkiler geliştirdi ve hayatında daha önemli ve daha iyi şeylere yöneldi. Hiç kuşkunuz olmasın, dünya Nathan'ı hikâyesini izlerken ona övgüler düzmeyecek ve muhtemelen onu anlamayacak. Hatta birçoğu onunla dalga geçecek. Ama içinde bulunduğumuz savaş tam da budur.

Savaş Etrafımızda Yaşanıyor

Son olarak sizleri şu sözlerle başbaşa bırakmak istiyorum: Başarılı bir savaş birçok cephede ve birçok açıdan yapılır. İçinde bulunduğumuz bu savaş büyük ölçüde manevi, ancak savaşlar birçok alanda (duygusal, psikolojik, fiziksel ve daha fazlası) yapılıyor ve bize en çok zarar veren saldırılar genellikle bize en yakın olanlar tarafından yapılıyor. Bu yüzden tetikte olmamız ve ilişkilerimizde, çevremizde ve ailelerimizde kalplerimizin, zihinlerimizin, bedenlerimizin ve ruhlarımızın iyileşmesi için maneviyatımızı derinlemesine araştırmamız gerekiyor. Tanrı'nın kendi varlığı ve

Çarmıh'ta yaptığı fedakârlık dışında, bize verdiği en değerli armağan evliliğimiz, çocuklarımız ve ailemizdir. Bu nedenle savaş ailede başlar ve en güçlü şekilde bu birimde yaşanır. Düşman, dışarıdan büyük zarar verebilirken, içeriden gelen yaralar en acı verici olanlarıdır ve iyileşmesi en uzun süren de onlardır. Babalar ve anneler, evliliğinize ve çocuklarınızla ilişkilerinize büyük önem verin. Tanrı'nın lütfu her zaman sizinle ve yuvanızla olsun.

KAYNAKLAR

Yasal

Alliance Defending Freedom (Arizona)

www.adfegal.org

Freedom X (Washington, D.C.)

www.freedomxlaw.com

Liberty Counsel (Florida, Virginia, Washington, D.C.)

www.lc.org

Pacific Justice Institute (California)

www.pacificjustice.org

Kamu Politikası

American Family Association (Mississippi)

www.afa.net

Concerned Women for America (Washington, D.C.)

www.concernedwomen.org

Eagle Forum (Illinois, Washington, D.C.)

www.eagleforum.org

Focus on theFamily (Colorado)

www.focusonthefamily.com

Family Research Council (Washington, D.C.)

www.frc.org

Heritage Foundation (Washington, D.C.)

www.heritage.org

Ruth Institute (Louisiana)

www.ruthinstitute.org

The American Conservative Union (Washington, D.C.)

www.conservative.org

Young America's Foundation (Virginia)

www.yaf.org

Terapötik

Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity (Utah)

www.TherapeuticChoice.com

Core Issues Trust (United Kingdom)

www.core-issues.org

Desert Hope (Colorado)

www.deserthope.com

Family Strategies (Arizona)

www.familystrategies.org

Institute for Healthy Families (Virginia)

www.InstituteforHealthyFamilies.org

International Federation for Therapeutic and Counselling Choice (International)

www.iftcc.org

Reconciliation and Growth Project (Utah)

www.reconciliationandgrowth.org

The American Association of Christian Counselors (Virginia)

www.aacc.net

Tibbi

American College of Pediatricians (Florida)

www.acpeds.org

American Association of Physician and Surgeons (Arizona)

www.aapsonline.org

Catholic Medical Association (Pennsylvania)

www.cathmed.org

Christian Medical and Dental Associations (Washington, D.C.)

www.cmda.org

Freedom 2 Care (Washington, D.C.)

www.freedom2care.org

Medical Institute for Sexual Health (Texas)

www.medinstitute.org

The International Network of Orthodox Mental Health Providers (New York)

www.nefesh.org

Politik/Savunuculuk

Center for Family and Human Rights/C-FAM (New York, Washington, D.C.)

www.c-fam.org

Equality And Justice For All (Virginia)

www.equalityandjusticeforall.org

Ex-Gay Calling (International)

www.exgaycalling.org

Family Watch International (Utah)

www.familywatch.org

Jewish Institute for Global Awareness (JIGFA) (New Jersey)

www.jifga.org

National Task Force for Therapy Equality (Washington, D.C.)

www.therapyequality.org

Parents and Friends of Ex-Gays and Gays (PFOX) (Virginia)

www.pfox.org

Voice of the Voiceless (Virginia)

www.voiceofthevoiceless.info

Manevi Destek

Brothers on a Road Less Traveled (Virginia)

www.brothersroad.org

Campus Crusade for Christ/Cru (Florida)

www.cru.org

Celebrate Recovery (International Affiliates)

www.celebraterecovery.org

Courage (Connecticut)

www.couragec.org

Desert Stream Ministries/Living Waters (Missouri)

www.DesertStream.org

Exodus Global Alliance (International Affiliates)

www.exodusglobalalliance.org

First Stone Ministries (Oklahoma)

www.firststone.org

Hope for Wholeness (South Carolina)

www.hopeforwholeness.org

Restored Hope Network (Colorado)

www.restoredhopenetwork.org

Medya

American Family Association/Radio (Mississippi)

www.afa.net

Dr. Michael Brown and the Line of Fire Radio (North Carolina)

www.thelineoffre.org

Dr. James Dobson's Family Talk (Colorado)

www.drjamesdobson.org

Janet Mefferd Today (Texas)

www.janetmefferd.com

The Dacus Report (California)

<https://www.pacificjustice.org/the-dacus-report>

EK A

İLAVE JONAH SAVUNMASI

25 Haziran 2015'te, hemcinslere karşı hissedilen, istenmeyen cinsel çekim (SSA) için yapılan ilk tedavi denemesinde, bir New Jersey (NJ) jürisi JONAH'ı (ve kuruluşla ilişkili birkaç kişiyi) tüketici dolandırıcılığından suçlu buldu. Peki, suçumuz neydi? Bir bireyin cinsel yönelimini değiştirmesine yardımcı olacak kaynakları sağlamak. Altı ay sonra, 18 Aralık 2015'te, NJ Yüksek Mahkeme Yargıcı Peter Bariso, JONAH'ın kalıcı olarak kapatılmasını emretti ve benim ve bir danışmanın "New Jersey'de herhangi bir dönüşüm terapisi" sunmamızı yasakladı.

Dava, geleneksel değer birliklerini "nefret grupları" olarak sınıflandırmakla tanınan ve radikal bir yasal savunuculuk kuruluşu olan Güney Yoksulluk Hukuku Merkezi (SPLC) tarafından başlatıldı. Bizim davamızda, fiilen müvekkillerin tanıtımını yaptılar, dava için bir düzineden fazla aktivist avukat tuttular ve savaş için topladıkları yaklaşık 280 milyon doların bir kısmını bizim peşimize düşmek için kullandılar. Duruşma öncesi tanıtımlarında, bu davanın, yanıltıcı bir şekilde "dönüşüm terapisi" olarak adlandırılan uygulamayı ortadan kaldırmak için ülke çapında yürüttükleri kampanyalarında "yaylım ateşi" olduğunu açıkça belirttiler ve bunu takip edecek yargılamalar için yaklaşık olarak hedefledikleri diğer yetmiş grup ve kişiyi de web sitelerinde listelediler. Davayı kaybetmemizin ardından, hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hissedilen bireyler için yaşantısal hafta sonları düzenleyen ve yöneticisi, davamızda bizim lehimize tanıklık eden People Can Change'e karşı Federal Ticaret Komisyonu'nda dava açtılar. Basitçe ifade etmek gerekirse, din özgürlüğüne karşı kültür savaşının kurbanlarıydık. SPLC bizi ortadan

kaldırmaya, sindirmeye ve susturmaya çalıştı ama bizi ne susturabilecek ne de sindirebilecekler! Aşağıda, “mücrim” kararının ne kadar saçma olduğunu ve yargılama sırasındaki bu sorunların jürinin bu davada nasıl yanlış karar vermesine neden olduğunu gösteren mahkeme kararına ilişkin birkaç örnek yer almaktadır.

- 1- Tüketici Dolandırıcılığı Yasası’nın, usulüne uygun olarak oluşturulmuş kâr amacı gütmeyen bir kuruluş için geçerli olup olmadığı. Kanunun, bizim davamızdan önce yasal olarak kâr amacı gütmeyen bir kuruluşa uygulandığı hiçbir dava bulunamamıştır. Bu muhakeme mantıklıdır çünkü tüketici dolandırıcılığı, insanların kandırılarak paralarının gasp edildiği (kullanılmış arabalar, buzdolapları vb.) haksız iş uygulamalarını kısıtlamayı amaçlamaktadır. Yargıcın, duruşmasız yargılama talebimizi reddetmesi, bu yasaların kötüye kullanılmasıydı ve politik bir gündemi teşvik etti ve ve tüketicileri korumakla hiçbir ilgisi yoktu:

JONAH, sunduğu hizmetler için ücret almadı ve kuruluşun iki yönetici yardımcısı hiçbir zaman kişisel tazminat almayan on beş yıllık gönüllü çalışanlardı.

- 2- Mahkeme, avukatlarımızın itirazı üzerine People Can Change tarafından yürütülen ve davacıların hiçbiri katılmamış olsa bile, bu davada davalı olmayan ve tamamen farklı bir oluşum olarak bize karşı kullanılabilecek “Journey Beyond” adlı bir hafta sonu terapi programına ilişkin delillerin kullanılmasına izin verdi. Bununla birlikte, bazı vaka şahitlerimiz, bu programlardaki tartışmalı süreçlerin kendileri için işe yaradığına dair davada tanıklık etti.
- 3- Amerikan Psikiyatri Birliği (APA) bir ruhsal bozukluk olarak eşcinsellik kavramını Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı’nın (DSM) listesinden çıkardığı için mahkeme, uzmanlarımızın ifadelerini reddetti. Ayrıca Yargıç, yanlış bir düşünceye dayanarak, tüm uzmanlarımızın bunun bir ruhsal bozukluk olduğunu söylediğine inanıyordu. Mahkemeye sunulan bilirkişi raporlarında, eşcinselliğin bir ruhsal bozukluk olduğu görüşü tespit edilememiş ve onların Cinsel Yönelim Değişikliği Çabaları (SOCE) hakkındaki görüşlerinin temelini oluşturmamıştır. Bunun yerine, fikirleri, kendilerinin ilk elden deneyimlerine dayanıyordu. Daha da kötüsü yargıç, uzmanlarımızı Dünya’nın düz olduğuna inanana larla kıyaslamayı seçti. “Eşcinselliğin bir bozukluk olduğu teorisi yeni değil, Dünya’nın düz olduğu ve Güneş’in onun etrafında döndüğü fikri

gibi, modası geçmiş ve çürütölmüş bir teori.” Tabii ki, tıpkı değışim gerçeğini birkaç dürüst ruh sağlığı uzmanının ve kendi hayatlarındaki değışimin gerçekliğine tanıklık eden “eski eşcinseller”in gözlemlediğı gibi, Dünya’nın bir küre olduğı gerçeğini anlayanlar, aslında denizlerde seyreden denizcilerdi. Ancak Yargıç, basın için büyük bir ses getiren yanlış bir benzetme yapmayı seçti.

- 4- Mahkeme, eşcinselliğın bir ruhsal bozukluk veya hastalık “ya da bunun eşdeğeri” olduğunu ifade etmemizin, Tüketici Dolandırıcılık Yasası’nın (CFA) kendiliğinden bir ihlali olduğuna karar verdi. Bunun tek istisnası, jüriye dini özgürlük [perspektifinden] ifade edilmesi olabilir. Buradaki asıl sahtekârlık, mahkemenin, CFA’nın ilk kez bir dini organizasyona uygulanmasına izin vermesiydi.
- 5- Mahkeme, davacıların Anayasının İlk Değışiklik Maddesine dayanarak, dini özgürlüğü savunmamıza müdahale etme talebini reddetmiş olsa da jüriye bu savunma hakkında talimat vermeyi reddetti ve savunma avukatının kapanış savunmamızda İlk Değışiklik hakkımızdan bahsetmesini yasakladı.
- 6- Mahkeme, açıkça lezbiyen olarak tanımladıkları uzmanlarının eşcinsel davranışlarla ilgili tıbbi istatistiklere atıfta bulunurken, korkutma taktikleri kullandığımızı tanıklık etmesine izin verirken, bu istatistikleri destekleyen kanıtları sunmamıza veya bu tür yüksek riskli davranışlarda bulunanlar için bilgilerin doğruluğunu göstermek amacıyla tıp uzmanımız Dr. John Diggs’i aramamıza izin vermedi.
- 7- Her davacının imzaladığı belge, sanıklar tarafından başarıya dair hiçbir garanti vermeyen deliller olarak mahkemeye sunuldu. Yine de bunlar mahkeme ve jüri tarafından dikkate alınmadı.
- 8- Ayrıca yargıç, hemcinslere karşı hissedilen, istenmeyen cinsel çekimin nasıl üstesinden geldiklerini açıklayan birkaç tanık hakkında aşağılayıcı yorumlarda bulundu. Örneğın, yalnızca hemcinslere karşı duyulan cinsel çekimin değil, aynı zamanda sadist ve mazoşist cinsel davranışlarını, alkol ve uyuşturucu bağımlılığını (De Giacomo) aşan bir erkeğın, video aracılığıyla ifade vermesinin ardından yargıç, aynı erkek hakkında “oradaki başarının ne olduğunu anlamadığı” yorumunu yaptı ve “bu tanığın ifadesine dayanarak, kendisinin nasıl bir başarı öyküsü tanığı olduğundan bile emin değilim” şeklindeki gözlemine devam etti.
- 9- Aşağıda sıraladığım şekilde bir yığın başka teknik sorun vardı: 1) İtirazda bulunduğumuz çok sayıda hatalı jüri talimatı; 2) Başka hiç-

bir New Jersey davasının ekonomik olmayan zararlar için tazminata izin vermemesine rağmen davacıların iddia edilen duygusal sıkıntıyı talep etmelerine izin verilmesi (aslında, ekonomik olmayan zararlar için para toplamayı özellikle yasaklayan içtihat hukuku vardır); 3) Davacıların görmediği ve itimat etmediği çok sayıda e-postanın üçüncü şahıslara sunulması. Bununla birlikte, söz konusu e-postalar, ticari bir işleme girmeye nasıl teşvik edildiklerini göstermek için davacılar tarafından uygunsuz bir şekilde kullanılmışlardır; 4) Mahkemenin, vaka tanıkları Thaddeus Heffner, Alan Downing ve PCC direktörü Rich Wyler tarafından kendilerine yardım edilen danışanların başarı oranlarını gösteren anketler hakkında tanıklık sunmamızı veya delil olarak göstermemizi yersiz bir şekilde reddetmesi ve 5) Mahkemenin, kürtaj veya eşcinsellik gibi kamuoyunda yoğun tartışmalara konu olan tartışmalı konulara mahkemelerin karar vermemesi gerektiğine dair bir New Jersey Yüksek Mahkemesi davasına (Acuna) güvenmeyi reddetmesi.

World Net Daily’de yer alan ve konuyu kavrayarak yazılmış bir makalede, Dr. Laura Haynes ve Charles Li Mandri (JONAH’ın savunma avukatı), hemcinslere karşı istenmeyen cinsel çekim tedavisine ilişkin soruların yargının elinden alınması gerektiği sonucuna vardılar. Ayrıca şunları da belirttiler: “JONAH davası yakından incelendiğinde, JONAH’ın en çaresiz ve savunmasız olanlara hizmet eden küçük, dini bir organizasyon örneği olduğu ve sadece kendini savunma yeteneğini baltalamaya yönelik uyumlu bir çaba nedeniyle kapatıldığı ortaya çıkıyor.” Ve Li Mandri karardan sonra “geçmişe baktığımda yargılamayı bir saçmalık ve hukuki hilekârlıktan başka bir şey olarak görmüyorum” şeklinde bir açıklama yaptı ve ilk derece mahkemesi hâkiminin açık bir şekilde önyargılı olan karar ve tutumlarından bazılarını atıfta bulundu.

EK B

JAMES MADİSON ÜNİVERSİTESİ

VAKA ÇALIŞMASI

James Madison Üniversitesi¹, Virginia Eyaleti'nde, Harrisonburg'ta yer almaktadır ve yaklaşık 20.000 öğrencisi vardır. LG-BTQ kaynak merkezleri, Dr. Tammy² ile birlikte koordine edilmektedir. JMU, fakülte ve LGBT savunuculuk programlarında^{3,4} eski eşcinsel deneyimlere karşıt bir geçmişe sahiptir ve geçmişte, Eski Eşcinseller ile Eşcinsellerin Ebeveynleri ve Arkadaşları (PFOX) tarafından LG-BTQ kaynak merkezlerinde sunulan eğitim broşürlerini sergilemeyi reddetmiştir. 2009'da PFOX'tan alınan bir bilgiye göre, JMU öğretim üyelerinin, diğer üniversitelerin LG-BTQ aktivistleri ve Truth Wins Out ve Lambda Legal gibi, eski eşcinsel karşıtı birliklerin, eski eşcinsellere ilişkin bilgilerin LG-BTQ kaynak vermezinden uzak tutmak için özel çaba gösterdiği ortaya çıktı.

-
- 1 VOV tarafından yedi üniversitede yürütülen örnek vaka incelemesinin tümünü görüntülemek için lütfen www.voiceofthevoiceless.info adresini ziyaret edin ve "Kampüs Ortamı Raporu"nun tamamını indirin.
  - 2 <http://www.jmu.edu/safezone/area.shtml>
  - 3 Robinson, C.M. (no date). Ex-Gay Politics on Campus. 3 Kaım 2013'te çevrimiçi olarak <https://www.campuspride.org/resources/ex-gay-politics-on-campus/> linkinden sağlanmıştır.
  - 4 JMU—Educate Yourself! 31 Ekim 2013'te Çevrimiçi olarak <http://www.jmu.edu/safezone/wmlibrary/Sexual%20OrientationFactSheet.Pdf> linkinden sağlanmıştır.

Görsel B.1: JMU'nun LGBTQ Kaynak Merkezi Logosu

12 Eylül 2013'te, Hristiyan inançları nedeniyle, istenmeyen eşcinsel çekim hakkında içsel çatışmalar yaşayan bir yüksek lisans öğrencisi ve JMU Güvenli Bölgesi'nin bir temsilcisi ile tanıştım. Temsilci, seans sırasında ne SOCE terapisi için herhangi bir tavsiye teklif etti ne de LGBTQ Kaynak Merkezi, onlara sunulan birçok eşcinsel olumlayıcı broşür ve dergi arasında kullanıma sundu. Sonuç olarak, Liberty Counsel, JMU'nun LGBTQ Kaynak Merkezi'nin eylemlerinin, bakış açısı ayrımcılığı oluşturduğuna dair kanıtların var olduğuna karar verdi. Oturum sırasında, temsilci ayrıca aşağıda ayrıntılı olarak açıklanan bir dizi rahatsız edici açıklamada bulundu.

Dokuz bölümlük röportajın tüm videolarını izlemek için şu adresi ziyaret edin:

https://www.youtube.com/results?search_query=Voice+of+the+Voiceless+James+Madison+University+and+James+Madison+University

Soru: “Bilgi açısından, size neyin yardımcı olacağını düşünüyorsunuz?” sorusu uygun olurdu. Ancak videodaki temsilci hemen, kuir bir öğrenci için kabul edilmeyebilecek “Kuirliğin Sorgulanması” adlı kampüste bulunan bir destek grubunu öneriyor. Öğrencinin cinsellikle ilgili değerlerini keşfetmesi ve ardından uygun bir yönlendirme belirlemesi öğrenci için daha yerinde olurdu.

İfade: New Jersey, dönüşüm terapisi denilen uygulamayı yasaklayan ilk eyaletlerden biri. Çünkü bu uygulama birçok yönden çok travmatik sonuçlar doğurabilir ve insanlara psikolojik açıdan zarar verebilir. Ebeveynler, çoğu zaman çocuklarını genç yaşta dönüşüm terapisine gönderiyorlar. Bu terapinin, bireylerin yetişkin olarak kendi rızaları ile katıldıkları bir uygulama olması işin bir boyutu. Peki, bunu gerçekten “bu şekilde doğmuş” ve “bu şekilde” davranan 2-3 yaşındaki çocuklarına uyguladıklarında? Bu konuda pek çok farklı görüş var.

Gerçekler: Yalnızca reşit olmayanlar için tedaviyi yasaklayan bir yasanın çıkarıldığı gerçeğinin ayırımını yapmak yerine, SOCE'nin New Jersey'de yasak olduğu şeklinde yanlış bir ifadede bulunuyor. Ayrıca yanlış bir düşünceye dayanarak SOCE terapisinin (aşağılayıcı bir şekilde “dönüşüm terapisi” olarak adlandırıyor) travmatik ve zararlı olduğunu, aynı zamanda bilimsel olarak yanlış olduğunu iddia ediyor.

Buna ek olarak, birçok ebeveynin çocuklarını kendi iradeleri dışında SOCE terapisine yolladığını iddia etmesi doğrulanması imkânsız bir durum, ancak kendisi bunu yine de bir gerçek bir durum olarak belirtiliyor. Son olarak, genç yaşta eşcinsel eğilimler sergileyen çocukların, hemcinslerine karşı cinsel çekim hissederek doğduklarını öne sürüyor ki bu, konuyu aşırı basitleştiren ve bilimsel olarak da yanlış bir ifade⁵.

İfade: “Hemcins cinsel çekime sahip olup da aynı zamanda bir kadınla evli olmak zor bir durum olurdu, çünkü bu, hayatını bir yalan üzerine inşa etmek olurdu. İşte bu yüzden medyada, gerçek hayatlarında erkeklerle ilişkisi olan bazı politikacıların eşleri ile mutlu aile tablosu çizdiğini görüyorsunuz, çünkü bu insanlar medya önünde gerçekten kendileri olamıyorlar”, ifadesi, istenmeyen eşcinsel çekime sahipken hiç kimsenin heteroseksüel bir hayat yaşayamayacağını ve bunu yapmanın kendine karşı dürüst olmadığını varsaymaktadır.

5 American Psychological Association. (2008). *Homosexuality and Sexual Orientation: Answers to Your Questions for a Better Understanding*. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <https://www.apa.org/topics/lgbt/orientation> linkinden sağlanmıştır.

Gerçekler: Bu ifade, hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim yaşayan, dini inançlarına sadık kalmak ve yalnızca heteroseksüel davranışlarda bulunmak isteyen bireyler için rahatsız edicidir. Ayrıca, bazı bireylerin SOCE terapisi yoluyla cinsel yönelimde değişiklik yaşayabileceği ve deneyimleyebileceği gerçeğini de görmezden gelmektedir⁶. Bu tür bireyler için, SOCE terapisi ve eski eşcinsel organizasyonları önemli bir rehberlik, destek ve yardım sunar.

İfade: “Söylediğim gibi, hemcinslerine karşı cinsel çekim hissettiği halde heteroseksüel bir hayat yaşamayı seçen birçok insan var ama bu insanların birçoğu aslında mutsuz. Seçtiğiniz partneri ve hayatınızın büyük bölümünde onlara nasıl yalan söylediğinizi bir düşünün.”

Analiz: Öğrenci daha sonra kadınlara karşı hissettiği duygusal olarak yakınlaşma korkusunu paylaşmaya devam ediyor ve temsilcinin herhangi bir fikir veremediği görülüyor. Bunun belki de kadınlardan kaynaklanan duygusal travmanın bir sonucu olabileceğini asla düşünmüyor ya da öğrenciye bu duyguların kökenini keşfetmek isteyebileceğini tavsiye etmiyor. Dahası, heteroseksüel hayat yaşayan ve hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekime sahip bireylerin “temelde mutsuz” olduğuna dair bir açıklama yapmak saldırgancadır ve böyle bir açıklamanın doğrulanması imkânsızdır. Aynı zamanda hemcinslere karşı hissedilen cinsel çekime göre hareket etmenin ve bireyin sahip olduğu derin dini inançlarına sadık kalmamasının, o bireyi mutlu edeceğini varsaymaktadır.

Sorunun Cevabı: “Kilisemde ifşa olsam nasıl olurdu?” sorusu cesaret kırıcı bir soruydu. Temsilci, öğrenciyi, hayatında çok önemli bir rol oynayan dini cemaatinden yardım almaya teşvik etmek yerine, onu öncelikle daha kabul gören başka yerlerde kimliğini açıklamaya ve içinde bulunduğu durumu kilisedeki insanlarla paylaşmadan önce başka yerlerde destek oluşturmaya teşvik ediyor.

6 Phelan, J.E., Whitehead, N. & Sutton, P.M. (2009). What Research Shows: NARTH's Response to the APA Claims on Homosexuality. *Journal of Human Sexuality*, 1, 1–94.

Analiz: Bu cevap, öğrencinin inancına ve değerlerine saygısızlıktır, çünkü gizli bir eşcinsel kimliği geliştirmek ve cinselliğini, inancıyla bütünleştirmemek yerine kilisedeki din adamlarından ve dini liderlerden rehberlik istemesi daha önemli olabilir. Ayrıca, kilisedeki hiç kimsenin cinsel yönelimle mücadele edenlere rehberlik, yardım veya destek sağlayamayacağını da öne sürüyor.

SOCE Terapisi'yle İlgili İfadeler: “Eşcinsel duygulara sahip olmanın yanlış olduğu, temelde bu terapinin bir beyin yıkama olduğu düşünülüyor. Bu hislerden bazıları diğerlerinden çok yoğun olarak görülebiliyor. Bu, bence genellikle kişilerin çok daha din-dar olmaları durumunda görülüyor. Çünkü o zaman bu duyguların doğal olmadığı, hatta bunların birer duygu olmadığı, aksine şeytanın bir oyunu olduğunu düşünüyorlar. Eskiden elektroşok tedavisi uyguluyorlardı ama şimdi uyguluyorlar mı bilmiyorum. Ah, evet, birisinin beyni heteroya dönüştürmek için ona elektrik vereceğine inanabiliyor musun? Ve birçoğu çok tecrit edici yöntemler kullanıyor çünkü bazen seni alıp götürürler ve haftalarca ya da aylarca izole ederler, bir kamp gibi, hepsi değil, ama bazıları böyle, evet. İşte bu yüzden, özellikle çocukları olan ebeveynler, onları yaklaşık bir aylığına bu kamplara gönderiyorlardı. Evet, bu aslında “hey, seni oraya göndereceğim ve sen de hetero olarak geri döneceksin” demek gibi bir şey... Yani biliyorsun, bu kesinlikle LGBT topluluğundaki destekçilerin savunduğu bir şey değil ve zaten gerçekten sağlıklı olan bir uygulama da değil. Küçük düşürücü birçok yanı var ve bunu iyileştirilebilecek bir hastalık olarak ele alıyor.

Gerçekler: Bu diyalogda, dini SOCE programlarının eşcinsel duyguların şeytandan geldiğini öne sürdüğü iddiası da dâhil olmak üzere yanlış olan ve klişelere dayanan bir dizi ifade var. Danışman, aynı zamanda çocukların heteroseksüel olmaları için “dönüşüm terapisi kamplarına” gönderildiklerine dair bir şehir efsanesinden de bahsediyor⁷. SOCE terapisinin damgalayıcı ya da küçük düşürücü olduğunu söylemek de yanlıştır. SOCE tera-

7 Doyle, C. (March 18, 2013). *Transgender 'Woman' Lies About Therapy 'Torture'*. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <http://www.wnd.com/2013/03/transgendered-woman-lies-about-therapy-torture/> linkinden sağlanmıştır.

pisi ve eski eşcinsel organizasyonları, hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim deneyimleyen danışanların hedeflerine ulaşma noktasında yardımcı olmak için; destek, rehberlik ve yardım sağlar. Yetkili SOCE terapistleri, tüm danışanlarının onuruna saygı duyar, onları utandırmaz veya damgalamaz ya da danışanlarının eşcinsel duygularını bir hastalık olarak ele almazlar⁸.

İfadeler: Cinsel aktivitelerin tüm çeşitlerinde sağlık riskleri vardır... Her zaman korunaklı bir cinsel hayata sahip olmak isterseniz (prezervatif kullanmak gibi) ve bunun da ötesinde, eşcinsel seks, bir kadınla cinsel ilişkiden daha riskli değildir. Demek istediğim, eğer bu 80'lerde olsaydı, o zaman belki 'evet, HIV riski daha yüksek' derdim, başka riskli ilişkilerde bulunduğunu bildiğin bir partnerin yoksa tıpkı başka riskli ilişkileri olduğunu bildiğin bir kadın partnerinin olması gibi. Sanırım riskin biraz daha yüksek olduğunu söyleyebilirsin, çünkü galiba bazen insanlar, bir kadının bir erkeğe bir şey vermesinden çok erkeklerin bir şeyleri iletmesinin daha kolay olduğunu düşünüyorlar, çünkü aslında erkekler, bir erkeğe hiçbir zaman gerçekten bir şey aktarmayan bir dişinin aksine, onlara her zaman bir şeyler aktarıyorlar, ama gerçekten bir prezervatif kullandığınız ve enjektörle uyuşturucu kullanıcısı olan biriyle birlikte olmadığınız sürece... Alkol kullanımı her zaman bir risk oluşturur, çünkü insanlar sarhoşken seks yaptıklarında prezervatif kullanma ve izin isteme konusunda genellikle daha az dikkatli olurlar. Ama evet, sen, 'aman tanrım, eşcinsel seks yapıyorsun, süper risklisin!' gibi düşünecek değilsin.

Gerçekler: Bu ifadeler tıbben hatalıdır. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezlerinden alınan veriler, 2011 yılında 13-19 yaşları arasındaki genç erkekler arasındaki HIV tanılarının %94,9'unun ve 20-24 yaş arası genç erkekler arasındaki HIV vakalarının %94,1'inin, erkeklerle cinsel ilişki yaşayan erkeklerle bağlantılı olduğunu ortaya koymuştur⁹. Prezervatifler, anal seks yoluyla

8 National Association for Research and Therapy of Homosexuality, Task Force on Practice Guidelines for the Treatment of Unwanted Same Sex Attractions and Behavior. (2010). Practice Guidelines for the Treatment of Unwanted Same-Sex Attractions and Behavior. *Journal of Human Sexuality*, 2, 5-65.

9 Centers for Disease Control and Prevention (2013). *HIV Surveillance in Adolescents and Young Adults*. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <http://www.cdc.gov>.

HIV kapma ve yayılma riskini azaltabilirken, Gıda ve İlaç İdaresi web sitesinde şu tavsiyelerde bulundu: “Prezervatifler koruma sağlar, ancak anal ilişki, prezervatif kullanmak için çok tehlikelidir, daha fazla sürtünme ve içerdiği diğer zorlamalar nedeniyle anal ilişki sırasında diğer seks türlerine göre hasar görme olasılığı daha yüksektir. Prezervatif hasar görmese bile anal ilişki çok risklidir, çünkü rektumdaki dokunun yırtılmasına ve kanamasına neden olabilir. Bu yırtılma, hastalık mikroplarının bir partnerden diğerine daha kolay geçmesine sebep olur.”¹⁰

İfadeler: “Cinsel yönelim değişimini gösteren çok fazla araştırma yok. Araştırmalar, “bu şekilde doğdum” görüşüne öncülük ediyor ve ayrıca genetik bir bileşenin varlığına işaret ediyor. Az önce bir şey gördüm, unuttum, hay Allah, daha şimdi görmüştüm. Açık bir şekilde nedensellik bağlantısının olmadığını söyleyen bir çalışmada, eşcinsel bir ağabeyin varlığının, kardeşinin eşcinsel olma riskini artırdığını, risk değil de kardeşinin eşcinsel olma ihtimalini artırdığını belirtiyordu. Bilmiyorum, bu aynı zamanda genetik bir faktör. Ama evet, genetik bileşen gerçekten ilginç, evet biyolojik. Kanıtlayabilseydik güzel olurdu, harika olurdu. Bak bu yalnızca genetik, ama bu bir yandan da kötü bir şey olurdu, çünkü o zaman da “hadi o genle ilgilenelim” diyen birisi olurdu ve sen de onu ya da başka bir şeyi sildiğini bilirdin.”

Gerçekler: Hiç kimse homoseksüel duyguları deneyimlemeyi kendisi seçmez ve bu duygular sabit değildir, araştırmalar bazı bireylerin değişim veya cinsel akışkanlık yaşayabileceğini göstermektedir¹¹. Yakın zamanda yapılan bir araştırma, heteroseksüel duyguların her iki cinsiyette de daha sabit olmasına rağmen, hemcinslerine karşı cinsel çekim hisseden kadınların, erkekler-

---

gov/hiv/pdf/statistics_surveillance_Adolescents.pdf linkinden sağlanmıştır.

10 U.S. Food and Drug Administration: Protecting and Promoting Your Health. (1990). *Condoms and Sexually Transmitted Diseases, Brochure*. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <http://www.fda.gov/ForConsumers/ByAudience/ForPatientAdvocates/HIVandAIDSActivities/ucm126372.htm#strong> linkinden sağlanmıştır.

11 Phelan, J.E., Whitehead, N. & Sutton, P.M. (2009). What Research Shows: NARTH's Response to the APA Claims on Homosexuality. *Journal of Human Sexuality*, 1, 1–94.

den daha fazla akışkanlığa sahip olabileceğini gösterdi¹² Benzer şekilde, önceki araştırmalar, heteroseksüel çekimlerin erkeklerde on yedi kat daha sabit olduğunu ve kadınlarda, eşcinsel çekim hissedenlere göre otuz kat daha istikrarlı olduğunu ortaya koymuştur¹³. Eşcinsel çekimlere, genetik ve/veya biyolojik nedenler bulmaya çalışan birçok araştırma olmasına rağmen, APA, bilim insanlarının, insanların eşcinsel olarak doğduğu sonucuna varmayacağını belirtti¹⁴. Dahası, araştırmacılar eşcinselliği çevreleyen birçok biyolojik teoriyi gözden geçirdiler ve kanıtların genetik, hormonal veya başka türlü biyolojik ilişkileri destekleyecek kadar güçlü olmadığı sonucuna vardılar¹⁵.

JMU Politika Reformları İçin Öneriler

JMU'nun, LGBTQ Kaynak Merkezini kuir öğrenciler için daha samimi ve güvenli hale getirmek amacıyla, ortaya çıkan bakış açısı ayrımcılığını ve temsilcisi tarafından 12 Eylül 2013 tarihinde yapılan rahatsız edici açıklamalarını düzeltmeye yardımcı olacak bir dizi politika reformu öneriyoruz. JMU'nun aşağıdaki maddeler için LGBTQ Kaynak Merkezi bütçesinden makul miktarda fon ayırması uygun olacaktır:

- 1- Kuir öğrencilerinin ihtiyaçlarını daha iyi anlamak için LGBTQ Kaynak Merkezi, CAPS ve diğer profesyonel danışmanlık personeline yönelik tolerans ve duyarlılık eğitimi.

---

12 Mock, S.E. & Eibach, R.P. (2011). Stability and Change in Sexual Orientation Identity Over a 10-Year Period in Adulthood. *Archives of Sexual Behavior*. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <http://midus.wisc.edu/findings/pdfs/1153.pdf> linkinden sağlanmıştır.

13 Kinnish K.K., Strassberg D.S., & Turner C.W. (2005). Sex differences in the flexibility of sexual orientation: a multidimensional retrospective assessment. *Archives of Sexual Behavior*, 34, 175-83.

14 American Psychological Association. (2008). *Homosexuality and Sexual Orientation: Answers to Your Questions for a Better Understanding*. 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <https://www.apa.org/topics/lgbt/orientation> linkinden sağlanmıştır.

15 Whitehead, N.E. & Whitehead, B.K. (2010). My Genes Made Me Do It! 31 Ekim 2013'te çevrimiçi olarak <http://www.mygenes.co.nz/download.htm> linkinden sağlanmıştır.

- 2- Kuir öğrencilerine yetkin danışmanlık ve/veya yönlendirmeler sağlamak için LGBTQ Kaynak Merkezi, CAPS ve diğer profesyonel danışmanlık personeline yönelik mesleki gelişim eğitimi.
- 3- LGBTQ Kaynak Merkezi, CAPS ve diğer profesyonel danışmanlık personeli için tıbbi doğruluk eğitimi, özellikle de kontrasepsiyon başarısızlık oranları ve erkeklerle seks yapan erkekler için artan HIV riski ile ilgili olduğu için.
- 4- Kuir öğrenciler için LGBTQ kaynak ve danışma merkezlerinde eğitim kaynaklarının üretimi ve dağıtımı. Üniversite, kaynakların eski eşcinsel karşıtı önyargı içermemesini ve kuir öğrencilerin ihtiyaçlarına duyarlı yönlendirmelerin bir listesi de dahil olmak üzere uygun bilgileri içermesini sağlamak için “Voice of the Voiceless” ve “Parents and Friends of Ex-Gay and Gays” ile iş birliği içinde çalışmalıdır.
- 5- JMU & LGBTQIQA Topluluk Kaynakları ve güvenli bölge web sitesinde, eski eşcinseller ve hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hissedenden öğrenciler için danışmanlık, destek ve hukuki yardım sağlayan çevrimiçi kaynakların ve yönlendirmelerin bir listesi.
- 6- Kuir öğrencilerine yönelik kaynakların kampüsteki LGBTQ kaynak merkezlerinde ve danışma merkezlerinde belirgin ve düzgün bir şekilde görüntülenmesini sağlamak için tarafsız üniversite yöneticilerinden periyodik uyum kontrolleri.

EK C

ZARAR ÖLÇÜMLERİ

Zarar Ölçümlerini İçeren “Dönüşüm Terapisi” Sonuçları Üzerine Hakemli Dergi Makaleleri ve Akademik Eserler

Arthur, E. (2014). Playing it straight: Framing strategies among reparative therapists. *Sociological Inquiry*, 84(1), 16.

Beckstead, A.L. (2001). Cures versus choices: Agendas in sexual reorientation therapy. *Journal of Gay and Lesbian Psychotherapy*, 5 (3 /4), 87–115.

Beckstead, A.L. (2003). Understanding the self-reports of reparative therapy “successes.” *Archives of Sexual Behavior*, 32, 421–423.

Beckstead, A.L. (2012). Can we change sexual orientation? [Special issue on what is sexual orientation?]. *Archives of Sexual Behavior*, (41)121–134. doi:10.1007/ s10508-012-9922-x

Beckstead, A.L., & Morrow, S.L. (2004). Mormon clients’ experiences of conversion therapy: The need for a new treatment approach. *The Counseling Psychologist*, (32) 651–690.

Borowich, A. (2008). Failed reparative therapy of Orthodox Jewish homosexuals. *Journal of Gay and Lesbian Mental Health*, 12(3), 167–177.

Bradshaw, K., Dehlin, J.P., Crowell, K A., Galliher, R.V., & Bradshaw, W.S. (2015). Sexual orientation change efforts through psychotherapy for LGBTQ individuals affiliated with the Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 41(4), 391–412.

Bright, C. (2004). Deconstructing reparative therapy: An examination of the processes involved when attempting to change sexual orientation. *Clinical Social Work Journal*, 32(4), 471–481.

Burack, C. (2015). From heterosexuality to holiness: Psychoanalysis and ex-gay ministries. *Journal for the Psychoanalysis of Culture and Society*, 20(3), 220–227.

Cramer, R.J., Golom, F.D., LoPresto, C. & Shalene, M.K. (2008). Weighing the evidence: Empirical assessment and ethical implications of conversion therapy. *Ethics & Behavior*, 18(1), 93–114.

Dehlin J.P., Galliher, R.V., Bradshaw, W.S., Hyde, D. & Crowell, K.A. (2014). Sexual Orientation Change Efforts among Current or Former LDS Church Members. *Journal of Counseling Psychology*. doi:10.1037/cou0000011

Davison, G.C. (1978). Not can but ought: The treatment of homosexuality. *Journal of Consulting and Clinical Psychology* (46) 170–172.

Diamond, L.M., & Rosky, C.J. (2017). Scrutinizing immutability: Research on sexual orientation and U.S. Legal advocacy for sexual minorities. *Journal of Sex Research*, 53(4-5), 363–391.

Dickinson, T., Cook, M., Playle, J., Hallett, C. (2012). ‘Queer’ treatments: Giving a voice to former patients who received treatments for their ‘sexual deviations.’ *Journal of Clinical Nursing*, 21 (9–10), 1345–1354.

Drescher, J. (1998). I’m your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Homosexuality*, 36 (1), 19–42.

Drescher, J. (2001). Ethical concerns raised when patients seek to change same-sex attractions. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3/4), 181–1210.

Drescher, J. (2003). The Spitzer study and the culture wars. *Archives of Sexual Behavior*, (32) 431–432.

Drescher, J. (2009). When politics distort science: What mental health professionals can do. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health* (13), 213–226.

Fetner, T. (2005). Ex-gay rhetoric and the politics of sexuality: The Christian anti-gay/pro-family movement's "truth in love" ad campaign. *Journal of Homosexuality*, 50(1): 71–95.

Fischer, A.R., & Good, G.E. (1997). Men and psychotherapy: An investigation of alexithymia, intimacy, and masculine gender roles. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training* (43), 160–170.

Fjelstrom, J. (2013) Sexual orientation change efforts and the search for authenticity. *Journal of Homosexuality*, 60(6), 801–827.

Flentje, A., Heck, N.C., & Cochran, B.N. (2013). Sexual reorientation therapy interventions: Perspectives of ex-ex-gay individuals. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health*, 17(3), 256–277.

Flentje, A., Heck, N.C., & Cochran, B.N. (2014). Experiences of ex-ex-gay individuals in sexual reorientation therapy: Reasons for seeking treatment, perceived helpfulness and harmfulness of treatment, and post-treatment identification. *Journal of Homosexuality* (61), 1242–1268. <http://doi.org/10.1080/00918369.2014.926763>

Ford, J. G., Healing homosexuals: A psychologist's journey through the ex-gay movement and the pseudo-science of reparative therapy. *Journal of Gay and Lesbian Psychotherapy*, 5 (3–4), 69–86. Reprinted in A. Shidlo, M. Schroeder, & J. Drescher (Eds.), *Sexual conversion therapy: Ethical, clinical, and research perspectives* (New York: Haworth Medical Press, 2001), 69–86.

Forstein, M., Overview of ethical and research issues in sexual orientation therapy. In A. Shidlo, M. Schroeder, & J. Drescher (Eds.), *Sexual conversion therapy*, *ibid.*, 167–179.

Friedman, R.C. (2003). Sexual orientation change: A study of atypical cases. *Archives of Sexual Behavior*, 32(5), 432–434.

Freund, K. (1960). Some problems in the treatment of homosexuality. In H.J. Eysenck (ed.), *Behavior therapy and the neuroses*. Oxford University Press.

Freund, K. (1977). Psychophysiological assessment of change in erotic preferences. *Behaviour Research and Therapy*, 15 (31977), 297–301.

Freund, K. (1977). Should homosexuality arouse therapeutic concern. *Journal of Homosexuality* 2(3), 235–240.

Gonsiorek, J.C. (2004). Reflections from the conversion therapy battlefield. *The Counseling Psychologist*, 3(25), 750–759.

Grace, A. (2008). The charisma and deception of reparative therapies: When medical science beds religion. *Journal of Homosexuality*, 55(4), 545–580.

Green, R. (2017). Banning therapy to change sexual orientation or gender identity in patients under 18. *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law*, 45 (1) 7–11.

Green, R.J. (2003). When therapists do not want their clients to be homosexual: A response to Rosik's article. *Journal of Marital and Family Therapy*, 29, 29–38.

Haldeman, D.C. (1994). The practice and ethics of sexual orientation conversion therapy. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 62, 221–227.

Haldeman, D.C. (2001). Therapeutic antidotes: Helping gay and bisexual men recover from conversion therapies. *Journal of Gay and Lesbian Psychotherapy*, 5(3–4), 117–130.

Haldeman, D.C. (2004). When sexual and religious orientation collide: Considerations in working with conflicted same-sex attracted male clients. *The Counseling Psychologist*, 32(5), 691–715.

Haldeman, D.C. (2012). Sexual orientation conversion therapy: Fact, fiction, and fraud. In S. H. Dworkin &

M. Pope (Eds.), *Casebook for counseling lesbian, gay, bisexual, and transgendered persons and their families*, 297–306. American Counseling Association.

Halpert, S.C. (2000). "If it ain't broke, don't fix it": Ethical considerations regarding conversion therapies. *International Journal of Sexuality and Gender Studies*, 5(1), 19–35.

Hein, L.C., & Matthews, A.K. (2010). Reparative therapy: The adolescent, the psych nurse, and the issues. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing*, 23(1), 29–35. doi: 10.1111/j.1744-6171.2009.00214.x

Herek, G. M. (2003). Evaluating interventions to alter sexual orientation: Methodological and ethical considerations. *Archives of Sexual Behavior*, 32, 438–440.

Hill, C.A., & DiClementi, J. D. (2003). Methodological limitations do not justify the claim that same-sex attraction changed through "reparative therapy." *Archives of Sexual Behavior*, 32, 440–442.

Hoffmann, H. (2012). Considering the role of conditioning in sexual orientation. *Archives of Sexual Behavior*, 41, 63–71. doi: 10.1007/s10508-012-9915-9.

Jacobsen, J. & Wright, R. (2014). Mental health implications in Mormon women's experiences with same-sex attraction: A qualitative study. *The Counseling Psychologist*, 42(5), 664–696.

Jenkins, D., & Johnston, L.B. (2004). Unethical treatment of gay and lesbian people with conversion therapy. *Families in Society: The Journal of Contemporary Social Sciences*, 85(4) 557–561.

Johnson, W.B. (2004). Rational emotive behavior therapy for disturbance about sexual orientation. In P.S. Richards & A.E. Bergin (eds.), *Casebook for a spiritual strategy in counseling and psychotherapy* (247–265). Washington, D.C.: American Psychological Association.

Johnston, L.B., & Jenkins, D. (2006). Lesbians and gay men embrace their sexual orientation after conversion therapy and ex-gay ministries: A qualitative study. *Social Work in Mental Health*, 4, 61–82.

Jones, S.L., & Yarhouse, M.A. (2007). *Ex-gays?: A Longitudinal Study of Religiously Mediated Change in Sexual Orientation*. IVP Academic.

Jones, S.L., & Yarhouse, M.A. (2011): A longitudinal study of attempted religiously mediated sexual orientation change. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 37(5), 404–427. doi.org/10.1080/0092623X.2011.607052

King, M., Smith, G., & Bartlett, A. (2004). Treatments of homosexuality in Britain since the 1950s—an oral history: The experience of professionals. *British Medical Journal*, 328, 429–432.

Krajeski, J.P. (1984). Masters and Johnson article “seriously flawed.” *American Journal of Psychiatry*, 141, 1131. Krajeski, J. P., Myers, M. F., Valgema, A., & Pattison, E.M. (1981). “Ex-gays”: Religious abuse of psychiatry? *American Journal of Psychiatry*, 138, 852–853.

Lasser, J.S., & Gottlieb, M.C. (2004). Treating patients distressed regarding their sexual orientation: Clinical and ethical alternatives. *Professional Psychology: Research and Practice*, 35(2), 194–200.

Maccio, E.M. (2010). Influence of family, religion, and social conformity on client participation in sexual reorientation therapy. *Journal of Homosexuality*, 57(3), 441–458.

Maccio, E. (2011). Self-reported sexual orientation and identity before and after sexual reorientation therapy. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health*, 15(3), 242–259.

McGeorge, C.R., Carlson, T.S., & Toomey, R.B. (2015). An exploration of family therapists’ beliefs about the ethics of conversion therapy: The influence of negative beliefs and clinical competence with lesbian, gay, and bisexual clients. *Journal of Marital and Family Therapy*, 41(1), 42–56 doi: 10.1111 /jmft.12040

Miville, M.L., & Ferguson, A.D. (2004). Impossible “choices”: Identity and values at a crossroads. *The Counseling Psychologist*, 32, 760–770.

Moor, P. (2001). The view from Irving Bieber's couch: "Heads I win, tails you lose." *Journal of Gay and Lesbian Psychotherapy*, 5(3/4), 25–36.

Moran, M.E. (2007). An examination of women's sexuality and spirituality: The effects of *conversion therapy: A mixed study*. Unpublished doctoral dissertation, University of Utah, Salt Lake City.

Morrow, S.L., & Beckstead, A.L. (2004). Conversion therapies for same-sex attracted clients in religious conflict: Context, predisposing factors, experiences, and implications for therapy. *The Counseling Psychologist*, 32, 641–650.

O'Donohue, W., & Plaud, J.J. (1994). The conditioning of human sexual arousal. *Archives of Sexual Behavior*, 23, 321–344.

Pfaus, J.G., Kippin, T.E., Coria-Avila, G.A., Gelez, H., Afonso, V.M., Ismail, N., & Parada, M. (2012). Who, What, Where, When (and Maybe Even Why)? How the experience of sexual reward connects sexual desire, preference, and performance. *Archives of Sexual Behavior*, 41(1), 31–62.

Ponticelli, C.M. (1999). Crafting stories of sexual identity reconstruction. *Social Psychology Quarterly*, 62(2), 157–172.

Reamer, F. (2014). Ethical issues and challenges: Managing moral dilemmas. In A. Dessel, A.B. & Bolen, R. (eds.), *Conservative Christian beliefs and sexual orientation in social work: Privilege, oppression, and the pursuit of human rights* (233–256). Alexandria, VA: CSWE Press.

Ryan, C., Toomey, R.B., Diaz, R.M., & Russell, S.T. (2018). Parent-Initiated Sexual Orientation Change Efforts with LGBT Adolescents: Implications for Young Adult Mental Health and Adjustment. *Journal of Homosexuality*. Retrieved online at: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/00918369.2018.1538407?scroll=top&needAccess=true>

Santero, P.L., Whitehead, N.E., & Ballesteros, D. (2018). Effects of therapy on religious men who have unwanted same-sex attraction. *The Linacre Quarterly*, 1–7.

Savin-Williams, R.C. (2016). Sexual orientation: Categories or continuum? Commentary on Bailey et al. (2016). *Psychological Science in the Public Interest*, 17(2), 37–44. doi.org.ezproxy.lib.utah.edu/10.1177/1529100616637618

Schneider, M.S., Glassgold, J.M., & Brown, L.S. (2002). Implementing the resolution on Appropriate Therapeutic Responses to Sexual Orientation: A guide for the perplexed. *Professional Psychology: Research and Practice*, 33, 265–276.

Schreier, B.A. (1998). Of shoes, ships and sealing wax: The faulty and specious assumptions of sexual reorientation therapies. *Journal of Mental Health Counseling*, 20, 305–314.

Schrimshaw, E.W., Siegel, K., Downing Jr., M.J., & Parsons, J.T. (2013). Disclosure and concealment of sexual orientation and the mental health of non-gay-identified, behaviorally bisexual men. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 81(1), 141–153.

Schroeder, M., & Shidlo, A. (2001). Ethical issues in sexual orientation conversion therapies: An empirical study of consumers. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3 /4), 131–166.

Serovich, J.M., Craft, S., Toviessi, P., Gangamma, R., McDowell, T., & Gafsky, E.L. (2008). A systematic review of the research base on sexual reorientation therapies. *Journal of Marital and Family Therapy*, 34(2), 227–238.

Shidlo, A., & Schroeder, M. (2002). Changing sexual orientation: A consumers' report. *Professional Psychology: Research and Practice*, 33, 249–259.

Silverstein, C. (2003). The religious conversion of homosexuals: Subject selection is the *voir dire* of psychological research. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 7(3), 31–53.

Smith, G., Bartlett, A. & King, M. (2004). Treatments of homosexuality in Britain since 1950—an oral history: The experience of patients. *British Medical Journal*, 328(7437), 427–429.

Steigerwald, F., & Janson, G.R. (2003). Conversion therapy: Ethical considerations in family counseling. *The Family Journal: Counseling and Therapy for Couples and Families*, 11(1), 55–59.

Tozer, E.E., & Hayes, J.A. (2004). The role of religiosity, internalized homonegativity, and identity development: Why do individuals seek conversion therapy? *The Counseling Psychologist*, 32, 716–740.

Tozer, E.E., & McClanahan, M.K. (1999). Treating the purple menace: Ethical considerations of conversion therapy and affirmative alternatives. *The Counseling Psychologist*, 27, 722–742.

Wakefield, J.C. (2003). Sexual reorientation therapy: Is it ever ethical? Can it ever change sexual orientation? *Archives of Sexual Behavior*, 32, 457–460.

Walker, M.D. (2013). When clients want your help to “pray away the gay”: Implications for couple and family therapists. *Journal of Feminist Family Therapy: An International Forum*, 25(2), 112–134.

Weiss, E., Morehouse, J., Yeager, T., & Berry, T. (2010). A qualitative study of ex-gay and ex-ex-gay experiences. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health*, 14(4), 291–319.

EK: GÖRSEL ÇEVİRİLERİ

Görsel 7.1 - 7.2: Trevor Projesi/NCLR “Dönüşüm Terapisi” yasağı için araç kiti

Gençliği “Dönüşüm Terapisinden” Korumak İçin Örnek Yasa ve Savunuculuk

Terminoloji

Yanlış bir biçimde bireyin cinsel yöneliminin veya cinsiyet kimliğinin değiştirilebileceğini iddia eden terapistler tarafından kullanılan uygulamalar sözde “dönüşüm terapisi”, “onarım terapisi”, “eski-eşcinsel terapisi”, “dönüşüm çabaları” ve “cinsel yönelim değişim çabaları” gibi isimlerle bilinmektedir. Bu terimlerin hepsi aynı zararlı uygulamalara işaret ederler ancak gençliği bu uygulamalardan koruma amaçlı yasağı geliştirmek ve tercih edilebilir bir terim bulmaya yönelik bazı bağlamlar da söz konusudur. Örneğin, “dönüşüm terapisi” ve “onarım terapisi” toplum tarafından en iyi tanınan ve bilinen terimler olmasına karşın, bu terapötik yöntemler bu zararlı uygulamaları terapi olarak yanlış karakterize etmekte ve yanlış bir yasal zemine neden olmaktadır.

Ayrıca, LGBT bireylerin “dönüştürülebileceğini/dönüştürülmesi gerektiğini” veya “onarılacaklarını/onarılmaları gerektiğini” ima etmektedirler. Ancak modern bilim LGBT bir birey olmanın tedavi gerektiren bir bozukluk olmadığını ve bu uygulamaların zararlı ve etkisiz olduğunu kabul etmiştir. “Cinsel yönelim değişim çabaları” (Sexual orientation change efforts / SOCE) olarak bilinen yöntem bu uygulamalar için çok daha klinik bir terimdir ve ruh sağlığı mesleklerinde iyi bilinmektedir ancak toplum nezdinde nispeten daha az bilinmektedir. “Cinsel yönelim değişim

çabaları” terimini yasal zeminde kullanmanın önemli faydaları vardır. Bu terim ruh sağlığı hizmetleri ve kuruluşlarınca profesyonel olarak kullanılan nötr bir terimdir ve SOCE’nin güvensiz, uygun olmayan ve etik ilkelere bağlı uzmanlarca niçin kullanılmaması gerektiğini tanımlayan araştırma ve politika ifadelerini içermektedir. Öte yandan, toplumla etkileşime geçildiğinde, durumun ve bu uygulamaların açıkça anlaşılabilmesi için bu durumu tanımlayan diğer terimleri kullanmak tavsiye edilir.

Bu Dökümanın Amacı

Bu döküman gençleri sözde “dönüşüm terapisi”, “onarım terapisi”, “eski-eşcinsel terapisi” ve “cinsel yönelim değişim çabaları”ndan korumaya çalışan eyalet LGBT, ruh sağlığı ve çocuk refahı savunucuları için örnek yasa ve en iyi yasal uygulamaları sunmaktadır. Bu doğrultuda bu uygulamaların bilimsel bir temelini olmadığı, cinsel yönelime yönelik modern bilim anlayışıyla çeliştiği ve gençleri ağır depresyon ve intihar dahil olmak üzere ciddi zarar riski altına soktuğu konusunda baskın bir bilimsel fikir birliği söz konusudur. Ayrıca gençlere doğrudan zarar vermenin yanı sıra, bu uygulamalar katılan terapistler, ebeveynlerin çocuklarının cinsel yönelimi ve cinsiyet kimliği hakkında doğru bilgi edinmelerinin de önüne geçmektedirler. Bu durum özellikle çocuğun uzun vadede sağlığı ve iyi oluşu için aile kabulü ve desteğinin kritik önemini de göz ardı etmektedir. Çocuk refahı ve çocuk suçlu adalet sistemlerindeki gençler bu uygulamalara özellikle hassas olabilirler. Bazı araştırmacılar LGBT gençliğinin yaklaşık üçte birinin bu uygulamalarla bazı şekillerde karşılaşabildiğini tahmin etmektedir. Bu döküman gençleri bu tehlikeli uygulamalardan kourayn eyalet yasalarını yürürlüğe koyma amaçlı başarılı girişimlere dikkat çekmektedir. Ayrıca LGBT karşıtı gruplarca dosyalanmış yasal meydan okumalara karşı bu yasaları başarıyla savunmaya yönelik çabalardan öğrenilen dersleri de sunmaktadır. Çeşitli eyaletlerde görülen ve mahkemede başarıyla savunulan durumlara dayanarak bu örnek yasa, hem kapsamlıdır eyaletinizdeki mevcut yasalara ve yasal iklime uyandırılabilir. Bu döküman, en çok dile getirilen ortak karşıt argü-

manların yanı sıra diğer başarılı eyalet kuruluşlarında kullanılan münaraza noktalarını ve iletişim yöntemlerini de içermektedir.

İlave bilgi için lütfen Kaynaklar bölümüne bakınız. Her eyaletin farklı olduğunu unutmayınız ve yasal yasalak ve savunuculuk için bizimle iletişime geçmeniz en iyisi olacaktır. Bu tehlikeli uygulamalardan LGBT gençliğini koruyan bir yasa geliştirmek isterseniz, lütfen The Trevor Project, Goverment Affairs Department (202-204-4730 veya Advocacy@TheTrevorProject.org) ve The National Center for Lesbian Rights'ta avukat olan Samantha Ames (415-365-1308, SAmes@NCLRights.org) ile iletişime geçiniz.

Görsel 8.1: GLSEN'den gelen e-posta LGBT politik hareketini teşvik etmek

Sevgili Christopher,

LGBTQ görünürlüğünü ve mutluluğunu kutladığımız yoğun bir Onur Ayı sonrasında, herkesi bu hareketliliği sürdürmeye ve LGBTQ öğrenci ve eğitimcilerini desteklemeye davet ediyoruz. Bunu oy vermek için kaydolarak siz de yapabilirsiniz. Hâlâ kaydolmadıysanız, lütfen oy vermek ve demokrasinizde söyleyecek bir şeyiniz olduğunuzdan emin olmak için kaydolunuz.

Bu seçim döneminde sesinizin duyulduğundan ve bu haberin duyulduğundan emin olunuz.

Ayrıca aksiyon yönelimli e-posta sistemimiz, GLSEN UP (aksiyon yönelimi olan bireylerin oluşturduğu bir hareket) hakkında sizi bilgilendirmek istiyoruz. Bu mail listesine, politik değişimi desteklemek için LGBTQ gençliğinin deneyimlerine odaklanıldığında ve bu bağlamda birlikte çalışıldığında faydalı olabileceklerini bilen öğrenciler, eğitimciler, aileler, inanç liderleri ve topluluk üyeleri katılıyor. Ülke çapında LGBTQ öğrencileri için okulları daha güvenli bir yer yapmaya çalışan eğitimcilerden haberler alıyoruz ve bu çalışmayı sizin için daha kolay hale getirmek amacıyla burada yardıma hazırız.

GLSEN Politika Departmanı sizi ve öğrencilerinizi etkileyebilecek değişiklikleri sürekli takip ediyor. LGBTQ öğrencilerini korumak için alabileceğiniz önlemler ve yapabileceğiniz değişimler hakkında güncel bilgiler almak için GLSEN UP'a kaydolunuz.

Dayanışma ruhuyla,

Becca

GLSEN Eğitim Menajeri

Görsel 9.2: Cinsel Bütünlüğe Yönelik İyileşme Semineri (Beyrut, Lübnan)

Erkeklerin İyileşme Semineri

18-20 Kasım 2016

Beyrut, Lübnan

Geçmişten gelen yaralarının ve kırılğanlıklarının üstesinden gelmek isteyen erkekler için yaşam değiştiren yaşantısal bir iyileşme seminerine ne dersiniz? Birlikte; ilişki sorularını, cinsel ve cinsiyet kimliği çatışmalarını, istenmeyen davranışları, erkeklik sorunlarını ve karşılanmamış sevgi ihtiyaçlarını ele alacağız. Geçmişte hangi yaraları deneyimlemiş olursanız olun, bu seminer daha sağlıklı ve mutlu bir gelecek için size yardımcı olacaktır. Irk, din, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği veya sosyoekonomik durum ayrımı olmaksızın hoşgeldiniz.

Bu seminerde sizi ne bekliyor?

Erkeklerden oluşan grubumuz; yaşantısal iyileşme, deneyim işleme, düşünme ve yaşamlarımızı başkalarıyla paylaşmayı içeren bir hafta sonu programından oluşuyor. Her katılımcı erkekliğe doğru süregelen gelişimlerini desteklemek için somut adımlar atmaya başlayacaktır.

Grupta hangi konular ele alınacak?

- Özgün benliğinizi ve gerçek ihtiyaçlarınızı keşfetmek

- Yaşantısal egzersizlerle acı ve yaraları işlemek
- Derinlerdeki ihtiyaçlarını karşılamak için erkek ve kadınlarla sağlıklı ilişkiler geliştirmenin yollarını öğrenmek
- Geçmişten gelen ve şu anki yaraları iyileştirmek
- Fiziksel ve duygusal egzersizlerle eril bağ oluşturmak

Haftasonu Programı

Cuma: 18 Kasım

16.00 – 17.30: *Kayıt*

17.30 – 22.00: *Seminer*

Cumartesi: 19 Kasım

09.00 – 17.00: *Seminer*

12.30 – 13.30: *Öğle Yemeği*

Pazar: 20 Kasım

08.30 – 12.00: *Seminer*

12.00 – 13.00: *Öğle Yemeği ve Son Buluşma*

Konum ve kayıt detayları kayıt sonrası paylaşılacaktır.

İyileşme semineri ücretsizdir ve Washington D.C. (ABD)'de çalışan, cinsel ve ilişkisel çatışmalarda uzman olan lisanslı psikoterapist Christopher Doyle tarafından gerçekleştirilecektir. Daha fazla bilgi ve kayıt için, ... ile iletişime geçin. Tüm katılımcıların kimlikleri gizli tutulacaktır.

Christopher Doyle

Christopher Doyle, Washington DC bölgesinde çalışan lisanslı bir psikoterapisttir. Cinsellik üzerine çeşitli kitapların ve müfredatların yazarıdır ve birçok medya makalesi yayınlanmıştır. Dr. Öz Show'a, Fox News Radio'ya, National Public Radio'ya, Christian Broadcasting Network ve birçok programa konuk olmuştur. USA Today, BuzzFeed, AOL, Washington Post ve birçok gazetede çalışmaları hakkında yazılar yayınlanmıştır. Christopher yüksek lisansını Liberty University, Professional Counseling alanında ta-

mamlamıştır ve lisanslı EMDR Terapi sağlayıcısıdır. Cinsel taciz mağduru olduğu bir çocukluktan ve cinsel bağımlılıktan kurtulan bir birey olarak, on yıldır eşiyile mutlu bir birliktelik sürdürmektedir. Evliliklerinden doğan üç çocukları ve Çin'den evlatlık edindikleri iki çocukları vardır.

Seminere Katılan Bir Katılımcının Sözleri

Hayatımda ilk kez derimin altında hücrelerime dek kendimi kabul edebildim. Sanatçı, hassas ve tutkulu yaratıldığımı biliyordum. Kalbim daha önce onca ışığa rağmen hiç ışık görmemiş de bu ışığa ilk kez ulaşmış gibi, sıcacık. Sanki yeni hayatımın ilk günü gibi.

Görsel 9.3: Sam Brinton/NCLR 2014 bağış toplama mektubu

18 Aralık 2014

Samuel Brinton: “Bir Terapist Bana Hasta Olduğumu Söyledi”

NCLR Ekibi

Cenevre’de, İsviçre’de bulunacağımı hiç hayal etmezdim ancak geçen hafta oradaydım. Turist değildim. Birleşmiş Milletler Komitesi öncesi şahitlik etmek üzere gittim. Bunun gerçeküstü olduğunu söylemek gerçekten yetersiz bir ifade olurdu.

İşkenceye Karşı BM Komitesinde konuşmak üzere bana verilen iki dakikada, ebeveynlerimin isteği üzerine, on yaşındayken dönüşüm terapisi aracılığıyla cinsel yönelimimi değiştirme çalışan bir psikoterapisti anlatmaya çalışırken gözyaşlarımı zor tuttum. NCLR’nin #BornPerfect etiketiyle bağışınızla LGBT çocukları korumak için yardım edebilirsiniz. Bu tehlikeli ve güvensiz uygulamayı sona erdirmeye mücadelemizde bizi destekleyecek misiniz? Komiteye terapistin bana nasıl hasta olduğumu, Tanrı’nın benden nefret ettiğini ve hükümetin bütün LGBT bireylerin kökünü nasıl kurutacağını söylediğini anlattım. Heteroseksüel olmak için

bağlanmak ve fiziksel olarak yaralanmak dâhil olmak üzere fiziksel istismarın detaylarını anlatırken sesim titriyordu.

Ancak geçen hafta, NCLR'nin #BornPerfect kampanya heyetinin parçası olarak nihayet hakkım korunmuştu. Yaptığımız şahitlik Komitenin tarihte ilk kez ABD Devlet Departmanında dönüşüm terapisinin ele alınmasıyla sonuçlandı. Ülkenin gençlerini yaşamlarında enkazlar oluşturan, tehlikeli ve güvensiz bir uygulama olan dönüşüm terapisine karşı uluslararası bir farkındalık oluşturduk.

#BornPerfect Danışma Kurulu eşbaşkanı olarak umarım yaptığım bu şahitlik ABD'de ve dünya çapında başka çocukları kurtaracaktır. Kimseye olduğunun haricinde değişmesi gerektiği herhangi bir şekilde söylenmemelidir. HEPİMİZ MÜKEMMEL DOĞARIZ.

Bugün bağışta bulunarak gelecek beş yılda bu uygulamayı sona erdirmeye mücadelemizde bizi destekleyecek misiniz?

Samuel Brinton

#BornPerfect Danışma Kurulu Eşbaşkanı

Görsel 9.4: Brinton'un sözde “Dönüşüm Terapisi”ne karşı yürüttüğü kampanyadan bir örnek

Dönüşüm Terapisi'nde işkenceye maruz kaldım ancak bu 41 eyalette hâlâ yasal.

Görsel 10.1: Hristiyan doktrini, kimlik ve eşcinsellik üzerine farklı görüşler

Hristiyan İnancı, Kimlik ve Eşcinsellik Üzerine Çeşitli Görüşler

Tartışma amaçlıdır. Bazı yazar ve kuruluşlar bu kategoriler arasında geçişkenlik gösterebilir.¹⁶

LGBTQ HRİSTİYAN

Haz Odaklı (Eşcinsel Birliktelik)

“Tanrı, bu birliktelikten keyif almak için beni böyle yarattı.”

Kimlik: Eşcinsel Kimlik Zaruriyeti

Duygu ve davranışlarda kararlılık

İnanç/Yanıt

“Açık ve Kabullenici”

Eşcinsel ilişkileri onaylar.

İncil Perspektifi

Eşcinsellik Yanlısı İslahatçı İlahiyat

Liberal cinsel etik

Köken

Ben böyle doğdum ve Tanrı beni böyle yarattı.

Odak Noktası

Eşcinsel birliktelikleri/evlilikleri yaşat ve yaşamalarına izin ver.

Pozisyon

Eşcinsel çekimin kökenlerini ve eşcinsel çekime katkı sağlayan faktörleri iyileştirmeye/dönüştürmeye şiddetle karşı çıkar.

Destekçiler

Q Fellowship / GCN – Matthew Vinse: *God and the Gay Christian*

Justin Lee: *Torn*

Mel White: *Stranger at the Gate*

Rancy Thomas: *Exodus Eski Başkanı*

¹⁶ Bilgiler resimde soldan sağa yazılmıştır.

LGBTQ HRİSTİYAN

Direnç Odaklı (Kendini Eşcinsel Olarak Tanımlayan)

“Değişmesi mümkün olmayan bu yakınlığa uymayı seçiyorum.”

Kimlik: Eşcinsel Kimlik Zaruriet

LGBTQ+ tanımından ve Hristiyan kimliğinden memnun.

İnanç/Yanıt

Eşcinsel Hristiyanı sever ve cinsel yoksunluğu destekler.

İncil Görüşü

Geleneksel İncil ahlakı

Tanrı insanları kabul eder ve sever.

Köken

Eşcinselliğe eğilimli doğulur ve Tanrı insanları bu şekilde yaratmış değildir.

Odak Noktası

Temiz, nezh, Tanrı'ya adanmış bir hayat yaşamak

Pozisyon

Eşcinsel çekimin ilişkisel kökenlerini ve eşcinsel çekime katkı sağlayan faktörleri iyileştirmeye/dönüştürmeye karşı çıkar veya bunlar hakkında konuşmaz.

Destekçiler

Revoice.us

Wesley Hill: *Washed and Waiting*

Gregory Coles: *Single Gay Christian*

Nate Collins: *All But Invisible*

Presyon Sprinkle: *People to be Loved*

İnanç ya da Bakış Açısı

Değişim MÜMKÜN DEĞİLDİR, arzulanmaz, gerçekçi değildir ve/veya odak noktası da değildir.

Değişim MÜMKÜNDÜR, arzulanır, gerçekçidir ve/veya odak noktasıdır.

HRİSTİYAN

Feragat (Dönüşüm)

Bu yanlış kimliği ve günahkar davranışı terk ediyorum.

Kimlik: Tanrı'nın Yardımı

Hakikati Tanrı'da bulmak, bu zorlukta değil

İnanç/Yanıt

Pişman olmak ve Tanrı'ya itaat etmek

İncil Görüşü

Geleneksel İncil ahlakı

Tanrı zayıf düştüğümüzde bize elini uzatır.

Köken

Doğası gereği günahkar bir davranış

"Düşüş"ün sonucu

Odak Noktası

Manevi bir yaşayışı desteklemek

Tanrı size yardım edecektir.

Pozisyon

Eşcinsel çekimin ilişkisel kökenlerini ve eşcinsel çekime katkı sağlayan faktörleri papazlık çerçevesinden iyileştirmeye/dönüştürmeye karşı çıkar veya bunlar hakkında konuşmaz.

Destekçileri

-The Gospel Coalition

Rosaria Butterfield: *Secret Thoughts of an Unlikely Convert*

Christopher Yuan: *Out of a Far Country*

Sam Allberry: *Is God anti-gay?*

Ed Shaw: *SSA and the Church*

HRİSTİYAN

Onarım (Değişim)

“Umumdum odur ki Tanrı, bana gerçekten değiştiğim bir yaşam için yardım edecektir.”

Kimlik: Tanrı Yarattı

Hakikati Tanrı’da bulmak

Tanrı’nın dönüştürücü gücüne inanmak

İnanç/Yanıt

Pişman olmak ve Tanrı’ya itaate ve iyileşmeye adanmak

İncil Görüşü

Geleneksel İncil ahlakı

Tanrı iyileştirir ve onarır.

Köken

Doğası gereği günahkar bir davranış ve gelişimsel bir konu

Odak Noktası

Manevi bir yaşayışı desteklemek, ilişkisel iyileşme ve cinsiyet bütünlüğü

Desteklediği Bakış Açısı

Tanrı ile iyileşmek, psikolojik danışmanlık ve adanmışlık programları

Destekçileri

-Restored Hope Network

Joe Dallas: *Desires in Conflict*

Portland Fellowship: *Taking Back Ground*

Andrew Comiskey: *Living Waters*

Anne Paulk: *Restoring Sexual Identity*

Görsel 9.5: Sam Brinton aldatmacası için hazırlanan web sitesinin başka bir görünümü: Brinton, genç erkeklere sapkın cinsel ilişki uygulamaları için öncülük ediyor

Çocukları sağlıklı cinsellik hakkında eğitin.

Görsel 11.1: Klein Cinsel Yönelim Şeması

Klein Cinsel Yönelim Şeması

	Değişkenler	Geçmiş	Şimdi	İstenilen
A	Cinsel Çekim			
B	Cinsel Davranış			
C	Cinsel Fanteziler			
D	Duygusal Tercih			
E	Sosyal Tercih			
F	Heteroseksüel/Homoseksüel Yaşam Tarzı			
G	Kendine Yönelik Tanımlama			

A'dan E'ye kadar olan değişkenler için:

- 1= Yalnızca karşı cinsiyet
- 2= Çoğunlukla karşı cinsiyet
- 3= Karşı cinsiyete diğerinden daha yakın
- 4 = Her iki cinsiyet
- 5= Hemcinse diğerinden daha yakın
- 6= Çoğunlukla hemcins
- 7= Sadece hemcins

F ve G değişkenleri için:

- 1= Yalnızca heteroseksüel
- 2= Çoğunlukla heteroseksüel
- 3= Heteroseksüelliğe daha yakın
- 4= Heteroseksüel/Eşcinsel birlikte
- 5= Eşcinselliğe daha yakın
- 6= Çoğunlukla eşcinsel
- 7= Yalnızca eşcinsel

İndeks

- 20/20 TV Programı 112, 152
- 1172 No.lu Senato Tasarısı 43, 369
- Aile Araştırma Konseyi 116, 138, 139, 148, 188
- Aile ve İnsan Hakları Merkezi 251
- Alcorn, Leelah 153, 154
- Americans for Truth About Homosexuality 277
- Amerikan Çocuk Hastalıkları Koleji 205
- Amerikan İşçi Federasyonu ve Endüstriyel Örgütler Kongresi 205
- Amerikan Öğretmenler Federasyonu 205, 215
- Amerikan Pediatri Akademisi 12, 15, 17, 127, 202, 203
- Amerikan Psikiyatri Birliği 75, 97, 203, 334
- Amerikan Psikoloji Derneği 15, 22, 44, 52, 81, 82, 127, 150, 163, 183, 188, 202, 203, 208, 211, 224, 227, 297, 310, 322, 374
- Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği 231
- Amerikan Tabipler Birliği 88, 127
- Ames, Samantha 159, 359
- APA 15, 75, 77, 78, 79, 81, 82, 83, 87, 88, 89, 90, 91, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 108, 127, 133, 163, 164, 188, 224, 225, 228, 229, 297, 298, 299, 301, 334, 340, 343, 344, 374
- Backholm, Joseph 144
- Bariso, Peter 165, 182, 183, 184, 333
- Bayer, Ronald 78, 79, 87
- Beckstead, A. Lee 7, 99, 108, 297, 298, 299, 300, 301, 347, 353, 374
- Benjamin, Lorna 165, 179, 181, 300
- Bernstein, Carol 180
- Bieber, Irving 83, 84, 85, 86, 353
- Bindrim, Paul 171
- Black, Stephen 7, 277, 284, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 294, 373
- Body Electric 172
- Boy Erased 135, 136, 137, 138
- Brinton, Sam 132, 133, 157, 159, 248, 249, 250, 251, 362, 363, 368
- Brinton, Samuel 132, 133, 157, 159, 248, 249, 250, 251, 362, 363, 368
- Brothers on a Road Less Traveled 167, 185
- Brown, Jerry 1, 2, 7, 9, 25, 30, 44, 47, 50, 51, 54, 151, 192, 193, 197, 198, 275, 276, 287, 332, 354
- Brown, Michael 1, 2, 7, 9, 25, 30, 44, 47, 50, 51, 54, 151, 192, 193, 197, 198, 275, 276, 287, 332, 354
- Bussee, Michael 285
- Butterfield, Rosario 277, 278, 366
- Buys, Raymond 240, 241
- Byrd, Dean 98
- Cardin, Jon 324
- Chambers, Alan 284, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292
- Christopher Newport University 218
- Cinsel oryantasyon değişikliği çabaları (SOCE) terapisi 52
- CNN 138, 140, 380
- College of William and Mary 218, 225
- Comiskey, Andrew 284, 293, 294, 367
- Cooper, Alex 154, 156, 285, 286
- Cooper, Gary 154, 156, 285, 286
- Counseling and Psychological Services 221
- Cretella, Michelle 1, 2, 7, 21, 27, 272

- Cummings, Nicholas 82
Dallas, Joe 282, 284, 367
Davidson, Mike 7, 260, 261, 263, 264, 265
Dignity 80
Direnişçiler 273
Downing, Alan 164, 168, 169, 172, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 181, 336, 354
Drescher, Jack 66, 77, 91, 99, 348, 349
Dünya Transseksüel Sağlık Meslek Birliği 17
Endokrin Topluluğu 17
Epstein, Brian 109, 110, 111, 112, 114
Erikson, Erik 219, 224
Eski Eşcinseller ile Eşcinsellerin Ebeveynleri ve Arkadaşları 337
Espin, Maria Jose 255
Eşcinsel Kurtuluş Hareketi 74, 75
Etik ve Dini Özgürlük Komisyonu 279
Exodus International 284, 285, 289, 292, 293
Eylemde Aşk 133, 134, 135, 137
Farkına Varılan Özgürlük 288, 289, 290
Federal Eğitim Bakanlığı 202
Ferağatçiler 277
Gay Christian Network 80, 273
Gay Liberation Front 74
Gey, Lezbiyen ve Heteroseksüel Eğitim Ağı 70, 71, 78, 89, 98, 99, 126, 149, 173, 209, 211, 212, 214, 215, 254, 262, 272, 274
Gittings, Barbara 75, 77
GLAAD 75, 126, 127, 128, 214, 282
Glassgold, Judith M. 98, 354
Goldani, Brielle 122, 123, 124, 167
Gospel Coalition 278, 279, 366
Grech, Matthew 266, 267
Grove City College 161
Güney Baptist Sözleşmesi 279
Güney Yoksulluk Hukuku Merkezi (bkz. SPLC) 282, 288, 298, 333
Hamer, Dean 101, 163, 323
Harvey, Linda 8, 208, 209, 374
Hazcılar 272, 273
Hoover, J. Edgar 79
İftiraya Karşı Gey ve Lezbiyen İttifakı 126
İngiliz Psikodrama Derneği 264
İnsan Hakları Kampanyası 60, 74, 113, 156, 185, 187, 209, 256, 282, 283, 288
Jarrett, Valerie 46
JONAH 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 175, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 333, 334, 336
Jones, Stanton 98, 107, 129, 184, 248, 352
Journey Into Manhood 125, 126, 167, 168, 180, 186
Kabul 37, 104, 233, 234, 236, 237, 247, 317
Kameny, Frank 77
Kennedy, Justice Anthony 161, 196, 197, 198
Lambda Legal 337
Levin, Chaim 165, 168, 175, 181
Lieu, Ted 43
Living Waters 293, 331, 367
Londra Otobüsüne İlişkin Temyiz Davası 262
Madrigal-Borloz, Victor 253
Mafya 72
Mankind Project 172, 174
Maslow, Abraham 170, 171
Mattachine Derneği 66
McHugh, Paul 21, 23, 46
Media Matters 131, 133
Mehl, Daren 8, 266, 375
Metro City Kilisesi 158
Miller, Maria 99, 261
Miller, Robin Lin 99, 261
Miseducation of Cameron Post 134, 135, 138
Miyon: Amerika 208
Moore, Russell, 279, 280, 281, 282, 283
Muntarhorn, Vitit 252, 253
MYT (Meclis Yasa Tasarısı) 1266 47
NAMBLA 67
NARTH 43, 82, 98, 108, 225, 227, 228, 229, 284, 297, 321, 340, 343
Nashville Bildirisi 283
Nathan, Melanie 241, 242, 243, 325, 326, 327
Nesil Çalışması 152

- Nicolosi, Jr., Joseph 98, 99, 149, 150,
169, 321, 322, 323
- Nutetik danışmanlık 278, 279
- Obama, Barack 17, 46, 66
- Ocamb, Karen 70, 72
- Old Dominion Üniversitesi 225
- Patrick Henry College 373, 379
- Paulk, Anne 284, 286, 294, 367
- Paulk, John 284, 286, 294, 367
- People Can Change 167, 172, 185,
186, 333, 334
- PFOX 206, 207, 231, 331, 337
- Phelan, James 8, 44, 82, 100, 108, 169,
225, 228, 229, 340, 343
- Pilling Komisyonu Raporu 262
- Rekers, George 98
- Restored Hope Network 284, 285,
286, 292, 331, 367
- Revoice 80, 273, 274, 275, 276, 277,
282, 293, 365
- Royal College of Psychiatrists 261,
262
- Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sa-
yımsal El Kitabı 9, 13, 15, 16,
77, 83, 85, 318, 334
- Ruse, Austin 251, 252, 253
- Satinover, Jeffrey 65, 75, 76, 78
- Shurka, Matthew 125, 126, 138, 139
- Skousen, Cleon 67
- SOCE 33, 44, 45, 51, 52, 53, 54, 55,
103, 106, 107, 108, 127, 147,
183, 198, 224, 225, 226, 227,
228, 230, 231, 233, 334, 338,
339, 340, 341, 342, 357, 358
- Soul Force 80
- Sowell, Thomas 162
- Spitzer, Robert 13, 84, 85, 86, 87, 89,
90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97,
107, 184, 348
- SPLC 146, 147, 148, 149, 151, 156,
164, 165, 166, 167, 168, 169,
178, 179, 180, 181, 183, 185,
186, 187, 188, 333
- Stonewall Inn 65, 66, 70, 71, 72, 73,
74, 78
- Temel Sorunlar Güveni 379
- The Naked Communist 67
- Thomas, Randy 162, 196, 282, 288,
364
- Thompson, Jason 8, 78, 269, 270, 294
- Timmerman, Tim 177, 178
- True Directions 122, 123, 124
- Tüketici Dolandırıcılığı Yasası 334
- Ulusal Eğitim Derneği 205
- Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapi
Derneği 43, 98, 225
- Ulusal Gey ve Lezbiyen Çalışma Kolu
78, 89, 149
- Ulusal Terapi Eşitliği Çalışma Kolu
186, 189, 375, 379
- Uluslararası Lezbiyen, Gey, Biseksüel,
Trans ve İnterseks Derneği
254
- Uzlaşma ve Büyüme Projesi 298
- Vennum, Keith 8, 284
- Vines, Matthew 272
- Virginia Commonwealth Üniversitesi
220, 225
- Voice of theVoiceless 331, 375
- Weinberg, Jack 89
- Whitten, Clark 287, 288, 289, 290, 291
- Williams Enstitüsü 151
- Worthen, Frank 133, 285, 291, 292
- Worthington, Roger L. 99
- Yarhouse, Mark A. 98, 107, 184, 352
- Yeagley, Richard 325, 326
- Yeni İnşacılar 284
- Yuan, Christopher 277, 278, 366

PSİKOTERAPİ SAVAŞI'NA ÖVGÜLER

[Bu kitap] Cinsel Devrimin, ideolojik aşırılığının sadece kültürümüzün ana akımına nüfuz etmekle kalmayıp, aynı zamanda mesleklerimizi nasıl çarpıttığını, sivil özgürlüklerimizi nasıl kısıtladığını ve sağduyumuzu nasıl bozduğunu inceleyen bir çalışmadır. Doyle, ölçülü, ama aynı zamanda derinlik ve nüansla, birbirimize ve hatta kendimize yalan söylememize sebep olan bir ideolojinin gücünü anlatıyor. İnancını veya eşcinsellik hakkındaki görüşlerini paylaşmayan insanlar bile bu açıklamayı aydınlatıcı bulacaktır ve siyasi öğretilerin, düşünce özgürlüğümüzü engelleme ve sivil özgürlüklerimizi ortadan kaldırma gücünden gerçekten rahatsız olmaları gerekir.

—Stephen K. Baskerville, Ph.D.
Yönetim Bilimleri Profesörü, Patrick Henry College

***

Psikoterapi Savaşı, ruhları incinmiş insanların, özellikle hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hissedenden insanların ruhlarına özen gösterme konusunda hassas olan herkesin okuması gereken bir kitap. Psikolojik danışmaya veya terapiye gitmek isteyen her öğrenci ve kilisedeki her okul lideri ve vaizi bu kitabı okumalıdır. Verdiği mesaj kendine saklanamayacak kadar önemli.

—Stephen Black, Yönetici Müdür, First Stone Vaizliği

***

Christopher Doyle, dikkate değer bir içgörü ve hassasiyetle, psikolojik danışmanlığın aşırı sol cinsel politikanın bir aracı olarak,

nasıl silah haline getirildiğini belgeliyor. Şu anda kaç ergen, tacize uğramanın bir sonucu olarak, homoseksüel eğilimleri veya cinsiyet karmaşasını ele alan etkili tedaviden menediliyor? Özenli ve özgürlüklerine düşkün Amerikalılar, kültürümüzün 'LGBT' politikasını görmedikçe (bireyin temel insan kimliğini sökme girişimi), Yahudi-Hristiyan ahlakını terk etme ve ilkel bir şekilde cinsellik yolunda kendini yok etmeye doğru ilerlemeye devam edecek.

—Linda Harvey, MissionAmerica, www.missionamerica.com,
Sunucu, WRFD,
<http://thewordcolumbus.com>

***

Christopher Doyle, baskıyı durdurmayı amaçlayan bir hareketin, muhalif görüşe sahip olanlar için nasıl baskıcı hale geldiğini detaylandırmak konusunda mükemmel bir iş çıkardı. Bu kitap, hem psikoterapi alanında hem de genel olarak kültürümüzde neler olup bittiğini anlamak için okunması gereken bir kaynak. Doyle sorunu tarif etmekle kalmıyor, aynı zamanda çözüm önerileri ve ileriye dönük bir yol haritası da sunuyor.

—Julie Harren Hamilton, Ph.D.,
Lisanslı Evlilik ve Aile Terapisti,
“İstenmeyen Eşcinsel Arzular İçin Terapi El Kitabı: Tedavi İçin Bir Rehber” Eseri Eş Yazarı,

***

Doyle, bir hikâye anlatıcısının ustalığıyla, terapi ve din özgürlüğüne karşı savaşı karakterize eden yalanları, aldatmacaları, sahtekarlıkları, zorbalıkları ve gözdağını anlatıyor. Aktivistlerin cinsel yönelim değişikliğine istekli olan terapiye karşı hâlâ çok fazla yanlış bilgilendirilmiş düşmanlığı körüklemek için kullandıkları APA Çalışma Kolu Raporu'nun yazarı Dr. Lee Beckstead ile gerçekleşen karşılıklı uzlaşmacı diyalogunun aktarılması, kabul edilmenin bedeline değer. Terapi hakkını savunan bir psikolog ve aktivist olarak, Amerikan Psikoloji Derneği'nin 2014 yılında yayımladığı Cinsellik ve Psikoloji El Kitabı'na çığır açan kabullenmeleri eklemesinden memnunum. Bilhassa da gey geni diye bir şey olmadığı, cinsel çe-

kim ve çocuklukta yaşanan cinsiyet karmaşasının sadece doğuştan değil, her zaman psikolojik nedenlerden kaynaklandığı ve hayat deneyimi boyunca birçok bireyin değişmesi ya da dönüşmesi konuları...

—Laura Haynes, Ph.D., Kaliforniya Lisanslı Psikolog,
Araştırma ve Yasama Politikası Başkanı
Ulusal Terapi Eşitliği Çalışma Kolu

***

Psikoterapi Savaşı, LGBT'yi tek taraflı olarak olumlayan terapi hikayelerini, kendi başlarına sağlam bilime değil, inanç ve ideolojiye dayanan, seçimi sınırlandıran, seçilmesi gereken eşcinsel doktrinlerine dönüştürüyor. Bu, cinselliklerini sorgulayanlar ve konuya ilişkin LGBT elitleri tarafından sunulandan daha fazlası olduğu konusunda önseziye sahip olanlar için okunması gereken bir kitap.

—Daren Mehl, Başkan, Voice of the Voiceless
www.VoiceoftheVoiceless.info

***

Christopher Doyle'un Psikoterapi Savaşı adlı eseri, LGBT aktivistlerinin Amerika Birleşik Devletleri kültürünün doğasını değiştirmeye yönelik çabaları hakkındaki gerçeğin korkusuz ve kanıta dayalı bir ifşasını ortaya koyuyor... Doyle, anayasal ifade özgürlüğü hakkının, kiliselerin çalışanı olan lisanslı terapistler için dini hakların ve tüm danışanların kendileri için işe yarayan şekilde profesyonel terapi alma hakkının nasıl ihanete uğradığını gözler önüne seriyor.

—David Pickup, MA, LMFT,
Kurucu Ortak, Ulusal Terapi Eşitliği Çalışma Kolu

***

Psikoterapi Savaşı, karmaşık bir konuyu ele alan olağanüstü bir kaynak: LGBTQ + aktivistlerinin, hukuk salonlarında, mahkemelerde, medyada, akademide, meslekte ve dinde ideolojilerini “yeni normal” olarak kültürel anlamda inşa etme ve silah olarak kullanma konusundaki başarılı çabalarının ayrıntılı bir geçmişi. Doyle, bir psikoterapist, yazar, basın ve siyaset bilimi eğitimi almış

ve bir zamanlar eşcinsel olan bir koca ve baba, bir yazar, şefkatli bir uzman ve tecrübeli bir sokak dövüşçüsü olarak şimdiye kadar biriktirdiği hatırı sayılır deneyimlerinden yararlanıyor. Doyle, bu hareketin yaygın olarak inanılan yanlışlarını açığa çıkarıyor ve karşılığında rehberlik ile birlikte dengeleyici gerçekliği sağlıyor. Bunu sakın bir netlik ve açık bir gerekçeyle başarıyor. Bu kitap olağanüstü.

—Andre Van Mol, MD, Kurul Sertifikalı Aile Hekimi, Ergen
Cinselliği Komitesi Eş Başkanı,
Amerikan Çocuk Doktorları Koleji
Hristiyan Tıp ve Diş Hastalıkları Dernekleri Blog Yazarı

***

Psikoterapi Savaşı, sosyal bilimi ve psikoterapiyi cinsel kimlik açısından politikleştirmek için doğru fikirlerin politik olarak nasıl kullanıldığını ayrıntılarıyla ortaya koyuyor. Cinsel çekimin hem terapötik müdahalelerle hem de bu müdahaleler olmadan değişebileceğine dair önemli bilimsel kanıtlar olsa da danışanlar için geçerli bir hedefin ne olduğuna ilişkin terimleri psikoterapistlere yasal olarak dikte etmek için çaba sarf edilmektedir. Christopher Doyle, eğitimli bir psikoterapistin, eyaletlerin deneysel olarak gerekçesiz müdahalesinden bağımsızlığını ustalıklı savunuyor.

—Walter Schumm, Ph.D., Uygulamalı Aile Bilimi Profesörü,
Aile Çalışmaları ve İnsani Hizmetler Okulu,
Sağlık ve İnsan Bilimleri Fakültesi,
Kansas Devlet Üniversitesi

***

Psikoterapi Savaşı, yalnızca psikoterapistlerin değil, herkesin okunması gereken bir kitap. Savaş gerçekten yaşanıyor ve bu kitabın ismi politik amaçlı LGBT gündeminin hedeflerinden birini tanımlıyor. Psikolojik danışmanların veya danışanların hemcinslerine karşı hissettikleri istenmeyen eşcinsel çekimlerini, davranışlarını ya da cinsiyet karmaşasını değiştirmek veya azaltmak için herhangi bir danışmanlık almasını yasaklayan yasalara karşı dava açtığımda, bu yasaklar için hiçbir bilimsel ve somut kanıt olmadığını

ilk elden biliyorum. Bu savaş, bilime veya nesnel gerçeğe dayanmıyor. Yalnızca farklı seçim olanaklarını yasaklamakla kalmıyor, aynı zamanda insanları LGBT'nin cinsel politikasını kabul etmeye ve teşvik etmeye zorlamak için yıkıcı ve zorlayıcı bir gündeme dayanıyor. Bu tür bir psikolojik danışma hizmetinden yararlanan psikolojik danışmanları ve danışanları temsil ettikten sonra, devletin özel danışmanlık ilişkisine müdahil olmasının insanlara nasıl zarar verdiğine şahit oldum.

—Avukat Mathew D. Staver, B.C.S., Kurucu ve Başkan, Liberty Counsel

***

Eşcinsellikten heteroseksüelliğe bir yolculuk yapmış olan ve bu yolculukta diğer bireylere de danışmanlık yapan Christopher Doyle, psikoterapinin silahlanmasını korkutucu ayrıntılarla anlatıyor. Bu, bilimi manipüle eden, dini motivasyonu küçümseyen ve eşcinsel yönelimin değişmez olduğu şeklindeki fikirlerle çelişen kanıtları gizlemek için gerçek başarıları görmezden gelen kötü niyetli uzmanların ve hükümet yetkililerinin sürükleyici bir hikayesidir. Doyle tüm bunları mahkemelerimizde, medyada, okullarımızda, yasama organlarımızda, sınırlarımız içinde ve ötesinde eylemsel olarak gerçekleşirken belgeliyor.

Doyle, insanların en samimi yanlarında ifadesini bulan bir savaşı ortaya çıkarıyor. Asıl trajedi, çektikleri sıkıntılar için çare bulmaları yasaklanan bireylerin yaşadığı ikincil zararlardır. Cinsel devrimin yasal seçkinleri, karı-kocaları birbirlerine ve sonra da anneleri çocuklarına düşüre düşüre sonunda diğer insanları da karşılarına almaya başladılar.

—Dr. Paul Sullins, Sosyoloji Profesörü (emekli),
Amerikan Katolik Üniversitesi Kıdemli Araştırma Görevlisi,
Ruth Enstitüsü

YAZAR HAKKINDA

Yüksek lisans derecesine sahip, lisanslı klinik uzman psikolojik danışman ve psikoterapist olan Christopher Doyle, Washington'ta kâr amacı gütmeyen bir Yahudi-Hristiyan terapötik organizasyon olan Institute of Healthy Families'in yönetici direktörüdür. Ayrıca psikoloji ve teolojinin psikolojik danışmanlığa entegrasyonu konusunda uzmanlaşmış olan Northern Virginia Christian Counseling'in kurucusu ve klinik yöneticisidir. Christopher, öğrencilerine ruh sağlığı psikolojik danışmanlığı sunduğu Patrick Henry College'da terapist olarak da hizmet vermektedir.

#TherapyEquality hareketinin lideri olan Christopher, Ulusal Terapi Eşitliği Çalışma Kolu'nun kurucularındandır ve *Doyle-Hogan* davasında davacı konumunda olup, Maryland Eyaleti'nde cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden çocuklara yönelik lisanslı terapisinin anayasaya aykırı olarak yasaklanmasına karşı çıkmıştır. Christopher aynı zamanda 2013 yılında, hemcinslerine karşı istenmeyen cinsel çekim hisseden ve cinsel kimlik çatışmalarıyla mücadele eden bireyleri ve aileleri savunan, kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olan Voice of the Voiceless'i kurmuştur.

Cinsiyet kavramı üzerine birkaç farklı kitap kaleme alan Christopher'ın eserleri; *The Meaning of Sex: A New Christian Ethos*, *Benefits of Delaying Sexual Debut* ve *Acception: Bullying Solutions and Prevention Health Education Curriculum*'dir. Christopher, *Townhall*, *World Net Daily* ve *The Christian Post* gibi birçok basılı ve çevrimiçi yayın mecrasının yanı sıra *Issues in Law & Medicine* ve *Journal of Human Sexuality* dergilerinde de cinsellik üzerine sık sık yazılar yazmaktadır.

Cinsel sağlığın savunucularından olan Christopher, *Voices of the Silenced* (Temel Sorunlar Güveni), *The Third Way: Homosexuality*

and the Catholic Church (Blackstone Films), *Inside Out* (Adam Perez) ve 2019 yılında bir cinsel kimlik psikoterapisti olarak yaptığı çalışmalarla ilgili çektiği belgesel, *The Sunday Sessions* (Dickie Bruce Productions) da dahil olmak üzere altı belgeselde yer almıştır. Bunların dışında, Dr. Oz Show, Fox News Radio, National Public Radio, American Family Radio ve Christian Broadcasting Network gibi yüzlerce medya kuruluşunda birçok röportaj yapmıştır. Çalışmaları *USA Today*, *NBC News*, *CNN*, *Associated Press*, *ABC/Fusion*, *AOL*, *Buzz Feed*, *The Washington Post*, *World Magazine*, *Atlantic Magazine*, *NationalCatholicRegister*, *Citizen Magazine* ve daha birçok yayın kuruluşunda yer almıştır.

Purcellville/Virginia'da yaşayan Christopher ve eşi Sherry'nin beş çocuğu bulunmaktadır. Purcellville, Virginia'da yaşamaktadırlar.